

WOENSDAG 5 MEI 2010

VOORZITTER: STAVROS LAMBRINIDIS

Ondervoorzitter

1. Hervatting van de zitting

De Voorzitter. – Ik verklaar de zitting van het Europees Parlement, die op 22 april 2010 werd onderbroken, te zijn hervat.

De notulen van 22 april 2010 zijn rondgedeeld.

Zijn er opmerkingen?

(De notulen van de vorige vergadering worden goedgekeurd)

2. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

3. Mededeling van de Voorzitter: zie notulen

De Voorzitter. – Ik wil de leden mededelen dat er in de lopende plenaire vergaderingen een aantal extra opnametechnici met speciale apparatuur aanwezig zal zijn. Deze opnametechnici zullen de debatten en stemmingen opnemen om een panorama van 360° te maken van het werk van het Parlement.

Deze film zal worden getoond als onderdeel van de permanente tentoonstelling van het werk van het Parlement in een interactief model van het Huis in het nieuwe bezoekerscentrum in Brussel. Er is mij verzekerd dat de technici uiterst stil zullen zijn en ons werk op geen enkele manier zullen onderbreken. Bedankt voor uw begrip.

4. Samenstelling commissies: zie notulen

5. Ingekomen stukken: zie notulen

6. Mondelinge vragen en schriftelijke verklaringen (indiening): zie notulen

7. Van de Raad ontvangen verdragsteksten: zie notulen

8. Aan de standpunten en resoluties van het Parlement gegeven gevolg: zie notulen

9. Regeling van de werkzaamheden

De Voorzitter. – De definitieve ontwerpagenda die door de Conferentie van voorzitters is opgesteld overeenkomstig de artikelen 140 en 155 van het Reglement tijdens haar laatste vergadering, is rondgedeeld. In samenspraak met de fracties stel ik voor de agenda van de plenaire vergadering van deze week de volgende wijzigingen voor:

Woensdag 5 mei 2010:

Ten eerste zal de gecombineerde behandeling van de twee verslagen van Íñigo Méndez de Vigo over de samenstelling van het Europees Parlement het eerste onderdeel zijn.

Ten tweede wordt een nieuw onderdeel aan de agenda toegevoegd, namelijk “de verklaringen van de Raad en de Commissie over de voorbereiding van de Top van de staatshoofden en regeringsleiders van de landen van de eurozone op 7 mei 2010”, zonder stemming. Dit zal het tweede onderdeel zijn en er zal slechts één sprekersronde fracties zijn en geen ‘catch the eye’-procedure.

Ten derde wordt de titel “Verklaringen van de Raad en de Commissie over de normalisatie van elektrische voertuigen” gewijzigd in “Verklaringen van de Raad en de Commissie over elektrische voertuigen”.

Ten vierde wordt het verslag-Prodi, waarvan voor vandaag een korte presentatie was gepland, onder het vragenuur van donderdag 6 mei 2010 ingeschreven voor een directe stemming.

Donderdag 6 mei 2010:

Ten eerste wordt de stemming over het verslag-Moreira over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot toekenning van macrofinanciële bijstand aan Oekraïne uitgesteld tot de vergaderperiode van mei II.

Ten tweede wordt de stemming over de ontwerpresolutie over de ontwerpverordening van de Commissie tot vaststelling van richtsnoeren met betrekking tot het vergoedingsmechanisme tussen transmissiesysteembeheerders en een gemeenschappelijke regeling voor transmissieheffingen van de agenda geschrapt.

Zijn er opmerkingen?

(Het Parlement keurt de wijzigingen goed)

(Het Parlement neemt de aldus gewijzigde agenda aan)

10. SWIFT (ingediende ontwerpresoluties): zie notulen

11. Persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) (ingediende ontwerpresoluties): zie notulen

12. Verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw (ingediende ontwerpresoluties): zie notulen

13. Stemmingen

De Voorzitter. – We gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

Ik heb een voorstel ontvangen voor een wijziging van de stemming van vandaag: na het overleg van gisteren tussen Voorzitter Buzek en minister-president Zapatero is overeengekomen dat onmiddellijk op het hoogste institutionele niveau een dialoog moet worden opgezet over bepaalde procedurele aspecten betreffende de kwijting van de Raad. Daarom stelt het Voorzitterschap voor de stemming over dit onderwerp uit te stellen naar de volgende vergaderperiode.

Martin Schulz, namens de S&D-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ook ik heb gehoord dat Voorzitter Buzek de heer Zapatero heeft ontmoet. Ik ga ervan uit dat wat de kwijting betreft de geschilpunten tussen ons en de Raad van een dermate gevoelige aard zijn, dat het zeker zinvol is om nog een gesprek te voeren. Wanneer we vandaag beslissen om de kwijting voor de Raad uit te stellen zou dat verstrekken gevolgen hebben. Daarom hebben we dit in onze fractie vanochtend nogmaals besproken. Wanneer het denkbaar is dat de resterende vragen zo worden beantwoord dat het Parlement tevreden is, moeten we die kans benutten. Misschien creëert dit gebaar tegenover de Raad vertrouwen, niet alleen in verband met de kwijting, maar in het algemeen. Daarom stemmen wij in met dit voorstel.

Bart Staes, namens de Verts/ALE-Fractie. – Voorzitter, collega's, ik heb de heer Schulz goed aangehoord en ik ben ondervoorzitter van de Commissie begrotingscontrole. Ik was met de andere collega's ook aanwezig bij de informele onderhandelingen met de Raad. Het verslag dat men wil uitstellen heeft in de Commissie begrotingscontrole een meerderheid gekregen van 27 stemmen, met 0 stemmen tegen en 0 onthoudingen en is dus unaniem goedgekeurd. We hebben met de Raad tot twee maal toe informele onderhandelingen gevoerd om tot een akkoord te komen. De Raad heeft stevast geweigerd om daarop in te gaan. Er is maar één reden om de stemming eventueel uit te stellen, en wel als de Raad zich nu onmiddellijk bereid verklaart om alle documenten die wij van hem verlangen, te overleggen.

Het tweede probleem is een wetgevingsprobleem. Overeenkomstig ons eigen Reglement en het Financieel Reglement moet de kwijting vóór 15 mei van het jaar 1 + 1 worden verleend. We spreken over de begroting 2008. 1 + 1 = 15 mei 2010. De volgende plenaire vergadering, behalve die van morgen, is pas op 17 mei, dus als we nu niet stemmen, dan overtreden we ons eigen Financieel Reglement; ik denk dat dat van bijzonder slecht bestuur zou getuigen.

Ryszard Czarnecki, rapporteur. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, dit is mijn zesde jaar in het Europees Parlement en hoewel ik niemand de les wil lezen, schrijft de etiquette voor dat het onontbeerlijk is om over deze cruciale kwestie naar de mening van de rapporteur te vragen. Ik zou iedereen eraan willen herinneren dat het Parlement tijdens deze zittingsperiode al kwijting heeft verleend aan de Raad – pas in november van vorig jaar – voor het jaar 2007. We kunnen bijgevolg stellen dat de Raad opnieuw niet de juiste documenten heeft overgelegd.

Persoonlijk vind ik het verbijsterend dat we voor de beoordeling van de tenuitvoerlegging van de begroting 2008 documenten van het jaar 2007 hebben ontvangen, hetgeen absoluut niet in overeenstemming is met onze verwachtingen en eisen. Ik sta evenwel bekend als een man van het compromis en ik zou de Raad toch nog een kans willen geven. Dit zou inderdaad wel eens de laatste kans kunnen zijn voor de Raad om alle juiste documenten voor te bereiden en om af te stappen van het ongunstige herenakkoord uit 1970 dat ons, volgens de Raad, de facto de mogelijkheid ontnemt om deze instelling te controleren.

Ik ben er derhalve voorstander van om een uitzondering te maken en de stemming uit te stellen om de Raad nog enkele weken – twee of zes – de tijd te geven. Daarna zal ik er, zoals de heer Staes heeft gezegd, voor pleiten dat er onmiddellijk wordt gestemd, uiterlijk in juni.

De Voorzitter. – We gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

13.1. Administratieve samenwerking en fraudebestrijding op het gebied van de btw (herschikking) (A7-0061/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil)

13.2. Gemeenschappelijk btw-stelsel wat de factureringsregels betreft (A7-0065/2010, David Casa)

13.3. Verzoek om opheffing van de parlementaire immuniteit van Miloslav Ransdorf (A7-0107/2010, Francesco Enrico Speroni)

13.4. Kwijting 2008: algemene begroting EU, Hof van Justitie

13.5. Kwijting 2008: algemene begroting EU, Rekenkamer

13.6. Kwijting 2008: algemene begroting EU, Europese Ombudsman

13.7. Kwijting 2008: algemene begroting EU, Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

13.8. Kwijting 2008: Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie

13.9. Kwijting 2008: Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (Cedefop)

13.10. Kwijting 2008: Communautair Bureau voor visserijcontrole

13.11. Kwijting 2008: Europees Bureau voor Wederopbouw

13.12. Kwijting 2008: Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart

- 13.13. Kwijting 2008: Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding**
- 13.14. Kwijting 2008: Europees Agentschap voor chemische stoffen**
- 13.15. Kwijting 2008: Europees Milieuagentschap**
- 13.16. Kwijting 2008: Europese Autoriteit voor voedselveiligheid**
- 13.17. Kwijting 2008: Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving**
- 13.18. Kwijting 2008: Europees Geneesmiddelenbureau**
- 13.19. Kwijting 2008: Europees Agentschap voor maritieme veiligheid**
- 13.20. Kwijting 2008: Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging**
- 13.21. Kwijting 2008: het Europees Spoorwegbureau**
- 13.22. Kwijting 2008: Europese Stichting voor opleiding**
- 13.23. Kwijting 2008: Europees agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk**
- 13.24. Kwijting 2008: Voorzieningsagentschap van Euratom**
- 13.25. Kwijting 2008: Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden**
- 13.26. Kwijting 2008: Eurojust**
- 13.27. Kwijting 2008: Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten**
- 13.28. Kwijting 2008: Frontex**
- 13.29. Kwijting 2008: Europese GNSS-toezichtautoriteit**
- 13.30. Kwijting 2008: Europese gemeenschappelijke onderneming voor ITER en de ontwikkeling van fusie-energie**
- 13.31. Kwijting 2008: gemeenschappelijke onderneming SESAR**
- 13.32. Vervoerbare drukapparatuur (A7-0101/2010, Brian Simpson)**
- 13.33. Heffingen voor de beveiliging van de luchtvaart (A7-0035/2010, Jörg Leichtfried)**
- 13.34. Communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een trans-Europees vervoersnet (herschikking) (A7-0030/2010, Brian Simpson)**

13.35. Algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds wat betreft de vereenvoudiging van bepaalde voorschriften en wat betreft sommige bepalingen in verband met het financiële beheer (A7-0055/2010, Evgeni Kirilov)

13.36. De gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures (B7-0221/2010)

Takis Hadjigeorgiou (GUE/NGL). - (EL) Ik wil graag in enkele seconden uitleggen waarom wij ons amendement hebben ingetrokken. Wij hebben ons amendement ingetrokken omdat wij er vast van overtuigd zijn dat de Conferentie van voorzitters, die het vraagstuk zal bespreken, zeer serieus rekening zal houden met de geest en de letter van het amendement.

Ik herinner eraan dat wij met ons amendement de Commissie vragen te bestuderen welke wijzigingen moeten worden aangebracht in de verordening inzake rechtstreekse handel tussen de Europese Unie en de gebieden van Cyprus die niet onder de controle van de Cyprische Republiek vallen.

13.37. Bevoegdheidsdelegatie (A7-0110/2010, József Szájer)

13.38. Strategische doelstellingen en aanbevelingen voor het zeevervoersbeleid van de EU tot 2018 (A7-0114/2010, Peter van Dalen)

13.39. Europeana – volgende stappen (A7-0028/2010, Helga Trüpel)

13.40. Evaluatie en beoordeling van het actieplan dierenwelzijn 2006-2010 (A7-0053/2010, Marit Paulsen)

13.41. De EU-landbouw en klimaatverandering (A7-0060/2010, Stéphane Le Foll)

13.42. Landbouw in gebieden met specifieke natuurlijke handicaps – een speciale doorlichting (A7-0056/2010, Herbert Dorfmann)

13.43. Een nieuwe digitale agenda voor Europa: 2015.eu (A7-0066/2010, Pilar del Castillo Vera)

13.44. Kwijting 2008: algemene begroting EU – afdeling III – Commissie

Vóór de stemming

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik verzoek u een technische correctie aan te brengen: in punt 248 moet na “de kerncentrale Kozloduy” worden toegevoegd: “blokken 1 tot en met 4”.

De Voorzitter. – Er zal worden nagegaan of deze opmerkingen correct zijn.

Bogusław Liberadzki, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik kon Straatsburg niet bereiken en ik dank u dus namens mijn collega's die aan het debat hebben deelgenomen. Ik was blij dat de Raad vertegenwoordigd was, aangezien de kwijting een proces is dat niet alleen de EU-instellingen aangaat, maar ook de lidstaten, die de Raad vertegenwoordigt.

De essentie van mijn verslag wordt gevormd door de voorstellen die erop gericht zijn de foutenpercentages terug te dringen, problemen vast te stellen en de informatie van de Commissie en die van de Rekenkamer op elkaar af te stemmen, zodat we in de toekomst allemaal in staat zijn om de echte probleemgebieden inzake onze uitgaven vast te stellen en aan te pakken. Nu het Verdrag van Lissabon van kracht is, wordt het tijd voor een herziening van het kwijtingsproces zelf.

In mijn verslag wordt opgeroepen tot een debat op hoger niveau waar de EU-instellingen bij betrokken zijn en natuurlijk ook de lidstaten, die ongeveer 80 procent van de uitgaven voor hun rekening nemen. Mijn verslag gaat weliswaar over de kwijting voor 2008, maar er worden diverse momenteel zeer actuele kwesties in naar voren gebracht. We willen er allemaal voor zorgen dat Griekenland de problemen uit het verleden te boven komt. Het gedeelte over Turkije heeft de aandacht getrokken. We moeten ervoor zorgen dat het pretoetredingsgeld effectiever wordt aangewend, maar ik benadruk dat we niet van plan zijn te tornen aan de aard van de betrekkingen van de EU met dat land.

Alle verbeteringen die ik heb benadrukt, zijn essentieel. Vanwege de huidige financiële moeilijkheden is het zaak dat iedere euro verstandig wordt besteed en dat de mensen in de diverse lidstaten er profijt van hebben – ook van de euro's in de structuurfondsen en het Cohesiefonds.

Ik zie ernaar uit de komende weken samen met de Commissie en de Rekenkamer de roep om actie in mijn verslag in daden om te zetten en ik verheug me erop de komende maanden verslag over de tenuitvoerlegging aan u uit te brengen.

13.45. Kwijting 2008: 7de, 8ste, 9de en 10de Europees Ontwikkelingsfonds (EOF)

13.46. Kwijting 2008: algemene begroting EU, Europees Parlement

Edit Herczog, *namens de S&D-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wij stellen een mondeling amendement op het eerste deel van dit amendement voor.

De tekst zou als volgt luiden: “is van mening dat in een doeltreffend en werkend bestuursstelsel terdege aandacht besteed moet worden aan de rol van het beheer; is van mening dat de directeurs-generaal, directeurs en afdelingshoofden geselecteerd moeten worden op grond van hun verdienste, rekening houdend met gelijke kansen en geografisch evenwicht...”

Volgens het mondelinge amendement moet na het woord “verdiensite” dus worden ingevoegd “rekening houdend met gelijke kansen en geografisch evenwicht”.

(Het Parlement neemt het mondelinge amendement in aanmerking)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik heb een vraagje. Hebben we over amendement 6 met of zonder mondeling amendement gestemd?

(Het Parlement neemt het mondelinge amendement in aanmerking)

13.47. Kwijting 2008: algemene begroting EU, Economisch en Sociaal Comité

13.48. Kwijting 2008: algemene begroting EU, Comité van de Regio's

13.49. Kwijting 2008 – agentschappen: resultaten, financieel beheer en toezicht

13.50. Kwijting 2008: Europese Politieacademie

13.51. De strategie van de EU voor de betrekkingen met Latijns-Amerika (A7-0111/2010, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra)

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik heb de indruk dat we niet hebben gestemd over de kwijting voor het Europees Economisch en Sociaal Comité. Misschien heb ik het mis, maar ik geloof dat we meteen zijn overgegaan op het Comité van de Regio's.

13.52. Top EU-Canada (B7-0233/2010)

13.53. SWIFT (B7-0243/2010)

Jan Philipp Albrecht, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil u er alleen maar op wijzen dat de tekst van het amendement op paragraaf 8 door de GUE/NGL-Fractie en de Verts/ALE-Fractie gelijk is aan die van de resolutie van september 2009. Ik wijs u er alleen maar op dat dit hetzelfde standpunt is en ik denk niet dat het nodig is dit standpunt vóór de onderhandelingen over SWIFT bij te stellen.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wijs de collega's erop dat ons standpunt ongewijzigd is: het is altijd uit de hele tekst van deze resolutie naar voren gekomen, dus het voorgestelde amendement is overbodig.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat het belangrijk is ...

(Interruptions)

Ik zou het op prijs stellen als de collega's uiterst rechts mij niet zouden onderbreken. Ik denk dat zij ook over deze kwestie geïnformeerd willen worden – de kwestie is of we vóór of tegen de doorgifte van gegevens in bulk naar de Verenigde Staten zijn; daar gaat het om in amendement 8. We hebben besproken of we vóór of tegen het standpunt zijn, maar het is goed om te weten.

(Het Parlement neemt het mondelinge amendement in aanmerking)

13.54. Persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) (B7-0244/2010)

13.55. Verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw

14. Stemverklaringen

Stemverklaringen

Verslag-García-Margallo y Marfil (A7-0061/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik schaar me achter het door de rapporteur van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten) ingenomen standpunt over dit dossier, evenals het Commissievoorstel inzake de bestrijding van belastingfraude in de Europese Unie. Ik denk dat dit voorstel de administratieve samenwerking bij intracommunautaire transacties kan verbeteren voor wat betreft de vaststelling van btw en het toezicht op de juiste toepassing van deze belasting.

Het valt nog te bezien of het Commissievoorstel om het Eurocanet-netwerk uit te breiden en een nieuwe structuur op te zetten, Eurofisc, die op vrijwillige basis zou opereren zonder enige juridische bevoegdheid te hebben, de bestrijding van belastingfraude op EU-niveau doeltreffender zal maken.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) De administratieve samenwerking op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde, die onder Verordening (EG) nr. 1798/2003 van de Raad valt, dient verbeterd te worden, met name wat de bestrijding van belastingfraude betreft. Het door de heer García-Margallo y Marfil gepresenteerde verslag gaat in die richting, doordat steun wordt gegeven aan de voorstellen van de Europese Commissie om de gegevensuitwisseling tussen de lidstaten te bevorderen. Ik heb vóór dit verslag gestemd, omdat hiermee tevens een aantal substantiële verbeteringen wordt aangebracht in de tekst van de Europese Commissie, met name als het gaat om de bescherming van gegevens van natuurlijke personen.

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Overeenkomstig de raadplegingsprocedure van het Europees Parlement heb ik gestemd voor het verslag van mijn voortreffelijke Spaanse collega de heer García-Margallo y Marfil over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde. Btw-fraude is vaak grensoverschrijdend georganiseerd, reden waarom de Europese Unie en haar lidstaten de bestrijding van btw-fraude in het bijzonder en van belastingfraude in het algemeen beter moeten coördineren. Het verheugt me dat het voorstel van de Commissie het beginsel van een rechtsgrondslag vaststelt voor het opzetten van een gezamenlijke structuur, Eurofisc, waarmee het mogelijk wordt informatie multilateraal, snel en doelgericht uit te wisselen, zodat de lidstaten tijdig en gecoördineerd in actie kunnen komen tegen nieuwe soorten van fraude en zich daarbij kunnen baseren op een gezamenlijk opgezette risicoanalyse. Ik

deel de zorgen van de rapporteur over de bescherming van persoonsgegevens, die moeten worden gerespecteerd. Dit soort gegevens moet uitsluitend worden gebruikt om fiscale delicten te voorkomen en te bestrijden.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb dit verslag gesteund omdat ik geloof dat het nodig is om de bepalingen op het gebied van fraudebestrijding te versterken. Fraude met de bedoeling belasting te ontduiken heeft ernstige gevolgen voor nationale begrotingen, schendt het beginsel van fiscale rechtvaardigheid, kan de concurrentie verstoren en gevolgen hebben voor het functioneren van de interne markt. De huidige verordeningen bieden geen doeltreffende waarborg voor samenwerking tussen de lidstaten, hoewel btw-fraude vaak wordt georganiseerd in meerdere landen en de lidstaten daarom wel moeten samenwerken om die fraude te voorkomen. Het is bemoedigend dat de nieuwe versie van de verordening de Gemeenschappelijke databank van btw-betalers en hun activiteiten gaat versterken, waardoor de lidstaten toegang krijgen tot informatie, ze hun administratieve samenwerking kunnen verbeteren en we de btw-fraude doeltreffender kunnen bestrijden.

George Sabin Cutaş (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb vóór een Europese strategie voor de bestrijding van belastingfraude en belastingontduiking op het gebied van de btw gestemd. Ik ben van mening dat op Europees niveau een mechanisme tot stand moet worden gebracht om fraude tegen gaan, omdat de omvang van dit fenomeen laat zien dat de maatregelen om dit probleem het hoofd te bieden niet langer uitsluitend op nationaal niveau kunnen worden beheerd.

De International VAT Association schat het bedrag aan misgelopen btw-inkomsten op 60 à 100 miljard euro per jaar in de hele Europese Unie. Daarom dring ik aan op nauwe samenwerking tussen administratieve autoriteiten in de lidstaten en de Europese Commissie om te voorkomen dat belastingfraude schadelijke gevolgen heeft voor nationale begrotingen en voor de concurrentie.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Administratieve samenwerking tussen de lidstaten bij de bestrijding van fraude en economische misdrijven is van uitermate groot belang, om redenen van billijkheid en rechtvaardigheid, en vanwege de enorme gevolgen daarvan voor de economische situatie van de landen. Het is van groot belang dat er een wetgevingskader komt op het gebied van de btw, waarop veel fraude gepleegd wordt, met strenge maatregelen, om de omvang van die fraude verder terug te dringen.

Het is wenselijk dat er meer samenwerking komt tussen de centrale overheden, door gegevensuitwisseling – op voorwaarde dat de privacy van personen gewaarborgd is –, door gegevensbanken op te bouwen die compleet zijn en door te zorgen dat ambtenaren voldoende opgeleid zijn om dergelijke fraude te kunnen opsporen en afhandelen. De lidstaten moeten zo snel mogelijk de instrumenten die de Europese Unie heeft aangedragen, in praktijk brengen, om tot een transparanter systeem te komen waarmee fraude doeltreffend bestreden kan worden.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Verstoringen door btw-fraude beïnvloeden de algemene balans van het stelsel van middelen, dat rechtvaardig en transparant moet zijn om de juiste werking van de Unie te waarborgen. Doordat de overheid gedwongen is de daaruit voortvloeiende inkomstenderving te compenseren, vertaalt toenemende fraude zich in een grotere belastingdruk op de bedrijven die zich aan de voorschriften houden. Hoewel de omvang van btw-ontduiking en -fraude niet in alle lidstaten is onderzocht, zijn er diverse schattingen gepubliceerd. De International VAT Association schat dat de lidstaten van de Europese Unie jaarlijks in totaal 60 à 100 miljard euro aan btw-inkomsten mislopen. Het is wenselijk dat er meer samenwerking komt tussen de centrale overheden, door gegevensuitwisseling, op voorwaarde dat de privacy van personen gewaarborgd is. De lidstaten moeten zo snel mogelijk de instrumenten die de Europese Unie heeft aangedragen, in praktijk brengen, om tot een transparanter systeem te komen waarmee fraude doeltreffend bestreden kan worden.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De bestrijding van belastingfraude, in het bijzonder op het gebied van de btw, moet een prioriteit van de EU zijn. In dit kader wordt gepleit voor een beleid ter bestrijding van fraude, waarbij alle lidstaten betrokken zijn, met name door de uitwisseling van gegevens. Belastingsfraude is een van de belangrijkste oorzaken van onrechtvaardigheid binnen de EU, omdat deze fraude tot oneerlijke concurrentie leidt en het evenwicht in de markt verstoort.

Siiri Oviir (ALDE), *schriftelijk*. – (ET) Ik heb voor het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde gestemd, omdat deze rechtshandeling het voor de lidstaten mogelijk maakt om gezamenlijk en doeltreffender grensoverschrijdende belastingfraude te bestrijden. Belastingfraude heeft

ernstige gevolgen voor de begrotingen van de lidstaten, schendt het beginsel van fiscale gelijkheid en zorgt voor concurrentievervalsing. Hoewel de maatregelen om belastingfraude te bestrijden grotendeels alleen onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen, ben ik van mening dat het nemen van maatregelen tegen belastingfraude in de huidige geglobaliseerde wereld ook voor de Europese Unie een prioriteit moet zijn.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Door de huidige verordening te vervolledigen en te wijzigen en door de creatie van een rechtsgrond voor het opzetten van Eurofisc, een netwerk dat doelgerichte samenwerking in de bestrijding van fraude mogelijk moet maken, geeft het voorstel van de Commissie de lidstaten middelen waarmee zij effectiever strijd kunnen voeren tegen grensoverschrijdende btw-fraude. Belastingfraude heeft ernstige gevolgen voor nationale begrotingen, leidt tot schending van het beginsel van de fiscale rechtvaardigheid en kan concurrentievervalsingen veroorzaken. We mogen ook niet vergeten dat de overheid gedwongen is de daaruit voortvloeiende inkomstenderving te compenseren door de belastingdruk te verhogen op de bedrijven die zich aan de voorschriften houden. De strijd tegen belastingfraude in de hele EU moet een aanvulling zijn op de maatregelen van de lidstaten. De ontwerpverordening beoogt niet alleen de juiste vaststelling van btw maar ook de controle van de juiste toepassing ervan – met name met betrekking tot intracommunautaire transacties – en de bestrijding van belastingfraude. In algemene zin bevat het voorstel de volgende verbeteringen voor de uitwisseling van gegevens: betere afbakening van de gevallen waarin de lidstaten een administratief onderzoek kunnen instellen, met inbegrip van verzachtende maatregelen indien het onderzoek niet wordt uitgevoerd.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben verheugd dat de financiële gevolgen van onregelmatigheden, voor zover ze zijn geïdentificeerd, van 1,24 miljard euro in 2007 zijn gedaald tot 783,2 miljoen euro in 2008, waarbij dalingen zijn vastgesteld op alle uitgavengebieden, met uitzondering van de directe uitgaven en pretoetredingsfondsen. Ik steun het werk dat door de Commissie is verricht volkomen en zou erop willen wijzen dat de bestrijding van fraude en corruptie een belangrijke plicht is van de Europese instellingen en van alle lidstaten.

In het licht van de bijzondere economische situatie waar heel Europa onder te lijden heeft, ben ik het ermee eens dat het noodzakelijk is om de financiële belangen van de Unie te beschermen en de georganiseerde misdaad te bestrijden, die volgens nationale cijfers zijn vermogen om samen te spannen binnen de instellingen versterkt juist door fraude ten koste van de communautaire begroting.

Daarom is het volgens mij essentieel dat we effectieve wetgeving vaststellen om de administratieve samenwerking ter bestrijding van schadelijke belastingpraktijken te verbeteren en om de goede werking van de interne markt te verzekeren. In dat opzicht verwelkom ik het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van de Raad betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen, waarbij ik het van groot belang acht dat de verantwoordelijkheid van de lidstaten wordt uitgebreid, te beginnen bij de kwaliteit van de in de databanken opgeslagen gegevens.

Verslag-Casa (A7-0065/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Het voorstel van de Commissie tot vereenvoudiging, modernisering en harmonisering van de regels inzake btw-facturen bevat een aantal verbeteringen, met name de bepalingen die kleine en middelgrote ondernemingen toestaan vereenvoudigde facturen te gebruiken, en de garantie dat de belastingautoriteiten elektronische facturen onder dezelfde voorwaarden aanvaarden als papieren facturen. In dit verband is het voorstel van de rapporteur om belastingautoriteiten de keuzemogelijkheid te geven om aanvullende eisen te stellen aan vereenvoudigde facturen, zoals doorlopende nummering, een eenvoudige veiligheidsmaatregel die geen afbreuk doet aan de door de Commissie aangebrachte verbeteringen.

Met betrekking tot het gemeenschappelijk btw-stelsel en de factureringsregels moet de Commissie de lidstaten die technische bijstand nodig hebben helpen om hun elektronische administratie te moderniseren, hetzij via het Gemeenschapsprogramma Fiscalis 2013 of via het gebruik van de structuurfondsen. Ik ben van mening dat de rapporteur amendementen heeft aangebracht die het Commissievoorstel verbeteren; om die reden heb ik vóór aanneming van dit verslag gestemd.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb vóór het verslag van de heer Casa over de factureringsregels met betrekking tot de belasting over de toegevoegde waarde gestemd. Door middel van een richtlijn van de Raad uit 2001 waren er op dit gebied gemeenschappelijke regels op EU-niveau geïntroduceerd met het oog op de vereenvoudiging, modernisering en harmonisering van de btw-factureringsregels. De regels in de verschillende lidstaten lopen echter nog steeds sterk uiteen, met name wat betreft elektronische facturering.

Door deze verscheidenheid aan regels wordt de algemene invoering van deze facturering, die toch tot vereenvoudiging leidt, evenwel tegengehouden. De versterkte harmonisering van de regels die door de Europese Commissie is voorgesteld en die door de rapporteur wordt gesteund, is dus goed nieuws voor alle Europese ondernemingen, die gemakkelijker gebruik zullen kunnen maken van elektronische facturering en op die manier hun administratieve lasten kunnen verlichten.

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Overeenkomstig de raadgegingsprocedure van het Europees Parlement heb ik gestemd voor het verslag van mijn voortreffelijke Maltese collega de heer Casa over het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat de factureringsregels betreft. Het werd onderhand essentieel de administratieve opzet in verband met facturering af te schaffen. In het verleden hebben de mogelijkheden die de lidstaten werden gelaten op dit gebied, geleid tot verschillende regelgeving, met name ten aanzien van e-facturering. Dit soort regels vormt een hindernis voor de soepele werking van ondernemingen – met name die welke gebruik maken van nieuwe technologie voor dematerialisatie – op de interne markt nu onnodige administratieve lasten in Europa een remmende werking hebben op de economische groei. Ik steun de in het verslag voorgestelde vereenvoudigingsmaatregelen, met name die bedoeld voor kleine en middelgrote ondernemingen en in het bijzonder: de doorhaling van de verplichting om een factuur in bezit te hebben die voldoet aan de formaliteiten van alle lidstaten; de bevestiging dat papieren en elektronische facturen gelijkwaardig zijn; en de afschaffing van de mogelijkheid voor lidstaten waar de belasting verschuldigd is, te eisen dat bepaalde facturen in hun officiële taal worden vertaald.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik ben in meerdere opzichten blij met de aanneming van dit verslag. Met name als rapporteur en auteur van enkele belangrijke amendementen, wil ik echter enkel de voornaamste aspecten ervan, die beide specifiek bijdragen aan het verminderen van administratieve lasten voor bedrijven.

De eerste daarvan is de verplichting voor lidstaten om het factureringssysteem van KMO's (die op EU-niveau worden gedefinieerd als bedrijven met een omzet van minder dan 2 miljoen euro) te baseren op de kasinkomsten en -uitgaven (kasstelselregeling), hetgeen een welkome stimulans zal zijn voor het bedrijfsleven. Nu hebben bedrijven nog te maken met een situatie waarin ze btw betalen op een factuur zodra deze wordt uitgereikt, terwijl het factuurbedrag (en bijbehorende btw) mogelijk pas maanden later wordt betaald, voor zover deze überhaupt wordt betaald. De stelregel blijft echter dat de aftrekbaarheid van btw onlosmakelijk verbonden is met de betaling ervan.

Het tweede aspect is dat elektronische facturen dezelfde juridische status krijgen als papieren facturen, waardoor per e-mail verstuurde facturen waarschijnlijk de plaats zullen innemen van de huidige papieren facturen, hetgeen niet alleen het uitreiken en verzenden van facturen, maar ook het beheer en de opslag ervan, makkelijker zal maken.

Vito Bonsignore (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik wil mijn complimenten overbrengen aan de rapporteur, de heer Casa, voor het belangrijke werk dat hij tot dusver heeft verricht. Mijn fractie heeft zich altijd ingezet om kleine en middelgrote ondernemingen te steunen, die de echte drijvende kracht zijn achter de Europese economie en wij als politici hebben de plicht om deze nieuw leven in te blazen.

Ik ben met name voorstander van de mogelijkheid, die door de Commissie is voorgesteld, dat een leverancier pas btw hoeft te betalen op het moment dat hij de betaling voor het geleverde ontvangt. Ik ben het ook eens met het principe om elektronische facturen gelijk te stellen aan papieren facturen. Dit is, om kort te gaan, een reeks maatregelen die mijns inziens binnen een breder proces vallen dat bureaucratie tegengaat en dat gunstig is voor Europese ondernemingen, met name in een zo kritische economische situatie.

Ik hoop daarom dat deze maatregelen zo snel mogelijk worden aangenomen binnen een ruimer bestek voor steun aan kleine en middelgrote ondernemingen, die in een gunstiger economisch en fiscaal klimaat moeten opereren.

David Casa (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Dit verslag over de btw-regels inzake facturering was van mijn eigen hand. We zijn erin geslaagd het kasstelsel verplicht gesteld te krijgen in alle lidstaten van de EU, met dien verstande dat het midden- en kleinbedrijf de vrije keuze heeft er al dan niet gebruik van te maken. Een ander positief effect van het verslag ligt in het wegsnijden van de overbodige lasten die door het Commissievoorstel op de schouders gelegd werden van het bedrijfsleven. Dit verslag heeft dus al met al een aantal positieve zaken opgeleverd, reden waarom ik voor gestemd heb.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Het vergroten van integratie van de interne markt en het terugdringen van ongerechtvaardigde kosten voor bedrijven, door vereenvoudiging en door het verminderen van administratieve obstakels, moeten doelstellingen zijn die worden meegenomen bij de uitwerking van EU-wetgeving.

Deze richtlijn, waarmee beoogd wordt een gemeenschappelijk stelsel in te voeren van belasting over de toegevoegde waarde wat de factureringsregels betreft, is van essentieel belang om deze doelen te bereiken. Ik vind vooral dat de traditionele manier van factureren vervangen moet worden door elektronische facturering, omdat dit sneller is en met minder kosten gepaard gaat, voor zowel bedrijven als personen, mits het beginsel van transparantie gerespecteerd wordt.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) De onderhavige richtlijn beoogt een gemeenschappelijk stelsel in te voeren van belasting over de toegevoegde waarde wat de factureringsregels betreft, door vereenvoudiging van procedures en opheffing van wettelijke obstakels. Dit is van essentieel belang om een betere integratie van de interne markt te bevorderen en om ongerechtvaardigde kosten voor bedrijven terug te dringen. Ik vind deze richtlijn een belangrijke stap op weg naar helderheid en rechtszekerheid, zowel voor de belastingbetaler als voor de overheid, en om btw-fraude nog beter te kunnen bestrijden.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) Een gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat de factureringsregels betreft is van groot belang voor de vereenvoudiging, modernisering en harmonisering van de btw-factureringsregels. Dit nieuwe stelsel zal ook aanzienlijke besparingen opleveren voor het bedrijfsleven, wat in deze tijden van crisis van essentieel belang is. Het aannemen van dit verslag betekent ook weer een stap in de bestrijding van belastingfraude- en ontduiking.

Siiri Oviir (ALDE), schriftelijk. – (ET) Als liberaal heb ik voor de richtlijn tot wijziging van de factureringsregels gestemd, omdat ik denk dat de huidige methode, waarbij dit hoofdstuk is opgenomen in de btw-richtlijn, zijn doel – het vereenvoudigen, moderniseren en harmoniseren van de indiening van facturen met btw – niet helemaal heeft bereikt. Ik ben van mening dat de nieuwe regels de bureaucratische last voor de ondernemer zullen verminderen en ook zullen waarborgen dat in alle lidstaten dezelfde regels voor het opstellen en overleggen van facturen gaan gelden. Gezien de open markt en de verplaatsing van diensten is dit de beste oplossing.

Verslag-Czarnecki (A7-0079/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), schriftelijk. – (FR) Op basis van de aanbeveling die mijn Poolse collega de heer Czarnecki ons doet in zijn verslag, heb ik gestemd voor verlening van kwijting aan de griffier van het Hof van Justitie voor de uitvoering van de begroting van het Hof van Justitie voor het begrotingsjaar 2008. Ik onderschrijf het verzoek van de Rekenkamer dat het Hof verbeterde aanbestedingsprocedures dient op te stellen. Ik ben verheugd over de soepele werking van het Hof. Desondanks kan ik niet begrijpen waarom het Hof de verklaringen van de leden inzake hun financiële belangen niet openbaar wil maken, en ik ondersteun het verzoek van het Parlement dit gebruik onverwijld in te voeren.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. In het onderhavige verslag wordt een uitgebreide analyse gemaakt van de begrotingssituatie van het Hof van Justitie (HvJ). Het verslag wijst op verschillende belangrijke punten die dringend herzien moeten worden, zoals de noodzaak de procedures voor overheidsopdrachten te verbeteren, om de diensten van de begrotingsinstanties te ondersteunen bij de aanbesteding van opdrachten en bij de controle op de naleving van de reglementaire verplichtingen. Ik neem met genoegen kennis van de gewoonte van het HvJ om in zijn activiteitenverslag een hoofdstuk op te nemen waarin expliciet wordt vermeld welke stappen genomen zijn naar aanleiding van voorgaande kwijtingsbesluiten van het Parlement en verslagen van de Rekenkamer.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Hof van Justitie.

Verslag-Czarnecki (A7-0097/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Op basis van de aanbeveling die mijn Poolse collega de heer Czarnecki ons doet in zijn verslag, heb ik gestemd voor verlening van kwijting aan de secretaris-generaal van de Rekenkamer voor de uitvoering van de begroting voor het begrotingsjaar 2008. Zoals velen van mijn collega-afgevaardigden ben ik zeer te spreken over de correcte werking van de Rekenkamer en het gezonde financiële beheer. Ik betreur het dat de verklaringen van financiële belangen van de leden van de Rekenkamer die zij conform de gedragscode van de Rekenkamer aan hun voorzitter verschaffen, niet openbaar worden gemaakt of, op zijn minst, worden bekendgemaakt aan de leden van de Commissie begrotingscontrole.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat ambtenaren tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. Ik constateer met genoegen dat de jaarrekening van de Rekenkamer voor het begrotingsjaar 2008 door een extern bedrijf, PricewaterhouseCoopers, zijn gecontroleerd, dat tot de conclusie kwam dat “niets onder onze aandacht is gekomen wat ons doet aannemen dat in alle materiële opzichten en op basis van (vastgestelde) criteria a) de aan de Rekenkamer toegewezen middelen niet voor de gestelde doelen zijn gebruikt, en b) de bestaande controleprocedures niet de noodzakelijke waarborgen bieden dat de financiële verrichtingen in overeenstemming met de toepasselijke voorschriften en regelgeving zijn”. Verder verheugt het mij te zien dat de Rekenkamer een nieuw hoofdstuk heeft opgenomen in zijn activiteitenverslag waarin expliciet wordt vermeld welke stappen zijn genomen naar aanleiding van voorgaande kwijtingsbesluiten van het Parlement.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ook de Rekenkamer, het orgaan dat grotendeels verantwoordelijk is voor de controle van de jaarrekeningen van de Europese instellingen, moet op zijn beurt gecontroleerd worden. Het resultaat van de controle van de rekeningen van de Rekenkamer door een extern bedrijf, PricewaterhouseCoopers, was erg positief. Ook het verslag van de intern controleur was positief, en de meeste aanbevelingen van de intern controleur zijn goedgekeurd en in corrigerende actieplannen opgenomen.

Verslag-Czarnecki (A7-0070/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Op basis van de aanbeveling die mijn Poolse collega de heer Czarnecki ons doet in zijn verslag, heb ik gestemd voor verlening van kwijting aan de Europese Ombudsman voor de uitvoering van de begroting voor het begrotingsjaar 2008. Ik verwelkom het besluit van de Ombudsman, de heer Diamandouros, zijn jaarlijkse opgave van belangen te publiceren en die op zijn site te zetten.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat ambtenaren tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer concludeert in haar jaarverslag dat voor wat betreft de Europese Ombudsman de controle geen aanleiding heeft gegeven tot bijzondere opmerkingen. Ik merk echter op dat de openbare-aanbestedingsprocedures nog op een aantal punten verbetering behoeven. Ik ben met de rapporteur van mening dat het zeer positief is dat de Ombudsman besloten heeft om de jaarlijkse opgave van de financiële belangen te publiceren en over het feit dat deze opgave gepubliceerd wordt op de site van de Ombudsman. Ik sluit mij aan bij het verzoek van de rapporteur aan de Ombudsman om in zijn activiteitenverslag een hoofdstuk op te nemen met een gedetailleerde uiteenzetting van de follow-up die in dat jaar aan de eerdere kwijtingsbesluiten van het Parlement is gegeven.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld worden op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over de Europese Ombudsman.

Verslag-Czarnecki (A7-0098/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Op basis van de aanbeveling die mijn Poolse collega de heer Czarnecki ons doet in zijn verslag, heb ik gestemd voor verlening van kwijting aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (ETGB) voor de uitvoering van de begroting voor het begrotingsjaar 2008. Ik

verwelkom de jaarlijkse publicatie van verklaringen inzake de financiële belangen van de verkozen leden van die instelling (ETGB en de adjunct-toezichthouder).

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik vind het van groot belang dat ambtenaren tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. Ik sluit me aan bij de waardering die de rapporteur uitspreekt voor het feit dat het financieel en personeel beheer geconsolideerd is en dat de interne controles in 2008 functioneler en efficiënter zijn geworden. Ook ben ik verheugd over de jaarlijkse publicatie van verklaringen inzake de financiële belangen van de verkozen leden van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (ETGB), met relevante informatie over betaalde posten of activiteiten en aftrekbare professionele activiteiten. Dat is belangrijk om de burger vertrouwen te geven in personen in overheidsfuncties. Ik sluit mij aan bij het verzoek van de rapporteur aan de ETGB om in zijn volgende jaarverslag (begrotingsjaar 2009) een hoofdstuk op te nemen waarin uitvoerig wordt uiteengezet welke maatregelen naar aanleiding van de eerdere kwijtingsbesluiten van het Parlement in de loop van het jaar zijn genomen.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

Verslag-Mathieu (A7-0071/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), schriftelijk. – (FR) Op basis van de aanbeveling die mijn voortreffelijke collega mevrouw Mathieu aan het Europees Parlement doet in haar verslag, heb ik gestemd voor verlening van kwijting aan de directeur van het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie voor de uitvoering van de begroting voor het begrotingsjaar 2008. Ik kan niet begrijpen waarom dit orgaan ogenschijnlijk onnodige overschotten cumuleert, bijvoorbeeld een overschot van bijna 27 miljoen euro in 2008 en gecumuleerde middelen per 31 december 2008 van bijna 50 miljoen euro. Het verbaast mij dat het geschil over de pensioenbijdragen niet is opgelost.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik vind het van groot belang dat ambtenaren tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. De Rekenkamer constateert met betrekking tot de activiteiten van het Vertaalbureau dat er sprake is van enig gebrek aan precisie in de voorspellingen die het van zijn klanten krijgt wat betreft vertaalaanvragen, en dat het Vertaalbureau daardoor, in strijd met Verordening (EG) nr. 2965/94, een gecumuleerd begrotingsoverschot heeft. Tegen deze situatie moeten stappen genomen worden. Evenals de rapporteur vind ik het zeer betreurenswaardig dat er nog steeds geen oplossing is gevonden in het conflict tussen het Vertaalbureau en de Commissie over het werkgeversaandeel in de pensioenbijdragen voor het personeel.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.

Verslag-Mathieu (A7-0091/2010)

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik vind het van groot belang dat ambtenaren tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden

hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Dat betekent dat het centrum enorme vorderingen heeft gemaakt wat betreft de inventarisatieprocedure om activa te identificeren, te registreren en te kapitaliseren, de documentatie van de interne controleprocedures en de aanbestedingsprocedures. Er is echter sprake van een stagnatie die op het gebied van personeelsbeheer is opgetreden omdat de doelen voor het personeel en de prestatie-indicatoren resultaatgericht noch meetbaar waren. Ik sluit mij niettemin aan bij de mening van de rapporteur, dat het voornemen van het centrum om in 2010 een experimenteel systeem voor de registratie van de door elk personeelslid aan een project van het centrum bestede tijd in te voeren, positief is.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding.

Verslag-Mathieu (A7-0105/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat ambtenaren tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Communautair Bureau voor visserijcontrole voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Ik neem met zorg kennis van de opmerking van de Rekenkamer, dat het bureau geen meerjarig werkprogramma opstelt; een dergelijk document is van belang voor een doeltreffend financieel beheer en voor een heldere definitie van de doelstellingen van het bureau. Het besluit van het bureau om een dergelijk programma te gaan opstellen, is dan ook toe te juichen. Een dergelijke programmering is van groot belang om verbetering aan te brengen in het financieel en begrotingsbeheer van het bureau dat, in weerwil van de goedkeuring van de Rekenkamer, nog enkele tekortkomingen kent die dringend ongedaan moeten worden gemaakt. Evenals de rapporteur ben ik van mening dat het een belangrijke stap zou zijn als het bureau effectieve managementinstrumenten invoert waarmee kan worden nagaan hoeveel tijd een personeelslid aan een bepaald project besteedt, om zo te komen tot een stringentere vaststelling van het aantal uren dat voor elk project wordt aanbevolen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Communautair Bureau voor visserijcontrole.

Verslag-Mathieu (A7-0072/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Op basis van de aanbeveling die mijn voortreffelijke collega mevrouw Mathieu aan het Europees Parlement doet in haar verslag, heb ik gestemd voor verlening van kwijting aan de directeur van het Europees Bureau voor wederopbouw voor de uitvoering van de begroting voor het begrotingsjaar 2008. Aangezien het memorandum van overeenstemming van december 2008 tussen de Commissie en het bureau voorzag in bepaalde afsluitende verrichtingen en met name bepaalde dat de resterende activa van het bureau na 31 december 2008 eigendom van de Commissie werden, zou het mijns inziens nuttig zijn als de Commissie een gedetailleerd afsluitingsverslag zou produceren over de afsluitende verrichtingen voor zowel de sociale als de financiële aspecten. Ik ondersteun de verzoeken om een evaluatie van de in Kosovo gebruikte kredieten, aangezien de geloofwaardigheid van de Unie en van deze jonge natie, die te zijner tijd wil toetreden tot de Europese Unie, op het spel staat.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. Ik moet hier opmerken dat de Rekenkamer constateert dat geen enkele van de formele voorwaarden was vervuld voor de goedkeuring van een rechtstreekse subsidie van 1 399 132 euro (d.w.z. 0,31 procent van de beschikbare operationele begroting) aan een internationale organisatie. Ik ben het met de rapporteur eens waar deze het feit betreurt dat aan het bestaan van het efficiënt werkende Europees Bureau voor wederopbouw een einde is gekomen en dat het beheer van de kredieten aan de delegaties werd overgedragen, wenst dat de Commissie in een verslag verklaart met hoeveel personeelsleden de delegaties werden uitgebreid om de taken van het bureau over te nemen, en de Commissie verzoekt er uitgebreid en volledig informatie over te verstrekken of met de door het bureau aan de delegaties overgedragen kredieten begrotingssteun werd verleend.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Bureau voor wederopbouw.

Verslag-Mathieu (A7-0068/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Er is sprake een duidelijke vooruitgang ten opzichte van voorafgaande jaren, en er is een inspanning geleverd om uitvoering te geven aan aanbevelingen die in het verleden zijn gedaan, zowel door de Rekenkamer als door de dienst Interne Audit. Het Agentschap dient echter, zoals ook de rapporteur stelt, duidelijke en meetbare prestatiedoelstellingen en -indicatoren vast te leggen, zodat het functioneren van het agentschap beter geëvalueerd kan worden, en een nieuw instrument voor personeelsmanagement in te voeren, van werving tot en met prestatiebeoordeling.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart.

Verslag-Mathieu (A7-0104/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Het is positief dat het centrum zijn taken op het gebied van de volksgezondheid consolideerde, de capaciteiten van zijn ziektespecifieke programma's uitbreidde, partnerschappen verder ontwikkelde en zijn beheersstructuren verbeterde. Ik betreurt het echter dat het centrum zijn verplichting niet volledig is nagekomen om een verslag aan de kwijtingsautoriteit ter beschikking te stellen dat is opgesteld door zijn directeur en waarin melding wordt gemaakt van het aantal interne audits dat is uitgevoerd door de intern controleur.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden,

of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding.

Verslag-Mathieu (A7-0089/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Europees Agentschap voor chemische stoffen voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Het agentschap vervult een rol die de Commissie niet kan overnemen, en het is volledig in lijn met de strategische prioriteiten van de Unie en zijn activiteiten zijn complementair met de activiteiten van andere agentschappen. Ik neem kennis van de door de Rekenkamer gemelde vertraging van de beleidsactiviteiten vanwege problemen met de ingebruikname van het IT-systeem en een gebrek aan gekwalificeerd personeel.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Agentschap voor chemische stoffen.

Verslag-Mathieu (A7-0092/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Europees Milieuagentschap (EMA) voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Ik feliciteer het EMA met de externe beoordeling van de gedecentraliseerde EU-agentschappen, waarvoor de Commissie in 2009 opdracht gaf, waar zeer positieve bevindingen uit gekomen zijn, en met het feit dat het een degelijk activiteitengeoriënteerd managementsysteem heeft ontwikkeld, evenals een meerjarig werkprogramma, een “balanced scorecard” met prestatie-indicatoren en een geïntegreerd beheers- en controlesysteem, die allen bijdragen aan een efficiënt beheer van het agentschap.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Milieuagentschap.

Verslag-Mathieu (A7-0086/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn; de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) kende in 2008 een hoog uitvoeringspercentage, zowel voor vastleggings- als voor betalingskredieten (respectievelijk 97 procent en 95 procent). Er dient echter aangetekend te worden dat enkele tekortkomingen, waar de Rekenkamer eerder op gewezen heeft nog steeds, en bij herhaling, bestaan, zowel wat betreft de overdracht van middelen naar

het volgende begrotingsjaar als wat betreft de annulering van kredieten uit het voorafgaande begrotingsjaar. Deze situatie staat haaks op het jaarperiodiciteitsbeginsel en wijst op zwakke punten in de planning en de uitvoering van de begroting van de autoriteit, die ongedaan gemaakt moeten worden. Het is echter zeer positief dat de autoriteit erin geslaagd is, haar prestatie-indicatoren de afgelopen jaren aanzienlijk en consequent te verbeteren.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid.

Verslag-Mathieu (A7-0067/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Ik pleit er met de rapporteur voor dat het centrum in zijn jaarprogrammering zijn doelstellingen nauwkeurig definieert, om de bereikte jaarresultaten beter te kunnen beoordelen. Ook moet het centrum instrumenten voor personeelsmanagement invoeren, ter bevordering van de efficiëntie, door in het werkprogramma bijvoorbeeld doelstellingen op te nemen voor de urenbesteding van medewerkers en aan te geven hoeveel tijd deze gemiddeld aan een project dienen te besteden.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving.

Verslag-Mathieu (A7-0078/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Europees Geneesmiddelenbureau voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Ik ben, evenals de rapporteur, verheugd dat het bureau een geavanceerde begrotingsopstelling naar activiteiten en een meetsysteem voor de klanttevredenheid heeft ingevoerd. Het bureau dient echter zijn aanbestedingsprocedures kwalitatief te verbeteren, om een eind te maken aan de door de Rekenkamer vastgestelde tekortkomingen (bijvoorbeeld bij de toepassing van evaluatiemethoden ten aanzien van prijscriteria en bij de beslist noodzakelijke motivering van de gekozen procedures).

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Geneesmiddelenbureau.

Verslag-Mathieu (A7-0081/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard dat er bewijs is dat de jaarrekening van het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Het agentschap heeft echter geen meerjarig werkprogramma voorbereid en zijn jaarlijkse werkprogramma stemde niet overeen met zijn vastleggingsbegroting. Het agentschap heeft echter verzekerd dat de laatste hand wordt gelegd aan een vijfjarenstrategie en dat kernprestatie-indicatoren worden voorbereid; deze zullen ter toetsing aan het Parlement worden voorgelegd. De rapporteur vraagt ook aandacht voor het feit dat de procedures voor het vaststellen van de begroting niet strikt genoeg waren, wat heeft geleid tot een groot aantal overschrijvingen en een hoge annuleringsgraad van de betalingskredieten, wat wijst op een gebrekkige planning en onvoldoende toezicht. Deze problemen kunnen echter het gevolg geweest zijn van eenmalige gebeurtenissen die verband hielden met de verhuizing naar het kantoorgebouw dat het agentschap langdurig zal betrekken.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspilld worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid.

Verslag-Mathieu (A7-0087/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer verklaart in zijn verslag dat de jaarrekening van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn, maar constateert ook tekortkomingen in de procedures voor aanbestedingen, in het bijzonder wat betreft de te lage inschatting van de voor een bepaald raamcontract toe te wijzen budgetten; hetgeen een belemmering betekent voor eerlijke concurrentie. Deze tekortkomingen dienen ongedaan gemaakt te worden. Gezien het belang van elektronische communicatienetwerken, dienen de inspanningen van het agentschap ten behoeve van de verbetering van de robuustheid van de Europese elektronische communicatienetwerken en de verdere uitbreiding in en duurzame samenwerking met de lidstaten te worden toegejuicht.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspilld worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging.

Verslag-Mathieu (A7-0084/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft in zijn verslag verklaard dat de jaarrekening van het Europees Spoorwegbureau voor 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. De Rekenkamer heeft echter ook tekortkomingen vastgesteld bij het vastleggen van doelstellingen en het ontbreken van prestatie-indicatoren, alsmede tekortkomingen in de procedures voor het plaatsen van opdrachten. Met het oog op een betere controle op de prestaties van overheidsinstanties, dient het bureau maatregelen te nemen om deze problemen

ongedaan te maken. Tot slot feliciteer ik het bureau met het feit dat het sinds 2006 32 van de 36 aanbevelingen van de interne auditdienst (IAS) heeft uitgevoerd. Van de 4 aanbevelingen die nog niet zijn opgevolgd, wordt er echter 1 als “kritiek” beschouwd en 3 als “zeer belangrijk”; daarom verzoek ik het bureau bepaalde interne controlenormen in te voeren met betrekking tot bankhandtekeningen, scheiding van functies, gevoelige posten en handhaving van delegatiebevoegdheden, conform deze aanbevelingen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Spoorwegbureau.

Verslag-Mathieu (A7-0083/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft in zijn verslag verklaard dat de jaarrekening van de Europese Stichting voor opleiding voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. De Rekenkamer heeft echter een gebrek aan transparantie bij de procedures voor de werving van personeel geconstateerd, en het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) heeft een onderzoek geopend. Daarbij dient te worden aangetekend dat de stichting nu heeft verklaard haar wervingsprocedures grondig te hebben bestudeerd naar aanleiding van de bevindingen van de Rekenkamer. Wij zijn daarvan echter nog niet op de hoogte gesteld. Tot slot dient nog vermeld te worden dat in 2008 het tevredenheidspercentage van de Europese Commissie over de ondersteunende werkzaamheden van de stichting 97 procent bedroeg.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over de Europese Stichting voor opleiding.

Verslag-Mathieu (A7-0069/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Het agentschap heeft zijn financiële beheer in de drie afgelopen jaren aanzienlijk verbeterd, wat prijzenswaardig is, en het agentschap dient te blijven streven naar de hoogste kwaliteit op het gebied van begrotingsplanning, -uitvoering en -controle. Er zijn echter ook onregelmatigheden geconstateerd, met name in de aanbestedingsprocedure, die dienen te worden opgelost.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk.

Verslag-Mathieu (A7-0076/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van het Voorzieningsagentschap van Euratom voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Vermeld dient te worden dat het agentschap in 2008 geen subsidies heeft ontvangen voor zijn werkzaamheden en dat de Commissie alle uitgaven van het agentschap ter uitvoering van de begroting 2008 voor haar rekening heeft genomen; ook dient vermeld te worden dat de uit het jaar 2007 overgedragen vastleggingen werden betaald met het ongebruikte deel van de subsidie van 2007. Bijgevolg maakt het agentschap, aangezien het geen eigen begroting heeft, de facto deel uit van de Commissie, hetgeen vragen doet rijzen ten aanzien van de structuur en autonomie van het agentschap, die in de toekomst bestudeerd kunnen worden.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspilld worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Voorzieningsagentschap van Euratom.

Verslag-Mathieu (A7-0088/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. Nadat de Rekenkamer in het voorgaande jaar tekortkomingen had geconstateerd in de gevolgde aanwervings- en aanbestedingsprocedures, heeft de Rekenkamer verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Dat betekent dat er bij de stichting een verbetering heeft plaatsgevonden van het financieel beheer en van de procedures voor interne audit, hetgeen positief is. Gezien het belang van deze stichting hoop ik dat deze haar inspanningen op het gebied van de begrotingsdiscipline zal voortzetten, haar procedures voor personeelsbeleid zal verbeteren en in haar jaarverslag op transparante wijze aan zal geven hoeveel medewerkers zij in dienst heeft, met inbegrip van arbeidscontractanten.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspilld worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden.

Verslag-Mathieu (A7-0093/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard dat de jaarrekening van Eurojust betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn, maar ik vind het zorgwekkend dat de Rekenkamer benadrukt “dat het moeilijk is om de prestaties van Eurojust te beoordelen door het ontbreken van indicatoren, de gebrekkige meting van de gebruikerstevredenheid en het ontbreken van coördinatie tussen de begroting en het werkprogramma”. Ook neem ik kennis van de constatering van de Rekenkamer dat Eurojust in 2008 nog steeds een probleem had ten aanzien van de overdracht van kredieten, hoewel deze minder omvangrijk was dan in het vorige begrotingsjaar; Eurojust dient derhalve actie te ondernemen om te vermijden dat deze situatie zich in de

toekomst herhaalt. Tot slot deel ik de bezorgdheid van de rapporteur over het feit dat Eurojust aan geen van de 26 aanbevelingen van de dienst Interne audit (IAS) volledig gevolg heeft gegeven.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over Eurojust.

Verslag-Mathieu (A7-0090/2010)

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. Ik complimenteer het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten met de inspanningen die geleverd zijn om de tekortkomingen die de Rekenkamer en de dienst Interne audit tijdens de vorige kwijtingsprocedure hebben geconstateerd, ongedaan te maken. Ik wil met name wijzen op de invoering van instrumenten voor resultaatbeoordeling. Deze inspanningen dienen te worden voortgezet.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag van de Rekenkamer gestemd over Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten.

Verslag-Mathieu (A7-0085/2010)

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer is in zijn verslag tot de conclusie gekomen dat de jaarrekening van het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (Frontex) voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. We constateren dat de begroting van het agentschap de afgelopen drie jaar aanzienlijk is verhoogd en in 2008 met bijna 69 procent steeg in vergelijking met het voorgaande jaar. Tegelijkertijd wijst de Rekenkamer op verschillende tekortkomingen die consequent blijven voortbestaan, zoals (i) het hoge percentage overdrachten en annuleringen (van de voor 2008 beschikbare kredieten werd 49 procent niet tijdens het begrotingsjaar gebruikt, van die voor 2007 bijna 69 procent en van die voor 2006 55 procent), (ii) het feit dat juridische verbintenissen werden aangegaan vóór de desbetreffende begrotingsvastlegging, en (iii) het feit dat de aanwervingsprocedures volgens de Rekenkamer afwijken van de regels, met name voor wat betreft de transparantie en de niet-discriminerende aard van de betrokken procedures.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (Frontex).

Verslag-Mathieu (A7-0073/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. Ik vind het zorgwekkend dat de Toezichtautoriteit voor het Europees GNSS, in de woorden van de rapporteur, heeft besloten de resultaten van haar activiteiten te presenteren zonder rekening te houden met het feit dat haar beheer van de programma's Galileo en EGNOS zou eindigen na de voltooiing van de overdracht van activa en middelen aan de Commissie – volgens de plannen aan het einde van het eerste kwartaal van 2008. Ook betreurt ik het dat de Rekenkamer kanttekeningen heeft geplaatst bij haar verklaring over de betrouwbaarheid van de jaarrekening betreffende het begrotingsjaar 2008 en over de wettigheid en regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over de Toezichtautoriteit voor het Europees GNSS.

Verslag-Mathieu (A7-0094/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer verklaart in zijn verslag dat de jaarrekening van de Europese gemeenschappelijke onderneming voor ITER en de ontwikkeling van fusie-energie voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Ik neem kennis van het feit dat de Rekenkamer in de resultatenrekening een overschot van 57 600 000 euro heeft geconstateerd, oftewel 38 procent van de toegerekende baten; een deel van dit overschot (32 200 000 euro) werd overgedragen naar 2009. Deze onderbesteding kan worden toegeschreven aan het feit dat de onderneming zich in de aanloopfase bevindt en dat haar interne controles en financiële informatiesysteem in de loop van het begrotingsjaar 2008 nog niet volledig waren opgezet.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over de Europese gemeenschappelijke onderneming voor ITER en de ontwikkeling van fusie-energie.

Verslag-Mathieu (A7-0077/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het van groot belang dat overheidsfunctionarissen tegenover de burgers verantwoording afleggen, en daarom dienen zij op een objectieve en nauwkeurige wijze te verantwoorden hoe de aan hen ter beschikking gestelde openbare middelen besteed zijn. De Rekenkamer heeft verklaard redelijke zekerheid te hebben verkregen dat de jaarrekening van de gemeenschappelijke onderneming SESAR ("Single European Sky Air Traffic Management Research" – onderzoek naar luchtverkeersbeveiliging voor het gemeenschappelijk Europees luchtruim) voor het begrotingsjaar 2008 betrouwbaar is en dat de onderliggende verrichtingen wettig en regelmatig zijn. Ik moet het echter met de rapporteur eens zijn dat de door de raad van bestuur in april 2008 aangenomen definitieve begroting van de gemeenschappelijke onderneming bijzonder onrealistisch is gebleken, zoals blijkt uit de uitvoeringsgraden van de vastleggings- en betalingskredieten, die respectievelijk 1 procent en 17 procent bedroegen. Ook wijs ik op de tekortkomingen ten aanzien van transactiecontroles en op het feit dat er geen adequate interne controles op aanbestedingen van contracten zijn ingesteld. Ik vind het van groot belang dat de onderneming er in het komende begrotingsjaar alles aan doet om de geconstateerde problemen op te lossen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspilld worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld zijn, op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over de gemeenschappelijke onderneming SESAR.

Verslag-Simpson (A7-0101/2010)

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het verslag gestemd over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende vervoerbare drukapparatuur, waarmee de bestaande richtlijn inzake vervoerbare drukapparatuur en een aantal andere verwante richtlijnen worden ingetrokken. Gezien het feit dat een aantal technische bepalingen van de bestaande richtlijn botst met internationale voorschriften over het vervoer van gevaarlijke goederen, is het van belang de hierboven genoemde wrijvingspunten weg te nemen door de technische eisen aan te passen aan de internationale regels.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het vervoer van drukapparatuur, zoals tanks, recipiënten en gasflessen, is momenteel geregeld in Richtlijn 1999/36/EG. In deze richtlijn zijn veiligheidseisen opgenomen voor het vervoer over de weg en per spoor. Verder definieert de richtlijn de gemeenschappelijke voorschriften voor ontwerp, constructie en latere keuringen van dit type apparatuur.

Een aantal technische bepalingen van de bestaande richtlijn botst echter met internationale voorschriften over het vervoer van gevaarlijke goederen. De Commissie is daarom met het onderhavige voorstel voor een herziene richtlijn gekomen. Het voorstel bevat geen ingrijpende wijzigingen van het bestaande regelgevingskader wat het toepassingsgebied en de belangrijkste bepalingen betreft. Het gaat in eerste instantie om het wegnemen van de hierboven genoemde wrijvingspunten door de technische eisen aan te passen aan de internationale regels voor het vervoer van gevaarlijke goederen.

Ik ben daarom, met de rapporteur, van mening dat, gezien het uitblijven van een oplossing tussen de instellingen voor de formulering van de nieuwe comitologiebepalingen, het dossier zo spoedig mogelijk dient te worden afgerond met een akkoord in eerste lezing.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het vervoer van drukapparatuur, zoals tanks, recipiënten en gasflessen, is momenteel geregeld in Richtlijn 1999/36/EG. De richtlijn garandeert het vrije verkeer van dit type apparatuur in de Gemeenschap, waaronder het in de handel brengen, door middel van gemeenschappelijke voorschriften voor ontwerp, constructie en latere keuringen. Een aantal technische bepalingen van de bestaande richtlijn botst echter met internationale voorschriften over het vervoer van gevaarlijke goederen. De Commissie is daarom met een voorstel voor een herziene richtlijn gekomen, waarmee de bestaande richtlijn inzake vervoerbare drukapparatuur en een aantal andere verwante richtlijnen worden ingetrokken. Om deze redenen heb ik voor de resolutie gestemd, waarin de commissie verzocht wordt het verslag zonder verdere amendementen goed te keuren en de rapporteur een mandaat te verstrekken om op deze basis met de Raad in onderhandelingen te treden.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De stijgende aandacht voor het milieu en de bescherming daarvan maakt dat we extra zorgvuldig kijken naar de veiligheidsbepalingen in het kader van het vervoer van drukapparatuur. Met deze richtlijn wordt beoogd de veiligheid te bevorderen en het vrije verkeer van dit type apparatuur te garanderen, door duidelijke, transparante en bindende regels op te stellen voor het veilig vervoeren van drukapparatuur in alle lidstaten. De procedures daarvoor worden hiermee binnen de hele EU gestandaardiseerd.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk*. – (RO) De voornaamste doelstelling van deze richtlijn is om de ongerijmdheden in bestaande wetgeving weg te nemen door de technische voorschriften in overeenstemming te brengen met internationale regels inzake het vervoer van gevaarlijke goederen. Verder beoogt het voorstel sommige bepalingen te vereenvoudigen en te stroomlijnen, in het bijzonder de bepalingen over de conformiteitsbeoordelingsprocedures. Het voorstel bevat verder bepalingen die betrekking hebben op apparatuur voor vervoer op de interne markt, hetgeen een algemeen kader voor het in de handel brengen van producten op de Europese interne markt schept.

Ik heb vóór dit verslag gestemd, omdat ik denk dat het voorstel na goedkeuring een hoog veiligheidsniveau voor vervoerbare drukapparatuur en de gebruikers zal garanderen. Ook zal de correcte uitvoering van de richtlijn door de lidstaten het milieu en de gezondheid van burgers beter beschermen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór het verslag-Simpson betreffende vervoerbare drukapparatuur gestemd, hoewel ons amendement niet is aangenomen.

Verslag-Leichtfried (A7-0035/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *schriftelijk*. – (IT) De onderwerpen die in het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake heffingen voor de beveiliging van de luchtvaart aan bod komen, zijn de verbetering van de beveiliging van luchthavens en grotere transparantie van de aan consumenten doorberekende heffingen.

De huidige systemen voor het dekken van de kosten voor de beveiliging van de luchtvaart, die op nationaal niveau zijn geregeld, zijn niet altijd duidelijk voor de eindgebruikers, die vaak niet eens worden geraadpleegd alvorens de heffingen worden berekend of het systeem van heffingen die ze moeten betalen, wordt gewijzigd. Het verslag stelt onder andere voor om passagiersverenigingen en consumentenorganisaties deel te laten nemen aan het overleg tussen het met de veiligheid belaste beheersorgaan en de luchtvaartmaatschappijen, om te verzekeren dat de prijsvorming in verband met veiligheidsmaatregelen correct verloopt en om deze prijs vervolgens te kunnen vergelijken met de prijs die de eindgebruiker voor zijn vlucht betaalt.

Ik ben ingenomen met een ander element van het verslag: de oproep om de richtlijn alleen te laten gelden voor luchthavens in lidstaten die daadwerkelijk heffingen voor veiligheidsmaatregelen aanrekenen, en niet voor luchthavens waar dit soort maatregelen niet is ingevoerd. Om deze redenen heb ik voor het verslag gestemd.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) De gebeurtenissen van de laatste weken hebben aangetoond dat luchthavenbeveiliging een heel belangrijke taak is voor de lidstaten en dat we alle essentiële voorzorgsmaatregelen moeten treffen. Elke afzonderlijke lidstaat beslist over de methoden waarmee de beveiliging van de luchtvaart wordt gefinancierd en uitgevoerd. Het is van groot belang dat in de richtlijn basisbeginselen en -procedures worden vastgelegd die gelden voor de luchtvaartmaatschappijen en de voor veiligheid verantwoordelijke instantie. Hoewel de wettelijke voorschriften voor de reglementering van luchthavens in verschillende lidstaten sterk uiteenlopen, moet door de exploitant toch een redelijke hoeveelheid informatie worden verstrekt aan de luchtvaartmaatschappijen om een zinvol overlegproces tussen luchthaven en luchtvaartmaatschappijen mogelijk te maken. Met dat oogmerk bepaalt de richtlijn welke informatie op regelmatige basis door de luchthavenbeheerder moet worden verstrekt. Luchtvaartmaatschappijen moeten op hun beurt informatie verstrekken over hun verkeersprognoses, de beoogde inzet van hun vloot en hun huidige en toekomstige specifieke vereisten op de luchthaven, teneinde de luchthavenbeheerder de kans te bieden zijn kapitaal en zijn capaciteit optimaal te benutten.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose en Britta Thomsen (S&D), *schriftelijk*. – (DA) De Deense sociaaldemocraten in het Europees Parlement hebben niet voor dit voorstel gestemd, in de eerste plaats omdat zij menen dat dit overbodige wetgeving is omdat de noodzakelijke wetgeving op dit terrein al aanwezig is. In de tweede plaats zijn zij van mening dat het niet de taak van de EU is de lidstaten eventuele meerkosten voor de beveiliging van luchthavens op te leggen. Deze kwestie van de financiering van veiligheidskosten moet worden overgelaten aan de afzonderlijke lidstaten.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het verslag gestemd over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake heffingen voor de beveiliging van de luchtvaart. Dit voorstel is van groot belang voor de bescherming van de rechten van consumenten en passagiers, omdat daarin een reeks beginselen wordt geformuleerd waaraan door luchthavenexploitanten bij de vaststelling van beveiligingsheffingen moet worden voldaan. Het gaat hierbij om non-discriminatie, overleg en verhaal, transparantie van de kosten en kostengerelateerdheid van beveiligingsheffingen en de instelling van een toezichthoudende autoriteit.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) In het voorstel van de Europese Commissie wordt een reeks beginselen geformuleerd waaraan door luchthavenexploitanten bij de vaststelling van beveiligingsheffingen moet worden voldaan, namelijk: (i) non-discriminatie, (ii) overleg en verhaal, (iii) transparantie van de kosten en kostengerelateerdheid van beveiligingsheffingen, en (iv) de instelling van een toezichthoudende autoriteit.

De belangrijkste vraag die zich daarbij voordoet betreft de financiering van de strengere beveiligingsmaatregelen die worden ingevoerd. Het Europees Parlement heeft meer dan eens tevergeefs opgeroepen de financiering van de beveiligingsheffingen te regelen. De rapporteur stelt daarentegen, terecht, dat eventuele extra kosten in verband met zulke strengere maatregelen niet op de passagiers kunnen worden afgewenteld (door externalisering van de kosten), maar door de lidstaten moeten worden betaald, die

uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor de beveiliging van hun luchthavens. Tot slot wil ik erop wijzen dat we nooit genoeg kunnen investeren in de beveiliging van luchthavens en van passagiers, zoals weer duidelijk gebleken is bij de recente pogingen om terroristische aanslagen te plegen op de burgerluchtvaart, die gelukkig vrijdeld zijn.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het Europees Parlement heeft meer dan eens tevergeefs opgeroepen de financiering van de beveiligingsheffingen te regelen, ten behoeve van transparantie en doelbinding van beveiligingsbelastingen en -heffingen. Het Europees Parlement is van mening dat de lidstaten de uitvoeringskosten van strengere maatregelen zelf moeten dragen. Het terroristische incident enkele weken geleden heeft opnieuw duidelijk gemaakt dat de beveiliging van luchthavens een overheidstaak is en dat de bestaande en beoogde nieuwe veiligheidsmaatregelen zijn bedoeld om terreurdaden te voorkomen. Wat tot dusverre in de discussie echter onderbelicht blijft, is dat de maatregelen uiteindelijk door de passagiers worden betaald. Ik steun de amendementen op het Commissievoorstel die in deze resolutie zijn ingediend, omdat daarmee onnodige parallelle procedures en administratieve kosten bij de toepassing kunnen worden voorkomen.

Louis Grech (S&D), *schriftelijk*. – (EN) We dienen erop toe te zien dat de heffingen voor de beveiliging van de luchtvaart zo transparant en objectief mogelijk zijn, gebaseerd op duidelijke criteria die de werkelijke kosten weergeven. Bij elke nieuwe kostenpost voor het luchtverkeer dient terdege rekening te worden gehouden met het grote belang van luchthavens voor de regionale ontwikkeling, zeker als het gaat om regio's die sterk op het toerisme leunen en om regio's die te lijden hebben onder geografische en natuurlijke handicaps, zoals perifere regio's en eilanden. Klanten van luchthavens alsook lokale autoriteiten moeten tijdig kunnen beschikken over informatie inzake de berekeningsmethoden en -grondslagen van de heffingen. Er dient tevens een procedure te worden ingesteld voor verplicht overleg tussen de luchthavenautoriteiten en de betrokken partijen of lokale overheden voor gevallen waarin de heffingen aangepast moeten worden. Bovendien dient er een onafhankelijk toezichthoudend orgaan te worden aangesteld voorzien van een nauwkeurig en helder omschreven reglement ter zake, met name als het gaat om eventuele sanctiebevoegdheden.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Ik vind het onaanvaardbaar dat de lidstaten de financiering van maatregelen voor de luchtvaartbeveiliging die niet zijn voorzien in de Europese wetgeving, niet garanderen, en dat zij de kosten bovendien afwentelen op de luchtvaartmaatschappijen, die vervolgens de passagiers laten betalen. Ik denk dat het nodig was dat we verder gingen dan de verordening van 2008 en dat we er middels wetgeving voor zorgden dat passagiers niet opdraaien voor deze extra kosten, die soms volstrekt los blijken te staan van beveiligingsheffingen. Om die reden heb ik mijn steun verleend aan het verslag van mijn Oostenrijkse collega de heer Leichtfried, dat borg staat voor meer transparantie voor burgers en voor luchtvaartmaatschappijen, en dat lidstaten ertoe dwingt overheidsmiddelen ter beschikking te stellen voor beveiligingsmaatregelen die verder reiken dan Europese voorschriften, omdat dat onder de nationale veiligheid van elke lidstaat valt. Indien de Commissie een voorstel indient om lichaamsscanners op te nemen op de lijst van Europese methoden om te bereiken dat de lidstaten deze niet meer financieren, zal ik mijn collega opnieuw steunen en zo nodig tegen dat voorstel stemmen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De steeds grotere aandacht voor de beveiliging van onze luchthavens brengt voortdurend stijgende kosten met zich mee, die door de passagiers worden betaald. De extra kosten van strengere maatregelen moeten worden gedragen door de lidstaten, omdat de preventie van terroristische daden tot hun taken behoort. Deze kosten komen nu echter voor rekening van de passagiers. Omdat we ons daartegen verzetten, hebben we voor dit verslag gestemd.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De handhaving van de openbare veiligheid is een overheidstaak, en de kosten daarvoor kunnen niet zomaar op een ander worden afgewenteld. We moeten bepalen welk deel van de kosten voor de veiligheidsmaatregelen op de schouders van de passagiers kan worden gelegd. Die kosten stijgen, vanwege de strijd tegen het terrorisme. We kunnen een wildgroei van bodyscanners en dergelijke alleen maar verhinderen wanneer de landen de kosten moeten dragen voor de strenge veiligheidsmaatregelen die ze zelf voorschrijven. Van de terrorismehysterie en van de ongebreidelde bewapeningswedloop profiteren hoogstens een paar slimme Amerikaanse bedrijven. Daarom sta ik achter dit voorstel.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór het verslag gestemd. Maar wat voor ons zwaar telt, is dat onze twee doelstellingen om enerzijds de kosten voor beveiligingsdiensten te koppelen aan geliberaliseerde grondafhandelingsdiensten en anderzijds te zorgen voor een eerlijke intermodale behandeling

inzake de financiering van veiligheidsmaatregelen beide door de PPE-Fractie en de ALDE-Fractie (hoofdelijke stemming) zijn afgewezen.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het Europees Parlement heeft de Commissie meer dan eens tevergeefs verzocht de financiering van de beveiligingsheffingen in de luchtvaart te regelen. Het Europees Parlement heeft daarbij steeds aangedrongen op meer transparantie en op doelbinding van beveiligingsbelastingen en -heffingen, en is van mening dat lidstaten die strengere maatregelen nemen, de uitvoeringskosten zelf moeten dragen.

De Commissie is in haar voorstel niet ingegaan op dit aspect. Zij voorziet slechts in een nieuwe beoordeling van de economische gevolgen en probeert zo de kosten te beperken, op grond van uitgangspunten als non-discriminatie, overleg en verhaal, en transparantie van de kosten. In het onderhavige document wordt echter voorgesteld dat de eventuele extra kosten van striktere maatregelen door de lidstaten betaald worden. Ik onderschrijf het belang van beveiliging van luchthavens en stem voor het voorstel van het Parlement.

Dit voorstel, dat van toepassing zal zijn op alle commerciële luchthavens binnen de Europese Unie, is intrinsiek verbonden met aandachtspunten als het recht op informatie, non-discriminatie van passagiers en consumentenbescherming. Ik ben van mening dat een grotere transparantie uitsluitend bereikt kan worden, en onnodige kosten uitsluitend voorkomen kunnen worden, door een harmonisatie van de wetgevingen en door helderheid te scheppen in de verdeling van de verantwoordelijkheden tussen luchtvaartmaatschappijen en de lidstaten bij het invoeren van beveiligingsmaatregelen.

Artur Zasada (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Ik ben blij met de uitslagen van de stemming van vandaag. Tijdens het werk aan dit document hebben we, denk ik, tot een duidelijk en ambitieus standpunt weten te komen, met name wat de financiering betreft. Ik wil graag nogmaals onderstrepen dat terroristische aanslagen niet gericht zijn tegen luchtvaartmaatschappijen; ze zijn gericht tegen staten, en de staten zijn gehouden de veiligheid van hun burgers te garanderen. De stemuitslag van vandaag – 613 stemmen tegen 7 – is een glashelder signaal aan de Raad. Hieruit blijkt dat het Europees Parlement grote ernst is met de verplichting van de lidstaten om ten minste een deel van de kosten voor de beveiliging van de luchtvaart te dragen.

Verslag-Simpson (A7-0030/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb vóór het verslag over communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een trans-Europees vervoersnet gestemd, omdat het beoogt spoorweginfrastructuren, havens, waterwegen en luchthavens aan te leggen en te moderniseren. Tot de prioritaire projecten behoren ook de spoorlijn Curtici-Braşov. Ik ben blij met de instelling van een comité om de Commissie bij te staan bij de tenuitvoerlegging van deze beschikking en de ontwikkeling van de bij deze beschikking vastgestelde richtsnoeren.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb resoluut voor deze tekst gestemd. Hoewel de wijzigingen slechts van technische aard zijn, laat de tekst opnieuw zien hoe belangrijk een Europees vervoersnet is om Europese burgers dichter bij elkaar te brengen en mobiliteit te stimuleren. Die mobiliteit is essentieel, want Europa bestaat pas echt als we onze buurlanden, hun inwoners en hun culturen leren kennen. Het trans-Europese vervoersnet draagt ook bij tot het plan om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen door invoering van een beter beheer van vervoerswijzen en bevordering van de interoperabiliteit ervan.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het voorstel van de Europese Commissie behelst slechts een codificatie van de bestaande besluiten. Daarnaast worden enkele kleine veranderingen aangebracht. Om die reden en in overeenstemming met het voorstel van de rapporteur, stem ik – mede gezien de juridische en politieke waarborgen – in met de tekst, met inbegrip van de door de Raad voorgestelde kleine veranderingen en correcties, en met het voorstel het dossier af te sluiten met een overeenstemming in eerste lezing.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Bij dit voorstel gaat het technisch gesproken om een voorstel tot codificatie van de wetstekst. Niettemin moest de Commissie de herschikkingsprocedure gebruiken omdat de tekst een aantal geringe veranderingen in de bijlage bevat. Ik heb voor de aanneming van de amendementen gestemd.

Elie Hoarau (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Ik protesteer tegen het feit dat de ultraperifere regio's nog altijd geen wezenlijk deel uitmaken van het algehele trans-Europese vervoersnetwerk, ondanks het essentiële belang hiervan voor de economische, sociale en territoriale cohesie. Het is onvoorstelbaar dat de ultraperifere regio's niet zijn opgenomen in de planning van het netwerk en niet voorkomen op verscheidene kaarten van de trans-Europese vervoersnetwerken. Het algehele netwerk, de snelwegen op zee en prioritaire projecten

moeten zonder uitzondering worden uitgebreid naar alle ultraperifere regio's. Het beleid inzake de trans-Europese vervoersnetwerken dient tevens netwerkdiensten en diensten van algemeen economisch belang te omvatten; het mag niet beperkt blijven tot enkel de belangrijkste verkeersstromen in het passagiers- en goederenvervoer. De roep om gelijke behandeling van de ultraperifere regio's moet worden gehoord. Het kan toch niet zo zijn dat wij buiten de trans-Europese netwerken worden gehouden, terwijl het Europese vervoersbeleid van essentieel belang is voor de ontsluiting van onze regio's en voor de vrijheid van verkeer binnen de interne markt? Terwijl de Europese Unie door middel van handelsverdragen met de ene hand onze suiker-, bananen- en rumproductie voor een habbekrats aan andere landen verkoopt, sluit zij ons tegelijkertijd met de andere hand uit van de intra-Europese handelslijnen. Deze twee handen houden ons in een wurggreep en dat betreuren wij.

Petru Constantin Luhan (PPE), schriftelijk. – (RO) Tijdens de plenaire vergadering heb ik vóór het verslag over het voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad betreffende communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van een trans-Europees vervoersnet gestemd. Het was een technisch voorstel, aangezien voorbereidingen worden getroffen om de richtsnoeren zelf te herzien. Deze herziening zal naar verwachting eind volgend jaar worden afgerond. Ik denk dat dit zonder meer een cruciale gelegenheid vormt om de belangrijke rol van Europees vervoersbeleid opnieuw te onderstrepen in de huidige context, nu het debat over de Europa 2020-doelstellingen in volle gang is. De lidstaten in het algemeen, en Roemenië in het bijzonder, een land dat nog altijd moet investeren in zijn vervoersinfrastructuur, moeten beseffen dat dit vervoersbeleid wordt herzien om de nieuwe uitdagingen het hoofd te bieden. Een vergrijzende bevolking en de specifieke mobiliteitseisen van ouderen, sociale migratie en klimaatverandering zijn slechts enkele factoren die de noodzaak met zich meebrengen een passend vervoersbeleid op poten te zetten. Tegelijkertijd vormen de nieuwe richtsnoeren mede met het oog op de Donaustrategie van de EU het perfecte kader om optimaal gebruik te maken van vervoer over de Europese binnenwateren.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) De ontwikkeling van een trans-Europees vervoersnet is in de afgelopen jaren meermalen gewijzigd en herzien. Voor een gezonde interne markt en voor de versterking van de economische en sociale cohesie is een efficiënt trans-Europees vervoersnet van essentieel belang. Het verschijnsel van de vulkaan op IJsland heeft onmiskenbaar laten zien dat het van belang is te kunnen beschikken over een efficiënt trans-Europees vervoersnet, zodat op een gecoördineerde manier het hoofd kan worden geboden aan problemen die zich in dergelijke situaties voordoen. Het onderhavige besluit is belangrijk omdat het richtsnoeren geeft voor de doelstellingen, de prioriteiten en de belangrijkste te ondernemen stappen op het gebied van het trans-Europees vervoersnet.

Andreas Mölzer (NI), schriftelijk. – (DE) De EU heeft het belang van de Baltisch-Adriatische corridor bevestigd door de noordelijke tak ervan, van Gdansk naar Tsjechië, prioriteit te geven en ja te zeggen tegen het project van de Brenner-basistunnel. Des te belangrijker is het om het zuidelijke deel van de as via de Oostenrijkse Südbahn naar Italië te verlengen. Met name in dit traject, waarover ongeveer de helft van de goederen en de personen vervoerd wordt, moeten we een gevaarlijke flessenhals wegwerken. Er bestaan voor het goederenvervoer via het spoor – waarvoor de EU tenslotte telkens weer pleit – op die trajecten nu al een aantal flessenhalzen, daarom is de steun van de EU voor het Koralm-project essentieel. De EU heeft een unieke kans, door de Koralm-tunnel te bouwen kan ze ervoor zorgen dat er heel veel verkeer naar het spoor wordt overgeheveld, en daarnaast streven we al sinds tientallen jaren. Het uitbreiden van de trans-Europese netwerken kan bepalend zijn voor de concurrentiepositie van Europa, en deze wijzigingen leiden slechts tot technische aanpassingen. Daarom heb ik voor dit verslag gestemd.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Ik heb vóór het verslag gestemd hoewel ons amendement niet is aangenomen.

Nuno Teixeira (PPE), schriftelijk. – (PT) Als het gaat om de nationale prioriteiten in het kader van het trans-Europees vervoersnet, lijkt het me van belang dat niet alleen wordt ingezet op vervoer per spoor, maar vooral ook op het vervoer over snelwegen op zee en op de interoperabiliteit en de “co-operabiliteit” van de verschillende soorten vervoer.

Alleen als er sprake is van een echt gecombineerd vervoersnet, ondersteund door een effectief management, kan de concurrentiekracht van het alternatieve vervoer over zee gewaarborgd worden. Vervoer over zee is van essentieel belang voor mijn land, dat directe toegang heeft tot belangrijke zeeroutes, en dergelijk vervoer is in het bijzonder van groot belang voor de eilanden en de ultraperifere gebieden, zoals bijvoorbeeld Madeira. Daarnaast is dit een belangrijk instrument voor verdere consolidering van de interne markt en voor territoriale cohesie.

Dit verslag kan rekenen op een brede steun in het Parlement, maar ook in de Commissie en de Raad. Aanneming ervan is hoofdzakelijk een technische aangelegenheid en sluit aan bij de nagenoeg unanieme aanbeveling van de Commissie vervoer en toerisme.

Samenvattend wordt met dit voorstel, dat ik steun, niets gewijzigd aan de inhoud van de tekst over het trans-Europees vervoersnet. Het voegt slechts de kaarten toe van de twaalf lidstaten die in 2004 en 2007 lid zijn geworden van de Europese Unie. De herziening van de EU-richtlijnen voor de ontwikkeling van het trans-Europees vervoersnet is in voorbereiding en zal pas tegen het einde van 2010 klaar zijn.

Viktor Uspaskich (ALDE), schriftelijk. – (LT) De EU heeft 5 miljoen kilometer aan wegen (waarvan 62 duizend kilometer autosnelwegen), 215 duizend kilometer aan spoorwegen en 41 duizend kilometer aan binnenwaterwegen. Gehoopt wordt dat de verbindingsmogelijkheden tussen de lidstaten in 2020 zijn verdubbeld. Een verenigd Europa is onmogelijk zonder een gecoördineerd en doeltreffend trans-Europees vervoersnet (TEN-V). Op basis van het EU-Verdrag bedragen de investeringen in het TEN-V ongeveer 500 miljard euro. Het is daarom belangrijk om te zorgen voor Europese samenwerking en de prioritaire projecten zorgvuldig te selecteren. Het TEN-V is bedoeld om netwerken voor land-, water- en luchtverkeer in heel Europa met elkaar te verbinden voor 2020. Hoofddoel is het waarborgen van snelle en eenvoudige vervoersmogelijkheden voor mensen en goederen tussen de lidstaten. Een autosnelweg volgens de Europese normen verbindt de belangrijkste havenstad van Litouwen, Klaipeda, met Vilnius. Een spoorlijn verbindt Vilnius met Moskou en het oosten. Als we willen dat de haven haar concurrentiepositie behoudt, zullen we de huidige infrastructuur aldaar moeten moderniseren en veel bureaucratie moeten wegnemen. Spoorwegen en binnenwateren dienen met name te worden gebruikt voor vervoer over lange afstanden, wegen voor korte afstanden. Er moeten meer inspanningen worden gericht op de doorvoer van goederen en op het vervoer over binnenwateren, dat meer kosteneffectief, energie-efficiënter, niet vervuילend en veilig is. Het belangrijkste aspect is de veiligheid en bescherming van reizigers. De financiële crisis heeft effect gehad op het vervoersbeleid, maar het TEN-V kan worden gebruikt om werkgelegenheid te scheppen en de sociale en economische cohesie te bevorderen. In de Europa 2020-strategie wordt het belang van het vervoersbeleid voor de Europese economie erkend. Vrij verkeer van mensen en goederen is de essentie van de EU en is alleen mogelijk met een goed TEN-V.

Verslag-Kirilov (A7-0055/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor dit voorstel gestemd omdat ik van mening ben dat er met het oog op de huidige crisis manieren moeten worden gevonden om de uitvoering van de hulpprogramma's te versnellen, zodat EU-middelen die bedoeld zijn voor burgers, en in het bijzonder voor werklozen, vollediger benut kunnen worden. Dit voorstel behelst een aantal regelgevende wijzigingen om de uitvoeringsvoorschriften voor het cohesiebeleid te vereenvoudigen en de voorfinanciering (voorschotten) voor de EFRO- en ESF-programma's te vergroten. De economische vooruitzichten wijzen op een forse achteruitgang van de groei binnen de Europese Unie met 1,1 procent in 2010. In deze context draagt het verslag bij aan een antwoord op de financiële crisis en op de sociaaleconomische gevolgen daarvan. Daarom vind ik dit verslag van groot belang voor een grotere transparantie en vereenvoudiging van de regels voor het cohesiebeleid. Deze bijdrage zal een positief effect hebben op het tempo waarin de programma's worden uitgevoerd, met name doordat aan de nationale, regionale en lokale autoriteiten duidelijkere en minder bureaucratische regels worden verstrekt die een grotere flexibiliteit mogelijk maken bij de aanpassing van de programma's aan de nieuwe uitdagingen.

Elena Oana Antonescu (PPE), schriftelijk. – (RO) Vorig jaar presenteerde de Commissie een voorstel tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1083/2006 inzake de structuurfondsen om lidstaten die zwaar zijn getroffen door de economische crisis financieel te steunen. Een van de in het Commissievoorstel aangedragen maatregelen was een afwijking van het medefinancieringsbeginsel, door lidstaten die liquiditeitsproblemen hebben tijdelijk de mogelijkheid te bieden een terugbetaling van 100 procent aan te vragen voor de financiering van maatregelen op grond van het Europees Sociaal Fonds.

De Raad verwierp dit voorstel, maar stemde ermee in de termijn voor berekening van de ambtshalve doorhaling van de jaarlijkse vastlegging met betrekking tot de totale jaarlijkse bijdrage over 2007 te verlengen om de absorptie van middelen bestemd voor bepaalde operationele programma's te verbeteren.

Ik denk dat de door de rapporteur voorgestelde tijdelijke maatregel om de doorhaling van de vastleggingskredieten over het boekjaar 2007 ongedaan te maken voor de bijstandsfondsen die deel uitmaken van het Europees Sociaal Fonds, met het oog op de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon

gerechtvaardigd is om toepassing van het huidige artikel 93, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1083/2006 te voorkomen.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds hebben bewezen waardevolle en uitermate nuttige instrumenten te zijn voor de territoriale ontwikkeling en voor de aanpak van de gevolgen van de economische crisis die Europa en de wereld nu al enige tijd teistert. In dit opzicht sta ik achter de voorstellen om de procedures voor doorhaling van de fondsen te vereenvoudigen en de betalingen aan de begunstigden van de verschillende programma's die met gebruikmaking van de genoemde fondsen zijn ingevoerd, te vergemakkelijken. Daarnaast ben ik er voorstander van om een aanvullende voorfinanciering voor 2010 te verschaffen aan de lidstaten die het zwaarst zijn getroffen door de crisis.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Als referent voor dit verslag voor de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten) heb ik mijn collega's opgeroepen voor deze tekst te stemmen. Wat de vereenvoudigingen in dit verslag betreft, ben ik ervan overtuigd dat zij een grote verbetering zijn. Dit is een echte sprong vooruit: er is minder informatie te verstrekken, meer flexibiliteit ten aanzien van projecten die inkomsten genereren, minder controles door de Commissie voor milieuprojecten van 25 tot 50 miljoen euro, enzovoorts.

Ten aanzien van het financiële aspect heb ik gepleit voor een heroriëntatie van het aanvankelijke voorstel. Het zou immers geen goed idee zijn geweest vraagtekens te zetten bij het beginsel van de medefinanciering van uitgaven en projecten uit te voeren die volledig worden gefinancierd uit het Europees Sociaal Fonds (ESF), zoals de Commissie heeft voorgesteld. Sommige lidstaten zouden in grote financiële moeilijkheden zijn gekomen om de uitgaven op de lange termijn te salderen. Het Parlement heeft een compromis gevonden waarmee we hulp kunnen bieden aan de landen die het hardst getroffen zijn door de crisis, en waarmee we doorhaling voor 2007 kunnen vermijden.

Door voor dit verslag te stemmen, geven we belangrijke steun aan de begunstigden van EU-fondsen en de opdrachtgevende diensten. Laten we echter niet vergeten dat er nog veel te doen is op het gebied van vereenvoudiging.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Het is van belang om te benadrukken dat de druk op de nationale financiële middelen blijft toenemen en dat nadere stappen noodzakelijk zijn om deze druk te verlichten door middel van betere benutting van de EU-financiering, alsmede de mobilisatie en versnelling van alle beschikbare fondsen om de crisis te bestrijden, in het bijzonder door het Europees Sociaal Fonds (ESF) in te zetten ten behoeve van maatregelenpakketten voor snel herstel, zoals geschetst in de genoemde mededeling. Het is met name van belang dat er meer inspanningen worden verricht om beter beheer van de EU-financiering mogelijk te maken teneinde de toestroom van middelen naar de begunstigden die het zwaarst zijn getroffen door de economische neergang, te versnellen. Het is van belang om het algemene doel te realiseren, dat wil zeggen stroomlijning van de medegefinancierde investeringen in de lidstaten en regio's en vergroting van het effect van de financiering op de economie als geheel, met name op kleine en middelgrote ondernemingen en op de werkgelegenheid. Kleine en middelgrote ondernemingen zijn de motor van de Europese economie en de grootste opwekkers van duurzame groei die veel banen van hoge kwaliteit oplevert. Een verdere vereenvoudiging en verduidelijking van de regels voor het cohesiebeleid zal ontegenzeggelijk een positief effect hebben op het tempo waarin de programma's worden uitgevoerd, met name doordat aan de nationale, regionale en lokale autoriteiten duidelijkere en minder bureaucratische regels worden verstrekt die een grotere flexibiliteit mogelijk maken bij de aanpassing van de programma's aan de nieuwe uitdagingen.

David Casa (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Het verslag betreft het financiële beheer van een aantal van de belangrijkste fondsen binnen de Europese Unie, waaronder het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds. Na een zorgvuldige analyse van het voorstel voor verordening (COM(2009) 0384) en artikel 161 van het EG-Verdrag en andere documenten, was ik geneigd het standpunt van de rapporteur te steunen en ik heb derhalve vóór het verslag gestemd.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *schriftelijk*. – (RO) De wijziging van de verordening inzake de uitvoering van de structuurfondsen en het Cohesiefonds is een maatregel die erop gericht is EU-lidstaten bij te staan tijdens de huidige crisis. Bovenal komt de wijziging tegemoet aan hun verzoek om het beheer van de fondsen te vereenvoudigen.

Ik ben van mening dat de nieuwe bepalingen ertoe zullen bijdragen het risico te beperken dat kredieten verloren gaan doordat ze niet snel genoeg worden gebruikt, aangezien een langere termijn wordt gehanteerd voor projecten die in de gespecificeerde periode nog niet zijn goedgekeurd of uitgevoerd.

Verder hoop ik dat deze vereenvoudigde regels zo snel mogelijk van kracht zullen worden, zodat lidstaten, en met name de regio's die voor deze vorm van EU-financiering in aanmerking komen, evenals de overheden in deze regio's, zullen blijven investeren in Europese projecten ondanks begrotingsbeperkingen.

Marielle De Sarnez (ALDE), schriftelijk. – (FR) De afgevaardigden van de Franse partij Mouvement Démocrate verwelkomen de goedkeuring van een verslag dat het mogelijk maakt enkele bepalingen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds te vereenvoudigen. Een versoepeling van de termijnen voor het gebruik van de fondsen is een grote stap vooruit. Volgens de huidige regels moet hulp die niet binnen twee jaar na verkrijging is gebruikt, worden teruggegeven. De nieuwe regels houden in dat regio's en lidstaten geen middelen verliezen die in 2007 zijn bestemd voor projecten waarvan de uitvoering is vertraagd. Voortaan is het niet meer nodig dat lidstaten voor milieuprojecten die een bedrag van in totaal minder dan 50 miljoen euro vertegenwoordigen, een specifieke goedkeuringsaanvraag indienen bij de Europese Commissie. Er worden aanvullende voorschotten voor 2010 geautoriseerd voor die lidstaten die het zwaarst zijn getroffen door de economische en financiële crisis. Verder is het dankzij de vereenvoudiging van sommige bepalingen tevens beter mogelijk de lopende operationele programma's te beoordelen en te reageren op crisissituaties. Zo kunnen de door de storm Xynthia getroffen regio's bijvoorbeeld gebruik maken van deze nieuwe flexibiliteit om de slachtoffers van die ramp te helpen.

Robert Dušek (S&D), schriftelijk. – (CS) De Commissie heeft een voorstel ingediend tot wijziging van de verordening inzake de structuurfondsen. Met deze wijziging wordt beoogd de ernstig door de financiële crisis getroffen lidstaten de broodnodige economische oppepper te geven. Een nieuw element hierbij is de gebruikmaking van zogeheten steundrempels. Er zou voortaan een drempel moeten gelden van 50 miljoen euro in plaats van de huidige 25 miljoen euro. Ook zouden grote projecten beschermd moeten worden tegen ambtshalve doorhaling. Verder wordt beoogd een aantal lidstaten de mogelijkheid te bieden om ten behoeve van arbeidsmarktmaatregelen steun aan te vragen uit het Europees Sociaal Fonds ter hoogte van 100 procent van de kosten. Indien de begroting daadwerkelijk de mogelijkheid biedt om 100 procent van de kosten te vergoeden en er geen eigen bijdrage geleverd hoeft te worden – hetgeen ik in hoge mate betwijfel – dan kan dit uitsluitend en alleen indachtig het credo “gelijke monniken, gelijke kappen”. Het is volstrekt uitgesloten dat een beperkt aantal lidstaten wordt aangemerkt als “sterker getroffen door de crisis” en dat hun om deze redenen uitzonderingen op de regels worden toegekend. Willen we uitzonderingen? Prima, maar dan voor iedereen! Europa is echt niet zo reusachtig groot dat we zeggen kunnen dat de financiële crisis verschillend heeft uitgedaakt voor de lidstaten. De economieën van de lidstaten zijn nauw onderling met elkaar verbonden en de economische resultaten van de ene lidstaat is van invloed op die van de andere. Het is ook volstrekt onterecht om lidstaten die zelf proberen de economie te stimuleren en niet op hulp van de EU wachten, te straffen door geen uitzonderingen toe te laten. Ik zou dringend willen voorstellen om ook in tijden van crisis te strijden voor gelijkwaardige voorwaarden in gelijke omstandigheden! Aangezien ook het verslag hiervoor pleit, zal ik voor stemmen.

Ioan Enciu (S&D), schriftelijk. – (RO) Ik ben verheugd over de aanneming van het verslag Kirilov, dat ik heb gesteund. Ik denk dat de aanneming van dit verslag zo kort na de mededeling van de Commissie gunstig zal uitpakken, aangezien de erin uiteengezette maatregelen het financieringsproces zullen versnellen en het economische herstel in de regio's zullen bevorderen, hetgeen een absolute noodzaak is tijdens de huidige crisis. Het verslag maakt deel uit van de door de Raad opgestelde richtsnoeren, die voorzien in wijzigingen van de regels betreffende het financiële beheer van door het ESF medegefinancierde programma's, en betreffende de uitvoering van programma's die tot doel hebben het cohesiebeleid te vereenvoudigen en te verhelderen. Voor Roemenië betekent dit vergroting van de voorschotten voor het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds, en meer tijd om Europese kredieten te gebruiken door vastleggingen 'door te halen', zodat lidstaten de middelen kunnen hergebruiken in het kader van het programma. Andere wijzigingen zijn onder meer het vereenvoudigen en verduidelijken van de maatregelen die vereist zijn om de structuurfondsen ten uitvoer te leggen, zowel bij het indienen van de financieringsaanvragen als bij het opstellen van het jaarverslag over de uitvoering van het programma. Daarnaast is er overeenstemming bereikt over één enkele drempel van 50 miljoen euro voor grote projecten die in aanmerking komen voor financiering door meerdere Europese programma's.

Edite Estrela (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor het voorstel gestemd voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1083/2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds wat betreft de vereenvoudiging van bepaalde voorschriften en wat betreft sommige bepalingen in verband met het financiële beheer. Met het oog op de ongekend grote gevolgen van de economische en financiële crisis voor de begrotingen van de lidstaten is het dringend nodig de uitvoeringsvoorschriften voor

het cohesiebeleid te vereenvoudigen en de voorfinanciering (voorschotten) te vergroten. Binnen deze moeilijke conjuncturele omstandigheden maken deze maatregelen een geregelde kasstroom mogelijk en worden de betalingen aan de begunstigden gewaarborgd bij de uitvoering van deze programma's.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik vind het cohesiebeleid van de EU een centrale factor voor de ontwikkeling en uitvoering van het beginsel van solidariteit tussen de lidstaten dat de Europese Unie aanhangt. Daarom is het, vooral in deze tijden van crisis – waarin deze fondsen een bijdrage kunnen leveren aan het verlichten van de gevolgen daarvan, met name in de meest achtergestelde gebieden – van fundamenteel belang de huidige structuur van het cohesiebeleid te verbeteren, zodat de middelen efficiënter en tijdig kunnen worden verstrekt, met betere resultaten.

Daarnaast is een grotere flexibiliteit van deze instrumenten nodig, omdat rigide instrumenten, die niet kunnen worden afgestemd op onvoorziene omstandigheden zoals een crisis, nadelig zijn voor de economische ontwikkeling van de EU. Ook moet gewaarborgd worden dat de middelen die in het kader van het cohesiebeleid verstrekt worden op de juiste wijze ingezet worden door de lidstaten en dat de beschikbare middelen efficiënt worden besteed. Daarom vind ik het van fundamenteel belang dat niet alleen wordt gekeken naar een herstructurering van het cohesiebeleid, maar ook naar de controlemechanismen en naar de sancties die kunnen worden ingezet in gevallen waarin de lidstaten de regels niet naleven.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het doel van dit voorstel is om de economieën van een aantal lidstaten, die zwaar te lijden hebben gehad onder de economische crisis, extra te stimuleren. Het voorstel volgt op het Europees economisch herstelplan, in het kader waarvan de uitvoeringsbepalingen van de basisverordening (Verordening (EG) nr. 1083/2006) reeds waren gewijzigd in 2009 om meer flexibiliteit bij voorschotten mogelijk te maken. Het hoofddoel van het voorstel van de Commissie was om de gevolgen van de financiële crisis te bestrijden. De voorgestelde oplossing was de invoering van een tijdelijke mogelijkheid voor de lidstaten met ernstige cashflow-moeilijkheden om een terugbetaling van 100 procent aan te vragen voor de financiering van arbeidsmarktmaatregelen op grond van het Europees Sociaal Fonds, hetgeen neerkomt op een afwijking van het beginsel van medefinanciering. Met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon op 1 december 2009 is de wetgevingsprocedure veranderd. In tegenstelling tot de instemmingsprocedure, waarin het Parlement uitsluitend ja of nee kon zeggen, heeft het Parlement volledige zeggenschap verkregen over de inhoud van de tekst in de gewone wetgevingsprocedure. Daarom heb ik vóór gestemd, en we wachten nu op een overeenkomstig voorstel voor een gewijzigde begroting van de Commissie, dat door de begrotingsautoriteit moet worden behandeld en goedgekeurd.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Het voorstel van de Commissie behelst de invoering van een tijdelijke mogelijkheid voor de lidstaten met ernstige cashflow-moeilijkheden om, voor 2009 en 2010, een terugbetaling van 100 procent aan te vragen voor de financiering van arbeidsmarktmaatregelen op grond van het Europees Sociaal Fonds, waardoor het beginsel van medefinanciering door de landen in deze periode wordt opgeschort.

Dit is een maatregel waar wij voor gepleit hebben, om de middelen uit de EU-fondsen vollediger te benutten in een tijd waarin deze het hardst nodig zijn. Het standpunt van de Raad wijkt daar echter van af en spreekt slechts van “een aanvullende voorfinanciering [...] voor de lidstaten die het zwaarst door de crisis zijn getroffen”.

Het verslag waarover het Europees Parlement gaat stemmen schaart zich achter dit standpunt van de Raad, dat wij onduidelijker vinden en minder gunstig voor de lidstaten die het zwaarst door de crisis zijn getroffen. Anderzijds vinden wij het positief dat het passend geacht wordt “de termijn voor berekening van de ambtshalve doorhaling van de jaarlijkse vastlegging met betrekking tot de totale jaarlijkse bijdrage over 2007 te verlengen om de absorptie van middelen bestemd voor bepaalde operationele programma's te verbeteren”.

Petru Constantin Luhan (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De grote uitdagingen waarmee de Europese Unie als gevolg van de economische en financiële crisis is geconfronteerd, hebben geleid tot de vaststelling van een aantal prioritaire maatregelen om nationale economieën te helpen in te spelen op de situatie die is ontstaan. Ik heb vóór dit verslag gestemd, omdat ik vurig voorstander ben van het verlenen van extra financiële steun aan lidstaten die zwaar zijn getroffen door de economische crisis, en van het vereenvoudigen van de aspecten die betrekking hebben op financieel beheer. Alle landen zouden in aanmerking kunnen komen voor doorhalingen, terwijl landen die er het slechtst aan toe zijn in aanmerking zouden komen voor aanvullende voorschotten. Deze landen zijn Estland, Hongarije, Roemenië, Letland en Litouwen. Verheldering van de regels inzake het cohesiebeleid en vereenvoudiging van de procedures zullen een positieve invloed hebben

op de uitvoeringsgraad van de programma's. Deze stap is bijzonder belangrijk, omdat het cohesiebeleid het krachtigste instrument is als het gaat om bijstandsverlening aan de reële economie.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Vereenvoudiging van de voorschriften voor het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds is van groot belang om de lidstaten te ondersteunen die het zwaarst door de huidige crisis zijn getroffen. Nu de daadwerkelijke gevolgen van de financiële crisis op de reële economie steeds beter zichtbaar worden, moeten er maatregelen genomen worden om de toegankelijkheid van de financieringsinstrumenten van de Unie te verbeteren. Er moet een geregelde kasstroom mogelijk gemaakt worden, die de betalingen aan de begunstigten waarborgt bij de uitvoering van deze programma's.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) In crisistijden laat de EU eens te meer haar ware gezicht zien. Toen de oostelijke lidstaten van de EU vanwege het conflict over het Russische gas in de kou zaten was er nauwelijks sprake van solidariteit. Nu is het erop of eronder, nu gaat het om de centen, om de euro, het vlaggenschip van de EU, en nu is er plotseling van alles mogelijk. Nu past de EU zelfs haar steunbeleid aan. In 2009 en 2010 kunnen de kosten voor maatregelen in het kader van het arbeidsmarktbeleid volledig worden terugbetaald. In de huidige situatie is dit absoluut nodig, maar het heeft niet in de gewenste mate geleid tot bijscholing en hoogwaardige opleidingsplaatsen. Alle lidstaten zouden ervan profiteren wanneer de vastlegging van de middelen zou worden doorgehaald, en de landen met de grootste problemen zouden nog hogere voorschotten krijgen. Het kan gevaarlijk zijn om zonder begeleidende maatregelen zomaar geld in een bodemloze put te gooien. Daarom heb ik tegen dit voorstel gestemd.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Met het oog op de economische en financiële crisis zal optimaal gebruik moeten worden gemaakt van maatregelen die bepaalde procedures om in aanmerking te komen voor Europese fondsen zullen vereenvoudigen. Dit zijn onder andere:

- het toekennen van aanvullende voorfinanciering voor 2010 aan lidstaten die door de crisis zijn getroffen, teneinde een geregelde kasstroom mogelijk te maken en de betalingen aan de begunstigten bij de uitvoering van de programma's te vergemakkelijken;

- het verlengen van de termijn voor berekening van de ambtshalve doorhaling van de jaarlijkse vastlegging met betrekking tot de totale jaarlijkse bijdrage over 2007, hetgeen de absorptie van middelen bestemd voor bepaalde operationele programma's zal verbeteren en de initiatieven ten faveure van het behoud en de creatie van arbeidsplaatsen naar behoren zal ondersteunen.

- lidstaten die in 2009 bijstand kregen, overeenkomstig de wetgeving die voorziet in een faciliteit voor financiële ondersteuning op de middellange termijn van betalingsbalansen van de lidstaten, kunnen in 2010 onder bepaalde voorwaarden in aanmerking komen voor 2 procent van de bijdrage uit het Cohesiefonds en 4 procent van de bijdrage van het ESF aan het operationele programma.

Deze maatregelen zullen de ontwikkeling van een flexibele, inclusieve arbeidsmarkt in de hand werken en wezenlijk bijdragen aan de positieve impact van EU-financiering op de economie als geheel, maar met name op kleine en middelgrote ondernemingen en de arbeidsmarkt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb tegen het verslag gestemd omdat wij, de Verts/ALE-Fractie, zes amendementen hebben ingediend die allemaal zijn afgewezen.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit voorstel gestemd omdat ik van mening ben dat dit onderwerp enorm belangrijk is voor Portugal, en met name voor de Portugese ultraperifere gebieden, die het meest kwetsbaar zijn in de huidige crisis: de gevolgen komen daar harder aan en het kost meer tijd om ze te boven te komen.

Ik ben het in grote lijnen eens met de inhoud van dit verslag, maar ik moet wijzen op de grote problemen die lokale en regionale overheden hebben om de middelen vrij te maken die zij nodig hebben om hun deel te financieren van de projecten waarvoor EU-middelen worden aangevraagd. Ik vind het teleurstellend dat de Raad de mogelijkheid geblokkeerd heeft om terugbetalingen van 100 procent mogelijk te maken, zelfs op tijdelijke basis, ondanks het feit dat het gaat om voorschotten die nog tijdens de looptijd van de programma's verrekend zouden worden.

Hoewel het compromisvoorstel niet optimaal is, leidt het er wel toe dat, als uitzonderingsmaatregel, de termijn voor berekening van de ambtshalve doorhaling van de jaarlijkse vastlegging met betrekking tot de totale jaarlijkse bijdrage over 2007 verlengd wordt, om de absorptie van middelen bestemd voor bepaalde operationele programma's die trager dan gepland van start gegaan zijn, te verbeteren.

We zijn ons allemaal bewust van de moeilijke keuzes waar gezinnen en bedrijven momenteel voor staan en van de belangrijke rol die dergelijke maatregelen kunnen spelen bij het herstel van de economie, dat hopelijk snel en duurzaam zal zijn.

Viktor Uspaskich (ALDE), schriftelijk. – (LT) De mondiale financiële crisis heeft alle EU-lidstaten getroffen. Ik heb het gevoel dat de Oostzeelanden de meest pijnlijke klappen hebben gekregen. Er zijn strenge maatregelen genomen vanwege de financiële wervelstorm en er is werkgelegenheid verloren gaan. We hebben echter een unieke mogelijkheid om de crisis om te zetten in een kans. We willen jonge Litouwers graag een veelbelovende toekomst in Litouwen bezorgen en de toenemende braindrain vermijden. Dit is een onmogelijke opgave zonder de structuurfondsen en het Cohesiefonds van de EU, met name het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO). De structuurfondsen maken een belangrijk deel van de EU-financiering uit: aan de begroting voor 2007-2013 is 277 miljard euro toegewezen. Het EFRO stimuleert economische ontwikkeling en herstel in minder welvarende delen van de EU. Het maakt de financiering mogelijk van maatregelen zoals de revitalisatie van industriegebieden die zijn getroffen door krimp van dorpen en steden. Het omvat belangrijke regionale programma's, zoals het programma voor het Oostzeergebied, voor de versterking van de regionale identiteit en erkenning. Het cohesiefonds speelt een belangrijke rol bij het verkleinen van de verschillen tussen EU-lidstaten, met name wat betreft het milieu en de trans-Europese vervoersnetten. Op het ogenblik (2007-2013) speelt het Europees Sociaal Fonds (ESF) ook een cruciale rol door ondernemingen en werknemers te stimuleren zich aan te passen aan nieuwe marktomstandigheden en steun te verlenen aan innovatie op het werk, een leven lang leren en meer mobiliteit. Het ESF-programma voor Litouwen bestrijdt het tekort aan arbeidskrachten door mensen te mobiliseren, hun vaardigheden te vergroten en hun kwalificatieniveau te verhogen. Sinds de toetreding tot de EU heeft Litouwen een enorme uitstroom van intellect ondergaan. De beste manier om die tegen te gaan is door de structuurfondsen van de EU te investeren in jonge beroepsbeoefenaren.

Ontwerpresolutie: (B7-0221/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), schriftelijk. – (RO) Ik heb vóór de door de Conferentie van commissievoorzitters ingediende resolutie gestemd, waarin de Commissie wordt verzocht met nieuwe voorstellen te komen voor dossiers die bij het Parlement in behandeling waren op het moment dat het Verdrag van Lissabon in werking trad en waarvoor de procedure is vervallen.

Als rapporteur voor advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid voor het 'Voorstel voor een aanbeveling van de Raad inzake maatregelen ter bestrijding van neurodegeneratieve ziekten, met name de ziekte van Alzheimer, via de gezamenlijke programmering van onderzoeksactiviteiten', schaar ik me achter de door de Conferentie van commissievoorzitters aan de Europese Commissie gerichte oproep om ter zake van deze dossiers een nieuw voorstel in te dienen, zodat het Parlement wordt geraadpleegd op een wijze die past bij zijn tevens door de bepalingen van het nieuwe Verdrag toegekende institutionele rol.

Sophie Auconie (PPE), schriftelijk. – (FR) Met deze resolutie raakt het Europees Parlement direct aan alle belangrijkste beleidsterreinen van de Europese Unie. Zij zorgt voor de juridische wijzigingen die nodig zijn om het Parlement in staat te stellen een volwaardige rol te spelen op zowel het interinstitutionele als het internationale toneel. Het Europees Parlement kan eindelijk volledig waarborgen dat de belangen van de Europese burgers worden behartigd, en daarom heb ik voor deze resolutie gestemd.

Carlos Coelho (PPE), schriftelijk. – (PT) Ingevolge het Verdrag van Lissabon heeft het Europees Parlement nieuwe verantwoordelijkheden en bevoegdheden gekregen. Tengevolge van de inwerkingtreding van dit verdrag op 1 december 2009 dienen veel van de voorstellen die de Commissie op basis van de Verdragen heeft ingediend, en die op die datum nog lopende waren (in verschillende stadia van de wetgevings- of niet-wetgevingsprocedure), gewijzigd te worden. In enkele gevallen is er sprake van wijzigingen op het niveau van de besluitvormingsprocedure, ofwel tengevolge van de aanzienlijke verruiming van de gewone besluitvormingsprocedure, ofwel omdat er een nieuwe goedkeuringsprocedure van toepassing is, zoals voor het sluiten van internationale overeenkomsten. De Commissie wil deze formele wijzigingen regelen met dit "omnibus"-voorstel. Er zijn echter voorstellen (die onder de voormalige derde pijler vielen) waarvan het rechtskader fundamenteel gewijzigd is; deze zijn derhalve komen te vervallen en daar dienen nieuwe voorstellen voor in de plaats te komen. Als rapporteur van het initiatief betreffende de instelling van een evaluatiemechanisme om de toepassing van het Schengenacquis te controleren, verzoek ik de Commissie deze nieuwe voorstellen zo spoedig mogelijk in te dienen. Daarom steun ik de resolutie van het Europees Parlement.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het voorstel gestemd over de gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures. Vanwege de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon moet de rechtsgrondslag van verschillende lopende dossiers opnieuw worden vastgesteld. De Commissie en de Raad dienen deze wijzigingen, met het oog op het nieuwe rechtskader, zo spoedig mogelijk door te voeren.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon zijn niet alleen de verhoudingen tussen de instellingen en de hiërarchie van normen veranderd, maar moet er ook met speciale aandacht gekeken worden naar de besluitvormingsprocedures die op die datum lopende waren. De rechtsgrondslag is in deze gevallen gewijzigd, evenals de betreffende procedures, en daarom is de herziening daarvan gerechtvaardigd.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Door het Verdrag van Lissabon heeft het Europees Parlement nieuwe verantwoordelijkheden en bevoegdheden gekregen. Tengevolge van de inwerkingtreding van dit Verdrag op 1 december 2009 dienen veel van de voorstellen die de Commissie op basis van de Verdragen heeft ingediend, en die op die datum nog lopende waren, gewijzigd te worden. In enkele gevallen is er sprake van wijzigingen op het niveau van de besluitvormingsprocedure, ofwel tengevolge van de aanzienlijke verruiming van de gewone besluitvormingsprocedure, ofwel omdat er een nieuwe goedkeuringsprocedure van toepassing is, zoals voor het sluiten van internationale overeenkomsten. De Commissie wil deze formele wijzigingen regelen met dit “omnibus”-voorstel. Er zijn echter voorstellen (die onder de voormalige derde pijler vielen) waarvan het rechtskader fundamenteel gewijzigd is; deze zijn derhalve komen te vervallen en moeten door nieuwe voorstellen vervangen worden. Daarom stem ik voor de resolutie van het Europees Parlement.

Eleni Theoharous (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb tegen de ontwerpresolutie over de gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures gestemd, aangezien de verordening over de zogenaamde “directe handel” tussen de EU en het bezette deel van de Republiek Cyprus daar een onderdeel van uitmaakt.

De rechtsgrondslag van de verordening deugt niet, aangezien de Europese Commissie heeft gekozen voor artikel 133 van het Verdrag – thans artikel 207, lid 2, volgens het Verdrag van Lissabon – dat handelt over kwesties met derde landen. Een dergelijke rechtsgrondslag zou in strijd zijn met protocol 10 over Cyprus, waarin duidelijk wordt gesteld dat de Republiek Cyprus als geheel tot de EU is toegetreden onder opschorting van het acquis van de Unie in het noordelijk deel van het eiland met het oog op de Turkse bezetting. De bestaande rechtsgrondslag van de verordening schaadt de soevereiniteit en de territoriale integriteit van een EU-lidstaat, de Republiek Cyprus, en druist in tegen de beginselen en de waarden waarop de EU is gebaseerd en die het Europees Parlement dient te respecteren en bevorderen als een baken van de Europese democratie.

Verslag-Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb vóór het verslag van de heer Szájer gestemd en ik wil hem bedanken voor de uitstekende analyse die hij heeft gemaakt in het licht van de veranderingen die zijn ontstaan uit het Verdrag van Lissabon.

Gezien de uiteenlopende en verschillende gevolgen die ‘gedelegeerde handelingen’ hebben voor de wetgevingsprocedure, denk ik dat met name de wens van het Parlement om nauwkeurige en duidelijke voorwaarden te stellen aan deze gedelegeerde handelingen zodat dit Parlement echte democratische controle over ze heeft, prijzenswaardig is. Bovendien denk ik dat we ook in de praktijk moeten zien hoe dit nieuwe systeem zal werken om eventueel noodzakelijke wijzigingen erop aan te brengen.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Met het Verdrag van Lissabon worden de democratische tekortkomingen aangepakt, en krijgen zowel het Europees Parlement als de nationale parlementen meer macht. Dit nieuwe instrument past binnen dat kader en biedt de wetgever de mogelijkheid om een deel van zijn eigen bevoegdheden aan de Commissie over te dragen (artikel 290 VWEU), indien het om een handeling van algemene strekking gaat, die betrekking heeft op aanvulling of wijziging van een wetgevingshandeling die de wetgever als niet-essentieel beschouwt. Hiermee wordt bereikt dat de wetgeving snel en eenvoudig aangevuld en aangepast kan worden op de details van een onderdeel van die wetgeving, zonder keer op keer de wetgevingsprocedure te moeten doorlopen, waardoor onnodige rompslomp en tijdverlies voorkomen worden, die negatief zouden uitpakken voor de burger. Gewaarborgd is, dat reeds in werking getreden gedelegeerde handelingen op elke moment kunnen worden ingetrokken en dat elke gedelegeerde handeling voorafgaande goedkeuring van Parlement en Raad behoeft, voordat deze door de Commissie goedgekeurde

handeling in werking treedt. Ik steun deze innovatie, die het zogeheten “comitologiesysteem” moet gaan vervangen. Nu moet echter wel dringend nader worden uitgewerkt op welke wijze een dergelijke delegatie plaatsvindt, wat de reikwijdte ervan is, welke werkwijze daarbij gehanteerd wordt en welke de voorwaarden zijn waaronder de wetgever controle kan uitoefenen.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon is verheldering nodig van enkele normen daaruit, met name normen die juridisch en procedureel van aard zijn, zoals normen met betrekking tot de wetgevingsprocedure, de hiërarchie van normen en de bevoegdheden van de instellingen. Artikel 290, lid 1 van het Verdrag bepaalt dat in een wetgevingshandeling aan de Commissie de bevoegdheid kan worden overgedragen niet-wetgevingshandelingen van algemene strekking vast te stellen ter aanvulling of wijziging van bepaalde niet-essentiële onderdelen van de wetgevingshandeling. Het artikel verbindt hier strikte voorwaarden aan en legt strikte beperkingen op aan de reikwijdte van dergelijke handelingen. Desondanks is de nadere uitwerking van de wetgeving, zoals vastgelegd in het Verdrag, noodzakelijk om te ver uiteenlopende interpretaties te voorkomen, die de samenhang binnen het EU-recht in gevaar zouden kunnen brengen. Hoewel dergelijke handelingen op het niveau van de lidstaten veel voorkomen, kan dat niet gezegd worden van de onderhavige handelingen. De Commissie en de regeringen hebben niet dezelfde legitimiteit, en bevoegdheidsdelegatie aan de Commissie dient daarom met extra aandacht en zorg omkleed te zijn, en er dient spaarzaam gebruik van te worden gemaakt. Ik ben het ermee eens dat bevoegdheidsdelegatie ertoe moet leiden dat de wetgeving eenvoudig en toegankelijk kan blijven, en zo vormgegeven moet worden dat de rechtszekerheid gewaarborgd wordt, dat de gedelegeerde bevoegdheid doeltreffend wordt uitgeoefend en dat de wetgever in staat gesteld wordt controle uit te oefenen.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de EU bepaalt dat de wetgever door een wetgevingshandeling een deel van zijn bevoegdheden kan overdragen aan de Commissie, maar die mogen alleen maar betrekking hebben op de aanvulling of wijziging van een wetgevingshandeling. De “gedelegeerde handelingen” die de Commissie vervolgens aanneemt zijn algemeen geldige wetgevingshandelingen, maar hebben geen wettelijk karakter. De rapporteur pleit voor een strenger toezicht op de Commissie bij de uitoefening van de gedelegeerde wetgevingstaken. Daarom heb ik voor dit verslag gestemd.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór het verslag-Szájer over bevoegdheidsdelegatie en het verslag-Speroni over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Miloslav Ransdorf gestemd. Dat verslag is met een grote meerderheid aangenomen.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (SV) Ik heb voor het verslag over bevoegdheidsdelegatie gestemd. Artikel 290 van het Verdrag van Lissabon geeft het Parlement de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen tegen wijzigingen van en aanvullingen op wetten door de Commissie en om ze in te trekken. Daarvoor is echter een absolute meerderheid vereist, met andere woorden, een meerderheid van het aantal verkozen leden van het Europees Parlement. Gezien de afwezigheid van leden, komt dat normaal neer op 60 procent van de uitgebrachte stemmen. Vroeger had alleen de Raad die mogelijkheid, op voorwaarde dat hij over een gekwalificeerde meerderheid van de stemmen beschikte. Bij bevoegdheidsdelegatie hebben de deskundigengroepen van de Commissie, die zorgvuldig in de lidstaten zijn uitgekozen, grote invloed. Een voorbeeld daarvan is het feit dat de Commissie via een deskundigengroep een nieuw soort genetisch gemodificeerde maïs heeft toegelaten, hoewel het Parlement en de Raad zich ertegen hadden gekant. Een ander voorbeeld is de oorspronkelijke dienstenrichtlijn, waarin de Raad en het Parlement een paragraaf schrapt die stelde dat het verboden zou zijn om een permanente vertegenwoordiger, met andere woorden vakbondsvertegenwoordiging, te eisen bij de terbeschikkingstelling van werknemers. De Commissie legde dat echter naast zich neer en stelde richtsnoeren op waarin stond dat een permanente vertegenwoordiger niet vereist was. De Commissie wil haar onafhankelijkheid beschermen en haar deskundigengroepen blijven gebruiken (COM(2009) 0673). De rapporteur, de heer Szájer, wijst zowel nationale deskundigengroepen als inmenging van nationale autoriteiten van de hand. Wat dit laatste betreft, deel ik zijn mening niet.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Door het Verdrag van Lissabon is het oude comitologiesysteem gewijzigd, doordat verwezen wordt naar nieuwe rechtsinstrumenten, zoals gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen. Met het nieuwe Verdrag krijgt het Europees Parlement de rol van medewetgever, samen met de Raad.

Het opnemen in het Verdrag van de mogelijkheid om aan de Commissie bevoegdheden te delegeren om niet-wetgevingshandelingen aan te nemen, die aanvullend zijn op wetgevingshandelingen, is een stap op weg naar gelijkwaardigheid tussen de twee instellingen. Dit verslag wil helderheid verschaffen in de voorwaarden waaronder bevoegdheidsdelegatie van het Parlement en de Raad aan de Europese Commissie,

conform artikel 290 VWEU, plaats mag vinden. In het verslag wordt onderstreept dat bevoegdheidsdelegatie aan de Commissie te allen tijde de vrijheid van de wetgever moet zijn, en dat het gaat om een instrument voor beter wetgeven.

In het verslag wordt ervoor gepleit geen aanvullende verplichtingen voor de wetgever op te nemen naast de reeds in artikel 290 VWEU genoemde verplichtingen, en dat de wetgever de Commissie in staat moet stellen de gedelegeerde bevoegdheid doeltreffend uit te oefenen en het gebruik van de gedelegeerde bevoegdheid goed moet controleren. Om bovengenoemde redenen, en overwegende dat prioriteit gegeven moet worden aan de aanpassing van het acquis op gebieden waarvoor, voordat het Verdrag van Lissabon in werking trad, niet de medebeslissingsprocedure gold, heb ik voor dit verslag gestemd.

Verslag-Van Dalen (A7-0114/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), schriftelijk. – (LT) Het concurrentievermogen van het Europese zeevervoer dient een van de strategische doelen van het zeevervoersbeleid van de Europese Unie te blijven. Om dat mogelijk te maken moeten we zorgen voor de nodige ondersteuning van innovaties, wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling waarmee de modernisering van de zeehaveninfrastructuur wordt versneld en de toepassing van de nieuwste technologieën in de scheepsbouwsector wordt gegarandeerd. Een vermindering van de administratieve lasten en de bureaucratie zou leiden tot een toename van de private en publieke investeringen in de zeehavens en de scheepvaartsector. De ontwikkeling van het trans-Europese vervoersnet, realisering van snelwegen op zee en de ontwikkeling van de intermodaliteit van vervoermiddelen zouden leiden tot de verwezenlijking van een Europees stelsel van zeevervoer dat concurrerend is en openstaat voor innovaties. Ook moeten we de kwestie aanpakken van de afstemming van belastingen die gelden voor bemanningen die onder de vlag van de Europese Unie varen.

Mara Bizzotto (EFD), schriftelijk. – (IT) De EU-wateren zijn de grootste ter wereld. De maritieme economie biedt werk aan vijf miljoen mensen en 5 procent van het bbp van de EU is afkomstig van bedrijfstakken en diensten die rechtstreeks verband houden met deze sector. Uit de gegevens en feiten blijkt ontegensprekelijk dat de zee een cruciale hulpbron is voor werkgelegenheid en groei in de lidstaten, met name wanneer rekening wordt gehouden met haar internationale dimensie en de daaruit voortvloeiende internationale concurrentiedruk waaraan ze blootstaat.

Het verslag bevat veel positieve elementen met betrekking tot de oproep om de maritieme sector op nationaal niveau te stimuleren en om tot een betere coördinatie van de regelgeving op EU-niveau te komen. Dat zou het begin kunnen zijn van minder administratieve rompslomp, wat het concurrentievermogen van de hele sector zou helpen op te krikken. Ik ben het eens met de benadering van het verslag en dat is de reden waarom ik voor zal stemmen.

Marielle De Sarnez (ALDE), schriftelijk. – (FR) De afgevaardigden van de Franse partij Mouvement Démocrate verwelkomen de vaststelling van strategische doelstellingen voor het zeevervoersbeleid van de EU tot 2018. De aangenomen resolutie pleit met name voor verbetering van het opleidingsniveau in de maritieme beroepen door middel van versterking van de professionele kwalificaties en de harmonisering van Europese opleidingen. Het is zelfs essentieel om zeevarenden op alle niveaus toegang te bieden tot levenslang leren en continue opleidingen, zowel aan boord als aan land. Met het oog hierop moeten de lidstaten het Verdrag betreffende maritieme arbeid van 2006 van de Internationale Arbeidsorganisatie snel ratificeren. Wil het zeevervoer een van de minst vervuilende vervoerwijzen blijven, dan moet nog voortgang worden gemaakt met de vermindering van de uitstoot van zwaveloxide, stikstofoxide, fijn stof (PM¹⁰) en CO₂. Daarom betreuren de afgevaardigden van de Mouvement Démocrate het dat de Commissie weigert de maritieme sector op te nemen in de emissiehandelsystemen van de EU. We moeten op deze weg doorgaan, en daartoe zal de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) doelen moeten stellen voor vermindering die van toepassing zijn op alle lidstaten en die ons in staat stellen vervalsing van de mededinging met vloten uit derde landen te vermijden.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) De Europese Commissie heeft een mededeling gepresenteerd over strategische doelstellingen en aanbevelingen voor het zeevervoersbeleid van de EU tot 2018. Het voorstel van de Commissie bevat een breed scala aan onderwerpen die verband houden met het Europese zeevervoersbeleid, en het biedt de actoren in de zeevervoersector veel ruimte en initiatief om de geformuleerde strategische doelstellingen en aanbevelingen te verwezenlijken.

De belangrijkste thema's uit het voorstel van de Commissie zijn: (i) de waarde en concurrentiepositie van de Europese zeevervoersector in een mondiale markt; (ii) werkgelegenheid in de maritieme sector; (iii) de kwaliteit

van de Europese scheepvaart; (iv) internationale samenwerking; (v) het Europees zeevervoer als onderdeel van de Europese economie en als motor van de economische integratie; en (vi) Europa als wereldleider inzake maritiem onderzoek en innovatie.

Voor Portugal is dit, gezien zijn geografische ligging en het strategisch belang van de zee, een belangrijk onderwerp, en elke inspanning om een "zee-economie" te ontwikkelen, verdient onze steun en inzet.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europese maritieme sector levert een duidelijke en onmisbare bijdrage aan zowel de intracommunautaire economie als het Europees vervoersysteem. De belangen van de Europese zeevervoersector moeten daarom ook zwaar wegen bij de totstandkoming van het algehele Europees vervoerbeleid. Daarbij moet worden beseft dat de Europese maritieme sector bovenal opereert en concurreert in een mondiale markt. De zeevervoersector staat voor grote uitdagingen op het gebied van het milieu. Primair zullen de milieuprestaties van de zeeschepen aanzienlijk moeten verbeteren en zullen de emissies van SO_x, NO_x, fijn stof (PM¹⁰) en CO₂ moeten worden gereduceerd. Ik vind het hierbij van groot belang dat deze afspraken op mondiaal niveau worden gemaakt om het risico van omvlaggen naar niet deelnemende landen tegen te gaan. Op het gebied van veiligheid vind ik het van belang dat de lidstaten worden opgeroepen het derde maritieme veiligheidspakket spoedig en correct te implementeren, vooral wat betreft het memorandum van overeenstemming van Parijs (met betrekking tot op risico's gebaseerde controles). Dit voorkomt onnodig toezicht, vergroot de effectiviteit van het toezicht en verlicht de administratieve lastendruk voor toezichtgenietenden.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) De roep om vermindering van de ecologische voetafdruk van schepen en haveninfrastructuur, verbetering van de voorzieningen voor zeevaarders, de roep om vermindering van de uitstoot van zwavel- en stikstofoxiden, fijn stof (PM¹⁰) en CO₂, en het aanwijzen van maritieme emissiebeheersgebieden: dit zijn allemaal maatregelen die een positieve uitwerking kunnen hebben, afhankelijk van de manier waarop ze worden toegepast. Het feit echter dat voortdurend voorrang wordt gegeven aan vrije en niet-vervalste mededinging en dat de rechten van zeevaarders onderschikt worden gemaakt aan het concurrentievermogen, zorgt ervoor dat dit verslag tegen de belangen van de zeevaarders en tegen het algemeen belang indruist. Daarom stem ik tegen deze tekst.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Als deze resolutie wordt aangenomen, worden daarmee de doelstellingen gedefinieerd die nodig zijn voor het tot stand komen van het zeevervoersbeleid van de EU. Deze vorm van vervoer geniet steeds meer belangstelling, omdat het een milieuvriendelijke vervoersvorm is, die potentieel nog milieuvriendelijker kan worden. De maritieme vervoerssector is van essentieel belang voor de Europese economie, niet alleen als vervoerder van passagiers, grondstoffen, goederen en energieproducten, maar ook als kern van een breder cluster van maritieme activiteiten zoals de scheepsnijverheid, logistiek, onderzoek, toerisme, visserij, aquacultuur en onderwijs, om slechts enkele voorbeelden te noemen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór het verslag-Van Dalen over strategische doelstellingen voor het zeevervoersbeleid tot 2018 gestemd, hoewel ons amendement over opname van het zeevervoer in de emissiehandelregeling door een grote meerderheid is afgewezen (hoofdelijke stemming).

Vilja Savisaar (ALDE), *schriftelijk*. – (ET) De toekomst van de Europese zeevervoersector speelt vanuit economisch, sociaal en milieuoogpunt een zeer belangrijke rol in de Europese Unie. Met de stemming van vandaag wordt een strategie voor communautair zeevervoersbeleid tot 2018 ingevoerd en die heeft mogelijk direct invloed op de 41 procent van de vloten die Europees zijn en indirect op de zeevervoersector van de hele wereld. De Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa steunde dit verslag, omdat het grotendeels aan onze verwachtingen voldoet, en ook onze amendementen werden gesteund. Naar onze mening moeten de volgende sleutelwoorden in de toekomst een leidende rol spelen in de zeevervoersector: doeltreffendheid, milieuvriendelijkheid en gelijkwaardige marktomstandigheden. Het is daarom belangrijk dat in het verslag dat vandaag is aangenomen de lidstaten worden opgeroepen het verdrag van de Internationale Maritieme Organisatie te ratificeren om betere omstandigheden te creëren voor zeevarenden, reders en het milieu. Tot slot bedank ik de rapporteur voor zijn uitstekende samenwerking en openheid tijdens het opstellen van het verslag.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het staat buiten kijf dat het zeevervoer een concurrentievoordeel betekent voor Europa, maar er moet ook nog veel gedaan worden om de uitwisseling tussen, en de onderlinge aansluiting van, de verschillende vormen van transport te bevorderen. Daartoe is onder andere een herpositionering nodig van het zeevervoer als een echt concurrerend alternatief.

De zeevervoersector staat voor grote uitdagingen, die echter ook kunnen worden omgezet in kansen als deze goed benut worden, bijvoorbeeld door te investeren in technische opleidingen voor jongeren, om het tekort aan professionals in de sector ongedaan te maken. Ook moet prioriteit gegeven worden aan technologische ontwikkeling en aan vermindering van overbodige bureaucratie, om investeringen in de havensector te stimuleren.

Gestreefd moet worden naar een veiligere en schonere scheepvaart; de uitstoot van broeikasgassen moet gereduceerd worden en er moet een daadkrachtig antwoord geboden worden op piraterij. De concurrentiepositie van de Europese vloot komt steeds meer onder druk te staan, met name door de toename en ontwikkeling van staatssteun in de zeevervoersector van derde landen. Dit dient te worden aangepakt door de ontwikkeling van eerlijke internationale maritieme handelsvoorwaarden in de WTO.

De Europese infrastructuur en havencapaciteit moeten verder worden uitgebreid, evenals zeesnelwegen, die van groot belang zijn voor de zuidelijke en perifere landen, zoals Portugal, en de ultraperifere gebieden, zoals Madeira.

Het verslag waar wij vandaag over stemmen behandelt in grote lijnen al deze uitgangspunten, en daarom krijgt het mijn steun.

Viktor Uspaskich (ALDE), schriftelijk. – (LT) Meer dan 80 procent van de wereldhandel wordt gedreven over zee en het zeevervoer blijft de ruggengraat van de internationale handel. De EU is de belangrijkste exporteur en de op één na grootste importeur ter wereld. Daarom zijn de zeevaart en soortgelijke dienstverlenende sectoren van essentieel belang als we willen dat Europese ondernemingen op wereldschaal kunnen concurreren. De kustvaart is een belangrijk onderdeel van de Europese transportketen en vervoert binnen Europa 40 procent van de goederen. Elk jaar maken meer dan vierhonderd miljoen passagiers gebruik van Europese zeehavens en derhalve is de zeevaart rechtstreeks van invloed op de levenskwaliteit van Europese burgers. Het Europees Parlement is een van de verdedigers van het maritieme EU-beleid. Het zeevervoersbeleid van de EU ondersteunt ook ander beleid, met name een integraal maritiem beleid. De wereldwijde financiële crisis heeft ook de zeevaart getroffen. Daarom moeten we nu echt het economisch potentieel van de Europese zeevaart vrijmaken om de economische groei en de stabiliteit van maatschappij en milieu te stimuleren. Het concurrentievermogen van de Europese scheepvaart op lange termijn is de hoeksteen van het maritieme EU-beleid. Deze strategie stimuleert veilige, schone en doeltreffende scheepvaart en groei van de werkgelegenheid in de Europese zeevaartsector. Een strategische visie, die rekening houdt met de ontwikkeling van de scheepvaart, de havens en soortgelijke sectoren, is belangrijk voor de vereenvoudiging van het maritieme beleid van de EU, zodat het bestand is tegen toekomstige uitdagingen, bijvoorbeeld de bestrijding van piraterij en de vermindering van de milieueffecten van de scheepvaart. Een geïntegreerde, intersectorale benadering, met beleid inzake visserij, vervoer, milieu, energie, industrie en wetenschappelijk onderzoek, is essentieel. De dagen dat Europese bureaus elkaar beconcurrerden zijn voorbij. Dat geldt voor Litouwen en voor de rest van Europa.

Dominique Vlasto (PPE), schriftelijk. – (FR) Ik ben verheugd dat dit verslag is aangenomen. Er is een aantal van mijn voorstellen in opgenomen voor de toekomst van het beleid op het gebied van zeevervoer en de aanverwante sectoren, of het nu gaat om de scheepsbouwindustrie, het toerisme of de visserij. Ik vond het belangrijk om nogmaals te benadrukken hoe belangrijk veiligheid is voor het zeevervoer en te onderstrepen dat het, ondanks de moeilijke economische omstandigheden, noodzakelijk is om strenge normen voor de bescherming van het milieu op zee en langs de kust in acht te nemen. De verwachte toename van de omvang van vracht en het aantal passagiers, de strengere milieunormen en de noodzaak om intermodaal vervoer en modale verschuivingen te bevorderen, vereisen een modernisering van de infrastructuur van de havens. Dergelijke structurele maatregelen vereisen aanzienlijke investeringen, alsmede inzichtelijke en rechtvaardige financieringsvoorschriften, om de innovatie te ondersteunen en de concurrentiepositie van de Europese havens te versterken. Tot slot ben ik verheugd dat de sociale dimensie in onze strategie tot uiting komt, en dat de strategie in het bijzonder de nadruk legt op werkgelegenheid, opleidingen, de opwaardering van maritieme beroepen en de verbetering van de arbeidsomstandigheden van zeelieden op het land en op zee.

Verslag-Trüpel (A7-0028/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), schriftelijk. – (RO) 'Europeana', de Europese digitale bibliotheek, is een unieke, rechtstreekse en veeltalige toegangspoort tot het culturele erfgoed van Europa. Het zal in de toekomst een groot aantal lezers toegang verschaffen tot zeldzame en oude documenten uit het Europese erfgoed, die moeilijk te raadplegen zijn door de manier waarop ze zijn opgeslagen.

In de ontwerpresolutie waarover vandaag is gestemd, heb ik de Europese Commissie gevraagd een speciale campagne in de media en op internet te starten, bestemd voor studenten en docenten en gericht op het gebruik van de digitale hulpbronnen die door dit portaal voor educatieve doeleinden worden aangeboden, teneinde de bekendheid van de Europeana-site te bevorderen. De Europeana-portaalsite moet een van de referentiepunten voor onderwijs- en onderzoeksdoelen worden die jongeren in Europa nader tot hun culturele erfgoed brengt en bijdraagt tot cultuuroverschrijdende samenhang in de EU.

In deze ontwerpresolutie moedigt het Europees Parlement de lidstaten aan in gelijke mate bij te dragen tot de inhoud van Europeana en meer werken beschikbaar te stellen aan bibliotheken en nationale culturele instellingen, zodat alle Europeanen volledige toegang hebben tot hun eigen culturele erfgoed.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Europeana, de Europese digitale bibliotheek, geeft blijk van een grote ambitie, namelijk het digitaliseren van alle Europese werken om deze toegankelijk te maken voor het grote publiek. Het is een langdurige taak, die een nauwgezette controle en een meetbare voortgang vereist. In het initiatiefverslag wordt een doelstelling genoemd van vijftien miljoen werken die in 2015 beschikbaar moeten zijn, evenals toegang tot de internetsite voor iedereen, en wel in alle talen van de Europese Unie.

Dit Europese project is noodzakelijk: het draagt bij aan de waardering van ons gezamenlijke erfgoed en de uitstraling daarvan in de wereld, en het voorkomt dat deze werken gemonopoliseerd worden door particulieren. Ik heb dus vastberaden voor dit ambitieuze project gestemd.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb het verslag gesteund omdat ik van mening ben dat toegang tot culturele en educatieve informatie een prioriteit moet zijn teneinde het onderwijsniveau en de levensstandaard in Europa te verbeteren. Gezien de voordelen van de toegang tot de bibliotheek Europeana voor alle EU-burgers, moet onverwijld worden gezorgd voor de beschikbaarheid ervan in alle officiële talen. Ook gehandicapten moeten kunnen profiteren van de digitale technologie en gemakkelijk toegang krijgen tot onderwijs en informatie via toegankelijke formaten en aangepaste technologieën. De beschikbaarheid van Europeana moet worden verbeterd en er moet worden gezorgd voor de gratis toegang voor leerlingen, studenten en onderwijzend personeel van middelbare scholen, universiteiten en andere onderwijsinstellingen. Het is derhalve van essentieel belang de algemene toegang tot het Europees cultureel erfgoed te waarborgen en te vereenvoudigen en ervoor te zorgen dat het wordt bevorderd en voor toekomstige generaties bewaard blijft.

Mara Bizzotto (EFD), *schriftelijk*. – (IT) Het doel van Europeana, een project dat in 2008 van start ging en nu dankzij de bijdrage van meer dan duizend culturele instellingen Europees cultureel erfgoed online plaatst, bestaat erin om het artistiek en cultureel erfgoed van de lidstaten van de Europese Unie te verzamelen en in stand te houden door een multimediatplatform tot stand te brengen dat afbeeldingen, geluidsfragmenten en video's samenbrengt om een hulpbron te vormen die tegelijkertijd een bibliotheek, museum en archief is.

Het project heeft nog een paar zwakke punten. Er wordt bijvoorbeeld onvoldoende ruchtbaarheid gegeven aan het bestaan ervan. Ook het online plaatsen van verweesde werken of werken waarvoor auteursrechten gelden, is een probleem evenals – en dit is zeker niet onbelangrijk – de fragmentarische aard van de voorwerpen en het materiaal dat beschikbaar is gemaakt. Europeana maakt echter gebruik van nieuwe vormen van technologie om Europees cultureel erfgoed op grote schaal te digitaliseren, waarbij niet alleen een beroep wordt gedaan op EU-middelen, maar ook op nationale en particuliere middelen.

De instandhouding van het artistiek geheugen en van de voorstellingen en culturele bijzonderheden van individuele lidstaten, is cruciaal om te verzekeren dat de jongere generaties een sterk identiteitsgevoel hebben. Daarom ben ik voor het verslag.

Ioan Enciu (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Naar aanleiding van de stemming over het verslag over 'Europeana' – de volgende stappen' en als rapporteur voor advies van de Commissie industrie, onderzoek en energie, ben ik blij dat dit verslag is aangenomen, en ik hoop dat de aanbevelingen door de Commissie zullen worden goedgekeurd. Na de beraadslagingen over het verslag binnen de Commissie industrie, onderzoek en energie zijn talloze onderwerpen aan de orde geweest, zoals IT-structuur, beheer van de site Europeana.eu, gratis toegang tot bibliotheekgegevens, de noodzaak om digitaliseringsprocedures te standaardiseren en het probleem van mediaverslaggeving over de website. Een aantal van deze onderwerpen is ook opgenomen in het verslag van de ten principale bevoegde commissie, de Commissie cultuur en onderwijs, hetgeen me hoopvol stemt dat we erin geslaagd zijn een compleet verslag voort te brengen.

Ik denk echter dat nader overleg moet worden gevoerd over sommige kwesties, die niet in hun geheel zijn aangenomen, zoals het beheer van de site, financieringsmechanismen en bovenal de opzet van de site als

één enkele databank en niet als een portaal. Ik hoop dat de door ons gedane aanbevelingen, samen met de beraadslagingen van de Commissie over de hierboven genoemde kwesties, dit tot een succesvol project zullen maken. Europeana kan uitgroeien tot een succesvol project voor de Europese Unie mits het berust op de waarden en idealen van de EU en Europese culturele informatie op een centrale plaats bijeenbrengt.

Edite Estrela (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor het verslag over “Europeana” – de volgende stappen gestemd omdat het alle lidstaten van de Europese Unie aanmoedigt actiever bijdragen uit hun eigen nationale bibliotheken en culturele instellingen ter beschikking te stellen, zodat alle Europeanen toegang hebben tot hun eigen cultureel erfgoed. De doelstelling om op de korte termijn over een bestand van ten minste vijftien miljoen gedigitaliseerde voorwerpen te beschikken zal ongetwijfeld bijdragen tot de bescherming van het Europees cultureel erfgoed, zodat toekomstige generaties een gezamenlijk Europees geheugen kunnen samenstellen.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Ook in tijden van manifeste verdeeldheid en zelfs vijandigheid tussen de landen van Europa waren de Europese cultuur en wetenschap in staat boven die verschillen uit te stijgen en zich te verspreiden over de ruimte die de Unie thans bestrijkt of nog verder. In dit verband verdient de rol van de universiteiten een eervolle vermelding. Als instellingen van religieuze origine hebben zij op beslissende wijze bijgedragen aan de verzoening van de strijdende partijen die deel zouden gaan uitmaken van de *respublica christiana* en hebben zij de herinnering levend gehouden aan al degenen die erin geslaagd zijn bruggen te slaan en hun ideeën uit te dragen over het gehele continent en vanaf daar naar de rest van de wereld. Als Portugees en erfgenaam van een taal en een cultuur die de wereld zijn rondgereisd, steun ik de inspanningen om de Europese cultuur en wetenschap meer zichtbaarheid te geven en toegankelijker te maken voor eenieder die ervan wil genieten. In dit opzicht wordt met Europeana de beste Europese traditie in ere gehouden. Ik hoop dat het project standhoudt en dat mijn land trouw zal blijven aan zijn universalistische roeping en aan dit nieuwe streven zijn medewerking zal verlenen.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) Europeana is in november 2008 geopend en heeft ten doel het culturele en wetenschappelijke erfgoed van Europa voor iedereen beschikbaar te stellen op internet. Momenteel biedt Europeana zes miljoen gedigitaliseerde werken aan en doel is om uiterlijk in juni 2010 de grens van tien miljoen voorwerpen te passeren. In de tweede fase zal in 2011 een volledig operationeel Europeana.eu worden opgestart dat meertalig van aard is en beschikt over semantische webkenmerken. Slechts 5 procent van alle digitale boeken zijn in Europeana beschikbaar. Bijna de helft hiervan komt uit Frankrijk. Andere landen die veel bijdragen zijn Duitsland (16 procent), Nederland (8 procent) en het Verenigd Koninkrijk (8 procent). Alle overige landen dragen ieder 5 procent of minder bij. Het is dan ook wenselijk dat de lidstaten hun bijdrage verhogen. Wij moeten er inderdaad voor zorgen dat Europeana uiterlijk in 2015 beschikt over een bestand van ten minste vijftien miljoen gedigitaliseerde voorwerpen. Ik onderschrijf ook dat bijzondere aandacht moet uitgaan naar broze werken die binnenkort wellicht ophouden te bestaan, waaronder audiovisueel materiaal. Tevens moeten er oplossingen worden gevonden voor de manier waarop materiaal kan worden opgenomen waarvoor auteursrechten gelden, zodat de mogelijkheid ontstaat om ook huidige werken en werken uit een recent verleden te raadplegen.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) De ontwikkeling van een digitale bibliotheek, digitaal museum en digitaal archief van het Europees cultureel erfgoed, dat zowel literaire werken als ander materiaal van cultureel en wetenschappelijk belang beslaat, zal het onderwijs, het onderzoek en de cultuur ten goede komen. Doel is om het grote publiek te dienen en te waarborgen dat iedereen toegang heeft, niet alleen in Europa maar ook in de rest van de wereld. Om die doelstelling te kunnen bereiken, moeten wij waarborgen dat Europeana gratis toegang biedt tot het beschikbare materiaal. We mogen daarbij niet uit het oog verliezen dat de gehanteerde formaten en media toegankelijk moeten zijn voor gehandicapten.

Sommige aspecten van de resolutie die we hier hebben aangenomen, zijn echter minder duidelijk en andere zijn onvoldoende uitgewerkt. Zo is het bijvoorbeeld niet duidelijk hoe en door wie de culturele en wetenschappelijke inhoud in Europeana zal worden opgenomen en hoe die beheerd zal worden. Deze kwesties zijn belangrijk om te kunnen beoordelen of de verscheidenheid van het Europees cultureel erfgoed naar behoren gewaarborgd zal zijn.

Er heerst nog steeds twijfel over de manier waarop de publiek-private samenwerkingsverbanden die in het verslag worden voorgesteld, zullen functioneren, en in het algemeen over de financiering van de culturele instellingen die met Europeana verbonden zijn. Wij zijn van oordeel dat het cultureel en wetenschappelijk erfgoed iedereen toebehoort en gratis toegankelijk moet zijn voor de gehele bevolking. Het mag niet worden behandeld als een verhandelbaar goed.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) We moeten de toegang van alle Europeanen tot de artistieke en culturele schatten van Europa, die hun erfgoed vormen, beschermen. Met dat doel is de fantastische digitale bibliotheek Europeana, die momenteel bijna zes miljoen gedigitaliseerde werken bevat, ondanks een moeilijk begin, in 2008 van start gegaan. Nu moeten we de inhoud van Europeana verbeteren, waarbij we rekening moeten houden met de intellectuele eigendom. Ik hecht persoonlijk veel belang aan verbeteringen om de toegankelijkheid van dit instrument voor mensen met een handicap te vergemakkelijken. De lidstaten zouden daarom voor deze mensen volledige en gratis toegankelijkheid tot de gezamenlijke Europese kennis moeten bevorderen door middel van toegankelijke formaten en aangepaste technologieën.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Europeana, de digitale bibliotheek van de Europese Unie, moet worden toegejuicht als een initiatief om een Europees cultureel forum tot stand te brengen dat Europese burgers uitgebreid toegang biedt tot het culturele erfgoed van Europa. Hoewel het project al in november 2008 van start ging, boekt het jammer genoeg geen vooruitgang, voornamelijk door auteursrechtelijke belemmeringen, maar ook als gevolg van teruggeschroefde financiering. De definitieve versie van het vandaag aangenomen verslag van het Europees Parlement bevat nuttige aanbevelingen om dit project in de toekomst in goede banen te leiden. Allereerst moet de wijze van financiering worden herzien, gezien het feit dat publiek-private partnerschappen en de bijdragen van lidstaten momenteel zeer onregelmatig zijn. Daarnaast kunnen we uit dit verslag opmaken dat echte resultaten niet alleen kunnen worden bereikt door literaire werken op grote schaal te digitaliseren, maar ook door onmiddellijke oplossingen te vinden waardoor auteursrechtelijk beschermde werken mogen worden opgenomen. Dit verslag kan een belangrijke bijdrage leveren aan het bestaande kader via de voorgestelde regels inzake het weergeven van werken, hetgeen kosteloos moet zijn, terwijl het downloaden ervan tegen een betaalbare prijs in rekening moet worden gebracht.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Tal van sectoren, zoals onderwijs, wetenschap, onderzoek en toerisme, zijn gebaat bij de verspreiding van het Europees cultureel erfgoed. De verspreiding van het erfgoed laat echter vaak te wensen over. Bovendien bestaan er enorme verschillen tussen de lidstaten voor wat betreft de digitalisering van hun cultureel erfgoed om een betere toegankelijkheid te garanderen. Er is dan ook een gezamenlijke inspanning nodig die leidt tot een snelle implementatie van nieuwe technologieën waarmee het Europees cultureel erfgoed in zijn geheel in hoogwaardige digitale formaten kan worden opgeslagen. Die inspanning is essentieel om te waarborgen dat het erfgoed over de gehele wereld verspreid kan worden, zodat ook andere mensen toegang kunnen krijgen tot de culturele rijkdom van Europa.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De digitale bibliotheek Europeana biedt toegang tot ongeveer een miljoen boeken, landkaarten en foto's van de lidstaten van de EU. Het is logisch dat een commerciële aanbieder als "Google Books" veel meer hits krijgt en veel verder is gekomen met de ontwikkeling. Dat houdt onder andere verband met het feit dat Google bekender is. Eerst moeten we meer universiteiten en andere instellingen voor dit project kunnen winnen, dan kunnen we bij Europeana sneller vooruitgang boeken, dan kunnen we de digitale bibliotheek beter bekend maken. Pas dan kunnen we spreken over meer financiële middelen. Europeana is voor het Europees cultureel erfgoed en voor de kennis in Europa natuurlijk belangrijk, maar juist in deze financiële crisis, juist vanwege de miljarden die naar Griekenland gaan, bestaat er niet al te veel begrip voor hogere uitgaven, vooral uit een pot voor het stimuleren van de economie. Daarom heb ik me van stemming onthouden.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Het EU-motto 'In verscheidenheid verenigd' is zeer toepasselijk voor het Europeana-project. Ik heb voor dit verslag gestemd omdat het de eerste serieuze poging is om het culturele erfgoed van heel Europa in digitale vorm te presenteren. Europa heeft een van de grootste culturele schatkamers van de wereld en die zou naar mijn mening toegankelijk moeten zijn voor de breedst mogelijke lagen van de samenleving. Het is enigszins teleurstellend dat niet alle landen van de EU even actief zijn bij het overzetten van hun culturele erfgoed naar de virtuele ruimte. Dit geldt met name voor de nieuwe EU-lidstaten. Ook andere tot nu toe onopgeloste problemen moeten genoemd worden: de projectfinanciering, de samenwerking tussen de publieke en de private sector en als belangrijkste kwestie die van de bescherming van het auteursrecht. Deze zaken moeten zo snel mogelijk worden aangepakt, zodat de bevolking van Europa en de hele wereld toegang krijgt tot de Europese cultuurschatten. Ik hoop dat het goedgekeurde verslag de uitvoering van het Europeana-project verder zal versnellen.

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk*. – (EL) De positieve uitslag van de stemming over het Europeana-programma betekent steun aan de inspanningen om het cultureel erfgoed van de Europese landen te digitaliseren. Het is echter zeer belangrijk erop te wijzen dat digitalisering tot doel heeft de werken in hun ongeschonden elektronische staat te behouden, zonder dat gebruikers de mogelijkheid krijgen daarin iets te wijzigen. Met andere woorden, het doel is niet de zoveelste zoekmachine voor het internet te ontwikkelen maar een website tot stand te brengen die tegelijkertijd museum, bibliotheek en bron van wetenschappelijke

kennis is. Digitalisering van het cultureel erfgoed is echter onmogelijk zonder de hulp van de lidstaten en de nationale instanties. Helaas komt momenteel 47 procent van de inhoud van Europeana uit Frankrijk, terwijl de landen die wegens hun groot cultureel erfgoed sterk aanwezig zouden moeten zijn, zoals Griekenland, slechts een heel klein percentage van de gedigitaliseerde archieven voor hun rekening nemen. Bovendien moet bijzondere aandacht worden besteed aan de bescherming van intellectuele-eigendomsrechten. Digitalisering betekent dat burgers vrije toegang krijgen tot kennis en wetenschap; digitalisering mag in geen geval ertoe leiden dat er een nieuw actieterrein ontstaat voor elektronische piraterij en ongebreideld optreden.

Robert Rochefort (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) In 2000 werd het idee gelanceerd om een virtuele Europese bibliotheek op te zetten. Doelstelling: het Europese culturele erfgoed online plaatsen om het voor iedereen toegankelijk te maken. Wie aan Europeana denkt, denkt dus aan 'cultuur'. Momenteel biedt Europeana door middel van een paar muisklikken toegang tot zeven miljoen 'gedigitaliseerde voorwerpen' (namelijk afbeeldingen, teksten, geluids- en videomateriaal), of het nu gaat om wereldberoemde werken of kleine verborgen schatten. Meer dan duizend culturele instellingen stellen bijdragen ter beschikking aan Europeana: galerieën, archieven, bibliotheken en musea (waaronder niet de minste, zoals het Rijksmuseum, de British Library en het Louvre). Natuurlijk is het project nog lang niet klaar: de nieuwe versie van Europeana, die in ontwikkeling is, zal dit jaar worden gelanceerd, met als doelstelling om vóór juni een omvang van meer dan tien miljoen gedigitaliseerde voorwerpen te realiseren. Om dit te bereiken moeten er nog verscheidene uitdagingen van formaat worden aangegaan, zoals de inhoud op termijn verrijken, meer materiaal opnemen waarop auteursrechten van toepassing zijn, de kwestie van de uitverkochte of verweesde werken oplossen, nieuwe financieringsmethoden vinden, een betere toegankelijkheid voor gehandicapten waarborgen en een dienst leveren die echt meertalig is. Al deze vraagstukken zijn op intelligente wijze behandeld in de tekst die wij hebben aangenomen en waaraan ik, derhalve, mijn steun heb gegeven.

Joanna Senyszyn (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Als lid van de Commissie cultuur en onderwijs steun ik het verslag over "Europeana" – de volgende stappen. Europeana, waarin de bestanden uit de Europese nationale digitale bibliotheken zijn verenigd, is uitgegroeid tot een digitaal toegangspunt tot het culturele en wetenschappelijke erfgoed van de mensheid. Het project kon rekenen op de steun van de Poolse Vereniging van bibliothecarissen. Voor de doeltreffende tenuitvoerlegging van dit project zijn stabiele financieringsbronnen nodig die de betrokkenheid van nationale bibliotheken en de universele toegang tot de inhoud van Europeana waarborgen. Op dit ogenblik is slechts 5 procent van het Europese culturele erfgoed beschikbaar in digitale vorm. Bijna de helft hiervan (47 procent) komt uit Frankrijk, terwijl 6 procent afkomstig is uit Duitsland. Nederland en het Verenigd Koninkrijk zijn elk goed voor 5 procent. Het doel van het project is dat er vanaf juni 2010 tien miljoen gedigitaliseerde werken beschikbaar zullen zijn. In 2011 zouden dat er vijftien miljoen moeten zijn. Om dit mogelijk te maken, moeten er niet alleen meer middelen worden vrijgemaakt voor de digitalisering van culturele producten, maar dient ook een nauwe samenwerking tot stand te worden gebracht tussen rechthebbers, culturele instellingen en de openbare en particuliere sector. Om ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk mensen gebruik kunnen maken van Europeana, moet het materiaal in alle officiële talen van de Europese Unie beschikbaar zijn. Er is behoefte aan een informatiecampagne om het bewustzijn over Europeana te vergroten. De portaalsite moet ook rekening houden met de behoeften van personen met een handicap, die volledige toegang zouden moeten krijgen tot de collectieve kennis van Europa. Met het oog hierop zouden de Europese Commissie en de afzonderlijke uitgevers moeten verzekeren dat er ten behoeve van personen met een handicap in speciale digitale versies van werken wordt voorzien, zoals audioteksten.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Ik ben van mening dat de ontwikkeling van de online multimedialbibliotheek Europeana een bijzonder belangrijke stap is in het digitaliseringsproces van het culturele erfgoed van Europa en de wereld. Daarom heb ik mijn steun verleend aan het verslag van mevrouw Trüpel.

In het kader van dit project worden meer dan vier en een half miljoen boeken, films, kaarten, tijdschriften, foto's en muziekfragmenten ter beschikking gesteld. Het is een archief waarin voor de toekomstige generaties materiaal wordt bewaard dat aanvankelijk op papier, doek of perkament werd vastgelegd. Dat is van onschatbare waarde, zowel voor de gewone burger als voor onderzoekers, aangezien Europeana de toegang vergemakkelijkt tot werken die zeldzaam en moeilijk te verkrijgen zijn.

Een belangrijke belemmering voor de verdere ontwikkeling van Europeana is het bestaan van uiteenlopende regelingen inzake het auteursrecht in de verschillende EU-lidstaten. Wij zouden al het mogelijke moeten doen om de wetgeving te harmoniseren, zodat een zo groot mogelijk aantal werken ter beschikking van de burgers kan worden gesteld en de auteurs tegelijkertijd een eerlijke vergoeding voor hun werk krijgen. Het

welslagen van dit project zal in grote mate afhankelijk zijn van de verdere financiële toezeggingen van de lidstaten.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb mij van stemming onthouden tijdens de stemming over de alternatieve resolutie over “Europeana” – de volgende stappen, omdat de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten) deze ontwerpresolutie heeft ingediend in weerwil van de stemming die in de commissie heeft plaatsgevonden.

In de nieuwe resolutie is een groot deel van de aanvankelijke resolutie overgenomen, en dus ook de amendementen die ik had ingediend en die waren goedgekeurd. De nieuwe tekst is er echter vooral op gericht burgers de mogelijkheden te ontzeggen om zelf inhoud aan Europeana toe te voegen via een speciale ruimte, terwijl hun ook het vooruitzicht om Web 2.0-instrumenten te ontwikkelen wordt ontnomen.

Ik heb mij dus, zowel wat de vorm als de inhoud betreft, niet bij deze aanpak willen aansluiten.

Verslag-Paulsen (A7-0053/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat het de Europese Commissie aanspoort de toepassing van het actieplan inzake het welzijn van dieren dat thans van kracht is (2006-2010) te evalueren en een ander actieplan op te stellen voor de periode 2011-2015. Bovendien voorziet het verslag in de invoering van een strenger controlesysteem en meer effectieve sancties voor dierenbezitters die zich niet aan de wettelijke vereisten voor dierenwelzijn houden en een vergoeding voor Europese landbouwers om de hogere productiekosten die met hogere dierenwelzijnsnormen gemoeid zijn te compenseren. Voorgesteld wordt om de financiering van deze maatregelen vanaf 2013 op te nemen in de nieuwe gemeenschappelijke agrarische ondersteuningsregelingen. In het nieuwe actieplan moet de aandacht komen te liggen op een algemene Europese wet inzake het welzijn van dieren, een Europees centrum voor het welzijn en de gezondheid van dieren, betere handhaving van de huidige wetgeving, het verband tussen diergezondheid en volksgezondheid, en nieuwe technieken.

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik ben van mening dat het welzijn van dieren gediend is met het actieplan 2006-2010, aangezien de meeste in dit plan genoemde maatregelen naar tevredenheid ten uitvoer zijn gelegd.

Als lid van de commissie die toeziet op volksgezondheid en voedselveiligheid was ik vooral te spreken over de maatregelen die zijn genomen om de schadelijke effecten van het gebruik van antibiotica in diervoeding voor de menselijke gezondheid te beperken, na hun verbod in 2006. Ook om deze redenen heb ik vóór dit verslag gestemd.

Ik wil echter benadrukken dat het toekomstige actieplan meer maatregelen moet bevatten die gericht zijn op het ondersteunen van Europese boeren en op betere handhaving van bestaande regels inzake diertransporten in de lidstaten.

Liam Aylward (ALDE), *schriftelijk*. – (GA) Ik heb voor het verslag over het actieplan inzake het welzijn van dieren 2006-2010 gestemd. De gezondheid van vee en andere dieren is belangrijk voor de Europese bevolking, voor de Europese landbouw en voor de Europese economie.

Ik verwelkom de aanbeveling in het verslag om in het actieplan grotere nadruk te leggen op handhaving van de bestaande wetgeving. De uitvoering van Europese regelgeving en sancties in verband met dierenwelzijn moet beslist worden verbeterd om bevredigende minimumnormen voor dierenwelzijn in de Europese Unie te garanderen. Europese producenten en boeren hanteren al strenge normen. Ik onderschrijf de stelling in het verslag dat ervoor gezorgd moet worden dat dierlijke producten, zoals vlees, die in de Europese Unie worden ingevoerd, aan dezelfde voorwaarden inzake dierenwelzijn voldoen zodat er eerlijke concurrentie bestaat en een gelijk speelveld voor alle marktdeelnemers.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat het bijzonder belangrijk is om het Europese dierenwelzijnsbeleid uit te voeren alsmede de wetgeving voor het vastleggen van gemeenschappelijke normen voor dierenwelzijn in de EU. Gezonde dieren en verantwoorde veehouderij zijn niet alleen belangrijk voor het welzijn van dieren maar ook voor de volksgezondheid in het algemeen. Gegeven het feit dat op grond van EU-wetgeving alle dieren worden beschouwd als wezens met gevoel, moeten we de controles op het dierenwelzijn verscherpen en de normen voor de bescherming van dieren naleven. Helaas heeft de Commissie nog geen concrete strategie met betrekking tot dierenwelzijnsnormen geformuleerd en heeft zij zich beperkt tot het verslag dat is gepubliceerd in oktober 2009. Ik stem in met de

oproep van het Europees Parlement aan de Commissie om een nieuw actieplan 2011-2015 op te stellen en daaraan de nodige fondsen toe te wijzen. De begroting van de Europese Unie moet voldoende voorzieningen bevatten om de Commissie in staat te stellen haar toezichttaken uit te voeren, producenten waar nodig te steunen en het verlies aan concurrentievermogen te compenseren waarmee producenten worden geconfronteerd als gevolg van de invoering van nieuwe en gewijzigde normen voor dierenwelzijn. Ook moeten de lidstaten ervoor zorgen dat alle overtredingen van de EU-regels voor dierenwelzijn doeltreffend worden bestraft. Alleen door de wetgeving inzake dierenwelzijn en de uitvoering ervan aan te scherpen kunnen we de bescherming van dieren waarborgen en vermijden dat er dierlijke producten op de gemeenschappelijke markt verschijnen die niet voldoen aan de voorwaarden zoals vastgelegd in het algemeen recht.

Louis Bontes (NI), schriftelijk. – De PVV is voor dierenwelzijn, maar dat is een aangelegenheid van de lidstaten en niet van de EU.

Robert Dušek (S&D), schriftelijk. – (CS) In Europa bestaat traditioneel een actieve wil om op decante wijze om te gaan met dieren. Goede veterinaire gezondheid en een hoogkwalitatieve veehouderij is tevens van fundamenteel belang voor de volksgezondheid. De in vergelijking met de rest van de wereld strenge normen liggen mede aan de basis van het keurmerk van de Europese landbouw en veeteelt, net zoals bijvoorbeeld de kwaliteit van de landbouw- en veeteeltproducten zelf. Het is dan ook van cruciaal belang dat alles in het werk wordt gesteld om een wettelijk kader tot stand te brengen voor EU-wijde minimumnormen voor alle vormen van veeteelt. Dat is de enige manier waarop er op de interne markt sprake kan zijn van daadwerkelijk vrije en eerlijke mededinging. We dienen ons ook sterk te maken voor minimumnormen op de wereldmarkt, om zo te voorkomen dat Europese boeren hun veehouderij verplaatsen naar delen van de wereld waar er minder strenge regels gelden dan in de Europese Unie. Ik ben dan ook ingenomen met het voorstel van de rapporteur om middels steunprogramma's in het kader van het toekomstige gemeenschappelijke landbouwbeleid de met de strengere normen verbonden hogere productiekosten te compenseren. Ik wil er echter nog wel op wijzen dat er geen enkele vooruitgang geboekt is met betrekking tot het via de satelliet volgen van veetransporten. Het is evenzeer betreurenswaardig dat sommige Europese boeren de regels overtreden, met name in de varkenshouderij. Hogere normen brengen hogere financiële uitgaven met zich mee en eerlijke en verantwoordelijke veehouders worden zo benadeeld door de onverantwoordelijke spelers op de markt. Om die reden dienen er adequate sancties te kunnen worden opgelegd indien er overtredingen geconstateerd worden van de communautaire voorschriften.

Edite Estrela (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor het verslag over de evaluatie en beoordeling van het actieplan inzake het welzijn van dieren 2006-2010 gestemd, omdat het voorziet in de invoering van een strenger controlesysteem en meer effectieve sancties voor dierenbezitters die zich niet aan de wettelijke vereisten voor dierenwelzijn houden. Het is essentieel dat Europese landbouwers compensatie wordt geboden voor de hogere productiekosten die met hogere dierenwelzijnsnormen gemoeid zijn.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson en Marita Ulvskog (S&D), schriftelijk. – (SV) Na enige aarzeling hebben wij, Zweedse sociaaldemocraten, ervoor gekozen om voor dit verslag over het welzijn van dieren in Europa te stemmen. We hadden de voorkeur gegeven aan een ambitieuzere benadering van het welzijn van dieren in Europa en wij willen niet dat de bescherming op een zodanige manier wordt geformuleerd dat lidstaten geen strengere normen kunnen invoeren dan de Europese wetgeving voorschrijft. We hebben er echter voor gekozen om het verslag als deel van een proces te zien waarin geleidelijk aan die normen kan worden voldaan en hebben daarom voor het verslag gestemd.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik ben het met de schaduwrapporteur van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten), mevrouw Jeggle, eens dat het dierenwelzijn een meer coherente aanpak behoeft, maar dat betekent niet dat er meer wetten en verordeningen nodig zijn. Bovendien moet ik u erop attent maken, zonder evenwel het belang van het welzijn van dieren te bagatelliseren, dat een overvloed aan verordeningen en regelgevingen in laatste instantie negatieve gevolgen kan hebben voor de markt.

Hoe meer normen, hoe moeilijker de naleving ervan door de producenten en hoe zwakker de concurrentiepositie van de Europese veehouderij. Dat mogen we niet vergeten. Bovendien mag de buitensporige bescherming van dieren er niet toe leiden dat wij onze ogen sluiten voor andere waarden die even belangrijk zijn en hoe dan ook behouden moeten blijven, zoals het economische concurrentievermogen, de duurzaamheid van de landbouw en de veehouderij en zelfs sommige nationale tradities.

Anderzijds moet de menselijke gezondheid beschermd worden tegen ziekten die door dieren worden overgedragen, of het nu gaat om wilde dieren, huisdieren of dieren voor menselijke consumptie. Het is dan

ook essentieel dat het wetenschappelijk onderzoek ons richtsnoeren aanreikt voor een betere regelgeving en bescherming van de volksgezondheid.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) Een hoog niveau van dierenwelzijn vanaf het fokken tot en met het slachten kan de productveiligheid en -kwaliteit positief beïnvloeden. Het niveau van de Europese regelgeving inzake dierenwelzijn is een van de hoogste ter wereld. De naleving van deze normen mag echter niet tot gevolg hebben dat de Europese producenten op de Europese markt in een nadelige positie komen te verkeren. Het is een feit dat strenge dierenwelzijnsnormen leiden tot hogere operationele, financiële en administratieve kosten voor de landbouwers van de Europese Unie. Om eerlijke concurrentie te waarborgen is het essentieel dat het beginsel van wederkerigheid wordt toegepast met betrekking tot producenten van buiten de Unie. Daarom moeten Europese landbouwers een compensatie ontvangen voor de hogere productiekosten die met hogere dierenwelzijnsnormen gemoeid zijn. De financiering van deze compensatie moet vanaf 2013 worden opgenomen in de nieuwe gemeenschappelijke agrarische ondersteuningsregelingen. Er zij op gewezen dat het Europese dierenwelzijnsbeleid vergezeld moet gaan van een samenhangend handelsbeleid. Tevens moet worden erkend dat dierenwelzijn noch in de kaderovereenkomst van juli 2004, noch in andere essentiële documenten van de Doha-ronde van de WTO-onderhandelingen een rol speelt. Daarom mag de Europese Unie geen verdere dierenwelzijnsnormen invoeren die negatieve gevolgen hebben voor het concurrentievermogen van de Europese producenten zolang haar handelspartners binnen de WTO zich er niet toe verplichten de regels inzake dierenwelzijn na te leven.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Het verslag dat wij hier hebben aangenomen bevat verschillende positieve punten: ten eerste, de noodzaak om te voorzien in regelgeving voor de import en te waarborgen dat alle ingevoerde dieren en vlees uit derde landen ook voldoen aan de eisen inzake dierenwelzijn die binnen de Unie gelden; ten tweede, de noodzakelijke invoering van een adequate compensatie voor de extra kosten die met hogere dierenwelzijnsnormen gemoeid zijn; ten derde, erkenning van de beperkte investeringscapaciteit van vele kleine en middelgrote producenten die benadeeld worden door de oneerlijke werking van de voedselvoorzieningsketen; en ten laatste, het voorstel om stimulansen voor de regionale fokkerij, verhandeling en slacht van dieren te creëren teneinde lange transporten van zowel fok- als slachtdieren te voorkomen. Helaas wordt niet erkend dat het huidige gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) intensieve productiemodellen stimuleert en bevordert die vaak onverenigbaar zijn met het welzijn en de gezondheid van dieren. Het verslag had verder kunnen en moeten gaan. Het had kritiek moeten uitoefenen op het huidige GLB en zijn “productivistische” visie en het had moeten pleiten voor een nieuw landbouwbeleid. Bovendien bevat het verslag voorstellen die onrealistisch en moeilijk uitvoerbaar zijn, zoals de ontwikkeling van een satellietstelsel voor het volgen van diertransporten.

Bruno Gollnisch (NI), schriftelijk. – (FR) Ik heb twee opmerkingen over dit verslag. Hoewel de rapporteur niet geheel consequent is, is het verfrissend om te zien dat het Parlement zich eindelijk bewust wordt van een aantal problemen. Het opleggen van legitieme regels aan onze eigen producenten en veehouders benadeelt hen in een mondiaal ultravrijhandelssysteem, waarin belangen op sociaal gebied of op het gebied van milieu of andere zaken door de WTO worden beschouwd als non-tarifaire handelsbelemmeringen. Moet ik eraan herinneren dat ditzelfde Parlement de handel altijd heeft bevoordeeld en dat het dus medeverantwoordelijk is voor deze situatie? Ik verbaas me er ook over dat er geen gewag is gemaakt van de achteruitgang in de wetgeving die de Commissie met name op het gebied van biologische producten heeft afgedwongen, en die niet alleen invloed heeft op de kwaliteit van de producten, maar ook op het welzijn van dieren en de menselijke gezondheid. In de tweede plaats wordt het tijd om ons te realiseren dat respect voor, en ik citeer, “gebruiken met betrekking tot godsdienstige riten en culturele tradities” strijdig kan zijn met de normen die u pretendeert te verdedigen en de echt Europese tradities en gebruiken. Het is niet acceptabel dat bepaalde allochtone gemeenschappen op deze gronden wrede slachtmethoden mogen toepassen en zelfs de schending van de Europese wetgeving op dit gebied mogen aanbevelen!

Dan Jørgensen (S&D), schriftelijk. – (DA) De Deense sociaaldemocraten hebben voor het rapport over dierenwelzijn in de EU gestemd. Wij steunen een ambitieus dierenwelzijnsbeleid, dat bevordert dat in hogere mate waarin rekening wordt gehouden met dierenwelzijn conform artikel 13 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, eventueel in de vorm van positieve stimulansstructuren. Wij zijn daarentegen geen voorstander van het automatisch aan de Europese landbouwsector toewijzen van nieuwe middelen vanwege aan dierenwelzijn gerelateerde financiële verliezen.

Jarosław Kalinowski (PPE), schriftelijk. – (PL) Ik ben van oordeel dat het welzijn van dieren een prioriteit is die een grote invloed heeft op de volksgezondheid en de Europese economie. Het is van cruciaal belang om op dit gebied op een snelle en efficiënte manier samenhangende wetgeving ten uitvoer te leggen, alsook om een instelling op te richten die zich zal bezighouden met de coördinatie van dierenwelzijn. De wijze

waarop het huidige communautaire actieplan tot dusver in praktijk is gebracht, is tevredenstellend. In de toekomst zal echter meer aandacht moeten worden besteed aan kwesties als diertransporten en het toezicht op dieren. Wij moeten alles in het werk stellen om de bestaande verschillen op het gebied van dierenwelzijnsnormen in de verschillende EU-landen weg te werken, aangezien er momenteel grote ongelijkheden bestaan in de levensomstandigheden van dieren en er sprake is van toenemende instabiliteit op de veemarkten.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het verheugt mij dat Europa een van de hoogste niveaus van dierenwelzijn ter wereld heeft bereikt. De invoering van een strenger controlesysteem en meer effectieve sancties voor dierenbezitters die zich niet aan de wettelijke vereisten voor dierenwelzijn houden is essentieel, maar omdat aan deze maatregelen hogere kosten voor de landbouwers verbonden zijn, spreken wij onze steun uit voor de compensatieregeling die in dit verslag is opgenomen en vanaf 2013 moet worden ondergebracht in de nieuwe gemeenschappelijke agrarische ondersteuningsregelingen. Los van dit plan moet de Europese Unie strenge en duidelijke regels opleggen aan andere landen die deze normen niet hanteren en aldus de landbouwers uit de Europese Unie oneerlijke concurrentie aandoen.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De EU probeert al jaren gezamenlijke richtlijnen uit te werken voor het houden van dieren. Met name bij de grootschalige veebedrijven is er vooruitgang geboekt, maar er moet nog meer worden gedaan. Het is hoe dan ook zinvol om het actieplan voort te zetten, vooral in verband met het uitvoeren van bestaande wetten en richtlijnen. In dat verband wil ik nogmaals in alle duidelijkheid wijzen op het probleem van de invoer van honden uit Oost-Europa, want de bestaande regels hebben nog niet alle achterdeurtjes gesloten. Onder onterende omstandigheden worden zieke en verwaarloosde dieren, die vaak veel te vroeg bij de moeder zijn weggehaald, naar het Westen vervoerd, om daar duur te worden verkocht. Dit verslag is een stap in de goede richting en een duidelijk signaal, daarom heb ik ervoor gestemd.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (DA) Ik heb voor het initiatiefverslag van het Europees Parlement over de evaluatie en beoordeling van het actieplan inzake het welzijn van dieren (het verslag-Paulsen) gestemd, omdat ik volledig achter de doelstelling sta het dierenwelzijn in de EU te versterken.

Het verslag geeft echter geen helderheid over de vraag in hoeverre de EU maximumharmonisatie op dit terrein moet bewerkstelligen. Ik kan onder geen beding een toekomstig voorstel steunen dat de lidstaten zou verhinderen betere bindende normen voor dierenwelzijn op te stellen dan de normen waarover men het op EU-niveau eens kan worden.

Integendeel, voor de verdere strijd voor een beter dierenwelzijn is het naar mijn mening essentieel dat de lidstaten op dit terrein richtinggevend kunnen zijn.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (SV) Ik heb voor het verslag van mevrouw Paulsen over wetgeving inzake het welzijn van dieren gestemd. Ik wil er echter op wijzen dat het belangrijk is dat deze wetgeving de minimumnorm vormt. De lidstaten en de regio's moeten de mogelijkheid hebben om verregaandere wetgeving inzake het welzijn van dieren toe te passen.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het verslag dat vandaag is goedgekeurd bevat een objectieve en kritische evaluatie van de resultaten van het actieplan dierenwelzijn 2006-2010 en stelt realistische en noodzakelijke prioriteiten vast voor de groei – in de zin van vooruitgang – van de productie en consumptie van levensmiddelen in de Europese Unie. Ik vind het belangrijk dat we erkennen dat betere kwaliteitsproducten gelijkstaan aan hogere kosten voor de producenten, vooral voor de primaire producenten. Deze meerkosten vertalen zich normaal gesproken niet in een stijging van de vraag omdat slechts een minderheid van de consumenten voor duurdere producten kiest.

Daarom wordt in het verslag benadrukt dat deze producenten voor hun inspanningen vergoed moeten worden. Het voornemen om producten uit derde landen aan dezelfde regelgeving te onderwerpen als de producten uit de Gemeenschap verdient ook vermelding omdat het een garantie is voor een billijke en evenwichtige mededinging op de markt. Tot slot vind ik het belangrijk om te pleiten voor de oprichting van een Europees coördinatiecentrum en om algemene en gezamenlijke wetgeving goed te keuren teneinde de goede praktijken te harmoniseren en controlemechanismen vast te stellen.

Daniël van der Stoep (NI), *schriftelijk*. – De PVV is voor dierenwelzijn, maar dat is een aangelegenheid van de lidstaten en niet van de EU.

Artur Zasada (PPE), *schriftelijk*. – (PL) We hebben vandaag een belangrijke resolutie aangenomen waarin het actieplan van de Europese Commissie inzake het welzijn van dieren 2006-2010 aan een beoordeling

wordt onderworpen. Hoge normen met betrekking tot de gezondheid van dieren komen niet alleen voort uit argumenten van ethische aard, maar ook uit de zorg om de veiligheid en de kwaliteit van dierproducten, en dit draagt ongetwijfeld bij tot de vorming van de Europese landbouw tot een positief, betrouwbaar merk.

Verslag-Le Foll (A7-0060/2010)

Richard Ashworth (ECR), *schriftelijk*. – (EN) Wij steunen wel maatregelen inzake het beheer en de bescherming van Europese bossen, maar de vorming van een nieuw Europees bosbouwbeleid dat ertoe leidt dat bevoegdheden op dit terrein naar de Europese Unie worden verlegd, steunen we niet. Het verslag verwijst ook naar de richtlijn inzake bodembescherming. De Britse conservatieve delegatie is tegen deze wetgeving. De bodem kan het beste door de lidstaten worden beheerd, aangezien boeren in het Verenigd Koninkrijk er niet bij gebaat zijn dat van Noord-Finland tot Zuid-Griekenland dezelfde regels op de bodem worden toegepast. Boeren in het Verenigd Koninkrijk voldoen reeds aan zeer hoge vrijwillige normen voor het beheer van de bodem en werken nog steeds aan een verbetering van de normen. De richtlijn inzake bodembescherming zoals de Europese Commissie deze voorstelde, vertoonde diverse gebreken en zou alleen maar leiden tot meer regelgeving, hogere kosten en minder flexibiliteit voor Britse boeren, die, zo menen wij, beter weten hoe ze hun eigen land moeten beheren dan Europese bureaucraten.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Het verslag over de landbouw van de Europese Unie en de klimaatverandering heeft in mijn ogen de essentiële kwaliteit om de bescherming van het milieu te verenigen met het bevorderen van een sterke Europese landbouw. De agrarische sector moet zich inderdaad vastberaden richten op productiemethoden die meer rekening houden met het milieu en duurzamer zijn.

Deze doelstellingen mogen niettemin absoluut geen voorwendsel zijn om de landbouw in de EU te verzwakken. Het is echter noodzakelijk om een beter gebruik van de hulpbronnen en de tracering van producten te waarborgen. Ik heb daarom voor dit verslag gestemd, omdat het rekening houdt met dit evenwicht.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb mijn volledige steun aan dit verslag gegeven. Er moeten diverse kwesties, waaronder klimaatverandering, in aanmerking worden genomen in de aanstaande hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB). Het is reeds duidelijk dat klimaatverandering een negatief effect zal hebben op de EU-landbouw, met name in de zuidelijke en zuidoostelijke regio's. Het nieuwe GLB moet dus reageren op de groeiende vraag van de publieke opinie naar een duurzamer landbouwbeleid. Momenteel kent dit beleid geen samenhangende aanpak van de milieuvraagstukken. De gezondheidscontrole van het GLB heeft blijk gegeven van onvoldoende begrip van de nieuwe uitdagingen, namelijk klimaatverandering, waterbeheer, hernieuwbare energie en biodiversiteit. Ik ben ervan overtuigd dat het GLB moet uitgroeien tot een landbouwbeleid geënt op voeding en milieu, met een rechtvaardiger en duurzamer systeem voor ondersteuning van de boeren terwijl tevens het behoud van het platteland, instandhouding van de biodiversiteit, koolstoffixatie en voedselzekerheid worden gewaarborgd.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) is de komende jaren een kernpunt in de strijd tegen de klimaatverandering. Als zodanig stelt het rapport dat de heer Le Foll heeft gepresenteerd het klimaatvraagstuk op een bedachtzame manier centraal in het GLB.

De landbouw heeft om twee redenen te maken met de klimaatverandering. De landbouw wordt als eerste getroffen door de toenemende droogte en natuurrampen. De landbouw is zelf echter ook verantwoordelijk voor 9 procent van de uitstoot van broeikasgassen in Europa. Het Europees Parlement laat zien dat er positieve handelwijzen binnen ons bereik liggen.

De stikstofmeststoffen die landbouwers gebruiken verspreiden bijzonder veel CO₂. Door het gebruik ervan te begrenzen, door meststoffen op basis van biologische afval te bevorderen en door nadruk te leggen op biologische landbouw, wordt de uitstoot van broeikasgassen aanzienlijk verminderd. Het methaan in de uitwerpselen van dieren is ook een hernieuwbare energiebron! Bovendien vormen de Europese bossen en de bodem buitengewone reservoirs van CO₂.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De Europese Unie is de grootste importeur van landbouwproducten ter wereld, maar ik ben ook blij met de stimulans die wordt gegeven aan productie in Europa met minimale impact op klimaatverandering. Uit de conclusies in het verslag waarover woensdag in het Europees Parlement is gedebatteerd, komt naar voren dat de invoer van landbouwproducten uit derde landen veel meer schade aan het milieu aanricht dan interne productie – waarvoor strengere regels betreffende het verminderen van de uitstoot van kooldioxide gelden – en daarmee klimaatverandering in de hand werkt.

Landbouw is en blijft wereldwijd de voornaamste bron van voedsel. Volgens de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties moet de landbouwproductie in de komende 40 jaar met 70 procent toenemen om te voldoen aan de behoeften van de wereldbevolking. De Europese Unie moet beginnen met het formuleren van beleid of bestaand beleid dringend ten uitvoer leggen om een structurele crisis af te wenden. Dit beleid moet worden ondersteund door ambitieuze doelstellingen voor het terugdringen van koolstofdioxide-emissies met een nadelig milieueffect, omdat we in een vicieuze cirkel zitten. Volgens de deskundigen zal het bedrijven van landbouw zonder acht te slaan op de milieueffecten ervan tot opwarming van de aarde leiden, wat grote problemen zal veroorzaken, zelfs als het gaat om het bedrijven van landbouw op de lange termijn.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europese landbouw draagt bij aan het bereiken van de doelstellingen voor 2020 die de Unie heeft gesteld op het gebied van de vermindering van de klimaatverandering. De broeikasgasemissies zijn gedaald ten gevolge van de toegenomen efficiëntie in de Europese landbouw, constante vernieuwingen, het gebruik van nieuwe technieken, zoals de opslag van CO₂ in de bodem, en ontwikkelingen op het gebied van de productie van duurzame hernieuwbare energiebronnen. Innovatie speelt dus een belangrijke rol in de vermindering van de gevolgen van de landbouw op klimaatverandering en milieu. Ik doe een oproep om de Europese landbouwmiddelen te investeren in de ontwikkeling van technologieën waarmee de landbouw zich kan aanpassen aan de strijd tegen de klimaatverandering. De rol van de landbouw in de strijd tegen de klimaatverandering moet rekening houden met de concurrentiepositie van de Europese agro-levensmiddelensector op de wereldmarkt. Daarom moeten we oplossingen vinden waardoor de traditionele landbouw kan bijdragen aan het duurzaam beheer van het milieu en zich tegelijk kan indekken tegen het speculeren met levensmiddelen op de grondstoffenmarkt en tegen het protectionisme van de internationale handel.

Marielle De Sarnez (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) De afgevaardigden in het Europees Parlement van de Franse partij Mouvement Démocrate zijn verheugd dat het verslag over de landbouw in de Europese Unie en de klimaatverandering is aangenomen. Zij stemmen ermee in dat het accent wordt gelegd op de nieuwe uitdagingen waaraan het gemeenschappelijk landbouwbeleid het hoofd zal moeten bieden, zoals de klimaatverandering, het watervraagstuk, energie uit hernieuwbare bronnen, biodiversiteit, bodembeheer (het afvangen van CO₂, vasthoudend vermogen van water en minerale elementen, biologisch leven, enzovoort). Vanuit hetzelfde idee wilden de afgevaardigden van Mouvement Démocrate dat er een gemeenschappelijk Europees bosbeleid zou komen om een duurzaam beheer en een duurzame productie van de bossen te bevorderen en de bijdrage van de houtsector en de economische ontwikkeling daarvan beter tot zijn recht te laten komen. Al deze zaken zijn van groot belang. Zij zullen een rol moeten spelen in het toekomstige landbouwbeleid.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het verslag over de EU-landbouw en de klimaatverandering gestemd omdat het concrete maatregelen bevat die kunnen bijdragen aan een duurzamere landbouw. De landbouw is een van de activiteiten die het meest getroffen zijn door de klimaatverandering, maar het is ook een van de activiteiten die het meest bijdragen aan de uitstoot van CO₂. In het kader van de toekomstige hervorming van het GLB zullen we de ontwikkeling moeten stimuleren van praktijken waardoor de Europese landbouw zich beter kan aanpassen aan de gevolgen van de klimaatverandering en die tegelijk bijdragen aan de mitigatie van die gevolgen.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson en Marita Ulvskog (S&D), *schriftelijk*. – (SV) Wij, Zweedse sociaaldemocraten, stemden tegen het deel van het verslag dat een gemeenschappelijk bosbouwbeleid in de EU bepleit. Volgens ons moeten de lidstaten de besluiten met betrekking tot bosbouwbeleid blijven nemen.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De landbouw is verantwoordelijk voor 9,3 procent van de totale emissie van CO₂ in de Europese Unie. In 1990 was dat nog 11 procent. We hebben een constante en geleidelijke vermindering vastgesteld van de broeikasgasemissies. De landbouw heeft dus op een positieve manier bijgedragen aan het bereiken van de door de Europese Unie vastgestelde emissiereductiedoelstellingen.

Daarnaast wil ik erop wijzen dat de bezorgdheid om het milieu met betrekking tot de landbouwsector weliswaar terecht en noodzakelijk is, maar dat we die bezorgdheid voldoende moeten afwegen tegen de gevolgen van de voorstellen voor de duurzaamheid en de productiviteit van de landbouw. Precies daarom moeten we in het kader van de toekomstige hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) de relatie tussen de landbouw en milieubescherming zorgvuldig aanpakken. Daarbij mogen we niet vergeten dat de landbouw niet alleen een negatieve invloed heeft op het milieu (voornamelijk door de uitstoot van CO₂), maar ook bepalend is voor het behoud en het beheer van de natuurlijke hulpbronnen, groene groei,

landschap- en biodiversiteitsbeheer. Daarin ligt de meerwaarde van de landbouw en daar moeten we voldoende rekening mee houden wanneer we de relatie bestuderen tussen de landbouw en het milieu.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) De landbouw is rechtstreeks betrokken bij de klimaatverandering omdat hij gedeeltelijk bijdraagt aan de emissie van broeikasgassen, en tegelijk de gevolgen ondervindt van de klimaatverandering. De negatieve gevolgen van de klimaatverandering laten zich al voelen. Droogte en bodemerosie behoren tot de grote problemen, vooral in de lidstaten van het zuiden. Maar de landbouw kan ook bijdragen aan de strijd tegen de klimaatverandering en heeft een groot potentieel op het gebied van duurzame ontwikkeling. Het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) moet dan ook de landbouwpraktijken stimuleren waarmee we de emissies kunnen beperken en/of de koolstoffixatie kunnen verbeteren aangezien de landbouw en de bosbouw de voornaamste economische sectoren zijn die CO₂ afkomstig van menselijke activiteiten kunnen opvangen, en in de bodem kunnen bewaren en opslaan. We moeten evolueren naar een duurzamere, en dus efficiëntere, landbouw. Volgens de FAO zal de wereldvoedselproductie tegen 2050 met 70 procent moeten stijgen om het hoofd te kunnen bieden aan de toename van de wereldbevolking. We zullen dus meer, maar duurzamer, en dus efficiënter, moeten produceren, door gebruik te maken van de beste technieken en praktijken en door meer te investeren in wetenschappelijk onderzoek op dit domein.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) De aanpak van de gevolgen van de klimaatverandering voor de landbouw is een relevant punt van zorg. Net zoals het relevant, volkomen gerechtvaardigd en noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat de landbouwactiviteit beter strookt met de instandhouding van een aantal natuurlijke en culturele waarden, zoals de bodem, het landschap en de biodiversiteit. Toch mogen deze punten van zorg ons niet doen vergeten dat de voornaamste functie van de landbouw de voedselproductie is. Evenmin mogen ze dienen als voorwendsel om het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) te wijzigen waardoor de zorgwekkende en onaanvaardbare voedselafhankelijkheid van bepaalde lidstaten van de EU, zoals Portugal, en van derde landen, nog vergroot. Een dergelijke afhankelijkheid vormt een bedreiging voor de voedselveiligheid en voedselsoevereiniteit van hun burgers, en dat allemaal omdat we zagezegd niet mogen raken aan “het concurrentievermogen van de sector landbouw en levensmiddelen van de EU op de wereldmarkt”. Het was belangrijk geweest als dit verslag een aantal regels, al waren het er maar een paar, gewijd zou hebben aan het feit dat we moeten breken met het productiegerichte model dat gestalte heeft gegeven aan de opeenvolgende hervormingen van het GLB en aandacht zou hebben besteed aan de nefaste gevolgen ervan voor de maatschappij en voor het milieu. Jammer genoeg wordt daar met geen woord over gerept. Het was ook belangrijk geweest om nu, op het moment dat de Europese Commissie pogingen doet om ons de belangen van de landbouwmultinationals op te dringen, ondubbelzinnig te zijn over de verspreiding van genetisch gemanipuleerde organismen.

Sylvie Guillaume (S&D), schriftelijk. – (FR) Ik heb het verslag van mijn Franse socialistische collega de heer Le Foll gesteund, want daarin wordt gepleit voor het idee dat de Europese landbouw – na een goede start – door moet gaan met zich aanpassen aan de gevolgen van de huidige klimaatveranderingen en zich voorbereiden op de invloed die deze veranderingen zullen hebben op de toekomst voor talrijke regio's van de Europese Unie. De landbouw speelt inderdaad een cruciale rol in de strijd tegen de opwarming van de aarde. Het is een essentiële kwestie om de voedselveiligheid zeker te stellen en de weg naar duurzaamheid in te slaan. In dat verband zal de “klimaatdimensie” beslist moeten worden opgenomen in het gemeenschappelijk landbouwbeleid na 2013 door oplossingen en steun te bieden voor een vermindering van de uitstoot van broeikasgassen, door de opslag van CO₂ in de bodem te stimuleren, door de productie van duurzame, hernieuwbare energie te ontwikkelen en door de functie van fotosynthese te maximaliseren.

Dan Jørgensen (S&D), schriftelijk. – (DA) De Deense sociaaldemocraten hebben voor verslag A7-0060/2010 over de landbouw en klimaatverandering gestemd. Wij steunen een ambitieus landbouwbeleid dat zorgt dat de Europese landbouwsector bestand is tegen klimaatveranderingen, maar wij steunen niet dat er opnieuw geld aan het Europese landbouwbeleid wordt toegewezen.

Jarosław Kalinowski (PPE), schriftelijk. – (PL) De landbouw mag in het licht van de klimaatverandering niet worden gezien als een schadelijke tak van de economie, maar moet integendeel worden beschouwd als een sector die niet alleen over de beste mogelijkheden beschikt om zich aan te passen aan de veranderingen in het ecosysteem, maar die het ook daadwerkelijk mogelijk maakt om de schadelijke gevolgen van de opwarming van de aarde op doeltreffende wijze te bestrijden. In vergelijking met de voorbije decennia wordt vandaag in de landbouw al een aanzienlijke daling van de CO₂-uitstoot genoteerd. Investerings in plattelandsontwikkeling – en dus in de tweede pijler van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) – zullen leiden tot een betere opleiding voor landbouwers, de technologische modernisering van

landbouwbedrijven en een passend toezicht en betere controle op het milieu en het behoud van de biodiversiteit. Een goed beheer van de landbouwbedrijven zal koolstoffixatie en meer voedselzekerheid opleveren. Innovatief onderzoek en passende investeringen in het kader van het GLB zullen de landbouw helpen uit te groeien tot een krachtig instrument in de strijd tegen de klimaatverandering en luchtvervuiling.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Dit verslag geeft steun aan productivisme en liberalisme, hetgeen indruist tegen het algemeen belang. Dit algemeen belang is erbij gebaat als de mens en onze ecosystemen geëerbiedigd worden. Productivisme en kapitalisme staan dit niet toe. Er wordt evenwel voorkeur uitgesproken voor korte circuits (hoewel ze niet als zodanig genoemd worden); er wordt prioriteit gegeven aan hernieuwbare energie; er wordt kritiek geleverd op dure irrigatiesystemen; en het verzachten van de gevolgen van de klimaatverandering wordt een 'collectief goed' genoemd. Dit zijn allemaal concessies aan onze opvattingen waaraan wij niet voorbij kunnen gaan.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De klimaatverandering is geleidelijk aan een realiteit geworden die we allemaal moeten beschouwen als een prioriteit in het beleid van de EU. Het fenomeen van de klimaatverandering is schadelijk voor de landbouw en volgens recent gepubliceerde verslagen zien de vooruitzichten voor deze sector er weinig hoopgevend uit. Naar het schijnt zullen vooral de landen in het zuiden van Europa het meest getroffen worden door de klimaatverandering. Het is van fundamenteel belang dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid daartegen passende stappen onderneemt door een beter beheer van de middelen te stimuleren. De optimalisering van de watermiddelen, het gebruik van gewasvariëteiten die bestand zijn tegen de klimaatverandering en tegen ziekten, de bescherming van de bodem tegen bodemerosie, het behoud van graslanden, meer herbebossing, de sanering van verontreinigde gronden, een beter bosbeheer om de risico's op bosbranden te beperken en nieuwe toezicht- en controlemaatregelen voor bepaalde ziekten zijn allemaal bijzonder belangrijke maatregelen waardoor de Europese landbouw zich kan aanpassen aan de gevolgen van de opwarming van de aarde. De landbouwers zullen steeds afhankelijker worden van de toestand van het klimaat. Daarom zijn wij voor alle maatregelen die dit ernstige probleem verzachten.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb vóór dit verslag gestemd, omdat ik van mening ben dat de landbouw een productiesector is die te lijden heeft onder de gevolgen van de klimaatverandering en blootstaat aan de hierdoor uitgeoefende druk. Tegelijkertijd wordt de sector echter rechtstreeks geassocieerd met de doelstellingen om de gevolgen van de klimaatverandering te beperken, hetzij doordat hij een bijdrage levert aan het terugdringen van broeikasgasemissies, watervoorraden behoudt en op verantwoorde wijze beheert, of doordat hij de productie en decentralisering van duurzame, hernieuwbare energiebronnen stimuleert. Zo bezien kunnen de landen in Oost-Europa, waar de landbouw sterk ontwikkeld is, optimaal profiteren van de opkomst van de biobrandstoffenindustrie, en daarmee bijdragen aan de inkomensgroei in plattelandsgebieden en de creatie van 'groene' banen (zo wordt overwogen vóór 2020 750 000 banen in de landbouwsector te creëren die betrekking hebben op hernieuwbare energiebronnen).

Frédérique Ries (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Alle initiatieven om de opwarming van de aarde tegen te gaan zijn welkom. Zoals het initiatief dat gisteren in het Europees Parlement plaatsvond, waarbij 1 500 gekozen functionarissen van grote Europese steden zich ertoe verbonden hun broeikasgasemissies binnen nu en 2020 met meer dan 20 procent te verminderen. De aanneming, vandaag, van het verslag-Le Foll over de aanpassing van de Europese landbouw aan de klimaatverandering sluit bij deze aanpak aan. Wij moeten ons realiseren dat de landbouwsector verantwoordelijk is voor bijna 10 procent van de CO₂-uitstoot. De landbouw kan er veel baat bij hebben als zij anticipeert op de rampzalige gevolgen van de ontregeling van het klimaat, als het gaat om overstroomde gebieden, de afname van bebouwbaar gebied, ontbossing en wisselvallige opbrengsten. Wij moeten dus inzetten op het duurzame aspect van de landbouw. Bevordering van een verstandig gebruik van mest en bestrijdingsmiddelen, in combinatie met de diversificatie van de agrarische productie en veeteeltmethoden, zal ervoor zorgen dat landbouwers een grotere autonomie en een betere financiële basis krijgen. Het spreekt vanzelf dat de Europese landbouw een belangrijke rol moet spelen in de strijd tegen de ontregeling van het klimaat. Er zijn verscheidene mogelijkheden: opslag van CO₂ in de bodem, levering van hernieuwbare energie en nieuwe irrigatietechnieken. Deze ideeën hoeven alleen nog maar in concreet beleid te worden vertaald en in het hervormde gemeenschappelijk landbouwbeleid van 2013 te worden geïntegreerd.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (SV) Ik heb tegen dit verslag gestemd omdat de heer Le Foll een gemeenschappelijk bosbouwbeleid bepleit. Het bosbouwbeleid is een nationale aangelegenheid; de verschillen tussen de landen van de EU zijn ontzettend groot. Ik ben ook van mening dat er, afgezien van grensoverschrijdende milieuaangelegenheden, geen communautaire besluiten zouden mogen worden

genomen over het landbouwbeleid, zeker niet nu de EU is uitgebreid tot 27 landen. Zolang het Europees gemeenschappelijk landbouwbeleid echter bestaat, wil ik dat de besluiten zo goed mogelijk zijn in het licht van de duidelijke doelstelling de klimaatverandering te bestrijden. Ik koester veel sympathie voor diverse van de voorstellen van de heer Le Foll om iets te doen aan de klimaatverandering, de belangrijkste kwestie van onze tijd. Een gemeenschappelijk bosbouwbeleid bepleiten is echter een verkeerde keuze.

József Szájer (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Als “chief whip” van de PPE-Fractie verklaar ik hiermede officieel dat de PPE-Fractie oorspronkelijk voornemens was tegen paragraaf 18/2 (hoofdelijke stemming) te stemmen. Door een technische fout van onze zijde is het helaas echter anders verlopen.

Marc Tarabella (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb voor het verslag van mijn collega, Stéphane Le Foll, gestemd, omdat ik overtuigd ben van de belangrijke rol die onze landbouw zal spelen in de problematiek van de strijd tegen de opwarming van de aarde. Onze landbouw zal de Europese Unie helpen haar doelstellingen met betrekking tot het verminderen van de emissies te verwezenlijken. Ik ben blij met de aanneming van de paragrafen 18 en 20 met betrekking tot de eerbiediging en verbetering van de bodemkwaliteit door het vastleggen van kooldioxide en het gebruik van biomassa voor verwarmingsdoeleinden, waardoor de schadelijke gevolgen van de klimaatverandering in aanzienlijke mate kunnen worden getemperd. Ik heb er absoluut vertrouwen in dat het GLB na verloop van tijd duurzamer zal worden. Ik pleit voor een milieuvriendelijk gemeenschappelijk landbouwbeleid!

Viktor Uspaskich (ALDE), *schriftelijk*. – (LT) De klimaatverandering heeft invloed op de landbouw: er kunnen watertekorten ontstaan, er kunnen nieuwe ziekten opduiken en de veestapel kan oververhit raken. De landbouw kan bijdragen aan de vertraging van de klimaatverandering maar moet ook bereid zijn zich aan te passen aan de gevolgen van de opwarming van de aarde. In het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) moet het effect van de mondiale opwarming worden erkend en moeten maatregelen worden getroffen om de klimaatverandering te verminderen. Dit kan worden bereikt door de bevordering van schone en hernieuwbare energie, door de geologische opslag van kooldioxide mogelijk te maken en door vermindering van de gasemissies die het broeikaseffect veroorzaken. De kosten in verband met de aanpassing van het GLB en de vermindering van de klimaatverandering zijn echter nog niet duidelijk. Er moet een grondige analyse worden gemaakt van de economische voordelen. Klimaatverandering is een reële dreiging, maar op korte termijn is er vooral behoefte aan beter middelenbeheer. De uitbreiding van de EU heeft grote gevolgen gehad voor de Europese landbouw. Bij de zes miljoen boeren in de bestaande EU hebben zich zeven miljoen andere boeren gevoegd. Plattelandsgebieden maken 90 procent van het grondgebied van de EU uit en meer dan de helft daarvan is betrokken bij de landbouw. Dit feit alleen al onderstreept het belang van de landbouw voor het natuurlijke milieu in de EU. Op de conferentie van Warschau in februari 2010 hebben Litouwen en acht andere EU-lidstaten een verklaring over het nieuwe GLB ondertekend als nadere uitdrukking van solidariteit en fatsoen. We moeten Europa niet verdelen in ‘nieuwe’ en ‘oude’ lidstaten; we moeten solidariteit tonen. We hebben een sterk Europees landbouwbeleid nodig om de Europese boeren na 2013 een stabiel en redelijk inkomen te garanderen en de klimaatverandering te verminderen.

Verslag-Dorfmann (A7-0056/2010)

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb voor dit uitstekende verslag van de Italiaan Herbert Dorfmann gestemd, dat handelt over het door de Europese Commissie gestarte herzieningsproces van de criteria die recht geven op de status van “landbouwgebied met specifieke natuurlijke handicaps” en daarmee op de compenserende vergoeding voor permanente natuurlijke belemmeringen. Het is met name goed om het belang van paragraaf 18 van dit verslag te benadrukken, waarin al wordt geweigerd om de door de Europese Commissie voorgestelde criteria te steunen: “benadrukt dat een definitief standpunt met betrekking tot de door de Commissie gekozen territoriale eenheid en voorgestelde criteria en grenswaarden pas mogelijk is als de door de lidstaten op te stellen gedetailleerde kaarten beschikbaar zijn [...]”.

Liam Aylward (ALDE), *schriftelijk*. – (GA) Ik heb voor het verslag-Dorfmann over landbouw in gebieden met specifieke natuurlijke handicaps (probleemgebieden) gestemd.

Grofweg 75 procent van de grond in Ierland is aangemerkt als probleemgebied en onder de huidige regeling wordt steun verleend aan ongeveer 100 000 agrarische huishoudens. Deze regeling is onontbeerlijk voor de vitaliteit en ontwikkeling van het platteland en de bestrijding van braaklegging, alsmede voor de bescherming van de biodiversiteit en het milieu. Met de juiste financiering kan door deze regeling inkomenssteun worden gegeven aan boeren die landbouw bedrijven onder zeer moeilijke omstandigheden.

Omdat de landbouw in Ierland als gevolg van de koude en natte weersomstandigheden beperkt blijft, ben ik blij dat in het verslag wordt gewezen op de problemen in verband met landbouw op onbewerkbare natte grond. Ik juich ook de verwijzing naar “een aantal werkbare dagen als criterium” toe, waarmee wordt gestimuleerd dat rekening wordt gehouden met de wisselwerking tussen het bodemtype en het klimaat.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), schriftelijk. – (RO) Ik ben van mening dat de toepassing van uniforme criteria de uitvoering van het systeem van compensatiebetalingen voor gebieden met specifieke natuurlijke handicaps in de hele Europese Unie zal vereenvoudigen en zal zorgen voor meer transparantie en uniforme behandeling voor de begunstigden van deze steunregelingen.

Het is van het allergrootste belang deze steun te richten op de gebieden die het zwaarst zijn getroffen door het opgeven van landbouwgrond. Tegelijkertijd is het zaak hierbij de volgende criteria te hanteren: er mogen geen extra kosten worden gemaakt en er moet worden gekeken naar de impact die de nieuwe afbakening zal hebben in gebieden waar landbouw een voorname rol speelt in de lokale economie. In dit verband denk ik dat in de gebieden waarvan de afbakening wordt gewijzigd maatregelen moeten worden genomen om het concurrentievermogen van de landbouwsector te bevorderen en diversificatie in de hand te werken.

Robert Dušek (S&D), schriftelijk. – (CS) Met het verslag inzake steun aan achtergestelde plattelandsregio's wordt beoogd opnieuw te definiëren welke regio's dat precies zijn alsook de financiële en structurele hulp aan deze EU-regio's te hervormen. Aangezien de lidstaten tot nog toe meer dan de helft van de landbouwgrond in de EU als achtergestelde regio aanmerkten, is het de hoogste tijd om de definities daarvan en de daaraan verbonden voorwaarden opnieuw vorm te geven. Lidstaten kunnen in het kader van verbetering van milieu en landschap steun aanvragen voor plattelandsontwikkeling uit het Europees landbouwfonds en daarmee de natuurlijke handicaps van berg- en andere gebieden compenseren. Met deze steun, die bedoeld is ter compensatie van extra kosten en gederfde inkomsten, wordt beoogd om middels ononderbroken gebruik van het landbouwareaal bij te dragen aan het behoud van het platteland alsook om de toepassing van duurzamere landbouwexploitatiesystemen te bevorderen. Uit onderzoek is gebleken dat de lidstaten de tijdelijk achtergestelde gebieden aanwijzen op basis van een hele reeks sterk uiteenlopende criteria. Ik vrees dat dit wel eens zou kunnen leiden tot verregaande verschillen tussen de lidstaten voor wat betreft de inzet van het geld en de hoogte van de vergoedingen. Ik ben dan ook ingenomen met het voorstel van de rapporteur om de lidstaten de mogelijkheid te bieden de nieuwe criteria voorafgaand aan de uitkering van de steun aan een onderzoek te onderwerpen. Het is echter wel zaak om deze mogelijkheid geleidelijk aan te beperken, want de aperte apathie van sommige lidstaten zou het hele hervormingsproces wel eens aanzienlijk op kunnen houden. Dat zou niet alleen slecht zijn voor de betalingen uit deze fondsen, maar eveneens een onduidelijk juridisch kader creëren in de lidstaten. Het verslag als geheel heeft mijn steun.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) De steun voor plattelandsgebieden met specifieke natuurlijke handicaps is een wezenlijk onderdeel van de tweede pijler van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (beleid inzake plattelandsontwikkeling). Het is namelijk logisch dat er specifieke beleidslijnen en instrumenten zijn voor gebieden met een natuurlijke of andere handicap.

De Commissie stelt in deze mededeling voor om, in overeenstemming met artikel 50, lid 3 van Verordening (EG) nr. 1698/2005, “overige probleemgebieden” te definiëren aan de hand van objectieve criteria. Ze stelt daarvoor acht grond- en klimaatcriteria vast die bij overschrijding van bepaalde grenswaarden wijzen op strenge beperkingen voor de landbouw in Europa: klimaatcriteria (langdurige lage of zeer hoge temperaturen), biofysische criteria (slecht gedraineerde bodem; steenachtige, zandige of leemachtige bodem; geringe worteldiepte; zoute bodem) en geografische criteria (locaties met een ongunstige bodemvochtigheidsbalans of steile hellingen). De definitie van objectieve criteria is positief, maar de criteria moeten in de praktijk getest worden om na te gaan of ze betrouwbaar zijn en of ze kunnen worden aangepast aan concrete gevallen en aan de specifieke kenmerken van elke natuurlijke omgeving.

We zullen ook moeten overwegen om voor de regio's die niet langer ingedeeld zijn als gebied met een specifieke natuurlijke handicap een overgangperiode in te stellen waarin een specifieke regeling zou gelden.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) De steun voor plattelandsgebieden met een natuurlijke handicap is een wezenlijk onderdeel van het beleid inzake plattelandsontwikkeling. Ik pleit voor adequate compensatiebetalingen voor de landbouwers in gebieden met een natuurlijke handicap zodat zij kunnen helpen om de plattelandsomgeving in stand te houden en aan duurzame landbouw kunnen doen, die instaat voor collectieve goederen, zoals het landschap, de water- en luchtkwaliteit, evenals de instandhouding van de biodiversiteit. Deze steun maakt sociale en territoriale cohesie mogelijk omdat hij bijdraagt aan de instandhouding van de plattelandsgebieden door hun het status te geven van een gebied dat van wezenlijk

belang is voor de economie en voor de natuur. In dit verslag gaat het om de criteria met betrekking tot “overige gebieden met een natuurlijke handicap”, in de zin van artikel 50, lid 3, letter a) van Verordening (EG) nr. 1698/2005. Een deskundigenpanel heeft acht bodem- en klimaatcriteria vastgesteld die bij overschrijding van bepaalde grenswaarden wijzen op ernstige beperkingen voor de Europese landbouw. Ik ben het ermee eens dat er ook rekening moet worden gehouden met het geografisch criterium “isolatie”, omdat dat een natuurlijke handicap is. Ik hoop dat de lidstaten bij het bepalen van de gebieden met een natuurlijke handicap objectieve biofysische criteria mogen toepassen die aangepast zijn aan de omstandigheden van hun natuurlijke omgeving.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Het is positief dat men ervan overtuigd is dat “de probleemgebiedenregeling moet worden gekoppeld aan actieve bewerking van de bodem” en dat “dat zuiver en alleen biofysische criteria misschien niet voor alle gebieden in Europa geschikt zijn”. We zijn ook tevreden over de opname van het geografisch criterium “isolatie” en de verklaring dat “cumulatieve toepassing van de gekozen criteria nodig zou kunnen blijken.”. Deze aspecten zijn echter in strijd met andere aspecten uit het verslag, met name met de definitie van een “overgangperiode” voor de aanpassing aan de nieuwe criteria, met andere woorden: stilzwijgende aanvaarding van de nieuwe door de Commissie voorgestelde criteria. Wij zijn fel gekant tegen het voorstel, dat ook hier wordt bepleit, om de nieuwe criteria op te nemen in het toekomstige gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB), dat wil zeggen om dit beleid binnen de sfeer van de plattelandsontwikkeling en van de cofinanciering te houden. Want dat betekent dat nóg een factor van discriminatie tussen de landen in stand wordt gehouden. Als het voorstel van de Commissie wordt uitgevoerd, zal dat de belangen van de landen in het zuiden, meer bepaald van Portugal, erg schaden. Daarom zeggen wij dat dit voorstel in het kader van het GLB moet worden bijgestuurd en dat niet alleen het gebruik van biofysische criteria aangetoond en geëvalueerd moeten worden, maar ook het gebruik van sociaaleconomische criteria, zoals het bbp per hoofd van de bevolking, inkomen per gezinsarbeidsseenheid en indicatoren voor de woestijnvorming.

Lorenzo Fontana (EFD), *schriftelijk*. – (IT) Dit verslag beklemtoont hoe belangrijk het nieuwe gemeenschappelijk landbouwbeleid zal zijn voor alle lidstaten. Het beschermen van gebieden met specifieke natuurlijke handicaps zal een van de kernpunten zijn van dat beleid, dat de EU en de regio's van de lidstaten ten uitvoer zullen leggen, waarbij ze in de praktijk invulling geven aan de subsidiariteit. De Europese Commissie moet rekening houden met die subsidiariteit, met name bij het vaststellen van afbakeningscriteria voor die gebieden. De Commissie mag niet over het hoofd zien dat het opnieuw in gebruik nemen van gebieden met specifieke natuurlijke handicaps landbouwbedrijven die getroffen worden door de huidige, zware crisis concreet zal helpen en zal bijdragen tot instandhouding van het milieu. Ik wil u er graag aan herinneren dat dit allemaal niet alleen in theorie maar ook in de praktijk mogelijk moet zijn door voldoende middelen toe te wijzen aan het beschermen en opnieuw in gebruik nemen van die gebieden. Op die manier zouden we de economische ontwikkeling van landbouw in alle gebieden met groeipotentieel opnieuw kunnen benutten en stimuleren en op de markt een kettingreactie op gang brengen, zoals de landbouwproductie van voedingsmiddelen die typisch zijn voor de streek, en het behoud van het landschap en het milieu. Ik wil de heer Dorfmann bedanken en hem feliciteren met zijn uitstekende verslag.

Jarosław Kalinowski (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Om alle landbouwers in de Europese Unie eerlijke en uniforme voorwaarden te garanderen, dient er ook aandacht te worden besteed aan gebieden met specifieke natuurlijke handicaps. Dit zou zonder enige twijfel de voornaamste doelstelling van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten zijn. In het licht van de harmonisatie van de wetgeving die bepaalt welke gebieden in aanmerking komen voor steun is het in de eerste plaats van essentieel belang om de criteria voor de indeling van deze gebieden te harmoniseren. Deze doelstelling zal echter niet kunnen worden bereikt zonder nauwe samenwerking met de EU-lidstaten. De door de auteur van het verslag vooropgestelde pragmatische benadering volgens welke de biofysische criteria door de afzonderlijke landen mogen worden vastgesteld, kan een bedreiging vormen in de vorm van pogingen om specifieke nationale belangen door te drukken. Zolang de Europese Commissie er echter op toeziet dat het communautaire wetgevingskader in acht wordt genomen, zou deze oplossing de objectieve vaststelling van de besproken gebieden aanzienlijk moeten verbeteren.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Aangezien meer dan de helft van het gebruikte landbouwareaal van de EU (54 procent) is ingedeeld als gebied met een natuurlijke handicap, vanwege de orografie, de weersomstandigheden of minder vruchtbare gronden, en dat deze maatregel van fundamenteel belang is voor de plattelandsontwikkeling, concluderen wij dat de steun voor gebieden met een natuurlijke handicap een prioriteit moet zijn voor de lidstaten. Zo zullen we met een omvattende strategie voor de gebieden met een natuurlijke handicap, die is aangepast aan de plaatselijke noden van de verschillende regio's, de verschillen

kunnen verminderen tussen de compensatiebetalingen van de lidstaten. Dankzij een concrete definitie van de gebieden met een natuurlijke handicap zullen de boeren over de nodige middelen kunnen beschikken om de landbouwgronden te bewerken en de rendabiliteit van de landbouwproductie te verbeteren.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het lijkt geen twijfel dat met name landbouwbedrijven in perifere regio's financiële steun nodig hebben. Kleine boerenbedrijven in de bergen moeten vaak worstelen om te overleven, omdat ze niet echt in staat zijn om snel te reageren op de veranderingen op de markt. Met name kleine boerenbedrijven hebben niet genoeg personeel om de concurrentie aan te kunnen. Daarom is hun bedrijfsvoering veel moeilijker dan voor grote bedrijven in andere gebieden. Het grote aantal boeren die in de afgelopen jaren hun bedrijf hebben opgegeven en het toenemende aantal boeren voor wie de landbouw een bijbaan is maken wel duidelijk dat het steunbeleid van de EU veel te sterk gebaseerd is op de grootschalige veebedrijven en dergelijke. Om de autarkie van de lidstaten van de EU tenminste enigszins te handhaven moeten de landbouwsubsidies zo snel mogelijk weer worden generationaliseerd. Ik ben voor een faire verdeling van de compenserende betalingen, en daarom heb ik voor dit verslag gestemd.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb vóór dit verslag gestemd, dat ingaat op de problemen waarmee boeren in talloze EU-lidstaten te maken hebben. Ik wil met name wijzen op het belang van een amendement dat ik binnen de commissie heb ingediend, en ik wil mijn collega's bedanken die het gesteund hebben. Het amendement waar ik op doel streeft ernaar dat gebieden met specifieke natuurlijke handicaps op relevante wijze worden afgebakend, door de afbakening te baseren op homogene ecologische zones en niet op LAU 2, zoals nu het geval is. Ook is het naar mijn mening zaak in het toekomstige Commissievoorstel flexibele regels op te nemen die tevens voorzien in de mogelijkheid steun te verlenen aan kleine boeren in gebieden met specifieke natuurlijke handicaps, gevestigd in units die uit administratief oogpunt niet voldoen aan de vastgestelde criteria.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) De steun aan landelijke gebieden met natuurlijke handicaps is een van de belangrijkste elementen van de tweede pijler van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Bovendien wordt er in dit verslag op gewezen dat de steun aan deze regio's niet alleen relevant is voor de productie van levensmiddelen, maar voor de hele economie. Daarom heb ik voor dit verslag gestemd.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Ik heb voor de resolutie (A7-0056/2010) van het Europees Parlement gestemd, omdat de tweede pijler van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB), het beleid ten behoeve van de plattelandsontwikkeling, buitengewoon essentieel is voor het verbeteren van de effectiviteit van het GB zelf, maar ook voor het vergemakkelijken van het beheer van land met natuurlijke handicaps. De rapporteur heeft een document opgesteld dat niet alleen voor ons in een grote behoefte voorziet, maar voor de hele Europese Unie. We hebben kennis nodig over land dat, om redenen die buiten de macht van de eigenaars liggen, niet doelmatig of goed gebruikt kan worden. Ik ben het eens met zijn oordeel over het in 2005 gestarte proces van toetsing van de criteria voor de afbakening van probleemgebieden. De eerdere criteria voor de ondersteuning van deze gebieden moeten worden gewijzigd om ze aan te passen aan de daadwerkelijke handicaps. Er zij ook op gewezen dat er gebieden zijn die onder bepaalde criteria vallen, maar waar de handicaps inmiddels zijn opgeheven dankzij het gebruik van doeltreffende oplossingen. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de afbakening van hun gebieden met handicaps en voor de ontwikkeling van steun- en ontwikkelingsprogramma's. Natuurlijk moeten al die maatregelen vervat zijn in een communautair kader.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb samen met mijn fractie vóór dit verslag gestemd.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (SV) Ik heb niet voor het verslag van de heer Dorfmann gestemd. De reden voor mijn standpunt valt duidelijk aan te wijzen in het verslag. De EU is een te groot gebied om landbouwsubsidies voor gebieden met specifieke natuurlijke handicaps efficiënt te beheren. De plattelandsgebieden in de EU zijn zeer divers. Er zijn grote verschillen wat betreft de verbouwde gewassen, de vochtigheid van de bodem, de combinatie van bodemsoorten en de klimatologische omstandigheden. Met name de klimaatverandering maakt het moeilijk om een lijst op te stellen met criteria en vaste subsidiemaatstaven. De EU heeft de lidstaten gevraagd om gedetailleerde kaarten over te leggen, maar slechts enkele landen hebben dat gedaan. Een voorbeeld dat in het verslag van de Rekenkamer wordt vermeld, is dat Spanje 16 euro per hectare betaalt, terwijl Malta 250 euro per hectare betaalt hoewel de omstandigheden als vergelijkbaar worden beschouwd. Het gemeenschappelijk landbouwbeleid werd opgesteld toen de EG/EU zes leden telde. De huidige situatie is volkomen anders en nog complexer. Het beheer van de landbouwsubsidies zou in handen moeten zijn van de lidstaten. Zij kennen de lokale situatie. Momenteel zit de euro midden in een crisis. De eenheidsmunt belemmert het aanpassen van de rentevoeten en de

wisselkoersen aan de verschillende omstandigheden in de eurozone. Een uniform landbouwbeleid is al even ongeschikt voor alle 27 lidstaten.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Commissie heeft met deze mededeling geprobeerd om de criteria voor de toewijzing van steun aan de landbouwers in gebieden met een natuurlijke handicap strikter en eenvormiger te maken. De Commissie heeft ook geprobeerd iets te doen aan het feit dat de compensatiebetalingen verschillen van lidstaat tot lidstaat omdat er verschillen zijn tussen de indeling, vooral van de zogenaamde “intermediaire probleemgebieden”.

De steun is van cruciaal belang voor de instandhouding van de werkgelegenheid en de plattelandsgemeenschappen, voor het gebruik van de landbouwgronden, voor de biodiversiteit en voor het cultuurlandschap.

Algemeen genomen ben ik tevreden over het verslag, en vooral over het advies van de Commissie regionale ontwikkeling, die geprobeerd heeft de belangen te beschermen van de ultraperifere regio's, die niet zijn opgenomen in de mededeling van de Commissie.

Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel lijkt het me logisch dat de lidstaten voor de afbakening van intermediaire probleemgebieden niet alleen rekening zouden mogen houden met biofysische criteria, maar ook met andere criteria, zoals insulariteit en het ultraperifere karakter.

Het lijkt me ook belangrijk dat er een overgangperiode is voor de regio's die niet langer ingedeeld worden bij de “gebieden met een natuurlijke handicap” zodat ze de gevolgen van het verlies van steun kunnen opvangen.

Wij moeten nu garanderen dat men in het kader van de algemene hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid consequent is in de nieuwe steunregelingen voor de landbouwers en dat er een betere coördinatie is tussen het landbouwbeleid en het cohesiebeleid.

Verslag-Del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb vóór dit verslag over een nieuwe digitale agenda voor Europa: 2015.eu gestemd, omdat ik van mening ben dat Europa het voortouw moet nemen bij het bevorderen van innovatie in de ICT-sector. Daarom moeten we versneld investeren in deze sector. Helaas dreigt Europa momenteel achterop te raken bij Azië, als we alleen al kijken naar een paar indicatoren, zoals gemiddelde transmissiesnelheid of het feit dat, hoewel voor ruim 90 procent van de bevolking in de Europese Unie breedbandcommunicatiediensten beschikbaar zijn, deze in slechts 50 procent van de huishoudens daadwerkelijk hun weg naar de consument hebben gevonden. De Commissie moet op dit punt een duidelijke, ambitieuze agenda presenteren, die meer omvat dan enkel een visie of een prognosedocument. Er zijn oplossingen die we moeten steunen, zoals het gebruik van vrije programmatuur, die zou helpen softwarevernieuwing versneld door te voeren door open bijdragen en kosten zou besparen voor bedrijven die deze programma's gebruiken. Tegelijkertijd moeten we maatregelen nemen die erop gericht zijn de bureaucratie binnen het EU-kaderprogramma te beperken en ons wereldwijde concurrentievermogen te bevorderen.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Het initiatiefverslag van mevrouw Del Castillo Vera is ambitieus op het gebied van het vraagstuk van de digitale strategie voor Europa. Dit vraagstuk draait om de toegang tot internet voor alle burgers van de Europese Unie. In dat opzicht wordt er aanbevolen dat in 2015 de helft van de Europese bevolking breedbandtoegang tot internet heeft en in 2020 iedereen. Dit uitgebreide gebruik van internet wordt gesteund door voorstellen over de manier waarop de wetgeving op het gebied van gebruikers en veiligheid aangepast zou moeten worden, en over de noodzakelijke digitale toegang tot overheidsdiensten. Door deze agenda wordt ook onderzoek en ontwikkeling op het gebied van innoverende inhoud gestimuleerd, waarmee de kennisontwikkeling en de toegang tot erfgoed wordt bevorderd. Om al die redenen heb ik voor dit verslag gestemd.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór dit verslag gestemd. Ik ben ervan overtuigd dat Europa alleen de vruchten van de digitale revolutie kan plukken als alle EU-burgers worden aangesproken en in staat worden gesteld volledig deel te nemen aan de nieuwe digitale samenleving. Hiervoor is vertrouwen nodig, zoals vertrouwen van investeerders om langetermijninvesteringen te doen, vertrouwen van regeringen om doortastender op een e-overheid over te schakelen en vertrouwen van de burgers om gebruik te maken van digitale diensten. Om deze doelen te bereiken is het van belang dat de verschillen in digitale kennis en vaardigheden voor 2015 aanzienlijk worden gereduceerd. Ik verwelkom met name de voorstellen die erop

gericht zijn ervoor te zorgen dat alle basis- en middelbare scholen in 2015 snelle internetverbindingen hebben en dat alle volwassenen in de leeftijdscategorie van de actieve bevolking de mogelijkheid wordt geboden ICT-cursussen te volgen. Als we een concurrerende digitale agenda gestalte willen geven, moeten we uitgaan van de mensen.

Regina Bastos (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De informatie- en communicatietechnologieën behoren tot de domeinen die zich de voorbije decennia het meest ontwikkeld hebben en ze zijn in alle aspecten van het menselijk leven doorgedrongen. In een omgeving die voortdurend verandert en waarin de concurrentie toeneemt, kunnen informatie- en communicatietechnologieën een krachtig instrument zijn ter ondersteuning van duurzame ontwikkeling en in de strijd tegen de armoede en tegen sociale en economische ongelijkheid. Iedereen moet over de nodige vaardigheden beschikken en moet universele en snelle toegang hebben tot het internet. Het is ook noodzakelijk geworden om een duidelijk juridisch kader vast te stellen dat de rechten beschermt, de nodige rechtszekerheid kan bieden en vertrouwen geeft. In het verslag over “Een nieuwe digitale agenda voor Europa: 2015.eu”, waar ik voor heb gestemd, wordt beoogd om samen met de Commissie het voorstel voor een omvattende strategie en een actieplan voor 2015 uit te werken. Dat houdt het volgende in. Ten eerste moeten tegen 2013 alle gezinnen in de EU toegang hebben tot breedbandinternet tegen een concurrerende prijs. Ten tweede moet er in het bijzonder aandacht worden gegeven aan plattlandsgebieden, gebieden die te kampen hebben met de gevolgen van de industriële conversie, en gebieden die ernstige en blijvende natuurlijke en demografische nadelen ondervinden, in het bijzonder de ultraperifere regio's. En tot slot is het belangrijk om eindgebruikers met een handicap onder gelijke voorwaarden als de andere eindgebruikers toegang te verlenen.

Mara Bizzotto (EFD), *schriftelijk*. – (IT) Een van de meest ambitieuze maar niet verwezenlijkte doelstellingen van de Lissabonstrategie bestond erin om van Europa de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie ter wereld te maken. De vaststelling van de agenda 2015.eu, die een aanvulling is op de EU 2020-strategie, heeft ten doel om de burgers in hun hoedanigheid van consumenten centraal te stellen in een EU-maatregel die bedoeld is om te verzekeren dat de burgers van alle lidstaten gebruik kunnen maken van een geëigend aanbod aan IT-mogelijkheden waarmee ze toegang hebben tot de belangrijkste vormen van informatie- en communicatietechnologie die momenteel beschikbaar zijn. Het proces dat de digitale kennis van gezinnen, studenten, bedrijven en Europese regeringen zal verzekeren, wordt ondersteund door verschillende strategieën die de kwestie van het definiëren van digitale rechten zullen aanpakken en infrastructuur tot stand zullen brengen om breedband te verbeteren en uit te breiden, met name in plattlandsgebieden.

Omdat ik ervan overtuigd ben dat de toekomst van opleiding per definitie gepaard moet gaan met betere ICT-opleidingen en de interoperabiliteit van IT-vaardigheden, ben ik voor dit verslag.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik steun het uitstekende verslag van mevrouw Del Castillo Vera over de nieuwe digitale agenda. Ik ben het ermee eens dat Europa een voortrekkersrol moet spelen in het creëren en toepassen van informatie- en communicatietechnologieën, omdat dit een meerwaarde oplevert voor zijn burgers en zijn bedrijven. Ik ben het er ook mee eens dat Europa enkel de vruchten van de digitale revolutie zal kunnen plukken als alle burgers van de EU worden aangesproken en over de nodige middelen beschikken om volledig deel te nemen aan de nieuwe digitale samenleving. Ik verheug mij over het doel dat alle burgers, in de hele EU, de ultraperifere regio's inclusief, toegang moeten hebben tot breedbandverbinding. Ik verheug mij ook over de aanbeveling om digitale vaardigheden in te voeren in het onderwijs, vanaf de kleuterschool, net als vreemde talen, zodat onze burgers van jongs af aan ervaren gebruikers zijn. Ik benadruk het potentieel van de digitale omschakeling van de overheidsdiensten (e-bestuur) voor de burgers en de bedrijven. Daardoor zal het mogelijk zijn om een efficiënter aanbod van overheidsdiensten op maat aan te bieden. Ik zou er ook op willen wijzen dat we via e-procurement (overheidsopdrachten) aanzienlijke winst zullen boeken op het gebied van transparantie en mededinging en dat dit zal leiden tot een groter aanbod, meer kwaliteit en lagere prijzen.

Lara Comi (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb vóór dit verslag gestemd, omdat ik er zowel qua strekking als inhoud achter sta. Ik denk dat het Europees Parlement met dit verslag een duidelijk signaal van politieke leiderschap heeft afgegeven door een digitale agenda op te stellen, een echt samenhangend en uitgebreid Europees plan dat een essentiële stap voor de toekomst van Europa vormt.

Enerzijds biedt digitale ontwikkeling een enorme mogelijkheid voor groei, maar anderzijds leidt het tot een belangrijke sociale verandering, met een aanzienlijk effect op het gedrag van burgers. Belangrijk is om ervoor te zorgen dat deze verandering leidt tot een meer democratische, open en alomvattende Europese samenleving en tot een welvarende, concurrerende en op kennis gebaseerde toekomstige economie. De enige manier

waarop dit tot stand kan komen, is indien, zoals in het verslag wordt benadrukt, “indien het individu bij de beleidsmaatregelen centraal gesteld wordt.”

Het is belangrijk om de groei van breedbandverbindingen en de invoering van digitale technologieën binnen de sleutelsectoren van de markt, zoals energie, vervoer en gezondheid, aandachtig te volgen. Deze politieke actie moet echter passende garanties vastleggen om te voorkomen dat de kloof tussen grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen, tussen overheden en de particuliere sector, tussen dichtbevolkte gebieden en landelijke, insulaire en bergachtige gebieden, en tussen nationale en grensoverschrijdende elektronische handel groter wordt.

Ioan Enciu (S&D), schriftelijk. – (RO) Ik waardeer de inspanningen van mevrouw Del Castillo Vera bij het opstellen van dit verslag, evenals de bijdrage van mijn collega's. De digitale agenda en de ontwikkeling van de gemeenschappelijke ICT-markt behoren tot onze prioriteiten en tot die van het voorzitterschap. Ik ben blij dat binnen dit concept het accent wordt gelegd op het bevorderen van digitale geletterdheid onder jongeren, aangezien zij nieuwe technologieën het meest gebruiken en dit derhalve op een veilige en doeltreffende manier moeten doen.

Ik wil mijn collega-Parlementsleden bedanken voor de steun die ze hebben gegeven aan mijn initiatief om de Commissie te vragen een plan op te stellen ter bevordering van nieuwe internetbedrijven en faciliteiten beschikbaar te stellen, met name voor ICT-ers die recentelijk zijn ontslagen. Ik heb er alle vertrouwen in dat de door mijn collega's en mijzelf uitgebrachte stemmen een belangrijke stap richting een doeltreffende totaalaanpak van de Europese digitale toekomst zijn. Ik hoop dat de Commissie ons zal steunen door op dit gebied heldere regels vast te stellen, zowel op het niveau van de EU als van de lidstaten

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Een “digitale agenda” is steeds belangrijker en steeds onvermijdelijker in onze samenleving. De technologische evolutie, vooral op het gebied van het ter beschikking stellen van informatie, inhoud en kennis op het net, heeft zich bijzonder snel voltrokken en het digitale landschap is in minder dan tien jaar tijd drastisch veranderd door de massale verspreiding van het internet en mobiele communicatie. Daarom is het belangrijk naar de toekomst te kijken en een strategie vast te stellen inzake een digitale agenda, waarin concrete doelstellingen worden vastgesteld en met bijzondere aandacht voor alles wat verband houdt met de rechten van consumenten inzake bescherming van de persoonlijke levenssfeer en persoonsgegevens, auteursrechten en de bestrijding van internetpiraterij.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) De informatie- en communicatietechnologieën dragen bij aan een welvarende en concurrerende economie en helpen om gestalte te geven aan een meer milieuvriendelijke, democratische, open en inclusieve samenleving. Ze maken efficiëntie mogelijk, helpen om een duurzame groei te realiseren, en dragen zo bij aan de doelstellingen van de EU 2020-strategie. Op dit moment zijn er grote verschillen tussen en binnen de lidstaten op het gebied van de toegang tot breedbandinternet voor het algemeen publiek. Er moet in de EU dringend een interne digitale dienstenmarkt komen die een versnippering van de regelgeving voorkomt en bijdraagt aan het vrije verkeer van digitale diensten en elektronische handel. We moeten een ambitieuze digitale agenda vaststellen, evenals een omvattend actieplan dat alle Europese burgers economische, sociale en culturele mogelijkheden biedt en die in het bijzonder aandacht heeft voor de plattelandsgebieden. Ik zou willen beklemtonen dat het belangrijk is dat alle burgers universele en snelle toegang hebben tot vast en mobiel breedbandinternet. Alle burgers moeten tegen 2013 toegang hebben tot breedbandinternet tegen een concurrerende prijs en daartoe moeten zowel nationale als Europese middelen worden ingezet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Er is vrij veel te zeggen voor dit verslag, hoewel het zich situeert in het kader van de interne markt die de Europese Unie verdedigt. We erkennen de onderliggende voordelen van een digitale agenda voor Europa die in het verslag aan bod komen, in het bijzonder dat “de toegang van alle burgers tot culturele producten” wordt gewaarborgd, de garantie dat “eindgebruikers met een handicap dezelfde toegang hebben als andere eindgebruikers”, de bereidheid tot “grotere inspanningen om het gebruik van vrije software (‘open source software’) binnen de EU te bevorderen”, en de oproep dat “bijzondere aandacht moet worden besteed aan plattelandsgebieden, regio's die kampen met de gevolgen van industriële conversie, en regio's die ernstige en permanente natuurlijke of demografische nadelen ondervinden, met name in ultraperifere gebieden”. Wij hebben aan al deze voorstellen bijgedragen.

Toch zijn we van mening dat er in een vooruitstrevende digitale agenda geen plaats is voor de commercialisering van kennis, onderwijs en onderzoek. Daarom kunnen wij niet aanvaarden dat de positieve doelstellingen worden afgezwakt door de dubbelzinnigheden en schommelingen van de Europese interne markt.

De “versterking” en “bevordering” van een “goed functionerende” interne markt maakt deze niet meer “consumentgericht” en leidt evenmin tot “lagere prijzen”, zoals men ons probeert te doen geloven. Meer dan eens is het tegendeel bewezen, in de meest uiteenlopende sectoren van de Europese Unie. Daarom onthouden wij ons van stemming.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Er moet meer aandacht worden gericht op het vaststellen van een nieuwe digitale agenda, 2015.eu, die geacht wordt competitiever en innovatiever te zijn dan de onlangs gelanceerde i2010-strategie, met name als het gaat om de educatieve en culturele aspecten ervan. Om deze reden heb ik me als rapporteur van de Commissie cultuur en onderwijs achter dit verslag geschaard, met name de punten die betrekking hebben op de rol van informatie- en communicatietechnologieën bij de opleiding van jongeren en bij hun voorbereiding op de arbeidsmarkt. In de voorgestelde en aangenomen tekst heb ik benadrukt hoe belangrijk het is dat kinderen reeds op de lagere school elementaire ICT-kennis opdoen, en de toegevoegde waarde die online leren kan hebben voor onze samenleving, die voortdurend aan verandering onderhevig is. Evenzo ben ik mij ervan bewust dat jongeren de bevolkingsgroep zijn die het meest ontvankelijk is voor ICT. Zij moeten zich op dit terrein toelagen, aangezien ze een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan het terugdringen van de werkloosheid in de EU, overeenkomstig de doelstellingen van de EU2020-strategie. Niet in de laatste plaats heb ik opnieuw gewezen op de noodzaak om Europeana op te nemen in de 2015.eu-agenda, door het project uit te voeren op een wijze die het naamsbekendheid bezorgt, en er tevens op toe te zien dat de inherente culturele doelstelling wordt verwezenlijkt.

Petru Constantin Luhan (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik ben verheugd over de aanneming van dit verslag, dat van pas zal komen bij het redigeren van een alomvattend voorstel voor informatie- en communicatietechnologieën (ICT) in het kader van de strategie voor 2015. Ik denk dat ons vermogen uit de economische crisis te geraken voor een groot deel afhangt van de vraag of we ICT op grote schaal en doeltreffend weten toe te passen in het bedrijfsleven. Kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) kunnen fungeren als de aanjager voor economisch herstel in Europa. De Europese Commissie moet in de toekomst meer maatregelen nemen om het gebruik van de ICT door KMO's te ondersteunen, en zo hun productiviteit te bevorderen. Vandaag schaar ik me met mijn stem achter het in dit verslag genoemde voorstel voor een digitaal plan voor de bevordering van handelskansen via het internet, dat hoofdzakelijk ten doel heeft alternatieven aan te bieden aan mensen die recentelijk hun baan zijn kwijtgeraakt in de context van de huidige financiële crisis. Een dergelijk initiatief zou kunnen worden vertaald in gratis internetaansluitingen en kosteloos advies.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Een nieuwe digitale agenda voor Europa is van wezenlijk belang om een digitale revolutie op gang te brengen waar alle Europese burgers van profiteren. Die revolutie kan uitsluitend plaatsvinden als alle burgers worden aangesproken, als ze allemaal deelnemen aan de nieuwe digitale samenleving. Om dat te realiseren zijn er grote investeringen nodig om de digitale kloof die in de EU bestaat, te dichten. We mogen niet vergeten dat geïnformeerde en verlichte burgers helpen om het potentieel van Europa te vergroten.

Miroslav Mikolášik (PPE), *schriftelijk*. – (SK) Voor een concurrentiekrachtig Europa en voor een duurzame economische groei is het van cruciaal belang dat alle mogelijkheden van de informatie- en telecommunicatietechnologieën ten volste worden uitgebuit.

De Europese Unie dient zich actief in te zetten voor de ontwikkeling en toepassing van deze technologieën en alle burgers van de Europese Unie in staat te stellen zich middels een betaalbare en hoogkwalitatieve snelle internetverbinding bij de digitale maatschappij aan te sluiten. Helaas echter is de telecommunicatiemarkt in talrijke Europese lidstaten nog altijd onvoldoende open voor concurrentie en worden consumenten en huishoudens afgeschrikt door te hoge prijzen en verkrijgen zij daardoor niet de gewenste digitale vaardigheden.

Mijns inziens is het dan ook noodzakelijk de integratie en de algehele liberalisering van de interne markt verder te verdiepen en de huidige obstakels voor de levering van grensoverschrijdende telecommunicatiediensten uit de weg te ruimen.

Tevens ben ik voorstander van een beter juridisch kader voor de nieuwe digitale ruimte, een ruimte waarin de bescherming van de fundamentele rechten van de burgers en de intellectuele eigendom gewaarborgd zijn, en computercriminaliteit en de verspreiding van kinderpornografie en andere strafbare feiten op het internet voorkomen kunnen worden.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) We willen ervoor zorgen dat ieder huishouden in de EU voor 2013 tegen een redelijke prijs toegang heeft tot breedbandinternet. Bovendien moet Europa voor 2015 het meest

mobiele continent ter wereld worden wat internettoegang betreft. Daarom steun ik de maatregelen om dit te bereiken, en heb ik voor dit verslag gestemd.

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk*. – (EL) De nieuwe digitale agenda voor Europa is een bijzonder ambitieus programma voor het verspreiden van nieuwe technologieën en het tot stand brengen van snelle internetverbindingen in de lidstaten, en daarom heb ik vóór gestemd. Hierin komen niet alleen beginselverklaringen voor, zoals het streven naar snellere mobiele verbindingen en de noodzaak de burgers vertrouwd te maken met nieuwe technologieën, maar zijn ook doelstellingen opgenomen, waarvan er enkele echter bijzonder moeilijk te bereiken lijken te zijn. Een van de doelstellingen is alle scholen in de Europese Unie tot 2015 te voorzien van snelle internetverbindingen. Hoe wenselijk dit ook moge zijn, het is moeilijk voorstelbaar hoe dit bereikt kan worden in de huidige omstandigheden. Ik denk bijvoorbeeld aan scholen in verafgelegen of insulaire regio's waar hoge snelheden niet zonder meer verwezenlijkt kunnen worden. Daarom moet de nieuwe Europese digitale agenda zo spoedig mogelijk worden ondersteund met een reeks gecoördineerde maatregelen en initiatieven, zoals de verhoging van de communautaire financiering, opdat ook leerlingen in geografisch benadeelde gebieden gemakkelijker toegang tot internet krijgen.

Aldo Patriciello (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Europa blijft een wereldleider op het gebied van geavanceerde informatie- en communicatietechnologieën (ICT). Het World Wide Web, de GSM-norm voor mobiele telefoons, de MPEG-norm voor digitale inhoud en de ADSL-technologie zijn Europese uitvindingen. Handhaving van deze leidende positie en omzetting daarvan in een concurrentievoordeel is een cruciale politieke doelstelling.

De laatste vier jaar heeft het ICT-beleid aangetoond dat deze technologieën een stuwende kracht achter de economische en sociale modernisering van Europa zijn, waardoor Europa beter bestand is geworden tegen de crisis. Alle lidstaten van de EU hebben ICT-beleid ontwikkeld en ze beschouwen deze technologieën als een belangrijke factor voor binnenlandse groei en werkgelegenheid in het kader van de vernieuwde Lissabonstrategie.

Desondanks loopt de EU in de eerste tien jaar van de 21e eeuw achter wat betreft onderzoek en innovatie op het gebied van ICT. Daarom heeft de EU ambitieuze onderzoeksprogramma's gelanceerd om dat gat te dichten en om vooruitziende activiteiten binnen onderzoek en ontwikkeling te ondersteunen. Daarom wil ik nogmaals duidelijk mijn volledige steun uitspreken voor deze activiteiten, in de sterke overtuiging dat Europa op een dag als leider en voortrekker kan fungeren binnen deze uitermate belangrijke sector.

Teresa Riera Madurell (S&D), *schriftelijk*. – (ES) Ik heb voor dit initiatiefverslag van het Parlement gestemd vanwege het belang van de digitale agenda voor het versterken van de leidende rol van Europa op technologisch gebied. De ICT-sector is een essentiële factor voor de groei op dit moment van economisch herstel, maar ook voor de duurzame groei en de bestrijding van sociale uitsluiting. Het verslag ondersteunt de kernelementen die zijn vastgelegd in de ministersverklaring over de digitale agenda die is goedgekeurd op de informele Telecommunicatieraad in Granada, op 18 en 19 april. Het Parlement wijst er nogmaals op dat de Europese Unie over solide, snelle en efficiënte infrastructuren dient te beschikken, en roept op maatregelen te nemen waarmee de toegang tot breedbandinternet voor alle burgers kan worden gewaarborgd. De digitale revolutie heeft alleen kans van slagen als alle burgers daaraan deelnemen. Als we willen dat dit echt slaagt, dan kunnen we echter niet om bepaalde aspecten heen, zoals de veiligheid op het internet. Daarom wordt in het aangenomen verslag niet alleen voorgesteld om alle burgers digitale vaardigheden bij te brengen maar er wordt ook gehamerd op de noodzaak om de veiligheid van het internet en de rechten van de burgers te versterken.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór de resolutie gestemd aangezien er geen schadelijke aanpassingen in waren opgenomen.

Verslag-Liberadzki (A7-0099/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb, volgens de aanbevelingen in het uitstekende verslag van mijn Poolse collega de heer Liberadzki, gestemd voor het verlenen van kwijting aan de Europese Commissie voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het financiële jaar 2008. Ik ben blij dat een aantal ideeën die mij aan het hart gaan, zijn overgenomen: het organiseren van een interinstitutionele conferentie met alle betrokken partijen, met name de nationale parlementen en nationale controlerende instanties, met het oog op de hervormingen van de kwijtingsprocedure, het verkorten van de termijnen, zodat er over de kwijting wordt gestemd in het jaar dat volgt op het gecontroleerde jaar, en het verzoek van de Europese Rekenkamer om als enige een oordeel te vellen (toepassing van de regel van "single

audit”) over de betrouwbaarheid en de regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen, zoals voorzien in het Verdrag. Verder moeten de voorschriften voor de toekenning van Europese fondsen worden vereenvoudigd, want veel fouten komen voort uit de steeds complexere procedures, waar de nationale ingewikkelde situaties vaak aan bijdragen. Tot slot voor wat betreft het toezicht op de onderzoeksorganen in Europa, ben ik verheugd dat het Europees Parlement zijn boodschap aan de Commissie dat zij de financiering met betrekking tot internationale auditnormen niet op een overhaaste en vaak ongefundeerde manier ter discussie moet stellen, kracht heeft bijgezet.

Zigmantas Balčytis (S&D), schriftelijk. – (LT) Er is vooruitgang geboekt bij de uitvoering van de begroting voor het boekjaar 2008, maar er blijft een groot aantal fouten bestaan op het gebied van de structuurfondsen en het Cohesiefonds, plattelandsontwikkeling, wetenschappelijk onderzoek, energie en vervoer. De onjuist uitgegeven middelen bedragen 11 procent. Dit is het gevolg van de ingewikkelde regels en verordeningen waaraan de lidstaten zich moeten houden. Daarom moet bij de uitvoering van de begroting voor het komende jaar speciale aandacht worden besteed aan de vereenvoudiging van die regels en verordeningen, de verbetering van het mechanisme voor het herstel van onjuist betaalde middelen en de invoering van doeltreffender toezicht- en controlesystemen. Wanneer deze maatregelen hun beslag hebben gekregen, zal de uitvoering van de EU-begroting waarschijnlijk verbeteren, is een doeltreffender controle op de begrote bedragen gewaarborgd en hebben door de lidstaten uitgevoerde projecten een grotere toegevoegde waarde voor de ontwikkeling van diverse terreinen van de economie en andere gebieden.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Artikel 317 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bepaalt dat de Commissie, in samenwerking met de lidstaten, verantwoordelijk is voor de uitvoering van de EU-begroting, en dat de Rekenkamer het Europees Parlement en de Raad een verklaring moet voorleggen waarin de betrouwbaarheid van de rekeningen en de regelmatigheid en de wettigheid van de onderliggende verrichtingen wordt bevestigd. Ik vind het essentieel, in het belang van de transparantie, dat het Europees Parlement de rekeningen kan controleren en de uitvoering van de begroting van de Unie in detail kan bestuderen. Ik sluit mij aan bij de rapporteur en ik kan mij vinden in de resoluties over het verlenen van kwijting waarin staat dat het dringend noodzakelijk is op het passende politieke niveau nationale verklaringen in te voeren over alle communautaire middelen in gedeeld beheer, opdat elke lidstaat de verantwoordelijkheid voor het beheer van de ontvangen EU-middelen op zich neemt. Dat is des te belangrijker wanneer 80 procent van de communautaire uitgaven door de lidstaten worden beheerd. Tot slot stel ik vast dat de Rekenkamer de rekeningen positief heeft beoordeeld. De Europese burgers kunnen gerust zijn dat de begroting van de Unie goed en met de nodige discipline wordt beheerd, ondanks het feit dat er een aantal hardnekkige problemen zijn die in dit verslag in detail behandeld worden.

Bruno Gollnisch (NI), schriftelijk. – (FR) Het totaaloverzicht van de bijna veertig verslagen over de uitvoering van het Europese begroting 2008 door de verschillende communautaire organen is bedroevend. Voor het vijftiende opeenvolgende jaar heeft de Europese Rekenkamer de uitvoering van de begroting door de Commissie niet kunnen goedkeuren, omdat er zo veel fouten en ongegronde uitgaven in staan. En toch heeft het Parlement de Commissie kwijting verleend voor haar beheer! De Commissie verschuilt zich achter de verantwoordelijkheden van de staten, die verondersteld worden 80 procent van de uitgaven te beheren, met name op het gebied van landbouw en de regio's. Op die twee gebieden nemen de problemen echter af, terwijl ze enorm toenemen bij de subsidies die rechtstreeks door Brussel worden beheerd. De situatie rond de pretoetredingssteun voor Turkije is buitengewoon ernstig en verontrustend. En dan heb ik het nog niet eens over de gedecentraliseerde organen, waarvan er steeds meer komen en die gepaard gaan met een toename van afgeraffelde openbare aanbestedingen, wisselvallig wervings- en personeelsbeleid, begrotingsverplichtingen die voorafgaan aan de bijbehorende juridische verplichtingen, overbezette raden van bestuur die de beheerskosten laten stijgen en die uiteindelijk niet in staat zijn om hun, soms weinig heldere, handelen en daarmee hun begroting, te plannen. Dit is zo wijdverspreid, dat mevrouw Matthieu in een van haar verslagen vraagt om hun nut in zijn geheel te onderzoeken. Daarom hebben wij tegen het merendeel van deze teksten over de kwijting van de begroting gestemd.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), schriftelijk. – (RO) Het verlenen van kwijting betekent niet dat alles koek en ei is. Ik denk dat de situatie de goede kant op gaat, maar te langzaam. Het aantal fouten is gedaald, maar we hebben het 'aanvaardbare foutenniveau' nog altijd niet bereikt. Ik wil benadrukken dat het noodzakelijk is alle lidstaten te verplichten nationale beheerverklaringen in te dienen, precies zoals het Parlement herhaaldelijk heeft gevraagd. Ik ben tegenstander van het stoplichtsysteem (rood, oranje, groen) voor alleen Roemenië en Bulgarije, aangezien dit een discriminerende maatregel zou zijn. Ook in tal van andere lidstaten is sprake van tekortkomingen, en het is zaak gemeenschappelijke toezichtsregels te hanteren.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld worden op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie, afdeling III – Commissie en uitvoerende agentschappen.

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk*. – (EL) In het verslag-Liberadzki over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling III – Commissie en uitvoerende agentschappen wordt Griekenland in een bijzonder negatief daglicht gesteld om diverse redenen: van de vervalsing van begrotingsstatistieken tot de niet nader gespecificeerde beschuldiging van algemeen verspreide corruptie in het land. Onze fractie heeft via de procedure voor stemming in onderdelen gevraagd om de mogelijkheid om tegen bepaalde voor Griekenland beledigende passages te stemmen. Dit bleek echter niet mogelijk te zijn en daarom heb ik tegen heel het verslag-Liberadzki gestemd.

Alf Svensson (PPE), *schriftelijk*. – (SV) Op 5 mei heb ik gestemd voor het verslag van de heer Liberadzki over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling III – Commissie en uitvoerende agentschappen. Ik heb echter gestemd voor schrapping van paragraaf 376 waarin werd voorgesteld om de toetredingssteun voor Turkije te reduceren tot het niveau van 2006, en van paragraaf 378 waarin het Europees Parlement de Commissie verzoekt de doelstellingen te wijzigen voor het instrument voor pretoetredingssteun, bijvoorbeeld door middel van speciale vormen van lidmaatschap. Ik ben namelijk van mening dat het verkeerd is om in een verslag over het verlenen van kwijting aan de Commissie het toetredingsproces en de vooruitzichten op toetreding van kandidaat-landen in twijfel te trekken. Het is mijn rotsvaste overtuiging dat wanneer toetredingsonderhandelingen eenmaal zijn gestart, ongeacht het kandidaat-land in kwestie, ze in een positieve geest voort moeten worden gezet, zonder het proces voor toetreding tot de EU een spaak in het wiel te steken of verder te bemoeilijken.

Verslag-Ayala Sender (A7-0063/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb, op aanbeveling van het zeer goede verslag van mijn goede collega en Spaanse buurvrouw mevrouw Ayala Sender, voor het verlenen van kwijting aan de Europese Commissie gestemd voor de uitvoering van de begroting van het zevende, achtste, negende en tiende Europees Ontwikkelingsfonds voor het financiële jaar 2008. Ik steun de budgettering van het Europees Ontwikkelingsfonds zonder voorbehoud en als het moment daar is moet de Unie een eigen instrument invoeren om te handelen op het gebied van ontwikkeling. Met betrekking tot de investeringsfaciliteit die wordt beheerd door de Europese Investeringsbank (EIB), een risicodragend instrument dat wordt gefinancierd door het Europees Ontwikkelingsfonds om particuliere investeringen in de moeilijke economische en politieke situatie van de ACS-landen te stimuleren, heb ik moeite met het idee dat de EIB een verslag moet presenteren als onderdeel van de kwijtingsprocedure, maar dat zal een bespreekpunt worden, zeker als de Unie, zoals het Parlement wil, aandeelhouder wordt van de EIB.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben van mening dat het van fundamenteel belang is dat overheidsambtenaren verantwoording afleggen aan de burgers. Daarom moeten ze een objectief en gedetailleerd verslag geven van de manier waarop zij de overheidsmiddelen hebben aangewend. Hoewel de Rekenkamer geoordeeld heeft dat de inkomsten en vastleggingen geen materiële fouten bevatten, heeft ze zich bezorgd getoond over het groot aantal niet-kwantificeerbare fouten in de vastleggingen voor de begrotingssteun en over het materiële foutenniveau in de betalingen. Net als de rapporteur vind ook ik het jammer dat de Rekenkamer niet alle nodige informatie en documenten heeft verkregen over tien betalingen aan internationale organisaties en dat ze bijgevolg ook geen advies heeft kunnen geven over de regelmatigheid van de uitgaven. Het betreft een bedrag van 190 000 000 euro, dat wil zeggen 6,7 procent van de jaaruitgaven. Daarom zou ik het EOF willen aansporen om deze problemen op te lossen voor het volgende begrotingsjaar (2009).

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden,

of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspillen. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld worden op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting voor het zevende, achtste, negende en tiende Europees Ontwikkelingsfonds.

Verslag-Staes (A7-0095/2010)

Liam Aylward en Pat the Cope Gallagher (ALDE), *schriftelijk*. – (GA) De leden Pat the Cope Gallagher en Liam Aylward hebben voor het verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008 gestemd en verwelkomen beiden de aanbevelingen in het verslag met betrekking tot verbetering van de transparantie en verantwoording. Deze transparantie en verantwoording zijn noodzakelijk voor het succesvol functioneren van het Europees Parlement en voor de bevordering van goed bestuur in de Europese Unie.

De heren Gallagher en Aylward hebben met name de amendementen gesteund waarin wordt gepleit voor verdergaande transparantie en voor openbaarmaking van de verslagen van de dienst Interne audit. Ook hebben zij hun steun gegeven aan aanbevelingen voor informatieverschaffing aan Europese belastingbetalers over de besteding van publieke middelen door het Parlement.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben van mening dat het van fundamenteel belang is dat overheidsambtenaren verantwoording afleggen aan de burgers. Daarom moeten ze een objectief en gedetailleerd verslag geven van de manier waarop zij de overheidsmiddelen hebben aangewend. Dit verslag bevat een uitputtende analyse van de begrotingssituatie van het Parlement. Daarbij wordt de aandacht gevestigd op een aantal belangrijke kwesties die dringend moeten worden herzien. Ik stel vast dat de rapporteur zijn bezorgdheid uit over het feit dat er zich in de gebouwen van het Parlement kleine misdrijven blijven voordoen en daarom het secretariaat-generaal verzoekt daar voldoende aandacht aan te besteden teneinde de kleine criminaliteit terug te dringen. Dit punt lijkt misschien triviaal, maar is uiteraard van zeer groot belang voor wie dagelijks in de gebouwen van het Europees Parlement vertoeft. Tot slot stel ik vast dat de Rekenkamer een positief advies heeft gegeven over de voorgelegde rekeningen. De Europese burgers kunnen dus gerust zijn dat de begroting van de Unie goed en met de nodige discipline wordt beheerd.

Dan Jørgensen en Christel Schaldemose (S&D), *schriftelijk*. – (DA) Het Europees Parlement heeft over kwijting voor de eigen boekhouding van het Parlement voor 2008 gestemd. Nooit eerder is men zo diepgaand en kritisch te werk gegaan. Dat is een duidelijke overwinning voor zowel transparantie als controle en een ander is in lijn met de traditionele Deense opvattingen over goede praktijken. Het kwijtingsverslag bevat een reeks kritische punten, die aanscherping van de huidige procedures en werkwijzen behoeven. Dat betreft onder meer een grotere transparantie en openheid inzake het gebruik van subsidies en de verantwoordingsplicht van de financiële spelers in het Parlement. Wij steunen dat uiteraard en dus hebben de sociaaldemocraten in grote lijnen voor kwijting en de resolutie gestemd. Het Europees Parlement moet zichzelf elk jaar kwijting verlenen en juist daarom is een kritische beoordeling noodzakelijk. Het verslag weerspiegelt natuurlijk een lange reeks compromissen, maar in de kern is het uitermate kritisch. Tegelijkertijd geeft het de juiste richting aan voor toekomstige kwijtingsprocessen. Tevens heeft dit kritische verslag dwars door veel fracties in het Parlement heen veel bijval gekregen.

Astrid Lulling (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Hoewel ik vóór de kwijting voor de uitvoering van de begroting 2008 van het Europees Parlement heb gestemd, wil ik mijn scepsis over – en zelfs bezwaar tegen – bepaalde verklaringen in de resolutie van het verslag van de heer Staes niet verhuilen. Het is niet genoeg om te verklaren dat de renovatiekosten van de zetel in Straatsburg na het ongeluk in augustus 2008 niet voor rekening van de Europese belastingbetalers dienen te komen.

Het Europees Parlement is namelijk wettelijk verplicht de gebouwen waarvan het eigenaar is als goed huisvader te onderhouden.

Bovendien zijn de geëigende gerechtelijke procedures gestart om de kosten die het ongeluk met zich meebracht, vergoed te krijgen.

Tot slot zou ik willen dat men een grondig en objectief onderzoek uitvoerde naar de situatie met betrekking tot het pensioenfonds van de leden van het Europees Parlement, in plaats van zich te laten meevoeren naar een zekere demagogie.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld worden op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Unie, afdeling I – Europees Parlement..

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) We hebben de rapporteur, de heer Staes, gevolgd bij deze stemming, hoewel één belangrijk amendement, nummer 22, over de transparantie van het gebruik van openbare middelen, dat door diezelfde rapporteur werd verdedigd, is geschrapt.

Verslag-Czarnecki (A7-0080/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben van mening dat het van fundamenteel belang is dat overheidsambtenaren verantwoording afleggen aan de burgers. Daarom moeten ze een objectief en gedetailleerd verslag geven van de manier waarop zij de overheidsmiddelen hebben aangewend. De Rekenkamer concludeert in haar jaarverslag over het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) dat de controle geen aanleiding heeft gegeven tot bijzondere opmerkingen. Toch waarschuwt de Rekenkamer voor een aantal punten dat nog niet verbeterd is, zoals de terugbetaling van de reiskosten van de leden van het EESC, die enkel zou mogen geschieden op basis van de reële kosten, en het feit dat het EESC zijn personeel een financieel voordeel toekent dat de andere instellingen niet verlenen en dat tot hogere uitgaven leidt. Ik stel met tevredenheid vast dat het EESC er een gewoonte van heeft gemaakt om in zijn activiteitenverslag een hoofdstuk op te nemen waarin vermeld wordt welke stappen ze in de loop van het jaar hebben ondernomen naar aanleiding van voorgaande kwijtingsbesluiten van Europees Parlement en van de verslagen van de Rekenkamer.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld worden op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Unie, afdeling VI – Europees Economisch en Sociaal Comité.

Verslag-Czarnecki (A7-0082/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben van mening dat het van fundamenteel belang is dat overheidsambtenaren verantwoording afleggen aan de burgers. Daarom moeten ze een objectief en gedetailleerd verslag geven van de manier waarop zij de overheidsmiddelen hebben aangewend. In dat kader past de evaluatie door het Parlement van de voorgelegde rekeningen en de kwijting ervan. Ik stel met tevredenheid vast dat de Rekenkamer in haar verslag concludeert dat wat betreft het Comité van de Regio's (CvdR) de controle geen aanleiding heeft gegeven tot noemenswaardige opmerkingen. Ik kan mij vinden in de positieve beoordeling van de rapporteur van de verbeteringen die zijn vastgesteld het interne controlesysteem van het CvdR, en met name het overzicht van de belangrijkste administratieve, operationele en financiële procedures. Tot slot stel ik met genoegen vast dat de kwaliteit van het jaarlijks activiteitenverslag van het CvdR goed is, en ben ik in het bijzonder tevreden over de expliciete vermelding van de stappen die het heeft ondernomen naar aanleiding van voorgaande kwijtingsbesluiten van het Parlement, wat het belang en de relevantie van deze besluiten onderstreept.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld worden op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren.

Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Unie, afdeling VII – Comité van de Regio's.

Verslag-Mathieu (A7-0074/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De toename van het aantal externe agentschappen heeft een belangrijke rol gespeeld in de concentratie van technische en administratieve capaciteiten ter ondersteuning van de besluitvorming van de Commissie. En omdat ze verspreid zijn over het hele grondgebied van de Unie zijn ze een manier om de instellingen daadwerkelijk dichterbij de burger te brengen, en de zichtbaarheid en de legitimiteit ervan te verhogen. Al is de toename van het aantal agentschappen, algemeen gezien, positief, toch geeft hij aanleiding tot een aantal uitdagingen op het gebied van de controle en de evaluatie van de prestaties ervan. Precies daarom hebben het Parlement, de Raad en de Commissie, naar aanleiding van de mededeling van de Commissie “Europese agentschappen – verdere ontwikkelingen” van 11 maart 2008, het project tot vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor de agentschappen nieuw leven ingeblazen, en hebben ze in 2009 een interinstitutionele werkgroep opgericht. Ik denk dat deze groep een fundamentele rol zal spelen in het vinden van oplossingen voor de, vaak dezelfde, problemen die zijn vastgesteld door de Rekenkamer in de verschillende agentschappen, en in het vastleggen van een gemeenschappelijk kader dat in de toekomst een beter financieel en begrotingsbeheer mogelijk moet maken.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld worden op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over de prestaties, het financieel beheer en de controle van de agentschappen.

Verslag-Mathieu (A7-0075/2010)

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Rekenkamer heeft in haar verslag over de jaarrekeningen van de Europese Politieacademie voor het begrotingsjaar 2008 de argumenten geleverd voor haar oordeel zonder echter een voorbehoud te maken ten aanzien van de betrouwbaarheid van de rekeningen en een oordeel met beperkingen heeft uitgesproken over de wettigheid en regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen. Bovendien zijn de antwoorden van de Academie op de opmerkingen van de Rekenkamer opnieuw onvoldoende en haar oplossingen te algemeen en door het toeval bepaald zodat de kwijtingsautoriteit niet goed kan beoordelen of de Academie daadwerkelijk in staat is de zaken in de toekomst te verbeteren. Daarnaast wordt in het verslag vermeld dat er nog steeds talloze structurele problemen en onregelmatigheden zijn met betrekking tot de Politieacademie. Precies daarom kan ik mij vinden in de beslissing van de rapporteur om het besluit tot verlening van kwijting aan de directeur van de Academie voor de uitvoering van de begroting van de Europese Politieacademie voor het begrotingsjaar 2008, uit te stellen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Van alle Europese instellingen die op de begroting van de Europese Unie staan, moeten de rekeningen grondig gecontroleerd worden door de Rekenkamer en door andere organen met die functie. Het is belangrijk te controleren of de middelen van de Europese Unie goed besteed worden, of de betreffende instellingen de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren en of er geen middelen verspild worden. Over de hele linie – met uitzondering van een enkel geval, te oordelen naar de auditverslagen die we reeds gezien hebben – kunnen we stellen dat de betreffende instellingen de middelen die aan hen ter beschikking gesteld worden op de juiste wijze gebruiken en de voor hen vastgestelde doelstellingen realiseren. Daarom heb ik voor het verslag gestemd over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Politieacademie.

Verslag-Salafranca Sánchez-Neyra(A7-0111/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Consolidering van het biregionaal strategisch partnerschap tussen de Europese Unie en Latijns-Amerika en de Caraïben, getekend in 1999, moet een prioriteit van het buitenlandbeleid van de Europese Unie zijn. Hoewel in de afgelopen tien jaar wezenlijke vooruitgang is geboekt als het gaat om het ontwikkelen van bilaterale betrekkingen tussen de EU en Latijns-Amerika, moeten nog verdere stappen worden genomen. Het uiteindelijke doel van het partnerschap is om in 2015 een Euro-Latijns-Amerikaanse globale interregionale associatiezone op het gebied van politiek, economie, handel

en sociale en culturele zaken tot stand te brengen, die borg staat voor een duurzame ontwikkeling van beide regio's.

Met de stemming van vandaag betuigt het Europees Parlement zijn steun aan een toekomstig Euro-Latijns-Amerikaans handvest voor vrede en veiligheid tussen dat, op basis van het VN-Handvest en desbetreffende internationale wetgeving, strategieën en richtsnoeren bevat voor een gezamenlijk politiek en veiligheidsbeleid.

Ik denk ook dat het tegengaan van klimaatverandering, die de armste bevolkingen ter wereld het hardst treft, een voornaam onderdeel van de EU-Latijns-Amerikaanse strategie moet worden. Beide zijden moeten alles in het werk stellen om te komen tot een gemeenschappelijk onderhandelingsstandpunt bij de beraadslagingen in de aanloop naar de VN-Conferentie over klimaatverandering, die aan het einde van het jaar zal worden gehouden in Mexico.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Het initiatiefverslag over de strategie van de Europese Unie voor de betrekkingen met Latijns-Amerika belichaamt de benadering die de Europese Unie bevordert binnen de internationale betrekkingen. Deze tekst verenigt in feite de economische, sociale, politieke en institutionele dimensies om te waarborgen dat de handelsbetrekkingen tussen de twee geografische gebieden ook ten goede komen aan de meest kwetsbare bevolkingsgroepen en bijdragen aan de duurzame ontwikkeling van het subcontinent. Bovendien wordt in het verslag een harmonisatie van de financiële regelingen aanbevolen teneinde meer verantwoordelijkheid op dit gebied in te voeren op wereldniveau. Ik heb dus duidelijk voor dit verslag gestemd.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De vandaag tijdens de plenaire vergadering van het Europees Parlement aangenomen resolutie is een belangrijk signaal waaruit blijkt dat de EU zich heel goed bewust is van haar wereldwijde rol. Latijns-Amerika is de favoriete vakantiebestemming van vele Europeanen, maar het betekent veel meer voor Europa dan dit. Latijns-Amerika schiet mogelijk tekort op het gebied van democratie, uitgaande van Europese normen en beginselen.

Onlangs debatteerde het Europees Parlement over een resolutie inzake flagrante mensenrechtenschendingen in Cuba. De situatie mondde uit in de dood van mensen die hun recht op vrijheid van meningsuiting uitoefenden. Dit zijn tragische voorvallen die zich nooit meer mogen herhalen. De Europese Unie weet echter uit ervaring dat een mettertijd opgebouwde relatie, gebaseerd op vriendschap en diplomatie, op de lange termijn veel meer zoden aan de dijk zet.

Via een constructieve benadering zal de Europese Unie democratische beginselen succesvol kunnen uitdragen, hetgeen strookt met haar ambitie. Latijns-Amerika is een enorm groot continent, dat uit economisch en sociaal oogpunt niet kan worden genegeerd. De Europese Investeringsbank is al geruime tijd actief op het Zuid-Amerikaanse continent, hetgeen langetermijninvesteringen mogelijk maakt en als zodanig een vermeldenswaardige indicator is. De resolutie die vandaag is aangenomen maakt deel uit van een duidelijk mandaat inzake betrekkingen met Latijns-Amerika dat aan de hoge vertegenwoordiger van de EU is verleend.

Corina Crețu (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik schaar me achter de boodschap die wordt uitgedragen in de resolutie over een betere afstemming van de voor de uitvoering van de millenniumontwikkelingsdoelen (MDG's) gehanteerde methoden in landen op beide continenten, met name omdat de MDG-top in september van dit jaar zal plaatsvinden. We moeten op één lijn komen, temeer daar we achter lopen bij de verwezenlijking van de voor 2015 voorgestelde doelstellingen, met name als het gaat om armoedebestrijding. Nu we geconfronteerd worden met een wereldwijde recessie moeten investeringen zich des te meer richten op armere landen en op kwetsbaardere bevolkingsgroepen, zodat zij in aanmerking komen voor nieuwe banen en voldoen aan de voorwaarden voor maatschappelijke integratie.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het verslag gestemd over de strategie van de EU voor de betrekkingen met Latijns-Amerika waarin de uitvoering van een volledig biregionaal strategisch partnerschap wordt verdedigd. Ik zou willen onderstrepen hoe belangrijk de aanbeveling is met het oog op de coördinatie van de standpunten van de twee regionale blokken in het kader van de onderhandelingen over het kaderverdrag van de Verenigde Naties over het milieu en de klimaatverandering.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben het eens met de rapporteur dat het nodig is om de biregionale samenwerkingsbanden tussen de Europese Unie en Latijns-Amerika uit te diepen en aan te halen. Toch denk ik dat de Europese Unie aan een van de Latijns-Amerikaanse landen in het bijzonder aandacht zou moeten besteden vanwege de omvang van zijn bevolking, zijn economisch potentieel en zijn rol als regionale leider. Ik heb het uiteraard over het grootste Portugeestalige land ter wereld: Brazilië. In de mededeling van de

Europese Commissie COM(2007) 281 van 30 mei geeft zij uitdrukkelijk het volgende toe: “De dialoog tussen de EU en Brazilië is echter (...) onvoldoende benut en vindt voornamelijk plaats in het kader van de dialoog met Mercosur. Brazilië is de laatste van de “BRICS” [Brazilië, Rusland, India, China en Zuid-Afrika] die met de EU een topontmoeting houdt. De tijd is nu gekomen om Brazilië tegemoet te treden als strategische partner en belangrijke economische speler en regionale leider in Latijns-Amerika.” Terwijl de andere Europese instellingen hun plicht doen, weigert het Parlement andere betrekkingen aan te knopen met dit grote land dan via Mercosur. Brazilië is het enige “BRIC-land” waarvoor het Europees Parlement geen aparte parlementaire delegatie heeft. Deze anachronistische en betreurenswaardige situatie moet dringend worden rechtgezet.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het biregionaal strategisch partnerschap draagt bij aan de verdere versterking van de coördinatie tussen de EU en Latijns-Amerika in het kader van internationale fora en instellingen. Naast het voorstel om een gezamenlijke agenda vast te stellen, moeten we blijven ijveren voor een coördinatie van de standpunten over kwesties die voor de hele wereld van belang zijn, waarbij we rekening moeten houden met de belangen en de punten van zorg van beide partijen. Daarom heb ik voor de mededeling van de Commissie gestemd, getiteld “De Europese Unie en Latijns-Amerika: een partnerschap van wereldspelers”, waarin operationele voorstellen worden geformuleerd met het oog op de uitvoering van een volwaardig biregionaal strategisch partnerschap.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Dit verslag heeft geen oog voor de echte problemen van Latijns-Amerika en stelt evenmin vast welke punten essentieel zijn in de strategie van de EU voor de betrekkingen met Latijns-Amerika.

Zo worden de sociale en economische problemen die het gevolg zullen zijn van de ondertekening van vrijhandelsakkoorden verbloemd, en wordt de normalisering van de betrekkingen met Honduras beschouwd als een onbetwistbaar feit, waarbij de staatsgreep en de recente moordaanslagen op leden van het “Verzetsfront tegen de staatsgreep” gewoon genegeerd worden. Ook de situatie in Colombia wordt genegeerd: de misdaden van de paramilitairen en de vervolging van vakbondsmensen en politici. Allemaal problemen die geen vermelding verdienen. Wel wordt er kritiek geuit op Bolivia en Venezuela, hoewel deze landen nooit expliciet worden vernoemd.

Ondertussen wordt in alle talen gezwegen over de reactivering van de vijfde vloot van de VS in de regio, over het plan van de VS om zeven militaire bases in Colombia te gebruiken, en over de interventies die georganiseerd worden vanuit militaire bases op grondgebieden van EU- en NAVO-landen.

Jammer genoeg zijn al onze voorstellen over bovengenoemde onderwerpen verworpen. Daarom hebben we uiteindelijk tegen de resolutie gestemd.

Erminia Mazzoni (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor het verslag gestemd, maar met één voorbehoud dat tevens mijn hoop is: dat we een oplossing vinden voor de zich reeds lang voortslepende situatie met betrekking tot de “tango-obligaties” die een schaduw werpt op onze betrekkingen met Argentinië.

Het voornemen om de betrekkingen met landen in Latijns-Amerika te bevorderen, zou de weg kunnen effenen om de hele kwestie van de rechten van Europese investeerders naar behoren op te lossen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Deze arrogante, imperiale tekst is onaanvaardbaar. In de tekst wordt steun gegeven aan het hervatten van de onderhandelingen over vrijhandelsovereenkomsten met Midden-Amerika, Colombia en Peru. Deze onderhandelingen zijn schadelijk, zowel vanuit economisch en sociaal oogpunt als vanuit democratisch oogpunt. Hoe kunnen wij onderhandelen met de putschistische regering van de heer Porfirio Lobo Sosa in Honduras en vervolgens beweren dat wij de hoeders van de rechtsstaat en de mensenrechten zijn? Hoe kunnen wij bilaterale onderhandelingen voeren met de repressieve regeringen van Álvaro Uribe en Alan García, en de mening van andere soevereine leden van de Andesgemeenschap, Bolivia en Ecuador, negeren? Ik stem tegen deze tekst, die indruist tegen de beginselen van democratie en humanisme.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dat de EU de voornaamste investeerder en de tweede handelspartner in Latijns-Amerika is, en tevens de belangrijkste donor van ontwikkelingshulp, is volgens ons voldoende reden om een duidelijke en goed gedefinieerde strategie te ontwikkelen voor de betrekkingen van de EU met Latijns-Amerika. Wij pleiten voor de vaststelling van duidelijke richtsnoeren over hoe we zo goed mogelijk kunnen samenwerken om politieke stabiliteit te promoten, de klimaatverandering te bestrijden, de migratiestromen te beheren en natuurrampen te voorkomen. Zo waren we er tijdens de tragische gebeurtenissen in Haïti getuige van hoe de EU door de andere spelers duidelijk naar de achtergrond werd verwezen. Daarom pleiten wij ervoor dat de EU haar internationale acties bijstuurt. Zo moet ze op het niveau

van de internationale politiek consequenter en efficiënter optreden. Daartoe zal ze al de kans krijgen op de volgende top die plaatsvindt op 18 mei in Madrid en waaraan de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlands- en veiligheidsbeleid en vicevoorzitter van de Europese Commissie actief moet deelnemen.

Willy Meyer (GUE/NGL), schriftelijk. – (ES) Ik heb niet voor deze tekst kunnen stemmen omdat het een van de doelstellingen van het strategisch partnerschap is om subregionale associatieovereenkomsten te sluiten met Midden-Amerika, Peru-Colombia en de Mercosur, ondanks de staatsgreep in Honduras en de onwettige regering van Porfirio Lobo als gevolg daarvan. De Europese Unie mag regeringen die betrokken zijn geweest bij een staatsgreep niet op dezelfde manier behandelen als gekozen regeringen. Verder wordt er in de doelstelling voor de instelling van een Euro-Latijns-Amerikaanse globale interregionale associatiezone geen rekening gehouden met de ongelijke verhoudingen tussen de regio's. De huidige termen van de associatieovereenkomst tussen de EU en Peru-Colombia lijken op die van een vrijhandelsovereenkomst, en de bevolking van Europa en die van Latijns-Amerika zullen er geen voordeel van ondervinden. Overigens ben ik het evenmin eens met de mogelijkheid een politieke dialoog te openen tussen drie partijen (zoals tussen de EU- Latijns-Amerika en de Verenigde Staten). Voor zulke dialogen bestaan al multilaterale organisaties zoals de Verenigde Naties. Daarnaast is hierin ook de oprichting opgenomen van de Stichting Europa – Latijns-Amerika en het Caraïbisch gebied. Ik zou niet tegen dit idee gekant zijn, ware het niet dat de rapporteur voorstelt om oprichting te bekostigen met overheids- en particulier kapitaal, waarmee de deur wordt opengezet voor multinationale ondernemingen.

Andreas Mölzer (NI), schriftelijk. – (DE) Met dit uitvoerige verslag over Latijns-Amerika volgen we de juiste koers, we streven naar het versterken van de relaties tussen de EU en de landen van Zuid-Amerika door een strategisch partnerschap. Het creëren van een zone voor de samenwerking tussen Europa en Latijns-Amerika kan economische voordelen opleveren, en bovendien kan de EU op het internationale politieke toneel daardoor een grotere rol spelen, met name tegenover de VS. Helaas bevat het verslag echter ook een aantal passages en formuleringen die aantonen dat sommige afgevaardigden blijkbaar een soort zendingsbewustzijn hebben. Die passages zouden kunnen worden gevoeld als een overdreven inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van de landen in Zuid-Amerika. Het is niet nodig om deze landen precies voor te schrijven hoe ze hun economie, hun onderwijsstelsel, hun wetenschapsbeleid of hun buitenlands beleid moeten organiseren, en het is ook niet zinvol. Absurd wordt het wanneer we bijvoorbeeld een beroep doen op de landen in Latijns-Amerika om seksuele voorlichting te geven. Daarom heb ik me bij de slotstemming van stemming onthouden.

Justas Vincas Paleckis (S&D), schriftelijk. – (LT) De Europese Unie is de partner van Latijns-Amerika. Samen moeten we de uitdagingen en mondiale problemen van vandaag te lijf gaan. Problemen zoals de economische en financiële crisis, de klimaatverandering, bedreigingen van de veiligheid, de strijd tegen het terrorisme, de drugshandel en de georganiseerde misdaad. Samen moeten we het milieu in stand houden, natuurlijke hulpbronnen behouden en ook strijden tegen armoede, ongelijkheid en migratie. Ik heb voor dit verslag gestemd omdat het passende voorstellen bevat voor armoedebestrijding in de regio: onderwijs en vermindering van de ongelijkheid tussen de rijkste en de armste landen. De EU heeft het Solidariteitsfonds en stimuleert ook integratieprojecten, terwijl Latijns-Amerika dergelijke mogelijkheden niet heeft. Ik ben het met de rapporteur eens dat Latijns-Amerika sterker zal worden als deze regio het EU-integratiemodel volgt. Bovendien zal dat de bevolking meer veiligheid en welvaart bezorgen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Ik heb me onthouden van definitieve stemming over dit verslag. Hoewel wij het verslag zeker geen goede bijdrage aan de komende Top EU-Latijns-Amerika in Madrid vinden, zijn we er door stemming in geslaagd om een aantal belangrijke aspecten in de tekst te behouden of te laten opnemen. De lichtpuntjes in dit verder teleurstellende verslag zijn dat de alinea over het door het Inter-Amerikaanse Hof voor de rechten van de mens gewezen arrest inzake vrouwenmoord (het geval Campo Algodonero in Mexico) behouden gebleven is, met 359 stemmen voor, 235 tegen en 17 onthoudingen, en dat we erin geslaagd zijn in de tekst te laten opnemen dat de Europese investeringsfaciliteit met name wordt aangewend voor projecten die bijdragen aan het bestrijden van de klimaatverandering, zoals plaatselijk openbaar vervoer, elektrische voertuigen en het Yasuni-ITT-project in Ecuador ("Houd de olie onder de grond"). Al met al zijn tien van de zestien amendementen van de Verts/ALE-Fractie aangenomen. Helaas zijn alle amendementen geschrapt die sceptisch waren over de onlangs gesloten vrijhandelsovereenkomsten en de associatieovereenkomsten waarover wordt onderhandeld en waarin wordt gewaarschuwd voor het gevaar dat de lopende inspanningen voor regionale integratie, die al niet erg krachtig zijn, nog verder worden verzwakt. Tot slot werd het amendement waarin wij vroegen om de geleidelijke stopzetting van mega-energieprojecten die zeer schadelijk voor het milieu zijn, ook afgewezen.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), *schriftelijk*. – (ES) Daar sommige zinsneden in paragraaf 34, die zijn opgenomen als gevolg van het standpunt van de Commissie ontwikkelingssamenwerking, zo dubbelzinnig zijn dat ze zouden kunnen worden uitgelegd als een uiting van toegeeflijkheid ten opzichte van iets zo verwerpelijks als abortus, heeft de Spaanse delegatie van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten) de fractie verzocht om een aparte stemming over die paragraaf, om er geen spoortje van twijfel over te laten bestaan dat zij tegen ieder initiatief is om de onvervreemdbare rechten van de meest weerlozen te schenden.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europese Unie en Latijns-Amerika hebben in de loop van de jaren een sterk strategisch partnerschap ontwikkeld. De Unie is de voornaamste investeerder in Latijns-Amerika, de tweede handelspartner en de belangrijkste donor van ontwikkelingshulp. Het ultieme doel is om tegen 2015 een globale interregionale Euro-Latijns-Amerikaanse associatiezone op het gebied van politiek, economie, handel en sociale en culturele zaken tot stand te brengen, die borg staat voor een duurzame ontwikkeling van beide regio's.

In dat verband zou ik willen beklemtonen dat het belangrijk is om eerst de onderhandelingen te hervatten over een associatieovereenkomst tussen de EU en Mercosur. Die biregionale overeenkomst zal ongetwijfeld de meest ambitieuze ooit zijn. Ook verheug ik mij over de geplande handelspartnerschapsovereenkomsten tussen de Europese Unie en Midden-Amerika en tussen de EU en de Andes-gemeenschap, evenals over de verdieping van de bestaande associatieovereenkomsten met Mexico en Chili.

Ik betreur het echter dat dergelijke handelsakkoorden gevolgen kunnen hebben voor de eigen EU-productie in diezelfde sectoren, vooral in de ultraperifere regio's, die voortdurend problemen ondervinden, en dat de Europese Unie voor deze regio's nog geen adequate compensatieregeling heeft. Omdat ik een partnerschap tussen beide regio's van de wereld van fundamenteel belang vind, omdat het voor beide regio's politieke, economische en sociale voordelen zal opleveren, heb ik voor dit verslag gestemd.

Ontwerpresolutie RC-B7-0233/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) In de resolutie waarover vandaag wordt gestemd toont het Europees Parlement zich verontrust over het feit dat de Canadese autoriteiten de visumplicht voor Roemeense, Bulgaarse en Tsjechische burgers handhaaft en wordt gevraagd om deze plicht zo snel mogelijk in te trekken.

Het handhaven van de visumplicht voor burgers van deze lidstaten is een schending van het beginsel van het vrije verkeer van personen, waardoor er ongerechtvaardigde discrepanties en ongelijkheden ontstaan. De burgers van de Europese Unie moeten gelijk en eerlijk worden behandeld.

Tijdens de top tussen de EU en Canada die in 2009 in Praag is gehouden, is de gemeenschappelijke doelstelling van de beide partners om te zorgen voor vrij verkeer van personen – in volledige veiligheid – tussen de EU en Canada herbevestigd, maar het is nu 2010 en is er niets veranderd.

Ik ben ervan overtuigd dat de Canadese autoriteiten er in de nabije toekomst alles aan zullen doen om deze visumplicht in te trekken. Samen met mijn medeleden van het Europees Parlement zal ik doorgaan met de al in gang gezette acties om te bereiken dat Roemeense, Bulgaarse en Tsjechische burgers zo snel mogelijk vrij kunnen reizen.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór deze resolutie gestemd, omdat ik van mening ben dat de lopende onderhandelingen over een allesomvattende economische en handelsovereenkomst de betrekkingen tussen de EU en Canada kunnen versterken. Naar verwachting zal tijdens de komende top EU-Canada de aandacht uitgaan naar de versterking van de politieke verhouding tussen beide partners, en in het bijzonder naar gemeenschappelijke uitdagingen zoals de onderhandelingen over een allesomvattende economische en handelsovereenkomst, uitdagingen ten aanzien van buitenlands en veiligheidsbeleid, een gecoördineerde reactie op de financiële en economische crisis alsook klimaatverandering en energie. De EU en Canada verbinden zich tot de totstandbrenging van een koolstofarme, veilige en duurzame wereldeconomie en hebben toegezegd te zullen investeren in schone energietechnologieën en een voortrekkersrol te zullen vervullen bij het creëren van groene banen om zo te komen tot een verbetering van het vermogen tot aanpassing aan de gevolgen van de klimaatverandering.

Corina Crețu (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Burgers van drie EU-lidstaten hebben nog steeds een visum nodig om Canada binnen te komen. De Roemenen en de Bulgaren hebben nu gezelschap gekregen van de Tsjechen, aan wie de visumplicht weer is opgelegd vanwege de grote instroom van Roma. In deze situatie is een nauwere

samenwerking nodig tussen enerzijds de EU-lidstaten, om de problemen van de Romagemeenschap op te lossen, en anderzijds de lidstaten en Canada, om een zo effectief en transparant mogelijk systeem te creëren voor het verstrekken van informatie over de voorwaarden voor het toekennen van een visum teneinde het aantal weigeringen te verlagen. Tegelijkertijd moet het asielsysteem van Canada worden gezien. In dit verband liggen de merites van deze resolutie in het feit dat Canada rechtstreeks wordt gevraagd actie te ondernemen om de visumplicht in te trekken.

Ioan Enciu (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Canada is een van de oudste partners van de Europese Unie, en de top van dit jaar is belangrijk om deze nauwe bilaterale samenwerking op elk gebied te kunnen voortzetten en te consolideren. Ik heb voor de gezamenlijke resolutie gestemd omdat daarin op een beknopte en objectieve manier de positieve vooruitzichten van onze toekomstige samenwerking worden geschetst.

Het waarborgen van wederkerigheid in bilaterale betrekkingen is een van de basisbeginselen van de Europese Unie. Ik hoop dat Canada de visumplicht voor Roemeense, Tsjechische en Bulgaarse burgers in de nabije toekomst zal intrekken en daarmee voor een eerlijke en gelijke behandeling van alle burgers van de Europese Unie zal zorgen. Tegelijkertijd verwelkom ik de maatregelen die tot nu toe zijn genomen met het oog op het sluiten van een handelsovereenkomst tussen de EU en Canada, en ik hoop dat de bijeenkomst van dit jaar voor de nodige impulsen zal zorgen om tot de afronding van de onderhandelingen hierover te komen.

Met de huidige economische situatie en de toestand van het klimaat in gedachten, moet ik met nadruk wijzen op de noodzaak van nauwe samenwerking om alternatieven te vinden voor de traditionele energiebronnen, alternatieven die de bijzondere kenmerken van elk land respecteren, aangezien zowel Canada als de EU bezig zijn met de ontwikkeling en toepassing van koolstofarme technologieën. Tegelijkertijd moet ook de samenwerking op het gebied van energie en klimaat en op maritiem gebied in de poolregio worden bevorderd.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Om historische en culturele redenen, vanwege etnische en politieke affiniteiten en omdat we gemeenschappelijke waarden en culturele referenties delen, is Canada een belangrijke en betrouwbare partner van de Europese Unie. Een allesomvattende economische en handelsovereenkomst met Canada kan positief bijdragen aan de verdieping van de al uitstekende betrekkingen tussen de EU en Canada. Er zijn weliswaar een aantal obstakels, meer bepaald over visserij, veiligheid en immigratie, maar toch is het zo dat, in vergelijking met andere landen, de relatie tussen de EU en Canada een stabiele en voor beide partijen vruchtbare relatie is. Ik hoop dat deze vertrouwensrelatie nog lang mag voortduren en dat vrede en welvaart zullen blijven heersen aan beide zijden van de Noord-Atlantische Oceaan.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik stel vast dat het partnerschap tussen Canada en de Europese Unie, dat dateert van 1959, een van de oudste en meest hechte is, en dat de huidige onderhandelingen over een allesomvattende economische en handelsovereenkomst bedoeld zijn om de betrekkingen tussen de EU en Canada verder te versterken. Ik zou willen beklemtonen dat in 2010 Canada de voorzitter is van de G-8, en dat de volgende top van de G-20 in Canada zal plaatsvinden. Daarom ben ik ten zeerste ingenomen met de verklaring van de Commissie waarin vorderingen in de onderhandelingen over een allesomvattende economische en handelsovereenkomst worden aangemerkt als een essentieel onderdeel van de economische betrekkingen tussen de EU en Canada. Ik ben in dit verband van mening dat de top EU-Canada op 5 mei 2010 in Brussel een goede gelegenheid vormt om deze onderhandelingen te bespoedigen. Ik ben met name verheugd over het voornemen om een grootschalige hervorming van het beheersysteem van de Canadese visserijsector door te voeren, waarbij ook de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan betrokken wordt.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Deze tekst is vol lof over de onderhandelingen die de Commissie is gestart om een allesomvattende economische en handelsovereenkomst tussen de EU en Canada tot stand te brengen. Over deze overeenkomst zal achter de rug van de Europese burgers om worden onderhandeld, ondanks het feit dat de overeenkomst grote gevolgen zal hebben voor hun dagelijks leven op de volgende gebieden: ontmanteling van openbare diensten; voorrang voor het recht van investeerders om hun winsten te beschermen boven het recht van staten om het algemeen belang te beschermen; verslechtering van de rechten van werknemers; en beperking van de toegang tot gezondheidsdiensten, water, onderwijs en cultuur. De Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten), de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa, de Fractie Europese Conservatieven en Hervormers en de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement stellen voor om dit beleid en deze flagrante ontkenning van de democratie te steunen en zelfs te bespoedigen. Ik verzet mij daar uitdrukkelijk tegen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Canada is een historische partner van de EU. Het is dan ook normaal dat de betrekkingen in de loop van de jaren verdiept en verbeterd zijn. Op de topontmoeting zal het in het

bijzonder over de allesomvattende economische en handelsovereenkomst gaan. We hopen dat deze onderhandelingen succesvol zullen zijn omdat de overeenkomst van fundamenteel belang is voor de economische betrekkingen tussen de EU en Canada. Er zijn nog andere kwesties die de EU en Canada verenigen, zoals communautaire steun, met name aan Haïti, visserijkwesties en de bezorgdheid om het milieu. We mogen niet vergeten dat het Verdrag van Lissabon het Europees Parlement nieuwe bevoegdheden heeft toegekend met betrekking tot de onderhandelingen over internationale overeenkomsten en dat het Parlement voortaan betrokken moet worden bij alle fasen van de onderhandelingen.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Ik heb gestemd voor de gezamenlijke resolutie over de top tussen de EU en Canada, die vandaag plaatsvindt, omdat ik het belangrijk vind dat we de relaties niet alleen maar op het huidige hoge niveau handhaven, maar nog verder aanhalen en verbeteren. Een belangrijk punt in dit verband is de geplande gezamenlijke aanpak bij de invoering van een heffing op banken, of van een heffing op financiële transacties overal ter wereld.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) De resolutie is met een grote meerderheid aangenomen. Ik heb me van stemming onthouden vanwege de tekst over de Roma in paragraaf 6 waarmee het beperkende visumbeleid van Canada gericht tegen Bulgarije, Roemenië en Tsjechië wordt gerechtvaardigd. Maar de Verts/ALE-Fractie is er wel in geslaagd om de volgende tekst in de resolutie over blauwvintonijn en CITES te laten opnemen: “is teleurgesteld over het standpunt dat de Canadese regering tijdens de meest recente conferentie van de CITES-partijen heeft ingenomen met betrekking tot de uitbreiding van CITES-bijlage 1 tot blauwvintonijn”.

Alf Svensson (PPE), *schriftelijk*. – (SV) Toen het Europees Parlement over de resolutie stemde waarin de prioriteiten worden vastgelegd voor de aanstaande top EU-Canada, behoorde ik tot de minderheid die tegen het voorstel stemde. De tekst is door de bank genomen goed, maar er staan twee paragrafen in die ik gewoon niet kan steunen. In paragraaf 2 staat dat “de kwestie van de invoering van een bankheffing of transactiebeasting op wereldniveau” een van de prioritaire gespreksonderwerpen zou moeten zijn tijdens de top. Ik ben sterk gekant tegen dat soort heffing of belasting op internationale transacties. Volgens mij zijn er heel veel andere kwesties op economisch gebied die tijdens de top beter prioritair zouden worden behandeld.

Verder maak ik mij zorgen over de formulering in paragraaf 6, waarin staat dat het Parlement opmerkt dat “de Canadese regering de visumplicht voor Tsjechische burgers heeft ingevoerd naar aanleiding van de toestroom van Roma naar Canada”. Dat is misschien de reden waarom Canada dat heeft gedaan, maar volgens mij is er geen enkele reden waarom wij dat als Europeanen zouden steunen of ook maar vermelden in een EU-tekst. Omdat de resolutie die twee formuleringen bevatte en het verzoek tot schrapping ervan geen meerderheid vond, heb ik tegen de resolutie in haar geheel gestemd.

Ontwerpresolutie (B7-0243/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Het Europees Parlement heeft door de stemming van vandaag laten zien dat het openstaat voor het sluiten van een nieuwe overeenkomst over de verwerking en doorgifte van financiële berichten als onderdeel van het programma voor het traceren van terrorismefinanciering. Ook heeft het Europees Parlement herhaald dat een nieuwe overeenkomst op dit gebied moet voldoen aan het nieuwe wettelijk kader dat door het Verdrag van Lissabon is ingevoerd.

De strijd tegen het terrorisme is nog steeds een prioriteit van de EU, en een productieve samenwerking met de Verenigde Staten, die activiteiten als het uitwisselen van gegevens en informatie omvat, is een belangrijke voorwaarde voor het voorkomen van terroristische aanslagen in de toekomst.

Ik ben van mening dat het van cruciaal belang is dat deze uitwisseling van gegevens strikt wordt beperkt tot informatie waarom wordt verzocht ten behoeve van de strijd tegen het terrorisme en dat elke doorgifte van gegevens in bulk betekent dat we afscheid nemen van de beginselen die ten grondslag liggen aan de wetgeving en de normale praktijken van de EU. Daarom heb ik de resolutie van vandaag gebruikt om de Commissie en de Raad uitdrukkelijk te verzoeken om deze kwestie op een passende manier aan de orde te stellen tijdens de komende onderhandelingen met de VS en om samen met onze Amerikaanse partners te onderzoeken hoe een transparante en juridisch verantwoorde procedure kan worden vastgesteld voor het autoriseren van het doorgeven en extraheren van relevante gegevens.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb vóór de gezamenlijke resolutie over SWIFT gestemd, die betrekking heeft op het beschikbaar stellen van financiële berichten aan de Verenigde Staten in het kader van de bestrijding van het terrorisme. Na de waarschuwingen die het Europees Parlement een paar weken geleden heeft afgegeven, is het onderhandelingsproces nu op de goede weg. Het Europees Parlement zal er

van nu af aan een rol in spelen, overeenkomstig de procedures die in het Verdrag van Lissabon zijn vastgelegd. Doelstelling is om een goede balans te vinden tussen een doeltreffende bescherming van onze medeburgers tegen terroristische risico's en eerbiediging van individuele rechten. Naar mijn mening sluit het onderhandelingsmandaat dat het Europees Parlement vandaag aan de Raad heeft gegeven, bij deze visie aan.

Zigmantas Balčytis (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik heb deze resolutie gesteund, daar het van belang is dat er een overeenkomst komt die zowel Europa als de Verenigde Staten zou helpen hun strijd tegen het terrorisme te versterken in het belang van de veiligheid van hun burgers, zonder afbreuk te doen aan de rechtsstaat. De EU moet nog steeds de grondbeginselen vastleggen die bepalen hoe zij in het algemeen met de VS zal samenwerken ten behoeve van terrorismebestrijding. Het valt derhalve onder de verantwoordelijkheid van de Commissie en de Raad om mogelijkheden te onderzoeken om een transparante en juridisch verantwoorde procedure vast te stellen voor het autoriseren van het doorgeven en extraheren van relevante gegevens en voor het doorvoeren van en het toezicht op de uitwisseling van gegevens. Dergelijke maatregelen moeten worden genomen in volledige overeenstemming met de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid en met volledige inachtneming van de vereisten op het gebied van de grondrechten overeenkomstig de EU-wetgeving, om het mogelijk te maken dat de desbetreffende Europese wetgeving volledig toepasbaar wordt.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), schriftelijk. – (LT) We moeten streven naar versterking van de trans-Atlantische samenwerking op het gebied van gerechtigheid, vrijheid en veiligheid binnen een kader van eerbiediging van mensenrechten en burgerlijke vrijheden. Er dient ondubbelzinnig en transparant een systeem voor de bescherming van persoonsgegevens te worden ingevoerd. Europese wettelijke voorschriften voor de eerlijke, proportionele en wettige verwerking van persoonlijke informatie zijn van het hoogste belang en moeten te allen tijde worden gehandhaafd. Op het ogenblik is gerichte gegevensuitwisseling onmogelijk. Oplossingen moeten onder meer bestaan uit een beperking van de reikwijdte van de overgedragen gegevens en een lijst met de soorten gegevens die de aangewezen aanbieders kunnen filteren en extraheren, alsmede de soorten gegevens die in een overdracht mogen worden opgenomen. Daarom is het bijzonder belangrijk dat we er bij de Raad en de Commissie op aandringen manieren te onderzoeken om een transparante en wettelijk solide procedure tot stand te brengen voor het toestaan van de overdracht en extractie van relevante gegevens en voor de uitvoering en bewaking van de feitelijke gegevensuitwisseling. Elke overeenkomst tussen de EU en de VS moet strenge waarborgen bevatten voor de uitvoering van en het toezicht op de dagelijkse extractie, ontsluiting en gebruik door de Amerikaanse autoriteiten van alle gegevens die aan hen zijn overgedragen op grond van de overeenkomst. Er dient een geëigende door de EU benoemde instantie te komen die toeziet op de uitvoering van deze maatregelen.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), schriftelijk. – (RO) Als nationale staat heeft Roemenië de aanneming van de SWIFT-overeenkomst gesteund. Het Europees Parlement heeft echter geoordeeld dat de eerste versie van de overeenkomst waarover de vertegenwoordigers van de Commissie en de regering van de Verenigde Staten overeenstemming hebben bereikt inbreuk maakte op de rechten van de Europese burgers van wie gegevens in bulk worden verwerkt in plaats van alleen wanneer er een specifieke verdenking bestaat. Het is belangrijk dat in de nieuwe overeenkomst waarover recentelijk in Washington tussen vertegenwoordigers van de EU en van het Amerikaanse Congres is onderhandeld tegemoet wordt gekomen aan de zorgen van het Europees Parlement. Er bestaat altijd het risico dat de nieuwe versie van de overeenkomst, als dat in strijd blijft met het Europees Handvest van de grondrechten, ook weer wordt verworpen.

Het Europees Parlement is zich ervan bewust dat deze overeenkomst ook belangrijk is voor de veiligheid van de Europeanen. Daarom is het duidelijk aan het worden dat de bezwaren van de afgevaardigden veel meer betrekking hebben op de inhoud dan op de vorm van de overeenkomst. Het Europees Parlement heeft door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon grotere beslissingsbevoegdheden gekregen. Deze instelling heeft zijn eigen voorrechten om de belangen van de burgers van de Europese Unie te behartigen en moet die ook gebruiken. Wanneer de geest van de opvattingen van de Europese wetgever in de toekomstige versie van de overeenkomst tot uiting zal komen, zal de overeenkomst worden aangenomen. De strijd tegen het terrorisme en het snel ontdekken van verdachte financiële bankoverschrijvingen blijft zoals altijd een topprioriteit van de EU.

Françoise Castex (S&D), schriftelijk. – (FR) Als gevolg van het feit dat het Europees Parlement het SWIFT-akkoord heeft verworpen in februari 2010, moet er onderhandeld worden over een nieuw akkoord tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten over de overdracht van bankgegevens in het kader van de strijd tegen het terrorisme. Door de overeenkomst in februari te verwerpen hebben wij als afgevaardigden de voortzetting van de overdracht van ongecontroleerde gegevens in bulk aan het Amerikaanse ministerie van Financiën afgewezen. Vandaag heb ik voor de resolutie gestemd, om invloed te kunnen uitoefenen op

het nieuwe mandaat voor de Europese Commissie om met de Verenigde Staten te onderhandelen over het nieuwe akkoord. Eigenlijk vragen wij dat de overdracht van persoonlijke gegevens “in bulk” wordt teruggedraaid ten gunste van een meer gerichte manier van overdracht, dat er wordt voorzien in rechtsmiddelen, dat de gegevens zo kort mogelijk worden bewaard en dat de uitwisseling wederkerig is. Het kwestie van de bescherming van persoonlijke gegevens weegt zwaar bij het Europees Parlement. Daarom zijn we ook erg waakzaam met betrekking tot de kwestie van het overdragen van gegevens van luchtpassagiers. We zullen de fundamentele rechten van onze burgers maximaal beschermen.

Proinsias De Rossa (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik heb mijn steun gegeven aan de resolutie over de nieuwe aanbeveling van de Commissie aan de Raad om toestemming te geven voor de start van de onderhandelingen met de Verenigde Staten inzake het beschikbaar stellen van financiële berichten voor de bestrijding van terrorisme. Krachtens de nieuwe bepalingen van het Verdrag van Lissabon is goedkeuring van de tussentijdse overeenkomst tussen de Europese Unie en de VS, die in november 2009 is ondertekend, door het Europees Parlement vereist. Ik heb tegen die overeenkomst gestemd. Het Parlement heeft deze overeenkomst tegengehouden omdat het zich zorgen maakt over de rechten inzake privacy van Europese burgers en bedrijven, die in gevaar komen door het ongereguleerd uitwisselen van gegevens in bulk. Terrorismisme moet resoluut worden bestreden, maar de middelen die daarbij worden ingezet, mogen niet leiden tot een klimaat van onzekerheid ten aanzien van de rechten van de burgers, wat nu juist het doel is van terroristische aanslagen. Iedere nieuwe overeenkomst moet worden onderworpen aan grondbeginselen zoals een strikte beperking van de uitwisseling van gegevens ter bestrijding van het terrorisme en een Europese instantie moet zorgen voor juridisch toezicht en erop toezien dat de eisen uit hoofde van de grondrechten krachtens de EU-wetgeving worden nageleefd. De overeenkomst dient qua duur te worden beperkt en moet meteen kunnen worden beëindigd als aan bepaalde verplichtingen niet worden voldaan.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) Ik heb tegen de onderhavige resolutie gestemd omdat daarin massale gegevensuitwisseling met de VS en andere landen, in het kader van de zogenaamde strijd tegen terreur, niet van de hand wordt gewezen. Evenmin wordt daarin gesproken over de noodzaak van een verbindende internationale overeenkomst tussen de EU en de VS betreffende het kader voor informatie-uitwisseling met het oog op wetshandhaving. Tot slot heb ik tegen gestemd omdat het onaanvaardbaar is dat, op het moment waarop het Europees Parlement goedkeuring moet hechten aan de nagestreefde overeenkomst, daarover onderhandelingen – zij het dan op informele basis – op gang zijn gebracht zonder de volledige en gelijkwaardige betrokkenheid van het Europees Parlement.

Carlos Coelho (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik heb tegen de voorlopige overeenkomst gestemd die de EU en de VS hebben ondertekend over de overdracht en de verwerking van bankgegevens van Europese burgers. Niet alleen omdat het een uitgesproken slecht akkoord is, dat de naleving van de beginselen van noodzakelijkheid en proportionaliteit op de helling zet, evenals de integriteit en de veiligheid van de Europese bankgegevens, maar ook omdat het Europees Parlement de mogelijkheid ontzegd werd om zijn bevoegdheden op passende wijze uit te oefenen. Ik ben ervan overtuigd dat we de trans-Atlantische samenwerking op alle relevante vlakken moeten versterken, in het bijzonder op het gebied van de ruimte voor vrijheid, veiligheid en recht. Maar dat kan uitsluitend als grondbeginselen, zoals proportionaliteit, noodzakelijkheid en wederkerigheid, volledig worden nageleefd. Op dit moment, waarop we een bladzijde hebben omgeslagen, moet ik de Commissie en de Raad feliciteren met hun nieuwe houding ten aanzien van de samenwerking met het Parlement. Ik hoop dat we er samen in zullen slagen om de basisbeginselen vast te leggen die de toekomstige samenwerking tussen de EU en de VS in de bestrijding van het terrorisme moeten sturen en vergemakkelijken. Ik kijk vol verwachting uit naar de conclusies van het bezoek van de delegatie van het Europees Parlement aan Washington, en ik hoop dat we ook hier zullen kunnen concluderen dat er een bladzijde is omgeslagen.

Ioan Enciu (S&D), schriftelijk. – (RO) Ik heb voor deze resolutie gestemd en ik moet herhalen dat de samenwerking tussen de EU en de VS in de strijd tegen het terrorisme en het sluiten van een specifieke overeenkomst tussen de EU en de VS op dit gebied van cruciaal belang zijn. Deze overeenkomst moet permanent op de radar van het Europees Parlement staan. De Raad en de Commissie moet het wetgevend orgaan van Europa tijdens elke fase van de onderhandelingen over en het sluiten van deze overeenkomst op de hoogte houden. Het Europees Parlement heeft zijn standpunt over deze kwestie al een aantal keer uitgesproken.

Een ander belangrijk aspect van deze resolutie is dat erin wordt bepaald dat elk verzoek om de doorgifte van gegevens moet worden geautoriseerd door een Europese rechterlijke instantie. De doorgifte van gegevens moet worden gerechtvaardigd en moet op een transparante wijze plaatsvinden. De rechten van burgers moeten worden gewaarborgd, zoals het recht op toegang, rectificatie en schrapping van gegevens en het recht op schadevergoeding en verhaalsrecht wanneer er inbreuk op hun privacy wordt gemaakt.

Ik wil benadrukken dat er een oplossing moet worden gevonden voor de beperking van de doorgifte van gegevens, zodat het alleen is toegestaan om gegevens uit te wisselen over van personen tegen wie een verdenking van terrorisme bestaat. Het is belangrijk dat de beginselen van wederkerigheid en evenredigheid in de overeenkomst worden gerespecteerd en dat de overeenkomst onmiddellijk wordt geannuleerd bij niet-nakoming van de verplichtingen die de partijen op zich nemen. Ik ben ervan overtuigd dat de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken de aanbevelingen van deze resolutie in aanmerking zullen nemen.

Edite Estrela (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor de resolutie gestemd omdat ik van mening ben dat elk akkoord tussen de EU en de VS over dit onderwerp ook strenge garanties moet bevatten op het gebied van de uitvoering en het toezicht door de EU daartoe aangewezen bevoegde autoriteit. Alleen zo kunnen we garanderen dat deze overdrachten van gegevens niet afwijken van de beginselen waarop de wetgeving en de praktijk in de EU is gestoeld.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Internationale gerechtelijke samenwerking en trans-Atlantische samenwerking zijn van fundamenteel belang voor de strijd tegen het terrorisme. Daarom moeten we ons verheugen over een langetermijnovereenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten over de preventie van terrorismefinanciering. Zo'n overeenkomst mag echter geen gevaar vormen voor de privacy van de verrichtingen van natuurlijke en rechtspersonen. Daarom zijn de Europese wettelijke eisen voor de eerlijke, noodzakelijke, evenredige en rechtmatige verwerking van persoonsgegevens van primordiaal belang en moeten ze dan ook in alle omstandigheden worden toegepast.

De EU moet de grondbeginselen vastleggen waarop de algemene samenwerking met de VS inzake terreurbestrijding is gestoeld, evenals de mechanismen die de burgers kunnen gebruiken om informatie te melden over verdachte of onregelmatige transacties. De EU en de VS moeten een gerechtelijk samenwerkingsakkoord afsluiten over de preventie van terrorismefinanciering om ervoor te zorgen dat bij de overdracht van persoonsgegevens de rechten en vrijheden van de Europese burgers en bedrijven worden geëerbiedigd en dat hun veiligheid wordt beschermd, zonder dat de vertrouwelijke aard van hun transactiesodeloos in gevaar wordt gebracht.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) Wat betreft de voorlopige overeenkomst die de EU en de VS hebben afgesloten, erken ik de noodzaak van trans-Atlantische samenwerking op het gebied van de bestrijding van internationale misdaad en terrorisme. Ik benadruk dat deze samenwerking gebaseerd moet zijn op wederzijds vertrouwen, op de naleving van de beginselen van wederkerigheid en proportionaliteit en op de eerbied voor de rechten van de burgers. Veiligheid mag echter niet belangrijker zijn dan de andere rechten, vrijheden en garanties, maar moet daarmee sporen. Het is niet aanvaardbaar dat de Portugese politie een gerechtelijk bevel nodig heeft om toegang te krijgen tot de bankgegevens van een persoon, terwijl de Amerikaanse politie, zonder enige gerechtelijke controle, miljoenen gegevens kan ontvangen en analyseren. Daarom heb ik tegen de voorlopige overeenkomst gestemd. Deze nieuwe ontwerpresolutie getuigt echter van een nieuwe houding van de Commissie en de Raad ten aanzien van de samenwerking met het Europees Parlement. Ik hoop dat de toekomstige samenwerking tussen de EU en de VS op het gebied van terrorismebestrijding gestoeld zal zijn op de naleving van de beginselen van proportionaliteit, noodzakelijkheid en wederkerigheid.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Enige tijd geleden heeft het ontwerp voor een SWIFT-overeenkomst tussen de EU en de VS een spectaculaire nederlaag geleden. Maar nu wordt ons weer een resolutie voorgelegd die scherpe kritiek verdient, aangezien ze aanvaardt dat er onder het mom van de zogenaamde "terrorismebestrijding" meer gegevens worden uitgewisseld. Een groot aantal specialisten heeft bevestigd dat de bescherming van onze rechten en vrijheden binnen de context van deze overeenkomst niet is gegarandeerd. De SWIFT-overeenkomst en de kaderovereenkomst voor de bescherming en uitwisseling van gegevens vormen geen garantie voor veiligheid. Integendeel: ze vormen een bedreiging.

We weten dat er in het kader van de betrekkingen tussen de EU en de VS uiteenlopende opvattingen bestaan als het gaat om gegevensbescherming, bevoegdheden, wetgeving en privacy. Voordat we de Commissie een nieuw mandaat kunnen geven, zal er eerst duidelijkheid moeten worden verschaft met betrekking tot deze zaken.

De meerderheid van het EP heeft de Commissie echter een blanco volmacht in handen gegeven. De in het mandaat opgenomen beperkingen ("evenredigheid" en "wederkerigheid") zijn immers vrij ambigu. Op die wijze open je een doos van Pandora, met alle gevolgen van dien voor de vrijheid. Daar komt bij dat lidstaten bevoegdheden kwijtraken, bijvoorbeeld als het gaat om besluiten omtrent de overdracht van gegevens

aangaande de eigen burgers. De bevoegdheid in dezen komt nu te berusten bij een “publieke rechterlijke instantie in de EU”.

Als het gaat om de overdracht en opslag van enorme hoeveelheden gegevens zijn “evenredigheid” en “wederkerigheid” eenvoudigweg onmogelijk, aangezien dit soort transfers een hele reeks gevaren met zich meebrengen (als het gaat om toegang, gebruik en doeleinden) die niet goed te controleren zijn.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb gestemd voor een versterkt mandaat voor de Europese Commissie om te onderhandelen met de Amerikaanse autoriteiten over het SWIFT-vraagstuk. We moeten inderdaad de verzekering krijgen dat twee belangrijke voorbehouden – de kwestie van de overdracht van gegevens in bulk en de mogelijkheid voor Europa om rechtsmiddelen te gebruiken jegens de Verenigde Staten – worden weggenomen. Daarom vind ik dat dit mandaat aanzienlijk moet worden aangepast voor het kan worden aangenomen, want anders zie ik me na afloop van de onderhandelingen opnieuw genoodzaakt om tegen dit akkoord te stemmen, zoals ik in het verleden ook al heb gedaan.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Ik stem tegen deze tekst, waarin steun wordt gegeven aan de mogelijkheid van een overeenkomst tussen Europa en de Verenigde Staten over de overdracht van SWIFT-gegevens. Onder de huidige omstandigheden is het niet mogelijk de gegevens die aan de Amerikaanse autoriteiten beschikbaar zullen worden gesteld, te selecteren. Hierdoor krijgen de Amerikaanse autoriteiten dus toegang tot een grote hoeveelheid privégegevens die beschikbaar wordt gesteld vanwege een noodmaatregel als gevolg van een terroristische dreiging die weliswaar reëel is, maar die nog steeds wordt gebruikt voor imperiale doeleinden. Bovendien wordt in deze tekst geen wederkerigheid van de zijde van de Verenigde Staten geëist, maar wordt er op onderdanige wijze slechts ‘op gewezen’ dat dit normaal zou zijn. Dat Europa op die manier tot vazal van de Verenigde Staten wordt gemaakt, is volstrekt onaanvaardbaar. Meer dan ooit tevoren moet Europa nu duidelijk laten zien dat het onafhankelijk is van de Verenigde Staten.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Terrorismebestrijding is een zaak die zowel Europa als de rest van de democratische wereld aangaat. Elk mechanisme dat kan helpen eventuele aanslagcomplotten op te sporen is voor het slagen van deze strijd van cruciaal belang. De SWIFT-overeenkomst is een heel krachtig instrument voor de strijd tegen het terrorisme, aangezien op basis van deze overeenkomst toegang kan worden verkregen tot geheime financiële informatie betreffende geldovermakingen tussen landen. Dat we nu opnieuw met de Verenigde Staten gaan onderhandelen over deze overeenkomst is een unieke gelegenheid voor de EU om een doeltreffende bijdrage te leveren aan de opsporing van nieuwe terroristen en mogelijke aanslagen. De bereidheid tot medewerking is in de VS thans heel groot: ze staan een overeenkomst voor die de overgedragen gegevens op een doeltreffende wijze beschermen en op het punt van wederkerigheid zo volledig mogelijk is.

Willy Meyer (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (ES) Ik heb gestemd tegen deze gezamenlijke resolutie van de Fractie van de Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa, de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten, de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten) en de Fractie van de Europese Conservatieven en Hervormers, omdat de tekst de mogelijkheid ondersteunt om een akkoord te bereiken tussen de 27 lidstaten en de Verenigde Staten voor de overdracht van bankgegevens onder het voorwendsel van terrorismebestrijding. Onder de huidige voorwaarden zou de overheid van de Verenigde Staten toegang hebben tot een grote hoeveelheid privégegevens van miljoenen Europeanen. Ik denk dat het verzoek van de Verenigde Staten onaanvaardbaar is en een bedreiging vormt van de vrijheden en rechten van de Europeanen. Met dit voorstel proberen de meest conservatieve krachten ons aan handen en voeten gebonden over te leveren aan de belangen van de Verenigde Staten, zonder zich iets gelegen te laten liggen aan de veiligheid of de privacy van onze burgers. Het Europees Parlement mag niet toestaan dat de burgerrechten en de vrijheden van de Europeanen geschonden worden voor antiterroristische doeleinden.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De ontwerpresolutie over de onderhandelingen inzake een nieuwe SWIFT-overeenkomst bevat allerlei gedetailleerde voorstellen om de gegevensbescherming in verband met het leveren van gegevens over financiële transacties aan de Verenigde Staten te verbeteren. Dat is een goede zaak. Daardoor vergeten we echter de vraag of een dergelijke vergaande ingreep in de privacy eigenlijk wel nodig is. Daarvan gaan we blijkbaar gewoon uit. Het is echter niet duidelijk of we het terrorisme op deze manier wel kunnen bestrijden. Bovendien is ook niet duidelijk hoe we ons streven naar meer gegevensbescherming in de praktijk kunnen brengen. Uit het verleden en uit de bestaande praktijk hebben we geleerd dat gegevens maximaal en vaak ook met winstoogmerk worden gebruikt. Daarom ben ik principieel tegen het doorgeven van zeer persoonlijke gegevens, en heb ik tegen de ontwerpresolutie gestemd.

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb vandaag voor de door de meeste fracties gesteunde resolutie van het Parlement gestemd waarin de voorwaarden worden genoemd die het Parlement stelt aan de goedkeuring van een nieuwe SWIFT-overeenkomst en de opening van een nieuwe ronde van onderhandelingen met de VS. Het doel van het Parlement is ervoor te zorgen dat er minimumregels worden vastgesteld voor de bevordering van de trans-Atlantische samenwerking met het oog op de bestrijding van terrorisme en de totstandbrenging van een stelsel voor gegevensoverdracht waarin de burgers van de Unie vertrouwen kunnen hebben. Een van de gevoeligste punten in de onderhandelingen – waaraan bijzondere aandacht moet worden besteed – betreft het verminderen van het volume van de over te dragen gegevens. Daartoe is het noodzakelijk in de nieuwe overeenkomst een reeks bepalingen op te nemen waarmee naleving van de Europese wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens van Europese burgers wordt gewaarborgd. Afgezien daarvan is het eveneens belangrijk dat, zoals ook in de resolutie staat, de EU-burgers de beschikking krijgen over een beter mechanisme met rechtsmiddelen voor beroep, opdat zij hun rechten effectiever kunnen beschermen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb me onthouden van stemming over de SWIFT-resolutie (TFTP). Deze is echter met een zeer grote meerderheid van stemmen aangenomen (geen hoofdelijke stemming). Onze fractie heeft zich van stemming onthouden omdat onze belangrijkste amendementen waren afgewezen, namelijk amendement 8, waarin werd opgeroepen om het doorgeven van gegevens te onderwerpen aan rechterlijke goedkeuring, en amendement 9, waarin werd gevraagd om de Overeenkomst betreffende wederzijdse rechtshulp (MLAA) in te zetten in het kader van het programma voor het traceren van terrorismefinanciering (TFTP). Er werden ook andere belangrijke amendementen van de Verts/ALE-Fractie afgewezen inzake gebruik van een EU-definitie van terrorisme in plaats van de definitie van de VS, een verbod op het verder doorgeven aan derde landen of instellingen en het beperken van de bewaartermijn van gegevens. De resolutie kan echter wel worden gezien als een krachtige boodschap met het oog op de onderhandelingen tussen de EU en de VS over een nieuwe TFTP-overeenkomst nadat de vorige overeenkomst afgelopen februari is afgewezen (instemmingsprocedure), hoewel de vandaag aangenomen tekst volgens ons een stap terug is ten opzichte van de resolutie van het Parlement die vorig jaar september is aangenomen.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De strijd tegen het terrorisme en de financiering daarvan is iets waar we niet om heen kunnen, en dus een onderwerp waar we al de nodige aandacht aan moeten besteden. Trans-Atlantische samenwerking is op dit punt beslist cruciaal. Er is al eerder een poging gedaan om een overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten aangaande de overdracht en het gebruik van gegevens op te zetten, maar die tekst schoot tekort op de punten proportionaliteit, wederkerigheid en transparantie.

In deze resolutie wordt aangedrongen op het vinden van een gemeenschappelijk definitie van “terroristische activiteit”. Verder wordt opheldering verlangd met betrekking tot het begrip “niet-geëxtraheerde gegevens”. Tot slot wordt herhaald dat het noodzakelijkheidsbeginsel moet worden gehanteerd om de uitwisseling van gegevens te beperken, en dat gegevens slechts zolang mogen worden gebruikt als strikt noodzakelijk om het beoogde doel te bereiken.

Er wordt nu een reeks garanties voorgesteld die aansluiten bij de Europese wetgeving en de burgers dus betere bescherming bieden bij de bescherming van hun grondrechten. Niet alleen wordt geprobeerd het principe van non-discriminatie bij alle facetten van de gegevensverwerking te garanderen, het is ook de bedoeling een Europese autoriteit aan te wijzen die zich bezig moet houden met de verwerking van de aanvragen van de VS en het toezicht daarop. Ik heb vóór deze ontwerp-resolutie gestemd, omdat ik meen dat hiermee de basis is gelegd voor onderhandelingen die kunnen leiden tot een evenwichtige overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten.

Ontwerpresolutie (B7-0244/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb deze resolutie gesteund, overwegende dat in het huidige digitale tijdperk gegevensbescherming, het recht op eigen beeldvorming, persoonsrechten en het recht op privacy waarden zijn geworden die een steeds belangrijker rol spelen en dat deze dan ook met bijzondere aandacht moeten worden beschermd. Om deze rechten op behoorlijke wijze te kunnen beschermen, dient ervoor te worden gezorgd dat elke overdracht van persoonsgegevens uit de EU en de lidstaten aan derde landen voor veiligheidsdoeleinden, moet zijn gebaseerd op internationale overeenkomsten met de status van wetgevingshandelingen. Bovenal moet het gebruik van persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) gebaseerd zijn op een reeks beginselen die als basis dienen voor overeenkomsten met derde landen, en voldoen aan de Europese normen op het gebied van gegevensbescherming.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), schriftelijk. – (LT) Ik ben het eens met wat in deze resolutie van het Europees Parlement wordt voorgesteld, namelijk dat we alvorens een nieuwe wettelijke maatregel aan te nemen het effect op de privacy moeten beoordelen op basis van evenredigheid, want het is essentieel om na te gaan of de bestaande maatregelen ontoereikend zijn. Technologie en mobiliteit zijn wezenlijke kenmerken van de wereld van vandaag en daarom zijn persoonlijke rechten en het recht op privacy waarden geworden die we nauwkeurig moeten garanderen en bewaken. Ik steun de oproep van het Parlement voor een onderzoek naar de maatregelen rond op voorhand af te geven passagiersgegevens en persoonsgegevens van passagiers; terwijl we de criminaliteit bestrijden moeten we ook waarborgen dat deze maatregelen evenredig zijn en geen afbreuk doen aan de grondrechten van mensen. Met andere woorden, de overdracht van passagiersgegevens moet voldoen aan de EU-normen voor gegevensbescherming en gegevens mogen alleen worden gebruikt in verband met concrete misdrijven of bedreigingen. Aangezien persoonsgegevens van passagiers worden gebruikt voor veiligheidsdoeleinden, moeten de voorwaarden voor de gegevensoverdracht worden vastgelegd in internationale overeenkomsten met de EU, zodat de rechtszekerheid voor de EU-burgers en de luchtvaartmaatschappijen gewaarborgd is. In nieuwe EU-overeenkomsten moeten we ook passende toezicht- en controlemaatregelen vastleggen die kunnen bijdragen aan onze coördinatie van de overdracht en het gebruik van persoonsgegevens van passagiers.

Carlos Coelho (PPE), schriftelijk. – (PT) De afgelopen jaren zijn we steeds herinnerd aan de noodzaak om een evenwichtige overeenkomst met de VS te bereiken inzake de overdracht van persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens). De onderhandelingen over dit onderwerp hebben nog niet geleid tot een doeltreffende juridische bescherming van PNR-gegevens in de VS. Die gegevens kunnen immers nog jaren na de uitvoering van de veiligheidschecks worden bewaard, terwijl mensen die geen VS-burger zijn geen wettelijke bescherming genieten. De overeenkomsten met Canada en Australië zijn gemakkelijker te aanvaarden, aangezien het evenredigheidsbeginsel in deze teksten beter is uitgewerkt – de toegang wordt op een aantal manieren (type gegevens, bewaartijd en aantal) beperkt en is bovendien onderworpen aan gerechtelijk toezicht. We moeten een consistente benadering volgen en duidelijke principes en regels vastleggen voor het gebruik van PNR-gegevens. Alleen zo kunnen we uit deze impasse geraken en internationale overeenkomsten op dit gebied sluiten, of dat nu met de genoemde drie landen is of met al de landen die naar verwachting gelijkaardige verzoeken zullen gaan doen. Ik steun het voorstel om de stemming over de goedkeuring van het Parlement uit te stellen, en ik hoop dat bij de onderhandelingen nu rekening zal worden gehouden met de bezwaren die het Parlement steeds heeft geuit.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Het debat over de overdracht van persoonsgegevens door luchtvaartmaatschappijen bij trans-Atlantische vluchten heeft de betrekkingen tussen de EU en de Verenigde Staten, Canada en Australië negatief beïnvloedt. Deze kwestie vormt een van de dilemma's van ons tijdsgewricht.

Niemand zal in twijfel trekken dat de privacy van de burgers en de vertrouwelijkheid van gegevens aangaande die burgers bijzondere bescherming behoeven. Slecht weinigen zullen evenwel ontkennen dat we leven in een tijd waarin bedreigingen van de veiligheid van de burgers niet alleen nopen tot een betere uitwisseling van gegevens tussen de met de misdaadbestrijding belaste politieke autoriteiten, maar ook tot een adequate verwerking van die gegevens, om ze zo beter in te kunnen zetten voor het tegengaan van de georganiseerde misdaad en – meer in het bijzonder – het terrorisme. Ik hoop dat het door het Europees Parlement verlangde uitstel ertoe zal bijdragen dat er een zinvol evenwicht tussen deze twee overwegingen wordt gevonden.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) Bij de huidige stand van de onderhandelingen over de overdracht van gegevens is een doeltreffende bescherming van de overgedragen gegevens in de VS nog steeds niet gegarandeerd, aangezien zulke gegevens nog jaren ná uitvoering van veiligheidschecks kunnen worden bewaard, en mensen die geen VS-burgers zijn nog steeds geen wettelijke bescherming genieten. Daarom steun ik het voorstel om de stemming over de goedkeuring van het Parlement uit te stellen, in de hoop dat de aldus gewonnen extra tijd zal volstaan om bij de onderhandelingen recht te doen aan de bezwaren die dit Parlement steeds heeft aangevoerd.

Sylvie Guillaume (S&D), schriftelijk. – (FR) Ik heb deze resolutie gesteund om mijn zorgen te uiten over het gebruik van persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens, in feite zuiver commerciële gegevens) als onderdeel van de onderhandelingen over akkoorden met de Verenigde Staten en Australië (in het kader van de strijd tegen criminaliteit). Het lijkt me eigenlijk verstandiger om, voordat er akkoorden worden getekend voor de overdracht van gegevens aan derden, eerst een algemeen kader uit te werken voor dit soort akkoorden, waarbij de minimale voorwaarden worden vastgesteld, zoals een juridische afbakening, een solide wettelijke basis, normen voor de bescherming van gegevens en een beperkte bewaarperiode. We moeten ook het recht van Europese burgers beschermen om onjuiste gegevens te laten verwijderen en wederkerigheid

bewerkstelligen, zodat Europa ook toegang krijgt tot de gegevens van onze partners. Daarom wil ik dat de debatten worden voortgezet.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Ik stem vóór deze tekst, waarin wordt voorgesteld niet in te stemmen met de huidige overeenkomsten met de Verenigde Staten en Australië inzake de overdracht van de zogenoemde PNR-gegevens van luchtvaartpassagiers. De overdracht van dergelijke gegevens ondermijnt het vrij verkeer van Europese burgers. De fractie waartoe ik behoor, weet dit maar al te goed: een van de leden van het personeel, een mensenrechtenactivist, kreeg een verbod om het grondgebied van de Verenigde Staten te bezoeken of om er zelfs maar overheen te vliegen, nadat hij op een zwarte lijst van potentiële terroristen was gezet. Aan dit soort willekeurige beperkingen van de vrijheden worden wij door dergelijke overeenkomsten blootgesteld. Terroristische daden komen voor en moeten bestreden worden. Ze mogen echter nooit als voorwendsel worden gebruikt om de fundamentele vrijheden te onderdrukken.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) kunnen ook een rol spelen bij de terrorismebestrijding. Op grond van de door het Verdrag van Lissabon aan het Parlement verleende bevoegdheden is ons opnieuw gevraagd deel te nemen aan de onderhandelingen over de nieuwe PNR-overeenkomst tussen de EU en de VS, Australië en Canada. De EU is een overtuigd voorstander van terrorismebestrijding en daarom te allen tijde bereid om onderhandelingen aan te gaan over overeenkomsten die bij deze strijd een nuttig instrument kunnen vormen. De Unie is echter niet bereid om daarvoor burgerlijke vrijheden en grondrechten te ondermijnen.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Om dezelfde redenen die reeds in verband met de SWIFT-overeenkomst genoemd zijn, ben ik tegen de overdracht van gegevens, vooral wanneer niet echt kan worden aangetoond dat deze gegevens op een constructieve wijze gebruikt worden of als misbruik van de gegevens niet kan worden uitgesloten. In de ontwerpresolutie wordt uitvoerig gewezen op de mogelijke gevaren en wordt de aanbeveling gedaan de stemming over het verzoek om goedkeuring van de overeenkomsten met de VS en Australië inzake persoonsgegevens van passagiers uit te stellen. Daarom heb ik voor de ontwerpresolutie gestemd.

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk*. – (EL) De totstandbrenging van een uniform model voor passagiersgegevens, dat zal worden toegepast in de PNR-overeenkomsten met alle belanghebbende landen, en het uitstel van de stemming over het verzoek tot goedkeuring van de overeenkomsten met de VS en Australië lijken zich af te tekenen als de beste oplossing. Een overhaaste behandeling die zou leiden tot een negatieve stem over de PNR-overeenkomsten met de VS en Australië, zou de informatiestroom tot stilstand kunnen brengen, wat weer zou kunnen leiden tot annulering van landingsrechten, met alle rampzalige gevolgen van dien voor de luchtvaart. In de vandaag ingediende gezamenlijke resolutie van alle fracties van het Parlement, waaraan ook ik steun heb gegeven, wordt terecht verklaard dat in de PNR-overeenkomsten minimale voorschriften moeten worden nageleefd, voorschriften waaraan in de onderhandelingen onder geen beding mag worden getornd. Het alles overheersende doel is weliswaar de veiligheid van passagiers, maar dat doel mag niet worden bereikt ten koste van de eerbiediging van het privéleven en de bescherming van de persoonsgegevens van passagiers. Voor de overdracht van passagiersgegevens is het van het allerhoogste belang dat deze gegevens worden vergaard op een restrictieve manier, en altijd met inachtneming van de beginselen van evenredigheid en noodzakelijkheid.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór deze resolutie gestemd. De PNR-resolutie is met een zeer grote meerderheid en met onze steun aangenomen. De resolutie roept op tot uitstel van de stemming over goedkeuring van de overeenkomsten met de VS, Canada en Australië inzake persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) tot de krachtigst mogelijke garanties zijn verkregen over gegevensbescherming, de bewaartermijnen, doelaafbakening, parlementaire controle, rechterlijke controle, recht van toegang en recht van verhaal.

Ontwerpresolutie (RC-B7-0238/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb deze resolutie gesteund aangezien deze diverse punten van zorg die zowel in het Europees Parlement als daarbuiten bestaan, onder de aandacht heeft gebracht. Cyanide wordt erkend als een uiterst giftige chemische stof die in goudmijnen wordt gebruikt en is in de lijst van de belangrijkste verontreinigende stoffen opgenomen en kan rampzalige en onomkeerbare gevolgen hebben voor volksgezondheid en milieu. Deze chemische stof heeft de grootste milieuramp in de geschiedenis van Midden-Europa tot gevolg gehad. Het valt te betreuren dat er op EU-niveau geen heldere regels zijn vastgesteld en dat cyanide in goudmijnen nog steeds wordt gebruikt, waardoor werknemers en het milieu

ernstig in gevaar worden gebracht. Ik ben van mening dat een volledig verbod op cyanide in de mijnbouw de enige manier is om onze watervoorraden en ecosystemen tegen cyanideverontreiniging te beschermen.

Elena Băsescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik ben geen afgevaardigde uit Hongarije die de belangen van dat land verdedigt en daarom de heer Ader steunt, en ik ben evenmin in dienst van een ngo. Ik ben een afgevaardigde uit Roemenië die de belangen van haar eigen land verdedigt.

Als zodanig vind ik het mijn plicht om te vragen dat er eerst een studie naar de effecten van het gebruik van deze technologie wordt uitgevoerd voordat we gaan eisen dat het gebruik van cyanidetechnologieën in de mijnbouw wordt verboden.

Het was de plicht van degenen die de resolutie hebben ingediend om met een alternatief te komen dat economisch beter haalbaar en minder giftig is dan de optie die ze nu volledig willen verbieden.

Na de verklaring die de vertegenwoordiger van de Europese Commissie, Cecilia Malmström, twee weken geleden heeft afgelegd en de bijeenkomst met vertegenwoordigers van de lokale gemeenschappen (waaronder de burgemeesters van de betrokken gemeenten in het Roșia Montană-gebied) ben ik tot de conclusie gekomen dat er een diepgaand onderzoek moet worden verricht en dat alle bestaande opties moeten worden onderzocht voordat deze technologie volledig wordt verboden.

De volgende aspecten moeten allemaal worden onderzocht voordat we een besluit nemen: milieubescherming, het aantal banen, het aantrekken van investeringen en het gebrek aan alternatieven voor mijnbouw voor de bevolking van deze regio.

Tot slot wil ik opmerken dat ik tegen deze resolutie heb gestemd en twee amendementen heb ingediend omdat deze resolutie de visie en de belangen van maar één partij weergeeft.

George Becali (NI), *schriftelijk*. – (RO) Ik steun het amendement waarin wordt gevraagd om de schrapping van paragraaf 4 van de ontwerpresolutie waarover vandaag is gestemd. Daarom heb ik vóór dit amendement gestemd. Ik heb echter tegen de ontwerpresolutie gestemd, om een aantal redenen. We kunnen niet van de Europese Commissie vragen om het gebruik van cyanidetechnologie in goudmijnen in bepaalde lidstaten, zoals Roemenië, dat belangrijke nog niet gedolven natuurlijke hulpbronnen heeft, te verbieden. Het Roșia Montană-project verdient het om steun te ontvangen, gezien de economische en sociale effecten en het feit dat de beperkingen die zijn bedoeld om het milieu en archeologische sites te beschermen worden nageleefd. Als lid van het Europees Parlement steun ik de kans die aan dit gebied, met al zijn problemen, wordt geboden. Ik ben ervan overtuigd dat de verantwoordelijke overheidsinstanties een licentievergoeding zullen uitonderhandelen die het mogelijk maakt om het Roșia Montană-gebied met zijn gouderts nieuw leven in te blazen en te beschermen. Als lidstaat heeft Roemenië het recht om zijn gouderts te delven, onder veilige omstandigheden waarin het milieu wordt beschermd maar ook de economische en sociale vruchten worden geplukt van de natuurlijke rijkdom waarover het land beschikt.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Cyaankali is een uiterst gevaarlijk chemisch product, dat in de mijnbouw wordt gebruikt, ondanks de risico's voor het milieu en de menselijke gezondheid. Tien jaar geleden is meer dan 100 000 kubieke meter met cyaankali vervuild water uit een reservoir van een goudmijn in Roemenië per ongeluk in het rivierwater terechtgekomen. Die lozing was verantwoordelijk voor een van de grootste milieurampen in Midden-Europa. Gedurende meerdere jaren hebben giftige stoffen daar het ecologisch evenwicht, de voedselketen en de fundamentele menselijke behoefte aan water uit die rivieren in gevaar gebracht. Het is goed mogelijk dat een dergelijk ongeluk zich herhaalt. Er zijn in Europa verschillende mijnbouwprojecten waar cyaankali wordt gebruikt. Er kan zich altijd een nieuwe ramp voordoen. Dat is slechts een kwestie van tijd en menselijke onachtzaamheid. Mijnbouw met gebruik van cyaankali vereist slechts weinig arbeidskrachten, maar brengt het risico van grote milieurampen met zich mee. De Europese wetgeving op milieugebied is gebaseerd op het voorzorgsbeginsel en stelt preventie van en toezicht op verontreiniging van het water verplicht. Ik heb dus voor de resolutie van het Europees Parlement gestemd, waarin wordt verzocht om een verbod op het gebruik van cyaankali in de goudmijnen van de Europese Unie.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Ik onderschrijf de onderhavige resolutie en heb vóór gestemd. Het vraagstuk van het gebruik van cyanide in mijnbouwtechnologieën is uitermate ernstig. Dit vereist een onmiddellijke en vastberaden aanpak en duldt geen obstructie. De Commissie heeft tot nu toe een zeer lakse houding aangenomen ten aanzien van dit vraagstuk en daarin moet onmiddellijk verandering komen. Het vraagstuk is aan de orde in een groot aantal landen en betreft de gezondheid van Europese burgers en de bescherming van het milieu. De ongevallen die zich hebben voorgedaan door het gebruik van cyanide in de mijnbouw, in bijvoorbeeld Roemenië maar ook in andere landen, en de gevolgen ervan zijn alom

bekend en zorgwekkend. Het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op een onlangs door mij gestelde vraag over het recente besluit om in Bulgarije goud te gaan winnen met gebruikmaking van cyanide heeft onze vrees alleen maar vergroot. Helaas lijkt het waarschijnlijk dat ook in Noord-Griekenland cyanide zal worden gebruikt, waar drie investeringsprogramma's door buitenlandse ondernemingen worden uitgevoerd. Tot slot heb ik voor de resolutie gestemd omdat de Commissie in het komende semester een voorstel moet doen voor een volledig verbod op het gebruik van cyanide in de EU, opdat dit verbod uiterlijk eind 2012 van kracht kan worden. Bovendien moeten alle landen zich ertoe verbinden het gebruik van cyanide te verbieden, net zoals Hongarije onlangs heeft gedaan.

Marielle De Sarnez (ALDE), schriftelijk. – (FR) Het Europees Parlement heeft een resolutie aangenomen voor het algehele verbod op technologieën die gebruik maken van cyaankali in de mijnindustrie voor het einde van 2011. De gevolgen voor het milieu van een vervuiling met cyaankali zijn transnationaal, dus zo'n verbod moet op Europees niveau worden ingevoerd. In januari 2000 bijvoorbeeld, stroomde 100 000 kubieke meter met cyaankali vervuild water weg uit een goudmijn in Roemenië en vervuilde de rivieren in Roemenië, Hongarije, Servië en Bulgarije. We willen dat de lidstaten stoppen met het steunen van mijnbouwprojecten die gebruik maken van technologieën op basis van cyaankali. Tegelijkertijd zal de Commissie de industriële omschakeling van deze gebieden moeten stimuleren door financiële steun te verlenen aan vervangende groene vormen van industrie, energie uit hernieuwbare bronnen en het toerisme.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt en Cecilia Wikström (ALDE), schriftelijk. – (SV) In de Zweedse goudmijnsector wordt cyanide in gesloten systemen en op een vanuit milieuoogpunt houdbare manier gebruikt. Het wordt afgebroken vooraleer het water het systeem verlaat en de best beschikbare technieken (BBT) leveren grenswaarden op die ver onder internationaal overeengekomen veiligheidsniveaus liggen. Hoge veiligheidsnormen voorkomen dat cyanide gevolgen heeft voor het milieu. Die mijnen dragen bij tot de werkgelegenheid in dunbevolkte gebieden en het is tot dusver niet gelukt om een alternatieve techniek te ontwikkelen. Onderzoek en ontwikkeling zouden ook op dit gebied aangemoedigd moeten worden, maar in de huidige situatie zou een verbod vanuit sociaal en economisch oogpunt nefast zijn.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson en Marita Ulvskog (S&D), schriftelijk. – (SV) Als sociaaldemocraten zetten wij ons op ruime schaal in voor uitfasering van gevaarlijke stoffen in voeding, milieu, productieprocessen, enzovoort. Cyanide is zo een gevaarlijke stof en de omgang met cyanide is om voor de hand liggende redenen gereguleerd. In Zweden wordt cyanide in de mijnbouw alleen gebruikt in gesloten processen en op een manier die als veilig wordt beschouwd. In andere delen van de EU is de omgang met de stof niet even strikt gecontroleerd.

Wij kozen ervoor om ons bij de eindstemming van stemming te onthouden omdat wij ons niet achter een snel algeheel verbod kunnen scharen dat de mijnbouw ook in de landen waar het gebruik van cyanide als veilig wordt beschouwd, zou bestraffen. Wij willen echter dat de Commissie onmiddellijk maatregelen neemt om te verzekeren dat cyanide in alle lidstaten in veilige en gesloten processen wordt gebruikt en om op lange termijn het gebruik van cyanide in de productie door middel van een verbod uit te faseren.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) De bijzondere toxiciteit van cyanide en de gevolgen van het gebruik van deze stof in de mijnbouw – zowel voor degenen die deze substantie gebruiken als voor de flora en fauna rond de mijnen – verplicht ons stappen te nemen in de richting van een verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw. Als we dat niet doen zal het aantal vervuilingsgevallen toenemen, met alle daaruit voortvloeiende rampzalige gevolgen voor mens en milieu. Gelet op de huidige behoeften van de mijnbouwindustrie is het evenwel nog niet mogelijk een onmiddellijk verbod in te stellen. Daarom is het van belang dat er maatregelen worden onderzocht en ingevoerd die de milieugevolgen van het cyanidegebruik tot een minimum beperken.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor deze resolutie gestemd, omdat ze voorstelt vóór het einde van 2011 een algemeen verbod op het gebruik van cyanide in mijnstechnologieën in de Europese Unie in te stellen. Ik heb begrepen dat een dergelijk verbod nu de enige veilige manier is om onze watervoorraden en ecosystemen tegen cyanideverontreiniging door de mijnbouw te beschermen. Ik wijs er met klem op dat elk exploitatiebedrijf moet worden verplicht een verzekering af te sluiten om in geval van een ongeluk of een bedrijfsstoring schadevergoeding te kunnen uitkeren en de kosten van herstel van een locatie in de oorspronkelijke ecologische en chemische toestand te kunnen vergoeden.

Françoise Grossetête (PPE), schriftelijk. – (FR) Ik heb vóór deze tekst gestemd en ben tevreden met de uitkomst van de stemming, omdat cyanide een uiterst giftige chemische stof is die rampzalige en onomkeerbare

gevolgen kan hebben voor de menselijke gezondheid en het milieu. Cyanide wordt tevens gekarakteriseerd als een belangrijke verontreinigende stof krachtens de kaderrichtlijn water (KRW).

Moet ik er nog aan herinneren dat er in januari 2000 meer van 100 000 kubieke meter met cyanide verontreinigd water wegstroomde uit een goudmijn in Baia Mare, in Roemenië, en de rivieren de Someș, de Tisza en de Donau verontreinigde? Hierdoor werden vissen en levende organismen gedood en raakte het drinkwater in Roemenië, Hongarije, Servië en Bulgarije blijvend verontreinigd.

Moet ik eraan herinneren dat dit incident bekendstaat als een 'tweede Tsjernobyl' vanwege de verwoestende invloed die het op het milieu heeft gehad?

Als wij in een eenvoudige gezamenlijke resolutie geen krachtig standpunt innemen ten gunste van een volledig verbod op het gebruik cyanide in de mijnbouw van de EU, dan heeft de boodschap die wij aan de Europese Commissie afgeven geen betekenis voor de toekomst.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Er zijn momenten dat milieubescherming, het behoud van het natuurlijk erfgoed en het welzijn van mensen het winnen van economische en partijbelangen. Dat blijkt uit deze resolutie.

Het Europees Parlement is er vandaag in geslaagd om te laten zien dat het in de eerste plaats opkomt voor de belangen en het welzijn van mensen. Het gebruik van cyanidetechnologieën in de mijnbouw vormt een risico dat we ons niet kunnen veroorloven, aangezien de effecten onomkeerbaar zijn.

Ik steun echter het idee om industriële herstructurering aan te moedigen in gebieden waar mijnbouw op basis van cyanidetechnologieën is verboden door voldoende financiële steun te geven voor 'schone' industrieën, hernieuwbare energie en toerisme.

Tunne Kelam (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór deze resolutie gestemd aangezien ik van mening ben dat het gebruik van cyanide in de mijnbouw in Europa zou moeten worden verboden. Cyanide is een uiterst giftige chemische stof die wordt gebruikt in goudmijnen, en vormt een ernstige bedreiging voor het milieu en de menselijke gezondheid. Ernstige ongevallen in het verleden hebben aangetoond dat verontreiniging met cyanide onomkeerbare gevolgen kan hebben voor het milieu en de menselijke gezondheid. In dit opzicht ben ik er een sterk voorstander van om dit type mijnbouw op zo kort mogelijke termijn te verbieden om ervoor te zorgen dat vanaf nu niemand meer hoeft te worden blootgesteld aan de verwoestende gevolgen van het gebruik van cyanide in de mijnbouw.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb tegen de resolutie over een algeheel verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw tegen eind 2011 gestemd, en wel om een aantal redenen. Het stopzetten van lopende mijnbouwprojecten waarin cyanidetechnologieën worden gebruikt zou een harde klap zijn voor de lidstaten waarin deze technologieën worden gebruikt (Finland, Zweden, Spanje, Roemenië, Bulgarije en Griekenland) en de lidstaten die cyanide produceren (België, het Verenigd Koninkrijk, Tsjechië en Duitsland). Europa zou dan voor 100 procent afhankelijk worden van de invoer van goud, een metaal dat in de Europese edelmetalenindustrie wordt gebruikt, evenals in de elektronica-industrie. Ongeveer 87 procent van de geproduceerde cyanide wordt gebruikt in andere industriële sectoren dan de mijnbouw, zoals voor de productie van vitamines, sieraden en juwelen, lijmen, elektronische componenten van computers, vuurvaste isolatiematerialen, cosmetica, nylon, verven, geneesmiddelen, enzovoort. Er worden technologieën gebruikt in de economie die een gevaar vormen voor de volksgezondheid en het milieu. Het gebruik van cyanide is er daar slechts één van. Er bestaan regels en normen om deze activiteiten onder veilige omstandigheden te laten plaatsvinden, zodat er geen negatieve gevolgen optreden. Dit beginsel is ook van toepassing op mijnbouwactiviteiten. Er is wetgeving van kracht die moet worden gerespecteerd. We hebben niet het recht om te verbieden, maar we hebben wel het recht om te beschermen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De EU is heel duidelijk geweest bij de formulering van de doelstellingen van de kaderrichtlijn water inzake de kwaliteit van de watervoorraden: deze mogen geen chemische agentia bevatten. Om die doelstellingen te verwezenlijken is een verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw van fundamenteel belang. We moeten deze techniek vervangen door een milieuvriendelijkere alternatieve werkwijze, aangezien het gebruik van cyanide in de mijnbouw de afgelopen 25 jaar al 30 maal aanleiding is geweest voor zeer zware ongevallen.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb tegen deze resolutie gestemd omdat de richtlijn uit 2006 die van kracht is het milieu en de volksgezondheid maximale bescherming biedt met betrekking tot het gebruik van cyanidetechnologieën in de mijnbouw. Gezien de strenge bepalingen over mijnbouwafval

en het gebrek aan levensvatbare alternatieven is er geen noodzaak om een algemeen verbod op het gebruik van cyanidetechnologieën voor het winnen van goud op te leggen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Ik heb vóór de definitieve tekst gestemd. De gezamenlijke ontwerpresolutie is aangenomen met slechts één kleine positieve aanvulling (de omschakeling van de industrie stimuleren in de gebieden waar het gebruik van cyanide in de mijnbouw verboden is). De pogingen om het verzoek tot invoering van een volledig verbod om te zetten in een verzoek tot een reguliere effectbeoordeling is bij hoofdelijke stemming (161/416) afgewezen en dat geldt ook voor het amendement waarin werd opgeroepen om alleen maar een verbod te overwegen (hoofdelijke stemming: 246/337). Ons gezamenlijke amendement met S&D-Fractie en de GUE/NGL-Fractie om een verbod voor te stellen en een ingangsdatum vast te stellen, werd afgewezen (hoofdelijke stemming: 274/309). De definitieve resolutie is aangenomen met 524 stemmen voor, 54 tegen en 13 onthoudingen (de ALDE-Fractie onthield zich van stemming, aangezien de omschakeling naar een effectbeoordeling niet werd aangenomen).

Alf Svensson (PPE), schriftelijk. – (SV) Tijdens de stemming van gisteren in het Europees Parlement over een algeheel verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw in de Europese Unie stemde ik net als veel andere Zweedse Europese Parlementsleden tegen de ontwerpresolutie. Cyaniden zijn giftig en het is van het grootste belang dat het gebruik ervan binnen het kader van vastgelegde milieurielichting gebeurt en dat het logen in gesloten processen plaatsvindt. Dat is vaste routine in Europa en het beperkt het risico van gevaarlijke emissies. Een algeheel verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw zou betekenen dat de goudmijnen in Europa, ook die in Zweden, zouden moeten sluiten. Volgens mij is een algeheel verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw niet aan te raden vooraleer we een alternatief hebben voor het logen met cyanide dat haalbaar is vanuit technisch, economisch en milieuoogpunt. Daarom heb ik tegen de ontwerpresolutie gestemd.

15. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

VOORZITTER: JERZY BUZEK

Voorzitter

16. Verklaringen van de Voorzitter

De Voorzitter. – Wij hebben kennis genomen van het erg droevige nieuws over de in Mexico gepleegde moord op de uit Finland afkomstige internationale mensenrechtenwaarnemer, Jyri Antero Jaakkola. Deze man en de Mexicaanse activiste Betty Cariño Trujillo, die hem op dat moment begeleidde, zijn om het leven gebracht tijdens een missie voor toezicht op de naleving van de mensenrechten in dit land. Namens het Europees Parlement zou ik onze deelneming willen betuigen aan de families van de slachtoffers. Zoals we nu zien, moeten er in de wereld waarin wij leven nog steeds dergelijke offers worden gebracht.

Zoals u ongetwijfeld weet, heb ik vorige week een officieel bezoek gebracht aan de Verenigde Staten. Daar heb ik het nieuwe contactpunt van het Europees Parlement bij het Amerikaanse Congres in Washington officieel geopend. Ik heb ook talrijke belangrijke gesprekken gevoerd die zouden moeten bijdragen tot nauwere samenwerking tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten, voornamelijk op economisch gebied. Daarenboven hebben we niet alleen over een strategisch partnerschap gesproken, maar ook over de veranderingen die in de Europese Unie hebben plaatsgevonden na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Wij verwachten dat we op voet van gelijkheid kunnen samenwerken met de Verenigde Staten.

Aanstaande zondag, 9 mei, wordt de 60e verjaardag van de Schuman-verklaring gevierd. Ter gelegenheid hiervan opent het Europees Parlement op zaterdag 8 mei in Brussel en op zondag in Straatsburg zijn deuren voor alle geïnteresseerde bezoekers. Ook in Luxemburg zullen er plechtigheden worden gehouden om deze gebeurtenis te herdenken. Onder andere een van de vicevoorzitters van de Commissie en de Franse en Duitse ministers van Europese Zaken zullen een bezoek brengen aan Straatsburg. Ik zal daar eveneens aanwezig zijn. Ik zou iedereen ertoe willen aanzetten om aanstaande zondag, dus over vier dagen, naar Straatsburg te komen.

17. Herziening van de Verdragen – Overgangsbepalingen in verband met de samenstelling van het Europees Parlement – Besluit om geen conventie tot wijziging

van de Verdragen bijeen te roepen voor wat betreft de overgangsmaatregelen in verband met de samenstelling van het Europees Parlement (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

– het verslag van Íñigo Méndez de Vigo, namens de Commissie constitutionele zaken, over het ontwerpprotocol tot wijziging van protocol nr. 36 betreffende de overgangsbepalingen in verband met de samenstelling van het Europees Parlement tot het einde van de zittingsperiode 2009-2014: advies van het Europees Parlement (artikel 48, lid 3, van het EU-Verdrag) [17196/2009 – C7-0001/2010- 2009/0813(NLE)] (A7-0115/2010), en

– de aanbeveling van Íñigo Méndez de Vigo, namens de Commissie constitutionele zaken, inzake het voorstel van de Europese Raad om geen conventie tot wijziging van de Verdragen bijeen te roepen voor wat betreft de overgangsmaatregelen voor de samenstelling van het Europees Parlement [17196/2009 – C7-0002/2010- 2009/0814(NLE)] (A7-0116/2010).

Íñigo Méndez de Vigo, rapporteur. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, staat u mij toe mijn betoog te beginnen met een versregel van Rilke: “Herr, es ist Zeit. Der Sommer war sehr groß...”. Rilke was de lievelingsdichter van onze collega de heer Dimitris Tsatsos, die zeer onlangs gestorven is. Een tijd geleden, op 19 november 1997, hadden Dimitris Tsatsos en ik de eer om het verslag over het Verdrag van Amsterdam voor te leggen aan dit Parlement.

Het was in datzelfde verslag over het Verdrag van Amsterdam dat wij voorstelden dat elke herziening van de Verdragen vooraf zou moeten worden voorbereid door een conventie.

Wij noemden dat de communautaire methode. Het was die conventie-methode die gebruikt is om het Handvest van de grondrechten op te stellen, en met name het Grondwettelijk Verdrag.

Juist vandaag zou ik Dimitris Tsatsos willen herdenken, nu we op het punt staan de eerste hervorming van het Verdrag van Lissabon door te voeren dat per slot van rekening, mijnheer de Voorzitter, het Grondwettelijk Verdrag is waarvoor we zo hard gestreden hebben.

Die eerste hervorming, die zal bestaan uit een wijziging van protocol nr. 36 van het Verdrag van Lissabon, wordt veroorzaakt door een afwijkende situatie want, op het moment van de verkiezingen van dit Parlement in juni van het vorig jaar, was het Verdrag van Lissabon nog niet van kracht, als gevolg van de ontwikkelingen die ons allen bekend zijn.

De vorige Parlementsverkiezingen zijn dus gehouden aan de hand van het Verdrag van Nice dat toen van kracht was, en het Verdrag van Nice voorzag in 736 Europese afgevaardigden terwijl het Verdrag van Lissabon voorziet in 751 afgevaardigden.

Om de zaak nog ingewikkelder te maken, mijnheer de Voorzitter, is in de Akte van 1976 vastgelegd dat het mandaat van de afgevaardigden vijf jaar duurt. Met andere woorden: we kunnen hetgeen is vastgelegd in het Verdrag van Lissabon, namelijk een aantal van 751 Europese afgevaardigden, niet zonder meer toepassen, omdat als gevolg van Lissabon een bepaald land dan drie afgevaardigden verliest die gekozen zijn en die het Parlement tijdens deze zittingsperiode dan ook niet kunnen verlaten.

Om die reden, mijnheer de Voorzitter, moet protocol nr. 36 worden gewijzigd, zodat de akkoorden van Lissabon van kracht kunnen worden en dit Parlement, als de wijziging van protocol nr. 36 in werking treedt, gedurende deze zittingsperiode van 2009 tot 2014 bij uitzondering 754 leden telt.

Daarom, mijnheer de Voorzitter, heeft de Europese Raad u een brief doen toekomen met het verzoek dat het Parlement zich overeenkomstig artikel 48, lid 2 van het Verdrag over een tweetal vragen uitspreekt.

De eerste vraag is of er al dan niet een conventie nodig is om de wijziging van protocol nr. 36 voor te bereiden. De tweede is of de regeringsleiders en staatshoofden al dan niet een intergouvernementele conferentie bijeen mogen roepen voor een wijziging van protocol nr. 36.

Deze twee vragen staan met elkaar in verband, al worden zij behandeld in twee aparte verslagen. Ik zal beginnen met het bijeenroepen van de intergouvernementele conferentie. Zoals ik al zei, hebben we te maken met het politieke resultaat van de toepassing van het Verdrag van Lissabon en we hebben ook te maken met een tijdelijke en uitzonderlijke oplossing voor een periode die niet langer duurt dan alleen deze zittingsperiode.

Daarom zal die intergouvernementele conferentie zich beperken tot iets waarover al overeenstemming bereikt is: hoe die achttien afgevaardigden over twaalf landen verdeeld moeten worden.

Mijnheer de Voorzitter, er is dus geen debat. Ik denk dat de intergouvernementele conferentie heel snel bijeen kan worden geroepen, in de loop van deze ochtend zelfs, daar het politieke besluit al genomen is.

Ik zal dan ook vragen om voor de intergouvernementele conferentie te stemmen en ik zal zeggen dat ik denk dat een conventie niet nodig is voor een kwestie die al is opgelost. Wij zijn voorstander van de intergouvernementele conferentie; wij zijn tegen het bijeenroepen van een conventie.

Diego López Garrido, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik moet zeggen dat ik blij ben met het feit dat het Europees Parlement, onder de hoede van mijn dierbare vriend en partijgenoot Íñigo Méndez de Vigo, het standpunt deelt van de Europese Raad in de zin dat het voor het doorvoeren van de voorgestelde wijziging van protocol nr. 36 van het Verdrag van Lissabon niet nodig is een conventie bijeen te roepen, daar het gaat om een kleine wijziging, al is die van essentieel belang is om hier in dit Huis de aanwezigheid mogelijk te maken, voordat de volgende verkiezingen gehouden worden, van het aantal Europese afgevaardigden dat hier had moeten zijn als het Verdrag van Lissabon van kracht was geweest.

Dit specifieke geval is vrij paradoxaal, omdat zowel de heer Méndez de Vigo als ikzelf hebben deel uitgemaakt van de conventie die een Grondwet voor Europa heeft opgesteld. In dit geval gaat het erom die procedure te vermijden, daar we te maken hebben met een kleine – feitelijk puur formele – wijziging van het Verdrag van Lissabon.

Ik ben blij dat op die manier, als het Europees Parlement het voorstel van de heer Méndez de Vigo aanneemt, en nadat de intergouvernementele conferentie gehouden is en de betreffende ratificatieprocedures zijn afgesloten in de 27 parlementen van de landen die deel uitmaken van de Europese Unie, nog eens achttien afgevaardigden uit twaalf landen – het Verenigd Koninkrijk, Slovenië, Polen, Nederland, Malta, Letland, Italië, Bulgarije, Zweden, Frankrijk, Oostenrijk en Spanje – zo snel mogelijk kunnen aantreden.

De burgers van die landen zullen dan dus nog beter worden vertegenwoordigd in het Europees Parlement. Het lijkt me dan ook heel verheugend dat dit verslag van de heer Méndez de Vigo er gekomen is, en dat het in de Commissie constitutionele zaken is goedgekeurd in de vorm die hij had voorgesteld. Ik hoop ook dat het verslag op brede instemming van de plenaire vergadering zal kunnen rekenen, en dat we hier in het Europees Parlement zo snel mogelijk die achttien ontbrekende afgevaardigden zullen zien zitten, en dat hierin zal worden voorzien door het Verdrag van Lissabon.

Maroš Šefčovič, *lid van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Méndez de Vigo voor een voortreffelijk verslag. Ik ben ook blij dat ik het Europees Parlement kan mededelen dat de Commissie een positief advies heeft aangenomen over de opening van de intergouvernementele conferentie (IGC) die de noodzakelijke wijziging van het Verdrag die de benoeming van achttien extra leden van het Europees Parlement mogelijk moet maken, gaat onderzoeken.

De Europese Raad had de Commissie op voorstel van de Spaanse regering om advies gevraagd en, aangezien het voorstel van de Spaanse regering voortkomt uit de lang gevestigde politieke overeenkomst om de extra achttien leden van het Europees Parlement zonder uitstel te benoemen, heeft de Commissie aanbevolen om zo spoedig mogelijk een intergouvernementele conferentie te openen.

Overeenkomstig het Spaanse voorstel heeft de Commissie in haar advies ook benadrukt dat de IGC zich dient te beperken tot de kwestie van de extra leden. Ik was heel blij te zien dat het verslag van de heer Méndez de Vigo door een grote meerderheid in de Commissie constitutionele zaken gesteund werd en we hopen dat dat morgen tijdens de zitting van het Parlement ook het geval is.

Ik spreek ook namens de Commissie de hoop uit dat snel overeenstemming zal worden bereikt over de beperkte wijziging van het Verdrag die tijdens deze IGC aan de orde zal komen en dat de achttien extra leden na de ratificatie door de lidstaten zo snel mogelijk hun mandaat zullen gaan vervullen.

Carlo Casini, *namens de PPE-Fractie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zal het zeer kort houden, omdat de Commissie constitutionele zaken, waarvan ik voorzitter ben, een zeer uitgebreide overeenkomst heeft gesloten in lijn met de punten die reeds zijn besproken en daarom is het onnodig om hier al te lang over te debatteren.

Het probleem dat ontstond en dat binnen de commissie is besproken, betrof met name het volgende: zowel de Akte van 1976 als het Verdrag van Lissabon vereisen dat de leden van dit Parlement rechtstreeks worden

gekozen door de mensen uit de verschillende landen. Dit is problematisch voor gevallen waarin het kiessysteem waarmee de Parlementsleden voor deze zittingsperiode worden gekozen, kandidaten de toegang tot dit Parlement ontzegt die niet genoeg stemmen hebben gekregen om een zetel veilig te stellen, maar wel genoeg om op een later moment toegang te verkrijgen.

Sommige kiessystemen staan dit toe, terwijl andere dit niet lijken toe te staan. Als we de integratie van de leden in het Parlement niet aanmerkelijk willen vertragen, moeten we daarom kunnen terugvallen op uitzonderlijke overgangsregelingen voor de benoeming van Parlementsleden, zoals voorzien door de Raad.

Na lange debatten heeft mijn commissie besloten dat dit een eerlijk standpunt is. Daarom staan wij achter hetgeen reeds gezegd is. Ik moet zeggen dat ik een amendement heb ingediend met het voorstel om waarnemers aan te wijzen voor een interim-periode voorafgaand aan de verkiezing van de nieuwe Parlementsleden. Ondanks dat dit amendement momenteel nog wordt besproken, moeten we hiertegen stemmen – ook al gaat het hier om mijn amendement – aangezien het compromisamendement tot een snelle en directe integratie van de leden in dit Parlement zal leiden.

Ramón Jáuregui Atondo, namens de S&D-Fractie. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen zou ik willen zeggen dat het besluit dat we in dezen nemen niet een willekeurig besluit is. In de eerste plaats herzien we hiermee het Verdrag. Kort nadat het van kracht is geworden, stellen wij nu voor het eerst een herziening voor van het Verdrag. Dat is niet zomaar een voorstel.

In de tweede plaats echter is wat wij doen de mogelijkheid herstellen, bevestigen en creëren voor achttien Europese afgevaardigden, die het recht zouden hebben gehad hun plaats in te nemen als het Verdrag was goedgekeurd vóór de verkiezingen, om hun recht uit te oefenen. Bovendien stellen we twaalf landen, die het recht hebben om hun situatie in dit Parlement te herstellen omdat zij met de hele Unie overeen zijn gekomen dat zij een grotere vertegenwoordiging zouden moeten hebben dan die welke ze nu hebben, in staat om dat recht uit te oefenen. Dat is het enige waar het hier om gaat, maar het is een belangrijk punt.

Het Verdrag zelf eist echter dat er een conventie gehouden wordt om het Verdrag te herzien. De Raad vraagt ons terecht of het nodig is een conventie te organiseren om een overeenkomst van alle landen van de Unie te ratificeren. Het Parlement antwoordt dat dit niet nodig is. In dit geval is dat niet nodig.

Het geeft de Raad dan ook het mandaat een intergouvernementele conferentie bijeen te roepen en het Verdrag te herzien, wat het mogelijk maakt dat 27 landen dit ondertekenen, waardoor de achttien afgevaardigden in het Parlement kunnen komen en de twaalf betreffende landen volwaardig vertegenwoordigd worden.

Dat is waarom het gaat, maar er is een probleem. Allereerst moet ik erkennen dat we enige moeite hadden om vast te stellen of degenen die hier zullen komen, verplicht rechtstreeks gekozen moeten worden voor deze zetels of dat ze op een andere manier gekozen kunnen worden.

Ik denk dat dit probleem, dat realistisch moet worden belicht en weergegeven, op bevredigende wijze is opgelost. Ik wil niet alleen de rapporteur van het verslag, de heer Méndez de Vigo, bedanken maar ook de heer Duff, voor het feit dat we een naar mijn idee bijzonder belangrijk akkoord bereikt hebben tussen de drie fracties.

Wat wij zeggen is: ja, herzie het Verdrag maar, maar zonder conventie, zodat er een begin kan worden gemaakt met het recht op die bevestiging. Tegelijkertijd echter dient het Parlement er de nationale parlementen op te wijzen dat zij afgevaardigden moeten sturen die rechtstreeks voor het Europees Parlement gekozen zijn, en dat we in dit Parlement van plan zijn het Europese kiesstelsel te herzien om het Europese kiesmodel uit te rusten met een gelijkgeschakeld, supranationaal systeem voor het kiezen van afgevaardigden.

Ik ben heel blij dat deze twee overwegingen het evenwicht mogelijk hebben gemaakt waardoor deze zaak heropend kan worden.

Andrew Duff, namens de ALDE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het voorstel dat voor ons ligt, gaat uiteraard vooraf aan de inwerkingtreding van het Verdrag. Als het Verdrag voorafgaand aan een dergelijk voorstel in werking was getreden, hadden we het niet aanvaard.

Het Parlement kon niet akkoord gaan met het feit dat Frankrijk van plan was twee afgevaardigden van de Nationale Assemblée als leden van het Europees Parlement te benoemen. En als we dit overeengekomen waren na de inwerkingtreding van het Verdrag – als dit voorstel niet was ingediend voordat het Verdrag van kracht werd – hadden we ook in strijd met het Verdrag gehandeld omdat dit voorstel niet in overeenkomst is met het beginsel van degressieve evenredigheid.

Wij gaan akkoord met een overgangsoptlossing, maar dankzij de controverse zijn wel de problemen in verband met de samenstelling van het Parlement en de verkiezingsprocedure aan het licht gebracht. Ik ben blij dat alle fracties het er nu over eens zijn dat een substantiële hervorming van de verkiezingsprocedure noodzakelijk is. Het Parlement komt binnenkort met voorstellen waarvoor een intergouvernementele conferentie nodig is, die volledig en naar behoren zal worden voorbereid door een conventie waarin nationale parlementen vertegenwoordigd zijn, die in brede zin raadgevend zal zijn en waarin ook nationale politieke partijen vertegenwoordigd zullen zijn, zodat deze kwestie op tijd voor 2014 geregeld is.

Ik ben mijn collega's en de coördinatoren van de andere fracties bijzonder dankbaar voor de constructieve onderhandelingen die zijn afgesloten met het vaste voornemen om over te gaan tot hervorming van de verkiezingsprocedure van het Parlement.

Gerald Häfner, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, over deze kwestie bestaat een brede consensus. We verheugen ons op de uitbreiding van het Parlement, we verheugen ons op de achttien nieuwe leden, en we willen het nu mogelijk maken dat ze naar ons toe komen, en samen met ons aan de slag kunnen gaan.

Er bestaat nog een klein meningsverschil, dat echter eigenlijk een enorm meningsverschil is. Het raakt namelijk de grondslagen van ons werk, onze visie op de principes van de democratie en op dit Parlement. De vraag is wie bepaalt wie die nieuwe leden zullen zijn. Dat is voor ons geen secundaire kwestie, dit is de kernvraag. Het Verdrag is helder, de leden van het Europees Parlement “worden door middel van rechtstreekse, vrije en geheime algemene verkiezingen voor een periode van vijf jaar gekozen.” Gekozen wordt er door de burgers. In elf van de twaalf landen is dat ook gebeurd.

Nu zegt één land dat dit niet mogelijk is, en dat men ons afgevaardigden zal sturen die door de burgers voor een heel andere taak gekozen zijn. Zo kan niemand met het Parlement omspringen, en ook niet met het kiesrecht van de burgers en met het democratieprincipe.

We zouden geen conventie hoeven te organiseren wanneer dit slechts een technische kwestie was, wanneer we het dus eens hadden kunnen worden over dit principe, over het respecteren van de Verdragen. Dit zou echter een schending van het Verdrag kunnen worden. Laten we eisen dat er een conventie wordt gehouden, dat is een prachtige methode om het in Europa over zulke vragen eens te worden, zonder dit over te laten aan de regeringen!

Ashley Fox, *namens de ECR-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik verwelkom dit verslag en de erin vervatte conclusie dat er geen constitutionele conventie bijeen hoeft te worden geroepen. Een dergelijke conventie is alleen maar een verkwesting van tijd en geld van de belastingbetaler. Mijn kiezers hebben echt geen behoefte aan een conventie waarin de verdere politieke integratie ongetwijfeld ook aan de orde zou komen. De heersende mening in Groot-Brittannië is dat de politieke unie al te ver is doorgeschoten.

Ik juich de maatregelen toe die het mogelijk maken de achttien extra leden van het Europees Parlement te benoemen, maar ik vind niet dat ze de status van waarnemer moeten krijgen zolang de overgangsbepalingen niet van kracht zijn. Een dergelijke stap zou hun het recht geven salaris en onkostenvergoedingen te eisen voordat ze stemrecht hebben en ik vind op principiële gronden dat dat niet kan.

In een tijd dat bijna alle lidstaten aanzienlijke bezuinigingen te wachten staan, moet dit Parlement het goede voorbeeld geven. We moeten te allen tijde verstandig met openbare middelen omspringen. Mijn fractie zal tegen dit verslag stemmen omdat het aan dat belangrijke uitgangspunt voorbij gaat.

Søren Bo Søndergaard, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (DA) Mijnheer de Voorzitter, wij zijn het over een hoop zaken betreffende de EU oneens. Wij zijn het ongetwijfeld ook oneens over veel zaken die het Europees Parlement betreffen. Maar ik denk dat er een brede consensus bestaat over het feit dat het Europees Parlement legitimiteit ontleent aan het feit dat het democratisch en rechtstreeks door de burgers wordt gekozen. En daar hebben we dan vandaag een voorstel waarmee we feitelijk accepteren dat dat kan veranderen. Er ligt een voorstel dat ons in een situatie kan brengen waarin er de komende vier jaar in dit Parlement zaken worden aangenomen door mensen die niet democratisch zijn gekozen, maar door mensen die benoemd zijn. In mijn ogen is dat een zeer slechte ontwikkeling. In mijn ogen is het ook een zeer ongelukkige ontwikkeling.

Een en ander is natuurlijk in strijd met het Verdrag. Daarom zouden we genoodzaakt zijn het Verdrag te herzien. Maar het is ook in strijd met de praktijk. Hebben we tegen Roemenië en Bulgarije, toen ze in 2007 toetraden tot de Europese Unie, gezegd dat ze geen verkiezingen hoefden te houden? Dat de leden van deze landen tweeënhalf jaar zouden kunnen blijven zitten zonder dat er verkiezingen werden gehouden? Nee, we

hebben ze verplicht verkiezingen te houden. Dat is wat we nu ook moeten doen met nieuwe leden. Ook als er maar in één land, namelijk Frankrijk, verkiezingen gehouden hoeven te worden.

Morten Messerschmidt, *namens de EFD-Fractie*. – (DA) Mijnheer de Voorzitter, de situatie waarin wij ons nu bevinden, heeft iets bizars. Jarenlang hebben we te horen gekregen hoe het Verdrag van Lissabon het instrument zou zijn dat democratie, transparantie en invloed van de burgers op de wetgeving in de EU zou garanderen. En een van de eerste dingen waar het Europees Parlement dan voor kiest nadat het de burgers dit jarenlang heeft voorgehouden, is nee zeggen tegen rechtstreekse verkiezingen, nee zeggen tegen het samenroepen van een conventie en nee zeggen tegen alle instrumenten die we in het verleden hebben gebruikt om de burgers te overtuigen waarom dit Verdrag nodig was. Dat valt behoorlijk bizar te noemen.

Het meest logische zou natuurlijk zijn de beloftes die we de kiezers gedaan hebben serieus te nemen. Dat we het feit dat dit huis samengesteld moet zijn uit mensen met een direct volksmandaat serieus nemen. Dat we het feit dat de Verdragen niet worden gewijzigd door regeringen, maar door gekozen volksvertegenwoordigers serieus nemen. Deze beide fundamentele elementen – en overigens fundamentele beloftes – worden opzij gezet indien deze twee verslagen worden aangenomen. De hele idee, het hele argument ten gunste van het Verdrag van Lissabon – alles wat de burgers moest overtuigen waarom ze nog meer macht aan de EU zouden verlenen –, dat keren we de rug toe op het moment dat we onze zin hebben gekregen. Evenals de vorige spreker moet ik daarom meedelen dat mijn fractie deze verslagen niet kan steunen.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik kom meteen ter zake. In paragraaf 2 van het verslag van onze collega, de heer Méndez de Vigo, wordt terecht de aandacht gevestigd op het feit dat een van de voorstellen van de Raad niet strookt met de geest van de Akte van 1976. Dit betreft de benoeming, door de nationale parlementen, van de leden van het Europees Parlement die, overeenkomstig de Akte van 1976, door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen moeten worden gekozen.

Met alle respect voor de rapporteur spijt het mij dat hij hier niet meer rekening mee heeft gehouden door dit in paragraaf 5 op striktere, duidelijkere en meer vastberaden wijze aan de orde te stellen. Het is zeker niet onmogelijk om aan de verkiezing vast te houden. Als de lidstaten geen tussentijdse verkiezingen willen houden, dan hoeven zij alleen maar uit te gaan van de resultaten van de verkiezing die in 2009 plaatsvond en de uitkomst van deze stemming, op basis van evenredigheid, toe te passen op het nieuwe aantal afgevaardigden dat hun onlangs is toegekend.

Iedere andere oplossing is ondemocratisch, vooral in mijn land, Frankrijk, waar het nationale parlement benoemd wordt op een niet-evenredige basis, zonder evenredigheidsregel. Dit zou in feite een soort regeringsbenoeming zijn, die indruist tegen de geest van de Verdragen.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het blijft nog altijd een mysterie hoe de Raad een dergelijk vraagstuk zo licht heeft kunnen opvatten. Ik hoop dat deze ongelukkige kink in de kabel geen blijvende problemen veroorzaakt en dat de geloofwaardigheid van onze instellingen en ons project niet wordt ondermijnd. Ik zal een specifiek voorbeeld geven: Italië moet een afgevaardigde kiezen tijdens een eventuele extra verkiezing, maar wat is erger: dat we verkiezingen houden met een vermoedelijke opkomst van niet meer dan 5 procent of dat we nog eens kijken naar de uitslagen van de laatste verkiezingen in 2009 om de verkiezing te bevestigen van een Parlements lid dat in ieder geval is gekozen door middel van rechtstreekse, algemene verkiezingen?

Hoe dan ook, we moeten de situatie niet verergeren: nog nooit eerder is het voor Europa zo belangrijk geweest om institutionele hindernissen en vertragingen in het integratieproces te vermijden. Ook ik wil benadrukken hoe belangrijk het is dat de achttien afgevaardigden hun zetels in het Europees Parlement tegelijkertijd innemen, zodat de precaire balans tussen de nationaliteiten die in het Parlement worden vertegenwoordigd, niet wordt verstoord. Dit probleem – en ik herhaal het nogmaals – moet direct worden opgelost: ik vind het ondenkbaar dat de nieuwe leden niet tot het Parlement kunnen worden verkozen voor de resterende duur van de zittingsperiode 2009-2014.

We moeten daarom dringend de aanbeveling en het onderhavige verslag goedkeuren, zodat het amendement van protocol nr. 36 bij het Verdrag van Lissabon groen licht krijgt, zonder bijeenroeping van een conventie, maar, zoals de rapporteur voorstelt, door direct over te gaan tot het bijeenroepen van een intergouvernementele conferentie. We moeten inderdaad de kortste route nemen, want in dit stadium valt er weinig te bespreken. We moeten daarentegen de pagina omslaan en een nieuwe, constructieve start maken na een, jammer genoeg, negatieve gebeurtenis.

VOORZITTER: ROBERTA ANGELILLI*Ondervoorzitter*

Matthias Groote (S&D). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, allereerst zou ik de rapporteur, de heer Méndez de Vigo, willen bedanken. We hoeven volgens mij geen conventie te beleggen, het gaat om een detail. Het Europees Parlement wordt sinds 1979 in rechtstreekse en geheime verkiezingen gekozen, en dat moet ook zo blijven. De Raad en het Parlement zouden er goed aan doen wanneer ze dit probleem zo snel mogelijk in het kader van een intergouvernementele vergadering aanpakken, want zestien van de achttien collega's weten helemaal niet waar ze aan toe zijn, en dat is een onhoudbare situatie. Dat betekent dat de Raad nu weer aan zet is. Ik zou de Raad willen verzoeken voet bij stuk te houden en duidelijke regels vast te leggen. In één lidstaat heeft men geen duidelijke regels vastgelegd, omdat men ervan was uitgegaan dat het Verdrag van Lissabon eerder in werking zou treden. Ik ben blij dat we dat Verdrag nu hebben, en nu moeten we ons huiswerk maken.

Het verslag van de heer Méndez de Vigo is een goede basis voor dit proces. Ik beveel de Raad echter aan niet toe te geven aan de verleiding, en niet te aanvaarden dat collega's uit een nationaal parlement worden afgevaardigd. Dat zou namelijk een precedent scheppen, en daartoe ben ik niet bereid. Daarom sta ik volledig achter de rapporteur, maar we mogen niet dulden dat leden uit nationale parlementen worden afgevaardigd.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, Frankrijk is de enige lidstaat die niet heeft geanticipeerd op de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en die weigert zich te houden aan de uitkomst van de Europese verkiezingen van juni 2009. Door in te stemmen met de derde optie – de Franse uitzondering – om twee nieuwe leden van het Europees Parlement te benoemen, wordt ons gevraagd een ernstige schending van het primaire recht van de Unie te bekrachtigen, namelijk de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen, waaraan wij al 31 jaar onze legitimiteit ontleenen.

Gaan wij ons neerleggen bij het besluit van de Raad, onder druk van één lidstaat, die een zeker gebrek aan respect voor de Unie en de Europese burgers tentoonspreidt? Ons Parlement moet niet instemmen met deze ernstige schending van het beginsel van Europese democratie. Wij moeten weigeren afbreuk te doen aan onze legitimiteit en geloofwaardigheid als gekozen vertegenwoordigers van het Europese volk. Het zijn de Europese burgers die hun vertegenwoordigers in het Europees Parlement kiezen, niet de regeringen van de lidstaten.

Deze Franse uitzondering rechtvaardigt ons verzoek om het Parlement hierbij te betrekken, in geval van een conventie tot wijziging van de Verdragen, en om een willekeurige intergouvernementele conferentie te verwerpen.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, uitstel van de ratificatie van het Verdrag van Lissabon betekende dat er 736 leden van het Europees Parlement werden benoemd in plaats van de nu voorgestelde 751. We komen aan dit hogere aantal als we achttien zetels verdelen over twaalf lidstaten en als Duitsland drie zetels inlevert, maar dit is onmogelijk aangezien het onwettig is om het mandaat van de drie Duitse leden voortijdig te onderbreken.

Wat de zaak nog gecompliceerder maakt is dat in het Verdrag is bepaald dat het totale aantal leden niet hoger dan 751 mag zijn. Als we de achttien extra leden willen toevoegen zonder de drie Duitse zetels te schrappen, moet protocol nr. 36 bij het Verdrag van Lissabon worden herzien. Dat moet worden gedaan door een conventie die met voorstellen komt die de lidstaten moeten goedkeuren voordat ze bij wijziging in het Verdrag kunnen worden opgenomen. Als dat niet gebeurt, is iedere wet die dit Parlement aanneemt op basis van een uit 754 leden bestaand Parlement – drie meer dan de voorgeschreven 751, ongeldig.

Het voorstel aan dit Parlement is dat dit probleem wordt aangepakt via een intergouvernementele conferentie, maar dit is een significante herziening en wijziging van het Verdrag van Lissabon waarvoor de ratificatie door alle lidstaten vereist is en waarbij er gelegenheid moet worden geboden individuele nationale referenda te houden. Ik dring er bij dit Parlement op aan om dit voorstel af te wijzen.

Rafał Trzaskowski (PPE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik ben het volstrekt oneens met de vorige spreker. Dit Parlement moest antwoord geven op de vraag of we wel of niet een conventie bijeen moesten roepen om een besluit over deze kwestie te nemen en we hebben besloten dat niet te doen, maar dat hebben we gedaan uit respect voor dit instrument – voor dit nieuwe instrument, dat de wettigheid van alle besluiten die wij nemen, vergroot. Dat schept natuurlijk geen precedent voor de toekomst, omdat voor alle echt belangrijke

kwesties inzake wijzigingen van het Verdrag, zoals bijvoorbeeld de verkiezingsprocedure, een conventie bijeengeroepen moet worden.

Ik dank Íñigo en de coördinatoren voor het feit dat ze het besluit genomen hebben. Het was niet eenvoudig. We hadden een probleem met de benoeming van achttien extra leden van het Europees Parlement omdat bepaalde lidstaten geen procedure gepland hadden, maar we hebben besloten dat representativiteit de belangrijkste kwestie is, dat dit het beginsel is waardoor we ons moeten laten leiden en dat dit Parlement zo snel mogelijk over een evenwichtige vertegenwoordiging moet beschikken. Daarom hebben we gekozen voor een pragmatische oplossing en er bij de lidstaten op aangedrongen om hun verkiezingsprocedures zo snel mogelijk af te ronden, gesteld, uiteraard, dat alle leden die zich bij ons aansluiten, rechtstreeks gekozen worden.

Sylvie Guillaume (S&D). - (FR) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, de kwestie van het benoemen van extra leden van het Europees Parlement is niet nieuw; wij moeten niet vergeten dat onze collega's, de heer Severin en de heer Lamassoure, dit vraagstuk tijdens de vorige zittingsperiode al hebben behandeld. Dan kan het toch alleen maar verbazing wekken dat een land – het mijne, in dit geval, Frankrijk – volledig onvoorbereid blijkt te zijn op de benoeming van twee nieuwe leden van het Europees Parlement? Had het redelijkerwijs niet kunnen voorzien dat het Verdrag van Lissabon op een dag in werking zou treden en dat de kwestie van de nieuwe EP-leden aan de orde zou worden gesteld? Hoe valt zo'n gebrek aan vooruitziendheid, zo'n nonchalante houding dan te verklaren?

Feit is dat als wij Frankrijk, uit hoofde van het ontwerpprotocol nr. 36, de mogelijkheid bieden over te gaan tot het benoemen van EP-leden binnen het nationale parlement – waardoor het zonder veel moeite zijn gezicht kan redden –, wij daadwerkelijk het risico lopen de fundamentele regel te overtreden die bepaalt dat de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen moeten worden gekozen. Dit druist in tegen de Akte van 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen, en zou de legitimiteit en de geloofwaardigheid van het Europees Parlement aantasten.

Anderzijds mag het niet zo zijn dat de gekozen vertegenwoordigers van de elf overige lidstaten van hun kant de tol betalen voor een dergelijk amateurisme. Deze situatie heeft gewoonweg te lang geduurd, voor hen en voor hun land, en het is volkomen legitiem dat deze gekozen vertegenwoordigers zo spoedig mogelijk in het Parlement zitting kunnen nemen en aan het werk kunnen gaan. Daarom vinden wij dat deze kwestie zou moeten worden geregeld door middel van een intergouvernementele conferentie die de benoeming van deze leden snel zou kunnen goedkeuren.

Wij moeten er evenwel op aandringen dat Frankrijk aan zijn verplichtingen voldoet, net als zijn Europese partners hebben gedaan. Dergelijke regelingen zijn niet aanvaardbaar binnen dit Huis waar de vertegenwoordigers van de Europese burgers samenkomen. Ondanks alles zal dit debat de verdienste hebben gehad dat het impliciet de noodzaak heeft aangetoond om in de toekomst te zorgen voor een uniforme wijze om de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen te benoemen. Deze hervorming zal dan wél door middel van een conventie moeten worden bewerkstelligd. Nogmaals, het is de stem van de volkeren die in dit Huis gewicht in de schaal moet leggen, en niet die van de regeringen.

Zita Gurmai (S&D). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik dank Íñigo voor zijn voortreffelijke werk en alle collega's die erbij betrokken waren voor hun samenwerking. Na vele jaren werk en ernstige problemen rond de ratificatie is het Verdrag van Lissabon eindelijk in werking getreden. Dit biedt het Europees Parlement de zo noodzakelijke versterking van zijn rol.

We moeten deze kans niet onbenut laten en bij onze acties uitgaan van deze verworven institutionele hervormingen. We moeten ons concentreren op vooruitstrevende besluitvorming ten behoeve van alle Europese burgers. We moeten niet te veel tijd steken in administratieve zaken. Ik ben iemand die graag snel en efficiënt besluiten neemt maar het moeten wel goede besluiten zijn. Europese burgers verwachten terecht van ons dat we ons werk op efficiënte en transparante wijze doen.

Ik heb alle respect voor het evenwicht en de goede samenwerking tussen de Europese instellingen, hoewel ik ervan overtuigd ben dat het voorgestelde compromis een uitvoerbare oplossing biedt. Op deze manier kunnen we ons werk efficiënter doen. Wij zullen het Europees Parlement derhalve versterken en de Europese burgers een grote dienst bewijzen.

Tot slot nog dit: ik ken een aantal van de reeds gekozen toekomstige collega's en hoe sneller ze aan de slag kunnen, des te beter. Ik ben ervan overtuigd dat hun kennis van toegevoegde waarde is voor onze instellingen.

Constance Le Grip (PPE). - (FR) Mevrouw de Voorzitter, in navolging van andere sprekers wil ook ik onze collega, de heer Méndez de Vigo, bedanken. Hij heeft uitstekend werk geleverd onder omstandigheden die soms onstuimig, en altijd opwindend waren. De debatten binnen de Commissie constitutionele zaken hebben lang geduurd; ze waren afgestemd op de uitdaging en de gevoelige aard van dit vraagstuk en op het belang dat de leden van het Europees Parlement natuurlijk – en terecht – toekennen aan deze voorname kwestie die hen rechtstreeks raakt, namelijk de samenstelling van ons Parlement en de methoden voor de benoeming van de leden ervan.

Eens te meer is de rapporteur in staat geweest adviezen en bijdragen die destijds van elkaar verschilden, te verzamelen en te combineren tot een – mijns inziens – uiterst evenwichtige tekst. Ik wilde hem hiervoor bedanken. Ik vind dat de aanbevelingen die in deze twee verslagen worden gedaan, zowel in het verslag over het bijeenroepen van een intergouvernementele conferentie als in het verslag over de overgangsbepalingen in verband met de samenstelling van het Europees Parlement, worden gekenmerkt door realiteitszin, pragmatisme en doeltreffendheid. Dat is volgens mij – zowel op dit punt als ook op andere punten – wat onze medeburgers in grote lijnen van Europa verwachten.

Karin Kadenbach (S&D). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, ook ik zou de rapporteur hartelijk willen bedanken, maar ook alle schaduwrapporteurs. Als Parlement moeten we vandaag een heel duidelijk signaal laten horen, we moeten duidelijk maken dat we ons werkelijk zeer verheugen op de komst van de nieuwe collega's, en dat de Raad werkelijk in gebreke is gebleven. Ik herhaal, er moet zo snel mogelijk een oplossing worden gevonden, waardoor vrij gekozen afgevaardigden, achttien vrij gekozen afgevaardigden, zo snel mogelijk aan de slag kunnen.

Als Parlement hebben we in het algemeen de taak om de bevolking zo goed mogelijk te vertegenwoordigen, maar ook om in de commissies zo efficiënt mogelijk te werken, en daarvoor willen we ook gebruik kunnen maken van de vakkenis van de nieuwe collega's, die grotendeels al in vrije verkiezingen volgens de regels zijn gekozen. Ik kom uit Oostenrijk, en verheug me nu al op de komst van Joe Weidenholzer. Ik hoop dat we hem hier zo snel mogelijk als afgevaardigde kunnen begroeten.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, de inkt onder het mislukte Verdrag is nog maar nauwelijks droog, en nu moeten de eerste veranderingen al plaatsvinden. De verkiezing van de nieuwe afgevaardigden – er wordt al gesproken over fantoomafgevaardigden – vindt onder absoluut chaotische omstandigheden plaats. Dat wordt natuurlijk mede veroorzaakt door de verschillende kiesstelsels, die problemen opleveren voor de democratie. In Frankrijk vertegenwoordigen de kandidaten een regio, daar bestaan geen lijsten, dus is het daar niet moeilijk om afgevaardigden als opvolger te vinden. We moeten heel duidelijk pleiten voor verkiezingen, en niet voor het aanwijzen van afgevaardigden door een parlement.

Ten tweede zou het ook heel zinvol zijn dat we concrete informatie leveren over de activiteiten en de bezoldiging van de afgevaardigden zolang ze waarnemer zijn, en dat verwachten de burgers ook. Deze 'fantoomsituatie' zal er zeker niet toe leiden dat de burgers meer vertrouwen krijgen in de EU. We moeten zo snel mogelijk vaststellen wanneer de nieuwe collega's komen, en wat voor statuut ze zullen krijgen. Bovendien is nog niet duidelijk of het Verdrag van Lissabon weer op de helling moet worden gezet – wat wenselijk zou zijn – en hoe het zit met de toetreding van Kroatië. De burgers verwachten dat de Raad dit snel zal ophelderen.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) De samenstelling van het Europees Parlement is gewijzigd op grond van de bepalingen van het Verdrag van Lissabon. Hoewel dit Verdrag nu al zes maanden geleden in werking is getreden, is er nog steeds geen intergouvernementele conferentie bijeengeroepen om deze veranderingen ten uitvoer te leggen. De lidstaten moeten een speciaal protocol ratificeren over het extra aantal leden in het Europees Parlement. Dit is geen eenvoudige opdracht, maar dat verandert niets aan het feit dat het Verdrag volledig en zonder vertraging ten uitvoer dient te worden gelegd. Ik sluit me op dit gebied aan bij het door de rapporteur geformuleerde standpunt.

We mogen niet vergeten dat het in het belang is van de lidstaten die krachtens de bepalingen van het Verdrag over een grotere nationale delegatie beschikken, dat hun nieuwe leden zo snel mogelijk in staat worden gesteld om hun kiezers te vertegenwoordigen. Dat ligt in de lijn van de fundamentele democratische beginselen waarop de Unie is gegrondvest. Het is belangrijk dat alle extra leden op hetzelfde ogenblik lid worden van het Parlement om beschuldigingen over de onjuiste werking van onze instelling te vermijden.

Milan Zver (PPE). - (SL) Ook ik ben het eens met mijn collega's die willen benadrukken dat het Europees Parlement zo snel mogelijk volledig representatief moet zijn en met het voltallige aantal leden moet werken. Volgens mij zijn we nog steeds niet volledig vertegenwoordigd gelet op het amendement bij onze grondwet,

het Verdrag van Lissabon. Ik ben ook van mening dat een intergouvernementele conferentie de juiste en snelste manier is om de juridische grondslag te verstevigen waardoor alle zetels in het Europees Parlement worden gevuld. Ik feliciteer graag de rapporteur, de heer Méndez de Vigo, die rechtsgrondslagen heeft gezocht en ik denk dat de resolutie van vandaag die ook goed weergeeft. Ik sluit me ook aan bij de collega's die uitkijken naar de nieuwe leden van het Europees Parlement – omdat ik denk dat we hen nodig hebben. Tegen hen die bij hun laatste Europese verkiezingen niet hebben voorzien dat er nog extra leden moeten worden benoemd – of beter gezegd verkozen – wil ik zeggen dat het Europees Parlement geen enkele legitimiteit zal verliezen enkel omdat twee leden uit nationale parlementen komen.

Seán Kelly (PPE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, evenals andere collega's vind ik dat, als mensen voor het Europees Parlement worden gekozen, ze er recht op hebben om zitting te nemen net zoals de 736 andere leden de afgelopen twaalf maanden zitting in het Parlement hebben genomen. Dit is een kortetermijnprobleem waarvoor een kortetermijnoplossing moeten worden gevonden, want over vier jaar is alles op orde en werkt alles normaal.

Ik denk ook dat het verkeerd is om de lidstaten te verwijten dat ze twaalf maanden geleden geen anticiperende maatregelen hebben genomen, omdat twaalf maanden geleden de kans nog groot was dat het Verdrag van Lissabon niet zou worden geratificeerd. Daar gingen veel mensen in mijn eigen land en in andere landen in ieder geval van uit. Maar nu alles geratificeerd is, is het van belang dat de mensen die gekozen zijn, in staat gesteld worden aan de slag te gaan zodat we een bijdrage aan het Parlement kunnen leveren en we verder kunnen tot de volgende verkiezingen over vier jaar, wanneer alles, zoals dat heet, dik voor elkaar is.

Diego López Garrido, fungerend voorzitter van de Raad. - (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik zou hier alleen aan toe willen voegen dat ik het eens ben met de betogen van de dames en heren afgevaardigden die erop gewezen hebben hoe belangrijk het is dat deze nog niet afgehandelde kwestie met betrekking tot het Verdrag van Lissabon wordt opgelost, namelijk het geval van de achttien Europese afgevaardigden die hier nog niet hebben plaats genomen omdat de laatste verkiezingen werden gehouden kort voordat het Verdrag van Lissabon van kracht werd.

Deze herziening van protocol nr. 36 is dan ook de moeite waard. Verder ben ik het volkomen eens met degenen die vinden dat dit zo spoedig mogelijk moet gebeuren en dat de afwezigheid in dit Parlement van de achttien afgevaardigden die de burgers van twaalf lidstaten vertegenwoordigen, zo snel mogelijk moet worden gecorrigeerd. Daarom ben ik het uiteindelijk eens met de heer Méndez de Vigo, dat een conventie niet nodig is, dat we zo spoedig mogelijk een intergouvernementele conferentie bijeen moeten roepen, en dat de 27 parlementen van de lidstaten het besluit zo snel mogelijk moeten bekrachtigen, zodat we die achttien afgevaardigden die hier vanaf het begin van deze zittingsperiode hadden moeten zijn, zo spoedig mogelijk in dit Parlement kunnen zien zitten.

Maroš Šefčovič, vicevoorzitter van de Commissie. - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik denk dat dit debat duidelijk naar voren heeft gebracht dat we op zoek zijn naar een oplossing voor een uitzonderlijke situatie, dat we een praktische oplossing willen en dat dit de oplossing is voor de overgang. Daarom verwelkom ik de pragmatische benadering van de heer Méndez de Vigo en het verslag dat hij heeft voorbereid, ten eerste. Zoals ik uit het debat kan opmaken, krijgt het ook veel steun van de plenaire vergadering. Ik denk dat het heel duidelijk is dat het ons gemeenschappelijke doel is om zo snel mogelijk achttien nieuwe leden van het Europees Parlement te benoemen.

Om terug te komen op het standpunt van de Commissie: ik denk dat heel heldere vragen aan ons zijn voorgelegd over de wijze waarop deze wijziging moet worden uitgevoerd en met behulp van welk instrument. De Commissie heeft heel duidelijk ingestemd met de intergouvernementele conferentie vanwege de werkingssfeer en de aard van de wijziging die aan de orde zal worden gesteld.

Wat betreft de modaliteiten van de wijze waarop de extra leden worden gekozen: ik ben ervan overtuigd dat deze zaken in het kader van een intergouvernementele conferentie aan de orde zullen komen, maar laat me er dit aan toevoegen: toen de Europese Raad deze kwestie overwoog, was het, denk ik, heel duidelijk dat de Raad op zoek was naar evenwicht, evenwicht tussen enerzijds het feit dat het uiteraard wenselijk is dat de extra leden van het Europees Parlement worden gekozen op een manier die zo nauw mogelijk aansluit bij de wijze waarop de verkiezingen voor het Europees Parlement worden gehouden, en anderzijds de noodzaak om nationale constitutionele regelingen zoveel mogelijk te respecteren. Dat ligt ten grondslag aan de drie opties om aan te sluiten bij de realiteiten van de huidige situatie, die tijdens de volgende verkiezingen natuurlijk wordt gereguleerd.

Tot slot juich ik het toe dat binnen het Europees Parlement ook wordt nagedacht over mogelijke toekomstige wijzigingen ten aanzien van de Europese verkiezingen, maar ik denk dat we moeten onderstrepen dat dit een op zichzelf staande kwestie is en moet blijven. Vandaag hebben we het over de wijze waarop we achttien extra leden van het Europees Parlement kunnen benoemen. De volgende keer hebben we het over mogelijke wijzigingen ten aanzien van de verkiezingsprocedure.

Íñigo Méndez de Vigo, rapporteur. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, wanneer mensen met zulke verschillende en ver uiteen liggende standpunten zoals die van de heer Mauro, de heer Gollnisch en de heer Colman tot de conclusie komen dat er problemen zijn met de verkiezingsprocedure en de stelsels voor de verkiezing van afgevaardigden voor het Europees Parlement, dan betekent dit dat we een uniforme verkiezingsprocedure nodig hebben.

Dat was een mandaat dat al was vastgelegd in de Verdragen van Rome. Daarom hebben wij coördinatoren – en ik zou deze gelegenheid willen aangrijpen om hen allen te bedanken, in het bijzonder de heer Jáuregui en de heer Duff – overeenstemming bereikt over amendement 2 waarover morgen zal worden gestemd. Ik hoop dat dit amendement de steun zal krijgen van het Parlement, met name om deze kwestie van de uniforme verkiezingsprocedure voor de verkiezingen van het Europees Parlement binnenkort tot een oplossing te kunnen brengen. Op die manier zouden we volgens mij dit soort vragen kunnen wegnemen.

In zijn betoog heeft de heer Trzaskowski gesproken over de vereiste representativiteit van dit Parlement, een punt dat de meeste sprekers hier, onder meer vicevoorzitter Šefčovič, benadrukt hebben.

Ik ben het daarmee eens. Wij zeggen datzelfde in paragraaf 1 van het verslag, in die zin dat de achttien Europese afgevaardigden *en bloc* zitting zouden moeten nemen, omdat anders de representativiteit verstoord zou worden.

Om ervoor te zorgen dat ze *en bloc* zitting nemen, dat we handelen in overeenstemming met deze daad van politieke rechtvaardigheid die het Verdrag van Lissabon is, moeten we praktisch zijn, want een uitzonderlijke overgangssituatie, dames en heren, vereist ook uitzonderlijke oplossingen.

Daarom, en ik ben daar heel open over, ben ik niet blij met de mogelijkheid dat er in dit Parlement afgevaardigden plaatsnemen die niet in 2009 gekozen zijn, iets wat ik trouwens heel duidelijk heb aangegeven in paragraaf 2 van het verslag. Als ik echter moet kiezen tussen de optie dat de achttien afgevaardigden hier niet zitting nemen omdat twee van hen niet rechtstreeks gekozen zijn en de optie dat die achttien hier dankzij een pragmatische oplossing wél zitting nemen en we op die manier de overeenkomst van Lissabon naleven, dan verzoek ik dit Parlement, zoals ik al in mijn verslag gedaan heb, om voor die oplossing te kiezen; een praktische oplossing voor een overgangssituatie maar bovenal, mevrouw de Voorzitter, een rechtvaardige oplossing.

Ik zou iedereen willen bedanken voor de samenwerking en voor de belangwekkende bijdragen aan dit verslag.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt donderdag 6 mei 2010 om 11.00 uur plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

John Attard-Montalto (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik vind het onrechtvaardig dat de landen waaraan extra zetels in het Europees Parlement zijn toegekend, nog niet vertegenwoordigd zijn. Ik spreek niet alleen namens Malta waaraan de zesde zetel is toegekend maar ook over alle andere landen die in dezelfde positie verkeren. Het is een feit dat er juridische en constitutionele beperkingen uit de weg moeten worden geruimd voordat de nieuwe Europese Parlementsleden hun zetel kunnen innemen. Anderzijds illustreert de tijd die sinds de verkiezingen voor het Europees Parlement in juni 2009 is verstreken, dat de EU is geworden tot een logge instelling die maanden, zo niet jaren, nodig heeft om delen van het Verdrag van Lissabon, dat nog geen zes maanden geleden uiteindelijk werd goedgekeurd, te activeren. Afgezien van de ontoereikende vertegenwoordiging van de betrokken landen, is er nog een element dat onmiddellijk aandacht behoeft. Ik heb het over de menselijke factor. Achttien aanstaande Parlementsleden gaan nu vast door een zeer lastige periode in hun leven, vooral vanuit een psychologisch oogpunt. Ik weet zeker dat er niet één zittend Parlements lid te vinden is dat niet begrijpt wat deze achttien politici doormaken.

Krzysztof Lisek (PPE), schriftelijk. – (PL) Ik ben van mening dat het Europees Parlement de verplichting heeft om hierover zo spoedig mogelijk een besluit te nemen, om ervoor te zorgen dat onze toekomstige collega's – die democratisch zijn gekozen – zitting kunnen nemen in het Parlement. Dit is van bijzonder

belang, niet alleen voor henzelf, maar ook en vooral omdat we de beslissing van de kiezers moeten eerbiedigen. We mogen hen niet nog langer laten wachten.

Al onze nieuwe collega's zouden in democratische verkiezingen moeten worden gekozen. Ik ben me ervan bewust dat er momenteel aanzienlijke verschillen bestaan tussen de kiesstelsels in de verschillende lidstaten. Ik spreek bijgevolg de hoop uit dat de huidige situatie ons ertoe zal aanzetten om een dialoog op gang te brengen over de harmonisatie van de verkiezingsprocedures in de lidstaten van de Europese Unie.

Indrek Tarand (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) We danken de rapporteur voor zijn uitstekende werk. We zijn echter teleurgesteld over het Franse besluit om van de oorspronkelijke wens van het Europese electoraat af te wijken door nieuwe leden van het Europees Parlement te benoemen vanuit de Nationale Assemblée. Voor het overige: Frankrijk heeft onlangs besloten een oorlogsschip uit de Mistral-klasse aan Rusland te verkopen. Wij denken dat het hier nog veel spijt van zal krijgen.

VOORZITTER: JERZY BUZEK

Voorzitter

18. Voorbereiding van de Top van staatshoofden en regeringsleiders van de landen van de eurozone op 7 mei 2010 (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de verklaringen van de Raad en de Commissie over de voorbereiding van de Top van de staatshoofden en regeringsleiders van de landen van de eurozone op 7 mei 2010.

Diego López Garrido, fungerend voorzitter van de Raad. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, er zal deze week op 7 mei een ontmoeting plaatsvinden tussen de staatshoofden en regeringsleiders van de eurozone. Het debat dat we nu in het Europees Parlement voeren heeft betrekking op die belangrijke besprekingen, die gericht zijn op het formaliseren van een akkoord over leningen aan Griekenland. Ik heb het over het pakket maatregelen dat dit euroland in staat moet stellen om de ernstige financiële situatie waarin het verkeert het hoofd te bieden. We zullen ook moeten gaan nadenken over de lessen die we van deze gebeurtenissen en deze akkoorden kunnen leren, en wat één en ander betekent voor de toekomst van de eurozone en de Europese Unie als geheel.

Vrijdag zullen de staatshoofden en regeringsleiders de financiële oplossing die de Europese Unie Griekenland biedt consolideren. Dat wil zeggen dat ze het akkoord – uiteindelijk een politiek akkoord – dat tijdens de vergadering van de staatshoofden en regeringsleiders van 11 februari tot stand is gebracht formeel gaan bekrachtigen. En dat solidariteitsakkoord met Griekenland moet dan gaan bijdragen tot een oplossing van de zeer ernstige financiële toestand in dit land.

De staatshoofden en regeringsleiders zullen vrijdag dus duidelijk maken wat de overige vijftien landen eurolanden zijn overeengekomen, en wat ze bereid zijn te doen als Griekenland een strikt programma van economische en financiële hervormingen aanvaardt. Dan kan dit land deze hulp, deze leningen, ontvangen – ten behoeve van de eigen financiële stabiliteit, maar ook voor de stabiliteit van de eurozone als geheel. Want dat is wat er op 11 februari in de resolutie van de staatshoofden en regeringsleiders van de Europese Unie als beleidsdoel is vastgelegd. Het gaat dus niet alleen over Griekenland.

Dit besluit is zowel politiek als historisch van groot belang. Het moet de geloofwaardigheid van de eurozone en de geloofwaardigheid van de Unie op financieel vlak naar buiten toe garanderen. En dat is belangrijk, niet alleen voor de financiële consolidatie in de eurozone en de Unie als geheel, zoals die in de Verdragen betreffende de Europese Unie wordt voorgeschreven, maar ook met het oog op een werkelijk duurzaam economisch herstel in de Europese Unie.

Commissaris Rehn – die hier aanwezig is – heeft vandaag de vooruitzichten van de Commissie voor de periode 2010-2011 openbaar gemaakt, en die geven aan dat de Europese Unie zich economisch langzaam herstelt. De voorspellingen van de Commissie bevestigen dat er inderdaad sprake is van een economische opleving in de Europese Unie: volgens de Commissie zal de EU als geheel in 2010, na de ergste recessie in haar bestaan, met 1 procent groeien. Voor 2011 voorziet ze een groei van 1,75 procent.

De economische recessie is in het derde kwartaal van het afgelopen jaar tot staan gebracht, waarna het herstel zich heeft ingezet. Het Europees economisch herstelplan en de besluiten van de lidstaten hebben daartoe beslist bijgedragen. Er zijn uit de begrotingen van de lidstaten en – op basis van het herstelplan – uit de communautaire begroting grote hoeveelheden geld in de economieën van de verschillende landen geïnjecteerd,

en dat is één van de redenen waarom we nu, na – ik herhaal – de ernstigste recessie in onze geschiedenis, het begin van een economisch herstel in de Unie waarnemen.

Dat zijn de voorspellingen van de Commissie, en de beslissing aangaande de leningen aan Griekenland zal stellig op een doorslaggevende wijze bijdragen tot een reëel en duurzaam economisch herstel in de eurozone en de Europese Unie in haar geheel.

Wij menen dat de Europese Unie goed gereageerd heeft op de huidige economische omstandigheden, ofwel de economische crisis. Ze heeft gedaan wat ze kon om een antwoord op de situatie te formuleren, zeker met betrekking tot de dramatische financiële toestand in Griekenland. De Europese Unie heeft de afgelopen maanden immers duidelijke stappen ondernomen in de richting van wat we nu economische *governance* zijn gaan noemen – het economisch bestuur van de Unie. Er zijn beslist stappen ondernomen. Soms mag het tempo te laag hebben geleken, maar er zijn stappen ondernomen, zeker en vastberaden, en zo komen we tenslotte uit op de ontmoeting van de staatshoofden en regeringsleiders van aanstaande vrijdag.

Wij geloven dat economische *governance* – het economisch bestuur van de Unie – op drie solide bases moet worden gegrondvest. Om te beginnen moeten we onze verantwoordelijkheid aanvaarden voor de verbintenissen die wij bijvoorbeeld bij het ondertekenen en ratificeren van een verdrag van de Unie zijn aangegaan. Het tweede punt is solidariteit. Dat beginsel is de ziel van de Europese Unie en de kern van elk communautair beleid. Op de derde plaats noem ik coördinatie en financiële consolidatie. Die coördinatie kan betrekking hebben op het externe optreden van de Europese Unie – bijvoorbeeld bij de ontmoetingen van de G-20 – maar ook op de groei of het vinden van een uitweg uit de crisis. Het document dat commissaris Rehn nu aan het opstellen is en dat hij op 12 mei aan de Commissie zal voorleggen, gaat in die richting, daar ben ik van overtuigd.

Tot slot wil ik graag zeggen dat we voor de economische *governance* van de Unie die we nu aan het ontwikkelen zijn – we leggen nu de basis – doeltreffende instrumenten behoeven en een zekere mate van toezicht. Ik ben er zeker van dat het document dat de Commissie aan het voorbereiden is daarnaar zal verwijzen. De openbare financiën moeten van goede kwaliteit zijn. Er moet toezicht komen op het financiële systeem, Europees toezicht, reden waarom ik het Parlement oproep om het pakket maatregelen op dit gebied zo snel mogelijk goed te keuren. Dat pakket moet de verordeningen en richtlijnen bevatten waarover nu in het Europees Parlement wordt gedebatteerd, en die de volgende dagen in de bevoegde parlementaire commissie zullen worden besproken en vervolgens in de plenaire vergadering.

We hebben verder behoefte aan mechanismen voor het voorkomen van eventuele crises. Tot slot moeten we het vermogen ontwikkelen – ik wees er zojuist al op – om in de context van het externe optreden van de Unie met één stem te spreken. Ik heb het dan uiteraard over de ontmoetingen van de G-20. Ik geloof dat we met deze stappen dichterbij de buurt van een economisch bestuur of economische *governance* van de Europese Unie komen. De steunmaatregelen voor Griekenland maken daar deel van uit. Dat is de reden waarom ik meen dat de Europese Unie de juiste kant opgaat en daarin consistent is.

Ik ben ervan overtuigd dat de staatshoofden en regeringsleiders dit pakket financiële steunmaatregelen voor Griekenland zal goedkeuren. Dat pakket is, zoals ze in hun verklaring van 11 februari al hebben aangegeven, gericht op financiële en economische stabiliteit in de eurozone en de Europese Unie in haar geheel.

José Manuel Barroso, voorzitter van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, er is mij gevraagd om vooruitlopend op de bijeenkomst van staatshoofden en regeringsleiders van de landen van de eurozone van komende vrijdag een verklaring af te leggen voor dit Parlement.

Om te beginnen breng ik mijn condoleance over aan de familieleden van de slachtoffers van het geweld in Athene vandaag. Het is in onze democratische samenlevingen een recht van burgers om het met zaken oneens te zijn en te protesteren, maar het gebruik van geweld is nooit gerechtvaardigd.

Ik zal stilstaan bij het financiële steunpakket voor Griekenland dat afgelopen zondag is goedgekeurd. Daarna zal ik met u delen wat er mijns inziens moet gebeuren om herhaling van een dergelijke crisis te voorkomen.

Wat Griekenland betreft: de Griekse autoriteiten hebben een overeenkomst bereikt over een meerjarenprogramma voor financiële consolidatie en structurele hervorming. Dit hadden de Commissie, de Europese Centrale Bank en het Internationaal Monetair Fonds gezamenlijk voorbereid.

De Griekse regering heeft een stevig en geloofwaardig pakket voorgesteld waarmee de economie van het land op weg naar duurzaamheid kan worden geholpen en het vertrouwen kan worden hersteld. Het is van belang dat we oog hebben voor de moed die premier Papandreu en zijn regering hebben getoond.

Griekenland gaat pijnlijke stappen nemen, maar we weten allemaal dat er geen alternatieven zijn.

In ruil daarvoor is, volgend op de aanbeveling van de Commissie en van de Europese Centrale Bank, het gecoördineerd Europees mechanisme voor steun aan Griekenland in werking gesteld. Dit is een ongeken- de daad van solidariteit die haar weerga waar ook ter wereld niet kent.

Deze steun is van doorslaggevende betekenis als we Griekenland willen helpen zijn economie weer op het spoor te krijgen en betekent het behoud van de financiële stabiliteit van de eurozone als geheel.

Ik wijs er met klem op dat de Commissie ervoor gezorgd heeft dat het een Europees mechanisme is, ook al is het gebaseerd op bilaterale leningen. De Commissie heeft een grote rol gespeeld bij de totstandkoming van het mechanisme en zal een belangrijke rol spelen bij het beheer en de tenuitvoerlegging ervan.

De Commissie speelt een centrale rol bij de beoordeling van Griekenland als het gaat om de naleving van de voorwaarden van het pakket en zal dat blijven doen. De Commissie zal ook de bilaterale leningen van de lidstaten beheren.

Tegen het eind van de week zal er al sprake zijn van een kritische massa van lidstaten die het proces voor het verstrekken van deze bilaterale leningen hebben voltooid. Het is mijn stellige overtuiging dat de ongeken- de financiële steun aan Griekenland – 110 miljard euro – en het aanpassingsprogramma een adequate reactie zijn op de crisis in Griekenland. We hebben geen reden eraan te twijfelen dat het zowel door Griekenland als door de landen van de eurozone op strakke wijze ten uitvoer zal worden gelegd.

Deze opvatting wordt gedeeld door anderen die ertoe doen. Zo is mij bijvoorbeeld de ondersteunende verklaring opgevallen die de voormalige, huidige en toekomstige voorzitters van de ministers van Financiën van de G20 zojuist hebben afgelegd. Helaas lijken nog niet alle marktspelers overtuigd. We kunnen luid en duidelijk zeggen dat de twijfelaars het bij het verkeerde eind hebben. Ik kom hier dadelijk nog op terug.

Tijdens de bijeenkomst van staatshoofden en regeringsleiders van de landen van de eurozone komende vrijdag zullen we verder kijken dan deze overeenkomst en ons afvragen wat we van deze situatie kunnen leren. Het debat is natuurlijk een startpunt, omdat besluiten verder besproken moeten worden en uiteindelijk door alle zevenentwintig lidstaten samen moeten worden genomen – de landen van de eurozone maar ook alle andere lidstaten van de Europese Unie. Ik zal het duidelijk stellen: debatteren en besluiten nemen met zevenentwintig lidstaten is een bron van kracht.

We moeten onze procedures versnellen, maar het punt is dat het gezamenlijk optreden van de Zevenentwintig – die zijn weerga in de wereld niet kent – de best mogelijke basis biedt voor onze gezamenlijke toekomst in een wereld waarin landen in nog sterkere mate onderling verbonden zullen zijn.

Ik zie twee lijnen voor reflectie en actie: ten eerste een herbeoordeling van de regels voor economisch bestuur, waaronder het Stabiliteits- en groeipact, en ten tweede de hervorming van de financiële markten.

De Commissie heeft intensief gewerkt aan het economisch bestuur en is bereid om haar voorstellen voor verbetering hiervan volgende week woensdag te presenteren. We moeten uitgaan van drie belangrijke bouwstenen. De eerste bouwsteen is verantwoordelijkheid: we moeten het Stabiliteits- en groeipact en, bovenal, de naleving ervan door de lidstaten versterken. Er valt duidelijk veel te zeggen voor versterking van de preventieve en de correctieve poot van het pact. Ik ben blij dat het merendeel van de personen die eerder vraagtekens zetten bij het pact of zelfs verzwakking ervan bepleitten, de noodzaak van strengere regels en – het voornaamste – de strenge tenuitvoerlegging ervan nu erkennen.

De tweede bouwsteen is de onderlinge afhankelijkheid: we zitten met zijn allen in hetzelfde schuitje. Ik denk dat de crisis duidelijk heeft aangetoond dat we iets moeten doen aan de onevenwichtigheid tussen de lidstaten, met name binnen de eurozone. Hieronder vallen afwijkingen op het gebied van het concurrentievermogen. Dit is immers een cruciaal aspect dat tot andere vormen van onevenwichtigheid leidt.

Het mag natuurlijk niet zo zijn dat sommige lidstaten minder concurrerend moeten worden zodat andere relatief gezien concurrerder lijken. We concurreren allemaal op de wereldmarkt. Wat we moeten doen is ons concurrentievermogen over de hele linie op een evenwichtige, wederzijds versterkende manier vergroten. Ik ben ook van mening dat we moeten kijken naar de andere oorzaken van het gebrek aan evenwicht. Om vooruitgang te kunnen boeken zullen we meer toezicht op en coördinatie van het economisch beleid voorstellen. Ik ben ook blij dat ik in dit verband nu meer openheid bij de lidstaten zie.

De derde bouwsteen is samenhang: we moeten onszelf afvragen of ons stelsel van financiële regels wel volledig is. Ik zie er wel iets in om een permanent mechanisme in te stellen om ontwrichtende situaties het hoofd te kunnen bieden. We kunnen tenslotte beter het zekere voor het onzekere nemen.

Ik hoop dat we deze kans aangrijpen – en ik reken op uw hulp bij het realiseren van deze hervormingen. Ik ben van mening dat we vanuit een politiek perspectief, in termen van Europese integratie, gezien, zijn aanbeland op een punt waarvan we kunnen zeggen dat we zullen achterraken als we niet werken aan de opbouw van Europa. We kunnen het ons niet veroorloven stil te staan. We leven in Europa momenteel in een heel bijzondere tijd waarin onze solidariteit, onze verantwoordelijkheid, dagelijks op de proef wordt gesteld. Ik hoop dat de leiders van onze lidstaten de kans om de anderen te helpen en hun verantwoordelijkheid voor ons gezamenlijke Europese project te tonen, zullen benutten.

Deze hervormingen zullen worden ingevoerd tegen de achtergrond van ongekende maatregelen, maatregelen die al in de maak zijn. Het staat buiten kijf dat het begrotingstekort en het schuldniveau in sommige lidstaten vastberaden moeten worden bestreden en wel in een hoger tempo dan vóór de crisis was voorzien.

Maar we kunnen er natuurlijk ook niet omheen dat de budgettaire verslechtering in 2009 grotendeels te wijten was aan de werking van de automatische stabilisatoren in reactie op de ongeëvenaarde economische teruggang als gevolg van de financiële crisis, die haar oorsprong buiten Europa vond. Met andere woorden, de algehele situatie in de eurozone was grotendeels het gevolg van het anti-recessiebeleid dat in de hele wereld werd bepleit.

Het was vanaf het begin duidelijk dat de situatie zich vervolgens zou herstellen, en de meeste landen van de eurozone hebben reeds moedige hervormingen doorgevoerd, bijvoorbeeld van hun pensioenstelsel. Nu de regeringen hun verantwoordelijkheid hebben getoond, is het de beurt aan de spelers op de financiële markten. Daarom is er nog steeds dringend behoefte aan een duurzame en verantwoordelijke financiële sector, die ten dienste staat van de economie en haar burgers.

We moeten niet vergeten dat spelers op de financiële markten belangrijke actoren zijn als het gaat om sturing van het marktsentiment. Psychologie speelt ook een rol op de markten. De financiële crisis kwam voort uit kortetermijndenken, pro-cycliciteit en gebrek aan verantwoordelijkheid. Daar moet we dringend iets aan doen.

Sterke en stabiele Europese markten voor financiële diensten moeten zorgen voor de investeringen die nodig zijn om de groei in de toekomst op één lijn te krijgen met de visie voor Europa 2020. Al onze marktspelers dienen hun verantwoordelijkheid te nemen. We hebben al veel gedaan op het gebied van de hervorming van de financiële markten. Ik reken op dit Parlement om dit op iedereen over te brengen.

De Europese instellingen – het Parlement, de Raad en de Commissie – treden gezamenlijk op en dat moet zichtbaar zijn. We hebben prioriteit gegeven aan verantwoord risicobeheer, veiliger derivatenmarkten, betere financieel toezicht en aan de garantie dat banken beschikken over voldoende kapitaal om hun echte risico's af te dekken. Deze inspanningen moeten worden versneld.

De komende weken moeten we de lopende hervormingen afronden. Zoals ik nog maar twee weken geleden tegen dit Parlement zei, hoop ik dat er snel een doorbraak komt inzake ons voorstel voor hedgefondsen en private equity.

Ik wil ook graag snel overeenstemming over effectieve nieuwe Europese toezichtregelingen. Het Europees Comité voor systeemrisico's en de drie toezichthoudende autoriteiten moeten begin 2011 aan de slag.

Maar we moeten voorkomen dat deze organen papieren tijgers zijn: we hebben een gedeelde verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat ze de juiste instrumenten hebben om hun werk te doen. Daaronder vallen bindende beslissingsbevoegdheden om echte noodgevallen het hoofd te kunnen bieden, om toe te zien op de naleving van de Europese regels – en ik dring aan op Europese regels, niet alleen nationale regels – en om geschillen binnen de colleges van nationale toezichthouders te beslechten. Het wordt hoog tijd om knopen door te hakken en ervoor te zorgen dat de besluiten ambitieus zijn.

Er volgen dit jaar meer voorstellen voor een betere bescherming van spaarders en investeerders, voor krachtiger maatregelen tegen marktmisbruik, voor een verdere verbetering van de kwaliteit en kwantiteit van bankkapitaal en het ontmoedigen van excessieve hefboommechanismen.

De afgelopen drie maanden, en paradoxaal genoeg ook deze week nog, heeft de situatie op de markten voor overheidsschuld nieuwe knelpunten aan het licht gebracht. De Commissie werkt al aan een fundamentele

herziening van de derivatenmarkten om de transparantie en de veiligheid op deze markten te vergroten. In een eerste fase zullen we wetgeving presenteren voor de standaardisatie van in aanmerking komende derivatencontracten en zorgen voor een clearingsysteem door centrale tegenpartijen dat goed gereguleerd is en waar voldoende toezicht op is. We overwegen momenteel ook of er verdere specifieke maatregelen nodig zijn voor nationale derivatenmarkten.

De crisis heeft ook de rol van kredietbeoordelingsbureaus weer onder de aandacht gebracht. Deze bureaus spelen een cruciale rol bij het functioneren van financiële markten, maar de beoordelingen blijken te cyclisch te zijn, eerder uit te gaan van de algemene stemming op de markt dan van de grondbeginselen – ongeacht het feit of de marktstemming te optimistisch of te pessimistisch is. Omdat kredietbeoordelingsbureaus zo'n belangrijke rol spelen en een grote invloed op de markten uitoefenen, hebben ze ook een speciale verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat hun beoordelingen deugdelijk en alomvattend zijn. Daarom heeft de Commissie in 2008 snel nieuwe wetgeving voor deze bureaus voorgesteld, die de komende maanden van kracht wordt.

Deze regels zorgen ervoor dat kredietbeoordelingsbureaus transparanter gaan handelen, hun methoden openbaar maken en belangenverstrengeling vermijden, maar we moeten nog verder gaan. Om het toezicht op deze actoren met een Europabrede dimensie te verscherpen, moeten ze volgens de Commissie rechtstreeks onder toezicht van de toekomstige Europese Autoriteit voor effecten en markten worden gesteld, en dat is precies wat wij zullen voorstellen.

We hebben ook een reflectieproces in gang gezet over de vraag of er verdere maatregelen nodig zijn om met name te zorgen voor een juiste beoordeling van nationale schulden. We dringen er bij anderen op aan dat ze hun zaken op orde krijgen, maar dat moeten we zelf ook doen.

De Commissie zal alles doen wat nodig is om ervoor te zorgen dat financiële markten geen speelplaats voor speculanten worden. Vrije markten vormen de basis voor het functioneren van succesvolle economieën, maar vrije markten hebben behoefte aan regels, regels die worden nageleefd. Deze regels en de naleving ervan moeten worden aangescherpt als door onverantwoordelijk gedrag zaken in gevaar komen die niet in gevaar mogen komen.

Het gedrag van de markt moet gestoeld zijn op een degelijke en objectieve analyse en financiële diensten moeten ervan doordrongen zijn dat ze slechts diensten zijn en geen doel op zich. Ze moeten hun economische en sociale functie niet uit het oog verliezen. Spelers op de financiële markten hebben het in feite overleefd doordat regelgevende autoriteiten en democratische instellingen – uiteindelijk de belastingbetalers – de markten tijdens de financiële crisis gestabiliseerd hebben.

We hebben toen snel gehandeld en om diezelfde reden zullen we ook in de toekomst snel reageren. De boodschap van de bijeenkomst van staatshoofden en regeringsleiders van de Eurogroep van komende vrijdag moet duidelijk zijn en dat zal die ook zijn: we zullen alles doen wat nodig is – op alle fronten.

De Voorzitter. – We sluiten ons aan bij de condoleances die de heer Barroso in zijn toespraak heeft geuit. De gebeurtenissen waarover de heer Barroso sprak, hebben vandaag plaatsgevonden in Griekenland. We hebben goede hoop dat de patstelling in Griekenland wordt doorbroken. Alle leden van het Europees Parlement zijn bezorgd over de problemen die de afgelopen tijd zijn ontstaan en voelen zich hierbij betrokken.

Joseph Daul, namens de PPE-Fractie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, wij maken in Europa een bijzonder moeilijke periode door met de ernstige crisis in Griekenland en de gevolgen ervan voor de burgers, en – u zei het al – met tragische en dramatische gevolgen, met tekorten die hand over hand toenemen in de meeste lidstaten en met een Europese respons die soms niet helemaal is wat we gehoopt hadden, maar die tenminste wel bestaat.

Nu is het moment daar voor de Europeanen om lering te trekken uit deze gebeurtenissen en op te roepen tot ingrijpende hervormingen van het Europees bestuur, hervormingen die ervoor zorgen dat onze landen niet langer op eigen houtje, zonder overleg met hun partners – waarmee zij toch een munt, bepaalde waarden en dus een gemeenschappelijke bestemming delen – beslissingen nemen over hun begrotings-, fiscale en sociale prioriteiten, maar ook hervormingen in de zin van een andere mentaliteit, zodat onze partijen, onze ministers, onze nationale collega's zich niet langer stelselmatig denigrerend uitlaten over alles wat in Europa besloten wordt, terwijl zij ook zelf hun aandeel in die besluitvorming hebben gehad.

Kunnen we ermee doorgaan om aan de ene kant, als er problemen zijn, op te roepen tot solidariteit van de partners en hen aan de andere kant compleet te negeren als de situatie terugkeert tot de normaliteit? Mogen

we onze partners om substantiële hulp blijven vragen als we geen totale transparantie in de overheidsrekeningen kunnen garanderen? Mogen we ons er tot slot over verbazen dat er steeds weer vragen worden gesteld als wordt opgeroepen tot solidariteit tussen een bevolking die vijfendertig uur werkt en met zestig jaar met pensioen gaat, en een bevolking die achtenveertig uur of meer werkt en met zevenenzestig jaar met pensioen gaat? Ik denk van niet. Ik denk juist dat het moment is aangebroken om de echte vragen te stellen en de echte antwoorden daarop te vinden.

Voor het merendeel zijn dit geen nationale, maar Europese antwoorden in de wereld van nu. Deze antwoorden moeten niet worden ingegeven door demagogie maar door verantwoordelijkheidsgevoel en gezond verstand. En ze moeten snel komen, want als we zelf verzaken zullen ze zich sneller aan ons opdringen dan we denken. Niet alleen zullen onze bevolkingen ons er dan terecht van beschuldigen dat we ons huiswerk niet hebben gedaan en niet de waarheid hebben verteld, maar zij zullen dan besluiten moeten ondergaan die nog pijnlijker zijn dan de besluiten die we nu moeten nemen. Wij moeten in niet mis te verstane bewoordingen oproepen tot een economisch Europa, een sociaal Europa en een fiscaal Europa, wat zeer concrete maatregelen vergt van onze regeringen, of die nu links of rechts zijn.

Zal deze oproep gehoord worden door de Raad? Zullen we die überhaupt hoorbaar kunnen maken? Ik vraag dit aan de heer Verhofstadt, die deze Raad kent. Denkt hij dat het mogelijk is om hier samen in de Raad over te discussiëren? Zal deze oproep worden overgenomen door de Commissie? Ik hoop het, mijnheer Barroso, sterker nog, ik gebied het u: ik vraag u als hoeder van de Verdragen om erop toe te zien dat de besluiten die we nemen écht worden uitgevoerd door de lidstaten. Ik stel vast dat dat met de dienstenrichtlijn bijvoorbeeld absoluut niet het geval is. In termen van groei is dit een gemiste kans, en dat kunnen we ons niet langer permitteren.

Dames en heren, ik ben geen utopist. Volgens mij ben ik niet naïef, maar ik denk wel dat voor Europa het uur van de waarheid aanbreekt, en ik zou u willen voorstellen om deze uitdagingen met de nodige moed en verantwoordelijkheidszin aan te gaan, zoals dat zestig jaar geleden gedaan is door de vaders van Europa – Schuman, De Gasperi, Adenauer en de anderen – de vaders van Europa die niet terugdeinsden voor even gedurfde als visionaire beslissingen. Wij moeten hun voorbeeld volgen: zij wachtten niet, zij hielden geen referendum. Zij raapten al hun politieke moed bijeen om een antwoord te vinden op de cruciale vragen die er lagen.

Dames en heren, de crisis die we doormaken kan heilzaam zijn als we de moed hebben om de juiste maatregelen te treffen, maar zij kan ook zeer ernstig zijn als wij de noodzakelijke hervormingen uit de weg gaan. Er moet zo snel mogelijk een economische en sociale regering komen, de belastingregels moeten zo snel mogelijk worden aangepast, en tot slot moeten wij ervoor zorgen dat we geen kunstmatige kloof tot stand brengen tussen EU-lidstaten. De Europese solidariteit geldt voor alle zevenentwintig landen. Ik vraag u, de verantwoordelijke heren in de Raad, om Europa recht aan te kijken. Ik vraag u om na te gaan wat er zal gebeuren als morgen Frankrijk, en andere landen, op dezelfde problemen stuiten als Griekenland. Waar zal onze euro dan blijven? Wat kunnen we doen voor onze Europese burgers?

Ik dank u voor uw aandacht. Wij hebben een gezamenlijke verantwoordelijkheid en de tijd dringt.

De Voorzitter. – Ik stel vast dat een van onze leden, de heer Madlener, heeft gevraagd om het woord te mogen voeren overeenkomstig de 'blauwe kaart'-procedure. U staat echter al op de sprekerslijst: hier staat Barry Madlener als spreker. Ik zal u over enkele minuten het woord geven. Ik beloof u dat u het woord krijgt.

Maria Badia i Cutchet, namens de S&D-Fractie. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik wil om te beginnen namens de gehele Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement onze solidariteit betuigen met het Griekse volk, nu bekend is geworden dat er vandaag dodelijke slachtoffers zijn gevallen. Ik wil ook graag oproepen tot kalmte en de Griekse burgers verzekeren dat wij aan hun kant staan. Ze gaan een moeilijke tijd tegemoet en wij zullen ze blijven steunen.

Ik richt me nu eerst en vooral tot minister-president Papandreou, om hem te sterken in zijn vastberadenheid en politieke moed. Ik moedig hem ertoe aan zijn energieke pogingen om de toekomst van zijn land veilig te stellen voor te zetten.

We hopen dat de Europese Unie de eerstvolgende maanden en jaren al het mogelijke zal doen om de nodige hervormingen te ondersteunen. We kunnen het echter niet laten bij toezicht alleen. De Europese Unie moet een actieve rol spelen bij deze hervormingen en zo steun bieden. Als het hervormingsproces een succes wordt, dan moet het een gedeeld succes zijn, een succes voor iedereen in dit verenigde Europa, dat oproept tot een gemeenschappelijke lotsbeschikking. Om dat te bereiken zullen we ervoor moeten zorgen dat de

Europese en financiële instrumenten op de juiste wijze worden gemobiliseerd. We moeten gedurende deze moeilijke fase reeds al de hulp en steun bieden die binnen ons vermogen ligt.

Ik geloof wel te mogen stellen dat de afgelopen weken heel leerzaam zijn geweest, en niet alleen als het gaat om de Griekse crisis. We moeten het geleerde gebruiken om het economisch bestuur te verbeteren en niet alleen een monetaire maar ook een werkelijk economische Europese Unie op te zetten. Wat in de tijd van Jacques Delors niet goed voorstelbaar was, is nu onvermijdelijk geworden. We moeten ervoor zorgen dat we op de behoeften van dit moment kunnen inspelen.

Om al deze ambitieuze doelstellingen te verwezenlijken moeten we eerst leren samenwerken. Het Stabiliteits- en groeipact is één van de instrumenten die ons hebben laten zien dat de lidstaten hun economisch beleid op elkaar moeten afstellen. We moeten in dat opzicht actief optreden en doeltreffend handelen, en daarbij het accent leggen op sterke en duurzame, door alle lidstaten gedeelde groeiprocessen. En dat moeten processen zijn die banen kunnen creëren. We hopen dat de Commissie spoedig compacte voorstellen op dit gebied zal doen, en dat die voorstellen meer inhouden dan een repressieve benadering. We moeten leren samen te bouwen en sterk te worden.

Voorzitter Barroso, ik hoop dat u begrijpt hoe belangrijk het is dat u de rol die de Commissie in deze fase kan spelen zo volledig mogelijk speelt.

Het tweede punt is dat we onszelf de mechanismen moeten verschaffen die we nodig hebben om een crisis het hoofd te bieden. Het is hoog tijd dat de Raad goedkeuring hecht aan de instelling van een Europees mechanisme voor financiële stabiliteit, een voorstel dat in maart door de ministers-presidenten en de leiders van de Europese Socialistische Partij is goedgekeurd. We moeten de agressieve en speculatieve houding van een aantal financiële agenten uiteraard veroordelen, maar we moeten ook begrijpen dat we zelf een monetair systeem hebben ontworpen dat in tijden van crisis kennelijk niet voldoet.

Derde punt: we moeten een nieuw concept voor Europese solidariteit uitwerken. We moeten proberen een gezamenlijk doel te formuleren – of anders aanvaarden dat we het slachtoffer worden van de negatieve dynamiek van nationaal egoïsme en het elkaar de loef afsteken. We kunnen niet aan de ene kant zeggen dat we samen verder willen, en dan tegelijkertijd beweren dat we in de praktijk liever onafhankelijk willen handelen. Deze crisis is een vuurproef en dat dienen we terdege te begrijpen.

Ten vierde wijs ik erop dat we het nodige belang moeten hechten aan de financiële sfeer. De komende weken en maanden zal dit Parlement de gelegenheid krijgen om een standpunt in te nemen met betrekking tot een hele reeks wetgevingsvoorstellen, onder andere over hedgefondsen en financieel toezicht.

Ik roep alle instellingen op om ons te volgen in deze verantwoordelijke benadering, om te garanderen dat Europa snel een solide systeem voor regulering en toezicht opzet. We hopen dat we samen een belasting op financiële transacties in het leven kunnen roepen, zodat financiële instellingen een eerlijke bijdrage leveren aan de economische inspanning die ieder van ons moet doen.

De toekomst van Griekenland zal voor een belangrijk deel afhangen van de groei van zijn buurlanden, en dat zijn wij, de belangrijkste economische partners van Griekenland. Als wij geen antwoord kunnen formuleren op de uitdagingen die in 2020-strategie zijn vastgelegd, als we er niet in slagen een gemeenschappelijke politieke agenda op te zetten, en als onze economieën daarom veroordeeld zijn tot trage groei, met weinig kansen op banen, dan zullen we niet in staat zijn volgende aanvallen te voorkomen – en die aanvallen zullen nog heviger zijn en heel moeilijk in de hand te houden.

De toekomst van ons continent staat op het spel. De toekomst van Europa hangt af van onze intelligentie, onze solidariteit en onze vastberadenheid.

Guy Verhofstadt, namens de ALDE-Fractie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, allereerst hoop ik, zoals alle collega's – denk ik – en zoals de voorzitter van de Commissie, dat het mechanisme dat we hebben ingevoerd ook gaat werken. Dat ik vanaf het begin mijn twijfels heb gehad en kritisch ben geweest over het mechanisme van bilaterale leningen, wil niet zeggen dat ik nu niet hoop dat het systeem zal werken en een halt zal toeroepen aan de speculatie tegen de euro.

Want dames en heren, het gaat zo langzamerhand om speculatie tegen de euro en een aanval op de euro, en niet alleen maar om een aanval op Griekenland of een aanval die samenhangt met de situatie van de Griekse overheidsfinanciën. Het is dus veel ernstiger en veel breder. Ik van mijn kant hoop dat dit mechanisme, zodra het officieel zal zijn na de top van 7 mei, tot volle wasdom zal komen, om de simpele reden dat we geen

ander instrument hebben. We hebben niets anders. Dit mechanisme moet dus wel werken, en we moeten het steunen.

Maar, en dat is mijn tweede punt, het zal ook duidelijk zijn dat we er in de nabije toekomst niet iedere keer op terug kunnen vallen. We zullen zo snel mogelijk moeten kunnen beschikken over een structureel mechanisme. Misschien nog niet voor de komende maanden, maar in elk geval wel voor de komende jaren, omdat we nog voor soortgelijke situaties zullen komen te staan. En als we voor de toekomst een structureel mechanisme willen hebben, moeten we met één ding rekening houden: we moeten lering trekken uit de gebeurtenissen van de afgelopen vijf maanden. We hadden vijf maanden nodig om een mechanisme op poten te zetten: drie maanden om het eens te worden over het uitgangspunt, en twee maanden om de voorwaarden uit te werken. En waarom? Omdat het een intergouvernementeel systeem is!

Ik denk nogmaals dat de eerste les die we hier voor de toekomst uit moeten trekken, is dat we de Commissie moeten volgen in haar communautaire aanpak. De Commissie heeft immers een Europese lening voorgesteld, waarover meteen al een besluit had kunnen vallen in december of januari en die nu al effect had kunnen sorteren en deze speculatie tegen de euro had kunnen stoppen.

Ik hoop dan ook dat op 7 mei het eerste besluit, en de eerste les uit de afgelopen vijf maanden, zal zijn dat de Commissie voortaan verzocht zal worden een voorstel te doen voor een communautaire lening die de speculatie tegen de euro onmiddellijk een halt kan toeroepen – en dan hoop ik wel dat dit werkt. Want anders dan bij een intergouvernementeel systeem, waarbij zestien landen en wellicht ook zestien parlementen "ja" moeten zeggen enzovoorts, hangen de geloofwaardigheid én de liquiditeitspositie van de Europese Unie volledig van zo'n voorstel af.

Verder hoop ik – maar de heer Rehn heeft al voorstellen in die richting gedaan – dat de tweede les die we uit dit alles trekken, is dat er een aantal structurele hervormingen moet komen, dat wil zeggen een preventieparagraaf in het Stabiliteits- en groeipact – wat de heer Rehn heeft voorgesteld –, een Europees monetair fonds, een structureel mechanisme dat onmiddellijk ingezet kan worden, en ten derde een 2020-strategie die veel beter in elkaar steekt dan de strategie die nu op papier staat.

Er is ook een hervorming nodig op het vlak van de ratingbureaus, hoewel die als het weerbericht zijn: óf ze zijn te soepel en men wil dat ze wat harder zijn, óf men wil dat ze juist weer wat soepeler zijn als ze te hard zijn. Maar een initiatief op Europees niveau is zonder meer een goed idee dat nadere bestudering verdient.

Tot slot – laatste punt mijnheer de Voorzitter – noem ik de oproep van het Spaanse voorzitterschap om zeer snel over te gaan tot goedkeuring van het financieel toezicht. Mijn excuses mijnheer López Garrido, niet wij zijn aan zet, maar de Raad! Het is immers de Raad die de voorstellen van de Commissie heeft gewijzigd. Er waren Commissievoorstellen die ik zelfs heb bekritiseerd, maar die altijd nog veel verder gingen dan die van de Raad. Wij zijn op dit moment bezig het werk van de Commissie over te doen en ik heb een goed voorstel voor u.

Als u wilt dat het financieel toezicht en de voorstellen binnen een maand van toepassing zijn, moet u meteen, met de Raad en met Ecofin, akkoord gaan met de amendementen die het Parlement u de komende dagen zal voorstellen. Dat kan allemaal heel snel voor elkaar zijn en het financieel toezicht zal daarmee van kracht zijn. Ik hoop dat u dit zal kunnen vertellen aan uw collega's van de Ecofin-Raad, die in hun voorstel niets anders hebben gedaan dan een systeem vinden om te ontsnappen aan het door de Commissie op poten gezette financieel toezicht.

Daniel Cohn-Bendit, namens de Verts/ALE-Fractie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil voortborduren op hetgeen de heer Verhofstadt zei. Het is duidelijk dat we vier maanden de zaken voor ons uitgeschoven hebben. Het is duidelijk dat we ons vergist hebben. Het is duidelijk dat we de markten en de speculatie hebben gevoed door ons gedraal. En als degenen die daar in de Raad voor verantwoordelijk zijn, dat dan tenminste nog zouden zeggen! Dat ze zeggen: "We zitten ernaast! Wij dus! Het is onze schuld!" Mevrouw Merkel, mijnheer Sarkozy, ik weet niet hoe ze heten en evenmin wat ze doen in het dagelijks leven, maar iedereen heeft het in de kranten kunnen lezen: het moest meteen gebeuren. Dat ten eerste.

Ten tweede moeten we één ding goed begrijpen: wat de regering-Papandreou moet doen is vrijwel onmogelijk. Ik vraag de Ecofin-Raad en de staatshoofden en regeringsleiders wel te beseffen dat zij totaal niet in staat zijn om in eigen land hervormingen door te voeren. Hoeveel tijd heeft Frankrijk nodig om de pensioenen te hervormen? Hoeveel tijd heeft Duitsland nodig om pensioenen op te bouwen? En nu vragen we aan de heer Papandreou om alles in drie maanden te veranderen. U bent knettergek.

Het bewijs daarvoor wordt geleverd door wat er nu in Griekenland gebeurt. Griekenland, of beter gezegd de heer Papandreou, krijgt niet de tijd om consensus te zoeken in het land. In Griekenland identificeert niemand zich met de staat. Daar is het de politiek van ieder voor zich, wat jammer is, en tientallen jaren van corrupte politieke praktijken in Griekenland zijn medeverantwoordelijk voor deze situatie. Maar toch moet er iets van cohesie tot stand worden gebracht. Dit moet gewoon, maar laat zich niet van bovenaf sturen!

En als u problemen hebt zult u, in Spanje, gaan zien hoe dat in zijn werk gaat, en als er problemen zijn in Portugal zullen ze ook daar gaan zien hoe dat in zijn werk gaat. Mijnheer Barroso kan hierover meepraten, omdat hij zo verkiezingen heeft verloren. Dus ... – nee, hij heeft nooit een verkiezing verloren – ... ik wil daarmee maar zeggen dat we vooral onze verantwoordelijkheidszin niet moeten verliezen en dat we niet het onmogelijke moeten vragen. Zelf heb ik de indruk dat een tijdje terug het adagium gold: *"I want my money back"*. Maar nu heb ik de indruk dat op regeringsniveau inmiddels het volgende geldt: *"I want to make money on the back of Greece"*. Omdat het probleem ook daarin zit namelijk, als je zelf tegen 1,5 of 3 procent leent en het vervolgens aan Griekenland geeft tegen 3, 5 of 6 procent, verdien je geld over de rug van Griekenland. Dat is onacceptabel!

En dan is het Europa dat initiatieven kan nemen. Mijnheer Verhofstadt heeft gelijk als hij het heeft over een Europees monetair fonds, een investerings- en solidariteitsfonds waaruit een Europese lening gegeven kan worden. De Verdragen moeten gewijzigd worden. En dames en heren, wij hier, in dit Parlement, hebben de mogelijkheid om daar het initiatief toe te nemen. Wachten op de Raad heeft geen zin, die is besluiteloos. Laten wij het initiatief nemen, een gezamenlijk initiatief van dit Parlement om de Verdragen te wijzigen, om te zorgen dat er eindelijk een Europees monetair fonds komt waarmee de speculatie echt te lijf kan worden gegaan! Wij kunnen dit, *yes, we can. Let's do it.*

Verder zou ik nog iets willen zeggen over het beheer van wat er in Griekenland plaatsvindt. Ik verzoek de Commissie om DG Werkgelegenheid hierbij te betrekken, zodat we voeling houden met wat daar gebeurt. En ik verzoek de Raad om bij het IMF de suggestie te doen de Internationale Arbeidsorganisatie eveneens bij dit beheer te betrekken, omdat het toevallig wel om mensen gaat. Er zijn werkgelegenheidsproblemen, er zijn werknemers. En ik vind dat dit proces niet alleen gedicteerd moet worden door financiën maar ook door overwegingen van zekerheid en door de Internationale Arbeidsorganisatie of DG Werkgelegenheid, die de waanzin die soms de kop opsteekt bij degenen die alleen maar over geld beslissen, kunnen bijsturen.

Een laatste punt tot slot. We hebben een eenvoudige mogelijkheid om de Griekse begroting te hulp te schieten: namelijk een initiatief van de Europese Unie voor de ontwapening in de regio. Met andere woorden, een politiek ontwapeningsinitiatief van Griekenland en Turkije. Een politiek initiatief, opdat de Russische troepen ... de Griekse troepen ... de Turkse troepen – pardon – zich terugtrekken uit Noord-Cyprus, zodat er ontwapening komt. Ik zeg u één ding: hypocriet zijn we. De afgelopen maanden heeft Frankrijk zes fregatten aan Griekenland verkocht voor twee en een half miljard euro, helikopters voor ruim 400 miljoen euro, Rafale's (één Rafale kost 100 miljoen euro) – helaas heb ik uit mijn spionagewerk niet kunnen afleiden of het om 10 of 20 of 30 Rafale's ging. Dat is bij elkaar bijna drie miljard euro. En dan hebben we ook nog Duitsland, dat een paar maanden terug zes onderzeeërs aan Griekenland heeft verkocht voor de komende jaren, bij elkaar goed voor een miljard euro.

We zijn dus compleet hypocriet. We geven geld om onze wapens te kopen. Ik wil dat de Commissie hier, aan het Europees Parlement en aan de Raad, verslag uitbrengt over de totale wapenverkoop van de Europeanen aan de Grieken en de Turken in de afgelopen jaren. Laat dit op zijn minst transparant zijn; dat we dit weten is wel het minste! Ik zeg u dat verantwoordelijk handelen bijvoorbeeld kan inhouden dat wij de territoriale integriteit van Griekenland waarborgen: de Grieken hebben 100 000 soldaten, ruim 100 000! Duitsland heeft er 200 000. Dit is volkomen scheef: een land van 11 miljoen inwoners dat 100 000 soldaten heeft! Laten we dat aan de Grieken vragen. Dat levert misschien meer op dan het loon verlagen van iemand die 1 000 euro verdient. Dat is wat ik aan de Commissie vraag: ik vraag gewoon om een beetje rechtvaardigheid.

(Applaus)

Derk Jan Eppink, namens de ECR-Fractie. – Mijnheer de Voorzitter, als geboren antirevolutionair zal ik spreken met wat minder passie dan de heer Cohn-Bendit, maar ik begrijp nu waarom 1968 een succes voor hem was; een en ander heb ik slechts als kind op televisie kunnen volgen.

Dames en heren, ik deel de bezorgdheid van de Europeanen over wat er nu allemaal gebeurt. De spaarders, de gepensioneerden, ze vragen zich af: waar gaat dit naar toe? En het is een legitieme vraag en legitieme bezorgdheid. Een pakket van 110 miljard is een enorm pakket.

Eerst praten we over 35 miljard, 60 miljard en nu over 110 miljard. Dat is een enorm bedrag en het bezuinigingspakket in Griekenland is ook enorm; we moeten echter niet vergeten dat Griekenland te lang op de pof heeft geleefd met een pensioengerechtigde leeftijd van 53 jaar. Wie kan dat niet wensen? En de vraag is, komt Griekenland hieruit? Ja of nee? We zien nu stakingen, opstanden, oproer, enzovoort. Dus het Griekse probleem, mijnheer de Voorzitter, is een Europees probleem, óns probleem.

Het probleem in Athene - mijnheer Cohn-Bendit - treft Nederlanders, Vlamingen, Duitsers, ons allemaal en het besmettingsgevaar is blijven bestaan. Ik ben van oordeel dat Griekenland, toen de malversaties van de begrotingen werden vastgesteld, uit de eurozone had moeten worden gezet. We hadden een *cut-off point* moeten maken, maar dat hebben we niet gedaan en nu moeten we verder en maar hopen dat het lukt.

We moeten ook de regels van het Stabiliteits- en groeipact herschrijven. Het brengt geen stabiliteit en voorlopig ook geen economische groei. Ik vind dat er een sterker toezicht moet komen, dat de Commissie moediger moet zijn, dat er meer supervisie moet zijn op naleving van de regels. Dat is de afgelopen jaren niet gebeurd.

Maar er moet, volgens mij, ook een *exit-procedure* zijn voor een land dat het in de eurozone niet meer kan volhouden. We hebben wel een *exit-procedure* uit de Europese Unie, maar niet uit de eurozone. Ik vind daarom dat die mogelijkheid er moet zijn, zodat een land een eigen munt kan invoeren, kan devalueren en op die manier op het droge kan komen. Waarom hebben we wel een *exit-procedure* bij de Europese Unie als zodanig, via het Verdrag van Lissabon, en niet in de eurozone?

Mijnheer Rehn zei de vorige keer tegen mij: "een land dat de eurozone verlaat is in strijd met de *ever closer union*," maar Griekenland laat nu precies zien waar de *ever closer union* op z'n grenzen stuit. Op een gegeven moment hebben we een zwakke euro en een lage groei. Dames en heren, we worden gevangenen van de theorie van de *ever closer union* en we gijzelen de belastingbetaler in Europa en die belastingbetaler wordt met de dag ongeruster. Vergeet dat niet.

Lothar Bisky, namens de GUE/NGL-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, natuurlijk moeten we Griekenland helpen. De zogenaamde reddingsactie heeft echter ook absurde kantjes. Frankrijk en Duitsland hebben zich als grote mogendheden opgesteld, en het besluit over het steunpakket vertraagd, wat veel geld heeft gekost.

De financiële markten zijn jarenlang steeds verder gedereguleerd, en nu verbaast het iedereen dat dit veel geld gaat kosten. Wie moet er nu er opdraaien voor de fouten van de politici? De werknemers? De kleine man? De banken worden niet op hun verantwoordelijkheid aangesproken. Zoals gebruikelijk zijn de belastingbetalers het kind van de rekening, letterlijk, zij moeten betalen voor het winstbejag van de banken. Eens te meer moeten de werknemers slikken dat ze loon moeten inleveren. Het dictaat van het Internationaal Monetair Fonds maakt duidelijk dat zelfs de schijn van een democratische besluitvorming niet meer wordt opgehouden.

Voor het opruimen van de olievervuiling in de Golf van Mexico geldt het principe 'de vervuiler betaalt'. Dat vind ik ook juist, maar wie naar geld of goud graaft moet zo nodig ook de schade vergoeden. De banken hoeven op dit moment – tenminste in Duitsland – niet eens de schulden terug te betalen die ze hebben gemaakt, terwijl ze met dat geld speculeren tegen de euro – jawel, tegen de euro. Dat doen ze nog steeds, hoewel we al lang roepen dat er iets moet gebeuren.

Er liggen voorstellen voor de aanpak op de tafel. Een verbod op de handel met kredietderivaten en op verkopen vanuit een ongedekte positie, het invoeren van een heffing op financiële transacties, speciale heffingen op bonussen in de financiële branche, een in de wet vastgelegde heffing op banken en verzekeringen; er liggen allerlei voorstellen op de tafel. Natuurlijk moet ook Griekenland zijn huiswerk doen. Net als andere landen van de Europese Unie moet ook Griekenland een belasting op rijkdom heffen, corruptie bestrijden en de uitgaven voor bewapening verlagen. Dat heeft Daniel Cohn-Bendit heel overtuigend aangetoond. Daarom herhaal ik niet hoe de feiten liggen, ik sluit me bij hem aan.

Ik heb begrip voor de mensen die in Athene de straat op gaan, die protesteren. Ik heb geen begrip voor het geweld. Ik ben het eens met iedereen die zijn medeleven heeft uitgesproken aan het adres van de slachtoffers. Met geweld bereik je het tegendeel van wat mensen willen bereiken die protesteren en eerlijk demonstreren. Wij moeten een beroep doen op iedereen: geen geweld!

Nikolaos Salavrakos, namens de EFD-Fractie. – (EL) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank. Wij proberen de cijfers mooier te maken dan ze zijn, en het is bekend dat als de cijfers welvaren de mensen ongelukkig zijn.

Wij moeten een evenwicht zien te bereiken; wij moeten de cijfers in evenwicht brengen maar ook de mensen gelukkig maken en houden.

Dit weinig orthodoxe gedrag heeft ertoe geleid dat er vandaag drie slachtoffers vallen te betreuren in Griekenland, drie werknemers die de dood vonden door het agressieve protest van andere werknemers. In heel Europa leidt de economische crisis – die van de overkant van de oceaan is gekomen maar bij ons een hevigere vorm neigt aan te nemen – ertoe dat de mensen alle respect voor de politiek en de politici kwijt raken.

In Griekenland zijn de brede volksgroepen de politici allesbehalve gunstig gezind. Ik houd de vinger aan de pols van de Griekse samenleving, en ik hoor dingen als “hang de 300 op” – er zijn namelijk 300 afgevaardigden in het Griekse parlement. Dat zijn gevaarlijke dingen. Ik lees nu dezelfde dingen en bespeur dezelfde minachting voor de politiek in andere landen van de Europese Unie. Dat weten wij allemaal, maar wij weten ook dat we de democratie overeind moeten houden.

Dit gezegd hebbende en met deze gedachten in het achterhoofd – want ik heb nu geen tijd meer om hier verder over uit te weiden – wil ik er nog op wijzen dat de leiders overmorgen snel moeten handelen en moeten streven naar een meer permanente oplossing, naar een oplossing voor meerdere landen. Griekenland is slechts het topje van de ijsberg. Er zijn ook andere landen – leden en niet-leden van de eurozone – met economische problemen die de komende maanden alleen maar erger zullen worden.

De Voorzitter. – Mijnheer Salavrakos, ik heb u niet onderbroken omdat u een Griek bent en uw woorden voor ons allen heel belangrijk zijn.

Barry Madlener (NI). – Voorzitter, ik wil mij vooral richten tot Verhofstadt, Daul en Schulz, die er nu niet is, maar wel op zijn fractie, de socialistische fractie, hier, want zij hebben de problemen mede veroorzaakt. Zij noemen nu solidariteit, solidariteit zou nodig zijn. Laat ik u herinneren dat Griekenland al jaren de grootste netto ontvanger is van Europees geld en dat heeft ertoe geleid dat ze de boel hebben belazerd en u heeft zich maar al te graag laten belazeren, want u bent zo eurofiel met z'n allen, u wilt zo graag dat Europa groter wordt dat u helemaal niet kritisch meer bent geweest en nu zitten we met de gebakken peren.

Weet u nog, Spanje, want dat is de volgende in de lijn, Spanje heeft in de afgelopen 15 jaar 2 miljoen illegale immigranten gelegaliseerd. U vond dat allemaal prachtig, maar nu hebben we 20 procent werkloosheid in Spanje en Spanje zit ook diep in de problemen, evenals Portugal. Allemaal landen met socialistische regeringen die u jarenlang gesteund heeft met Europees geld en die er een zootje van hebben gemaakt door op te grote voet te leven. U hebt jarenlang toegekeken en het jarenlang goedgevonden en nu kunnen wij, de burgers, de prijs betalen. U zou zich diep moeten schamen.

Er is maar één oplossing - en die hoor ik hier ook niemand zeggen - we moeten nu streng zijn voor de Grieken. De Grieken moeten de drachme weer invoeren, want de eurozone is voor hen niet houdbaar. En als Spanje de volgende is, dan voeren ze maar opnieuw de peseta in en Portugal de escudo en dan kunnen ze weer concurreren, want dit Europa is een verkeerd Europa en de Noord-Europese burgers weigeren straks nog te betalen voor uw fouten en voor de slappe, socialistische regeringen in deze landen, want, ik herhaal, Griekenland, Spanje, Portugal, allemaal socialistische landen, hebben allemaal geld ontvangen van de Europese Unie. De immigratie heeft welig getierd, u heeft ernaar gekeken en niets gedaan.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank. Ik wil ingaan op hetgeen zojuist door de heer Salavrakos werd gezegd. Hij zei namelijk dat vandaag in Athene drie mensen, drie werknemers zijn vermoord door drie andere werknemers. Dat klopt niet: deze mensen zijn vermoord door moordenaars, door misdadigers. De werknemers hebben vandaag in Athene een grote vreedzame betoging gehouden; zij hebben niemand vermoord. De echte misdadigers zijn veroordeeld door de premier, de heer Papandreou, en zojuist ook door alle politieke partijen in het Grieks parlement. Het is niet alleen verkeerd maar ook gevaarlijk om vreedzame betogingen te verwarren met misdadige acties zoals die in Athene hebben plaatsgevonden. Die acties worden door iedereen veroordeeld; die vinden geen steun onder de Griekse werknemers en kunnen ook niets veranderen aan hun overtuiging dat het land de crisis alleen kan overwinnen met eendracht en vaderlandsliefde.

De Voorzitter. – Ik wil hierover niet in discussie gaan. Ik wil echter wel graag zeggen dat wij in dit Parlement, alle leden van het Europees Parlement – en ik weet zeker dat dit ook geldt voor de Commissievoorzitter en de heer López Garrido namens de Raad – nogmaals onze welgemeende solidariteit met Griekenland willen betuigen. De Grieken zijn onze vrienden en we zijn ons bewust van de zeer grote verantwoordelijkheid aan beide zijden van het conflict in Griekenland. Het is een enorme verantwoordelijkheid!

Ik wil u allen zeggen dat ik die verantwoordelijkheid zelf heb ervaren, en wel aan beide zijden. Ik was lid van een vakbond en activist. Ik was jarenlang heel actief. Ik ben ook regeringsleider geweest, en ik begrijp de moeilijke situatie waarin Griekenland zich thans bevindt. We willen allen solidariteit betuigen en uiting geven aan ons medeleven met vooral de familie en vrienden van de slachtoffers. Het is normaal dat we dat willen doen, en wij van het Europees Parlement beschouwen dat ook als onze plicht. Dank u voor het verantwoorde debat dat we vandaag in dit Parlement hebben gevoerd.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) De toestand is ernstig. Wat vooral opvalt, is het gebrek aan solidariteit van de Europese leiders bij de totstandkoming van het akkoord over de situatie in Griekenland, en dat geldt zeker voor Duitsland. Het gaat er hier kennelijk vooral om politieke controle over Griekenland te verkrijgen en dit land op sociaal vlak een terugval van decennia op te leggen. Daarmee zetten de Europese leiders de beginselen waarover ze steeds zo hoog van de toren hebben geblazen – sociale en economische cohesie, convergentie, solidariteit en het zogenaamde Europese sociale model – op de helling.

Uit de strijd die de arbeiders en het volk in Griekenland leveren blijkt heel goed dat het niet aangaat van de Griekse regering te eisen dat ze de grondrechten uitholt. Die eis geldt als voorwaarde voor het verstrekken van een lening tegen een rente die hoger ligt dan de rente die het IMF zelf berekent. Het lijkt wel of de leiders van de eurozone nergens meer voor terugdeinzen. Ze maken misbruik van de zwakke positie van Griekenland en zetten de eigen sterkte in om het interne beleid van Griekenland geheel en al te bepalen, en dat alles in ruil voor een lening waarmee ze uiteindelijk ook inkomsten uit rentebetalingen zullen binnenhalen.

Deze beslissing moet bij de volgende top worden teruggedraaid. De leiders moeten kiezen voor noodhulp uit deze communautaire begroting, bij wijze van uitzondering, of uit die van volgende jaren. Het wordt tijd dat de rijkste landen van de eurozone het principe van economische en sociale cohesie nu eindelijk eens in praktijk gaan brengen.

VOORZITTER: ISABELLE DURANT

Ondervoorzitter

19. Europa 2020 - nieuwe Europese strategie voor werkgelegenheid en groei (debat)

De Voorzitter. - Aan de orde zijn de verklaringen van de Raad en de Commissie over Europa 2020 – nieuwe Europese strategie voor groei en werkgelegenheid.

Diego López Garrido, fungerend voorzitter van de Raad. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik ben heel blij dat ik hier een onderwerp aan de orde mag stellen waaraan zowel de Raad als het Spaans voorzitterschap veel belang hechten: de Europa 2020-Strategie voor groei en goede banen.

Zoals reeds gezegd beginnen we ons nu langzaam te herstellen van de ergste economische crisis sinds de jaren dertig. We moeten al het mogelijke doen om het herstel dat we nu in de Europese Unie kunnen waarnemen – en ik verwijs daarbij naar de vooruitzichten die de Commissie vandaag heeft gepubliceerd – te consolideren. Van belang is ook dat we maatregelen treffen om de sociale gevolgen van de crisis zoveel mogelijk te verzachten.

Dat is wat de lidstaten en de Europese instellingen met het oog op de korte termijn nu aan het doen zijn. We moeten echter ook kijken naar wat er na dit decennium moet gebeuren en ervoor zorgen dat ons sociaal model, het Europese sociale model, ook op de lange duur is vol te houden. De Europa 2020-strategie moet een antwoord op zowel de ene als de andere uitdaging proberen te vinden.

Waar het om gaat is te voorkomen dat we opnieuw in een crisis terecht komen. De huidige crisis is immers nog niet helemaal voorbij. We moeten dat doen door een strategie voor groei te ontwerpen, een groeiemodel dat aansluit bij deze tijd. Het moet een haalbare, uitvoerbare groeistrategie zijn, waarin de belangrijkste politieke en economische doelstellingen die de Europese Unie de eerstvolgende jaren wil verwezenlijken zijn vastgelegd.

Zoals u weet hebben de staatshoofden en regeringsleiders op 11 februari tijdens een informele ontmoeting een begin gemaakt met de discussies over de Europa 2020-strategie. Die strategie is tijdens de Top van maart weer besproken, maar ook tijdens een groot aantal door Spanje voorgezeten Raadsformaties dit semester.

In maart heeft de Europese Raad het groene licht gegeven voor de lancering van de Europa 2020-strategie, hetgeen tijdens de Raad van juni zal gebeuren. In de besprekingen in maart zijn niet alleen de elementen en de structuur van deze strategie vastgelegd, maar ook de procedure voor de toekomstige ontwikkeling ervan.

De strategie legt het accent op zaken die voor Europa van doorslaggevend belang zijn: kennis en innovatie, de duurzame economie waar het Europees Parlement om gevraagd heeft, een hoog werkgelegenheidsniveau en sociale integratie.

Een aantal van deze vijf kerndoelstellingen is gekwantificeerd. Arbeidsparticipatie: 75 procent voor mannen en vrouwen, en 3 procent van het bbp voor investeringen in onderzoek en ontwikkeling, en de “20/20/20”-doelstellingen in het kader van de bestrijding van klimaatverandering. De doelstellingen voor het terugbrengen van het percentage vroegtijdige schoolverlaters en het verhogen van het percentage van de bevolking met een hoger onderwijsniveau zijn nog niet gekwantificeerd. Er is ook nog geen precieze doelstelling vastgelegd voor het bevorderen van sociale integratie, waaronder ook – en vooral – het terugdringen van de armoede.

Dit alles is gebaseerd op de door de Commissie goedgekeurde mededeling. Deze mededeling was de doorslaggevende factor bij het daarop volgende besluit van de Raad en de conclusies die deze bij de in maart gehouden Top heeft aangenomen.

Om te beginnen is er een aantal geïntegreerde richtsnoeren opgenomen in de 2020-Strategie. De Commissie heeft nu net een voorstel gedaan over de wijze waarop er met die richtsnoeren moet worden omgegaan. Het gaat hier onder andere over richtsnoeren op het gebied van werkgelegenheid, en dat is een onderwerp waarover het Europees Parlement moet worden geraadpleegd. Het Spaans voorzitterschap heeft zich bereid verklaard om op al de beleidsgebieden die voor de Raad relevant zijn het nodige werk te verrichten, zodat de Ecofin-Raad en de Raad werkgelegenheid, gezondheid, sociaal beleid en consumentenzaken de Europese Raad in juni nog van advies kan dienen.

In de tweede plaats zijn er de kerndoelstellingen; ik heb die ik zojuist genoemd.

Het derde punt is dat deze nieuwe strategie een nieuwigheid bevat: de nationale doelstellingen. Elke lidstaat moet eigen doelstellingen vastleggen, maar die moeten natuurlijk wel worden geïntegreerd in de Europese doelstellingen, mét de steun van de Raad en de Commissie.

Vierde punt: er is gesproken over de knelpunten waardoor de groei op nationaal niveau mede wordt bepaald. Ook dat is een vernieuwing in vergelijking met de strategie van Lissabon: het Spaans voorzitterschap zal zich vooral bezig gaan houden met de knelpunten die gevolgen hebben voor de interne markt.

Ten vijfde zijn er de zogenaamde “vlaggenschip-initiatieven”, die door de Commissie worden ontwikkeld. Het eerste initiatief van dit type – de digitale agenda – willen we nog tijdens het Spaans voorzitterschap realiseren. Dit onderwerp zou tijdens de in mei te houden Top moeten worden besproken, in aansluiting op een mededeling die de Commissie beloofd heeft op 18 mei te zullen publiceren.

Ter afsluiting wil ik nog zeggen, mevrouw de Voorzitter, dat er in bepaalde Raadsformaties specifieke debatten over deze nieuwe strategie zullen worden gehouden. We willen dat die debatten voor zover mogelijk openbaar zijn. Dat geldt bijvoorbeeld voor de eerstvolgende Raad, de volgende week te houden Onderwijsraad.

Ik wil er graag op wijzen dat we het werk in juni natuurlijk niet stopzetten. Dat is nu juist de maand waarin de 2020-strategie haar beslag moet krijgen. En ook dan houdt het werk niet op. Die strategie moet immers verder worden ontwikkeld en vervolgens toegepast, via nationale hervormingsprogramma's.

Tot slot – laatste punt – wil ik nog opmerken dat de Europese Raad in het kader van de *governance* van deze strategie een belangrijke rol zal vervullen. De Raad heeft welbeschouwd van begin af aan een belangrijke rol gespeeld, wat aansluit bij de ideeën van het Spaans voorzitterschap en die van de voorzitter van de Europese Raad, de heer Van Rompuy, die een heel speciale taak heeft vervuld. De Europese Raad zal dus een heel belangrijke rol spelen en zich bezig houden met de ontwikkeling en begeleiding van deze strategie, samen met de Commissie. Deze twee instellingen zullen een sleutelrol vervullen bij de implementatie van deze strategie, die een aantal instrumenten bevat die we allemaal graag zouden inzetten.

José Manuel Barroso, voorzitter van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, Europa staat voor een grimmige keuze: we kunnen ervoor kiezen de economische en financiële crisis te benaderen volgens het principe “de ene zijn brood is de andere zijn dood”, een houding van “ieder voor zich en God voor ons allen” waarmee we alles wat we de afgelopen zestig jaar hebben bereikt, op het spel zetten, of we breiden de Europese

samenwerking op een doelmatige wijze uit, met gebruikmaking van alle instrumenten die we tot onze beschikking hebben.

De gebeurtenissen van de laatste maanden – voortdurende volatiliteit van de markten, de behoefte aan verdere financiële markthervormingen en de behoefte aan een vastberaden consolidatie van publieke middelen – hebben alleen maar duidelijker gemaakt wat de juiste keuze is. We moeten het belang van de Europese dimensie meer dan ooit benadrukken, en met de doelstellingen van Europa 2020 hebben we de kans om dat te doen.

Ik ben uitgenodigd om het met u te hebben over Europa 2020, maar het is niet echt zinvol om dit pakket maatregelen voor slimme, duurzame en inclusieve groei op zichzelf te bekijken, want een van de belangrijkste conclusies die we kunnen trekken uit de crisis die we nu doormaken, is dat we op alle niveaus en op alle gebieden moeten samenwerken om de hiaten in het kader voor regulering van en toezicht op de financiële markten op te vullen, om de macro-economische stabiliteit en gezonde overheidsfinanciën te herstellen en de structurele hervormingen in gang te zetten die Europa op weg naar duurzame groei en werkgelegenheid kunnen helpen.

Deze drie luiken zijn alle van even groot belang – als we onze doelstellingen willen bereiken, moet de zaak bij alle drie op orde zijn. Dit alles vergt dus een holistische benadering, hervorming van de financiële markten, krachtiger economisch bestuur en Europa 2020 voor slimme, duurzame en inclusieve groei. Daarnaast moet de G20 akkoord gaan met wereldwijde hervormingen, omdat veel van deze zaken een externe dimensie hebben. We moeten alle middelen die we tot onze beschikking hebben, op intelligente wijze benutten en erkennen dat ze elkaar onderling allemaal beïnvloeden. Ik zal bij elk ervan kort stilstaan. Ik zal het niet meer hebben over de financiële kwesties die ik tijdens mijn vorige toespraak noemde. Om te beginnen wil ik de G20 naar voren brengen.

De G20 heeft een grote rol gespeeld bij de aanpak van de financiële en economische crisis en heeft de governance vooral op mondiaal niveau verbeterd. Het is voor een groot deel de verdienste van de Europese Unie dat de G20 in beweging kwam en met ideeën gevoed werd. De Commissie heeft hier op een bijzondere manier aan bijgedragen door ervoor te zorgen dat in ons werk naar behoren rekening werd gehouden met de belangen van alle zevenentwintig lidstaten. We zullen er alles aan doen om ervoor te zorgen dat de Europese Unie tijdens de top in Toronto in juni en de top in Seoel in november haar leiderschap behoudt.

Het zal een belangrijke doelstelling zijn om een duidelijke boodschap van de G20 te laten uitgaan over een exitstrategie ter ondersteuning van het herstel – een boodschap waaraan alle grote economieën deel hebben. Een aantal van de onevenwichtigheden die aan de oorsprong van deze crisis lagen, moeten we mondiaal aanpakken. We moeten er ook voor zorgen dat de last van het herstel van het evenwicht van de wereldwijde groei over alle G20-leden wordt verdeeld. Het is in dit verband van belang dat we werken aan de bewustwording over onze Europa 2020-strategie en aan een betere economische coördinatie in de EU in het algemeen en in de eurozone in het bijzonder. Het is belangrijk dat Europa een gecoördineerde benadering aan de G20 presenteert.

Een andere doelstelling is dat we vaart maken met de hervorming van de financiële markten. We moeten onze internationale partners onder druk blijven zetten om de bestaande G20-toezeggingen tijdig en op consistente wijze ten uitvoer te leggen met een level playing field.

Bovenal geloof ik dat de tijd rijp is voor de G20 om een krachtig signaal af te geven over de wijze waarop de financiële sector kan bijdragen aan de financiering van het herstel van de banken. We moeten streven naar een gecoördineerde en krachtige benadering. Er zou een krachtig signaal uitgaan van een wereldwijde overeenkomst over een stabiliteitsheffing voor banken gekoppeld aan concrete afwikkelingsmaatregelen. Zoals het IMF onlangs voorstelde, kan dit worden aangevuld met een belasting op financiële activiteiten of winst. Het zal een bijzonder zwaar debat worden. Op basis van de voorbereidende werkzaamheden samen met onze partners in de G20 kan ik u zeggen dat velen tegen dit idee zijn; toch denk ik dat we ermee verder moeten. De boodschap van de Europese Unie is in ieder geval het sterkst als we met één stem spreken en als we kunnen zeggen dat de Europese Unie haar eigen huiswerk alvast gedaan heeft.

Daarom moeten we ernaar streven nog vóór Toronto overeenstemming te bereiken over de belangrijkste dossiers betreffende de regelgeving inzake financiële diensten waarover ik eerder vanmiddag sprak. Dat vergt flexibiliteit en creatief pragmatisme, zowel van dit Parlement als van de Raad.

Dit brengt me bij de kern van Europa 2020, die nu in de juiste context geplaatst is als onderdeel van de holistische benadering waarover ik aan het begin sprak. Zoals u weet, zijn de belangrijkste onderdelen van

de Europa 2020-strategie in maart door de staatshoofden en regeringsleiders aangenomen. Er zijn verschillende gelegenheden geweest om hier in dit Parlement over te debatteren. Nog vóór we met een voorstel kwamen, heeft de Commissie u hierover geraadpleegd. We moeten de strategie nu in detail uitwerken; het is iedereen duidelijk dat er dringend maatregelen moeten worden genomen. Zoals in een aantal verklaringen tijdens het vorige debat werd benadrukt, hebben deze financiële crisis en de problemen rond de euro meer dan ooit duidelijk gemaakt dat we de structurele hervorming op een gecoördineerde en vastberaden manier moeten voortzetten.

Betere coördinatie van ons economisch beleid vormt de spil van Europa 2020. Al vóór deze Griekse crisis hadden wij meer coördinatie van het economisch beleid voorgesteld. Dit is zeker nodig om crises in de toekomst te voorkomen en het is van cruciaal belang als we een eind aan deze crisis willen maken, de groei willen herstellen, die groei willen vertalen naar meer en betere werkgelegenheid en uiteindelijk een duurzame en inclusieve toekomst voor Europa willen.

De vijf doelstellingen die de Commissie heeft voorgesteld, berusten nu voor het merendeel op consensus; de numerieke streefwaarden met betrekking tot doelstellingen voor werkgelegenheid, onderzoek en ontwikkeling en bestrijding van de klimaatverandering zijn al vastgesteld.

De Europese Raad zal in juni 2010 de numerieke streefwaarde voor de onderwijsdoelstelling vaststellen – vermindering van vroegtijdige schooluitval en verhoging van het percentage van de bevolking met een tertiaire of vergelijkbare opleiding – daarbij rekening houdend met het voorstel van de Commissie.

Ik ben er ook een groot voorstander van om een numerieke streefwaarde vast te stellen voor de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting. We mogen de misstand dat er in de Europese Unie nog steeds tachtig miljoen mensen door armoede bedreigd worden, gewoonweg niet aanvaarden. Er wordt in de Raad gestaag gewerkt aan deze kwestie en ik zal alles in het werk stellen om de lidstaten te overtuigen van het belang van deze doelstelling, wetende dat dit Parlement onze vastberadenheid deelt.

Europa 2020 moet een evenwichtig programma bieden. Natuurlijk is sociale gelijkheid onmogelijk zonder een concurrerende markt, maar we willen ook geen economisch doelmatig Europa zonder rechtvaardigheid.

De nationale doelstellingen maken het mogelijk de voortgang van de lidstaten beter en doelmatiger te volgen, zodat we in staat zijn ervoor te zorgen dat de op EU-niveau gestelde doelstellingen worden gehaald. De lidstaten zijn bezig deze nationale doelstellingen in samenwerking met de Commissie op te stellen. De doelstellingen worden, naar ik hoop, tijdens de Europese Raad in juni vastgesteld, zodat meteen daarna een aanvang kan worden gemaakt met de tenuitvoerlegging.

De Commissie heeft vorige week een voorstel gedaan over de geïntegreerde richtsnoeren. Hierin komen de prioriteiten van de Europa 2020-strategie tot uiting. Het aantal richtsnoeren is kleiner dan de vorige keer – het zijn er nu 10 en eerder waren het er 24 – wat eigenaarschap van het instrument onder de diverse actoren stimuleert. Ik denk dat dit vooruitgang is.

De Europese Raad van juni moet zijn politieke steun geven aan de beginselen waarop deze geïntegreerde richtsnoeren zijn gebaseerd, maar natuurlijk worden ze pas aangenomen als we ze met u – het Europees Parlement – besproken hebben en hopelijk is dat zo snel mogelijk.

De Europa 2020-strategie is niet slechts een lijst met doelstellingen, bedoeld ter inspiratie, het is niet alleen maar een visie – het is een hervormingsprogramma. Er worden op Europees niveau maatregelen genomen, maar wat even belangrijk is, is het feit dat in ieder van onze zevenentwintig lidstaten volledig overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel hervormingen zullen moeten worden doorgevoerd. We zullen duidelijk maken wat op Europees niveau moet gebeuren en wat op nationaal niveau. Het draait om de tenuitvoerlegging. Zoals de vertegenwoordiger van de Raad, de heer López Garrido, zei, is er op lidstaatniveau nu een veel groter bewustzijn van de behoefte aan een betere Europese governance. Ik hoop dat de lidstaten hebben geleerd van een aantal van de tekortkomingen van de strategie van Lissabon. Veel, zo niet alle, doelstellingen van de strategie van Lissabon waren in feite goed en gingen de goede richting uit, maar eerlijk gezegd was er onvoldoende gevoel van eigenaarschap en ontbrak het aan daadkracht bij de tenuitvoerlegging van de programma's. Daarom moeten we iets doen aan het gebrek aan tastbare resultaten dat tijdens de strategie van Lissabon heerste. U kunt hierbij een cruciale spelen door ervoor te zorgen dat de Europa 2020-strategie op succesvolle wijze ten uitvoer wordt gelegd.

Naast uw rol als medewetgever kunt u, het Europees Parlement, ook op heel effectieve wijze burgers en zelfs – waarom niet? – nationale parlementen mobiliseren. Wat van groot belang is, is het soort betrekkingen, als ik dat zo mag zeggen, dat het Europees Parlement met de nationale parlementen aanknoopt. Deze

hervormingen mogen namelijk niet alleen worden gezien als iets afkomstig uit Brussel of soms uit Straatsburg, maar als iets wat op alle niveaus in de Europese samenleving tot stand komt. Het gevoel van urgentie, de behoefte aan hervorming moet worden gedeeld door alle belangrijke sociaaleconomische en politieke spelers en op alle regeringsniveaus, maar ook door de sociale partners. Ik ben van mening dat dit van groot belang is en ik verwelkom alle mededelingen die premier Zapatero heeft gedaan over de noodzaak om de sociale partners hierbij te betrekken. Voorts moeten we zorgen voor sterkere, overkoepelende governance door al onze coördinatie-instrumenten aan elkaar te koppelen: een gelijktijdig uitgevoerde verslaglegging en evaluatie van Europa 2020 en het Stabiliteits- en groeipact om de middelen en de doelstellingen samen te brengen, inbreng van de Europese Raad voor systeemrisico's om te zorgen voor de algehele financiële stabiliteit, structurele hervormingen, maatregelen om het concurrentievermogen te vergroten en macro-economische ontwikkelingen. Dit alles samen moet ons uit de crisis helpen en op weg helpen naar slimme, duurzame en inclusieve groei.

Als we het economisch bestuur serieus nemen, is dat de enige manier om het te doen. We kunnen niet van serieus economisch bestuur op Europees niveau spreken en tegelijkertijd de macro-economische aspecten scheiden van de micro-economische, de interne van de externe.

De lidstaten en de Europese instellingen moeten deze zaken dus op holistische wijze benaderen en al deze instrumenten samenvoegen – dat is ook de enige manier om enig vertrouwen in onze strategie te wekken.

Ik had het aan het begin van deze toespraak over een grimmige keuze en de Commissie weet welke paden ze wil volgen. Ik heb er vertrouwen in dat dit Parlement die keuze deelt – een vastberaden keuze, een keuze voor Europa – en ik reken op uw inbreng tijdens onze verdere werkzaamheden.

Corien Wortmann-Kool, *namens de PPE-Fractie*. – Voorzitter, voorzitter Barroso, geachte minister, dit debat over de 2020-strategie is terecht voorafgegaan door een debat over de crisis in de eurozone en voor beide debatten is het cruciale thema hoe we de Europese besturing, de Europese *governance*, versterken. U spreekt over coördinatie van de economische politiek, maar het grote probleem is dat een en ander te veel de uitleg van vrijheid, blijheid heeft gekregen en lidstaten de afspraken aan hun laars gelapt hebben. Dat kan echt niet meer. Dat geldt voor het Stabiliteits- en groeipact en dat is ook de grote les uit de Lissabonstrategie, dus het moet anders als het gaat om die 2020-strategie.

Onze fractie, de Europese Volkspartij, verwacht een ambitieuze inzet van de Commissie voor de Europese economische *governance* vóór die 2020-strategie. Wij verwachten van de Raad dat hij in juni daadkrachtige besluiten neemt en zich committeert aan ambitieuze doelen voor de lidstaten en ook aan een stevige Europese *governance*. Het Parlement zal u uitdagen, als dat nodig is. De begrotingsplannen voor het komend jaar moeten aansluiten bij die 2020-strategie en ook op andere punten zal dit Parlement haar institutionele rol uitdrukkelijk spelen, in het belang van duurzame economische groei en in het belang van banen voor onze burgers.

Voorzitter, de turbulentie in de eurozone laat eens te meer het belang zien van gezonde overheidsfinanciën, voor de stabiliteit van de euro, voor de financiële en economische stabiliteit, maar óók om te voorkomen dat we de lasten doorschuiven naar toekomstige generaties, naar onze kinderen. Hervorming van de overheidsfinanciën is dan ook een belangrijke voorwaarde voor een succesvolle 2020-strategie en voor herstel van onze concurrentiekracht. Daarom is het zo belangrijk, commissaris Rehn, dat u volgende week met voorstellen komt om het Stabiliteits- en groeipact te versterken. Versterking van de preventieve werking en het beter op orde krijgen van duurzame overheidsfinanciën in de lidstaten zijn cruciaal. Ik wil u namens onze fractie dan ook aanmoedigen, om als Commissie uw verantwoordelijkheid te nemen en met ambitieuze plannen te komen. Op onze steun kunt u rekenen.

We moeten als Parlement kijken hoe wij, samen met u, de Raad kunnen uitdagen ook daadwerkelijk in te stemmen met versterking van het Stabiliteits- en groeipact. Het is goed dat de Raad een *task force* heeft ingesteld, maar ik hoop toch echt dat de Raad al vóór het einde van het jaar haar instemming zal geven aan de voorstellen van de Commissie.

Voorzitter, de mogelijkheden van het Verdrag van Lissabon moeten we ten volle inzetten om de Europese *governance* op korte termijn te versterken. We hebben geen tijd te verliezen.

Pervenche Berès, *namens de S&D-Fractie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de voorzitter van de Commissie, mijnheer de fungerend voorzitter van de Raad, inhoudelijk grijpen de twee debatten die we zojuist hebben gevoerd in elkaar, maar zien we dit ook terug in de praktijk? Wij van de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement twijfelen daaraan, omdat we geen samenhang zien tussen de ons door de Commissie voorgestelde tekst en het strategisch partnerschap

dat u in juli wilt goedkeuren, zonder dat het Parlement zich expliciet heeft kunnen uitspreken over de werkgelegenheidsrichtsnoeren.

Ik kan me eerlijk gezegd niet voorstellen hoe we ons hier de komende tien jaar aan moeten verbinden. Ten eerste zegt u ons, zonder de balans op te maken van wat de strategie van Lissabon was: "Alles is veranderd: wij hebben niet langer zevenentwintig richtsnoeren, we hebben er tien!". Maar kunnen we dat verandering noemen, mijnheer Barroso?

Een gedachte die wél coherent is, is dat we moeten vertrekken vanaf het punt waar we nu zijn, voordat we kijken naar het punt waar we naar toe gaan, als we de 2020-strategie tot een succes willen maken. En we moeten kijken naar het punt waar we naar toe willen. Het punt waar we nu zijn, is de grootste crisis in het bestaan van de Europese Unie; een ergere is er niet geweest. We kunnen hier niet aan voorbijgaan. We kunnen niet beginnen aan een crisisexitstrategie die erop zou neerkomen dat de overheid verder maar afziet van haar verantwoordelijkheden op economisch gebied, om vervolgens alles over te laten aan de markt.

Nadenken over die strategie kan niet zonder inzet van de middelen die we hebben. U weet het, mijnheer Barroso: zo rijk zijn we niet. Wij hebben een instrument dat Stabiliteits- en groeipact heet, en er is nog een ander, dat luistert naar de naam financiële vooruitzichten. Als dit alles niet duidelijk wordt afgestemd, komen we nergens.

Als we kijken naar het vertrekpunt is er een aantal zaken dat ons zorgen baren. Vóór alles dringen wij in de S&D-Fractie erop aan dat de landen niet langer blootstaan aan de speculatie op de markten. Het gaat daarbij niet speciaal om Griekenland of om een andere lidstaat. Het gaat om het domino-effect en het feit dat de speculatie vrij baan heeft.

Daarom stellen wij de invoering van een mechanisme voor financiële stabiliteit voor dat de lidstaten voor deze speculatie behoedt, zodat zij doen wat zij moeten doen, namelijk weer de weg naar herstel inslaan die waarborgen biedt voor het sociaal model. Want iedereen weet het, iedereen heeft het gezegd in deze crisis: ons sociaal model is onze beste steun en toeverlaat in de globalisering.

Als uw 2020-strategie zich vertaalt in een begrotingsconsolidatie die dit sociaal model om zeep helpt, zal Europa morgen het onderspit delven in de internationale concurrentie. Het vermogen van Europa om dit model dat wij belichamen naar grote hoogte te stuwen zal dan verloren gaan en we zullen de plaats hebben geruimd voor andere continenten, tenzij niet alles aan het spel van de vrije markt wordt overgelaten. Dit is niet óns toekomstbeeld.

Lena Ek, namens de ALDE-Fractie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, we weten al maanden dat Griekenland in een zeer moeilijke situatie verkeert. We weten dat de euro voor onze ogen rap in waarde daalt en dat de spread van staatsobligaties toeneemt. Juist nu we dachten dat we weer overeind gekrabbeld waren, kan opeens niemand er nog aan twifelen dat Europa zich in een serieuze crisis bevindt.

De kwesties concurrentievermogen, productiviteit en duurzame economische groei moeten worden aangepakt, maar toch blijven de leiders van Europa maar kibbelen over de te nemen maatregelen. Daar is het nu de tijd niet voor. Er moeten nodig maatregelen worden genomen en wel nu. Aangezien gebleken is dat het onderling uitoefenen van druk in de Raad niet werkt, moeten er bindende doelstellingen en nieuwe transparante middelen komen om de verslagen over iedere lidstaat te onderzoeken. Het Stabiliteits- en groeipact moet volledig worden gerespecteerd en er is behoefte aan betrouwbare en kloppende cijfers waarop we onze besluiten kunnen baseren.

Om regeringen extra onder druk te zetten moet de toekenning van structuurfondsen en andere Europese steun afhankelijk worden gemaakt van het vermogen van regeringen om de juiste cijfers aan ons te verstrekken. Ik zal een vergelijking maken. Als een kleine boer fouten maakt op een halve hectare verliest deze boer de steun voor alles wat hij of zij doet voor een aantal jaren. Dat is de vergelijking die we moeten maken. Daarom zijn we in resoluties van het Parlement zo streng als het gaat om governance.

Het is ook zeer pijnlijk dat de Commissie niet komt met de voorstellen waarover wij al jaren spreken. Om een platform te creëren voor groei in de toekomst, moet de strategische beleidsagenda in de EU 2020-strategie worden opgenomen. Ik zal een paar voorbeelden geven. We hebben onderhandeld over het economisch herstelplan. Dit plan is voor een groot deel niet ten uitvoer gebracht. Het Parlement heeft om een plan B gevraagd, opdat het wordt opgenomen in de resultaten, maar plan B is nog niet in werking gesteld. We zijn een bepaald plan overeengekomen, nieuwe energietechnologie. We hebben nog niet eens 50 procent van het geld dat nodig is voor het plan, een echt strategisch instrument. De meest rendabele manier om

broeikasgassen terug te dringen is een strategie voor energie-efficiëntie. Ik doe derhalve een beroep op de Commissie en de lidstaten om energie-efficiëntie boven aan de huidige agenda te zetten.

De bestaande wetgeving moet worden verbeterd omdat deze ontoereikend is. Het al zo lang beloofde actieplan voor energie-efficiëntie moet er komen. Er moet een energie-infrastructuur komen, het energie-equivalent van snelle treinen, er moeten supernetten en geavanceerde slimme netten komen, en daar hebben we het geld voor.

We moeten zorgen voor technische innovatie en we moeten ook een strategie stimuleren en voorstellen ter bestrijding van sociale uitsluiting en voor genderinclusie. In het licht van de huidige crisis moet de Commissie meer verantwoordelijkheid nemen en afmaken wat we samen zijn begonnen. De Raad moet meer moed betonen en ophouden met kibbelen. We zullen een moedige resolutie indienen inzake de tweede stap van de 2020-strategie.

Rebecca Harms, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, het is bijna een politieke provocatie dat dit programma Europa 2020 wordt gepresenteerd als een grote stap op de weg uit de crisis. We hoeven alleen maar te kijken naar het beleid dat tot nu toe is gevolgd voor het reguleren van de financiële markten. Wie een beetje eerlijk is, stelt vast dat we al maanden, en eigenlijk al jaren, beloven dat we deze losgeslagen markten gaan reguleren, maar tot nu toe hebben we slechts dwergenstapjes gezet. Met Griekenland wordt ons nu de spiegel voorgehouden.

De crisis in Griekenland toont aan dat wat we tot nu toe hebben gedaan volkomen ontoereikend is. Onze burgers hebben ons horen zeggen dat we de banken redden. Ze hebben met de tanden geknarst, en het aanvaard. Nu betalen ze het gelag. De overheidsbegrotingen zuchten al onder de last van die maatregelen. Nu redden we Griekenland, en dat moeten we ook doen, dat lijkt geen twijfel, maar dat is weer een uitdaging voor de overheidsbegroting in veel lidstaten van de Europese Unie.

De banken maken winst, en dan krijgen ze al applaus omdat ze zeggen dat ze vrijwillig een kleinigheid zullen bijdragen aan de hulp voor Griekenland! Mijnheer Barroso, we kunnen er niet onderuit: in de Europese Unie, op onze markt met zevenentwintig lidstaten, moeten we werkelijk een heffing op financiële transacties invoeren, of een ander instrument om het overdreven winstbejag van de hongerige speculanten enigszins te beperken. We hebben werkelijk een instrument nodig om degenen die aan deze crisis verdienen, die speculeren tegen de euro, op een faire manier te laten meebetalen aan deze hulp. Met de overheidsbegrotingen kan het namelijk zo niet verder gaan.

In het document dat u heeft voorgelegd, zie ik nog steeds geen visie op de toekomst. U zegt dat dit mondiaal moet worden geregeld. Dat ken ik al uit het klimaatdebat. Daar hebben we al die jaren ook geen vooruitgang geboekt.

Het klimaat is volgens mij het tweede grote thema. Ook deze crisis hebben we nog lang niet achter de rug. We glijden al verder af, omdat we er tot nu toe niet in geslaagd zijn om de nodige stappen te zetten. Ik vind het eigenlijk armzalig dat vandaag, kort voor dit debat, duidelijk is geworden dat Connie Hedegaard als een soort mol in de Commissie werkt, en probeert om ervoor te zorgen dat de Europese Unie het laagste streefdoel haalt. Wanneer we naar de huidige situatie kijken is het de hoogste tijd dat we ons streefdoel verhogen tot dertig procent. Als we dat niet doen kunnen we onze beroemde Europese emissiehandel bijvoorbeeld wel vergeten. Als er geen gepaste prijs moet worden betaald voor CO₂, omdat onze streefdoelen onvoldoende ambitieus zijn, dan zijn we na al die jaren en na al die heftige discussies nog ver verwijderd van het streefdoel dat we zelf hebben geformuleerd. Bij de transformatie van de Europese economie richting meer duurzaamheid – en dat staat in de titels van het programma van de Commissie – zal iedereen natuurlijk zeggen mee te zullen doen. Uw Commissie, mijnheer Barroso, is met dit programma echter het antwoord schuldig gebleven op de vraag hoe die doelstellingen in de Europese economie moeten worden bereikt. Met welke instrumenten, met welke stimulansen en programma's wilt u dat bereiken?

Mevrouw Ek heeft een aantal concrete punten genoemd. Er moet nog flink worden geschaafd aan dit programma. Zoals het er nu uit ziet kan het Europees Parlement volgens mij niet zeggen dat dit na Lissabon een voltreffer is. Dit Europa 2020 is eigenlijk de aankondiging dat ons na het echec van Lissabon het volgende echec te wachten staat.

Michał Tomasz Kamiński, *namens de ECR-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, ik denk dat de heer Barroso vandaag voor een bijzonder moeilijke opdracht staat. Hij vervult een van de moeilijkste functies in de Europese Unie. Hij moet zijn tijd verdelen tussen het overtuigen van vertegenwoordigers van links en rechts, van mensen die de beste antwoorden hebben voor de lastigste problemen. Mijnheer Barroso moet vakkundig

tussen deze voorstellen laveren. Ik ben van oordeel dat de door de Commissie voorgestelde Europa 2020-strategie het beste voorstel is. Ik ben zeer verbaasd over de voorstellen die in dit Parlement zijn gedaan en die zouden betekenen dat we onze fouten uit het verleden zouden herhalen om de huidige, zeer moeilijke situatie recht te zetten.

Ik zou willen zeggen dat ik achttien jaar van mijn leven in een land heb gewoond dat de naam 'Volksrepubliek Polen' droeg – een land dat weliswaar een ministerie van Binnenlandse Handel had, maar waar de winkelrekken leeg waren. Er was een ministerie van Binnenlandse Handel, maar er was geen binnenlandse handel. Godzijdank hebben we vandaag – nu al twintig jaar – in Polen geen ministerie van Binnenlandse Handel meer, maar wel binnenlandse handel.

Ik zou willen zeggen dat meer regelgeving, hogere belastingen of meer inmenging zeker niet het passende antwoord zijn op de huidige crisis. Ik ben uiteraard geen vurig pleitbezorger van de vrije markt. Ik denk dat het de taak van de staat is om de marktmechanismen te corrigeren, maar dit zou zeer behoedzaam moet gebeuren. Als we in alle openheid over ontwikkeling in Europa willen praten, mogen we niet vergeten hoe we tijdens de vorige zittingsperiode over de dienstenrichtlijn hebben gestemd. Laat ons niet vergeten wat er in het Europees Parlement met de dienstenrichtlijn is gebeurd. Zonder vrij verkeer van personen, diensten en kapitaal zal Europa immers niet in staat zijn om doeltreffend te concurreren met de andere continenten in de wereld.

We horen hier vandaag dat wij niet kunnen wedijveren met andere gebieden van politieke en economische integratie. Het is echter zonneklaar dat wij de ondernemers op ons continent er zelf toe dwingen om naar andere regio's uit te wijken door overregulering en de invoering van buitensporige belemmeringen voor bedrijven. Wij moeten ons bijgevolg afvragen wat we nog meer kunnen doen om de Europa 2020-strategie te ondersteunen. Er is immers geen andere strategie voorhanden en het spreekt voor zich dat we een uitweg uit de crisis moeten vinden.

Het lijkt ook geen twijfel dat we Griekenland moeten helpen. Voor ons, Polen, het volk dat ik hier vertegenwoordig, heeft het woord 'solidariteit' een bijzondere betekenis. We moeten daarom vandaag duidelijk maken dat we solidair zijn met Griekenland. Ik wil nogmaals benadrukken dat we al het mogelijke moeten doen om ervoor te zorgen dat Europa de economische crisis te boven komt. Deze crisis vormt niet alleen een probleem voor miljoenen gezinnen, maar is ook nadelig voor het vertrouwen in onze toekomst. Ik heb vertrouwen in de toekomst van Europa. Ik geloof in ons succes.

Gabriele Zimmer, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, wanneer ik de discussie over het vorige punt op de agenda vergelijk met deze discussie, zie ik dat er blijkbaar twee parallelle werelden bestaan: aan de ene kant hebben we een Europese Unie waarin lidstaten als Griekenland, Italië, Spanje en Portugal een ernstige crisis doormaken en andere landen als Duitsland en Frankrijk blokkeren, en aan de andere kant hebben we een Europese Unie waarvoor we een strategie ontwikkelen die helemaal niet ingaat op de genoemde uitdaging.

In deze strategie hebben we geen nieuwe koers bepaald voor de ontwikkeling van de Europese Unie, en ook niet gereageerd op het feit dat de instrumenten niet functioneren. We hebben ook geen moeite gedaan om vast te stellen hoe de bevoegdheden moeten worden verdeeld tussen de lidstaten en de Europese Unie, wat nodig is, en hoe de relatie moet zijn tussen de Eurozone en de lidstaten van de Europese Unie die daar geen deel van uitmaken. We hebben geen antwoord gegeven op alle vragen die in de afgelopen jaren zijn gesteld in verband met de Lissabonstrategie. We hebben geen toekomstwijzende antwoorden. We hebben niet bepaald welke kant we eigenlijk op willen met de Europese Unie. Dat is natuurlijk de oorzaak van de talloze wanklanken die op dit moment te horen zijn.

Ook in de discussie over Europees economisch bestuur, over een Europees monetair fonds, kunnen we niet gewoon doen alsof we met onze strategie kunnen voortgaan op de ingeslagen weg. Het is dringend noodzakelijk om, alvorens te spreken over de omzetting van 2020, we die strategie uitstellen. We moeten meer tijd nemen voor de besluitvorming en een analyse maken van de uitdagingen waarmee we worden geconfronteerd. We moeten de maatschappelijke organisaties en vooral de parlementen daar veel nauwer bij betrekken dat tot nu toe het geval is geweest. Anders lopen we als slaapwandelaars het noodlot tegemoet!

Godfrey Bloom, *namens de EFD-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik vind het jammer dat de heer Barroso uit het Parlement is weggevlucht. Ik heb het idee dat hij vanavond heel veel van mij had kunnen leren!

Ik raad u aan u niet te veel zorgen te maken over de EU in 2020. Ik kan me namelijk goed voorstellen dat die er dan niet meer is! Het zal met de EU dezelfde kant op gaan als met de Sovjet-Unie, waar de EU veel van weg heeft, en wel om dezelfde redenen: de EU is gecentraliseerd, corrupt, ondemocratisch en incompetent. De EU wordt gedreven door een onzalig verbond van grote bedrijven en decadente bureaucraten en wordt gesteund door een ecofascistische agenda van een pervers quasiwetenschappelijk platform onder de noemer "klimaatverandering".

Als de bevolking van Europa de kans krijgt een referendum te houden, zullen ze de EU afwijzen. De Britten hebben uiteraard niet de kans gekregen om zich te laten horen, dankzij het bedrog van de enige drie partijen in mijn land die toegang hebben tot televisiedebatten, hierbij geholpen en bijgestaan door een door de EU gecorrumpeerde publieke zender genaamd de BBC.

De EU is al aan het afbrokkelen. De toestanden die we momenteel in Griekenland zien, zullen zich sneller dan we ons kunnen voorstellen naar de andere landen van de Middellandse Zee verspreiden en uiteindelijk zullen ze ook de Noord-Europese landen bereiken, die dan de rekening gepresenteerd krijgen. Onze kinderen en kleinkinderen zullen ons verwensen terwijl ze het puin ruimen van deze volstrekt vermijdbare rotzooi!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, intelligente en duurzame groei, een proactief beleid, hervormingen, *economic governance* – veel mooie woorden, en nobele streefdoelen. Ik heb echter wel een paar vragen, want ik maak me zorgen. Zal die genoemde nieuwe strategie hetzelfde lot beschoren zijn als haar voorganger? Hoe kunnen we de regio's en de gemeenten hierbij betrekken, om van deze strategie een succes te maken? En vooral: hoe kunnen we meer impulsen geven voor het consolideren van de begroting van de lidstaten, en voor het toezicht daarop? Er worden allerlei modellen als oplossing voorgesteld, maar we moeten er heel goed op letten dat niet via een achterdeurtje een centralistische Europese economische regering wordt geïnstalleerd, en het laatste restje nationale soevereiniteit wordt ondergraven.

Soevereiniteit gaat echter ook gepaard met eigen verantwoordelijkheid, en dat betekent dat wie een verkeerd financieel beleid voert ook verantwoordelijk is voor de gevolgen daarvan. Het is onaanvaardbaar dat bepaalde lidstaten op kosten van andere lidstaten boven hun stand leven. Solidariteit is mooi, maar dat mag geen eenrichtingsverkeer zijn! Een centralistische economische regering vanuit Brussel zou betekenen dat Europese middelmatigheid wordt opgelegd, en dat zou zeker de verkeerde weg zijn.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik denk dat het belangrijk is dat we het hebben over goed bestuur, in die zin dat het natuurlijk van belang is dat we onszelf onder druk zetten om de noodzakelijke hervormingen te realiseren, maar laten we niet vergeten dat de belangrijkste vorm van goed bestuur, die we zelf in de hand hebben, is ervoor te zorgen dat de Europese Unie doet wat de Europese Unie geacht wordt te doen.

We zijn op dat gebied enigszins tekortgeschoten. De manier waarop we het Stabiliteits- en groeipact zijn blijven steunen, is daar een voorbeeld van. Voordat we nieuwe regels opstellen, moeten we bedenken dat we ons wel aan de meest fundamentele regels moeten houden. Maar laat me u ook op een paar andere zaken wijzen. Wat de financiële markten betreft: laten we de financiële markten beschouwen als een onderdeel van de economie en niet als een afzonderlijke sector. Zolang we dat wel doen, zullen nieuwe investeringen en nieuwe werkgelegenheid uitblijven.

Ik vond het ietwat verontrustend om te zien dat de voorzitter van het Bazels comité (Bazel 2) ervan uitging dat de nieuwe regel voor kapitaalvereisten zou resulteren in een daling van de economische groei van 1 procent. Uit zijn mond komend vind ik dat nogal een kleine daling. Hogere kapitaalvereisten zouden wel eens tot minder investeringen kunnen leiden en dat moeten we juist niet hebben als we het vertrouwen in de Europese economie willen herstellen op een moment dat we ook de huidige begrotingstekorten achter ons willen laten.

Laat me u wijzen op een van de dingen die we samen kunnen doen, namelijk de kenniseconomie gestalte geven. Het is een paradox dat hoe meer onze maatschappijen en economieën kenniseconomieën worden, des te minder er sprake zal zijn van een interne markt, omdat de wetgeving inzake de interne markt gericht was op de industrie en de oude economie en in mindere mate op de dienstensector. In dit verband zal nog moeten worden gewerkt aan de dienstenrichtlijn. Ik ben van mening dat we ook een hervorming moeten doorvoeren om Europese universiteiten onafhankelijker en Europeser te maken en toegankelijker voor studenten en onderzoekers, en om een dynamische ontwikkeling in de kenniseconomie tot stand te brengen.

Laten we ons beperken tot alle zaken die we op Europees niveau samen kunnen doen. Dat is de beste vorm van Europese goed bestuur die we ons kunnen wensen.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Mevrouw de Voorzitter, ik kom uit dezelfde lidstaat als de vorige spreker, maar ik sta aan de linkerkant van het politieke spectrum. Dat blijkt ook uit de voorstellen waar wij als sociaaldemocraten verantwoordelijk voor zijn.

We zien de situatie in de wereld. We zien de situatie in Griekenland, met straatgevechten, een nakende algemene staking, wanhoop, woede, woede over het spel dat de markt met alle landen speelt. Dat is natuurlijk ook verergerd doordat de kern van de eurolanden Griekenland in de steek heeft gelaten. Maar crises zijn besmettelijk. Het zijn gevaarlijke tijden voor alle landen. Weinig landen mogen ervan uitgaan dat ze geen risico lopen. Om die reden moeten we ons allemaal inzetten om de crisis te bestrijden en om goede voorstellen te doen. We moeten echter een weg kiezen die ons niet alleen oplossingen en successen op korte termijn oplevert en via dewelke we een vuur doven dat vervolgens oplaait en een groot deel van zijn omgeving in de as legt.

Daarom moeten we in de eerste plaats investeren in wat de vraag hoog houdt. Wat mij in de aanloop naar de Top in juni zorgen baart, is dat we de weg kiezen waar de vorige spreker het over had. Het is belangrijk dat de Top zich duidelijk engageert om Europa niet op waakvlam te zetten. Het is belangrijk om de vraag hoog te houden en investeringen te stimuleren. We moeten de werkloosheid van vrouwen, mannen, jongeren en ouderen terugdringen. Zelf ben ik bijzonder teleurgesteld over de schijnvertoning van de Raad na zijn laatste vergadering met betrekking tot gendergelijkheid.

Ten tweede moeten we beginnen met de omschakeling naar klimaatvriendelijke samenlevingen. Het is duidelijk dat in elke crisis een mogelijkheid tot ontwikkeling schuilt – de mogelijkheid om een andere weg in te slaan, om het over een andere boeg te gooien. Het is ontzettend belangrijk dat de Commissie mevrouw Hedegaard de ruimte geeft om daadwerkelijk een klimaatpolitica te zijn die kan helpen om in Europa het verschil te maken tijdens de vergadering in Cancún.

Het derde onderwerp dat ik wil aansnijden zijn de financiële markten. Een aantal weken geleden was een Amerikaanse professor te gast in de Bijzondere Commissie financiële, economische en sociale crisis die het als volgt formuleerde: in de VS zeggen we dat we de financiële markten niet kunnen reguleren omdat ze het in Europa niet doen. We moeten het doen maar hebben er de moed niet toe. Wat zegt u in Europa? Wel, u zegt dat u de financiële markten niet kan reguleren, omdat ze het in de VS niet doen. Op die manier blijven we elkaar de bal toespelen. Er zijn er die winnen bij zo een beleid, en er zijn er heel veel die erbij verliezen. We moeten de moed hebben om daar in Europa verandering in te brengen.

VOORZITTER: LIBOR ROUČEK

Ondervoorzitter

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, vanuit mijn eigen economische praktijkervaring weet ik dat strategieën niet beter kunnen zijn dan de concrete maatregelen voor de omzetting ervan, en de regels voor het toezicht erop. In dat opzicht blijft de Commissie ons een antwoord schuldig. We krijgen te horen wat de doelstellingen zijn, en daar staan we absoluut achter, we horen wat de nobele intenties zijn, maar we horen vrijwel niets over hoe men die doelstellingen in de praktijk wil bereiken.

Ik had eigenlijk gedacht dat de Commissie bij haar voorstellen zou uitgaan van de financiële en economische crisis, de grootste sinds de Tweede Wereldoorlog, die nu nog is aangescherpt door de crisis van de staatsschulden, die er nog bovenop is gekomen. Dat had volgens mij het uitgangspunt moeten zijn, dat leek me logisch, want deze twee crises hebben de situatie namelijk beslissend veranderd.

Als we ons niet willen beperken tot hoogstaande intenties, als we in de komende tien jaar werkelijk iets willen bereiken, moeten we een aantal punten concreet noemen.

Ten eerste moeten we de kas opmaken, niet alleen in de EU, maar ook in alle lidstaten, volgens uniforme criteria. Dan weten we waar we aan toe zijn, hoeveel financiële speling we hebben, wat we ons überhaupt kunnen permitteren.

Ten tweede moeten we een mechanisme voor crisisbestrijding ontwikkelen, om te verhinderen dat we nog een keer ontsporen vanwege weerlicht op de financiële markten.

Ten derde moeten we de interne markt voltooiën, de laatste hand eraan leggen, ook op het gebied van de diensten. Ik verwacht veel van het verslag van Mario Monti.

Ten vierde moeten we heel duidelijk uitleggen hoe we naast het gezamenlijk geldbeleid en monetair beleid ook een gezamenlijk en uitstekend gecoördineerd economisch en financieel beleid en zelfs een begrotingsbeleid gaan invoeren.

Ten vijfde moeten we heel concreet uitleggen hoe we de door ons vastgestelde divergentie tussen de lidstaten gaan vervangen door al meer convergentie, en ons daarbij concentreren op werkelijk Europese economische projecten. Er bestaan heel veel van zulke projecten: energiebeleid, energienetwerken, een netwerk van hogesnelheidstreinen, een netwerk van moderne snelwegen, navigatiesystemen en dergelijke.

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) Mijnheer de Voorzitter, ik wil allereerst opmerken dat de werkzaamheden voor deze 2020-strategie uiterst belangrijk zijn, omdat we serieus moeten nadenken over waar we in Europa in de toekomst van moeten leven. We moeten serieus nadenken over wat de 23 miljoen werkloze Europeanen in de toekomst zullen moeten doen. Maar in het algemeen missen wij als fractie van de Groenen/Vrije Europese Alliantie concrete doelstellingen op een reeks belangrijke terreinen, die van het project van een sociaal Europa de komende tien jaar een topprioriteit moeten maken.

In de eerste plaats missen wij een heldere doelstelling om de jeugdwerkloosheid, die in alle lidstaten alarmerend hoog is, terug te dringen. De eerste stap zou kunnen zijn het invoeren van een Europese jeugdgarantie, die jonge mensen vaste voet op de arbeidsmarkt zou kunnen geven. In de tweede plaats moeten we concrete doelstellingen voor de bestrijding van armoede formuleren. Ik zou het een schande vinden als de lidstaten van de Europese Unie, in de rijkste regio ter wereld, het niet eens zouden kunnen worden over concrete doelstellingen voor het bestrijden van de armoede. Er zijn mensen die zeggen dat ze de definitie ervan niet kunnen waarderen. Tegen hen wil ik zeggen: laat formaliteiten geen hinderpalen zijn. Anderen zeggen dat er geen rechtsgrondslag is in de Verdragen. Tegen hen wil ik zeggen: we hebben een nieuw Verdrag van Lissabon.

In de derde plaats moeten we consequent werken aan een bindend werkgelegenheidsplan. We moeten groene investeringen koppelen aan nieuwe banen. We moeten ons arbeidspotentieel omscholen en opleiden voor deze banen. En tot slot moeten de staatshoofden en regeringsleiders van de EU garanderen dat de ontwikkeling van een sociaal Europa een aparte doelstelling is, waarbij eenzelfde ambitieniveau wordt nagestreefd voor werkgelegenheid en sociale zekerheid en niet alleen het aantal nieuwe banen maar ook de kwaliteit ervan centraal staan. EU 2020 voorziet nog niet in deze parameters en dus is er nog werk aan de winkel.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil het met u hebben over het gebrek aan ambitie dat ik in deze EU 2020-strategie zie als het gaat om het zo doelmatig mogelijk benutten van de instrumenten die we nu tot onze beschikking hebben – de interne markt – en het creëren van nieuwe banen en kansen: het soort zaken waarover mevrouw Turunen sprak. Het is niet voldoende – en ik zeg dit tegen de voorzitter en de Raad, als de commissaris ten minste luistert – om de interne markt en het resultaat ervan te plaatsen onder het kopje “Ontbrekende schakels en knelpunten”. Het is veel belangrijker dan dat, collega's. En het is gewoon niet voldoende om te zeggen dat de Commissie maatregelen zal voorstellen. Het is een gezamenlijke onderneming van de Commissie en de lidstaten.

Mijn commissie, de Commissie interne markt, heeft deze week met overgrote meerderheid een verslag goedgekeurd waarin enkele zeer ambitieuze ideeën staan voor gezamenlijk optreden ter voltooiing van de interne markt. U ontvangt dit verslag samen met het verslag van professor Monti. Ik roep beide partijen op om een aantal fundamentele wijzigingen door te voeren. Wat we willen is een wet inzake de interne markt, een reeks duidelijke politieke doelstellingen ter voltooiing van de interne markt, en we willen ook dat er meer gedaan wordt met overheidsopdrachten, een sterk onderbenut instrument voor het bereiken van de doelstellingen op het gebied van innovatie en groene technologie. Het wordt in dit document nauwelijks genoemd. Waarom praten we in hemelsnaam over die andere doelstellingen als we niet eens gebruik maken van wat er al is?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, deze strategie biedt geen oplossing voor de ernstige problemen die we nu ondervinden, en zeker niet voor de heuse economische en sociale ramp die zich in sommige lidstaten voltrekt omdat ze een beleid van vrije mededinging wordt opgedrongen. Het is verkeerd om steeds weer aan te dringen op hetzelfde neoliberale beleid als bedoeld in de strategie van Lissabon. De tien jaar geleden aangekondigde doelstellingen – volledige werkgelegenheid en uitbanning van armoede – hebben we intussen moeten laten varen. In plaats daarvan zijn het nu de belangen van de grote economische en financiële concerns die alle prioriteit krijgen, zodat zij garen kunnen spinnen bij de afbraak van de werkgelegenheid en het verergeren van de sociale crisis.

Het volstaat om te kijken naar de gevolgen die worden veroorzaakt door de toepassing van de blinde criteria van het Stabiliteitspact en de privatisering en liberalisering van strategische sectoren en de openbare dienstverlening, waaronder financiële diensten, energie, vervoer en postdiensten. Kijk u ook eens naar wat er zich op het gebied van werkgelegenheid afspeelt. De werkloosheid stijgt en het aantal onzekere banen neemt toe – er zijn nu 23 miljoen werklozen, plus 85 miljoen mensen die in armoede leven.

Alle indicatoren laten zien dat – in weerwil van hetgeen men ons wil doen geloven – het aanhouden van de tot nu gevolgde strategieën leidt tot lage economische groei cijfers, die achterblijven bij wat er in andere delen van de wereld gebeurt. En dat betekent meer werkloosheid, meer onzekere en slecht betaalde banen, meer armoede en meer sociale uitsluiting. Er wordt via de communautaire begroting helaas niets gedaan om de economische en sociale samenhang te verbeteren, wat door de toestand in Griekenland nog eens treffend wordt bewezen.

Het is nu dus tijd geworden het gevolgde beleid te evalueren en daar consequenties aan te verbinden. Het is tijd om einde te maken aan de financiële speculatie en de financialisering van de economie. Het is tijd om het Stabiliteitspact buiten werking te stellen en de ECB andere taken op te dragen. Er moet een doeltreffend toezicht op de financiële sector komen en er moet prioriteit worden gegeven aan een pact voor het verwezenlijken van reële maatschappelijke ontwikkeling en vooruitgang.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het feit dat wij hier de inhoud van de 2020-strategie aan het bespreken en bestuderen zijn terwijl in Athene arbeiders doodgaan en een land en een volk op de rand van de afgrond is gebracht, geeft een veelzeggend, om niet te zeggen grotesk beeld van de Europese politiek.

Het is heel merkwaardig dat de Commissie zich in een dergelijke situatie niet geroepen voelt om zelfkritiek te beoefenen, want het is niet zo dat zij niet inziet dat deze crisissituatie, die inmiddels dramatische vormen begint aan te nemen, het gevolg is van een flink aantal ernstige fouten, zoals de mislukking van de Lissabonstrategie bewijst. Een flink aantal fouten, en de euro zit in de beklagdenbank.

In al uw verklaringen zegt u hier dat Griekenland een losstaand geval is, maar gaat u dat ook zeggen als – laten we hopen van niet – er een soortgelijke situatie ontstaat in bijvoorbeeld Spanje. Is dat dan ook een losstaand geval? We worden er hier een beetje moe van om te horen waarom het losstaande gevallen zijn: ook de *subprime*-hypotheek waren losstaande gevallen. De verklaringen van de Commissie zijn weinig geloofwaardig en heel moeilijk te aanvaarden zolang de Europese Unie niet het besluit neemt om de bezem door de Europese banken te halen en de spaarders, producenten en de reële economie te zeggen hoeveel rotzooi er nog in de Europese banken is achtergebleven, om een strategie te ontwikkelen.

Deze punten moeten we goed in gedachten houden en we moeten ons realiseren dat een echte strategie moet uitgaan van de reële economie, van het midden- en kleinbedrijf, en uiteraard een rol, een rol van verantwoordelijkheid, moet geven aan de werknemers door middel van betrokkenheid.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het grootste probleem van de Europese Unie is ongetwijfeld werkloosheid. We kunnen echter niet de schuld geven aan werknemers, kleine boeren of ondernemers voor de ontstane situatie. Hiervoor is uitsluitend de politieke- en economische filosofie verantwoordelijk die multinationals heeft verkozen boven werknemers, kleine boeren en kleine plaatselijke ondernemers. De zuiver op winst georiënteerde multinationals die nergens hun wortels hebben, willen een zo groot mogelijk deel van de winst vergaren en zo min mogelijk bijdragen aan de algemene lasten.

Voor de naties van de Europese Unie is elke strategische beslissing goed die de nadruk legt op lokale belangen, en elke beslissing slecht waarmee de hegemonie van de multinationals wordt gehandhaafd. De partij Jobbik wil graag een einde maken aan het economische monopolie van de multinationals en Europa teruggeven aan de kleine boeren en familiebedrijven, zodat we met hun hulp een einde kunnen maken aan de werkloosheid binnen de Europese Gemeenschap.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de fungerend voorzitter van de Raad, mijnheer de voorzitter van de Commissie, de heer Barroso heeft net verklaard dat het verkeerd zou zijn wanneer iedereen in deze tijden probeert het vege lijf te redden. Juist nu zijn goede samenwerking en vastberadenheid vereist. Dat is waar! Dat is ook de reden waarom we een strategie nodig hebben. Ik heb echter de indruk dat dit 2020-project niet op een echte strategie gebaseerd is, zeker niet gezien de manier waarop we hierover met elkaar onderhandelen en een besluit moeten nemen. Dit is eerder een idee dat is opgeschreven en er nu even gauw moet worden doorgedrukt. Of we op die manier de problemen kunnen vermijden die de voorzitter van de Commissie net heel juist heeft geformuleerd, is zeer de vraag. Hij heeft namelijk gezegd dat het grootste

probleem van de Lissabonstrategie was dat de burgers er niet bij betrokken waren, dat ze er niet achter stonden, en dat ze daarom niet hebben meegewerkt aan de omzetting ervan. Dat klopt precies!

Dat betekent echter dat we voor een nieuwe strategie de tijd moeten nemen om de burgers in alle rust hierbij te betrekken; we moeten de tijd nemen voor een discussie. Ik begrijp dat we dat niet even tussendoor kunnen afhandelen. We worden op dit moment door de financiële crisis en de situatie in Griekenland dag in dag uit met nieuwe problemen geconfronteerd. Dat verwijt ik ook niemand. Mijn verwijt is dat wij als Parlement ons laten voorschrijven hoe wij met dit programma moeten omgaan.

Tijdens de vergadering van de Conferentie van commissievoorzitters hebben we meerdere malen gevraagd om een ruimer tijdsschema, zodat we degelijk werk kunnen leveren. De procedure wordt echter juist versneld: we bespreken dit vandaag, tijdens de vergaderperiode van mei nog een keer, in juni gaat het voorstel naar de Raad en dan is de kous af. Dan mag het u niet verbazen als er uiteindelijk niets verandert in ons optreden. Mij zou het in ieder geval niet verbazen, want op die manier kan er geen verandering tot stand komen. We moeten namelijk eerst een grondige analyse maken. De commissaris voor milieuzaken heeft in de afgelopen dagen een aantal oppervlakkige conclusies getrokken. Zij leidt uit deze crisis en uit het feit dat de CO₂-emissies verminderd zullen worden, af dat we nu ook een streefdoel van dertig of veertig procent kunnen vastleggen, maar zo gaat dat niet.

De crisis kan toch geen maatstaf zijn! Onze visie op de toekomst moet de maatstaf zijn. We moeten de situatie grondig onder de loep nemen, en heel goed overwegen welke conclusies we hieruit kunnen trekken voor de economische ontwikkeling, voor de innovatie en voor het onderzoek. Maar dat lukt ons zo natuurlijk niet!

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Dank u, mijnheer López Garrido. Misschien kan iemand deze boodschap doorgeven aan de voorzitter van de Commissie.

Ik hoop dat er op uw woorden daden zullen volgen en dat we in juni een heel andere Raad zullen zien dan die welke we in de lente hebben moeten meemaken. Ik zeg dat omdat uw verhaal – dat ik volledig onderschrijf – er niet in slaagt mijn vrees weg te nemen dat we opnieuw een volkomen apathische en door twijfels verteerde Raad te zien zullen krijgen, een Raad die ons soms dingen vertelt waarvan we echt schrikken – bijvoorbeeld dat onze doelstellingen, onze belangrijkste gespecificeerde beleidsdoeleinden niet nastrevenswaardig of niet haalbaar zijn.

Ik dank u, mijnheer López Garrido: ik hoop dat het Spaans voorzitterschap kan helpen bij het oplossen van al deze onzekerheden. Ik ben er namelijk van overtuigd dat de periode die we nu meemaken in de toekomst zal worden gezien als bepalend voor de geschiedenis van Europa. We maken nu een verwarrende periode door, waarin belangrijke vraagstukken – zoals: willen we meer of minder Europa? – openlijk aan de orde zullen moeten worden gebracht.

Dat is het doel van Europa 2020-strategie. Zullen we over 10 jaar een sterker of minder sterk verenigd Europa hebben? Zullen degenen die geloven dat we moeten samenwerken om economische en sociale problemen op te lossen, het pleit winnen? Of valt de overwinning toe aan de mensen die zich, net zoals dat vroeger gebeurde, liever in hun nationalistische gevoelens koesteren en alles wat de afgelopen 40 jaar is opgebouwd het liefst ongedaan zouden maken? Zullen wij in staat zijn meer solidariteit te tonen? Zullen wij nog bereid blijken invulling te geven aan interne solidariteitsdoelstellingen – eerlijker delen, meer welvaart creëren en die eerlijker verdelen? Of laten we alles aan de markten over?

Ik geloof niet – zoals een aantal van mijn collega's – dat deze crisis het gevolg is van teveel Europa, teveel regulering of het tot stand brengen van een zekere mate van sociale rechtvaardigheid. Integendeel: die crisis is ons overkomen omdat er niet genoeg Europa is, en onvoldoende regulering.

Ik wil u graag twee dingen op het hart drukken, mijnheer López Garrido. Houd vast aan de doelstellingen inzake armoedebestrijding en de doelstellingen inzake meer en beter onderwijs, zoals die in de tekst van de Commissie wél en in de tekst van de Raad niet worden genoemd. Het Parlement kunt u het best zien als de stem van de burgers. Dan wordt de agenda van Europa inderdaad de agenda van de burgers, en niet de agenda van de technocraten of die van de "markten", want die laatste agenda is maar al te vaak de agenda van de speculanten.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, wat gevolgen heeft voor Griekenland, heeft gevolgen voor ons allemaal, ook voor de landen die niet tot de eurozone behoren. Vandaag heeft Europa behoefte aan eendrachtig en krachtig optreden, niet aan nog meer verdeeldheid. Daarom, mijnheer de commissaris, is het

een grote teleurstelling dat vrijdag elf landen niet aanwezig zullen zijn. Er is gezegd dat we in Europa een gemeenschappelijk lot delen, maar op dit ogenblik is dat helaas niet het geval.

Natuurlijk moet het toezicht op de financiële markten worden versterkt, en natuurlijk hebben we strengere wetgeving nodig. Dat zie ik ook als liberaal in en dat geef ik ook toe, maar het moet op een evenwichtige en mondiaal gecoördineerde manier gebeuren.

We moeten krachtadig en agressief optreden, als dat nodig zou zijn, maar we mogen niet panikeren. We moeten het hoofd zo koel mogelijk houden opdat we het economische herstel dat zich ondanks alles en ondanks de situatie in Griekenland aftekent, niet nog meer schade toebrengen.

(EN) Ik ben erg ontdaan door de woorden van de heer Bloom. Hij is er op dit moment niet, maar wie de Europese Unie vergelijkt met de Sovjet-Unie, beledigt alle slachtoffers van dat schrikbewind, en allen die toen het leven hebben gelaten. Ik denk dat de heer Bloom zijn excuses moet aanbieden aan degenen die hij beledigd heeft.

Lajos Bokros (ECR). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, toen de Spaanse premier, José Luis Rodríguez Zapatero, het Spaans voorzitterschap in Straatsburg inaugureerde, hield hij een toespraak over Europa 2020 zonder ook maar één keer de oorzaak van het mislukken van de strategie van Lissabon te noemen. Ik stelde hem toen een vraag: hoe kunnen we nu met een nieuwe strategie komen als we niet eens hebben onderzocht waarom de eerste mislukte?

Welnu, er zit voor mij niets anders op dan mijn vraag te herhalen, want in het nieuwe document wordt met geen woord gerept over de vraag waarom de strategie mislukte. Mijnheer Garrido, kunt u mij zeggen hoe er een nieuwe, zeer ambitieuze reeks doelstellingen kan worden vastgesteld zonder dat eerst wordt onderzocht waarom de Strategie van Lissabon mislukt is?

Cornelis de Jong (GUE/NGL). - Voorzitter, ik daag de Commissie en de Raad uit duidelijke keuzes te maken. Ten eerste: kies voor democratie. Hoe denkt de Raad besluiten te nemen die het sociaaleconomisch beleid in de lidstaten voor tien jaar vastleggen zonder dat de kiezer zich in die periode, in die tien jaar, daarover kan uitspreken? Dat betekent bijvoorbeeld dat de Nederlandse demissionaire premier voor tien jaar besluit en dat kan toch eigenlijk niet.

Ten tweede: voor werk staat loon. De doelstelling van 75 procent werkenden klinkt mooi, maar Europa heeft geen behoefte aan nog meer werkende armen. Hoe definieert de Raad werkgelegenheid eigenlijk?

Ten derde: kies voor gezonde overheidsuitgaven. Hoe kan de Commissie een begroting voor 2011 voorleggen die maar liefst 5,8 procent groeit, terwijl Europa 2020 sterk de nadruk legt op bezuinigingsmaatregelen.

Ten vierde: kies voor een sociale interne markt. Zijn de Commissie en de Raad het eens met de Commissie interne markt die voorstelt om de interne markt socialer te maken en aanbestedingsprocedures meer te richten op kwaliteit en sociale rechtvaardigheid?

Ten vijfde: kies voor armoedebestrijding. Voor armoedebestrijding mikt de Raad uitsluitend op economische groei. In de afgelopen jaren heeft de economische groei vooral geleid tot topsalarissen voor managers, maar de armen worden steeds armer. Hoe gaat u ervoor zorgen dat niet de armen, maar de topinkomens en de banken bijvoorbeeld de crisis gaan betalen?

Mara Bizzotto (EFD). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, voor het optreden van de EU zijn er drie kernwoorden om op constructieve wijze het werkgelegenheidsprobleem aan te pakken: reageren, ontwikkelen en beschermen.

Reageren, oftewel de jubelende toon van de europaganda achterwege laten om op een concrete manier de problemen aan te pakken waar de burgers van de Europese Unie mee worden geconfronteerd, en daarbij te zorgen voor een direct verband tussen de opleidingssector enerzijds en de marktvoorwaarden en gebiedsgerelateerde vereisten anderzijds en jongeren een beter beeld te geven van ambachtelijke beroepen.

Ontwikkelen, oftewel door middel van de Europa 2020-strategie de eisen van het bedrijfsleven en van de werknemers op positieve wijze met elkaar verbinden om een arbeidsmarkt te creëren waarin flexizekerheid van werkgelegenheidscontracten het antwoord is op de instabiliteit van de vraag in de markt.

Beschermen, oftewel werk geven aan hen die hun baan zijn verloren, in de allereerste plaats aan onze burgers: de lidstaten moeten daarom hun immigratiebeleid beoordelen op basis van de immigratie die echt noodzakelijk is, en met 23 miljoen werklozen moet worden onderzocht of het mogelijk is de immigratie vanuit landen

buiten de EU voor enkele jaren te blokkeren. Ik zie geen andere manieren om ons werk en ons socialezekerheidsstelsel te beschermen. Wat we nodig hebben is een concrete aanpak, moed en decentralisatie.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Duurzame economische groei vereist ook enorme, voortdurende investeringen in de vervoerssector. De vervoerssector is goed voor 10 procent van het bbp van de Europese Unie en voor meer dan tien miljoen banen.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om de Commissie en de Raad te vragen om bij het voltooien van de EU 2020-strategie ook rekening te houden met de volgende, voor de vervoerssector buitengewoon relevante factoren: bevordering van onderzoek, ontwikkeling en innovatie om groen vervoer te verwezenlijken, consolidatie van de EU-doelstelling om het vervoer koolstofarm te maken door het gebruik van alternatieve hulpbronnen, elektrische auto's, intelligente vervoerssystemen, intelligent verkeersbeheer, dat ook de luchtvaartsector moet omvatten, en verbetering van de coördinatie tussen verschillende infrastructuren om de milieubescherming, de sociale omstandigheden van werknemers en de veiligheid van passagiers te verbeteren.

Ik wil speciaal wijzen op de volgende essentiële aspecten op specifieke gebieden: de dringende noodzaak om in de luchtvaartsector het gemeenschappelijk luchtruim in te voeren, de dringende noodzaak om de interoperabiliteit in de spoorwegsector te versterken, uitbreiding en verbetering van de weginfrastructuur en verbetering van de verkeersveiligheid in het wegvervoer, het verwezenlijken van comoditeit in binnenhavens en uitbreiding van de 'zeesnelwegen' voor het vervoer over zee en rivieren, en de dringende noodzaak van duurzame ontwikkeling van de stedelijke mobiliteit.

De Commissie moet rekening houden met al deze aspecten van mobiliteit, die een van de hoofdelementen van de EU 2020-strategie moet worden. Een goed gecoördineerde ontwikkeling van de vervoerssector is essentieel voor het verwezenlijken van duurzame ontwikkeling en voor het behoud en het scheppen van banen.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank. Staat u mij toe om allereerst als Griekse te zeggen hoezeer ik de tragische gebeurtenissen die vandaag in mijn land hebben plaatsgevonden, betreur. Daarbij hebben drie burgers het leven verloren, omdat zij opgesloten zaten in een bank die in brand werd gestoken door extremistische elementen die zich hadden gemengd onder de deelnemers aan een grote maar absoluut vreedzame betoging.

Daarom wil ik naar aanleiding van deze tragische gebeurtenis, en omdat ik weet dat heel Europa en alle Europese media vandaag hun oog gericht houden op Griekenland, alle collega's vragen om blijk te geven van verantwoordelijkheid, serieusheid, solidariteit en vooral respect voor een volk dat heel moeilijke momenten doormaakt. Ik zeg dit, geachte collega's, omdat ik vrees dat morgen bepaalde grote Europese kranten in bepaalde hoofdsteden, naar aanleiding van deze tragische gebeurtenissen onmiddellijk zullen beweren dat zij gelijk hadden en terecht vreesden en betwijfelden dat Griekenland vastberaden genoeg en in staat was om de moeilijke beslissingen die het heeft genomen om zijn begroting in orde te brengen, ook daadwerkelijk uit te voeren.

Er was namelijk nog geen dag verstreken na het akkoord van afgelopen zondag of het was weer hetzelfde liedje, het liedje dat wij nu al sinds 11 februari horen in een reeks commentaren over de effectiviteit van de Griekse maatregelen, over de vooruitzichten met betrekking tot een eventuele sanering van de Griekse schulden en zelfs over de mogelijkheid dat Griekenland uit de eurozone zal stappen, en natuurlijk hebben de markten opnieuw de aanval ingezet op niet alleen de Griekse maar ook de Portugese en Spaanse obligaties.

Ik vraag mij echt af, collega's, waar dat naar toe moet, zeer zeker nu wij hier spreken over de 2020-strategie. Waar moet dat naar toe als onze nationale economieën geheel afhankelijk worden van de meningen van de markt, van de beoordelingen van ratingbureaus die aan niemand verantwoording hoeven af te leggen, nergens voor op hoeven te draaien en aan geen enkele controle onderhevig zijn bij hun beoordelingen – of hun beoordelingen nu juist of verkeerd zijn, ondernemingen of landen, zelfs landen van de eurozone, betreffen.

(Applaus)

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) In de afgelopen twee jaar zijn we geconfronteerd met een zeer ernstige, mondiale economische crisis. Daarom is het van essentieel belang dat we doelgerichtere inspanningen ondernemen om het concurrentievermogen, de productiviteit en het potentieel voor economische groei een impuls te geven.

De doelstellingen van de strategie moeten realistisch zijn. Daarom moeten ze worden vastgesteld in nauwe correlatie met de nationale doelstellingen van de lidstaten, die zelf weer worden vastgesteld op basis van de prioriteiten en specifieke kenmerken van elke lidstaat. Daarom verwelkom ik het idee dat de doelstellingen die op communautair niveau worden vastgesteld, worden opgesplitst in diverse nationale doelstellingen.

Als onderdeel van de resolutie van het Parlement heb ik de Commissie gevraagd om met nieuwe maatregelen te komen, zoals mogelijke sancties voor lidstaten die verzuimen de strategie toe te passen en stimulansen voor de landen die dat wel doen. Financiering uit de Europese Unie moet afhankelijk worden gemaakt van niet alleen het bereiken van resultaten maar ook de verenigbaarheid met de doelstellingen van de strategie. We mogen het belang van het cohesiebeleid voor het verwezenlijken van de economische en ontwikkelingsdoelstellingen van de Europese Unie echter niet negeren.

Daarom moeten we de voorstellen van de Commissie zorgvuldig bestuderen, want een voorstel als dit om de steun uit de structuurfondsen automatisch op te schorten wanneer een lidstaat een te groot begrotingstekort heeft, is een onrealistische maatregel en volledig in strijd met de doelstellingen van het cohesiebeleid, met name de doelstellingen die gericht zijn op het verminderen van de ongelijkheden tussen de lidstaten.

Oldřich Vlasák (ECR). - (CS) De Europese Unie is qua bevolkingsomvang de grootste geopolitieke entiteit ter wereld. Ons succes tot nu toe – waarbij ons in het licht van de huidige crisis de nodige deemoed past – was gebaseerd op het sterke innovatie- en exportgerichte karakter van onze economieën.

Dat geldt zeker met het oog op concurrenten als de Verenigde Staten, Japan, alsook China, India en Brazilië. Wat dat betreft acht ik het van belang dat de strategie voornamelijk georiënteerd blijft op economische groei en werkgelegenheid. Sociale kwesties noch klimaatverandering mogen wat dat betreft de aandacht van deze hoofddoelstellingen afleiden.

We dienen duidelijk te beseffen dat een goede infrastructuur, zowel op het vlak van vervoer als op het vlak van milieu, een noodzakelijke voorwaarde is voor een intelligente en duurzame groei in onze lidstaten, hun regio's, steden en dorpen. In de strategie Europa 2020 blijft dit feit echter onderbelicht. En zo ontbreekt de broodnodige focus op de voortzetting en versterking van de investeringen in de voltooiing van de infrastructuur in met name de lidstaten en regio's waar deze vooralsnog onderontwikkeld is.

Joe Higgins (GUE/NGL). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de voornaamste strategie die de Commissie van de EU tot 2020 voor Europa heeft, is vertrouwen op het neoliberale kapitalisme en een marktsysteem – met andere woorden, op precies dezelfde factoren die de huidige economische chaos in de wereld hebben veroorzaakt, wat wordt geïllustreerd door de reactie van de Commissie en de regeringen van de EU op de financiële crisis in Griekenland: een schaamteloze capitulatie voor de speculerende en profiterende haaien op de financiële markten. De Griekse arbeidersklasse, de gepensioneerden en de armen moeten toezien hoe hun diensten en levensstandaard om zeep wordt geholpen om de onverzadigbare hebzucht van de financiële markten te voeden. Die financiële markten zijn geen soort almachtige god, zoals mediacommentatoren ons willen doen geloven, maar investeringsbanken, hedgefondsbeheerders, obligatiehouders en dergelijke – parasieten die jagen op superwinsten, die door te speculeren moedwillig financiële instabiliteit creëren om die situatie vervolgens uit te buiten en de arbeidersklasse uit te zuigen. Is dat het Europa dat we willen voor 2020?

Het is gênant om te horen hoe de heer Barroso een beroep op hun verantwoordelijkheid doet: alsof je een haai vraagt zijn voorkeur voor bloed af te zweren! Alle werknemers in Europa zouden de tegenaanval door de Griekse arbeidersklasse moeten steunen. We moeten de dictatuur van de markt doorbreken. Dat bereiken we niet door als idioten banken in de brand te steken, maar wel door middel van aanhoudende en massale mobilisaties en stakingen van werknemers en door dit zieke systeem te vervangen en ervoor te zorgen dat we in 2020 kunnen spreken van een democratisch socialisme en een echte menselijke samenleving.

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) Met alle respect voor deze strategie, maar dit doet me toch wel heel erg denken aan de vijfjarenplannen die het voormalig Oostblok naar het walhalla van de welvaart moesten voeren. Ook in die plannen werd telkens in de inleiding de erkenning uitgesproken dat de voorgaande strategie om uiteenlopende redenen niet gewerkt had.

Vervolgens werden er allemaal mooie doelstellingen uitgesproken en werd er weer op de mensen ingepraat dat het deze keer toch echt allemaal beter worden zou. Maar daar kwam uiteraard niets van terecht. En zo kwam de ene strategie na de andere en zeeg de economie ondertussen langzaam maar zeker ineen. Dat kwam doordat ook bij deze strategieën onvoldoende rekening werd gehouden met de economische basisbeginselen. Europa is zijn elan kwijt, ondanks het feit dat het ten opzichte van het succesvollere China en India

verhoudingsgewijs meer hoogopgeleide mensen heeft. Waarom? Omdat het net als de Europese Raad en de Commissie elk probleem denkt te kunnen oplossen met de oprichting van een zoveelste nieuwe instelling of orgaan. En zo raken steeds meer en meer goed opgeleide Europeanen verstrikt in de krochten van de bureaucratie, terwijl ze vele malen beter creatief werk hadden kunnen verrichten in andere sectoren, zoals innovatie en ontwikkeling in de industrie. In plaats daarvan zitten ze een beetje papieren om te draaien op kosten van de samenleving.

Geachte collega's, om in de toekomst succesvoller te kunnen zijn, dienen we eerst en vooral de mededingings- en ondernemingsregelgeving te vereenvoudigen en de administratieve lasten te verlichten. Zelfstandigheid, ondernemingszin en creativiteit van mensen dienen veel meer ruimte te worden gegeven en al het geld dat we nu in de bureaucratie pompen, dienen we in plaats daarvan in te zetten voor innovatie en ontwikkeling in de productie-industrie.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, een gemeenschappelijk Europa, een geloofwaardige politieke Unie, duurzame groei, duurzame werkgelegenheid, innovatie, sociale cohesie en een duurzaam concurrentievermogen: dat zijn onze doelstellingen.

Europa 2020 is niet onze doelstelling. Europa 2020 moet een instrument worden om de doelstellingen te bereiken. Het moet onze Robert Schuman-verklaring van het jaar 2010 worden, even concreet als die van 9 mei 1950. Europa 2020 mag geen ellenlange lijst met verzoekplaten worden, geen verlanglijst met wensen voor de toekomst, geen vuilnisemmer voor alle niet opgeloste punten, problemen en frustraties. Europa 2020 moet een concreet, betaalbaar, financieerbaar en duurzaam instrument worden, ons antwoord op de crisis. Het moet een project van de Europese Unie worden waarmee we elkaar kunnen motiveren, controleren en bestraffen. Europa 2020 moet concrete programma's opstarten voor groei, werkgelegenheid, onderzoek, innovatie en een duurzaam concurrentievermogen.

We moeten in alle lidstaten en in de Europese Unie de kas opmaken. Dan hebben we een eerlijke uitgangspositie voor onze plannen voor de toekomst. Dan weten we wat we gaan financieren, en waarvoor we het geld nodig hebben. We moeten in staat zijn om te toetsen of het nationale beleid voor begroting, belastingen, onderzoek, energie, innovatie en sociale aangelegenheden compatibel is met Europa-2020. Ik sta volledig achter de maatregelen van Olli Rehn!

Europa 2020 moet vorm geven aan de nieuwe, gemeenschappelijke politieke wil, en ons antwoord zijn op het helaas toenemende nationalisme, egoïsme en protectionisme. Laten we de interne markt voltooien. Laten we naast de monetaire unie ook een sterke economische unie opbouwen, als deel van een geloofwaardige politieke unie! Dat is wat we nodig hebben, niet meer en niet minder.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik moet toegeven dat de top in juni mij zorgen baart, omdat ik in de discussie geen nieuwe elementen zie die in staat zijn de aanbevelingen van de Voorjaarsraad een positieve draai te geven. Die aanbevelingen waren al teleurstellend, omdat daarin niets te bespeuren was van zelfs maar een minimale kritische analyse van de grenzen van Lissabon en van de effecten van de mislukte uitvoering van enkele van de belangrijkste politieke en culturele plannen die in die tijd zijn gemaakt.

Ze waren ook teleurstellend omdat ze niet ingaan op de crisis: er zijn tien algemene punten zonder logisch verband ertussen; ze vormen een opsomming van goede bedoelingen die echter geen beleid lijken te creëren. Het is weer hetzelfde: ik zie geen concrete wil om prioriteiten te kiezen. Het probleem van Europa is zijn concurrentievermogen in de wereld. Europa kan dus de sociale samenhang niet buiten beschouwing laten, een van de fundamentele factoren van concurrentievermogen. Zonder samenhang is geen enkel land – en supranationale verbonden nog minder – in staat zich op de wereldmarkt staande te houden, omdat het binnen zijn grenzen te maken zal hebben met conflicten die zijn concurrentiepositie met de dag zullen verslechteren.

Aan de andere kant is er innovatie: het is niet genoeg om het erover te hebben, er moeten duidelijke doelstellingen worden vastgesteld, die hierin niet te zien zijn, over de hoeveelheid middelen die moet worden ingezet voor innovatie, zowel innovatie van producten als van processen. Alleen kwaliteit, enerzijds kwaliteit van het leven in de maatschappij, van arbeid, en anderzijds kwaliteit in de vervaardiging van producten en van dienstverlening, kan Europa weer concurrerend maken na de uiterst zware gevolgen van deze crisis. Tot slot wil ik hieraan toevoegen dat er een probleem is dat nooit wordt genoemd: ambitieuze doelstellingen kunnen worden bereikt als er ook politieke integratie is. De lidstaten hebben het daar niet over, ze hebben dat onderwerp naast zich neergelegd: het zeer slechte beheer van de Griekse crisis bewijst dat.

Ivo Strejček (ECR). - (CS) Ik ben afkomstig uit een lidstaat waar ik tot de leeftijd van 28-29 jaar geleefd heb in een systeem dat gebaseerd was op centrale planning, waarin het leven geleid werd door een vijfjarenplan en dat telkens weer vervangen werd door een volgend vijfjarenplan omdat het oude plan nooit gerealiseerd werd. Ik zou u dan ook om begrip willen vragen voor het feit dat ik misschien wat gevoelig of misschien zelfs wat overgevoelig reageer als we hier zitten te plannen hoe Europa er in 2020 uit moet zien, zonder bij dit alleszins interessante debat in het geheel geen of vrijwel geen oog te hebben voor wat er nu gaande is in Griekenland en de eurozone als geheel. De hele middag al luister ik aandachtig naar wat er allemaal gezegd wordt hier in deze zaal en ik hoor een al vergrotende trap: meer Europa, meer centralisering, meer centrale aansturing. Daar wil ik tegenover stellen dat we juist minder centralisering nodig hebben en meer vertrouwen in de markt, dat we meer markt nodig hebben en meer marktwerking. Want laten we wel zijn: wat er nu in de Europese Unie, de eurozone, maar ook in de Verenigde Staten en elders in de wereld gaande is met al die overheidsinsgrepen, is één grote jammerlijke mislukking.

Pilar del Castillo Vera (PPE). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, menig collega heeft zich afgevraagd waarom de agenda van Lissabon op een mislukking is uitgedraaid en of we er niet goed aan zouden doen ons eerst daarover te buigen alvorens volgende stappen te zetten.

Mijns inziens is het probleem dat de agenda van Lissabon in feite een louter symbolische functie is blijven vervullen zonder echt te leiden tot enige tastbare invulling. Uiteindelijk merkten we dat er enerzijds een theorie was, de agenda van Lissabon, waar we allemaal over spraken, en anderzijds de praktijk, die daar volstrekt los van stond.

Daarom zouden we, met die ervaring in het achterhoofd, van de strategie Europa 2020 een nieuwe agenda moeten maken die alleen kan worden verwezenlijkt met de onvoorwaardelijke – ik herhaal, onvoorwaardelijke – steun en inzet van alle instellingen: de Europese politieke instellingen en de nationale politieke instellingen.

Die inzet moet bovendien kunnen worden geverifieerd en geëvalueerd; er moet zodanige informatie over beschikbaar zijn dat corrigerend kan worden opgetreden zodra een en ander achterblijft bij de verwachtingen. Dat is nodig om te voorkomen dat we in extreme situaties belanden. Of het is ons allen duidelijk dat dit gemeenschappelijk streven alleen mogelijk is met dit soort instrumenten, of we bevinden ons weldra in een soortgelijke situatie.

Jo Leinen (S&D). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, het motto van de strategie van Lissabon was concurrentievermogen. Deze strategie was heel eenzijdig gebaseerd op de economie, en is, zoals we weten, ten dele mislukt. Daarom ben ik heel blij dat de EU 2020-strategie nu het motto duurzaamheid heeft. Dat is de juiste weg, en dat betekent ook dat we een beter evenwicht moeten vinden tussen de economische, sociale en ecologische ontwikkelingen en mogelijkheden.

Het nadeel van duurzaamheid is dat het een algemeen concept is, dat het ook een lege dop kan zijn. Daarom moeten we er inhoud aan geven. Het document van de Commissie is in dat opzicht veel te vaag. Er ontbreken allerlei bouwstenen voor de omzetting ervan in de praktijk. Het is juist dat we in Europa efficiënt moeten omgaan met onze hulpbronnen; we hebben weinig energie, we hebben weinig grondstoffen. Ik lees echter niets over de doelstellingen en de instrumenten: hoe kunnen we onze hulpbronnen efficiënt gebruiken in de productie en de consumptie? Ik hoop dat dit voor juni nog wat concreter wordt, zodat we precies weten wie wat moeten doen. Wat moet de Commissie doen, wat moet het Parlement doen, en wat moeten de lidstaten doen.

Ons milieu als kapitaal is een beetje tekort gekomen bij dit beleid voor een Europa dat efficiënt omgaat met de hulpbronnen. Lucht, water, bodem en zelfs ecosystemen zijn ook hulpbronnen. Daaraan is geen enkele aandacht besteed. Ik hoop dat de Commissie milieubeheer duidelijker zal aangeven wat onze wensen zijn. De strategie voor de biodiversiteit is tenslotte mislukt. Er wordt voor 2020 een nieuwe strategie uitgewerkt, en daarin moet dit punt aan bod komen.

Er is natuurlijk veel gezegd over klimaatbescherming. Ik denk dat twintig procent reductie niet genoeg is. We moeten streven naar dertig procent, en we moeten bindende streefdoelen vastleggen voor energie-efficiëntie. Dit is nog te vaag, dit moet juridisch bindend worden.

Miroslaw Piotrowski (ECR). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, de Europa 2020-strategie die nu ter tafel ligt, heeft in de eerste plaats een ideologische dimensie. Deze strategie bevat een groot aantal nobele doelstellingen, zoals een verhoging van de arbeidsparticipatie, het behalen van diploma's van hoger onderwijs door 40 procent van de EU-burgers en hogere uitgaven voor innovatie. Het is vreemd dat er niet is voorzien in sancties voor landen die niet voldoen aan de verplichting om deze mooie ideeën in praktijk te brengen. Daardoor krijg ik

de indruk dat de auteurs van de strategie helemaal geen rekening houden met de ernstige crisis in Griekenland of met de problemen die binnenkort in Spanje en Portugal de kop zouden kunnen opsteken. Deze gebeurtenissen kunnen niet alleen tot het uiteenvallen van de eurozone leiden, maar ook tot het verval van de Europese Unie.

Op het moment waarop Europa zich in een zo dramatische situatie bevindt, wordt bijvoorbeeld steeds weer de aanbeveling geformuleerd om de uitstoot van broeikasgassen met 30 procent te verminderen. Dit zal een rem zetten op de economische ontwikkeling van de landen in Midden- en Oost-Europa, waaronder Polen. Deze landen kunnen eveneens nadeel ondervinden van de beperkingen die in het kader van het cohesiebeleid worden ingevoerd. Er zijn een heleboel aanwijzingen die erop duiden dat het utopische en socialistische 2020-project hetzelfde lot beschoren zal zijn als de Lissabonstrategie. Laat ons hopen dat er in de tussentijd niet nog meer schade wordt aangericht.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, als een strategie effectief wil zijn, is het naar mijn mening van essentieel belang sterke banden te leggen tussen haar doelstellingen en de beschikbare beleidsinstrumenten, en voor de 'Europa 2020'-strategie zie ik vier belangrijke beleidsinstrumenten als mechanismen om de strategie te verwezenlijken.

Het belangrijkste instrument is, om te beginnen, een regulering van de interne markt die mededinging en economische dynamiek bevordert en die de sociale verplichtingen erkent die voortvloeien uit economische integratie. Op dit punt schaar ik mij volmondig achter hetgeen Malcolm Harbour heeft gezegd.

Het tweede instrument is kapitaalinvesteringen in de vervoers-, energie- en telecommunicatie-infrastructuren. We hebben kapitaalinvesteringen op ongekennde schaal nodig. Daarom moet zowel publieke als private financiering worden gemobiliseerd. In het bijzonder publiekprivate partnerschappen moeten krachtig worden bevorderd en Europese financiële instellingen moeten worden versterkt, teneinde de obstakels voor de financiering van groei te overwinnen die worden gegenereerd door opkopers van tekorten en schulden op nationale begrotingen.

Het derde instrument is overheidsuitgaven via de Europese begroting. Aangezien de doelstellingen van de EU hoofdzakelijk horizontaal en niet sectoraal zijn, moeten de begrotingsuitgaven van de EU worden gebaseerd op een geïntegreerde aanpak van ontwikkeling, gecombineerd met versterkte financieringsinstrumenten, en moeten zij het openstellen van onze economieën voor mondiale concurrentie bevorderen.

Het vierde instrument is de coördinatie van de nationale begrotingsuitgaven op prioritaire gebieden via de open coördinatiemethode. De zachte mechanismen van deze methode kunnen – zelfs als zij wordt verbeterd – ons helaas slechts op weg helpen naar de overeengekomen doelstellingen van Europa 2020. Zij kan dus slechts een ondersteunend instrument zijn.

De Europese coördinatie moet zich concentreren op gebieden waar sprake is van echte Europese toegevoegde waarde of waar deze kan worden ontwikkeld, en waar deze de mededinging niet ondermijnt. De beschikbare beleidsinstrumenten moeten zo worden gebruikt dat de val van een sterk interventionistisch groeimodel dat voortkomt uit traditioneel sectoraal industrieel beleid, wordt vermeden. Dit zou namelijk investeringen en de aantrekkelijkheid van Europa voor bedrijven kunnen ondermijnen, waardoor het groeipotentieel van Europa zou dalen. Europa 2020 moet een groei- en banenstrategie zijn, want er is geen andere optie.

Kader Arif (S&D). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de financiële, economische en sociale crisis die we doormaken is ongekend. Zij treft ons continent en de bevolking keihard, veroorzaakt immense sociale en persoonlijke problemen en Griekenland is hier helaas een wreed en voor ons beschamend voorbeeld van.

De werkloosheid blijft maar groeien. Er zitten inmiddels miljoenen Europeanen zonder werk en dit aantal stijgt nog dagelijks. Het antwoord moet een politiek, krachtig, snel en gecoördineerd antwoord zijn, dat tevens rekening houdt met de ernstige milieucrisis die we doormaken en die een nieuw ontwikkelingsmodel noodzakelijk maakt.

Deze crisis met vele gezichten wekt bij onze medeburgers hoge verwachtingen en hoop, waarop de Europa 2020-strategie het antwoord had moeten zijn. Maar helaas is dit antwoord bij lange na niet voldoende gezien de uitzonderlijk grote uitdagingen. De in maart door de Europese Raad uitgezette koers schiet eveneens tekort. Echte wil noch ambitie, maar daar verbaas ik me jammer genoeg al niet meer over.

Overall geeft u, leden van de Raad of de Commissie, uzelf en uw commissarissen, hoog op van de coherentie van uw beleid. Ik heb echter de indruk dat dat niet meer is dan een soort dekmantelconcept om het gebrek aan echte actie te maskeren. U hebt geen samenhangende strategie waarin zowel de economische als de sociale, industriële, landbouw-, handels- en onderzoeksaspecten aan bod komen om te zorgen voor duurzame en billijke ontwikkeling.

Bovendien schittert de buitenlandse dimensie van het Europese optreden op handelsgebied door afwezigheid, of wordt daar slechts aan gerefereerd onder de noemer van het onaantastbare liberale dogma "global Europe". Wij willen dat de handel een volwaardig instrument is dat daadwerkelijk ten dienste staat van werkgelegenheid, groei, armoedebestrijding en ontwikkeling.

Maar om redenen die eerder politiek dan technisch zijn, streeft u een andere doelstelling na: het najagen van kosten- en loonverlaging, van bilaterale vrijhandelsovereenkomsten ten koste van een multilaterale aanpak, met als gevolg sociale en fiscale dumping. Dit beleid heeft al te veel banen verloren doen gaan, en te veel bedrijfsverplaatsingen en sociale ellende veroorzaakt. Dit mag zo niet doorgaan.

Tot slot verwachten wij van de Commissie en de Raad dat zij de communautaire geest weer nieuw leven inblazen, dat zij nationaal egoïsme afwijzen en van Europa niet alleen een veilige haven van welvaart, maar ook van solidariteit maken. Dat zij ervoor zorgen dat Europa zich niet alleen aan zijn eigen burgers, maar ook aan de rest van de wereld van een andere kant laat zien: dat is de strekking van de resolutie van de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, het is eigenlijk zinloos om te reageren op de commentaren van de rechter- en linkerrand in dit Parlement. Dit is een verstandig Parlement. Het wordt gedragen door politieke krachten die streven naar de opbouw van Europa, en de rechter- en de linkerrand spelen eigenlijk geen rol. Nu hebben bepaalde leden de EU 2020-strategie echter vergeleken met een communistisch vijfjarenplan, en ik zou die personen willen aanbevelen om eens een blik te werpen op een leerboek over economisch beleid, of op een geschiedenisboek, en dan zult u zien wat de verschillen zijn!

Net links van ons zitten heel redelijke politici, maar aan de uiterste linkerrand zitten personen die nu beweren dat Europa eigenlijk min of meer terug moet naar de communistische tijd. Een deel van Europa heeft het communisme helaas aan den lijve ondervonden, en we weten allemaal waartoe dat heeft geleid. Er zijn allerlei wensen denkbaar, maar het gaat erom dat we onze burgers in staat stellen om in waardigheid en welvaart te leven, en te profiteren van onderwijs en van andere voordelen die de samenleving te bieden heeft.

Daarom moeten wij in ons politieke systeem overwegen hoe we optimaal gebruik kunnen maken van de beschikbare hulpbronnen. Het gaat alleen maar om die planning. Ieder gezin en iedere gemeente overweegt wat ze met de beschikbare middelen moet doen om het een tijdje vol te houden. Dat is een kwestie van gezond verstand.

Eigenlijk kon dit doel op de lange termijn alleen maar worden bereikt in een markteconomie, in een gematigde en geen tomeloze markeconomie. Daarom is het zinvol dat we op het Europese niveau overwegen hoe we die markteconomie in Europa kunnen organiseren. Binnen de nationale grenzen denken levert niets op; dat is tot mislukken gedoemd. Daarom moeten we overwegen hoe we deze Europese markt kunnen sturen, zodat de markt in dienst van de burger staat. Het gaat niet om het concurrentievermogen op zich, het gaat om het concurrentievermogen van Europa, zodat we de burgers deze producten en diensten kunnen bieden. Dat is de discussie die we hier moeten voeren!

Veel collega's zijn al op de details ingegaan. Ik wil me beperken tot de grote lijnen. Tegen de dames en heren aan de rand wil ik toch nog eens zeggen: denk na voor u iets zegt, en bestudeer vooral de geschiedenis!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Het werkloosheidscijfer in de Europese Unie heeft inmiddels het niveau van 10 procent bereikt, terwijl de jeugdwerkloosheid is opgelopen tot 20 procent. Dit jaar was er geen reden om 1 mei, de Internationale Dag van de arbeid, te vieren omdat er 23 miljoen werklozen in de Europese Unie zijn.

We moeten duidelijk vaststellen welke sectoren in de EU investeringen nodig hebben om banen te scheppen. Alleen door onderwijs zullen we jongeren de vaardigheden kunnen bijbrengen die nodig zijn om een baan te krijgen en een fatsoenlijk loon te verdienen. Investerings in de landbouw zullen er ook voor zorgen dat de Europese Unie aan haar basisbehoeften op het gebied van voedsel en energie kan voldoen.

Investerings in vervoersinfrastructuur zijn van levensbelang. Dit jaar herzien we de lijst van TEN-T-prioriteitsprojecten. De EU heeft een hogesnelheidsnetwerk nodig dat alle Europese hoofdsteden en

andere grote steden met elkaar verbindt. Ook moet de weg-, haven- en luchthaveninfrastructuur worden gemoderniseerd. Ik ben van mening dat de Europese Unie met prioriteit moet investeren in de ontwikkeling van vervoersinfrastructuur in Oost-Europa. Dat is de enige manier waarop we een werkelijk effectieve interne markt kunnen creëren. Voor al deze projecten zijn echter financiële middelen nodig ten bedrage van vele miljarden euro's, die zullen worden terugverdiend in de overheidsbegrotingen in de vorm van belastingen en heffingen en vooral als gevolg van de banen die worden geschapen en de economische ontwikkeling die wordt gegenereerd.

Bovendien zullen de investeringen in energie-infrastructuur, energie-efficiëntie en hernieuwbare energiebronnen de energieafhankelijkheid van de EU verminderen en ruwweg 2,7 miljoen nieuwe banen scheppen tegen 2030. We zien echter dat, in plaats van dat er wordt geïnvesteerd in het initiatief 'Intelligente steden', meer dan 150 miljoen euro uit het Europees economisch herstelplan niet is uitgegeven. En tot slot, maar niet in de laatste plaats, moet de Europese Unie investeren in onderzoek en in de duurzame ontwikkeling van de Europese industrie.

Mijnheer de Voorzitter, ik wil afsluiten met een oproep aan de Commissie en de Raad om een instrument in het leven te roepen dat vergelijkbaar is met het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering en waaruit werknemers in de publieke sector die door de economische crisis hun baan verliezen steun moeten ontvangen.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dames en heren, ik denk dat we allemaal wel weten wat voor moeilijke taak we voor de boeg hebben. We moeten gezamenlijk voor de lidstaten en de EU-instellingen een strategie ontwikkelen waarmee de effecten van de crisis kunnen worden aangepakt en tegelijkertijd de Europese Unie en al haar lidstaten in staat worden gesteld concurrerend te zijn in de mondiale economische omgeving en zich op milieugebied duurzaam te ontwikkelen zodat de levensstandaard van alle EU-onderdanen al op korte termijn voelbaar kan stijgen.

Ik wil wel twee opmerkingen plaatsen bij deze nieuwe strategie, waarin denk ik de basiselementen worden gedekt, maar twee zaken zijn wel het vermelden waard. Het eerste punt is dat enige voorzichtigheid en omzichtigheid gerechtvaardigd is als het gaat om kwantitatieve doelstellingen. Die moeten ambitieus zijn maar tevens realistisch en uitvoerbaar. Bovendien moeten de afwijkende uitgangspunten en capaciteiten van alle lidstaten hierbij ook in aanmerking worden genomen. Armoede betekent iets anders in het Verenigd Koninkrijk dan in Bulgarije. Onze onderwijssystemen zijn anders. De vraag doet zich bijvoorbeeld voor of het de moeite waard is overal het percentage universitair opgeleiden naar 40 procent op te trekken, en of we daarmee niet juist het aantal gediplomeerde werklozen doen toenemen. De ontwikkeling van vakopleidingen moet echter volgens mij in elk geval onder onze doelen worden opgenomen.

Mijn tweede opmerking is dat de strategie ook de interne cohesie en convergentie van de Europese Unie zou moeten versterken. Ik ben het ermee eens dat we de sleutelsectoren moeten steunen omdat ze de motor vormen van de Europese economie. Aan de andere kant mogen we niet vergeten dat de verschillen in ontwikkelingsniveau tussen de zevenentwintig lidstaten verder toenemen als een economisch ontwikkelingsbeleid wordt gevolgd waarin het concurrentievermogen eenzijdig wordt belicht en de onderscheidende kenmerken van de lidstaten niet in ogenschouw worden genomen. Zonder interne cohesie bestaat er namelijk ook geen extern concurrentievermogen. De aansluiting van achtergebleven gebieden zou nieuwe markten, effectieve vraag, innovatiepotentieel en minder sociale zorg betekenen voor de hele Europese Unie. We moeten dus voor de achtergebleven gebieden de kaders scheppen met behulp waarvan zij de voordelen van de interne markt kunnen benutten. Na verloop van tijd zou iedereen op eigen kracht concurrerend kunnen worden. Ik hoop dat we in de nieuwe strategie plaats vinden voor het cohesiebeleid.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Vandaag bespreken we wat voor soort Europese Unie we over tien jaar zouden willen zien. Momenteel is de werkloosheid, vooral onder jongeren, een van de grootste problemen van de Europese Unie en helaas dwingt dat ons om naar de jongeren van vandaag te verwijzen als de verloren generatie van deze tijd. We hebben het over het scheppen van nieuwe banen en de bescherming van het milieu, we hebben het over de bevordering van initiatieven voor de jeugd, over steun voor het onderwijssysteem, over vele andere belangrijke elementen, maar we praten daar voornamelijk over alsof het gescheiden zaken zijn en verliezen het grote geheel uit het oog. Helaas krijg ik, als ik de huidige voorstellen voor de Europa 2020-strategie van de EU lees, het gevoel dat dit wel weer eens loze woorden zouden kunnen blijven als we geen rekening houden met de mening van hen die deze strategie zullen moeten uitvoeren, dat wil zeggen jonge mensen. Ik zou willen dat de Europa 2020-strategie als verbinding tussen economie en ecologie fungeert, precies die verbinding waaraan jonge mensen zouden willen meewerken, zodat zij jongeren de gelegenheid biedt om hun kennis aan te bieden en de toekomst van de Europese Unie vorm te geven.

Omdat ik zelf een van die jonge mensen ben die de strategie moeten uitvoeren, wil ik een paar concrete voorstellen doen. Laten we allereerst het scheppen van groene werkgelegenheid stimuleren, dat wil zeggen mogelijkheden bieden om meer steun te geven aan ondernemingen die groene banen tot stand brengen en jonge mensen in dienst nemen in de landbouw, de industrie, het vervoer of de dienstensector. Laten we ten tweede meer aandacht schenken aan milieuvriendelijkheid, of om precies te zijn aan milieueducatie, niet alleen geïntegreerd in het bestaande onderwijs maar ook als nieuw vak. Als we deze beide stappen zetten kunnen we meer jongeren overhalen om deel te nemen aan de verwezenlijking van de groene economie: jongeren met genoeg kennis, vaardigheden en – denk ik – vastberadenheid. Ik zou echt willen dat hier in het Europees Parlement minder scepsis heerste en minder ongegronde vergelijkingen werden gemaakt, zoals we die gisteren hebben gehoord, en dat er meer vastberadenheid, optimisme en eenheid kwam.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Ik ben ervan overtuigd dat de EU 2020-strategie tot een economisch sterker en meer innovatief Europa zal leiden. Ook ben ik ervan overtuigd dat we met succes uit de huidige economische en financiële crisis tevoorschijn zullen komen, omdat we een enorm potentieel hebben in de zin van een innovatieve arbeidsmarkt en natuurlijke hulpbronnen. Ik verwelkom de inspanningen van de Commissie om ons deze mededeling te kunnen presenteren.

Ik voel me echter verplicht om het cohesiebeleid als discussiepunt in te brengen en uiting te geven aan mijn ontevredenheid over het feit dat er van tactiek is veranderd bij het ten uitvoer leggen van de Lissabonstrategie. Voor het bereiken van economische, sociale en territoriale cohesie is echter meer nodig dan alleen intelligente, duurzame en inclusieve groei. De burgers zeggen via ons en onze gekozen vertegenwoordigers dat ze nog altijd behoefte hebben aan investeringen in de landbouw, toegang tot diensten en de ontwikkeling van alle regio's, hoe geïsoleerd ze ook zijn.

Uit de prioriteiten die zijn vastgesteld voor de periode 2007-2013 blijkt hoe groot de noodzaak is om de infrastructuur te verbeteren en het economisch concurrentievermogen in de convergentiegebieden te ondersteunen. Uit de onderlinge afhankelijkheid van onze economieën blijkt de noodzaak van cohesie en ook dat we [...]

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik wil allereerst vanaf deze plaats in het Europees Parlement mijn medeleven betuigen met de nabestaanden van mijn drie landgenoten die vandaag de dood vonden tijdens rellen in Athene. Ik betreur ten eerste dat ik van de kant van de Commissie, van voorzitter Barroso, geen blijk van medeleven heb gehoord. Ik hoop dat de heer Rehn die hem zal vertegenwoordigen dat alsnog zal doen als hij opnieuw het woord neemt.

Ten tweede wil ik zeggen dat de Commissie nu snel moet handelen. Hoe langer zij namelijk wacht met de oplossing van de problemen in Europa en dus ook met de oplossing van het probleem in Griekenland, hoe sterker zij de 2020-doelstellingen ondermijnt. 2020 is gebaseerd op 2010. Het bereiken van het doel van armoedevermindering hangt af van wat wij nu doen, en met de maatregelen die Griekenland gedwongen wordt te nemen zal het niet aan dit doel kunnen bijdragen.

U bent verplicht Griekenland te helpen want anders zal 40 procent van de pas afgestudeerden geen werk hebben. Denkt u daar eens over na en maakt u dan haast.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Ik dank u, mijnheer de Voorzitter. De heer Barroso had het over de maatregelen die we in verband met Europa 2020 moeten nemen, maar daarna heeft hij de zaal verlaten. Een van de belangrijkste maatregelen mist hij nu. Daarom richt ik het woord tot het voorzitterschap van de Raad. Ik zou de voorzitter van de Raad willen bedanken omdat hij hier is gebleven, en het debat tot het einde volgt.

Een van de belangrijkste maatregelen die we in het kader van Europa 2020 moeten nemen is het bevorderen van duurzame ontwikkeling om meer groene banen te creëren. Daarvoor moeten we alle nodige initiatieven nemen. We moeten er in dit verband voor zorgen dat er rekening wordt gehouden met de herstructurering en met de rechten van de werknemers, maar er moet ook meer worden gedaan voor opleiding en bijscholing. Ik weet dat het Spaanse en het Belgische voorzitterschap hieraan werken, en ik wil ze er nadrukkelijk toe aanmoedigen om dit voort te zetten, en nog dit jaar een initiatief van de Raad voor te leggen.

John Bufton (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, we bespreken hier Europa 2020 – een jaar dat over tien jaar aanbreekt – maar misschien zouden we moeten nadenken over de afgelopen tien uur. Het is met grote droefheid dat ik kennis heb genomen van de doden in Griekenland; het is zeer triest. Ik leef mee met de

families en ik betuig de families en vrienden van de arme mensen die zijn overleden, mijn deelneming. Een paar weken geleden heb ik echter in dit Parlement al gewaarschuwd voor maatschappelijke onrust vanwege de situatie met betrekking tot de eurozone en de problemen waarvoor deze nu gesteld staat.

Ik denk dat het tijd is dat dit Parlement, de Commissie en de Raad doordrongen raken van het feit dat de eurozone tekortkomingen heeft: zij werkt niet. We hebben problemen in Griekenland. Ik heb het gevoel dat deze zich zullen uitbreiden naar Spanje. Is het geen tijd voor wat eerlijkheid hier, voordat nog meer mensen het leven verliezen, en is het geen tijd dat we eens echt kijken naar de situatie rond de landen van de eurozone en dat we toegeven dat deze problematisch is?

Piotr Borys (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, de EU-economie is vandaag nog steeds de sterkste, maar dat betekent niet noodzakelijk dat er nooit een einde kan komen aan dit eldorado. De crisis en de tragische gebeurtenissen in Griekenland hebben duidelijk gemaakt dat er nu bepaalde conclusies moeten worden getrokken uit de ambitieuze Europa 2020-strategie. We moeten doortastend en consequent te werk gaan bij de tenuitvoerlegging van de Europa 2020-strategie, anders dan bij de Lissabonstrategie het geval was. Het hangt volledig van onszelf af of wij voor toekomstige generaties de voorwaarden creëren om in een samenhangend en rijk Europa te leven, dan wel of we hen opzadelen met een Europa dat wordt geteisterd door een crisis.

Ongeveer 30 procent van de Europeanen heeft geen beroepsopleiding genoten. Dit verklaart waarom er behoefte is aan zulke ambitieuze plannen op het gebied van onderwijs. We willen het aantal vroegtijdige schoolverlaters verminderen tot 10 procent en ervoor zorgen dat zestien miljoen mensen een diploma van hoger onderwijs behalen. Ik zou mijn oproep bijgevolg als volgt kunnen samenvatten: de grote uitdagingen op het gebied van onderwijs moeten vandaag zeer nauwgezet en zo snel mogelijk worden aangegaan. Ik roep alle EU-instellingen en lidstaten op om op gecoördineerde en consequente wijze te werk te gaan.

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Het spijt mij zeer dat de voorzitter van de Commissie niet is gebleven. Ongetwijfeld heeft hij elders belangrijker bezigheden, maar de Europa 2020-strategie is mijns inziens het belangrijkste dossier van allemaal, en ik vraag mij af wat voor nog belangrijkere zaken de heer Barroso nu te doen zou kunnen hebben.

Uit het debat dat hier van links tot rechts gevoerd wordt, komt echter naar voren dat dit onderwerp niet bijster leeft in het Europees Parlement. Daarbij dient te worden aangetekend dat tijdens het opstellen van deze strategie de situatie in Europa uitermate complex was en dat het geheel ontstaan is tegen de achtergrond van een van de ernstigste economische crises die de huidige Europese generatie zich überhaupt herinneren kan. Ik ben dan ook van mening dat een van de allerbelangrijkste zaken die met deze strategie aangepakt moeten worden, de bescherming van de economisch meest kwetsbare mensen is, van degenen die reeds vóór de crisis een moeilijk bestaan leiden, dat ook nu nog doen, en die part noch deel hebben aan deze crisis.

Ik ben dan ook van mening – en dit is een concreet voorstel ten aanzien van deze strategie – dat het goed zou zijn de richtsnoer inzake armoede en sociale uitsluiting te mainstreamen. Dan is het geen tweederangs richtsnoer meer voor werkgelegenheid alleen, maar heeft het betrekking op al deze belangrijke aandachtsgebieden.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) De strategie over de toekomst van Europa is opgebouwd op twee waardesystemen. Ik wil u erop attent maken dat deze twee waardesystemen zeer moeilijk met elkaar te verenigen zijn of misschien wel helemaal niet, dus we moeten één van beide kiezen. De sleutelwoorden van het ene waardesysteem zijn concurrentievermogen, groei en globalisering, terwijl het sleutelwoord van het andere waardesysteem duurzaamheid is. We hebben het over duurzaamheid op milieugebied. We weten dat geforceerde groei en globalisering desastreuze gevolgen hebben voor het milieu. Er is geen sprake van duurzaamheid. We hebben het over duurzaamheid in sociaal opzicht. De mensen, kleine boeren, kleine- en middelgrote ondernemers, enzovoorts, die de te ver doorgevoerde concurrentiestrijd en globalisering niet kunnen bijbenen, gaan over de kop, verliezen de concurrentiestrijd en verarmen. Dit alles is volledig in strijd met duurzaamheid in sociaal opzicht. Mijn kiezers en ik zijn van mening dat we van de twee waardesystemen voor duurzaamheid moeten kiezen.

Diego López Garrido, fungerend voorzitter van de Raad. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik zou willen beginnen met een antwoord op de directe vraag van de heer Bokros. Naar dit onderwerp is tevens verwezen door de heer Cofferati, die op dit moment niet aanwezig is, en door mevrouw del Castillo, die evenmin aanwezig is. Ook anderen hebben het hierover gehad.

Waarom is de strategie van Lissabon mislukt? Dat is de vraag die de heer Bokros me direct heeft gesteld.

Daarvoor is ongetwijfeld een groot aantal oorzaken aan te geven, en het zou al te overmoedig zijn om de zaak eenvoudiger voor te stellen dan hij in werkelijkheid is. Als ik evenwel de oorzaak zou moeten noemen die volgens mij het uitblijven van succes voor de strategie van Lissabon het beste verklaart, dan is het wel dat de Europese Unie – die destijds een interne markt heeft ingevoerd, die een gemeenschappelijke munt heeft ingevoerd – heeft verzuimd de noodzakelijke stap naar economische eenheid te zetten. Die stap is niet gezet.

Het Verdrag van Maastricht ging over economische en monetaire eenheid. Het is echter gebleven bij monetaire eenheid; van economische eenheid is het nooit gekomen.

Daarom geloof ik dat de Europa 2020-strategie het begin van een nieuwe fase van de Unie moet zijn, dat we de stap naar economische eenheid moeten zetten. Daarbij gaat het bovenal om economisch en sociaal bestuur van de Unie.

Een wezenlijk bestanddeel van dat streven naar economische eenheid is een strategie gericht op groei en hoogwaardige werkgelegenheid, waarover dit debat in feite gaat, een debat dat ik overigens zeer interessant vond, met een buitengewoon grote verscheidenheid aan bijdragen. Bovendien biedt het belangrijke nieuwe invalshoeken die de strategie van Lissabon niet had, althans niet zo nadrukkelijk. Voorbeelden zijn de technologische dimensie of de sociale dimensie die de heren Cofferati, Cercas en Arif hebben genoemd, en de dimensie van de bestrijding van de klimaatverandering, ten aanzien waarvan ik me aansluit bij wat mevrouw Schroedter heeft gezegd.

Als we echter willen komen tot economische eenheid, kunnen we niet volstaan met een strategie voor groei en hoogwaardige werkgelegenheid. Dat is niet genoeg. En daarmee heb ik antwoord gegeven op de vraag van mevrouw Harms, die momenteel niet aanwezig is.

Wat namelijk ook nodig is, is datgene waarmee commissaris Olli Rehn – die hierna het woord zal voeren – bezig is en waarop ik eerder al heb gezinspeeld. Wat nodig is, is dat we ons beleid op de gebieden van economie, werkgelegenheid en sociale vraagstukken coördineren, want dat is in Europa niet gebeurd en het is ook niet gebeurd in het kader van de strategie van Lissabon.

Dit is bovendien iets wat we moeten doen volgens het Verdrag van Lissabon. Artikel 5 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie stelt dat de lidstaten van de Unie hun economisch beleid en hun werkgelegenheidsbeleid moeten coördineren – let wel, zij zijn daartoe verplicht, het is geen optie. En zij hebben de mogelijkheid om hun sociaal beleid te coördineren, als zij dat willen – en mijns inziens zouden zij dat moeten doen.

Naast een strategie voor groei en werkgelegenheid en naast coördinatie van het economisch en werkgelegenheidsbeleid is Europees toezicht op de financiële markten nodig, en daarmee bedoel ik het toezichtspakket waarover ik het eerder had en waarop ik een reactie van de heer Verhofstadt heb ontvangen. Het verheugt me zeer dat hij graag wil dat het Europees Parlement zijn standpunt inzake het pakket financieel toezicht zo snel mogelijk vaststelt.

Bovendien hebben we, zoals de heer Barroso in zijn interventie met nadruk heeft gesteld, een externe dimensie nodig. De economische unie van Europa moet een externe dimensie hebben, een gemeenschappelijke externe positie, namelijk in de G20. Ik verwijs naar hetgeen de heer Barroso hierover heeft gezegd, waarmee ik het vrijwel volledig eens ben.

Wat we voorts nodig hebben voor economische eenheid zijn bestuursinstellingen: een Europese Raad die de strategie uitstippelt, een Commissie die de gekozen strategie bewaakt en uitvoert, en wetgevende instanties voor de strategie: de Raad en het Europees Parlement.

Tot slot zijn er instrumenten nodig om die strategie te stimuleren, zoals de autorisatie van de Structuurfondsen en de Europese fondsen om de strategie van een kader te voorzien, iets wat ook niet bepaald, of in elk geval niet erg intensief, is gebeurd in de jaren van de strategie van Lissabon.

Dat is wat volgens mij al aan de gang is in de Europese Unie: een stap naar de volgende fase, een fase die nodig is in de eenentwintigste eeuw, de fase van de mondialisering, dat wil zeggen van economische eenwording. Niet alleen een interne markt of monetaire eenheid, maar ook economische eenheid. Dat is de weg die we moeten volgen, en dat moeten we consequent doen, met een interinstitutionele dialoog zoals die hier vanmiddag heeft plaatsgevonden bijvoorbeeld, en wel zo snel mogelijk.

Mijns inziens is dat wat de burger in Europa van ons allen vraagt.

VOORZITTER: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU*Ondervoorzitter*

Olli Rehn, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, mag ik u bedanken voor dit rijke en verantwoorde debat van vanavond. Ik wil tevens een bewering over voorzitter Barroso rechtzetten. Hij heeft namens de Commissie zijn medeleven betuigd. Ik sluit me bij hem aan en betuig mijn medeleven met de families en vrienden van de slachtoffers van geweld die vandaag in Athene zijn gevallen. Meningsverschillen zijn normaal in een democratie, maar de toevlucht nemen tot geweld is nooit aanvaardbaar.

Duurzame groei en het scheppen van banen staan inderdaad centraal in Europa 2020, en ik wil graag enkele woorden zeggen over financiële stabiliteit, wat een noodzakelijke voorwaarde is om terug te keren naar duurzame groei en naar de doelen van Europa 2020. U mag het 'Europa 2010' noemen, want we hebben dit nodig om met Europa 2020 te kunnen slagen.

Het besluit van de lidstaten van de eurozone van afgelopen zondag om het mechanisme van gecoördineerde en conditionele financiële bijstand voor Griekenland te activeren was geen gemakkelijk besluit, maar wel een noodzakelijk besluit. Het was het verantwoordelijke en juiste besluit om te nemen. Het is nu de taak van de Commissie om te waarborgen dat de bilaterale lancering wordt gecoördineerd en dat de conditionaliteit systematisch en strikt wordt toegepast.

De financiële steun geeft Griekenland ademruimte om de duurzaamheid van zijn overheidsfinanciën en zijn algemene economische concurrentievermogen te herstellen. Dat is niet alleen nodig voor Griekenland, maar ook om de financiële stabiliteit in Europa te waarborgen, om te voorkomen dat de brand in het struikgewas in Griekenland een bosbrand in Europa wordt. Financiële stabiliteit is noodzakelijk voor het verdere economisch herstel van Europa, voor duurzame groei en het scheppen van banen.

Enkelen van u hebben het besmettingsgevaar en de zorgen over andere landen van de eurozone of de Europese Unie genoemd. Niemand kan ontkennen dat er de afgelopen dagen en weken spanningen zijn geweest in de financiële markten, maar er is, als in alle financiële markten, sprake van forse overreacties. Alle lidstaten van de eurozone nemen maatregelen om hun overheidsfinanciën te consolideren, niet het minst Portugal en Spanje.

Griekenland is een uniek en bijzonder geval in de eurozone, en nu in de Europese Unie. In het bijzonder dragen de lidstaten van de eurozone samen met de Commissie, de ECB en het IMF nu zorg voor de situatie in Griekenland. Ik reken erop dat we zullen slagen en de reusachtige uitdagingen het hoofd zullen weten te bieden.

We moeten ook lessen trekken uit de crisis; dat is belangrijk voor het economisch bestuur van Europa 2020. De laatste ontwikkelingen in de Europese economie, niet het minst rond Griekenland, hebben laten zien dat er dringend behoefte is aan versterking van het economisch bestuur in Europa. Volgende week zal de Commissie concrete voorstellen doen voor de manier waarop we de coördinatie van het economisch beleid en het toezicht op de begroting van de lidstaten in de Europese Unie kunnen versterken.

In de Economische en Monetaire Unie is de 'M' veel sterker dan de 'E'. Het is hoog tijd om de 'E' meer leven in te blazen. Dit was ook de onderliggende gedachte van de oprichters van de Economische en Monetaire Unie. Ons leidende beginsel is dat voorkomen altijd beter is dan genezen, en daarom zullen we onze voorstellen baseren op zowel versterking van preventie als correctie. Onze voorstellen bevatten drie belangrijke bouwstenen.

Op de eerste plaats moeten we het Stabiliteits- en groeipact versterken, zowel zijn preventieve als zijn corrigerende tak. We hebben systematischer en strenger preventief begrotingstoezicht nodig, zodat gevallen zoals dat van Griekenland zich nooit meer zullen voordoen.

Op de tweede plaats moeten we verder gaan dan begrotingstoezicht. We moeten macro-economische onevenwichtigheden en verschillen in het concurrentievermogen aanpakken en daarvoor moeten we, waar nodig en voor zover mogelijk, zowel het concurrentievermogen van onze export versterken, wat in veel landen hard nodig is, als de binnenlandse vraag versterken.

De derde bouwsteen zal een mechanisme voor het oplossen van crises zijn. Het financiële mechanisme voor Griekenland voorziet in de onmiddellijke behoefte voor de huidige doelen. Het is echter duidelijk en noodzakelijk dat we een permanent mechanisme voor het oplossen van crises moeten instellen, met een sterke ingebouwde conditionaliteit, alsook ontmoedigingen voor het gebruik daarvan. Zoals voorzitter

Barroso eerder vandaag heeft gezegd, kunnen we beter te voorzichtig zijn en ervoor zorgen dat we ook goed toegerust zijn om de ergste scenario's het hoofd te bieden.

Samenvattend, ik reken op uw steun. Ik reken erop dat het Europees Parlement de versterking van het economisch bestuur in Europa steunt. Ik verzoek tevens de staatshoofden en regeringsleiders van de lidstaten van de eurozone, alsook de Europese Raad meer in het algemeen, om vrijdag onze voorstellen te steunen en hier snel en zonder uitstel effectieve voorstellen van te maken die kunnen worden verwezenlijkt. Waarom? Omdat we het ons niet kunnen permitteren om te treuzelen. Daarom dring er bij iedereen op aan om zo snel mogelijk besluiten te nemen, zodat we Europa 2020 tot een succes kunnen maken en echte fundamenten kunnen leggen voor duurzame groei en het scheppen van banen in Europa. Dat is wat onze burgers van ons verwachten.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt tijdens de tweede vergaderperiode in mei plaats.

(De vergadering wordt voor vijf minuten onderbroken wegens technische problemen)

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), schriftelijk. – (LT) Europa maakt een moeilijke periode door als gevolg van de mondiale economische crisis. Het herstel is nog broos en de lidstaten betalen een uiteenlopende prijs voor het doorstaan van de crisis. De Europese Unie heeft behoefte aan een nieuwe strategie gericht op het scheppen van nieuwe banen, investeringen in onderwijs, het waarborgen van mogelijkheden om een leven lang te leren en verbetering van levensomstandigheden. Ik wil de aandacht vestigen op een van de belangrijkste doelstellingen die de Commissie nastreeft: minder armoede in Europa en meer sociale integratie. Ik wil echter ook benadrukken dat we voor de verwezenlijking van dat doel specifieke maatregelen moeten nemen, zoals de versterking van verplichte sociale minimumnormen en invoering van het minimumloon in de gehele EU, en dat het nodig is aanvullende maatregelen vast te stellen om de bescherming van de kwetsbaarste groepen in de samenleving te garanderen. Ik wil er ook op wijzen dat de in de nieuwe strategie geformuleerde doelstellingen één gemeenschappelijk doel voor Europa als geheel vormen, dat we moeten nastreven door middel van actie op zowel nationaal als Europees niveau. Ik verzoek de Commissie derhalve de dialoog met de lidstaten voort te zetten om ervoor te zorgen dat nationale besluiten in overeenstemming zijn met de fundamentele doelen van de EU. Alleen dan zal de strategie namelijk concrete resultaten opleveren en meer zijn dan alleen maar een verzameling fraaie slogans.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), schriftelijk. – (RO) Het is absoluut noodzakelijk dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid en het cohesiebeleid de Europese strategie voor werkgelegenheid en economische groei ondersteunen. Ik ben van mening dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid snelle oplossingen moet bieden voor de gevolgen die de economische crisis heeft voor landbouwbedrijven, zoals het gebrek aan toegang tot krediet voor boeren, landbouwinkomens die onder druk staan en stijgende werkloosheid in plattelandsgebieden. Ook moet het gemeenschappelijk landbouwbeleid oplossingen blijven bieden voor de dreiging die wordt gevormd door braaklegging van landbouwgronden, de ontvolking van het platteland en de vergrijzende bevolking in de Europese Unie, zodat de duurzaamheid van de plattelandsgemeenschappen in de Europese Unie op de lange termijn kan worden gewaarborgd.

Ook moet ik opmerken dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid na 2013 met het oog op deze uitdagingen krachtige signalen moet afgeven en antwoorden moet bieden op de zorgen van zowel de plattelandsgemeenschap als de samenleving als geheel door middel van een duurzaam, naar behoren gefinancierd, geloofwaardig en multifunctioneel voedselbeleid. Ik wil, met het oog op een duurzame plattelandsbevolking, nadrukkelijk wijzen op de dringende noodzaak om het voor generaties jonge mensen aantrekkelijk te maken om naar plattelandsgebieden te verhuizen en om nieuwe, alternatieve economische kansen te ontwikkelen. En daarnaast ben ik van mening dat de werkloosheid op het platteland moet worden opgelost door nieuwe kansen voor diversificatie te bieden en nieuwe inkomstenbronnen te scheppen.

Ioan Enciu (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik zou de Commissie en de Raad willen bedanken voor hun verklaringen over de nieuwe Europese strategie voor banen en groei. Willen we in 2020 een zuiniger Europa, dan hebben we echt dringend nieuwe energiedoelstellingen nodig. Ik wil de Commissie erop wijzen dat sommige lidstaten speciale hulp nodig zullen hebben voor de ontwikkeling en de implementatie van hernieuwbare technologieën om te kunnen voldoen aan de doelstelling van 20 procent hernieuwbare energie. Verder wil ik benadrukken dat steun aan de initiatieven van de digitale agenda die onderdeel uitmaken van de vlaggenschipinitiatieven voor nieuwe vaardigheden en banen, veel positiefs oogsten zal. Ik zou de Commissie willen vragen concrete

wetsvoorstellen in te dienen ter stimulering van de ontwikkeling van het internet middels zowel financiële als administratieve faciliteiten ter bevordering van internetondernemerschap en e-handel. Verder ben ik wat onderzoek en innovatie in Europa betreft, ingenomen met het antwoord van commissaris Quinn dat er geïnvesteerd moet worden in de onderzoeksinfrastructuur in de nieuwe lidstaten. Onderzoeksinstituten en wetenschappers aldaar wachten wat dat betreft op een snel en gecoördineerd optreden van de Commissie en de Raad gericht op het scheppen van gelijke kansen voor deze landen op deelname aan de kaderprogramma's.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) De heersende neoliberale filosofie heeft Europa in een ernstige crisis gestort, en dat heeft de opstellers van de 2020-strategie bewogen hun doelstellingen op te smukken met sociale en milieuretoriek van het soort waarvoor de afgelopen tijd zo veel reclame is gemaakt. En zelfs in die retoriek heeft men afstand moeten doen van de doelstellingen “volledige werkgelegenheid” en “uitbanning van armoede” zoals die in de strategie van Lissabon, de voorloper van de 2020-strategie, waren opgenomen. Wat we weten over de instrumenten van de 2020-strategie laat echter geen ruimte voor twijfel: dit is een oude strategie, bedoeld om het oude beleid te rechtvaardigen en cachet te verlenen. Wat de gevolgen van dat beleid zijn, is bekend: flexibilisering en deregulering van de arbeid, prioriteit voor het verder uitwerken van de interne markt, liberalisering en privatisering van nog meer economische sectoren, liberalisering en deregulering van de internationale handel. Dit zijn precies dezelfde instrumenten die ons naar de huidige toestand hebben gevoerd. Wie aandringt op het blijven volgen van dit beleid probeert aan zijn eigen schaduw te ontsnappen, en volgt daarmee de weg die leidt tot een economische, sociale en ecologische ramp. Het feit dat er 23 miljoen werklozen zijn wordt gebruikt als argument om de banen van mensen die nog wel werken verder uit te hollen, waardoor onzekere banen, onregelmatig werk en structurele werkloosheid de norm gaan worden. De met zoveel ophef aangekondigde “sociale markteconomie” blijkt uiteindelijk niets anders te zijn dan de commercialisering van alle facetten van het maatschappelijk leven, de natuur en al de daarin voorkomende hulpbronnen.

Edit Herczog (S&D), schriftelijk. – (HU) De economische groei van de Europese Unie is tot stilstand gekomen en de werkloosheid bedraagt meer dan 10 procent. Dat betekent dat er een nieuwe strategie voor duurzame groei en het creëren van banen moet worden uitgewerkt, een strategie die in staat zal zijn de Europese Unie dynamisch te maken. Dit hangt af van het feit of de EU in staat is te vernieuwen en de economie op nieuwe fundamenteën op te bouwen, en of de EU-onderdanen in staat zullen zijn volgens een nieuwe mentaliteit te leven. Deze vernieuwing kan worden bewerkstelligd in de Europese Unie met innovatie, onderzoek en ontwikkeling. In het belang van de toekomst van haar onderdanen werkt de Europese Unie aan een groeistrategie voor 2020 die is gebaseerd op innovatie en op onderzoek en ontwikkeling, en die voor de regio voortdurende economische groei kan garanderen en de bevolking voorziet van nieuwe banen.

Zonder fondsen kunnen onderzoek en ontwikkeling niet de benodigde financiële achtergrond leveren, en zodoende ook de innovatiemogelijkheden niet volledig benutten. Innovatie komt er alleen als resultaat van samenwerking en gezamenlijke steun. De fondsen komen van drie kanten: de Europese Unie, de lidstaten en de particuliere sector. Voor innovatie op bedrijfsniveau zijn de juiste menselijke hulpbronnen nodig. Dit kan worden bereikt met kwalitatief hoogstaand onderwijs en opleidingen door middel van coördinatie op nationaal niveau. Universiteiten moeten worden gesteund om jonge onderzoekers op te leiden die in staat zullen zijn kmo's voortdurende innovatiemogelijkheden te bieden. Op het vlak van onderwijs zijn digitalisering en vermindering van energieverbruik de twee belangrijkste tendensen die innovatiemogelijkheden bieden.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), schriftelijk. – (RO) Gezien de escalatie van de economische crisis in Griekenland en de stabiele werkloosheidsgraad van 10 procent in de Europese Unie als geheel, is het van groot belang de Europa 2020-strategie per direct ten uitvoer te leggen. Daarvoor is een geloofwaardige, gedegen aanpak van de crisissituatie nodig met werkgelegenheid als een van de voornaamste speerpunten. We zijn het er allemaal wel over eens dat de EU een hoogopgeleide beroepsbevolking nodig heeft die zowel de huidige als de toekomstige uitdagingen het hoofd zal weten te bieden en zo in staat zal zijn een concurrentiekrachtigere en duurzamere economie tot stand te brengen. Mooie woorden alleen vermogen echter niet bijster veel. Daarom moet er, om de huidige problemen uit de wereld te helpen, met onmiddellijke voorrang worden geïnvesteerd in de verwerving van de benodigde vaardigheden alsook in de onderwijsstelsels, opdat deze stroken met de behoeften van de markt. Verder dienen de lidstaten actief te werken aan al hetgeen waartoe zij zich in het kader van de Europese Raad verbonden hebben. Bovendien dienen zij dusdanige maatregelen te treffen dat de EU de huidige crisis te boven kan komen en de economische groei weer goed op gang kan brengen.

Tunne Kelam (PPE), schriftelijk. – (EN) Het belangrijkste onderwerp in het debat over de toekomst van de ‘Europa 2020’-strategie is de uitdaging van behoeften en duurzaamheid. De Lissabonstrategie heeft duidelijk

geen resultaat opgeleverd, en nu moeten we realistisch zijn over de vraag of het toekomstige Europa 2020 wel resultaat zal opleveren. Als we van Europa 2020 een succesverhaal willen maken, is het cruciaal dat de lidstaten, de instellingen van de EU en alle actoren in de maatschappij op dit punt samenwerken. Er is een benadering van boven af en van onder af nodig. Er moeten realistische benchmarks worden vastgesteld om de werkgelegenheid te vergroten, in het bijzonder de inzetbaarheid van jongeren. De onderwijssystemen in Europa moeten zich meer gaan richten op onderzoek en innovatie; hogere investeringen in het onderwijs zijn onvermijdelijk. Er moet meer samenhang worden gecreëerd tussen arbeidsmarkt en onderwijs. Het concept van levenslang en levensbreed leren moet serieus worden opgepakt. Ik ben een groot voorstander van betere beroepsonderwijsystemen en ik ben het eens met de noodzaak om op dit punt veel nauwer samen te werken met de particuliere sector. In een steeds meer competitieve wereld moet Europa op alle niveaus ambitieus en geëngageerd zijn. Anders krijgen we opnieuw een strategie die meer lijkt op de vijfjarenplannen van de Sovjet-Unie. Een overtuigende Europese strategie om een sterker Europa te creëren moet op mondiaal niveau leiderschap tonen.

Ádám Kósa (PPE), schriftelijk. – (HU) Geïntegreerde richtsnoeren op het gebied van economie en werkgelegenheid geven praktische uitvoering aan de EU-2020-strategie. In verband met de ontwerprichtlijnen inzake werkgelegenheid vind ik het belangrijk te vermelden dat inclusieve groei alleen kan worden gerealiseerd als er effectief in mensen wordt geïnvesteerd. Het bereiken van een hogere leeftijd betekent op zich nog geen langere productieve carrière. Vooral in het geval van Hongarije zijn investeringen in de gezondheidszorg relevant, aangezien de mensen daar wezenlijk eerder sterven dan in West-Europa, terwijl er tevens minder kinderen worden geboren. Ook op hogere leeftijd moeten de juiste vaardigheden worden behouden, wat slechts mogelijk is met een modernere, beter toegankelijke gezondheidszorg. Tevens zouden we moeten nadenken over toegankelijke banen voor het steeds groeiende aantal actieve ouderen. Hiervan zouden ook jongere mensen met een handicap kunnen profiteren. Gezondheid zou dus een aparte prioriteit moeten zijn (zoals betere arbeidsvoorwaarden, succesvollere rehabilitatie, verbetering van het behoud van de gezondheid, enzovoort). Hiernaar wordt overigens verwezen in richtsnoer 8 (*investment in human resource development*), zij het niet concreet en zonder bijzondere nadruk. Er vinden verscheidene discussies plaats over gezondheidszorg in Europa en in de wereld, en nergens is er een uniform standpunt. We moeten echter wel inzien dat om het Europese concurrentievermogen op lange termijn te garanderen het percentage mensen dat wordt betaald door de verzorgingsstaat, in balans moet worden gehouden met een gezondere en actievare bevolking. Ik vraag de Europese instellingen om dit voor ogen te houden bij de ontwikkeling en de uitvoering van de strategie.

Iosif Matula (PPE), schriftelijk. – (RO) Ik ben voorstander van de Europa 2020-strategie voor economische groei die slim (op basis van kennis en innovatie) en milieuvriendelijk is en die tot sociale integratie leidt. Ik wil graag dat deze strategie wordt uitgevoerd via het scheppen van beter betaalde banen en verhoging van de levensstandaard van de bevolking. Voor een sterke en evenwichtige groei in Europa moeten we de bestaande verschillen verkleinen en onze aandacht richten op de economische ontwikkeling van de regio's van de nieuwe lidstaten. Uiteraard dient het bouwen aan een adequate infrastructuur een prioriteit te vormen.

Ik wil het belang benadrukken van de uitvoering van het symbolisch initiatief "Jeugd in Beweging". We moeten meer middelen beschikbaar stellen voor Europese programma's die gericht zijn op het actueel houden van alle onderwijsniveaus en op de mobiliteitsbevordering van docenten, studenten en onderzoekers. Het onderwijs op de Europese scholen en universiteiten moet kwalitatief beter worden om gelijke tred te kunnen houden met de eisen van de arbeidsmarkt. We moeten adequaat beleid en toereikende financiële middelen inzetten ter bevordering van talenstudies, multidisciplinariteit en dubbele specialisatie op universiteiten, die belangrijk zijn voor prestaties op het gebied van wetenschappelijk onderzoek en innovatie, evenals verbetering van de arbeidsmarkt voor jongeren. Ik waardeer ook het feit dat de 2020-strategie een "Kader voor jeugdwerkgelegenheid" op Europees niveau voorstelt.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), schriftelijk. – (RO) De geschiedenis van de Lissabonagenda heeft aangetoond dat mooie ideeën en beginselen niet genoeg zijn: het gaat om de uitvoering van de voorgestelde maatregelen. Helaas valt de economische en financiële crisis deels samen met het einde van de Lissabonagenda. Ik ben echter van mening dat het verkeerd zou zijn om de mislukking van dit programma volledig te wijten aan de crisis, in plaats van te willen zien waar de Europese Unie uitvoeringsfouten heeft gemaakt. Misschien hebben we een goede les geleerd voor de uitvoering van de toekomstige strategie van de EU 2020-strategie.

Ik denk dat we beschikken over belangrijke communautaire instrumenten voor de uitvoering van nieuwe strategieën, waarbij ik in de eerste plaats verwijs naar het cohesiebeleid. Het verdient echter de nadruk dat we niet de doelstellingen van het cohesiebeleid kunnen loslaten met het oog op de herverdeling van de fondsen ter uitvoering van de EU 2020-strategie. Dit zou een fout zijn met ernstige gevolgen voor de lidstaten

die deze fondsen nodig hebben ter overbrugging van de ontwikkelingskloof die hen scheidt van de andere landen. Dit zou de mislukking betekenen van het cohesiebeginsel op Europees niveau.

Kristiina Ojula (ALDE), schriftelijk. – (ET) Mijnheer de Voorzitter, het is zeer goed dat de Commissie het toekomstgerichte “Europa 2020: een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve economische groei” heeft opgesteld, want al veel te lang handelen veel Europese landen bij het organiseren van hun economie en financiën volgens het adagium “na ons de zondvloed.” Ondanks het prijzenswaardige werk dat de Commissie heeft verricht voor het opstellen van deze strategie, ben ik verbaasd over haar naïviteit. In de mededeling van de Commissie wordt ons een beeld geschetst van een groen en gelijk Europa gebaseerd op een sociale markteconomie, maar daarin wordt niet duidelijk gemaakt met welke middelen dit wordt bereikt. In de Sovjet-Unie was het in bepaalde perioden de gewoonte om de komst van het communisme na tien jaar te beloven, ongeacht de feitelijke realiteit. Na het debacle van de declaratoire Lissabonstrategie had ik gehoopt dat de Commissie niet nog eens met een inhoudsloze utopie zou komen waarmee de Europese burgers worden misleid. Vandaag de dag hebben wij geen dromen nodig, maar concrete acties om de Europese economie van de ondergang te redden. Het is de hoogste tijd om met serieuze structurele hervormingen in Europa te beginnen, vooral op het gebied van sociaal beleid, omdat het huidige sociale welvaartsmodel niet langer houdbaar is.

Rovana Plumb (S&D), schriftelijk. – (RO) De vermindering van de armoede in de EU met 25 procent in 2020 hangt nauw samen met verhoging van de arbeidsparticipatie tot 75 procent. Een kwantitatieve doelstelling voor het terugdringen van de armoede is problematisch. Armoede kent onder meer economische, sociale, culturele en educatieve aspecten, hetgeen betekent dat er eerder kwalitatieve dan kwantitatieve streefdoelen nodig zijn om de voorgestelde doelstelling te behalen.

In Roemenië geven de officiële gegevens die in maart 2010 gepubliceerd zijn een arbeidsparticipatie aan die ver ligt beneden het minimumniveau dat is voorzien door de EU 2020-strategie (50 procent in plaats van 75 procent), en de trend blijft dalen als gevolg van de huidige economische omstandigheden. Vrouwen, personen ouder dan 45 jaar en jongeren hebben nog steeds de grootste moeilijkheden om werk te vinden. Het valt moeilijk te geloven dat Roemenië in 2020 deze doelstelling zal halen.

We moeten antwoorden vinden op vragen over de bijdrage van het volledige arbeidspotentieel en over onze kennis van de verschillende groepen in de samenleving, mannen en vrouwen, jongeren, ouderen en migranten op de arbeidsmarkt. Andere vragen hebben betrekking op de wijze waarop we de jeugdwerkloosheid kunnen terugdringen en de vrouwenparticipatie op de arbeidsmarkt effectief kunnen verhogen door vergroting van deelname aan alle arbeidsmarktsectoren. Als er geen duidelijk antwoord op deze vragen komt, zullen de twee doelstellingen die betrekking hebben op de werkgelegenheidsgroei en op het terugdringen van de armoede hetzelfde lot treffen als de Lissabonagenda.

Georgios Stavrakakis (S&D), schriftelijk. – (EL) Ik wil uiting geven aan mijn voldoening over de conclusies van de Raad van maart. Daarin wordt namelijk erkend hoe belangrijk het cohesiebeleid is in het kader van “EU 2020” en wordt de grote leemte opgevuld in de oorspronkelijke tekst van de Commissie, waarin helemaal niet werd verwezen naar het cohesiebeleid. Daar komt bij dat zowel de heer Barroso als commissaris Hahn heeft erkend dat de bijdrage van het cohesiebeleid aan de verwezenlijking van deze strategie van vitaal belang is. Doorslaggevend was tevens de bijdrage van het cohesiebeleid aan de versterking van het mededingingsvermogen en de werkgelegenheid via met name kredietreservering, en daarom moet al hetgeen in dit kader is opgebouwd daadwerkelijk worden benut. Dit betekent echter niet dat het cohesiebeleid zal worden gereduceerd tot een eenvoudig instrument voor de verwezenlijking van EU 2020. Dit beleid heeft namelijk een veel ruimer potentieel: het is een tastbare uiting van het beginsel van solidariteit op lokaal en regionaal vlak, het garandeert de levensvatbaarheid van de ontwikkelingsinitiatieven, het garandeert dat de EU 2020-strategie in dienst zal staan van het algemene doel van de EU betreffende de versterking van de cohesie in haar drie dimensies, de economische, sociale en territoriale dimensie, en het beperkt zich niet tot eenzijdige economische ontwikkeling. Tot slot is het nodig het potentieel van het cohesiebeleid te benutten om te voorkomen dat de doelstellingen en financieringen in het kader van Europese beleidsvormen elkaar overlappen.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), schriftelijk. – (HU) De EU 2020-strategie moet een ‘groene revolutie’ in de Europese economie, een energiebesparende, milieuvriendelijke en duurzame economische herstructurering en groene innovatie bevorderen. Ontwikkeling mag echter niet betekenen dat uitsluitend de Europese regio’s worden gesteund die ook nu al bovengemiddeld presteren. We moeten het leeuwendeel van de ontwikkelingsinspanningen concentreren op steun aan de meest achtergebleven en kansarme regio’s. Ook nu nog zijn er gigantische verschillen waar te nemen in economische efficiëntie tussen het oostelijke en

westelijke deel van Europa. In Bulgarije is bijvoorbeeld drie keer zo veel energie nodig voor de productie van één eenheid bnp als in Duitsland, waardoor bij een stijging van de energieprijzen het concurrentievermogen van het land nog verder wordt afgezwakt.

Bij de steun aan de groene herstructurering van de economie mag de Europese Unie het huidige beproefde communautaire beleid niet vergeten, zoals het gemeenschappelijk landbouwbeleid en het cohesiebeleid. Het gemeenschappelijk landbouwbeleid zal ook nodig zijn bij de verwezenlijking van de milieudoelen en de doelstellingen die zijn geformuleerd voor de strijd tegen klimaatverandering. De beste beheerders van het Europese platteland zijn de landbouwproducenten zelf. De EU 2020-strategie kan ook niet succesvol zijn zonder het cohesiebeleid. Het cohesiebeleid levert het geheel aan instrumenten en de flexibiliteit die nodig is in het Europees beleid voor economische ontwikkeling. Met de instrumenten van het cohesiebeleid kunnen we de verwezenlijking van elk specifiek beleidsdoel steunen. Zo kunnen we bijvoorbeeld de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen bevorderen, de efficiëntie van energie en hulpbronnen vergroten en groene innovatie stimuleren.

Nuno Teixeira (PPE), schriftelijk. – (PT) Er zijn sinds de goedkeuring van de strategie van Lissabon tien jaren verstreken en het merendeel van de doelstellingen van die strategie is nog steeds niet verwezenlijkt. Wat me in dit opzicht het meest verontrust is de zwakke economische groei, aangezien die groei – die in de tien jaar dat de strategie bestaat maar twee keer boven de 3 procent is uitgevallen – doorslaggevend is voor het al dan niet behalen van de overige doelstellingen.

De kracht van de strategie van Lissabon lag vooral in de ambitie ervan; de uitwerking in de praktijk liet te wensen over omdat die gebaseerd was op “soft law” (niet-bindende wetgeving) en de open coördinatiemethode. De nieuwe 2020-Strategie bevat niet alleen doelstellingen met betrekking tot werkgelegenheid, maar ook op het gebied van onderwijs, milieu, armoedebestrijding en investeringen in innovatie. Zowel de nieuwe doelstellingen als de instrumenten voor de verwezenlijking daarvan worden door de lidstaten beheerd, en dat betekent dat we – nu we een crisis doormaken en verplichtingen hebben uit hoofde van de stabiliteits- en groeiplannen (SGP's) – behoefte hebben aan betere bestuursmechanismen en een goed functionerende economische en budgettaire coördinatie tussen de verschillende landen. Dit programma komt op een moment van economische onzekerheid en hoge werkloosheid. Het terugdringen van die werkloosheid is nu de meest dringende prioriteit. De Commissie moet nu het voortouw nemen en dit proces leiden. Sterke economische groei is cruciaal voor de verwezenlijking van de SGP's. We kunnen die groei stimuleren via hervormingen en de uit de 2020-strategie voortvloeiende investeringen.

Iuliu Winkler (PPE), schriftelijk. – (HU) Ik ben ervan overtuigd dat we moeten durven dromen: het document Europa 2020 moet zich uitstrekken tot elk gebied van communautaire samenwerking en moet een Europese strategie worden voor de middellange- en lange termijn. Voor het succes daarvan is de solidariteit van de Europese bevolking echter onontbeerlijk. Volgens het Verdrag van Lissabon wordt de nieuwe strategie voorbereid met de medewerking van de inmiddels tot zevenentwintig lidstaten uitgebreide Europese Unie, zodat onze burgers zich kunnen identificeren met de gemeenschappelijke Europese krachtsinspanningen. De Hongaarse kiezers in Roemenië verwachten van de Europese Unie als uitdrukking van die solidariteit een oplossing om de Zuid-, Midden- en Oost-Europese regio's snel op hetzelfde niveau te krijgen. De strategie moet ingaan op de langetermijnontwikkeling van onze landen, op de ontwikkeling van de interne markt, de landbouw en de kmo's, maar ook op gevoelige kwesties als het sociale vangnet, demografische uitdagingen, gelijke kansen op de arbeidsmarkt en Europese systemen en netwerken die op elk terrein van het leven in elkaar grijpen. De Europa 2020-strategie moet een strategie worden van aansluiting en convergentie.

Artur Zasada (PPE), schriftelijk. – (PL) We mogen tijdens het debat over de Europa 2020-strategie niet voorbijgaan aan de zo belangrijke en essentiële kwestie van het vervoer. Het vervoer genereert zo'n tien procent van het bbp van de Europese Unie en is goed voor meer dan tien miljoen banen. Het speelt bovendien een belangrijke rol in het kader van de Europese interne markt en het recht van vrij verkeer van personen en goederen. Ik vind dat we de kwestie van de ontwikkeling van het spoorvervoer doortastend en snel moeten aanpakken. Ik weet zeker dat we het netwerk van trans-Europese spoorcorridors tegen 2020 kunnen uitbouwen. Ik denk dat vanaf 2014 al het nieuwe rollend materieel en de nieuwe verbindingen in het spoorvervoer uitgerust moeten worden met systemen die compatibel zijn met het Europees signaleringssysteem voor spoorwegen (ERTMS).

20. Toetredingsovereenkomst van de Europese Unie tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden (debat)

De Voorzitter. – De vergadering wordt hervat.

Aan de orde zijn de verklaringen van de Raad en de Commissie over de toetredingsovereenkomst van de Europese Unie tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden (2010/2647(RSP)).

Diego López Garrido, fungerend voorzitter van de Raad. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, vandaag hebben drie mensen in Athene het eerste mensenrecht verloren: het recht op leven. Dat is het gevolg van gewelddadigheden die wij volstrekt en categorisch veroordelen. Het Spaanse voorzitterschap van de Raad wil namens de Raad zijn medeleven betuigen aan de nabestaanden en sluit zich derhalve aan bij de verklaring van de Voorzitter van het Europees Parlement.

We hebben het over mensenrechten, over de eerbiediging van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, waartoe zoals ik al zei het recht op leven en lichamelijke integriteit behoort.

De Europese Unie is gegrondvest op mensenrechten en vrijheden, en gedurende heel haar bestaan is in de aangenomen teksten steeds weer verwezen naar rechten en fundamentele vrijheden. De culminatie hiervan is juist het Verdrag van Lissabon.

Enerzijds is in het Verdrag van Lissabon voor het eerst in de geschiedenis een juridisch bindend Handvest van de grondrechten van de Europese burgers opgenomen en anderzijds wordt de instellingen daarin gezegd dat de Unie partij zal zijn bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

We zijn daarom getuige van de culminatie van het politieke, culturele en juridische proces dat de Unie heeft doorgemaakt inzake mensenrechten, waaraan de Unie in haar beleid, haar handelingen en haar persoonlijkheid een centrale plaats toekent.

In die zin is het volgens ons van het grootste belang dat de Europese Unie reeds een begin heeft gemaakt met de procedure om te zijner tijd het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te kunnen ondertekenen. Dat houdt onder meer in dat de jurisdictie van het Hof voor de rechten van de mens in Straatsburg wordt aanvaard en de garanties voor de burgers worden versterkt. Het betekent ook dat de verschillende wetgevingen betreffende mensenrechten en vrijheden die in Europa naast elkaar bestaan, als het ware dichter bijeen zullen worden gebracht: de nationale wetgeving – de garanties die bestaan in elk democratisch Europees land dat de mensenrechten eerbiedigt en beschermt, de communautaire wetgeving en het Europees Verdrag tot bescherming van de mensenrechten, dat nog een vorm van wetgeving is waarbij niet alleen de lidstaten van de Europese Unie maar ook andere Europese landen partij zijn, ook al maken zij geen deel uit van de Unie.

Het gaat hier dus om een convergentie van wetgeving, die haar beslag zal krijgen in de ondertekening van het Verdrag door de Europese Unie.

Op 17 maart presenteerde de Commissie een aanbeveling om te beginnen met onderhandelingen over de ondertekening van het Verdrag door de Unie. Sindsdien heeft de Raad al het mogelijke gedaan om het debat over het mandaat van de onderhandelingen te versnellen. Er is een werkgroep in de Raad die het overleg voert in nauwe samenwerking met de Commissie.

De Raad heeft terdege rekening gehouden met alle mandaten in Protocol nr. 8, dat in dit verband dient als juridisch referentiepunt, bijvoorbeeld de mogelijke deelname van de Unie aan de toetsingsinstanties van het Europees Verdrag en de noodzaak de bevoegdheden van de Unie en die van de instellingen te eerbiedigen. De Raad heeft eveneens gekeken naar de noodzaak te zijner tijd een rechter van de Europese Unie in het Hof te benoemen, naar de deelname van dit Parlement aan de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa en de deelname van de Unie aan het Comité van ministers wanneer het functies vervult met betrekking tot de toepassing van het Europees Verdrag tot bescherming van de mensenrechten.

De Raad heeft daarnaast de debatten en hoorzittingen van het Europees Parlement in maart van dit jaar aandachtig gevolgd en houdt terdege rekening met de adviezen van het Europees Parlement in het ontwerpverslag van de heer Ramón Jáuregui Atondo, mevrouw Kinga Gál en de heer Cristian Dan Preda. De

verwachting van het Spaanse voorzitterschap en het standpunt van de Raad is dat het mandaat voor onderhandeling met de Europese Raad, die tijd neemt en technisch en complex van aard is, voor het einde van de eerste helft van 2010 wordt goedgekeurd.

Viviane Reding, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, mijn collega Olli Rehn heeft zijn mening al gegeven en heeft al het medeleven van de Commissie betuigd met betrekking tot de tragedie in Griekenland, dus ik wil alleen even kijken naar de manier waarop we ons werk kunnen voortzetten, omdat dit van het grootste belang zal zijn voor de voltooiing van het systeem van de bescherming van de rechten van de mens binnen de Unie. De toetreding van de EU tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens, die is vastgelegd in het Verdrag van Lissabon, is geen optie. Het is een doel, zoals het voorzitterschap het zojuist zo treffend heeft verwoord. Deze toetreding is echter slechts een van de vier elementen van een zeer ambitieus en veelomvattend grondrechtenbeleid op het niveau van de Europese Unie.

Allereerst is het EU-Handvest van de grondrechten juridisch verbindend geworden met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, en dit juridisch verbindende karakter is de modernste kwalificatie van de grondrechten in de wereld op het punt van politieke inzet voor de grondrechten, van leesbaarheid en rechtszekerheid, en het verankert alle rechten die in het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens worden genoemd. De betekenis en de reikwijdte van deze rechten zijn dezelfde als vastgelegd in het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens, maar het EU-Handvest gaat verder. Daarin vinden we bijvoorbeeld de zogenoemde grondrechten van de derde generatie: gegevensbescherming, garanties inzake bio-ethiek, inzake goed en transparant bestuur. Het niveau van bescherming dat het Handvest biedt, moet altijd ten minste even hoog zijn als dat van het Europees Verdrag. In veel gevallen ligt het zelfs hoger.

Op de tweede plaats is bevordering van de grondrechten een prioriteit in het programma van Stockholm, waarin de strategische richtsnoeren worden vastgesteld voor de ontwikkeling van een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht in Europa.

Op de derde plaats is er een nieuwe portefeuille – justitie, grondrechten en burgerschap – ingesteld, waaruit blijkt hoeveel belang de Commissie hecht aan sterker optreden van de Commissie op dit gebied.

Op de vierde plaats zal de EU toetreden tot het Europees Verdrag. Daarmee zal worden gewaarborgd dat iedereen die beweert slachtoffer te zijn van een schending van het Europees Verdrag door een instelling of een orgaan van de Unie, bij het Hof in Straatsburg een klacht tegen de Unie kan indienen onder dezelfde voorwaarden als die van toepassing zijn op tegen lidstaten ingediende klachten. In politieke termen betekent de toetreding dat de Europese Unie opnieuw de centrale rol bevestigt die het systeem van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens in Europa speelt – in een uitgebreid Europa, niet slechts in de Europese Unie – maar door haar toetreding tot het Europees Verdrag schaaft de Europese Unie zich met haar hele gewicht achter het systeem van Straatsburg, en dit is een systeem van externe rechterlijke toetsing op het gebied van de grondrechten, omdat we onze rechtsorde nu volledig en formeel aan die toetsing onderwerpen. Dit zal natuurlijk, zowel intern als extern, de geloofwaardigheid van het zeer sterk Europees engagement voor de grondrechten vergroten.

Medio maart heeft de Commissie de Raad een onderhandelingsmandaat voorgesteld. Protocol 8 van het Verdrag van Lissabon eist dat een overeenkomst betreffende de toetreding voorziet in een aantal inhoudelijke waarborgen, want we moeten de specifieke kenmerken van het recht van de Unie in stand houden, en de aanbeveling van de Commissie aan de Raad houdt volledig rekening met deze eisen. Ik wil er daarvan slechts twee noemen.

Het is duidelijk dat de in de Verdragen vastgelegde bevoegdheden van de Unie niet mogen worden aangetast door de toetreding, en de bepaling in de toetredingsovereenkomst moet dit heel duidelijk maken. Evenmin mag de toetreding van de Europese Unie de positie van de afzonderlijke lidstaten met betrekking tot het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, de protocollen daar of de voorbehouden aantasten. De onderhandelingen moeten er daarom voor zorgen dat de toetredingsovereenkomst uitsluitend verplichtingen op grond van de inhoudelijke bepalingen van de Verdragen instelt met betrekking tot rechtshandelingen en maatregelen die zijn vastgesteld door de instellingen of de organen van de Unie.

De Commissie streeft nu naar een soepele invoeging van de Europese Unie in het systeem van het Europees Verdrag. De toetreding moet daarom de inhoudelijke en procedurele kenmerken van dat systeem handhaven. De toetreding moet echter aan twee eisen voldoen. Op de eerste plaats moeten, zoals ik reeds heb gezegd, de specifieke kenmerken van het recht van de Europese Unie in stand worden gehouden; bescherming van

het Hof van Justitie en zijn prerogatieven na de toetreding is een belangrijk punt. Er liggen interessante voorstellen op tafel die tot doel hebben het Hof van Justitie te betrekken bij situaties voor het Hof van Straatsburg waarin het gaat over de verenigbaarheid van een rechtshandeling van de Unie, zonder dat een prejudiciële verwijzing heeft plaatsgevonden. Deze voorstellen kunnen waarschijnlijk zo worden opgezet dat geen wijziging van het Verdrag nodig is, en zij verdienen een zorgvuldige analyse en bespreking in de werkgroep van de Raad. Ik weet dat het Spaanse voorzitterschap alles doet om deze debatten te bespoedigen.

Op de tweede plaats is het belangrijk om een oplossing te zoeken voor de specifieke situatie van de Unie als een aparte rechtspersoon, bekleed met autonome bevoegdheden, die een overeenkomstsluitende partij wordt naast de lidstaten in een mechanisme dat oorspronkelijk niet voor dit doel was opgezet – maar was opgezet voor de lidstaten –, en dus is een beperkt aantal technische en procedurele aanpassingen van de Verdragen noodzakelijk met betrekking tot het specifieke karakter van het recht van de Unie. Daartoe behoort onder meer het zogenoemde ‘co-respondentmechanisme’.

Het is van bijzonder groot belang dat rekening wordt gehouden met de gedecentraliseerde tenuitvoerlegging van het recht van de Unie door de lidstaten. Volgens dit mechanisme zal de Unie het recht krijgen om als medegedaagde op te treden in zaken die tegen een lidstaat worden aangespannen, wanneer het recht van de Unie in het geding is.

Vanuit institutioneel gezichtspunt gezien wil ik ook het standpunt van de Commissie benadrukken dat vertegenwoordigers van de Europese Unie op gelijke voet in de organen van het Europees Verdrag zouden moeten deelnemen als de vertegenwoordigers van de overige overeenkomstsluitende partijen. Dat betekent bijvoorbeeld dat een van de grondbeginselen van het Europees Verdrag is dat voor elke overeenkomstsluitende partij een rechter wordt gekozen. Dit beginsel waarborgt dat binnen het Hof elk rechtssysteem is vertegenwoordigd. Het is ook een weerspiegeling van het door het Europees Verdrag vastgestelde collectieve waarborgsysteem, waaraan elke overeenkomstsluitende partij verplicht is deel te nemen, en dat betekent dat we een vaste, volwaardige rechter nodig hebben die door de Unie is gekozen en die dezelfde status geniet en dezelfde taken heeft als zijn collega's, en die in theorie in alle zaken kan interveniëren.

Een ad-hocrechter die slechts intervenieert in zaken die tegen de Unie worden aangespannen of waarbij het recht van de Unie betrokken is, zou onvoldoende zijn. Wat betreft de wijze waarop deze rechter moet worden gekozen, moet ook hier de normale procedure worden toegepast waarin het Europees Verdrag voorziet. Dit betekent dat de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa zo'n rechter kiest uit een lijst van drie kandidaten die door de Europese Unie wordt voorgelegd. We denken dat een passend aantal leden van het Europees Parlement moet worden toegestaan deel te nemen aan de zittingen van de Parlementaire Vergadering, wanneer deze de rechters van het Hof van Straatsburg kiest.

Ik bedank de rapporteurs van de Commissie constitutionele zaken en de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, de heer Jáuregui en mevrouw Gál, voor hun uitstekende medewerking bij dit dossier. De hoorzitting die op 18 maart door de Commissie constitutionele zaken is gehouden, was echt van groot nut. Ik ben ook blij dat het Spaanse voorzitterschap van de Raad dit dossier hoge prioriteit heeft gegeven. Ik reken er daarom op dat we na de zomer zullen kunnen beginnen met de onderhandelingen over de toetreding. Ik zal ervoor zorgen dat de Commissie, als onderhandelaarster van de Unie, het Parlement gedurende het hele onderhandelingsproces volledig op de hoogte houdt.

Mevrouw de Voorzitter, ik geloof niet dat het op deze dag nodig is om nogmaals te onderstrepen hoe belangrijk de grondrechten zijn voor Europa, en hoe belangrijk ze zijn voor alle rechtshandelingen die wij voorstellen. Ik weet zeker dat het voor de Unie niet moeilijk zal zijn om aan de normen van het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens te voldoen, maar het zal de bescherming van de grondrechten in Europa, en daarmee bedoel ik de grondrechten van ieder afzonderlijk persoon die in Europa woont, zeker ten goede komen als we ons houden aan het Europees Verdrag.

Marietta Giannakou, namens de PPE-Fractie. – (EL) Mevrouw de Voorzitter, ik schaar mij volledig achter de verklaringen van minister López Garrido namens het Spaans voorzitterschap en achter die van mevrouw Reding. Ook wil ik de heer Jáuregui Atondo en mevrouw Gál van harte gelukwensen met hun verslagen en met het werk dat zij daarvoor hebben verricht.

Met de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag van de Raad van Europa en de daaraan gehechte protocollen wordt uitvoering gegeven aan het Verdrag van Lissabon en wordt de bescherming van de mensenrechten van de Europese burgers uitgebreid. Aldus wordt een pan-Europees stelsel voor de bescherming van de fundamentele vrijheden en de rechten van de mens tot stand gebracht, een stelsel dat valt onder de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Ook verkrijgt de Europese

Unie daarmee niet alleen externe bescherming maar ook een externe, internationale beschermingsinstantie. Aldus versterkt zij tevens haar geloofwaardigheid tegenover derde landen, waarvan zij vaak, in het kader van bilaterale betrekkingen, eerbiediging van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens eist.

Mevrouw de Voorzitter, het debat over de mensenrechten en de fundamentele vrijheden valt op een moment waarop drie burgers, drie werknemers zijn vermoord door extremistische, aan de rand van de samenleving opererende elementen in mijn land, in Athene, tijdens manifestaties tegen de door de regering genomen maatregelen ter bestrijding van de economische crisis. Ik wil namens mijn collega's van de grootste oppositiepartij in Griekenland uiting geven aan onze diepe droefenis en smart, en erop wijzen dat onze partij vastberaden is om een wezenlijke bijdrage te leveren aan de bescherming van de democratie en de onbelemmerde werking van de instellingen

Dames en heren, wij eerbiedigen het geld dat ons op dit kritieke moment door onze partners en het Internationaal Monetair Fonds wordt gegeven, en wij beloven alles in het werk te zullen stellen om er voor te zorgen dat de noodzakelijke aanpassingen worden doorgevoerd en deze crisis wordt overwonnen. Wij zijn een verantwoordelijke partij en zullen bijdragen aan de inspanningen om de goede werking van de democratie te handhaven en de eenheid van het Griekse volk te bewaren, en wij zullen ervoor zorgen dat de extremistische elementen die onze democratie ondermijnen worden geïsoleerd.

Ramón Jáuregui Atondo, *namens de S&D-Fractie*. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, als ik hetgeen we vandaag bespreken zou moeten terugbrengen tot een enkel idee, dan zou ik de Europese burgers luid en duidelijk willen zeggen dat zij voor het eerst een hof krijgen dat hun mensenrechten en fundamentele vrijheden tegenover de Europese Unie en hun eigen land waarborgt bij de uitvoering van het recht van de Unie.

De kerngedachte is dat er een nieuw hof is, het Hof van Straatsburg, dat de Europese burger verzekert van het communautair recht en dat erop toeziet dat de toepassing in elke lidstaat beantwoordt aan de minimumgaranties die de kern vormen van de Europese gedachte. Die minimumgaranties zijn deel van het ontstaans- en ontwikkelingsproces van Europese integratie, dat is gericht op een beschaving op basis van menselijke waardigheid – de waardigheid van mensen – en invulling vindt in de vorm van democratie, rechtsstaat, verzorgingsstaat en mensenrechten.

Met het Verdrag van Lissabon is de mogelijkheid ontstaan dat de Europese Unie het Handvest formeel zijn beslag doet vinden. Zoals mevrouw Reding terecht opmerkte, is dat het meest complete handvest van de grondrechten dat op dit gebied is vastgesteld en dat veronderstelt dat we deel gaan uitmaken van het Hof van Straatsburg.

Dit is wat we nu gaan aannemen. Ik weet dat er een groot aantal technische problemen is, maar ik wil er alleen op wijzen hoe belangrijk het is geweest dat de Commissie snel en efficiënt werk heeft geleverd door een specifiek mandaat vast te stellen waarmee we voortgang kunnen maken in deze onderhandelingen.

Ik wil mevrouw Reding gelukwensen met haar werk dat – nogmaals – snel en doeltreffend was, en ik wil ook het Spaanse voorzitterschap feliciteren. Ik wil aankondigen dat we het desbetreffend verslag van dit Parlement in de eerstvolgende vergaderperiode zullen aannemen en ik wil u verzoeken om controle, informatie en ondersteuning in onderhandelingen die complex maar heel belangrijk voor Europa zijn.

Cecilia Wikström, *namens de ALDE-Fractie*. – (SV) Mevrouw de Voorzitter, de toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden staat al lang op de agenda. Nu hebben we een rechtsgrondslag om van de toetreding een feit te maken. Daar kunnen we allemaal blij om zijn. De toetreding van de EU tot het Europees Verdrag betekent dat de bescherming van de grondrechten aangevuld en versterkt worden, dat de burgers in onze lidstaten betere bescherming genieten ten aanzien van de werkzaamheden van de EU, en dat jurisprudentie van de twee Europese gerechtshoven – in Den Haag en Straatsburg – beter geharmoniseerd zal worden.

Door de toetreding tot het Europees Verdrag zullen de instellingen van de EU het voorwerp vormen van de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie. Dat zal onafhankelijke toetsing van de eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden garanderen.

Het is een zeer belangrijke stap. We laten ons zo gemakkelijk meeslepen in het geloof dat we in Europa niet het soort schendingen van de mensenrechten kennen die in andere delen van de wereld worden begaan. Als lidstaten van de Europese Unie hebben we wetten, voorschriften en diep gewortelde Europese waarden die onze rechten verzekeren. Volgens de tekst aan het begin van het Verdrag van Lissabon zijn vrijheid van

meningsuiting, persvrijheid en vrijheid van godsdienst Europese vrijheden die overal in de Unie onvoorwaardelijk moeten worden gerespecteerd. Dat is helaas niet altijd het geval, want er zijn lidstaten in de EU die grondrechten met voeten treden. Helaas gebeurt het ook dat wij in dit Parlement aan de zijlijn blijven staan en dit laten gebeuren.

Door de toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag, met het oog op de versterking en aanvulling van de vrijheden en de rechten van de burgers, zal het belangrijk zijn dat wij in het Parlement wetten vaststellen en optreden in overeenstemming met het Verdrag. Het is namelijk een feit dat onze lidstaten nog veel werk voor de boeg hebben om onze eigen achtertuin op orde te krijgen en de mooie woorden die onze gemeenschappelijke waarden vormen, in de realiteit om te zetten.

Heidi Hautala, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (FI) Mevrouw de Voorzitter, het is zeer belangrijk dat wij inzien dat de mensenrechten een intrinsieke waarde hebben. Zij hebben echter ook een instrumentele waarde, wat ik mij vooral realiseer wanneer ik in mijn hoedanigheid van voorzitter van de Subcommissie mensenrechten spreek met vertegenwoordigers van derde landen.

Vandaag nog sprak ik met enkele Marokkaanse parlementsleden. Het is heel mooi dat ik hun kan vertellen dat de Europese Unie ook in haar eigen activiteiten het belang van de mensenrechten benadrukt en dat zij niet alleen anderen hierover de les wil lezen. Op die manier kunnen wij de vertegenwoordigers van derde landen vertellen dat de toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden daadwerkelijk betekent dat wij onze activiteiten onderwerpen aan externe toetsing, zoals hier uiteen is gezet. Ik kan ook zeggen dat wij voor het eerst een commissaris hebben die specifiek verantwoordelijk is voor deze zaken in de context van juridische kwesties.

Ik wil vermelden dat de toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag inzake de rechten van de mens natuurlijk niet het probleem oplost dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens totaal overbelast is. Wij moeten overwegen hoe wij dit probleem kunnen oplossen, dat is ontstaan door de achterstand in de behandeling van de zaken.

Ik wil er ook voor pleiten dat de Europese Unie besluit zich te verbinden aan de verscheidene nuttige aanvullende protocollen, die bijvoorbeeld betrekking hebben op verzet tegen marteling, strijd tegen racisme en doeltreffender wetten.

Zbigniew Ziobro, *namens de ECR-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, het lijkt erop dat de gevolgen van de ondertekening van de overeenkomst tot toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden beperkt zullen zijn, aangezien dit Verdrag al lange tijd wordt aanvaard als maatstaf voor het niveau van bescherming van de mensenrechten in Europa. Het Verdrag heeft deze status niet alleen in de Europese wetgeving, maar ook in de beleidssectoren in de afzonderlijke lidstaten.

Het is echter ook noodzakelijk om te wijzen op enkele problemen die kunnen voortvloeien uit de concurrentie tussen het Europees Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in verband met de rechterlijke beslissingen die mogelijk worden genomen. Deze kwestie dient derhalve zeer grondig te worden geanalyseerd, om te vermijden dat later fouten worden gemaakt die vervolgens moeten worden rechtgezet.

Daarenboven kunnen we ervan uitgaan dat de door het Europees Hof van Justitie genomen beslissingen en de uitlegging van de EU-wetgeving door het Hof zullen worden onderworpen aan de beoordeling van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Zo zal het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in belangrijke mate rechtsbevoegdheid krijgen over de EU-instellingen. Met het oog hierop dienen alle juridische gevolgen van een dergelijk besluit in overweging te worden genomen, aangezien we in geen geval overhaast te werk mogen gaan. Tegelijkertijd dient grondig te worden nagedacht over de hervorming van de werkwijze van deze twee belangrijke Europese rechtbanken.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Als juriste op het gebied van mensenrechten begrijp ik gewoon niet wat voor toegevoegde waarde het is voor de bescherming van de mensenrechten van Europese burgers als de Europese Unie toetreedt tot hetzelfde mensenrechtenverdrag als waarbij elke EU-lidstaat al apart was aangesloten. Staat u mij toe enkele samenhangen duidelijk te maken, want ik merk dat de collega's zonder juridische achtergrond hier behoorlijk om de tuin zijn geleid. De situatie is als volgt. Er bestaat een, overigens inderdaad zeer belangrijk, instrument voor de mensenrechten, dat het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens wordt genoemd. Dit verdrag valt niet onder de bevoegdheid van de Europese Unie, maar van onze quasitweelingbroer, de Raad van Europa.

Als een land een recht van een van zijn burgers schendt, zoals in het Verdrag is vastgelegd en gewaarborgd, kan deze persoon zich in Straatsburg tot het Europees Hof voor de Rechten van de Mens wenden voor een rechtsmiddel of de uitvoering van zijn of haar rechten ten opzichte van zijn of haar eigen land. Deze mogelijkheid bestaat, zoals iedereen weet, ook nu al voor alle EU-onderdanen. Ik geloof niet dat er onder ons een Parlements lid is dat niet bekend is met een geval van iemand in zijn of haar lidstaat die dreigde naar Straatsburg te gaan, dat inderdaad deed en de zaak tegen zijn of haar eigen lidstaat won. Wat is hier dan nieuw aan en wat is de toegevoegde waarde, behalve dat er iemand uit het netwerk van de Europese Unie een goed betaalde baan krijgt als rechter in Straatsburg?

Kinga Gál (PPE). – (HU) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw de commissaris, dames en heren, het debat van vandaag is een van de heugelijke momenten in het bestaan van de Europese Unie. We voeren vandaag een debat over iets wat jaren geleden gold als een onoverkomelijke hindernis: het mandaat van de Commissie voor onderhandelingen over de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Dat Verdrag is dit jaar precies zestig jaar geleden aangenomen, en gedurende deze zestig jaar heeft het verscheidene burgers het vertrouwen gegeven dat ze in het gelijk kunnen worden gesteld, zelfs tegenover hun eigen land. Wat commissaris Reding al noemde, hangt nauw met dit debat samen en moet daarom steeds opnieuw worden benadrukt, namelijk dat het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, een van de meest vooruitstrevende documenten op het gebied van grondrechten, sinds december bindend is geworden.

Het Verdrag versterkt het Handvest en het Handvest vult op zijn beurt het Verdrag aan. Sinds december verplicht het Verdrag van Lissabon de Europese Unie tot toetreding tot het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Daarom moet ons doel zijn de toetreding zo succesvol mogelijk te laten verlopen. Daarbij is de belangrijkste vraag welke meerwaarde de toetreding biedt voor het leven van EU-onderdanen. Met dit in het achterhoofd heb ik mijn verslag over de toetreding opgesteld, dat unaniem is goedgekeurd door de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken. Ik verzoek de Raad en de Commissie dan ook bij de onderhandelingen alles in het werk te stellen om ervoor te zorgen dat de toetreding werkelijk waarde, toegevoegde waarde, biedt aan de EU-onderdanen, zonder te hoge verwachtingen te wekken.

Tegelijkertijd moeten er diverse kwesties worden opgehelderd tijdens de onderhandelingen. Een van deze essentiële kwesties is de onderlinge verhouding van de rechtbanken. Ook geldt als voorwaarde dat interne rechtsmiddelen eerst volledig worden benut. Daarnaast vind ik het van belang om bij de onderhandelingen in aanmerking te nemen dat de hervorming van de werkwijze van het Hof voor de rechten van de mens in Straatsburg samenvalt met de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag. De toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag zal een uniek experiment zijn, maar het mag geen gevaar met zich meebrengen voor wat al functioneert op het vlak van de verwezenlijking van onze mensenrechten. De toetreding tot het Verdrag kan alleen succesvol zijn als hierdoor de nu ook al functionerende instellingen echt worden versterkt en toegankelijk worden gemaakt voor de mensen. We moeten ervoor zorgen dat we dit proces niet in gevaar brengen en in ons grote enthousiasme niet het kind met het badwater weggooien, zoals een Hongaars spreekwoord zo treffend zegt. Ik denk dat dit een cruciaal moment is en dat we op de goede weg zijn. Ik verzoek de Commissie en de Raad dit te bekrachtigen en daarvan uitgaande hun mandaat te bepalen en de komende tijd onderhandelingen te voeren.

VOORZITTER: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Ondervoorzitter

Mevrouw Gál, u bent de eerste Hongaarse afgevaardigde die ik zie sinds we het nieuws gehoord hebben dat afgevaardigde Pál Schmitt, onze collega en vriend, is verkozen als voorzitter van het Hongaarse parlement. We gaan onze vriend de heer Schmitt zeker missen, maar ik wil u vragen onze felicitaties officieel aan hem over te brengen. Ik ben ervan overtuigd dat hij het parlement van zijn land uitstekend zal leiden.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ondanks het feit dat alle lidstaten van de Europese Unie reeds partijen zijn bij dit Verdrag, vormt de aanstaande toetreding van de Europese Unie niet alleen een nieuwe dimensie in de bescherming van de mensenrechten in de Europese Unie, maar is het tevens – heel belangrijk – een juridisch en politiek signaal voor de versterking van de betrekkingen tussen de Europese Unie en Europa. Tevens zou ik me willen aansluiten bij de gedachte dat er, nog afgezien van de toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden, serieus nagedacht zou moeten worden over de totstandbrenging van allesomvattende wetgeving op het gebied van de sociale rechten. Zo zou een herzien Europees Sociaal Handvest op pan-Europees niveau, dus de EU als geheel, buitengewoon welkom zijn.

Met de toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag ligt nu ook de kwestie van de politieke vertegenwoordiging van de EU binnen de organen van de Raad van Europa ter tafel. Er gaan tevens stemmen op dat ook het Europees Parlement een actieve rol zou moeten spelen in dit proces. In principe sluit ik me daarbij aan. Ik vrees echter, geachte commissaris, dat dit proces met al zijn uiteenlopende elementen allesbehalve eenvoudig zal zijn. En ook al sluit ik mij op dit moment aan bij uw enthousiasme – en uiteraard tevens onze hartelijke dank aan de Raad voor zijn inzet – toch zullen we er op voorbereid moeten zijn dat dit een uitermate moeizaam proces wordt en dat we hier nog heel wat werk voor de boeg hebben.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Unie is gegrondvest op de eerbiediging van de mensenrechten. Dit is meteen ook een van de mooiste aspecten van het Europese bouwwerk. Toch heb ik vaak de indruk dat we deze mensenrechten alleen verdedigen als het om onze eigen burgers gaat. Zowel mevrouw Beňová als mevrouw Wikström heeft hier al de aandacht op gevestigd. Ik heb evenwel de indruk dat we het nalaten om de mensenrechten ook buiten de Europese Unie te bevorderen, zoals mevrouw Hautala zei. Naar mijn mening levert de Unie onvoldoende inspanningen op dit gebied.

De toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag stemt mij hoopvol, aangezien hierdoor de mogelijkheid ontstaat om een zekere samenhang te creëren in het systeem van rechten en de bescherming van de mensenrechten in de Europese Unie. We moeten in gedachten houden dat het creëren van nieuwe rechten niet mag leiden tot het beknotten van andere vrijheden. Dit is natuurlijk een thema voor filosofen en rechtsgeleerden, maar deze spanning tussen rechten en vrijheden bestaat in ieder geval. Daarom moeten zowel wetgevers als – in een later stadium – de rechters die toezien op de naleving van de wet zich hiervan bewust zijn.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, artikel 6 van het Verdrag van Lissabon bepaalt dat de EU toetreedt tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden, en dat betekent dat we het stelsel van de EU voor de grondrechten versterken. Het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens is bijzonder belangrijk voor de bescherming van de mensenrechten en van de fundamentele vrijheden in Europa. Wanneer we toetreden tot dit rechtstelsel zou dit de grondrechten van de burgers van de EU versterken. Ze zouden daardoor namelijk over een bijkomend rechtsinstrument beschikken wanneer ze van mening zijn dat hun grondrechten geschonden zijn.

Ik ben voorstander van de toetreding van de EU tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens, want dat versterkt in de EU ook het bewustzijn van het belang van de grondrechten. Bovendien mogen we hopen dat dit de geloofwaardigheid van de EU in haar relaties met derde landen vergroot.

Rafał Trzaskowski (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil allereerst onze beide rapporteurs bedanken – Kinga Gál en Ramón Jáuregui Atondo – alsook de Commissie en het voorzitterschap.

(ES) Hartelijk dank voor het lastige maar noodzakelijke werk dat u hebt verricht.

(EN) Toen we het hadden over de toetreding van de EU tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens – en we praten daar in de Europese Unie al tien jaar over, geloof ik – leefden er heel wat zorgen dat er concurrentie zou ontstaan tussen het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Europees Hof van Justitie, dat we problemen zouden krijgen met betrekking tot jurisdicties, dat er vraagtekens zouden worden geplaatst bij de autonomie van het Europees Hof van Justitie.

Ik denk echter dat we dankzij ons werk nu in een situatie verkeren waarin deze twee gerechtshoven elkaar kunnen aanvullen. We proberen alles te doen om hiërarchisch denken te voorkomen, maar eigenlijk is er sprake van kruisbestuiving tussen deze twee systemen voor de bescherming van de rechten van de mens. Gezien de recente ontwikkelingen, waarbij het Europees Hof van Justitie de jurisprudentie van het Hof van Straatsburg volgt en omgekeerd, denk ik dat de twee systemen vreedzaam naast elkaar bestaan en er in feite geen concurrentie is, en de meeste van deze angsten zijn verdwenen.

In het recente vonnis in de zaak *Bosphorus* dat we allemaal maar al te goed kennen, heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gezegd dat het niet nodig was de zaak opnieuw te onderzoeken, omdat de EU een voldoende hoog niveau van bescherming van de mensenrechten biedt. De vraag rijst dan: waarom moeten we toetreden tot het Europees Verdrag? Deze vraag is door onze collega's hier gesteld, en ja, we hebben die toetreding nodig. Waarom hebben we die nodig? Niet alleen vanwege de symbolische betekenis, die belangrijk is, maar ook omdat het hele systeem van de bescherming van de mensenrechten in de Europese Unie dan aan geloofwaardigheid wint in de ogen van de burgers, die bescherming zullen genieten tegen het optreden

van de EU, en dus niet alleen tegen dat van de lidstaten, zoals nu het geval is. Wanneer er geen effectieve rechterlijke toetsing is op nationaal of communautair niveau – wanneer verzoekster bijvoorbeeld niet wordt toegestaan haar zaak aanhangig te maken, of het betrokken orgaan van de EU niet kan worden aangeklaagd – dat zijn de situaties waarin we toegevoegde waarde zullen hebben.

We treden toe tot het Europees Verdrag in het belang van grotere samenhang van het systeem voor de bescherming van de rechten van de mens, niet om de geloofwaardigheid van dat systeem te ondermijnen. We hebben loyaliteit nodig, en dat is de reden waarom we eisen dat interstatelijke beroepen wegens vermeende niet-nakoming niet worden ingesteld wanneer de handeling binnen het toepassingsgebied van het recht van de Unie valt. Wij eisen dit en wij zouden onze uiterste best moeten doen om dit wettelijk vast te leggen.

Tot slot wil ik de Commissie hartelijk bedanken voor het opzetten van een DG Mensenrechten. Ik herinner me dat ik als student de artikelen van Joseph Weiler over de bescherming van de rechten van de mens heb gelezen. Hij kwam tot de conclusie dat je kunt doen wat je wilt, op het punt van het aanvragen van toetreding en het daadwerkelijk toetreden tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens, maar dat dit zinloos is, als er in de Commissie geen tenuitvoerlegging plaatsvindt en geen follow-up is.

Eindelijk hebben we deze nu dus, dankzij u. Hopelijk gaan we nu verder en krijgen we in de Europese Unie een betere bescherming van de rechten van de mens dan we nu hebben.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Het doet me deugd dat de Europese Unie met de toetreding tot het meest fundamentele document voor Europese mensenrechten een nieuwe stap zet richting de vorming van één Europa en haar geloofwaardigheid versterkt als zij optreedt tegen bestaande mensenrechtenproblemen in derde landen. Maar laten we niet vergeten dat de Raad van Europa wat betreft de bescherming van mensenrechten in veel opzichten voorloopt op de Europese Unie. Juist daarom wil ik de Commissie vragen de mogelijkheden van toetreding tot andere verdragen van de Raad van Europa te onderzoeken en de balans op te maken van de internationale verdragen die in het kader van de Raad van Europa zijn gesloten, waarmee we de kwaliteit van de Europese wetgeving op het gebied van mensenrechten verder kunnen verbeteren, als we ons bij deze verdragen zouden aansluiten.

Ik ben ervan overtuigd dat om Europa echt een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te laten worden, ook samenwerking met de Raad van Europa en de overname van zijn verdiensten op het gebied van mensenrechten nodig is. Van deze verdiensten moeten we bijzondere aandacht besteden aan het Europese Handvest voor regionale talen of minderheidstalen en het Kaderverdrag inzake de bescherming van nationale minderheden dat, in het teken van het Europese gedachtegoed, respect voor verscheidenheid en de rechten overeenkomstig het Handvest van de grondrechten, de minimumvereisten vastlegt voor de oplossingen die moeten worden gevonden voor de problemen van de van oudsher bestaande nationale minderheden. De lidstaten van de Europese Unie zijn alle lid van de Raad van Europa, en de meerderheid van hen heeft de genoemde documenten ondertekend en geratificeerd. Het zou vanzelfsprekend zijn als een uitbreiding van de EU-wetgeving op dit gebied zou plaatsvinden door daarin zulke eerder uitgewerkte en door velen aangenomen verdragen op te nemen.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) De inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon heeft de toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden verzekerd. In feite zal het Hof in Straatsburg ervoor zorgen dat de grondrechten en fundamentele vrijheden worden beschermd tegen maatregelen van de EU. Dit feit is vooral van belang omdat de lidstaten aanzienlijke bevoegdheden aan de Europese Unie hebben overgedragen. Ik moet benadrukken dat de toetreding geen invloed zal hebben op het autonomiebeginsel van het EU-recht, omdat het Hof van Justitie in Luxemburg de enige hoogste rechterlijke instantie blijft voor alle aangelegenheden inzake het EU-recht.

Roemenië heeft in 1993 het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden ondertekend. Het is belangrijk op te merken dat artikel 20 van de Roemeense grondwet bepaalt dat het internationale recht inzake de fundamentele mensenrechten waarbij Roemenië partij is, voorrang heeft boven nationale wetten.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Mevrouw de commissaris, het is van cruciaal belang dat de Raad van Europa al tientallen jaren over een goed functionerend mechanisme beschikt dat onder controle staat van het Hof voor de Rechten van de Mens, en dat de Europese Unie hier deelgenoot van wordt. Ik zeg al geruime tijd dat het een zeer groot probleem is bij de bescherming van mensenrechten en de bescherming van minderheden in Europa dat de Raad van Europa een goed werkend systeem heeft voor mensenrechten en de bescherming van minderheden, maar het echte politieke gewicht in Europa bij de Europese Unie ligt. Graag vestig ik de aandacht op het onderwerp van het uitstekende verslag van rapporteur Kinga Gál, het

recht met precedentwerking, oftewel *case law*, dat in diverse gevallen belangrijke handvatten aanreikt bij de bescherming van minderheden waarover de Europese Unie niet beschikt. Daarnaast bevestig ik graag wat de heer Sógor noemde. Dit kan een precedent zijn voor de toetreding van de Europese Unie tot het Kaderverdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van minderheden, aangezien 8,5 procent van de Europese Unie tot een minderheid behoort en de Europese Unie geen enkel systeem kent voor de bescherming van minderheden.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de heer Jáuregui gelukwensen met het buitengewoon serieuze werk dat hij heeft verricht.

Dit verslag brengt helderheid in de institutionele en operationele implicaties van de ondertekening door de Europese Unie van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Inmiddels drie decennia geleden namen de Commissie en het Europees Parlement elk een resolutie aan waarin werd verzocht om ondertekening van het Verdrag. Nu de Unie met zevenentwintig lidstaten complexer is, twijfelt niemand er meer aan dat dit moet gebeuren. Overeenstemming over deze beginselen is de basis voor de politieke cohesie en de identiteit van de Europese Unie, en als er crisis ontstaat over dit soort zaken, zijn er problemen op politiek en ook op economisch gebied.

Om alle mensenrechten en fundamentele vrijheden onder alle omstandigheden en zonder voorbehoud te beschermen, moet worden gewerkt aan de versterking van de democratie, aan vooruitgang, en moet iedere uiting van geweld, onderdrukking of totalitarisme worden buitengesloten. Dat, laten we dat niet vergeten, was het voornaamste doel van het Europese project. Dat moet onze koers bepalen en ik verzoek Commissie en Raad zich daarvoor in te zetten.

Tot slot zou ik de nabestaanden van de slachtoffers in Griekenland mijn medeleven willen betuigen.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). - (PL) Het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden is een van de belangrijkste bouwstenen van de Europese theorie van waarden die de verdediging van de rechten van het individu en van de mensenrechten hoog in het vaandel heeft. Dit lag aan de basis van de oprichting van de Europese Unie als een gemeenschap van waarden.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, dat opkomt voor de zwakkeren en de vervolgdgen, heeft zich jarenlang uitstekend van zijn taak gekweten. De laatste tijd heeft het Hof evenwel verschillende uitspraken gedaan die vragen oproepen over de manier waarop het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het beginsel van de individuele vrijheid interpreteert. Zo werd heel Europa vorig jaar opgeschrikt door een golf van discussie en protest tegen een vonnis dat het opvangen van kruisbeelden in openbare ruimten verbiedt.

Ik denk dat de Europese Unie, die overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag van Lissabon toetreedt tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden, tegelijkertijd een discussie en een debat op gang moet brengen om zich grondig op deze kwestie te bezinnen, teneinde te voorkomen dat dit soort gevallen van belemmering van de individuele vrijheid en fout uitgelegde mensenrechten zich in de toekomst opnieuw voordoen.

Jarosław Kalinowski (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, het Europees Parlement heeft al herhaaldelijk resoluties aangenomen waarin gevallen van schending van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden in verschillende delen van de wereld worden veroordeeld. Er moet echter worden opgemerkt dat wij, als Europese Unie, niet in staat zijn om het hoofd te bieden aan duidelijke gevallen van schending van deze fundamentele rechten in de lidstaten van de Europese Unie.

Ik zou een zeer toepasselijk voorbeeld willen geven. De Litouwse Hoofdcommissie ambtelijke ethiek heeft onlangs een Europees Parlementslid, de heer Tomaševski, de leider van de Poolse minderheid in Litouwen, gestraft omdat hij aan de heer Barroso een vraag had gesteld over de eerbiediging van de rechten van minderheden. Dit is een merkwaardige en ronduit schandalige situatie. Ik zou de volgende vraag willen stellen: zal de toetreding tot de kaderovereenkomst iets veranderen? De Europese Unie zou op dit vlak normen moeten ontwikkelen die veel verder gaan dan de normen die in de kaderovereenkomst zijn vastgelegd. Het is hoog tijd om ervoor te zorgen dat dergelijke gevallen van discriminatie niet meer plaatsvinden in de lidstaten van de Europese Unie.

Georgios Papanikolaou (PPE). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ook ik uiting geven aan mijn diepe verdriet over het verlies van drie Griekse burgers in Athene, tijdens vreedzame betogingen van Griekse

burgers die een betere toekomst willen. Er zijn er die aan de rand van de samenleving en antidemocratisch opereren, en die hebben nu geheel onterecht drie medeburgers van hun leven beroofd.

De tragische ironie is dat wij juist vandaag spreken over de versterking en uitdieping van de bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden van de Europese burgers via onze toetreding tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

Echter, hoe efficiënt het Hof van Straatsburg ook werkt, wij mogen één ding niet uit het oog verliezen: als wij de Europese idee, de idee van een Europa van waarden, van een Europa waarin de mens in het middelpunt staat, willen versterken, moeten wij solidariteit hoog in ons vaandel dragen, solidariteit tussen lidstaten en tussen volkeren. Die solidariteit heeft Griekenland in deze tijd broodnodig.

Diego López Garrido, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, bijna alle afgevaardigden die het woord hebben gevoerd, hebben hun steun betuigd aan de ondertekening door de Europese Unie van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en wij sluiten ons daarbij volledig aan.

Ik wilde het hebben over de twee interventies waaruit terughoudendheid of verzet leek te spreken omdat de sprekers veronderstellen dat, in het geval van de heer Ziobro, ondertekening risico's voor de bevoegdheden van de Unie met zich brengt, of dat, in het geval van mevrouw Morvai, ondertekening niet nodig is.

Ik wilde het hebben over beide interventies en op elk een specifieke reactie geven. Wat het argument van de heer Ziobro betreft: dat het Hof van Straatsburg zich kan mengen in de bevoegdheden van de Unie vormt geen enkel probleem. Dat is de opzet van het Hof niet en het is bovendien vastgelegd in Protocol nr. 8 van het Verdrag van Lissabon. Het is duidelijk dat de bevoegdheden en taken van de instellingen van de Unie daardoor niet veranderen. Er is geen enkel probleem.

Bovendien is naast de kwestie van het zogenaamde mechanisme van het medeverweer – dat wil zeggen, de Europese Unie samen met een lidstaat – in het geval van een beroep bij het Hof van Straatsburg tegen een lidstaat, een van de onderwerpen waarover een werkgroep zich in dit verband buigt, dat van de uitputting van rechtsmiddelen alvorens de zaak wordt voorgelegd aan het Europees Hof voor de rechten van de mens.

Dat is een van de onderwerpen waaraan op dit moment in de werkgroep vanuit een technische invalshoek wordt gewerkt, juist om ervoor te zorgen dat er geen enkele twijfel over bestaat dat het Europees Hof voor de rechten van de mens de bevoegdheden van de Unie niet doorkruist; het stelt alleen vast of er wel of niet sprake is geweest van schending van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

Het tweede argument is dat van mevrouw Morvai. Zij zei: "Ik kan in beroep gaan tegen een besluit van een instantie in mijn land en ik kan me tot het Europees Hof voor de Rechten van de Mens wenden, dus waarom zou de Europese Unie het Verdrag dan moeten ondertekenen?" Het antwoord ligt mijns inziens voor de hand: de Europese Unie beschikt over bevoegdheden die de lidstaten niet hebben. De Europese Unie beschikt niet alleen over bevoegdheden maar heeft die bovendien uitgebreid.

De Europese Unie is een organisatie geworden die besluiten neemt via richtlijnen, verordeningen en beschikkingen vanuit juridisch oogpunt, die inbreuk kunnen maken op het Europees Verdrag inzake de rechten van de mens. Juist omdat de Europese Unie zich ontwikkelt tot een steeds machtigere organisatie moet de Unie, net als de lidstaten die het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens ondertekenen en zich onderwerpen aan de jurisdictie van Straatsburg, zich ook onderwerpen aan de jurisdictie van Straatsburg – daarom is dat ook zo opgenomen in het Verdrag van Lissabon.

Bovendien heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de loop van zijn bestaan, evenals de jurisprudentie van dit Hof, een buitengewoon positieve invloed gehad op de mensenrechten in Europa. Het Europees Verdrag tot bescherming van de mensenrechten, waarvan de tekst door het Hof wordt toegepast, is niet bepaald van gisteren maar dateert uit 1950, en is net als het Verdrag van Rome in Rome ondertekend. Daarna is het in de loop van de tijd aangevuld met protocollen. Ondanks dat het oud is, is er een schat aan jurisprudentie ontstaan die is opgenomen in de jurisprudentie van de constitutionele hoven en de hooggerechtshoven. Er is zo een soort gemeenschappelijke doctrine ontstaan die in feite de doctrine is die het Hof van Luxemburg en het Hof van Straatsburg voor de toekomst proberen vast te stellen in de uitleg van de grondrechten.

Wij vinden het dan ook volkomen terecht dat de Europese Unie dit Verdrag ondertekent. Bovendien zijn wij van mening dat het niet alleen aan burgers van de lidstaten bescherming biedt, maar ook aan burgers van buiten de Europese Unie die de status van vreemdeling hebben, want het Europees Verdrag tot bescherming

van de mensenrechten beschermt iedereen die onder de jurisdictie van een lidstaat valt en in de toekomst iedereen die onder de jurisdictie valt die wordt beïnvloed door de besluiten van de Europese Unie. Dat betekent dat dit Verdrag, als de Unie het ondertekent, niet alleen onderdanen van lidstaten beschermt maar ook personen die geen onderdaan van een lidstaat zijn.

Het is ons een genoeg vast te stellen dat er consensus is over het belang van de totstandbrenging van het mandaat dat de Commissie heeft gepresenteerd, en dat er in dit verband een vergadering van het Europees Parlement komt, zoals de heer Jáuregui heeft aangekondigd. Ik maak van de gelegenheid gebruik om hem en de overige rapporteurs van dit verslag, mevrouw Gál en de heer Preda, te complimenteren. Tot slot merk ik op dat het de bedoeling van het Spaanse voorzitterschap is dat dit mandaat op basis van de tekst die de Commissie heeft gestuurd – die naar wij begrijpen verantwoordelijk is voor de onderhandeling over de tekst met de Europese Raad –, op 4 juni wordt goedgekeurd door de Raad, door de Raad Justitie en Binnenlandse zaken (JBZ).

Viviane Reding, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, laat ik beginnen met te zeggen hoezeer ik het eens ben met hetgeen het Spaanse voorzitterschap zojuist heeft gezegd als antwoord op enkele van de vragen van de afgevaardigden. Ik zal het niet herhalen, omdat ik precies hetzelfde zou hebben gezegd.

Staat u me alleen toe de geachte afgevaardigden te bedanken die op een zeer positieve wijze hebben gesproken over het belang van de grondrechten, die de basis van onze Unie zijn. Versterking van deze grondrechten voor iedere afzonderlijke burger kan alleen maar een verbetering zijn van wat wij beschouwen als de echte waarden van ons Europa.

Ik wil in het bijzonder de twee rapporteurs bedanken, die heel belangrijk werk hebben verricht om instemming van het Parlement met het basismandaat te verkrijgen. Het basismandaat is echter slechts het begin, zoals in dit Parlement ook is gezegd, want we moeten onderhandelen. Deze onderhandelingen zullen zeker lang duren, en wanneer we klaar zijn met de onderhandelingen, volgt nog het ratificatieproces.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dus dat ik heel vaak naar dit Parlement zal moeten terugkomen – met alle plezier natuurlijk – om verslag uit te brengen over de stand van zaken, over de vorderingen die we maken, over de problemen die er zijn en over de oplossingen. Ik heb er alle vertrouwen in dat de geachte afgevaardigden ons zullen helpen om het gemeenschappelijke doel te verwezenlijken, namelijk een Europa van waarden en rechten.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Philip Claeys (NI), *schriftelijk*. – We moeten er als Europees Parlement voor waken dat de toetreding van de EU tot het EVRM de huidige tendens niet versterkt dat rechters van het Europees Hof van Justitie en van het Europees Hof voor de Mensenrechten democratisch tot stand gekomen beslissingen van lidstaten overrulen, bijvoorbeeld op het vlak van asiel en immigratie. Daar zijn heel wat recente voorbeelden van aan te halen. Magistraten die niet verkozen zijn en dus aan niemand verantwoording hoeven af te leggen, stellen zich steeds meer in de plaats van de wetgevende en uitvoerende machten van de lidstaten. Dat is een nefaste evolutie, en versterkt het democratisch deficit van de Europese Unie.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *schriftelijk*. – (PL) De toetreding van de Europese Unie tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden is een voorstel dat al lange tijd op de agenda van het Europees Parlement stond. Het Verdrag van Lissabon, dat op dit gebied in een rechtsgrondslag voorziet, stelt ons in staat om onderhandelingen te beginnen. Dit is een zeer belangrijke stap die het mogelijk maakt om de grondrechten van de burgers van de Unie op efficiëntere wijze te handhaven.

We moeten ons er echter van bewust zijn dat er nog veel werk moet worden verzet vooraleer de Unie partij wordt bij het Verdrag. Er zijn veel vragen van juridische aard die in de loop van de onderhandelingen moeten worden beantwoord. Ik geef een aantal voorbeelden. Moet de Unie alleen toetreden tot het Verdrag zelf of zou ze ook partij moeten worden bij de protocollen? Hoe moet het probleem van de vertegenwoordiging van de Unie in de organen van de Raad van Europa worden opgelost? Ik zou willen afronden met de belangrijkste vraag: hoe moeten de betrekkingen tussen de twee rechtbanken – het Hof van Justitie in Luxemburg en het Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg – worden geregeld?

Laat ons niet vergeten dat de exclusieve bevoegdheid van het Europees Hof van Justitie om de EU-wetgeving uit te leggen een van de grondbeginselen van het rechtsstelsel van de Europese Unie is. Ik ben ingenomen

met het feit dat de onlangs samengestelde Commissie de kwestie van de toetreding tot het Verdrag als een prioriteit heeft aangemerkt en een aanbeveling heeft voorbereid met het oog op het begin van de onderhandelingen. Het is nu van het allergrootste belang dat de lidstaten overeenstemming bereiken over een aantal essentiële punten, zodat de onderhandelingen vlot kunnen verlopen.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden (EVRM) zal de EU heel wat problemen opleveren. Denkt u maar aan de vermeende schending van het Verdrag wanneer Italië Afrikaanse vluchtelingen dwingt om terug te keren. Dan wordt er gezwaaid met de knuppel van de Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen, hoewel de bescherming van vluchtelingen uitdrukkelijk gebaseerd is op vervolging om onder andere politieke of religieuze redenen. Tegenwoordig komen er hoofdzakelijk economische vluchtelingen. Wil men misschien via een omweg voorschrijven dat die moeten worden opgenomen?

In het algemeen stellen we vast dat het mislukte integratiebeleid van de afgelopen decennia een boemerang is. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens schrijft de EU misschien al voor dat we minaretten en boerka's moeten toelaten – er zijn al processen op gang gekomen –, maar moet in de scholen het kruis dan juist van de muur verdwijnen? En daarna dan ook van de verbandtrommel, van het zegel, van het wapen en van de vlag van de deelstaten? De vrijheid van godsdienst is eigenlijk ingevoerd als bescherming tegen een staat die het belijden van een godsdienst in het openbaar verbiedt. Het is toch ondenkbaar dat de autochtone bevolking haar wortels in het Avondland moet verloochenen omdat bepaalde individuen in de watten moeten worden gelegd? Bovendien is ook de bewaring van gegevens waarschijnlijk niet compatibel met het EVRM. Het is de vraag of de nu geplande blokkade van websites met kinderpornografie compatibel is met het Verdrag, ook al omdat de amusementsindustrie blokkades op internet als voorwendsel gebruikt om filters in te richten om het auteursrecht te beschermen, omdat de meeste pagina's uit de VS komen, en dus niet vallen onder de wetgeving van de EU. De oorzaak van het misbruik van het internet wordt niet aangepakt.

Cristian Dan Preda (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Als rapporteur van de Commissie buitenlandse zaken voor de toetreding van de EU tot het Europees Verdrag inzake rechten van de mens vroeg ik me evenals andere collega's af, wat er nieuw is aan een dergelijke beslissing. Naar mijn mening luidt het antwoord als volgt: met de komende toetreding komt er een extra externe toets op EU-niveau van de eerbiediging van de rechten. Dit komt ten goede aan de Europese openbare orde die, zoals bekend, gebaseerd is op mensenrechten, democratie en rechtsstaat. Ten slotte brengt toetreding meer geloofwaardigheid op het gebied van de externe betrekkingen van de EU.

Aan de andere kant moeten we beseffen dat er een aantal vragen is waarop antwoord wordt verwacht. Welke gebieden worden door de toetreding bestreken? Alleen het Verdrag zelf of ook de aanvullende protocollen? Op welke wijze zal de Unie worden vertegenwoordigd in de organen van het Verdrag? Welke rol zal het Parlement spelen bij de benoeming van de EU-rechter in het EHRM? Ik ben ervan overtuigd dat al deze antwoorden snel zullen worden beantwoord.

Joanna Senyszyn (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Europa heeft nog steeds geen efficiënt systeem voor de bescherming van de mensenrechten. Het Europees Verdrag inzake de rechten van de mens (EVRM) is het belangrijkste instrument om de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in Europa te beschermen. Dit Verdrag is van buitengewoon belang voor de burgers van mijn land, dat door toedoen van rechtse regeringen niet in staat is om de grondrechten te beschermen die in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn verankerd. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg, dat toeziet op de eerbiediging van het Verdrag, heeft sinds zijn oprichting meer dan honderdduizend zaken behandeld. Het aantal zaken neemt van jaar tot jaar aanzienlijk toe. In 2009 zijn er bijna zestigduizend klachten ingediend bij het Hof, wat neerkomt op een stijging met 20 procent ten opzichte van 2008. De lidstaten maken weinig aanstalten om de uitspraken van het Hof te erkennen. Het ligt voor de hand dat het aantal klanten aanzienlijk zou verminderen wanneer de lidstaten deze uitspraken snel en efficiënt zouden erkennen. De toetreding van de Unie tot het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden zal een extra stimulans zijn om de efficiënte uitvoering van de beslissingen van het Hof te bevorderen. Dit is van wezenlijk belang omdat deze instelling de rechten van de burgers verdedigt en hen de mogelijkheid biedt om naar de rechter te stappen. Het Hof zal er in de toekomst op toezien dat de rechtshandelingen in overeenstemming zijn met de tekst van het Verdrag. Dit betekent dat de beslissingen van het Hof ook tot uitdrukking moeten komen in het EU-beleid. Misschien kan dit ervoor zorgen dat rechtse politici in Polen onder meer inzien dat de staat garant moet staan voor religieuze neutraliteit in openbare onderwijsinstellingen waar aanwezigheid tijdens lessen vereist is, ongeacht iemands geloofsovertuiging (uit de uitspraak van het Hof in de zaak Lautsi versus Italië).

21. Elektrische voertuigen (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de verklaringen van de Raad en de Commissie over elektrische voertuigen.

Diego López Garrido, fungerend voorzitter van de Raad. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, geachte afgevaardigden, mijnheer de commissaris, mijnheer de vicevoorzitter van de Commissie, mijnheer Tajani, zoals u weet is de hele Europese industrie zwaar getroffen door de wereldwijde economische en financiële crisis. In dit voor alle economische sectoren en ook voor de industrie buitengewoon harde klimaat moet het herstel van groei en werkgelegenheid naar onze mening absolute prioriteit hebben.

Wij hebben vandaag in dit verband goed nieuws van de Commissie gehoord. Ze stelt vast dat in de hele Europese Unie sprake is van herstel. Dat herstel is weliswaar nog licht, maar het is wel herstel en het moet met name worden toegeschreven aan de industrie.

Wij geloven dat de industrie – en ik weet dat de vicevoorzitter van de Commissie het op dit punt met ons eens is, want wij hebben daar onlangs nog over gesproken – de motor van groei en van het herstel van de Europese economie is. Dat kan ook niet anders, want de industrie kan als economische motor door geen andere sector worden vervangen. Wij moeten dus de Europese industrie steunen.

Nogmaals, de Europese industrie kan binnen de economie een drijvende kracht zijn. Daarvoor moet in de eerste plaats het industrieel weefsel worden beschermd tegen het harde economische klimaat waarin we leven, en op de tweede plaats het concurrentievermogen van de Europese industrie worden verbeterd. Met andere woorden: de Europese industrie moet weer marktleider worden en opnieuw mondiaal concurrerend worden. Daarvoor moet ze inzetten op innovatie en nieuwe technologieën. Net als bij zoveel andere uitdagingen is het ook bij deze erg belangrijk dat het antwoord vooral vanuit Europees gezichtspunt wordt geformuleerd en Europees gericht is.

Binnen de industriële sector moet bijzondere nadruk worden gelegd op de takken met het grootste groeipotentieel en het meeste vermogen om de sector vooruit te trekken. Eén daarvan is ongetwijfeld de auto-industrie, vanwege het grote vermogen van de auto-industrie om technologie om te zetten in producten, vanwege het belang ervan voor de werkgelegenheid en vanwege het exportvermogen en groeipotentieel van deze industrietak. Het is daarom belangrijk dat we ons op de auto-industrie concentreren, die volgens de eigen cijfers van de Commissie direct of indirect werk verschaft aan twaalf miljoen Europeanen en met twintig miljard euro per jaar de grootste particuliere investeerder in onderzoek, ontwikkeling en innovatie is.

Van het Europese wagenpark, dat in 2030 270 miljoen auto's zou kunnen tellen, maakt een type voertuig deel uit dat met het oog op de doelstellingen die ik zojuist heb genoemd, een belangrijk aandachtspunt moet worden: de elektrische auto. De elektrische auto is een van de belangrijkste voorbeelden van de innovatieve strategieën waar in deze sector naar moet worden gekeken.

Vandaar dat het Spaanse voorzitterschap de ontwikkeling van elektrische auto's als een van zijn prioriteiten heeft aangewezen, ook omdat het de elektrische auto ziet als een preferent alternatief vervoermiddel om onze afhankelijkheid van fossiele brandstoffen in de transportsector te verminderen en aldus een duidelijke en gedecideerde stap te zetten naar een uit energie- en milieuoogpunt efficiënt en duurzaam transportsysteem. Daarvoor is naar de mening van de Raad een mondiale strategie nodig voor het ontwikkelen van de vereiste technologieën, waaronder, in dit geval, de elektrische technologie.

Vandaar dat de Raad graag een debat ziet over maatregelen voor het stimuleren van de productie van elektrische voertuigen door de Europese auto-industrie, en vandaar ook dat wij zulke maatregelen tot onderwerp maakten van de informele Raad Concurrentievermogen van 8 en 9 februari in San Sebastian. Het debat hierover in de Raad was bijzonder intens. Er werden drie centrale werkerterreinen onderscheiden: ten eerste het bevorderen van een toonaangevende Europese markt voor de productie van elektrische voertuigen en bijbehorende accu's, ten tweede het bevorderen van de invoering en acceptatie van elektrische voertuigen als een conventioneel transportmiddel, als een transportmiddel dat gelijkwaardig is aan en dezelfde status heeft als conventionele transportmiddelen – een status die elektrische voertuigen op dit moment duidelijk nog niet hebben en waarvan het enige tijd zal duren voor ze die wel hebben – en ten derde het creëren van voorwaarden voor een interne markt van elektrische voertuigen.

Daarom werd besloten de Commissie te vragen een actieplan op te stellen. In antwoord op dit verzoek heeft de Commissie – de heer Tajani zal hier zo meteen nader op ingaan – op 27 april een mededeling gepubliceerd met de titel “Europese strategie voor schone en energiezuinige voertuigen”, waarin wordt gesproken over elektrische technologieën, overige alternatieve technologieën op dit terrein en andere onderwerpen. Wij

hopen dat de Raad Concurrentievermogen van mei in zijn conclusies op deze mededeling zal ingaan. Dat is ons streven.

Samengevat, wij geloven dat we de doelstellingen van deze strategie moeten nastreven en meer in het bijzonder de doelstellingen van actieplan 2010-2012, zodat de brede actieterreinen in vijftien concrete acties worden vertaald, die eveneens door de Commissie zijn voorgesteld, en aldus de basis kan worden gelegd voor de invoering van de elektrische auto.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer López Garrido, zoals de Spaanse fungerend voorzitter in zijn toespraak heeft aangegeven, heeft de Commissie, geachte afgevaardigden, vorige week een mededeling aangenomen over schone en energie-efficiënte voertuigen. Ik heb het genoeg gehad deze tekst met voorrang aan de leden van de Commissie industrie, onderzoek en energie te mogen presenteren tijdens mijn hoorzitting van afgelopen woensdag.

De mededeling bestaat uit twee fundamentele onderdelen: een eerste deel over de verbetering van de traditionele verbrandingsmotor en een tweede deel dat gericht is op het opstellen van een draaiboek om de verspreiding van geavanceerde technologieën te bevorderen en te vergemakkelijken voor wat betreft voertuigen met een zeer lage CO₂-uitstoot, voertuigen op waterstof en op biobrandstof, hybride voertuigen en 100 procent elektrische voertuigen. Elektrische voertuigen vormen het onderwerp van het debat van deze avond en van de ontwerp-resolutie waar dit Parlement morgen over gaat stemmen.

Wie de nieuwe ontwikkelingen in de automobielwereld heeft gevolgd, zal het met mij eens zijn dat er een enorme consensus is ontstaan over de voordelen van het gebruik van elektrische voertuigen. De bijeenkomst van de Raad in San Sebastian in het kader van het Spaanse voorzitterschap, de aankondiging van nationale programma's voor elektrische mobiliteit en automobielbeurzen, niet alleen in Europa, maar ook in Detroit en Peking, zijn de gebeurtenissen geweest die de doorslag hebben gegeven.

We weten nu dat de Europese autofabrikanten de eerste volledig elektrische voertuigen en oplaadbare hybrides in 2011 op de markt zullen brengen en ondertussen door zullen gaan met de vervaardiging van modernere en energiezuinigere conventionele voertuigen. Het belangrijkste is dat deze schone auto's niet alleen nieuwsgierigheid wekken in de showrooms van autodealers, maar ook met ongeduld worden verwacht door de Europese consumenten, die duidelijk kenbaar hebben gemaakt een voorkeur te hebben voor kleinere en milieuvriendelijkere auto's.

Ik wil in dit Parlement de strategie van de Commissie kort toelichten. De strategie voorziet in veertig concrete acties, en ik maak van deze gelegenheid gebruik om u nadere uitleg te geven over drie acties die belanghebbenden hebben aangemerkt als de fundamentele prioriteiten die de Commissie moet aanpakken, namelijk het vaststellen van normen, financiële prikkels en onderzoek.

Het vaststellen van een norm voor elektrische voertuigen is van essentieel belang om ervoor te zorgen dat de Europese burgers hun voertuigen kunnen opladen als ze de grens oversteken. De zogenoemde interoperabiliteit is een essentiële voorwaarde om ervoor te zorgen dat de consumenten zonder bedenkingen van de nieuwe technologie gebruik zullen maken en om de verspreiding van grote hoeveelheden elektrische voertuigen op de markt te kunnen realiseren.

Daarom staat in de mededeling dat de Commissie samenwerkt met Europese normaliseringsinstituten en het proces van geconsolideerde standaardisering volgt, teneinde een enkele oplossing aan te nemen voor interoperabiliteit, de veiligheidsrisico's onder handen te nemen en onderzoek te doen naar een weloordacht oplaadsysteem voor het opladen van elektrische voertuigen. De norm moet rekening houden met bestaande technische oplossingen en voor consumenten een waarborg zijn voor veiligheid en betaalbaarheid.

Ik ben ervan overtuigd dat we het huidige elan moeten aangrijpen om te kiezen voor een echte gezamenlijke Europese oplossing gebaseerd op onze beginselen van de interne markt. Als we ons deze kans laten ontglippen, kunnen we jarenlang in een gefragmenteerde markt terechtkomen, wat niet alleen slecht zou zijn voor de consument en het Europese bedrijfsleven, maar ook onverstandig ten opzichte van de talrijke initiatieven van internationale concurrenten.

Wat betreft financiële prikkels, dames en heren, zijn er verscheidene lidstaten die dergelijke prikkels al hebben ingevoerd. In sommige gevallen hebben de prikkels expliciet betrekking op elektrische voertuigen, terwijl ze in andere gevallen gekoppeld zijn aan een lage CO₂-uitstoot. De Commissie is duidelijk niet van plan de lidstaten te verplichten financiële prikkels te bieden, maar wil de uitwisseling van informatie coördineren en een reeks richtsnoeren voorstellen op dit terrein om juist de fragmentering van de markt te voorkomen.

Het derde punt is onderzoek. De Commissie wil zich ervoor inzetten dat met Europees onderzoek de doelstelling van schone vervoermiddelen en hoge energie-efficiëntie wordt gerealiseerd, door onderzoek in alle betreffende technologische sectoren te ondersteunen en door de procedures voor het ontvangen van Europese subsidies te versoepelen en te vereenvoudigen.

Tot slot wil ik de aandacht vestigen op de effecten die deze strategie zal hebben, die veel verder zullen reiken dan de auto-industrie. Ik ben het eens met het standpunt van het Spaanse voorzitterschap: in de strategie die wij hier bestuderen en die is vastgelegd in het document over Europa 2020 zoals voorgesteld door de Commissie en goedgekeurd door de Raad, wordt het industrie- en ondernemingsbeleid beschouwd als de kern van de aanpak om uit de crisis te geraken en de komende jaren welzijn en ontwikkeling in onze maatschappij te creëren. Het streven om de auto-industrie innovatief en ook concurrerend in de internationale markt te maken vormt onderdeel van deze strategie voor de bescherming van de industrie en van alle kleine en middelgrote ondernemingen die gekoppeld zijn aan de grote Europese industrie, die in feite een van de pijlers van de grote industrie in het algemeen vormt.

Daarom ben ik van mening dat ons streven om de auto-industrie een toekomstperspectief te geven een eerbaar initiatief is en verwelkom ik met grote tevredenheid de woorden van het Spaanse voorzitterschap, dat zijn waardering heeft uitgesproken voor de mededeling van de Commissie. De Commissie wil samen met het Parlement en de Raad een strategie uitwerken die de Europese industrie en het Europese bedrijfsleven in staat stelt zich te ontwikkelen, aangezien we allen ervan overtuigd zijn dat, zoals het Verdrag van Lissabon duidelijk maakt, een solide markt het beste middel is om een goed sociaal beleid te voeren.

We moeten niet denken dat we zonder bedrijven en zonder industrie de werkgelegenheid in stand kunnen houden en het recht op werk van onze medeburgers kunnen beschermen.

Pilar del Castillo Vera, *namens de PPE-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, mijnheer López Garrido, wij voeren vandaag een debat over een onderwerp waarover in het algemeen grote overeenstemming bestaat. Het is dus niet een van die debatten waarin de standpunten radicaal uiteenlopen. Er zijn gewoon verschillende standpunten. Dat blijkt uit de bijdragen van de heer López Garrido en de commissaris, en het komt tevens tot uitdrukking in de resolutie die hier morgen met de steun van alle fracties in stemming wordt gebracht.

Desalniettemin moet eerst een reeks problemen worden opgelost voordat de elektrische auto echt efficiënt kan functioneren. De vraag die nu voor ons ligt, is hoe we deze problemen zo snel mogelijk kunnen oplossen zodat ook de elektrische auto deel kan gaan uitmaken van dat geweldige project voor een duurzamer en tegelijkertijd efficiënter energieverbruik.

In dit verband wil ik nog eens wijzen op een punt dat al eerder is genoemd, en dat ook in de resolutie aan de orde komt, namelijk het belang van onderzoek. Er zijn nog steeds fundamentele problemen met de efficiëntie en het opladen van accu's, nog afgezien van de problemen met standaardisatie, interoperabiliteit, enzovoort, die nog lang niet zijn opgelost.

Om zo snel mogelijk tot een oplossing van deze problemen te komen, is het volgens mij van cruciaal belang dat net als bij zoveel andere aspecten die aan energie of andere kwesties zijn gerelateerd, de inspanningen op onderzoek worden geconcentreerd. Dit vraagt zowel van de Europese als van de nationale instellingen enorme financiële inspanningen.

Teresa Riera Madurell, *namens de S&D-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wil ik namens mijn fractie lof uitspreken voor het Spaanse voorzitterschap omdat het heeft besloten om elektrische voertuigen op zijn lijst van prioriteiten te plaatsen, en ook voor de Commissie, in de persoon van de heer Tajani, omdat zij deze uitdaging heeft opgepakt.

Ik zeg dit, dames en heren, omdat degene die in staat is om snel met gestandaardiseerde kwaliteitsproducten deze markt te betreden, het grootste aandeel in deze buitengewoon concurrerende markt zal krijgen.

Wij zijn het met u eens, mijnheer Tajani, dat om succesvol te kunnen zijn infrastructuur en oplaadmethoden moeten worden gestandaardiseerd. Maar hoe denkt de Commissie deze standaardisering te versnellen en te voorkomen dat de invoering van elektrische voertuigen in de Europese Unie door de standaardisering wordt vertraagd? Wij zijn het ook met u eens dat het ondersteunen van onderzoek en ontwikkeling van essentieel belang is om elektrische auto's goedkoper te maken en de energie-efficiëntie ervan te vergroten, omdat we nog steeds in belangrijke mate van buitenlandse technologie afhankelijk zijn. Maar welke maatregelen worden op Europees niveau genomen om onderzoek te stimuleren, met name onderzoek in accutechnologie?

Tot slot nog een laatste vraag, mijnheer Tajani. De Commissie spreekt in de regel algemeen over voertuigen met schone aandrijving. Elektrische aandrijving is echter de meest ontwikkelde aandrijvingstechnologie. De fabrikanten hebben een grote verscheidenheid aan modellen met deze technologie en gaan die spoedig op de markt brengen. Denkt u niet ook dat de elektrische auto veel sneller in Europa kan worden ingevoerd dan andere vormen van schone aandrijving? En denkt u niet ook dat het realistisch is om aan te nemen dat elektrische voertuigen in 2015-2020 in Europa wijdverspreid zullen zijn?

Jorgo Chatzimarkakis, *namens de ALDE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik zou de commissaris willen bedanken voor zijn toelichting. Ik ben heel dankbaar voor het initiatief van het Spaanse voorzitterschap. U hebt al deze voorstellen overgenomen en speelt een voortrekkersrol. Dit is trouwens een zeer Spaans evenement, als ik zo om me heen kijk.

In de toekomst moet elektromobiliteit de hoofdrol spelen. We weten echter allemaal dat we nog ver verwijderd zijn van een totale e-mobiliteit. Daarom mogen we nu niet de fout maken dat we meedoen met een soort elektro-hype, want dat kunnen we politiek niet waarmaken. Daarom mogen we niet uit het oog verliezen dat we de klassieke motoren moeten blijven verbeteren, want aardolie zal nog lang de brandstof voor onze mobiliteit zijn.

Toch zijn de volgende punten heel belangrijk:

Ten eerste moeten we een Europese strategie volgen voor het ontwikkelen van normen. U en alle andere sprekers hebben dat ook al gezegd. De VS en China werken aan gezamenlijke stekkers voor het opladen. Dan mogen wij niet achterblijven. We moeten één lijn trekken en de nationale trots mag geen rol spelen: zijn de Fransen sneller, of de Duitsers, of de Spanjaarden? We moeten het voortouw nemen, en de Commissie is wel degelijk degene die dat moet coördineren. We moeten goedkope en sterke accu's ontwikkelen.

Ten tweede moeten we op ons hele grondgebied de infrastructuur van het netwerk uitbreiden. Dat betekent dat we meer middelen voor het cohesiebeleid, voor het regionaal beleid, maar ook voor het beleid voor plattelandontwikkeling voor dit doel moeten gebruiken. De burger moet grensoverschrijdend elektromobiel kunnen zijn, anders zal hij geen gebruik maken van deze vorm van vervoer.

Ten derde moeten ook elektrische auto's meetellen bij de berekening van de CO₂-emissies. De fabrikanten die de gemiddelde emissie van hun modellen berekenen mogen elektrische auto's nog niet meetellen. Dat moet worden toegestaan.

Ten vierde moeten we in de hele EU belastingvoordelen bieden voor elektrische auto's. Dat geldt met name voor de accu's, die nu nog het duurste onderdeel zijn. We moeten onderzoek verrichten, maar ook de belastingsstelsels harmoniseren.

Michael Cramer, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het vervoer is in Europa verantwoordelijk voor ongeveer dertig procent van de CO₂-emissies, en het allergrootste deel komt van het wegvervoer. Daarom moet ons motto nu luiden: vermijden, verplaatsen en verbeteren. We moeten de meest milieuvriendelijke aandrijving voor voertuigen ontwikkelen. De trein, de tram, de bus, de auto en de fiets zijn allemaal elektrische voertuigen. Dat mag echter niet gebaseerd zijn op een revival van de gevaarlijke kernenergie, en daarom is de opwekking van hernieuwbare energie een *conditio sine qua non*. Bovendien moet het resultaat van de hele cyclus, van productie via gebruik tot afval en recycling, positief zijn. Slechts op die voorwaarde kunnen wij als groenen elektromobiliteit steunen.

Als we het bestaande wagenpark vervangen door *e-cars* verdwijnen de files niet, en ook het klimaat beschermen we niet. Het gebruik van auto's heeft namelijk vijf nadelen: lawaai, emissie van schadelijke stoffen, ongevallen, kosten en bodemgebruik. *E-cars* kunnen hoogstens het probleem van de emissies oplossen. Voor wegen wordt enorm veel land opgeofferd. Daarom heeft bijvoorbeeld Duitsland zich ertoe verplicht om vanaf 2020 per dag nog maar dertig hectare grond met beton en asfalt te verharden. Nu zijn het iedere dag nog 117 hectare! Daarom moet het aantal auto's worden gereduceerd. Voor de auto's die dan nog over blijven, en ook voor de spoorwegen, bussen, trams en elektrische fietsen, moeten we dan de milieuvriendelijkste technologie gebruiken. Wanneer blijkt dat dat de elektromobiliteit is, moeten we Europese en internationale normen vastleggen.

De groenen stemmen in met deze resolutie.

Edvard Kožušník, *namens de ECR-Fractie*. – (CS) Ik houd mij reeds vele jaren in mijn land bezig met het vraagstuk van regulering en bureaucratie. De meesten onder u kennen mij waarschijnlijk van mijn fietsreis

van Praag naar het Europees Parlement in Straatsburg, 866 km lang. De meesten onder u weten echter niet dat ik in Praag op een elektrische fiets rondrijdt. Toch ben ik geen milieuextremist. Ik gebruik die fiets puur uit praktische overwegingen: hij is voordeliger, ik kan er sneller mee door het drukke Praagse verkeer en ook kan ik er in mijn pak op rijden. Het vraagstuk van de standaardisering van elektrische voertuigen zouden we volgens mij ook op een dergelijke manier benaderen moeten.

Ik heb de eer namens de Commissie interne markt rapporteur te zijn voor het verslag van het Europees Parlement over standaardisering en normalisering. In juni beleggen wij hierover een hoorzitting, onder meer in aanwezigheid van commissaris Tajani, wat mij zeer deugd doet. Ongetwijfeld zal er daar ruimte zijn voor een brede discussie over het onderwerp. Meer dan ooit heeft Europa er belang bij daadwerkelijk concurrentiekrachtig te zijn. Europa kan niet zonder innovatie. Normen zijn echter slechts een van de vele instrumenten om het bedrijfsleven te ondersteunen. Ikzelf ben het met de vertegenwoordigers van de industrie eens dat de Brusselse verordeningen inzake de invoering van elektrische voertuigen moordend zijn. Niet aanwijzing van bovenaf maar vraag van onderaf zou de drijvende motor achter innovatie moeten zijn. Indien het bedrijfsleven bevelen van bovenaf krijgt, worden hun voertuigen ondraaglijk duur en zal niemand ze willen kopen. Trouwens, die elektrische fiets waarop ik rijd, komt uit China.

Marisa Matias, namens de GUE/NGL-Fractie. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, mijnheer López Garrido, ik geloof dat het heel belangrijk is dat we over dit onderwerp – elektrische auto's – eens goed gaan nadenken en er een uitgebreid debat aan wijden. Vele van de punten die ik hier zou willen belichten, zijn reeds aangeroerd. Wat ik in ieder geval wil zeggen is dat het van belang is dat we dit onderwerp van meet af aan beschouwen in de context van het ontwikkelingsmodel dat we nu aanhouden. Elektrische auto's bieden ons namelijk een gelegenheid om dat model te hervormen en te zorgen voor het verminderen van onze afhankelijkheid van fossiele brandstoffen, het terugdringen van de CO₂-uitstoot – waar reeds op is gewezen – , het verbeteren van onze energie-efficiëntie of het vergroten van het potentieel van energie uit niet-hernieuwbare bronnen.

Er zijn twee punten die me absoluut cruciaal lijken. Het heeft geen zin om wat voor strategie dan ook te ontwerpen als die niet om te beginnen geïntegreerd is in een breder opgezette mobiliteitsstrategie die niet uitsluitend op auto's betrekking heeft, maar tevens rekening houdt met andere vervoerswijzen. Zo'n strategie moet een veel wijder terrein bestrijken, omdat ze anders geen oplossing voor de problemen kan bieden. Een ander belangrijk punt is dat we rekening houden met het feit dat we nu in een crisis verkeren. In een crisis van dit type moeten we een gelegenheid als deze aangrijpen om het arbeidspotentieel te herscholen en daarmee negatieve maatschappelijke gevolgen te vermijden. Ons vermogen sociale schokken op te vangen is uitgeput. Daarom hoop ik dat we deze strategie op een geïntegreerde wijze zullen weten te benaderen, zoals wij dat hebben geprobeerd in de ontwerp-resolutie die we morgen als fractie aan dit Parlement zullen voorleggen.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). - Voorzitter, toen mijnheer Ford met zijn eerste auto kwam, zei hij: "Mijn auto is in alle kleuren leverbaar, zolang hij maar zwart is." Vandaag de dag is er niets veranderd. De auto is in alle modellen leverbaar, zolang hij maar milieuvriendelijk is. Niets tegen vriendelijkheid, maar het milieu wordt vandaag de dag door linkse politici onbetaalbaar gemaakt. De consument betaalt zich blauw en dat wordt verdoezeld door allerlei overheidssubsidies, maar milieu is enorm duur en onrendabel als alle subsidies opgebracht door de belastingbetaler, eraf gaan. Men wil nu de elektrische auto standaardiseren in de Europese Unie.

De Partij voor de Vrijheid vindt dat de Europese Unie zich daar niet mee bezig moet houden, maar de industrie. Bovendien is een elektrische auto momenteel nutteloos. De accu's en de levensduur daarvan zijn nog veel te beperkt en bevatten uiterst schadelijke stoffen. Als straks miljoenen mensen 's avonds hun elektrische auto in de stekker stoppen om op te laden, slaan direct alle stoppen door en gaat letterlijk het licht uit, omdat onze netwerken de belasting niet aan kunnen. Bovendien zal al die extra stroom voor elektrische auto opgewekt moeten worden door extra centrales.

Kortom, de elektrische auto is dus onbetaalbaar, vervuilend en legt een veel te groot beslag op de netwerkcapaciteit en ziet er doorgaans ook niet uit, of hij nu zwart is of niet. Wij willen dus geen Europese standaardisatie van de elektrische auto, nu niet en nooit niet.

Ivo Belet (PPE). - Voorzitter, voorzitter van de Raad, mijnheer de commissaris, beste collega's, eerst en vooral verzoek ik u geen rekening te houden met de onvoorstelbaar stupide opmerkingen van mijn voorgangster. Dit gezegd zijnde, wil ik toch graag opmerken dat - zoals de voorzitter reeds heeft gezegd - de auto-industrie de belangrijkste industrietak in de Europese Unie is en blijft en ongelooflijk belangrijk is

voor de werkgevers, voor de werknemers en voor de werkgelegenheid. Ik denk dat we zo snel mogelijk moeten omschakelen, zoals de commissaris al gezegd heeft, op die elektrische wagen. Daarom moeten we het actieplan, mijnheer de commissaris, dat u vorige week op tafel hebt gelegd, nu uitvoeren.

Ik pik er drie prioriteiten uit. Ten eerste de werknemers zelf. Zij moeten een opleiding krijgen om uiteraard met die nieuwe technologieën te kunnen omgaan en daar leggen we zwaar het accent op in onze resolutie, dus dat is een uitdrukkelijke vraag aan u. We verlangen een grootscheepse inspanning op het vlak van opleiding, met name via het Europees Sociaal Fonds.

Ten tweede, commissaris en voorzitter, de voertuigen van de toekomst en vooral die elektrische accu. Het is hier al gezegd, maar het kan niet genoeg worden benadrukt. Wij hebben de ambitie als Europese Unie om de leiding te nemen op wereldvlak en op zijn minst gelijke tred te houden met de Chinezen. Dan moet die accutechnologie een absolute prioriteit worden in het zevende en ook in het achtste kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling. Daar moetenerschikkingen worden doorgevoerd. Hier moet het accent op worden gelegd.

Ten derde, de oplaadinfrastructuur. We moeten - in tegenstelling tot wat vorige spreker hier zei - uiterlijk tegen eind volgend jaar, en dat staat in uw plan, met die Europese standaard komen, anders verzanden we in een gefragmenteerde en versnipperde markt. Commissaris, voorzitter, collega's, we hebben hier een unieke kans om de werkgelegenheid in Europa een forse impuls te geven en om te vermijden dat wij overspoeld worden met producten, met onderdelen van Chinese makelij. Het is nog niet te laat om dat te vermijden.

Judith A. Merkies (S&D). - Voorzitter, commissaris en *secretary of state*, ik heb enkele punten: technologie, neutraliteit, standaardisering, *smart metering* en grondstoffen. Mag ik allereerst een compliment maken aan de Commissie voor het kiezen van een technologie-neutrale aanpak. Die ondersteun ik, want energie-efficiëntie in auto's moet worden geregeld door ambitieuze wetgeving op de uitstoot van CO₂, er moet geen technologie worden gekozen. Die technologie kiest zichzelf wel. Het is een standaard in het Parlement om complimenten uit te delen. Ik doe daar heel graag aan mee, maar Voorzitter, met uw permissie, bewaar ik dat graag voor de volgende keer, want ik vind dat de Commissie erg laat is in haar standaardisering van de elektrische auto's. U hebt het over de *charging interfaces* en de accu wordt eigenlijk in het geheel niet genoemd. De standaarden zijn pas beschikbaar in 2012 en werken misschien pas in 2013. Mag ik u vragen om alstublieft uw best te doen om dat sneller te laten gaan?

U noemt *smart meters* in auto's helemaal niet. U hebt het wel over *smart charging*. Mag ik u vragen dat toch in de volgende mededeling mee te nemen, want het is de enige mogelijkheid om mobiliteit te *managen* en eventueel belasting te heffen op energie. Grondstoffen, u hebt het gehad over massamogelijkheden, maar eerlijk gezegd is er van lithium helemaal niet zo veel beschikbaar. Mag ik u vragen toch meer moeite te doen, meer onderzoek te doen, om substituten te vinden voor dit schaarse materiaal.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Unie moet werk maken van de coördinatie van onderzoek, innovatieve activiteiten en het groeperen van investeringen om de ontwikkeling van brandstoftechnologieën voor elektrische voertuigen te stimuleren. De Europese markt moet meer vaart zetten achter de bouw van de infrastructuur die nodig is voor het opladen van batterijen en zou ook financiële prikkels moeten invoeren die consumenten ertoe aanzetten om elektrische voertuigen te kopen.

De standaardisering van voertuigen en het verzekeren van universele operabiliteit in de hele Europese markt zijn essentieel. Het Spaanse voorzitterschap heeft in zijn prioriteiten, en in het bijzonder tijdens de bijeenkomst in San Sebastian in februari van dit jaar, duidelijk gemaakt dat er dringend behoefte is aan een eensgezind standpunt, zowel op Europees als op mondiaal niveau. Ik hoop dat de Europese autofabrikanten inspanningen zullen leveren om de ideeën van de Europa 2020-strategie in praktijk te brengen en moderne oplossingen zullen ontwikkelen voor de aansluiting van elektrische voertuigen op slimme elektriciteitsnetten.

We mogen echter niet vergeten dat de veranderingen die ons te wachten staan op evenwichtige wijze moeten worden doorgevoerd, in combinatie met passende maatregelen die gericht zijn op harmonisatie. Daarnaast moeten we inzetten op energiebronnen die vandaag al in de automobiellindustrie worden gebruikt - zoals propaan, butaan en aardgas - en die allemaal milieuvriendelijk opleveren. Elektrische auto's, het belang van dit soort voertuigen voor het verdere proces van koolstofvrij maken en hun efficiëntie moeten zorgvuldig worden geanalyseerd vanuit het oogpunt van de uitstoot van kooldioxide.

VOORZITTER: ALEJO VIDAL-QUADRAS*Ondervoorzitter*

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de Europese Unie is bezig een nieuw alternatief te ontwikkelen voor traditionele voertuigen, namelijk elektrische voertuigen. Ik bedank het Spaanse voorzitterschap ervoor dat het dit belangrijke onderwerp op zijn politieke agenda heeft gezet. Ik bedank ook commissaris Tajani voor hetgeen hij heeft gezegd.

Veel lidstaten investeren in deze schone technologie om die verder te ontwikkelen, maar het is duidelijk dat Europa zich opnieuw moet buigen over zijn infrastructuur en veiligheidsnormen, oplaadsystemen en interoperabiliteit moet verwezenlijken. Er zijn al veel vorderingen gemaakt om de CO₂-emissies van auto's terug te dringen en ik hoop dat dankzij de innovaties elektrische voertuigen spoedig een goedkoop vervoermiddel voor het grote publiek kunnen worden gemaakt.

De nieuwe technologieën moeten met name worden ondersteund als we de ambitie hebben om een koolstofarme economie na te streven. Eventuele versoepelingen mogen de traditionele auto-industrie, die veel heeft gedaan en nog steeds veel doet om duurzame mobiliteit na te streven, echter niet benadelen.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, ik ben heel tevreden met de recente mededeling over schone en efficiënte voertuigen. Het op de markt brengen van elektrische auto's kan de Europese industrie een concurrentievoordeel opleveren. We mogen echter niet vergeten dat Europa in de automobielsector tegenwoordig wereldleider is, en we moeten ons ervoor hoeden die voorsprong in gevaar te brengen.

Daarom wil ik de Commissie en de lidstaten graag oproepen om de voorwaarden voor een interne markt van elektrische auto's te scheppen. Ik wijs in dit verband op de noodzaak om de normen voor accu's en oplaadpunten in de verschillende lidstaten te harmoniseren. Van belang is ook dat er de nodige fiscale voordelen worden gecreëerd, met geschikte stroomtarieven voor de consumenten. Een andere absolute voorwaarde is de modernisering van de stroomdistributienetwerken. Ik roep daarom op tot uitgebreide investeringen in onderzoek en ontwikkeling op het gebied van intelligente netwerken en accutechnologie, gericht op een efficiënter gebruik van de in accu's gebruikte grondstoffen. Ik dring er dus op aan dat al het nodige wordt ondernomen om Europa's leidersrol in de automobielsector te behouden.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de fungerend voorzitter van de Raad, mijnheer de commissaris, ook ik zou het Spaanse voorzitterschap en de Commissie willen bedanken, omdat ze elektromobiliteit als onderwerp op de agenda hebben geplaatst. Ook ik denk dat we de sector van de mobiliteit in Europa aan de hand van dit onderwerp nieuwe impulsen kunnen geven, en die hebben we ook nodig, om toegevoegde waarde te creëren en de werkgelegenheid te beschermen.

We moeten echter wel meer gas geven, om maar eens beeldspraak te gebruiken, want de kwestie van de elektromobiliteit heeft gevolgen voor allerlei beleidsterreinen: natuurlijk voor de standaardisering en de techniek, maar ook voor de integratie van elektrische voertuigen in het hele verkeerssysteem, omdat we juist in stedelijke gebieden misschien nieuwe vormen van mobiliteit moeten vinden. We moeten de energie kunnen regenereren, en we hebben grondstoffen nodig, dus is dit ook relevant voor de handel. Daarom vraag ik de commissaris of hij elektromobiliteit niet in de voortzetting van Cars 21 zou kunnen integreren en verder ontwikkelen?

Lambert van Nistelrooij (PPE). – Voorzitter, geachte commissaris, gisteren was deze vergaderzaal helemaal gevuld met burgemeesters die samen een convenant van de burgemeesters hebben ondertekend om echt voor die CO₂-arme economie te gaan. Wat mij opviel in dat hele debat, is dat zij klaar staan om met concrete dingen voor onze burgers aan de slag te gaan en dat in te vullen. Nu is dat onderwerp van de elektrische auto een prachtig vlaggenschip. Europa heeft een traditie, heeft een positie, als het gaat om kwaliteit. Maar vanuit wereldwijd oogpunt - zie met name de cijfers in China voor de elektrische auto - moeten we inderdaad, zoals het nu in de mededeling van de Commissie staat, vaart hiermee maken.

Deze burgemeesters kwamen met ideeën van *smart cities*. Met name in de steden, zie je dat die elektrische auto, het transport in algemene zin, een grote *Schwung* naar boven kan gaan maken. Dan is standaardisering van de accu's, van oplaadpunten, enz. inderdaad van groot belang. Mijn land, Nederland, heeft een keuze gemaakt. We hebben ja gezegd tegen een Duitse stekker. Dat is Europees denken. De Mennekes zespolige stekker, daarmee gaan we samen aan de slag. Eigenlijk moeten we op die manier verder gaan en de beste technieken met elkaar verbinden.

Nog twee kleine punten. Allereerst mis ik een goede communicatiestrategie. Dit is bij voorbaat een middel bij uitstek om Europa dichterbij de burger te brengen. Dit kan Europa ook zichtbaarder maken. Bij de verkiezingen komen de mensen niet opdagen, wat doet Europa daaraan?

Ik vind dit eigenlijk een onderwerp voor een soort van E-predicaat. *European Electric*. Dat moet kunnen, dat maakt ook de zichtbaarheid bij dat soort van projecten, groter en zo maken we onszelf *E-proof*. We werken aan een Europees project, aan behoud van werkgelegenheid en voorsprong en misschien mag dat in die mededeling iets beter uitkomen.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, mijnheer López Garrido, mijnheer Tajani, bedankt voor uw verslag. Het project van elektrische voertuigen gaat terug tot 2006: alle instellingen zijn het eens over waarde ervan. Het Europees Parlement heeft dit reeds in 2008 tot uiting gebracht, de Commissie heeft al in 2006 een mededeling gelanceerd over de intelligente auto, en vandaag neemt onze commissaris het project serieus en concreet ter hand om het in de komende periode uit te kunnen voeren. Ik heb minister-president Zapatero tijdens de presentatie van zijn programma letterlijk horen zeggen dat de elektrische auto een hoofdprioriteit is van het halfjaar van het Spaanse voorzitterschap.

Ik wil erop wijzen dat tegenover zoveel bereidwilligheid ook concrete oplossingen moeten staan: concrete oplossingen voor aandrijving, uitrusting en oplaadsystemen, want dat zijn de elementen die de elektrische auto kunnen laten functioneren en in de toekomst efficiënt kunnen maken. Elektrische voertuigen hebben het voordeel dat ze zich makkelijk in het verkeer voortbewegen en geen grote infrastructuren vereisen, en daarom acht ik dit onderwerp van strategisch belang. Ik wil ook uw aandacht vestigen, commissaris, op de prototypes van voertuigen op waterstofcellen, die niet minder belangrijk zijn.

Vandaag zijn er al hybride voertuigen op de markt en hybride uitvoeringen zijn mogelijk voor zowel elektrische auto's als auto's op waterstof: waterstof met methaan en de andere hybriden met de traditionele componenten diesel of benzine. Auto's op alternatieve brandstoffen winnen terrein, hetgeen blijkt uit het feit dat hun marktaandeel in 2008 bijna is verdubbeld. Toch rijdt nog slechts 1,3 procent van de auto's op alternatieve brandstoffen. We zijn op de goede weg, maar de huidige tijden dwingen ons tot innovatie ten behoeve van het milieu en de werkgelegenheid.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Tajani, in de context van het debat van vandaag zou ik de aandacht willen vestigen op een nieuw gevaar dat als gevolg van de opkomst van elektrische en hybride voertuigen is ontstaan. Ik zou het probleem als volgt kunnen samenvatten: deze voertuigen zijn te stil in een stedelijke omgeving.

Paradoxaal genoeg kan het beperkte geluidsniveau van deze voertuigen – dat als een voordeel zou kunnen worden beschouwd – een reëel gevaar inhouden voor kinderen, ouderen en vooral voor blinden. We zouden daarom nu al moeten nadenken over hoe we ongevallen met hybride auto's kunnen voorkomen, gelet op het feit dat het enige lawaai dat deze voertuigen maken het geluid van hun banden op het asfalt is. Het is derhalve van belang dat we zo spoedig mogelijk een antwoord vinden op de volgende vragen: Moeten deze voertuigen lawaai maken en, zo ja, wat voor lawaai en hoe luid? Zou het niet goed zijn om autoproducenten er vandaag al toe te verplichten om systemen te ontwikkelen die waarschuwen voor een naderend voertuig en om deze in elke elektrische auto te installeren?

De Voorzitter. – We gaan nu over op de 'catch the eye'-procedure en ik zal toelichten welke criteria ik volg, zodat niemand zich later hoeft te ergeren of boos op mij hoeft te worden.

We hebben nog een groot aantal punten op de agenda. Daarom geef ik deze keer het woord aan vijf leden, waarbij ik voorrang verleen aan degenen onder u die vandaag nog niet het woord hebben gehad over dit punt. Ik zal uiteraard neutraal zijn bij de behandeling van de diverse fracties.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zal het echt heel kort houden, ook omdat ik het helemaal eens ben met wat commissaris Tajani en voorzitter Garrido hebben gezegd. Ik laat de toespraak die ik had voorbereid zelfs helemaal achterwege, omdat u, voorzitter Garrido, een gesprek op gang hebt gebracht dat in de Europese Unie verder moet worden ontwikkeld.

Ik verklaar me nader. Ik ga ook niet nader in op de milieuaspecten van de elektrische auto maar wil iets zeggen over de werkgelegenheidsproblemen. Evenals commissaris Tajani wees u erop dat Europa niet om onderzoek en innovatie heen kan als het de opkomende landen voor wil blijven en als het op wereldniveau een vooraanstaande positie wil innemen.

Waar het daarom in dit debat van het Europees Parlement daadwerkelijk om gaat, is de vraag wat voor een Europa we willen en wat voor dialoog we willen tussen de Europese landen. Als ik, met name in mijn commissie, zie dat er in Europese landen de tendens bestaat om met elkaar te concurreren door de fiscale druk te verlagen, zeg ik dat wij waarschijnlijk niets hebben begrepen van wat Europa zou moeten zijn. Bedankt, voorzitter Garrido, bedankt, commissaris Tajani, onderzoek en innovatie kunnen Europa echt tot het centrum van de wereldeconomie maken.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Het wegtransport is verantwoordelijk voor 28 procent van de verontreinigende uitstoot van de niet-ETS-sectoren. Op grond van de huidige wettelijke bepalingen mogen autofabrikanten uiterlijk in 2020 alleen voertuigen vervaardigen waarvan de uitstoot minder bedraagt dan 120 g CO₂/km. Daarnaast kunnen autofabrikanten klanten korting geven als zij hun oude, minder groene auto's vervangen door voertuigen met minder verontreinigende uitstoot.

Als gevolg daarvan is in de Europese Unie de vraag naar hybride of elektrische voertuigen in 2009 met 7 procent toegenomen. Deze voertuigen zijn voornamelijk bestemd voor stedelijk verkeer. Een grootschalig gebruik van elektrische of hybride voertuigen hangt af van de mate waarin de infrastructuur deze voertuigen van elektriciteit kan voorzien. In dit opzicht wordt de standaardisatie van elektrische voertuigen van vitaal belang.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, de beperkingen van elektrische auto's – ik noem hier de vervuiling bij het produceren van accu's, problemen bij de aanvoer van strategische componenten als lithium en de beperkte actieradius van deze auto's – hebben tot gevolg dat niemand graag risico's neemt, of het nu gaat om de handel in elektrische auto's of het maken van reclame voor dit type voertuigen.

Toch vormen elektrische auto's een belangrijk alternatief, reden waarom we er de nodige aandacht aan moeten besteden, niettegenstaande de hier genoemde problemen. Elektrische auto's zullen de bestaande, op fossiele brandstoffen lopende auto's echter nooit vervangen.

De op automobielen gebaseerde maatschappij zoals we die nu kennen is op den duur niet houdbaar. Daarom moeten we nu – en ik bedoel nú – het gebruik van allerlei vormen van openbaar vervoer aanmoedigen en dit vervoer voor iedereen toegankelijk maken. Een belangrijke rol is weggelegd voor elektrisch aangedreven vervoermiddelen: treinen, trams en metro's voor zowel personen- als vrachtvervoer, sneltrams, trolleybussen, enzovoorts. Auto's – inclusief elektrische auto's – zullen op de middellange en lange termijn een aanvullende functie moeten gaan vervullen, om tegemoet te kunnen komen aan specifieke behoeften van gezinnen.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Omdat zij geen enkele uitstoot veroorzaken worden elektrische auto's veelal gezien als een van de oplossingen om te voldoen aan de strenge milieunormen.

Een aantal Europese en Aziatische automobielconcerns heeft hun elektrische modellen inmiddels zo ver ontwikkeld dat zij die nu op de markt kunnen brengen. Door de ontbrekende standaardisering is het echter moeilijk dit type auto's breder ingang te doen vinden; er zijn noch voor de oplaadstations, noch voor de hardware, noch voor de software universele parameters voorhanden waarmee elektrische auto's van verschillende producenten die naar Europa komen, snel en effectief in een zo dicht mogelijk netwerk van oplaadstations opgeladen kunnen worden. En terwijl de Commissie draait en talmt, zijn ons Japanse vrienden hard aan het werk. In Tokyo hebben ze namelijk een samenwerkingsverband van producenten van elektrische auto's opgericht dat nu reeds aan een gemeenschappelijke standaard voor deze voertuigen werkt en Europese producenten heeft aangeboden om zich erbij aan te sluiten.

Om elektrische auto's zo spoedig mogelijk ruim baan te kunnen geven, zou ik de Commissie willen adviseren om onverwijld contact op te nemen met de Japanse autoproducenten om zo actief een bijdrage te kunnen leveren aan de totstandkoming van een wereldwijde standaard voor het gebruik van elektrische auto's.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, Europa 2020 en de elektrische auto. Innovatie en concurrentievermogen zijn kennis. Het innovatiebeleid van veel regio's overtreft het innovatiebeleid van de staat waarvan ze deel uitmaken, zowel wat betreft de impuls die van dat beleid uitgaat als wat betreft de resultaten ervan.

Als Baskische ben ik er trots op u te kunnen vertellen dat wij al vijf jaar geleden zijn begonnen met de bouw van een kenniscentrum voor motorvoertuigen. Vandaag telt het Baskenland meer dan vijftig ondernemingen die voor heel Europa aan onderzoek, ontwikkeling en innovatie doen.

In het Baskenland is ook een consortium gevestigd waarvan de directeuren hier over hun ervaringen met de ontwikkeling van de elektrische stadsauto *Hiriko* hebben verteld. *Hiriko* is het resultaat van een publiek-privaat

partnerschap en regionale steun, waardoor Spanje, dat pas op het allerlaatste moment bij dit project betrokken is geraakt, dit resultaat in zijn programma kon opnemen en in het Baskenland zijn innovatietop kon houden.

Het is hoog tijd dat regio's en hun kennis een centrale rol gaan vervullen als we werkelijk een effectiever en meer op participatie gebaseerd Europa willen. Dan zullen de uitdagingen die wij ons in deze resolutie voor de toekomst stellen – die wij steunen – gemakkelijker te verwezenlijken zijn!

Diego López Garrido, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik dank de geachte afgevaardigden die het initiatief van het Spaanse voorzitterschap hebben geprezen om van steun voor elektrische voertuigen een prioriteit te maken.

Ik wil ook dankzeggen aan de rapporteurs die hebben bijgedragen aan de ontwerpresolutie die hier morgen in stemming wordt gebracht, van wie er enkelen vandaag ook het woord hebben genomen: Teresa Riera, Pilar del Castillo, Michael Cramer en Marisa Matias. Ik wil hen heel erg bedanken voor hun bijdragen, waarin zij – en ook anderen hebben dat in hun bijdrage gedaan – duidelijk hebben gemaakt dat dit een strategische doelstelling van de Europese Unie is, hoewel ook is gewaarschuwd voor de moeilijkheden die nog steeds bestaan bij de fabricage en de ontwikkeling op grote schaal van elektrische voertuigen en is gewezen op de noodzaak van steun van alle politieke en economische belanghebbenden. Zo heeft mevrouw Bilbao zojuist gesproken over de essentiële rol van de regio's bij de ontwikkeling van elektrische voertuigen.

Ik ben ervan overtuigd dat de Europese Unie in de toekomst met al deze factoren rekening moet houden.

Ik wil op een aantal argumenten wijzen die naar mijn mening vóór elektrische voertuigen pleiten, maar aan het slot van mijn spreekbeurt zal ik ook ingaan op de moeilijkheden, de hinderpalen die we uit de weg moeten ruimen.

Aan twee belangrijke aspecten van de elektrische auto zitten tal van voordelen, ten eerste het technologische aspect en ten tweede het energieaspect.

Wat het technologische aspect betreft is er het voordeel dat de technologie van de elektrische auto al bestaat. Sterker nog, die technologie wordt al gebruikt: negentig verschillende modellen elektrische auto's zijn door de fabrikanten al aangekondigd en gereed om binnen relatief korte tijd op de markt te worden gebracht.

Tegelijkertijd moeten we erkennen dat de ontwikkeling van een deel van deze technologieën nog niet helemaal is voltooid, aangezien er op dit moment nog beperkingen zijn, wat bijvoorbeeld het geval is met de accutechnologie. In het bijzonder het opladen van accu's is nog een probleem. De heer Zasada heeft bijvoorbeeld gewaarschuwd dat de afwezigheid van geluid voor voetgangers gevaarlijk kan zijn. Het lijkt me belangrijk daar rekening mee te houden.

De technologie die voor elektrische voertuigen wordt gebruikt is de meest energie-efficiënte en ook de meest milieubewuste. Het efficiëntieniveau van deze technologie kan oplopen tot 60 procent. Ter vergelijking: het efficiëntieniveau van traditionele motoren is 20 procent.

Wat het energieaspect betreft levert de elektrische auto een objectieve bijdrage aan het bereiken van de doelstellingen waarover we hier vanmiddag nog hebben gesproken toen we het hadden over Europa 2020 en de strijd tegen klimaatverandering, de zogeheten 20/20/20-doelstellingen. Met zijn opslagcapaciteit beschikt de elektrische auto over een technologie die een van de problemen of zwakke plekken van de hernieuwbare energiebronnen helpt verminderen: ze leveren 'onregelmatige' stroom. Door zijn bijzondere kenmerken compenseert de elektrische auto dit handicap.

Verder dragen elektrische auto's ook bij aan energiezekerheid. Veel Europese landen beschikken bijvoorbeeld niet over eigen oliereserves. De elektrische auto zou dit gemis kunnen compenseren en zo kunnen bijdragen aan het bereiken van een andere strategische doelstelling van de Unie: energiezekerheid. We hebben gezien dat het ontbreken van die zekerheid onze samenlevingen soms bijzonder kwetsbaar maakt.

Tegenover deze voordelen staat, tenslotte, dat de elektrische auto vraagt om verandering van tal van fabricagesystemen evenals van de zojuist genoemde technologieën. Ook zal er verandering moeten komen in de gewoonten van de mensen en in de energiedistributiesystemen. Het zal zelfs noodzakelijk zijn om op een nieuwe communicatiestrategie over te stappen, zoals de heer Nistelrooij terecht opmerkte.

Met andere woorden, aan de invoering van de elektrische auto zitten tal van voordelen, maar er zijn ook hinderpalen en moeilijkheden, en dat betekent onmiskenbaar dat we het vanuit een duidelijk Europees gezichtspunt moeten benaderen, dat de Europese regeringen, de Commissie en het Parlement, dat morgen over een reeks resoluties gaat stemmen, er speciale aandacht aan moeten besteden. Daarom is het zo belangrijk

dat de drie instellingen van de Unie – de Raad, de Commissie en het Parlement – gezamenlijk werken aan de te volgen strategie voor de elektrische auto.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik vind dat het Spaanse voorzitterschap er goed aan heeft gedaan om de strategie van de elektrische auto in een bredere context te plaatsen, in een context die zich niet beperkt tot de elektrische auto zelf, maar ook de ontwikkeling en de bescherming van de auto-industrie omvat, in de context van het Europese industriebeleid. Op deze manier kijkt het naar hoe de industrie, de industriële ontwikkeling en de ontwikkeling van de werkgelegenheid er de komende decennia uit zullen zien.

Met dit besluit, waar de Commissie achter staat, wordt er daarom naar gestreefd om – via een dubbele strategie die serieuze inspanningen voor de verlaging van de CO₂-uitstoot in traditionele voertuigen zeker niet uitsluit – twee gebieden te ontwikkelen: de auto met verbrandingsmotor, die verder moet worden verbeterd, en technologie en onderzoek, want, zoals de afgevaardigden Bilbao Barandica en Pallone zeiden, moeten we als we de uitdagingen van de wereldmarkt willen overwinnen, inzetten op technologie en onderzoek. We mogen niet denken dat we een concurrerende Europese auto-industrie kunnen verwezenlijken als er geen daadkrachtige inspanningen worden gedaan op het gebied van onderzoek en innovatie. Daarom zijn alle initiatieven en alle steun vanuit het Parlement in deze richting welkom.

De keuze voor een elektrische auto sluit andere mogelijkheden niet uit: ik zeg dit tegen de heer Cancian, die de aandacht vestigde op het belang van hybride auto's, van auto's op waterstof. De elektrische auto is een belangrijke kans die al veel steun krijgt en waarmee al positieve resultaten zijn behaald. Veel lidstaten zetten dan ook in op deze keuze. Ik herhaal echter – want ik heb ook Parlementsleden gehoord die zich hebben uitgesproken tegen het principe van de elektrische auto, het onderwerp van het debat van vanavond – dat de elektrische auto weliswaar een buitengewone kans biedt, maar dat dit niet de enige kans is, want ons doel is een Europese industrie die concurrerend is op de internationale markten, alsmede een verlaging van de CO₂-uitstoot in het vervoerssysteem, ook in het stadsvervoer. Ik wijs de heer Van Nistelrooij erop dat de Commissie in de vorige zittingsperiode haar stedelijk actieplan heeft gepresenteerd, waarin aan het systeem van elektrisch vervoer in deze context een buitengewoon belang wordt gehecht.

Er moet uiteraard nog veel worden gedaan om de elektrische auto tot een concurrerend product te maken. Iemand heeft gewezen op het vaststellen van een norm. Met het document van de Commissie is de normaliseringsinstanties al in 2010 de taak opgedragen om tegen volgend jaar een geharmoniseerde Europese norm te ontwikkelen voor elektrische oplaadsystemen van voertuigen. Wij hebben al gereageerd op deze zorgen, en we hebben in het door het college goedgekeurde document gereageerd op de zorgen van mevrouw Merkies met betrekking tot grondstoffen. Zij wees op de beschikbaarheid van lithium, evenals andere Parlementsleden in dit debat hebben gesproken over batterijen. Juist omdat de Commissie zich bewust is van dit probleem heeft zij besloten in haar werkprogramma – en we hebben hier ook tijdens een recente ontmoeting met mevrouw Merkies over gesproken – een mededeling op te nemen over grondstoffen, die voor ons een prioriteit vormen.

Enkele afgevaardigden – de heer Belet, mevrouw Matias – hebben het werkgelegenheidsprobleem aan de orde gesteld, maar veel afgevaardigden hebben ook gesproken over de omscholing van werknemers. Als we namelijk in de automobielsector naar een zeer innovatief industrieel systeem willen, dat gericht is op elektrische voertuigen maar ook op de ontwikkeling van vernieuwde verbrandingsmotoren – motoren die minder vervuילend zijn, maar ook andere mogelijkheden –, dan moeten we ook inzetten op het omscholen van werknemers, want ons doel is het eerbiedigen van het Verdrag van Lissabon, waarin de markt wordt beschouwd als het beste middel om een sociaal beleid te voeren.

De zorgen die door enkele afgevaardigden zijn geuit, worden echter reeds beantwoord in de mededeling van de Commissie. Daarin wordt uitdrukkelijk gezegd dat de Commissie bereid is middelen van het Europees Sociaal Fonds toe te kennen aan initiatieven voor de omscholing en beroepsgerichte bijscholing van werknemers, zodat ook deze een hoofdrol kunnen spelen bij de verwezenlijking van deze innovatie, die de Europese industrie competitiever moet maken.

Ik denk dat Europa een strategie heeft. Mevrouw Stassen is tegen elektrische auto's: het gaat hier om een kans, maar het is aan de markt om te beslissen. Mensen kunnen er ook voor kiezen om geen elektrische auto te kopen: niets verplicht de burgers dat wel te doen. De heer Zasada noemde een ander probleem, namelijk de verkeersveiligheid. Natuurlijk moeten we voor wat de handel betreft op alle mogelijke manieren onderzoeken wat de toekomstige problemen zullen zijn met betrekking tot lawaaioverlast en vervuïlende stoffen, en wat de volledige milieueffecten van de productie en de schrootverwerking zullen zijn. We hebben

dit probleem duidelijk uitgelegd en we zijn er zelfs van overtuigd dat met de elektrische auto een stap vooruit kan worden gezet, ook ten aanzien van de veiligheid. Maar we moeten ook duidelijke aanwijzingen geven aan de producenten in de sector, zodat er daadwerkelijk een elektrische auto komt die niet vervuילend is.

Ik heb geprobeerd een antwoord te geven op bijna alle vragen die door de Parlementsleden zijn gesteld en ik zal ook de heer Lange antwoord geven, die CARS 21 noemde. In de mededeling die de Commissie heeft goedgekeurd en die vervolgens aan het Parlement en de Raad is gepresenteerd, wordt uitdrukkelijk gezegd, om precies te zijn op de laatste pagina's, dat wij de groep op hoog niveau CARS 21 nieuw leven willen inblazen. Deze groep bood een uitstekende mogelijkheid om met belanghebbenden samen te werken en moet deze mogelijkheid ook blijven bieden, vooral omdat wij, net als het Spaanse voorzitterschap en een ruime meerderheid van de Parlementsleden die in dit debat aan het woord zijn geweest, mijnheer de Voorzitter, van mening zijn dat de auto-industrie een buitengewoon waardevolle sector is, die zonder twijfel moet worden veranderd en in sommige gevallen moet worden geherstructureerd, en die zonder twijfel moderner moet worden, maar ook een buitengewoon potentieel heeft en de parel aan de kroon is van het Europese industrie- en bedrijvenstelsel.

Daarom zetten wij ons allen ervoor in – en het debat van vanavond bewijst dat – om de industriële sector competitiever te maken. En dat zullen we ook worden als we ons richten op onderzoek en innovatie. Ik denk dat de keuze om ons ook in te zetten voor de elektrische auto een goede manier is om de Europese industrie competitiever te maken in de wereldmarkt.

De Voorzitter. – Tot besluit van het debat is er een ontwerpresolutie⁽¹⁾ van zes fracties ingediend, overeenkomstig artikel 115, lid 5 van het Reglement.

Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Elena Băsescu (PPE), schriftelijk. – (RO) Tegen de achtergrond van de klimaatverandering is het gebruik van groene voertuigen een effectieve manier om de CO₂-emissie terug te dringen. Deze ontwikkeling dient echter onderdeel te vormen van een toekomstig beleid inzake duurzame mobiliteit. Roemenië wil geleidelijk elektrische auto's op de binnenlandse markt introduceren. In dit verband heeft premier Emil Boc onlangs besloten tot instelling van een interministeriële groep ter ontwikkeling van een nationale strategie voor de productie van elektrische auto's. In landen als Denemarken of Israël worden oplaadstations, die tegen het eind van 2011 officieel worden geïntroduceerd, nu al geïnstalleerd en getest. Bovendien verlenen de regeringen van Frankrijk, Spanje en Ierland subsidies aan personen die dit soort voertuigen willen kopen. Momenteel is de prijs van elektrische auto hoog, aangezien deze grotendeels wordt bepaald door de kosten van de accu.

Ondersteuning van de productie van elektrische auto's in de Europese Unie vereist standaardisering van oplaadfaciliteiten en technologieën, zodat grensoverschrijdende elektrische mobiliteit mogelijk wordt. In dit verband dient de Commissie aan de lidstaten financiële steun te verlenen. Groene auto's hebben aanzienlijke voordelen. Ze dragen bij aan de strijd tegen klimaatverandering, verminderen de Europese afhankelijkheid van olie en dragen bij aan de doelen van de Europa 2020-strategie. Daarom denk ik dat we het gebruik van elektrische voertuigen moeten stimuleren.

Sergio Berlato (PPE), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, afgelopen april heeft de Commissie haar mededeling over schone en energiezuinige voertuigen het licht doen zien: de mededeling over de Europese strategie ter bevordering van de ontwikkeling en verspreiding van voertuigen die "schoon en efficiënt" zijn in termen van een lage uitstoot van kooldioxide en verontreinigende stoffen.

Volgens recente schattingen zal het marktaandeel van elektrische voertuigen in 2020 1 à 2 procent bedragen, ofwel minder dan 4 procent van alle vervoermiddelen. Het is dus duidelijk dat het merendeel van de voertuigen in de toekomst zich zal blijven voortbewegen door middel van interne verbrandingsmotoren. Dit mag niet bestraft worden maar positieve ontwikkelingen moeten worden ondersteund. Ik vind dan ook dat de aandacht moet uitgaan naar een aantal factoren die relevant zijn voor de Europese auto-industrie: we moeten voortmaken met de standaardisering van de infrastructuren, waarbij met name de timing ten opzichte van onze concurrenten – China, de Verenigde Staten, Japan, Korea – van belang is, en we moeten vermijden dat

---

⁽¹⁾ Zie notulen.

er steeds meer stimuleringsmaatregelen voor elektrische voertuigen komen op het gebied van financiële prikkels, toegang tot steden en aanbestedingen door de overheid.

Wanneer uitsluitend elektrische voertuigen gestimuleerd worden, bestaat namelijk het risico dat de verspreiding van voertuigen met een traditionele of alternatieve (methaan of biogas) verbrandingsmotor terugloopt, waardoor een verstoring van de interne markt wordt gecreëerd en de concurrentiekracht van de auto-industrie wordt afgeremd.

António Fernando Correia de Campos (S&D), schriftelijk. – (PT) De Commissie heeft onlangs een mededeling uitgebracht over schone en energie-efficiënte voertuigen. In die mededeling neemt ze een neutraal standpunt in met betrekking tot elektrische auto's en geeft ze geen van de beschikbare opties – elektrische auto's, hybride of met waterstof aangedreven voertuigen – voorrang. Tijdens de in februari in San Sebastián gehouden informele top van de Raad is echter overeengekomen dat de EU een gemeenschappelijke strategie moet ontwerpen voor elektrische auto's. Dat houdt in dat de Commissie prioriteit moet verlenen aan het vinden van oplossingen voor de problemen die de productie van elektrische auto's bemoeilijken. Ik denk dan aan de kosten van accu's en de noodzaak om meer te investeren in onderzoek en ontwikkeling teneinde de eigenschappen van elektrische auto's te verbeteren. Het belangrijkste is dat er een harmonisering van voertuigen en oplaadpunten wordt doorgevoerd, zowel op Europees als op mondiaal niveau, om zo een sterk concurrerende markt te creëren, waar elektrische auto's op voet van gelijkheid de mededinging kunnen aangaan met auto's die traditionele brandstof gebruiken. Ik wil de Commissie er daarom op wijzen dat ze voor dit doel prioritaire middelen zal moeten reserveren, al was het alleen maar omdat elektrische auto's een extra voordeel bezitten: hun zeer goed ontwikkelde vermogen om energie op te slaan. De andere opties hebben dat vermogen niet, terwijl dit voor onze energieonafhankelijkheid nu juist van zulk belang is.

Petru Constantin Luhan (PPE), schriftelijk. – (RO) Het gebruik van elektrische auto's biedt een aantal belangrijke pluspunten als het gaat om duurzame mobiliteit. Denk bijvoorbeeld aan vermindering van de CO₂-uitstoot en verbetering van de luchtkwaliteit, een verminderde afhankelijkheid van ingevoerde fossiele brandstoffen en een hogere efficiëntie van de elektrische auto's in vergelijking met andere transporttechnologieën.

Wereldwijd investeren concurrenten van de EU in onderzoek naar en ontwikkeling van nieuwe technologieën voor lagere CO₂-uitstoot en lanceren programma's voor de overgang naar groen wegtransport. Om de Europese auto-industrie haar wereldwijde concurrentiepositie te doen behouden en ervoor te zorgen dat zij op het gebied van groene technologie een belangrijke rol speelt, moet de Europese Unie een passend kader bieden ter bevordering van innovatieve technologieën, en onderzoek stimuleren en de infrastructuur ontwikkelen die nodig is voor de overgang naar een efficiënte economie die gebaseerd is op CO₂-arme middelen en uitstoot.

Ik steun de maatregelen van de Commissie op dit gebied en ben verheugd over de bekendmaking van het plan ter bevordering van de opzet in 2011 van een Europees netwerk van stations voor het snelle opladen van elektrische auto's en van gemeenschappelijke technische en veiligheidsnormen terzake.

Marian-Jean Marinescu (PPE), schriftelijk. – (RO) De overgang naar een duurzaam, energie-efficiënt vervoerssysteem is tegen de achtergrond van klimaatverandering en fluctuerende brandstofprijzen voor de EU een prioriteit geworden. Het in heel Europa ontwikkelen van elektrische voertuigen ter vervanging van conventionele voertuigen is een haalbare oplossing, met een vergroot marktpotentieel. Hiertoe moeten lidstaten hun maatregelen coördineren, zodat ze over een Europese norm kunnen beslissen, bijvoorbeeld voor de systemen die worden gebruikt voor het opladen en opslaan van energie, waaronder slimme elektriciteitswerken en meetsystemen aan boord en interoperabiliteit. De EU moet ook meer ondersteuning geven aan onderzoek en innovatie, in het bijzonder ter verbetering van de technologie op het gebied van accu's en motoren, evenals voor het stimuleren van de fabricage van elektrische voertuigen. Ik verzoek de Commissie specifieke maatregelen te treffen om te anticiperen op de veranderingen in de automobielsector en de aanvoerketen en om de harmonisatie van nationaal beleid op dit terrein te ondersteunen. Het is tijd dat de EU het concurrentievermogen in de mobiliteitsindustrie stimuleert door het terugbrengen van ontwikkelingskosten voor fabrikanten en het geleidelijk verminderen van CO₂-niveaus in het wegtransport.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik verwelkom de recente strategie van de Commissie voor schone en energiezuinige voertuigen, en vooral de nieuwe gerichtheid op elektrische auto's, in plaats van op biobrandstoffen, als onderdeel van de verschuiving naar groener vervoer. Maar net zoals biobrandstoffen controversieel en niet zonder problemen zijn, zo zijn er ook grote problemen met elektrische auto's, die moeten worden overwonnen voordat deze auto's een realistische optie worden voor Europese burgers, en

voordat ze echte milieubaten opleveren. In de extra vraag naar stroom voor vervoer moet worden voorzien door koolstofarme energiebronnen, als deze auto's hun volledig milieupotentieel willen verwezenlijken. Ik vrees dat de ontwikkeling van deze bronnen door de EU onvoldoende zal zijn om te voorzien in de extra vraag die wordt gegenereerd door een groter gebruik van elektrisch vervoer. Hier moet naar worden gekeken als een onderdeel van de energiestrategie van de EU, wanneer we naar een koolstofarme economie en verminderde afhankelijkheid van olieleveranties uit derde landen gaan. Ook moet er een netwerk van gestandaardiseerde oplaadpunten komen, en ik moedig de Commissie en de lidstaten aan om aan deze gestandaardiseerde infrastructuur te werken, teneinde elektrische auto's voor consumenten en autofabrikanten levensvatbaar te maken. Als voor deze belangrijke uitdagingen een oplossing kan worden gevonden, kunnen we uitkijken naar koolstofarm, weinig vervuילend vervoer en naar alle daarmee verbonden baten voor het milieu en de menselijke gezondheid.

22. Opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de opmerkingen van één minuut overeenkomstig artikel 150.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, vandaag, 5 mei, is in Italië de Dag van de bestrijding van pedofilie en kinderpornografie.

Deze dag, die in 2009 bij Wet nr. 41 is ingevoerd, is een belangrijk moment van bezinning op een – helaas – wijdverbreid en steeds ernstiger wordend verschijnsel. Pedofielen zijn tegenwoordig immers geen bejaarde kinderlokken in parken meer, maar mensen die zich in een internationaal georganiseerde structuur bewegen en gebruikmaken van de meest geavanceerde technologieën, zoals internet. Daarom zijn jongeren, jongens en meisjes, vandaag de dag zelfs in hun eigen huis niet veilig meer.

Ik hoop daarom dat ook de Europese Unie een dag aan dit belangrijke onderwerp zal wijden en het is ook om deze reden dat ik een schriftelijke verklaring heb ingediend waarin ik oproep tot de invoering van een Europees alarmsysteem dat de politiediensten van de afzonderlijke lidstaten in staat stelt op een georganiseerde wijze samen te werken en snel informatie uit te wisselen. Ik hoop dat dit initiatief op de steun van een meerderheid van dit Parlement mag rekenen.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, Europa heeft vorige week een geweldige kans gemist, namelijk om de komende twintig jaar een toonaangevende rol te spelen in het astrofysisch onderzoek in de wereld: de Europese Zuidelijke Sterrenwacht (ESO) besliste, op basis van rapporten die verre van transparant waren, dat de Europese Reuzentelescoop niet op de Canarische Eilanden maar in Chili zal worden gestationeerd.

Dit is zeker het moment om Chili te feliciteren, maar het is ook het moment om na te denken over de vraag of Europa wel al het mogelijk heeft gedaan opdat een Europese installatie, die onder een Europese instelling valt en waarmee Europese investeringen van een miljard euro zijn gemoeid, niet in Amerika maar in Europa wordt gebouwd.

Het Europees Parlement sprak zich unaniem uit voor plaatsing op La Palma, en ik dank het Parlement daarvoor. Maar wat heeft de Raad gedaan? Wat heeft het Spaanse voorzitterschap gedaan? Heeft het gesprekken gevoerd met het ESO? Heeft het gesprekken gevoerd met ook maar één van de lidstaten die moesten beslissen over de locatie van de telescoop? Heeft het de kandidatuur van Europa werkelijk verdedigd?

De Europeanen op La Palma, de Canarische Eilanden en de rest van Europa wachten op antwoorden. Op dit moment kunnen ze niet anders dan overtuigd zijn dat niet al het mogelijke is gedaan.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Wij hebben een resolutie ingediend waarmee wij het gebruik van cyanide in de mijnbouw wilden verbieden, omdat het onze plicht is alle veiligheidsmaatregelen te treffen die nodig zijn om de bevolking en het milieu tegen ecologische rampen te beschermen. Als we in staat zijn om historische toezeggingen te doen ter vermindering van de emissie en voor de hele wereld de toon te zetten in termen van ecologische bescherming, waarom kunnen we dan geen eenvoudig gebaar maken ter ondersteuning van een schoon milieu door aan deze schadelijke praktijk in Europese Unie een einde te maken?

Het ongeluk van tien jaar geleden in Baia Mare te Roemenië wordt als een soort Tsjernobyl beschouwd waardoor drie landen werden getroffen en over een lengte van honderden kilometers de ecosystemen in de

getroffen rivieren werden verwoest. Nu wil men in Roemenië in Rosia Montana een nieuwe mijn gaan bouwen waarin de cyanidetechnologie wordt toegepast.

Daarom wil ik u vandaag meer dan ooit bedanken voor uw stem tegen het gebruik van cyanidetechnologie in de mijnbouw. De hierdoor getroffen regio's hebben de steun nodig van de Europese Unie om met behulp van duurzame middelen te komen tot de ontwikkeling van hun volledige potentieel.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) De zeer moeilijke situatie in Griekenland en de sterk verontrustende informatie over problemen in andere EU-landen geven duidelijk aan dat de economische crisis niet voorbij is en dat, ondanks enige vooruitgang in de oudere EU-landen, er nog steeds het risico van grote onevenwichtigheden bestaat.

Jammer genoeg is in sommige landen die worden geconfronteerd met minder ontvangsten op de begroting, de directe neiging om de belastingen en heffingen te verhogen, groot. Dat is wat er nu ook in Roemenië gebeurt. Momenteel overweegt de regering een verhoging van de vlaktaks inkomstenbelasting en de btw. Het is onjuist te denken dat een plotselinge verhoging van de belastingen en heffingen meer geld aan de ontvangstenkant van de begroting zal opleveren. De gevolgen van dergelijke maatregelen voor de economie op middellange en lange termijn zijn zeer schadelijk.

Helaas is het voor Europese Unie moeilijk om een gezamenlijke strategie voor de bestrijding van de economische crisis te ontwikkelen. Ik denk echter dat er een betere communicatie en samenwerking nodig is tussen enerzijds de landen die uit de crisis zijn gekomen door proactieve en stimuleringsmaatregelen in plaats van door belastingverhoging, en anderzijds de landen die met grote problemen kampen en die wanhopig bezig zijn belastingen en heffingen te verhogen en daardoor het risico lopen om nog dieper in de crisis weg te zakken.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, de aanvallen van financiële speculanten op de meest kwetsbare en afhankelijke economieën binnen de eurozone worden steeds brutaler. Hetzelfde financieel kapitaal dat van de staten duizenden miljarden heeft ontvangen bedrijft nu speculatie op basis van de door deze overdrachten verzwakte overheidsfinanciën en de afhankelijkheid van de perifere economieën. Die afhankelijkheid is het gevolg van het monetaire en wisselbeleid van de ECB. Die is uitsluitend in naam onafhankelijk, en in werkelijkheid schatplichtig jegens het grootkapitaal en de grote Europese mogendheden, terwijl de toestand nog eens wordt verergerd door de liberalisering van de markten en de vrije mededinging binnen de wereldhandel.

De regeringen van de Europese Unie hebben in dit opzicht maar al te duidelijk gemaakt wat Europese solidariteit eigenlijk inhoudt: de rode loper uitleggen voor verdere plundering door het grootkapitaal en de werkers en het volk voor de kosten daarvan laten opdraaien, indien nodig met maatregelen die welbeschouwd op sociaal terrorisme neerkomen. Maar de werkers en het volk zullen niet capituleren. Ze zullen zich niet neerleggen bij de oplossingen die, naar men hen voorhoudt, onvermijdelijk zijn. Dat zijn ze namelijk niet. De strijd van de werkers en het volk in Griekenland, Portugal en andere landen is daar het bewijs van. Wij willen ze hier prijzen voor hun moed en vastberadenheid.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het is nu op deze tragische dag duidelijk geworden dat Griekenland draconische bezuinigingen opgelegd zal krijgen om de euro te behouden. Dit kan niet juist zijn. Het komt eenvoudigweg neer op het straffen van gewone, hardwerkende Grieken voor de spijlucht van hun politici en de wens van diezelfde politici om de tot mislukking gedoemde muntunie overeind te houden.

In het Verenigd Koninkrijk herinneren we ons onze uittreding in september 1992 uit het wisselkoersmechanisme, of zoals de Britse politicus Norman Tebbit het noemde, het 'eeuwige recessiemechanisme', waarvan het lidmaatschap desastreus is geweest voor het Verenigd Koninkrijk. We zijn ontkomen, dankzij de weigering van de Bundesbank om het Britse pond overeind te houden.

Zachte heelmeeesters maken stinkende wonden. Griekenland blijft weliswaar in de eurozone, maar heeft geen uitweg. Bevrijd de Grieken van de ketenen van de euro. Laat het IMF zijn werk doen, en kijk hoe snel Griekenland zich herstelt, zoals wij dat in Groot-Brittannië hebben gedaan nadat we uit het wisselkoersmechanisme waren gestapt. Laat de Grieken niet de prijs betalen voor de onhoudbare ambitie van een Europese superstaat!

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil het vandaag hebben over de veiligheid in de luchtvaart. Dat heeft ons in de afgelopen weken allemaal zeer bezig gehouden en getroffen.

Het menselijk leven staat boven ieder economisch goed, en daarom ben ik voor een vliegverbod wanneer er een extern risico, zoals een aswolk, bestaat voor de veiligheid van de passagiers. Het is onverantwoord om levens op het spel te zetten. Ik zou willen herinneren aan de twee bijna-rampen in 1982 en 1989, en aan het gevechtsvliegtuig waar glasdeeltjes uit de aswolk zijn aangetroffen.

Er zijn testvluchten gemaakt, maar de evaluatie ervan vergt tijd. Deskundigen zijn geraadpleegd, maar hun antwoorden leiden niet tot dezelfde conclusie. Een ding is duidelijk: een mensenleven is kostbaar; dat mogen we niet op het spel zetten. We moeten moderne en betaalbare alternatieven voor de luchtvaart ontwikkelen.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Ik ben van mening dat er voor een beter functioneren van de voedselvoorzieningsketen in Europa en voor optimale transparantie een uniform rechtskader op communautair niveau nodig is dat voorziet in het vaststellen van uiterste leveringsdatum in het handelsverkeer tussen leveranciers van levensmiddelen en detailhandelaren, en in efficiëntere manieren om leveranciers te beschermen tegen concurrentiebeperkende overeenkomsten en praktijken, evenals in de wijze van betaling en de betalingstermijnen.

Ik denk dat het ook nuttig is om de naleving van de mededingingsregels en de uniforme interpretatie ervan in alle lidstaten te versterken. Gezien de huidige stand van de handelsbetrekkingen tussen leveranciers en detailhandelaren denk ik dat het noodzakelijk is om de bepalingen van de mededingingsregels te evalueren, hetgeen het gemeenschappelijk landbouwbeleid en het EU-mededingingsbeleid met elkaar in evenwicht zal brengen. Het monitoren van de markt kan onder meer leiden tot een effectieve transparantie van de prijsstelling en in het bijzonder van de winstmarges in de voedselketen.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, wij hebben het probleem van de discriminatie van de Poolse minderheid in Litouwen al herhaaldelijk aan de orde gesteld in het Europees Parlement. Polen die in Litouwen wonen, mogen hun familienamen niet in de oorspronkelijke spelling schrijven. Scholen waar in het Pools wordt onderwezen, worden gesloten en grond die tijdens het Sovjettijdperk in beslag was genomen, wordt niet aan de rechtmatige eigenaars teruggegeven, enkel en alleen omdat het Polen zijn.

Onlangs heeft de Litouwse Hoofdkommissie ambtelijke ethiek een Europees Parlementslid, de heer Tomaševski, de leider van de Poolse minderheid in Litouwen, gestraft omdat hij – hier in dit Parlement – aan de heer Barroso een vraag had gesteld over de eerbiediging van de rechten van minderheden in Litouwen. Deze schandalige maatregelen worden steeds erger. Een paar dagen geleden heeft de Litouwse Taalinspectie opnieuw hoge boetes opgelegd aan de directeur van de lokale overheid van Šalčininkai wegens het gebruik van tweetalige aanduidingen, hoewel het om een regio gaat waar 80 procent van de inwoners Polen zijn.

Mijnheer de Voorzitter, het is hoog tijd dat het Europees Parlement een einde maakt aan dit schandalige optreden van de Litouwse regering. Wij zijn er trots op dat de mensenrechten een van de fundamenteën van de Unie zijn. Dit is echter maar een zwak fundament als we deze rechten niet kunnen afdwingen in de lidstaten.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, miljoenen werknemers zijn gaan staken en manifesteren vandaag samen met het Grieks Arbeidersfront tegen de barbaarse maatregelen die zijn opgelegd door het kapitaal, de Griekse regering, de Europese Unie en het IMF.

Deze maatregelen zijn nieuw noch tijdelijk. Zij maken deel uit van de meedogenloze toepassing van het kapitalistische ontwikkelingsmodel dat tot crises leidt. Zij hebben tot doel de winst van de Griekse en Europese plutocratie veilig te stellen en de toepassing van het Verdrag van Maastricht voort te zetten. Zij maken deel uit van de strategie van Lissabon en de EU 2020-strategie. Daarom leiden ze ook tot een impasse.

Wij zeggen echter dat er een oplossing is. Deze gang van zaken is geen eenrichtingverkeer. De oplossing is gelegen in het hergroeperen van de arbeidersbeweging en in een ontwikkeling die in het teken staat van de behoeften van degenen die de rijkdom produceren. De oplossing is gelegen in de socialisering van de monopolies en volksmacht. Deze beweging kan niet tot stilstand worden gebracht door provocaties, noch door de chantage van de Griekse regering of door dergelijke moorddadige acties zoals die vandaag in Athene hebben plaatsgevonden en die allen diep geschokt hebben.

Wij geloven dat het Griekse volk zal zegevieren in zijn strijd.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ondanks de smakeloze vertekening van culturele symbolen en ondanks artikelen van twijfelachtige objectiviteit waarin wordt verwezen naar verouderde stereotypen, zou ik enkele uren geleden gezegd hebben dat het Griekse volk bereid was om zijn nieuwe socialistische regering te steunen in haar strijd voor economisch en sociaal herstel, ook al heeft de Raad

verzuimd om de Griekse economische crisis aan te voelen als een groot Europees probleem en ook al heeft de Commissie verzuimd om haar als botsproef te gebruiken voor de Europese samenhang.

In het licht van de tragische gebeurtenissen van de afgelopen paar uur in Athene, waar drie mensen zijn omgekomen door het geweld dat ontstond naar aanleiding van de harde economische maatregelen, roep ik nu de recente woorden van de heer Rasmussen in herinnering: de afwaardering van de langlopende staatsleningen van Griekenland naar junkstatus is een veroordeling van de politiek van prevaricatie. Ik denk dat de leden van het Europees Parlement zeer dringend hun strijd voor samenhang moeten versterken.

Ik hoop dat wat Griekenland vandaag, enkele uren geleden, is overkomen, niet besmettelijk zal blijken te zijn, en ik hoop dat dit juist het begin zal markeren van een eensgezinde inspanning om de Europese identiteit te vormen door solidariteit en partnerschap.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, een paar dagen geleden hebben we het 120-jarig bestaan van de eerste mei als Internationale Dag van de Arbeid gevierd.

Arbeiders over de gehele wereld hebben gedurende die 120 jaar onophoudelijk een even heroïsche als harde strijd gevoerd voor hun rechten en voor de emancipatie van arbeid. Ze hebben gevochten voor een maatschappij waar werken niet langer uitbuiting betekent, een maatschappij waarin de creatieve vermogens van de mens volledig tot uitdrukking kunnen komen in zijn werk. In die 120 jaar hebben arbeiders vastberaden verzet geleverd en daarbij niet alleen grote overwinningen geboekt maar ook pijnlijke nederlagen geleden. De eerste mei en de universele boodschap die deze dag uitdraagt, is een reactie op gewelddadige repressie, eindeloze strijd, offers en verkwiste levens. Telkens wanneer het volk erin slaagde vrijheden te veroveren is de eerste mei in betekenis toegenomen; en telkens wanneer de omstandigheden het grootkapitaal in staat stellen een offensief in te zetten heeft deze dag aan betekenis ingeboet. Dat laatste is wat er nu in de Europese Unie gebeurt. We zien dat in Griekenland, in Portugal en in zoveel andere landen.

We moeten stilstaan bij al de strijd die is geleverd en niet aanvaarden dat de uitbuiting blijft toenemen. Het is tijd dat er respect wordt opgebracht voor de waardigheid van al degenen die werken en welvaart creëren.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de aandacht van dit Parlement vestigen op een zeer urgente zaak. Een jonge Ier en EU-burger, Michael Dwyer, is iets meer dan een jaar geleden in Bolivia doodgeschoten. Veel waarnemers menen dat hij is vermoord. Toch heeft de familie van Michael, die hier vanavond bij ons in dit Parlement aanwezig is, tot nu toe geen antwoord gekregen op de vraag hoe en waarom hij is overleden.

De enige officiële informatie die is vrijgegeven, is dat hij is overleden doordat hij betrokken was bij een vermeend plan om de president van Bolivia te vermoorden. Dit past helemaal niet bij iemand die uit een liefdevolle, zorgzame en apolitieke familie komt. Het echte probleem is hier echter dat de informatie die van de Boliviaanse autoriteiten komt, niet kan worden vertrouwd. Hun versies van de gebeurtenissen spreken elkaar volledig tegen, of het nu gaat om het forensisch bewijsmateriaal, het ballistisch bewijsmateriaal of de argumenten die ze naar voren brengen.

Ik verzoek dit Parlement en de nieuwe hoge vertegenwoordiger van de EU voor buitenlandse zaken, Catherine Ashton, daarom om de inspanningen van de Ierse regering voor een onmiddellijk onafhankelijk onderzoek te ondersteunen. Ik vraag dit met de steun van alle Ierse leden van het Europees Parlement, ongeacht de partijen waartoe zij behoren. Zij zullen haar spoedig hierover schrijven.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Graag wil ik uw aandacht vestigen op een nationaal probleem. Bulgarije wordt bestuurd door een incompetente, maar populistische regering, die methoden hanteert die kenmerkend waren voor de jaren '30 van de vorige eeuw.

Het is veelzeggend dat de meest populaire politicus momenteel de minister van Binnenlandse Zaken is, gevolgd door de voormalige staatssecretaris in datzelfde ministerie, die nu de functie heeft van premier. Na de verkiezingen werden honderden vertegenwoordigers van de oppositie om politieke redenen ontslagen. De belangrijkste media staat onder druk. Politici worden op een brutale en demonstratieve manier gearresteerd of er worden absurde aanklachten tegen hen ingediend.

De openbare aanklagers lichten publiekelijk de hand met het beginsel dat iemand in principe verondersteld wordt onschuldig te zijn, en de ministers oefenen druk uit op de rechterlijke macht en spreken voor de televisiecamera's hun veroordelingen uit. Een nieuwe wet biedt de mogelijkheid om op basis van afgeluisterde gesprekken en anonieme getuigenverklaringen een vonnis uit te spreken. Men werkt aan de oprichting van een buitengewoon tribunaal dat officieel het Gespecialiseerde Gerechtshof heet. Er wordt angst gezaaid.

Jaren achtereen werd van Bulgarije een grotere inzet gevraagd om de criminaliteit aan te pakken. Tegenwoordig is van een dergelijke inzet ontegenzeggelijk sprake, maar de strijd tegen de criminaliteit gaat geleidelijk over in een strijd tegen de democratie. Het Europees Parlement is gevoelig voor de schending van democratische principes, vrijheden en mensenrechten waar ook ter wereld. Dat zou ook het geval moeten zijn wanneer daarvan in een van de lidstaten sprake is.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de financiële crisis, werkloosheid, een groeiend begrotingstekort en toenemende staatsschuld vormen tegenwoordig de grootste uitdagingen voor de volkeren van Europa. Ik moet echter ook de aandacht vestigen op de corruptie, die kenmerkend is voor de Midden-Europese landen maar in Hongarije bijzonder ernstige vormen aanneemt, en die de crisis verder heeft verdiept en ons land vanwege extra leningen in nog grotere schulden heeft gestort. De nu aftredende socialistische regering van Hongarije heeft de Hongaarse economie in een onhoudbare situatie gebracht, aangezien er geen investering van overheidsgeld of overheidsopdracht plaatsvond zonder corruptie, of het nu ging om een snelweg, de renovatie van een brug, parkeerplaatsen, de gezondheidszorg of een aanbesteding gefinancierd met binnenlandse- of met EU-gelden. De partij Jobbik roept de nieuw gekozen Hongaarse regering op strikte anticorruptiewetgeving op te stellen en na te leven, en daartoe willen we naar aanleiding van de crisis eveneens de andere EU-lidstaten aanzetten. Jobbik gelooft dat het politieke openbare leven wel mogelijk kan worden verschoond van corruptie.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Dank u, mijnheer de Voorzitter. Op 8 mei viert Europa de overwinning op het nazisme. Maar, dames en heren, ik heb onaangenaam nieuws. Dit jaar hebben in Letland veteranen van de Waffen SS, met de stilzwijgende toestemming van de autoriteiten, op 16 maart in Riga een vlaggenparade gehouden ter herdenking van de dag waarop het Letse SS-legioen werd opgericht. Al twintig jaar zijn wij er als oppositie niet in geslaagd hier iets tegen te doen. Europese regeringsleiders doen alsof er niets aan de hand is. Strafbataljons van de SS hebben in Letland 130 dorpen vernietigd en in Letland, Wit-Rusland, Polen en Rusland meer dan 150 000 mensen vermoord. Tegenwoordig worden ze echter als helden herdacht in Letland. De angstige stilte van de lidstaten van de Europese Unie is een misdrijf tegen de miljoenen mensen die in de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen. Dit is uiterst belangrijk. Dank u.

Iuliu Winkler (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de geschiedenis heeft ons geleerd dat uit crises vooruitgang kan voortkomen. Onder druk kunnen nieuwe ideeën ontstaan, waardoor innovatieve mechanismen worden gecreëerd om ontwikkeling teweeg te brengen en de fouten die tot de crisis hebben geleid, te voorkomen.

Ik wil graag twee van zulke ideeën naar voren halen die zouden kunnen leiden tot zinvolle instrumenten. Als we willen dat de EU een mondiale speler van betekenis blijft, moet er een Europees monetair fonds en een Europees kredietbeoordelingsbureau worden opgezet. Ofschoon dit een grote institutionele inspanning vereist, is het de moeite van het proberen waard, gezien onze belangen op de lange termijn. We kunnen er allemaal zeker van zijn dat de toekomst nieuwe crises zal brengen.

De Europese sociale markteconomie en de gemeenschappelijke munt zijn hoekstenen van de wereldeconomie en het mondiale financiële systeem. De oprichting van een 'Europees IMF' zou kunnen zorgen voor de handhaving van het Stabiteits- en groeipact, en een Europees kredietbeoordelingsbureau zou zijn beoordelingen kunnen maken op basis van een werkelijk begrip van de Europese economieën. Beide ideeën moeten serieus worden besproken, en naar mijn mening zou een positief besluit het verstandigst zijn.

Corina Crețu (S&D). – (RO) De laatste tijd zijn we getuige van een alarmerende groei van extreemrechts en van radicalere xenofobe en racistische attitudes. De regionale verkiezingen in Italië en Frankrijk en de verkiezingen voor het Hongaars parlement bevestigden het groeiend succes van extremistische bewegingen die gevaarlijk nationalistische, anti-Europese of agressieve boodschappen verspreiden en die zich tegen nationale minderheden of buurlanden richten. Dit is niet wat we wilden voor een verenigd Europa en ik denk evenmin dat dit een oplossing is voor de problemen van de Europese burgers.

Ik wil mijn bezorgdheid uiten over de verspreiding van vijandige berichtgeving in de buitenlandse media over Oost-Europeanen, en in het bijzonder over Roemenen. Deze berichtgeving heeft nu de vorm van extremistische retoriek aangenomen. De Franse televisie beledigt de Roemenen in algemene zin, terwijl een kandidaat van de Spaanse Volkspartij bij de gemeenteraadsverkiezingen in Barcelona zijn campagne voerde met de slogan "Wij willen geen Roemenen".

Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om alle verantwoordelijke fracties in het Europees Parlement op te roepen om hun krachten te bundelen en dit gevaarlijke fenomeen in de Europese Unie aan te pakken.

Kriton Arsenis (S&D). - (EL) Allereerst wil ook ik mijn medeleven betuigen met de families van de slachtoffers van de aanvallen van vandaag in Athene.

Ik kom terug op het vraagstuk van de klimaatverandering en wil zeggen dat 35 000 vertegenwoordigers van de inheemse bevolkingen van de wereld in Cochabamba in Bolivia bijeen zijn geweest en de vinger op de zere plek hebben gelegd. Zij vragen ons dat wij ons op de conferentie van Mexico juridisch verbinden tot vermindering van de uitstoot, en ze hebben gelijk. Wij mogen dit besluit niet langer uitstellen.

De Europese Unie moet onmiddellijk en officieel toezeggen dat zij de uitstoot tot 2020 met 30 procent zal verminderen. Daarmee zal verandering worden gebracht in de dynamiek van de onderhandelingen, die inderdaad zijn gestokt. Het risico bestaat nu dat het besluit over de vermindering van de uitstoot wordt uitgesteld tot na Mexico en er geen datum en geen tijdschema worden vastgesteld.

In het Parlement kunnen wij veel meer doen. Er is reeds besloten tot 2020 de voetafdruk van het Europees Parlement met 30 procent te verminderen. Wij moeten de lidstaten de weg wijzen door onze voetafdruk met 50 procent te verminderen.

Wij weten allen dat er heel veel marge is als het gaat om energiebesparing op de dagelijkse werkplek en om de vermindering van onze voetafdruk. Wij kunnen en moeten dat doen.

Elisabeth Köstinger (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, het Europees Parlement heeft de Commissie vandaag kwijting verleend voor 2008, en terecht. Het foutenpercentage bij betalingen uit de begroting van de EU is nog nooit zo laag geweest als in dat jaar.

Het aantal sectoren met een foutenpercentage boven de vijf procent – dat is dus boven de tolerantiedrempel – is in de afgelopen drie jaar gehalveerd. Alleen bij het Cohesiefonds laat de uitvoering zeer te wensen over, en daar moeten we meer aan doen. Ik wil met name de landbouw en de natuurlijke hulpbronnen noemen. Hier lag het foutenpercentage onder de twee procent, dat is dus ver onder de drempel. De toezicht- en controlestelsels leveren resultaten op.

In dit verband zou ik echter ook willen wijzen op de pretoetredingssteun voor Turkije, die in het kwijtingsverslag wordt genoemd. Een verhoging van de betalingen aan Turkije is meer dan dubieus, aangezien er geen meetbare criteria bestaan. Het is onaanvaardbaar dat derde landen geld van de EU krijgen zonder dat daarvoor criteria zijn vastgelegd. We moeten controleren wat er wordt betaald, en waarvoor, anders levert die steun niets op.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Artikel 11 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens definieert het recht op vakbondsactiviteiten als een mensenrecht. In schril contrast met deze bepaling heeft het Hongaarse militaire strafrecht vorige week Judit Szima, leider van een vakbond die tienduizend politieagenten vertegenwoordigt, een zware straf opgelegd voor een activiteit die, zowel in lekenogen als met de professionele blik van een jurist uitsluitend viel onder belangenbehartiging van werknemers en vakbondsactiviteiten. Ik benadruk dat dit niet is gebeurd in een of andere bananenrepubliek in de derde wereld, maar in een lidstaat van de Europese Unie. We spreken in deze zaal en in de commissies voortdurend over het feit dat met het van kracht worden van het Verdrag van Lissabon het engagement van de Europese Unie voor de mensenrechten sterker is geworden en dat de bescherming van rechten effectiever is geworden. Graag wil ik dat het geval Judit Szima een test wordt, een case study, waarbij we allen aandachtig volgen hoe men deze moedige vrouw, met de uitvoering van de Europese wetgeving op het gebied van mensenrechten, recht kan doen wedervaren en haar verloren waardigheid en broodwinning kan teruggeven.

Adam Gierek (S&D). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, wij worden in Polen geconfronteerd met een verdoken vorm van mensenhandel die welig tiert. Dat is zo omdat in mijn land de liberale en onmenselijke marktregels absolute prioriteit krijgen. In het kader van de privatisering van bezittingen van de voormalige Volksrepubliek Polen zijn de afgelopen jaren talrijke flats en zelfs volledige woonblokken, met inbegrip van hun huurders, verkocht die eigendom waren van overheidsbedrijven.

Deze huurders zijn in de meeste gevallen ouderen, die vaak ook ziek zijn en die geen recht van voorkoop hebben gekregen. Ze worden onder druk gezet met steeds hogere huurprijzen, komen in de schulden te zitten en worden vervolgens vaak uit hun woning gezet. Dit is een duidelijke schending van de fundamentele mensenrechten. We hebben bijgevolg behoefte aan passende wetgevende en uitvoerende instrumenten die de autoriteiten van de EU-lidstaten in staat stellen om efficiënt op te treden en de huurders van geprivatiseerde flats die vroeger eigendom waren van staatsbedrijven te beschermen. Er moet ook dringend steun uit overheidsfondsen worden vrijgemaakt om de slachtoffers van deze onmenselijke privatisering te helpen.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Dank u, mijnheer de Voorzitter. Ik neem het woord om een onrechtvaardigheid aan de kaak te stellen.

Geachte collega's, laten we onszelf niet wijsmaken dat de gewone man in Griekenland geen schuld heeft aan wat er in Griekenland is gebeurd. Wat er gebeurd is, en ook de financiële crisis daar, komt doordat er jaarlijks veertien, vijftien of zestien maandsalarissen worden uitbetaald en er ongehoorde pensioenvoorzieningen en privileges zijn zoals die nergens anders in de Europese Unie bestaan.

Tien jaar lang heeft Griekenland tegen de Europese Centrale Bank over de situatie gelogen. En nu, op dit moment, hebben de Europese leiders ermee ingestemd om Griekenland daarvoor, dus voor al die leugens en dat bedrog, met 110 miljard euro te belonen. Tegelijk zullen de landen die zich financieel voorbeeldig gedragen, zoals Bulgarije, zoals Estland, worden gestraft voor wat er is gebeurd, voor deze crisis, en zal hun toetreding tot de eurozone hoogstwaarschijnlijk worden uitgesteld.

Hier wordt met twee maten gemeten, wat noch de eurozone, noch de Europese Unie waardig is. Het is rechtvaardig als de schuldigen worden gestraft en de leiders van de eurozone Griekenland oproepen de eurozone te verlaten.

De Voorzitter. Hiermee is dit onderdeel beëindigd.

23. Groepsvrijstellingsverordening motorvoertuigen (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over:

- mondelinge vraag (O-0044/2010) van Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Adam Bielan, Heide Rühle en Kyriacos Triantaphyllides, namens de Commissie IMCO, aan de Commissie: Behartiging van consumentenbelangen binnen de interne markt via de concurrentiewetgeving voor de automobielsector (B7-0209/2010); en

- mondelinge vraag (O-0047/2010) van Sharon Bowles, namens de Commissie ECON, aan de Commissie: Groepsvrijstellingsverordening motorvoertuigen (B7-0210/2010).

Theodor Dumitru Stolojan, *ter vervanging van de auteur.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Commissie economische en monetaire zaken heeft deze vraag ingediend omdat zij met belangstelling de procedure heeft gevolgd voor de herziening van de groepsvrijstellingsverordening motorvoertuigen. Er moet eens goed worden nagedacht.

Zoals u weet zijn groepsvrijstellingsverordeningen heel belangrijke instrumenten voor het bedrijfsleven. Deze verordening is vastgesteld in 2002. Indertijd was de Commissie van mening dat er een oligopolide situatie in de Europese automarkt bestond, waarbij de zes grootste fabrikanten in Europa samen een marktaandeel van 75 procent hadden. Tegen deze achtergrond was de Commissie van mening dat de motorvoertuigensector niet in de algemene verticale vrijstellingsverordening mocht worden opgenomen, en daarom heeft zij een specifieke verordening vastgesteld.

Deze verordening verstrijkt op 31 mei 2010. De Commissie is nu van mening dat de markten voor de verkoop van nieuwe voertuigen zeer concurrerend zijn en dat de concentratieniveaus aan het dalen zijn. De Commissie stelt op grond van deze beoordeling dat een speciale groepsvrijstelling niet langer nodig is voor de verkoop van nieuwe auto's en bedrijfsvoertuigen. Zij stelt voor om uitsluitend een speciale groepsvrijstellingsverordening vast te stellen voor reparatie- en onderhoudsdiensten en voor de distributie van reserveonderdelen.

Het Parlement maakt zich zorgen over deze hervorming. Zoals u weet wordt de EU momenteel geconfronteerd met een uitzonderlijke financiële en economische crisis en zijn de werkloosheidscijfers hoog. De Europese automobielsector is een belangrijke sector van de Europese economie, die bijdraagt tot werkgelegenheid, innovatie en het concurrentievermogen van de gehele economie. We denken dat het noodzakelijk is om algemene voorwaarden vast te stellen om deze sector houdbaar te maken en in staat te stellen om economisch efficiënt en groen te blijven.

Tevens moet worden gewaarborgd dat de kleine en middelgrote spelers in deze markt gunstige voorwaarden genieten. We mogen de betekenis van kleine en middelgrote ondernemingen als werkgever en als leverancier van nabijheid niet vergeten. Diverse dealers van motorvoertuigen en reparatiebedrijven hebben echter ernstige

bedenkingen geuit tegen het nieuwe regelgevingskader, waarbij zij aanvoeren dat het tot een verdere verslechtering van het machtsverwicht tussen fabrikanten en de rest van de automobielketen zal leiden.

Commissaris Almunia, de Commissie economische en monetaire zaken vraagt u daarom op de eerste plaats welke resultaten van de marktanalyse de Commissie ertoe hebben aangezet de conclusie te trekken dat de primaire markt momenteel concurrerend is en dat de aftersalesmarkt nog steeds problematisch is?

Op de tweede plaats, hoe evalueert de Commissie het machtsverwicht tussen autofabrikanten en autodealers op grond van de huidige groepsvrijstellingsverordening motorvoertuigen en op grond van het voorgestelde wetgevingskader? Zijn er spelers die afzonderlijk of collectief een dominante positie hebben?

Op de derde plaats, hoe is de Commissie van plan om toe te zien op de evolutie van de marktmacht in de primaire markt en de aftersalesmarkt? Welke maatregel heeft de Commissie voor ogen, indien mocht blijken dat de mededingingsomstandigheden, in het bijzonder in de primaire markt, aanzienlijk zijn verslechterd?

Op de vierde plaats, wat is het verwachte effect van het nieuwe wetgevingskader op consumenten, in het bijzonder voor wat betreft de geboden prijzen en voorwaarden?

Op de vijfde plaats, met welke tijdens de raadpleging naar voren gebrachte opmerkingen van belanghebbenden is de Commissie van plan rekening te houden in het uiteindelijke wetgevingskader?

Is de Commissie, tot slot, bereid om te overwegen harmoniserende wetgeving voor te stellen op het gebied van de distributie, bijvoorbeeld door de richtlijn inzake handelsagenten te wijzigen, teneinde te waarborgen dat alle dealers in alle lidstaten van de EU profiteren van hetzelfde hoge niveau van contractuele bescherming?

Malcolm Harbour, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het doet mij groot genoegen om vanavond namens de Commissie interne markt en consumentenbescherming hier te mogen zijn om onze kant van de vraag te presenteren. Ik wil in het bijzonder onze collega's in de Commissie economische en monetaire zaken, die natuurlijk ten principale bevoegd zijn als het gaat om mededingingsvraagstukken, bedanken voor hun nauwe samenwerking met ons. Dit is namelijk duidelijk een element van het mededingingsbeleid dat ook van fundamenteel belang is voor de consumenten, en wij zorgen er van onze kant voor dat sommige van deze consumentenelementen heel goed worden vertegenwoordigd.

Allereerst denk ik dat de elementen van het voorstel van de Commissie die betrekking hebben op de verkoop-, onderhouds- en reparatiemarkt helemaal in overeenstemming zijn met de consumentenbelangen die we in onze commissie naar voren hebben gebracht. Daarbij gaat het niet specifiek om zaken die betrekking hebben op DG Mededinging, maar met name om gebieden die verband houden met informatie over onderhoud en reparatie. Ten aanzien daarvan hebben wij met de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid gewerkt aan de bepalingen inzake technische informatie gekoppeld aan milieunormen voor motorvoertuigen. Ik denk dat deze elementen, die in het nieuwe voorstel zijn versterkt, bijzonder welkom zijn, omdat ze de mededinging tussen onafhankelijke reparateurs en de markttoegang voor reserveonderdelen met gelijke kwaliteitsaanduidingen aanmoedigen. Openstelling van die markt is zeer welkom.

Ik denk dat het enige voorbehoud dat we onder uw aandacht willen brengen en dat is vervat in de resolutie waarover we morgen zullen stemmen, de kwesties met betrekking tot de beschikbaarheid van informatie betreft. Wij zijn er niet van overtuigd – u wilt ons misschien overtuigen, maar nog zijn we het niet – dat de richtsnoeren die u hebt gepubliceerd voldoende krachtig zijn of handhaafbaar zijn om te waarborgen dat deze technische informatie beschikbaar wordt, vooral omdat het voor autofabrikanten mogelijk zal zijn om die informatie beschikbaar te stellen in elektronische vorm, die, zonder passende software en zoekmogelijkheid, voor de reparateur wel eens minder waardevol zou kunnen zijn dan wij verwachten.

Dit gezegd hebbende, wil ik nu iets zeggen over de kwestie van de verkoop, waarover de ondervoorzitter van de Commissie economische en monetaire zaken zojuist zo fraai heeft gesproken. Ik denk dat we, wat verkoop betreft, er veel minder van overtuigd zijn dat de Commissie ook echt rekening heeft gehouden met de zorgen van de consumenten. De Commissie economische en monetaire zaken heeft een heel belangrijke hoorzitting gehouden, waarin we van zowel dealers als vertegenwoordigers van consumenten hebben gehoord welke zeer reële zorgen zij hebben. Zij vrezen namelijk dat de waarborgen die in 2002 zijn ingevoerd om concurrentie in de verkoopmarkt te waarborgen – waarvan er vele, moet ik zeggen, zijn ingevoerd in antwoord op de zorgen die door dit Parlement naar voren waren gebracht – eenvoudigweg zijn weggevaagd door wat, in onze ogen, lijkt op nogal buitensporige ijver van uw kant om zaken te vereenvoudigen en het leven voor uzelf, als beheerder, eenvoudiger te maken.

Mogelijk zijn er problemen daarmee, maar ik wil u erop wijzen – en ik zou graag zien dat u keek naar het bewijsmateriaal dat in onze hoorzitting aan ons is voorgelegd – dat dealers en consumenten ernstige zorgen hebben over het direct onder de algemene groepsvrijstelling brengen van de distributie in de automobielsector. Er zijn duidelijke veiligheidskleppen ingebouwd in 2002 – wat nog niet zo lang geleden is, gezien de cyclus van de autodistributie – om het machtsverwicht tussen onafhankelijke dealers en fabrikanten te herstellen. Ik denk dat de dealers zullen zeggen dat dit in de loop van de tijd eigenlijk heel goed heeft gewerkt. Als je kijkt naar wat er in de markt is gebeurd, dan stel je vast dat zij inderdaad vinden dat dit zo is.

Commissaris, volgens mij was u toen nog niet hier, maar mag ik u er misschien toch aan herinneren dat de autofabrikanten hard hebben gelobbyd omdat zij deze bepalingen buitensporig vonden, maar dat de dealers ervoor waren? Wat hebben we nu? De dealers vertellen ons dat deze bepalingen te zwak zijn en de fabrikanten zeggen dat ze er heel blij mee zijn.

Ik vind dat u hiernaar moet kijken; ik zeg niet dat we dit proces moeten stopzetten, maar ik denk wel dat dit nu de juiste aanpak zou zijn, gezien het feit dat we nog maar een paar dagen verwijderd zijn van de tenuitvoerlegging ervan. Daarom verzoeken wij u in de resolutie van morgen om de laatste gegevens te bekijken, om naar de informatie te kijken. Ik wil ook vertellen dat commissaris Barnier, binnen de Commissie, op het punt staat om een verslag uit te brengen over de mededinging in de bevoorradingssector van de kleinhandel. De automobielsector moet daarvan deel uitmaken, en u moet daarnaar kijken, want we hebben behoefte aan een consistent beleid van de kant van de Commissie.

Op de tweede plaats wordt in de documenten die ik van uw diensten heb gezien, het volgende gevraagd: denkt u dat dit een voorbereiding is op de nieuwe generatie groene auto's, elektrische voertuigen en emissiearme voertuigen? Uw analyse bevat helemaal niets dat erop wijst dat u ook inderdaad een en ander hiervan hebt meegenomen.

We hebben nu het document van de heer Tajani. Mag ik u vragen om in het komende jaar naar het document van de heer Tajani te kijken, naar het document van de heer Barnier te kijken en ons gerust te stellen dat dit de juiste aanpak is? Ik denk dat als u dat doet, u hier enige geloofwaardigheid terugkrijgt. Ik geloof namelijk dat we nog steeds niet overtuigd zijn van wat u van plan bent te gaan doen.

Joaquín Almunia, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de huidige groepsvrijstellingsverordening motorvoertuigen vervalt op 1 juni van dit jaar en we moeten vóór die datum een nieuwe verordening aannemen. Het College van commissarissen heeft dit onderwerp op de agenda van zijn vergadering van 26 mei geplaatst.

Het voorstel dat we nu binnen onze diensten bespreken en dat over een paar dagen met onze kabinetten besproken zal worden – die de discussies binnen het college voorbereiden – is het resultaat van een grondige analyse van de sector. Het openbare raadplegingsproces ging in juni 2006 van start. Drie en een half jaar later, in december vorig jaar, publiceerde de Commissie het ontwerp voor de groepsvrijstelling en de richtsnoeren. De belanghebbenden, het Europees Parlement en de lidstaten zijn voortdurend nauw bij dit proces betrokken geweest en vele argumenten zijn in de overwegingen meegenomen. Er is ook een aantal debatten, workshops en initiatieven georganiseerd, onder andere in dit Parlement. De laatste daarvan vond op 12 april plaats in de Commissie economische en monetaire zaken. Wat zijn de voornaamste conclusies die getrokken kunnen worden uit dit langdurige raadplegingsproces?

In de eerste plaats hebben we wat positiefs geleerd, namelijk dat de Europese consumenten genieten van een levendige concurrentie in de autoverkoop. In onze jaarlijkse verslagen over autoprijzen hebben we verslag gedaan van 80 automodellen van ongeveer 25 fabrikanten – en de prijs is niet de enige factor waaruit we kunnen opmaken dat er een gezonde concurrentie bestaat. Er is ook meer keus dan 10 jaar geleden en er zijn voor elk type auto meer merken beschikbaar. In die omstandigheden is het moeilijk vol te houden dat één autofabrikant een overheersende rol zou kunnen spelen, afzonderlijk of samen met anderen.

In de huidige regelingen zijn sectorspecifieke regels opgenomen die in de tijd dat ze opgesteld werden – 2002 – zinvol waren. Er werd toen namelijk een fusiegolf in de automobielsector verwacht. Die fusiegolf is er niet gekomen en in plaats daarvan hebben we tegenwoordig veel concurrentie. Als we bij de distributie van voertuigen meer flexibiliteit toestaan, zullen de fabrikanten als gevolg van de voorgestelde veranderingen weer gemotiveerd worden de verkoopkosten van auto's te verminderen. Ik wil u er graag aan herinneren dat de distributiekosten gemiddeld 30 procent uitmaken van de prijs van een nieuwe auto. Als de fabrikanten die kosten beperken, verbeteren ze hun concurrentiepositie en kan de consument daarvan profiteren.

Ik ben me er zeer van bewust dat er ongerustheid bestaat over de voorgestelde veranderingen in verband met de verkoop van meerdere merken en contractuele bescherming van autodealers; u hebt allebei uw zorgen daarover geuit. Ik wil graag onderstrepen dat multibranding bestaat – en zal blijven bestaan – als daar in de realiteit van de markt behoefte aan is. Dat is het geval in landen met zeer grote dealers – bijvoorbeeld in het Verenigd Koninkrijk – die genoeg capaciteit hebben om verschillende merken te distribueren, en ook in dunbevolkte gebieden, waar het voor de dealers in economisch opzicht verstandig is vanaf dezelfde locatie verschillende merken te verkopen.

Zo was de situatie voordat in 2002 de groepsvrijstelling werd ingevoerd, en acht jaar later is de situatie nog steeds zo, maar ook toen was tweezijdige exclusieve distributie het meest voorkomende distributiemodel. Wat we hebben gemerkt is dat autofabrikanten steeds meer zijn overgegaan op andere vormen van distributie, zoals eigen verkooppunten.

De veranderingen in de distributie in Duitsland zijn bijvoorbeeld symptomatisch voor deze trend. Daar wordt 67 procent van de auto's via dealernetwerken verkocht, terwijl dat nog 90 procent was voordat de verordening in 2002 van kracht werd. We hebben desondanks rekening gehouden met de ongerustheid die tijdens de raadplegingen en ook in dit Parlement is geuit, en een aantal waarborgen met betrekking tot multimerkdealers ingevoerd.

Verder wil ik graag onderstrepen dat wij een overgangsfase voorstellen waarin voor de autodistributiemarkt de huidige verordening tot eind 2013 van kracht blijft, zodat dealers die in een multimerkstrategie geïnvesteerd hebben, voldoende tijd krijgen om die investeringen af te schrijven.

Dan de reden waarom wij voorstellen de clausules waarmee dealers contractuele bescherming geboden wordt, af te schaffen. Wij stellen dat voor omdat mededingingsrecht geen geschikt instrument is om een gebrek aan evenwicht tussen de partijen bij een overeenkomst aan te pakken. Dit soort problemen hoort thuis in het handelsrecht.

In een markt met open en vrije concurrentie als de automarkt behoort het mededingingsrecht zich niet in te laten met het machtsvenwicht tussen de verschillende partijen bij een overeenkomst. Dat zou opdringerig zijn. We moeten de juiste verhoudingen in acht nemen als we ons bemoeien met de manier waarop de markt werkt.

Tijdens het raadplegingsproces hebben we ook andere, misschien minder positieve dingen geleerd, namelijk dat in tegenstelling tot de prijzen van auto's de kosten van reparaties de laatste jaren over het algemeen zijn gestegen. Reparatie en onderhoud zijn voor de consument heel belangrijk: niet alleen vanwege de veiligheid en betrouwbaarheid van de auto, maar ook omdat de reparatiekosten 40 procent uitmaken van de totale kosten van autobezit. Helaas zijn zelfstandige garages nog steeds minder concurrentiekrachtig dan erkende reparateurs vanwege een aantal beperkingen, bijvoorbeeld beperkte toegang tot reserveonderdelen en technische informatie. Daarom is onze hervorming erop gericht zelfstandige garages een betere toegang tot reserveonderdelen en technische informatie te verschaffen en te voorkomen dat ze door de invoering van andere, nieuwe werkwijzen van de markt uitgesloten worden. Dat zal leiden tot een betere kwaliteit van reparaties en lagere prijzen.

Ten slotte ben ik er absoluut van overtuigd dat het nieuwe raamwerk gunstiger zal uitpakken voor de consument. Het is onze voornaamste prioriteit de concurrentie te vergroten daar waar dat het hardst nodig is: bij de nazorg, dus bij reparatie en onderhoud. Autofabrikanten verkeren misschien in een sterke commerciële positie tegenover dealers, maar tussen hen onderling bestaat er een hevige concurrentie, en het is op dit moment niet nodig om ten behoeve van het behoud van mededinging inzake dit soort overeenkomsten af te wijken van de groepsvrijstellingsverordening voor verticale overeenkomsten die onlangs door de Commissie is goedgekeurd en die aan het eind van deze maand eveneens van kracht zal worden. Ik wijs erop dat de Commissie, en in het bijzonder mijn diensten van DG Mededinging, de sector nauwkeurig in het oog zullen houden. Er hoeft niet aan getwijfeld te worden dat de Commissie vastbesloten is de mededingingsregels te handhaven en de noodzakelijke maatregelen te nemen als er ernstige overtredingen of tekortkomingen geconstateerd worden.

Othmar Karas, namens de PPE-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, we hebben al heel veel standpunten gehoord. Met deze mondelinge vraag en met de resolutie willen we autohandelaren, dat zijn kleine of middelgrote ondernemingen, een stem verlenen, omdat de Commissie de afgelopen jaren onvoldoende heeft geluisterd naar deze sector. Tijdens de raadpleging hebben met name autohandelaren bezwaren en zorgen naar voren gebracht, omdat ze niet op voet van gelijkheid worden

behandeld met fabrikanten. Men had het over gebrek aan rechtszekerheid, over een afname van de mededinging door de problemen voor kleine autohandelaren, maar we krijgen geen antwoord.

Ik doe een beroep op u. Het is één minuut voor twaalf. Tot 26 mei heeft u nog 21 dagen de tijd. Profiteer daarvan. Verwerk de resolutie die het Parlement morgen zal aannemen in uw verordening. Op die manier kunt u de autohandelaren tegemoetkomen zonder echt van koers te moeten veranderen. Ik verzoek u het Parlement serieus te nemen, houdt rekening met de zorgen en bezwaren van autohandelaren en van het midden- en kleinbedrijf, en pas uw verordening aan!

Olle Ludvigsson, *namens de S&D-Fractie*. – (SV) Mijnheer de Voorzitter, ik zou in dit debat vier kwesties willen beklemtonen. Ten eerste bestaat spijtig genoeg de neiging om kleine en grote ondernemingen in de automobielsector tegen elkaar uit te spelen. Hoewel ze tot op zekere hoogte verschillende belangen hebben, moeten we ons in de eerste plaats concentreren op het tot stand brengen van een regelgevend kader dat ervoor zorgt dat ze effectief samen kunnen werken.

Ten tweede is het een zeer goed teken dat de mededinging op de markt van nieuwe voertuigen het voorbije jaar is toegenomen. Dat is een goed voorbeeld van het feit dat geen enkele markt onmogelijk is en er op lange termijn heel wat kan worden bereikt met maatregelen ter versterking van de mededinging. Hopelijk kunnen we in de toekomst een even positieve ontwikkeling zien op de vervolmarkt.

Ten derde is het belangrijk dat de Commissie zeer actief volgt hoe de mededinging op de markt van nieuwe voertuigen zich ontwikkelt. Die ontwikkeling zou constant moeten worden gevolgd. Alle belanghebbenden zouden zo snel mogelijk definitieve informatie moeten krijgen over de regels die vanaf juni 2013 zullen gelden.

Ten vierde zouden we een intensiever debat moeten voeren over de manier waarop we zullen omschakeling naar groene, milieuvriendelijkere auto's plaats zullen doen vinden. Dat is een absoluut noodzakelijk proces. Enerzijds moeten de mededingingsregels flexibel zijn met betrekking tot de subsidies die nodig zijn om elektrische auto's en andere milieuvriendelijkere alternatieven hun plaats te kunnen laten veroveren op de markt, en anderzijds moeten de regels verzekeren dat milieuvriendelijke auto's niet benadeeld worden in de detailhandel of op de vervolmarkt.

Cristian Silviu Buşoi, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de aankoop en het onderhoud van een auto worden geacht te behoren tot de belangrijkste huishoudelijke uitgaven. Het doel van het mededingingsbeleid is nu juist om de consument keuzevrijheid en toegang tot goedkopere en beter betaalbare producten te waarborgen.

Als lid van dit Parlement, en dus als vertegenwoordiger van EU-burgers die ook consument zijn op de automarkt, ben ik zeer verontrust over de herziening van de groepsvrijstellingsverordening motorvoertuigen en over de gevolgen ervan voor de consument. Ik heb heel goed en aandachtig geluisterd naar de argumenten van de commissaris. De commissaris zegt dat de specifieke verordening in deze sector niet meer nodig is voor de verkoopmarkt, omdat er aanwijzingen zijn dat de mededingingsdoelstellingen zijn bereikt en er voldoende concurrentie is.

Ik zou in principe niet tegen de afschaffing van de groepsvrijstelling voor deze sector zijn als dat geen risico's zou opleveren voor de consument. We zouden de overgangperiode van drie jaar moeten gebruiken om het effect te meten van de beslissing om de verkoop uit te sluiten van de groepsvrijstelling. Het verschijnsel van de dominantie van grote autofabrikanten kan niet ontkend worden. Ik zou graag van de Commissie willen horen hoe zij ervoor wil zorgen dat die grote fabrikanten geen misbruik maken van hun marktaandeel en zodoende de keuzevrijheid die de consument zou moeten hebben op hun markt, beperken.

Ik wil ook graag mijn steun uitspreken voor het voorstel om de specifieke groepsvrijstelling voor reparatie en onderhoud te handhaven. Die markt is minder concurrerend gebleken dan de verkoopmarkt. Wat betreft de nazorg maak ik mij vooral zorgen om de gevallen waarin consumenten onnodig vastzitten aan een bepaalde autoreparateur. Dat kan komen doordat zelfstandige reparateurs onvoldoende toegang hebben tot de noodzakelijke technische gegevens of doordat autofabrikanten de garantievoorzieningen verkeerd uitleggen.

Dat is een onaanvaardbare beperking van de keuzevrijheid die de consument zou moeten hebben, en ik verwacht van de Commissie dat zij met oplossingen komt om deze situatie te veranderen. Daarom nodig ik de Commissie uit wat meer duidelijkheid te verschaffen over de maatregelen die zij van plan is te nemen om deze voor de consument nadelige situatie te voorkomen.

Konrad Szymański, *namens de ECR-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Almunia, ongeveer 80 procent van de onderdelen van elke nieuwe auto wordt vervaardigd door onafhankelijke producenten. Autofabrikanten hebben op hun beurt een enorm commercieel voordeel ten opzichte van producenten van onderdelen en van onafhankelijke garages.

Wij moeten vandaag alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat de Europese automarkt niet opnieuw op een oligopolie begint te lijken. De Europese burgers moeten het recht hebben om hun auto-onderdelen vrij te kiezen. Zij moeten eveneens voor een onafhankelijke garage kunnen kiezen. Er zijn garanties nodig in verband met de toegang tot technische informatie. Wij moeten maatregelen nemen om te verhinderen dat deze garanties door producenten worden misbruikt. Erkende garages moeten ook het recht hebben om bij onafhankelijke producenten onderdelen te kopen. Dat geldt eveneens voor het gereedschap en de uitrusting die ze in hun herstellplaats gebruiken. Als er in de nieuwe verordening geen duidelijk gedefinieerde garantie wordt vastgelegd, zal het recht van de Europese klanten om vrij te kiezen – dat van essentieel belang is voor de markt – een utopie blijven.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, de Commissie industrie, onderzoek en energie pleit natuurlijk ook voor het beschermen van het midden- en kleinbedrijf. Mededinging is geen doel op zich, mijnheer de commissaris.

Wanneer we kijken naar de situatie van kleine dealers en van kleine garages zien we dat hun economische positie moet worden versterkt. Anders blijven vroeger of later alleen grote handelaren en grote garageketens over. Dat betekent bijvoorbeeld dat *multibranding* moet worden toegelaten. Dat betekent ten tweede dat garages en dealers alle informatie moeten krijgen over voertuigen en reparatievoorschriften. Ten derde betekent dit dat het mogelijk moet zijn om de nodige kennis te verwerven. We hebben het net over elektromobiteit gehad: garages moeten ook elektrische voertuigen kunnen onderhouden. Ten vierde moeten garages zeker weten dat hun investering beschermd wordt, hetgeen betekent dat hun contracten definitief moeten zijn, en dat contractuele bescherming wordt gegarandeerd. Ze moeten hun investeringen op de lange termijn kunnen plannen.

Frank Engel (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, laten we het over de realiteit van de autodealers hebben. Zowel in mijn land als in andere landen maken autodealers zich zorgen over de compleet scheve verhouding tussen hun eigen actiemiddelen en die van de fabrikanten. Verordening (EG) nr. 1400/2002 heeft iets van deze scheve situatie rechtgetrokken. Zonder die verordening zou de toch al ernstig door de crisis getroffen autodistributiesector met nog meer onzekerheid worden geconfronteerd op het vlak van investeringen en de commerciële richting die moet worden gevolgd.

Aan de eisen die fabrikanten aan dealers stellen zal door een groot aantal eenvoudige garagehouders simpelweg op geen enkele manier meer kunnen worden voldaan. Hoe dan ook gaat het hier niet om concurrentie, commissaris. Concurrentie is goed tussen autofabrikanten, maar niet tussen dealers of tussen dealers en fabrikanten. Het is niet de garagehouder op de hoek die een bedreiging kan vormen voor vrije concurrentie in Europa.

U hebt het over marktoverheersing, mogelijke overheersing. Prima, laten we het daarover hebben! Deze overheersing speelt niet tussen concurrerende fabrikanten, en ook niet ten opzichte van andere producenten. Zij speelt wél tussen fabrikanten en distributeurs, wat in de hele Europese Unie het geval is.

De Commissie neemt een op grote ondernemingen gebaseerd wetenschappelijk standpunt in, terwijl het juist gaat om een enorm aantal kleine spelers, die maar één ding willen: een beetje vrijheid, een beetje zekerheid tegenover de autofabrikanten, wier praktijken ten opzichte van hun dealers ronduit schandalig beginnen te worden hier en daar. Het is David tegen Goliath, met de kanttekening dat de Commissie er deze keer blijkbaar zeker van wil zijn dat Goliath absoluut wint.

De toon en redenering achter de afschaffing van de vrijstellingsverordening zijn fout. Ze zijn verkeerd; ze zijn aan het verkeerde adres gericht. De interne markt en zeker het belang van de consument is niet gebaat bij een smallere manoeuvreerruimte voor, en minder rechtszekerheid en een lagere investeringsbereidheid bij garagehouders.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) De EU-automobielsector, waarvan zowel de fabrikanten van auto's als die van auto-onderdelen deel uitmaken, moet economisch efficiënt en innovatief blijven.

Gezien het feit dat de verkeersveiligheid wordt beïnvloed door de concurrentievoorwaarden op de auto-onderdelenmarkt, dringen wij bij de Commissie aan op de bevordering van een daadwerkelijke

mededinging op de onderdelenmarkt, zodat de prijzen van alle soorten reserveonderdelen economisch verantwoord zijn. Kopers moeten een voertuig tegen concurrerende prijzen kunnen kopen en vrij zijn in hun keuze van degene bij wie ze reparaties en onderhoud laten verrichten, ongeacht welk distributiesysteem de verkoper heeft gekozen.

Het toekomstige wetgevingskader moet ervoor zorgen dat het midden- en kleinbedrijf in de toeleveringsketen van de automobielsector van gunstige voorwaarden kan profiteren en eventuele toenemende afhankelijkheid van grote fabrikanten kan voorkomen. Ook dienen de nieuwe bepalingen van het algemeen groepsvrijstellingsstelsel in de automobielsector worden uitgebreid tot de categorie eindgebruikers om eveneens met leasing rekening te houden.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, uit de voorgaande interventies blijkt heel duidelijk dat het Parlement vooral zeer bezorgd is over het evenwicht tussen autoverkopers en autoproducenten, wat zich onvermijdelijk weerspiegelt in de diensten die consumenten krijgen.

De noodzaak van dit evenwicht is vooral duidelijk op kleine markten, in dunbevolkte gebieden, zoals Finland en elders in Noord-Europa. Voor ons heeft het bestaan van de koop en verkoop door autodealers met verschillende merken prioriteit en het is de belangrijkste voorwaarde voor het waarborgen van adequate toegang van consumenten tot de diensten van de autosector.

Finland heeft vijf miljoen inwoners en dit jaar worden er naar schatting ongeveer 100 000 auto's verkocht. Dat lijkt misschien een belachelijk klein aantal, maar daarom is het wel uitermate belangrijk dat deze wijzigingen *multi-branding* op geen enkele wijze in gevaar brengen.

De vorige verordening, die *multi-branding* in de autohandel waarborgde, was uitstekend, en daarom moeten wij ons afvragen waarom wij die in deze fase moeten wijzigen. Een ander belangrijk effect is dat het vermogen om consumenten in dunbevolkte gebieden te bedienen mogelijk verloren gaat en dat de mogelijkheid van consumenten om voertuigen in de eigen woonplaats te kopen in gevaar komt. Dat kan ook betekenen dat de kleinere merken alleen nog maar vertegenwoordigd zullen zijn in grote bevolkingscentra en op die manier zullen de consumenten aanzienlijk minder keuze krijgen tussen verschillende merken.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, u hebt nu naar ons geluisterd en je zou bijna kunnen zeggen dat dit het verschil is tussen praktijk en theorie. Ik doe een beroep op u en herhaal wat ik al in de lente van 2009 tegen de voorzitter van de Commissie heb gezegd.

Er zijn nog problemen voor dealers en voor het midden- en kleinbedrijf. We zitten in een financiële en economische crisis, de groei staat op de tocht en de werkgelegenheid wordt bedreigd. Het zou beter zijn om de bestaande verordening te verlengen. Een nieuwe verordening maakt al deze problemen alleen maar erger. Als iedere dealer nog maar één merk mag verkopen krijgen we te maken met het probleem van uiteenlopende regelingen in de lidstaten. We zijn tegen een vrijwillige gedragscodex en vóór een efficiënt mechanisme om de hand te houden aan de regels. We willen dat de grens van dertig procent voor de aankoop van reserveonderdelen wordt gehandhaafd, omdat erkende dealers daardoor meer keuzevrijheid krijgen.

De richtsnoeren zijn niet helder genoeg om de toegang tot technische informatie zoals die nu bestaat te handhaven. U hebt een aantal belangrijke contractuele clausules gewoon weggelaten, bijvoorbeeld de bepalingen inzake de opzegging en de termijnen die daarvoor gelden, de mogelijkheid om meerdere merken te verkopen, de overdracht van ondernemingen en geschillenregeling. Kiest u alstublieft ook partij voor het midden- en kleinbedrijf! Het recht om meerdere merken te verkopen maakt deel uit van de concurrentie en levert een bijdrage aan de consumentenbescherming. We willen meer concurrentie! Wie de mogelijkheden van het midden- en kleinbedrijf en van dealers beperkt, beperkt de concurrentie. Ik verzoek u om terdege rekening te houden met de wensen van de markt en van de bedrijven, alsmede met de resolutie van het Parlement. Maakt u gebruik van de 21 dagen die u nog resten!

Paul Rübig (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, eigenlijk hebben alle sprekers in het Parlement gepleit voor een mkb-vriendelijke aanpak. De sector van de toeleveranciers moet sterk zijn. Kleine toeleveranciers bieden veel werkgelegenheid. Niet alleen voor hen is het belangrijk dat concurrentie de basis van het systeem blijft, maar ook voor dealers, of ze groot zijn of klein. De concurrentie moet functioneren! Juist op de markt voor auto's heeft de consument daar volgens mij recht op. Anders wordt hij met een eenzijdig systeem geconfronteerd en kan hij niet meer vrij kiezen. Vrije keuze is belangrijk, met name op het platteland. We moeten deze producten en diensten overal op het platteland aanbieden. Daarom denk ik dat de heer Karas het uitstekend heeft samengevat: we hebben niet veel tijd meer, dus moeten we die efficiënt gebruiken.

Seán Kelly (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de eerste opmerking die ik wil maken is dat iedereen vindt dat de auto geen luxeartikel meer is maar een noodzaak. Dat realiseerde ik me twee week geleden, toen de vulkanische as ons trof, heel duidelijk. Ik moest door Europa en door Engeland reizen met de auto, de trein en de veerboot, en ik heb me nog nooit zo onafhankelijk en blij gevoeld als toen ik in mijn eigen auto zat.

Dus alles wat u kunt doen om de consument meer keus te bieden is heel belangrijk, maar het mag niet ten koste gaan van de kleine en middelgrote autohandelaren. Dat zijn meestal familiebedrijven in stadjes en dorpen. Ze doen veel voor iedereen, proberen aan de behoeften van de markt te voldoen en het is duidelijk dat ze in heel moeilijke omstandigheden moeten concurreren. Daarom ben ik het helemaal met de heer Karas en andere sprekers eens dat we met deze mensen rekening moeten houden en hun levensvatbaarheid moeten waarborgen.

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) Ik wil om te beginnen zeggen dat ik begrip heb voor alle inspanningen die worden ondernomen om consumenten in staat te stellen in volledige vrijheid hun eigen garagebedrijf te kiezen.

Aan de andere kant echter zie ik objectieve grenzen aan absolute vrijheid op dit vlak. Net zoals het niet in u op zou komen om een Europese Airbus voor onderhoud naar de werkplaatsen van Tupolev te sturen, is de eigenaar van eender welk automerk voor het onderhoud aan zijn auto aangewezen op de technologie en de werkmethodes van de producent.

Als een automobielproducent zijn klanten garantie biedt op zijn product dan heeft hij het recht om van de klant te vragen het onderhoud te doen uitvoeren overeenkomstig de door hem voorgeschreven procedures. Want indien een consument het onderhoud van zijn auto onderbrengt bij een garagebedrijf waarvan de werknemers niet over de benodigde kennis en vaardigheden beschikken, dan is er een risico op ondermaats onderhoud of misschien zelfs beschadiging van de auto. Willen we de consument beschermen, dan dienen we dus in te zien dat niet alle garages zomaar voor alle merken de vereiste onderhoudskwaliteit bieden kunnen. Ikzelf zou als klant de voorkeur geven aan een goed uitgeruste onderhoudswerkplaats met goed geschoolde werknemers voor mijn eigen concrete merk. Specialisering en goede verhoudingen met de producent zijn wel degelijk ook in het voordeel van de consument.

Joaquín Almunia, *vicevoorzitter van de Commissie.* - (ES) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wil ik u danken voor de voortreffelijke wijze waarop u dit debat heeft voorgezeten en wil ik alle afgevaardigden danken voor hun inbreng.

Ik wil u niet alleen danken voor uw inbreng vandaag, maar ook voor alle andere buitengewoon interessante en waardevolle bijdragen die zijn gedaan in de loop van wat, zoals ik in mijn vorige rede al heb gezegd, een langdurig proces van raadpleging is geweest, in alle richtingen – als u mij die opmerking toestaat. Er is raadpleging geweest niet alleen van het Parlement en de verantwoordelijke commissies voor vraagstukken met betrekking tot de automobiellindustrie, de concurrentie tussen distributeurs en consumentenzaken, maar ook van de lidstaten, van alle betrokken sectoren en in het algemeen van iedereen die zijn mening kenbaar wilde maken.

Elke regel en elk besluit op het gebied van mededinging is er uiteindelijk ten behoeve van de consument. Bij het maken van wetgeving op dit terrein gaat onze aandacht primair uit naar zijn belangen.

Wanneer consumenten op het punt staan om naar een dealer te gaan – wat voor alle consumenten en gezinnen een belangrijke stap is vanwege de grote uitgaven die ermee gemoeid zijn, zoals een van u terecht heeft opgemerkt – willen ze alles over prijzen en kwaliteit weten en willen ze kunnen vergelijken. En waarschijnlijk kan dat nu beter dan ooit tevoren. Consumenten willen ongehinderd en zonder belemmeringen die voortvloeien uit een gebrek aan concurrentie, hun keuze kunnen maken. Wij geloven dat die keuzemogelijkheid met de nieuwe verordening niet kleiner maar groter wordt. Zoals velen van u hebben gezegd, moeten consumenten zelf hun nazorg kunnen kiezen en zelf kunnen bepalen in welke garage ze hun auto laten repareren of nakijken. Consumenten willen dat garages over de juiste technische informatie, reserveonderdelen en noodzakelijke specificaties beschikken, of ze nu wel of niet aan de fabrikant van hun auto zijn verbonden.

Dit alles wordt met het huidige voorstel van de Commissie verbeterd. Het is echt allemaal verbeterd. Kijkt u alstublieft naar wat er in de tekst, het ontwerpvoorstel en de bijbehorende richtsnoeren staat. Op al die punten biedt de toekomstige regelgeving de consumenten meer voordelen dan de huidige.

Wat is er gebeurd met de kleine en middelgrote ondernemingen? Het is belangrijk om naar de mening van de mensen te luisteren, en dat doen we met veel aandacht en belangstelling. Dan bedoel ik de mening van iedereen, ook die van u natuurlijk.

Maar wat is er nu de laatste jaren met de kleine dealers gebeurd? Zijn ze in aantal toe- of afgenomen? Hebben ze van de verordening van 2002 geprofiteerd, en is het gemakkelijker voor ze geworden om het distributienetwerk, de distributiemarkt te betreden? Of zijn ze er juist door benadeeld en zijn ze op belemmeringen gestuit? Volgens onze ervaringen is eerder het laatste het geval. Dat was natuurlijk niet de bedoeling van degenen die de verordening hadden opgesteld en erover hadden beslist, maar het is wel wat de ervaring van de laatste jaren ons heeft geleerd. Dat willen we nu corrigeren.

Wat is er tot nog toe gebeurd met bepaalde garages en bepaalde fabrikanten van auto-onderdelen? Zij ondervinden problemen die met de nieuwe verordening en de nieuwe richtsnoeren zullen verdwijnen.

Daarom doen we dit voorstel voor een verordening en voor richtsnoeren die voor kleine ondernemingen over de hele keten meer mogelijkheden en kansen creëren – van fabricage van onderdelen tot autoreparatie.

Velen van u hebben verwezen naar dealers. De meningen van de dealers hebben mij niet alleen bereikt via schriftelijke adviezen en de verslagen van bijeenkomsten waaraan ik niet zelf heb deelgenomen, maar ik heb ook persoonlijk met ze gesproken, in een buitengewoon constructief gesprek. Niet alle dealers hebben dezelfde belangen. Er zijn grote dealers, die in sommige lidstaten een sterke marktpositie hebben, maar ook veel kleinere, die tevredener zijn met de regelgeving die we nu voorstellen dan met die welke sinds 2002 van kracht is, omdat ze hebben gezien dat bepaalde aspecten, die in 2002 niet zo door de wetgever waren bedoeld, niet in hun belang zijn geweest, maar het juist moeilijker hebben gemaakt om de concurrentie van grote dealers het hoofd te bieden.

En tot slot de opzegtermijnen. We zorgen voor bescherming. We voorzien zelfs in uitzonderingen voor gevallen waarin de huidige regelgeving – en dan bedoel ik zowel de voertuigverordening als de algemene verticale groepsvrijstellingsverordening – ondanks onze inspanningen als wetgevers nadelig uitwerkt op de mededinging. In die gevallen kunnen we afzien van toepassing van de regelgeving. Dat kunnen we doen voor de algemene verticale groepsvrijstellingsverordening en we zullen het kunnen doen voor de specifieke verordening voor voertuigen.

Ik deel dus uw zorgen. Maar ik geloof dat het voorstel voor een verordening daar beter aan tegemoet komt dan de vigerende regelgeving, niet omdat we nu slimmer zijn dan acht jaar geleden, maar simpelweg omdat we allemaal van ervaring leren. We moeten onze oren te luister leggen, maar het is ook belangrijk om van ervaring te leren.

De Voorzitter. Tot besluit van het debat is één ontwerpresolutie ingediend⁽²⁾ overeenkomstig artikel 115, lid 5 van het Reglement.

Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

George Sabin Cutaş (S&D), schriftelijk. – (RO) De aankoop van een auto is vaak de grootste huishoudelijke uitgavenpost in de Europese Unie, na de aankoop van een huis. Via de groepsvrijstellingsverordening motorvoertuigen stelt de Commissie voor om een eind te maken aan de huidige vrijstelling in de automobielsector en om algemene mededingingsregels in te voeren.

Ik denk dat als bepaalde clausules in de regelgeving voor de sector worden geschrapt, in het bijzonder die met betrekking tot de vrijheid om tot 70 procent van de verkoop te laten verlopen via tussenpersonen die verschillende automerken verkopen, het risico ontstaat dat tussenpersonen sterker van producenten afhankelijk worden, waardoor dan weer de concurrentie wordt beperkt en de consumenten minder keuzevrijheid op de Europese automarkt krijgen.

We bevinden ons in een situatie waarin een groot aantal tussenpersonen in de automobielsector, met name kleine en middelgrote ondernemingen, die toch al kwetsbaarder zijn, van de Europese markt zou kunnen verdwijnen, met als gevolg dat de gehele Europese auto-industrie wordt verzwakt.

---

(2) Zie notulen.

Daarom doe ik een beroep op de Commissie om de gevolgen van haar voorstellen te onderzoeken en daarbij rekening te houden met de structuur van de Europese automobielsector, waarin het midden- en kleinbedrijf een belangrijke rol speelt, en eveneens, zo nodig tegen het einde van de drie jaar verlenging van de huidige regelgeving een nieuwe verordening voor te leggen.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), schriftelijk. – (PL) In het kader van mijn bijdrage aan het debat van vandaag over de groepsvrijstellingsverordening motorvoertuigen wil ik u er graag aan herinneren dat de Commissie in 2009 een mededeling heeft gepubliceerd over het toekomstige kader van mededingingsrecht dat geldt voor de motorvoertuigensector. Daarin wordt de wetgevingsstrategie gedefinieerd voor de distributie en service na verkoop van motorvoertuigen na het verstrijken van Verordening (EG) nr. 1400/2002. Derhalve stelt zich nu het probleem van een gepaste reactie van de mededingingsautoriteiten met betrekking tot de toegang tot technische informatie, reserveonderdelen en erkende garages, alsmede met betrekking tot het misbruik van garanties. Ik zou bijgevolg willen vragen of de Commissie er zeker van is dat de oplossing die ze heeft toegepast een alomvattende bescherming van de mededinging in deze sector zal garanderen.

Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), schriftelijk. – (PL) De groepsvrijstellingsverordening motorvoertuigen is een buitengewoon belangrijk document voor de Europese Unie, omdat meer dan 3,5 miljoen mensen die werkzaam zijn in de Europese automobielsector, zowel op de primaire als op de secundaire markt, er rechtstreeks mee te maken hebben. Deze verordening heeft gunstige operationele voorwaarden geïntroduceerd, die de concurrentie op de automobiemarkt hebben versterkt. Hierdoor zijn nieuwe arbeidsplaatsen gecreëerd en heeft de markt zich doeltreffend en stabiel kunnen ontwikkelen, hetgeen in het belang is van consumenten, grote autoconcerns en onafhankelijke bedrijven. Wat ook erg belangrijk is, is dat ze de Europese consumenten een brede toegang tot diensten en goederen op de automobiemarkt garandeert. Het document is van bijzondere betekenis voor onafhankelijke autoreparateurs, die toegang moeten hebben tot technische informatie om doeltreffend te kunnen concurreren met erkende reparateurs, en voor onafhankelijke producenten van auto-onderdelen. Ik was zeer blij te vernemen dat de Commissie besloten heeft deze verordening te verlengen. In resolutie B7-0245/2010, roept het Europees Parlement de Commissie op om duidelijkheid te verschaffen over de kwesties die ik in een schriftelijke vraag aan de Commissie van 16 april van dit jaar aan de orde had gesteld, zoals de toegang tot technische informatie voor onafhankelijke producenten, en om een precieze omschrijving te geven van de begrippen 'onderdelen van vergelijkbare kwaliteit', 'originele onderdelen' en 'technische informatie'. Degenen voor wie de groepsvrijstellingsverordening motorvoertuigen bedoeld is, hebben, gezien hun niet geringe rol in de economie, duidelijke en precies geformuleerde wetgeving nodig.

24. Mededeling van de Commissie over kankerbestrijding: een Europees partnerschap (debat)

De Voorzitter. Aan de orde is het verslag (A7-0121/2010) van Alojz Peterle, namens de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, over de mededeling van de Commissie over kankerbestrijding: een Europees partnerschap (COM(2009)0291 - 2009/2103(INI)).

Alojz Peterle, rapporteur. – (SL) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, collega's, met dit verslag nemen we een politiek standpunt in over een van de moeilijkste problemen van de Europese Unie. Kanker verspreidt zich als een epidemie, wordt de meest voorkomende ziekte in de Unie en een op de drie burgers wordt hiermee geconfronteerd.

Ik ben blij dat het bij het begin van dit mandaat niet nodig is om de Commissie en de Raad op te roepen essentiële stappen te zetten in de strijd tegen kanker. We hebben namelijk duidelijke besluiten van de Raad uit juni 2008 en een ambitieus project: het Europees partnerschap voor kankerbestrijding, dat de Commissie in september 2009 heeft voorgesteld en het onderwerp is van dit verslag. Het is belangrijk op te merken dat we al volop in actie zijn gekomen. Met dit verslag ondersteunen we een van de meest ambitieuze doelstellingen van de Commissie, namelijk dat we binnen 10 jaar de last van kanker met 15 procent verminderen.

Ik ben ook verheugd dat het partnerschap werd ontwikkeld in overeenstemming met onze resolutie over de gezondheidsstrategie 'Samen werken aan gezondheid – een EU-strategie voor 2008-2013'. In die resolutie zetten we ons in voor gezondheid voor iedereen en gezondheid in alle beleidsdomeinen, en leggen we de nadruk op kankerpreventie.

Het is een verbazingwekkend en zorgwekkend feit dat de lidstaten gemiddeld maar 3 procent van hun gezondheidsmiddelen in preventie investeren. Dat cijfer lijkt wel een statistische fout, maar het betekent dat

in het gezondheidsbeleid van de lidstaten preventie niet heel ernstig genomen wordt. Hier is werkelijk een paradigmatische verschuiving naar meer preventie bij de strategische, technische, organisatorische en financiële aanpak nodig. Dat weten we, en we weten eveneens – dat is bewezen – dat een vroegtijdige opsporing van kanker het sterftecijfer aanzienlijk kan doen dalen.

Een tweede belangrijk woord in het verslag is 'ongelijkheid' en het gaat om verschillende soorten ongelijkheid. Het meest in het oog springt het zogenaamde 'Ijzeren Gordijn' tussen het oosten en het westen met grote verschillen tussen de overlevingskansen van kankerpatiënten, maar we weten ook dat er binnen de lidstaten grote verschillen zijn. Behalve verschillen in succesvolle behandelingen zijn er ook grote verschillen in frequentie, omvang, vroegtijdige opsporing, verschillen in palliatieve zorg en efficiënte rehabilitatie van kankerpatiënten.

Voor de burgers van de Europese Unie is het moeilijk om dergelijke verschillen bij de organisatie van kankerbestrijding te aanvaarden. Sommige lidstaten hebben nationale programma's, andere nog niet. Ook het verkrijgen van statistische gegevens over kanker verschilt nog erg. Hoewel alleen de Europese Unie dankzij het Verdrag van Lissabon de mogelijkheid heeft om ondersteunende maatregelen te treffen, is een gecoördineerde en goed georganiseerde aanpak op dat niveau van uitzonderlijk belang voor een doeltreffende kankerbestrijding. De uitwisseling van goede praktijken is ondenkbaar zonder aansporing van de Gemeenschapsinstellingen.

Het derde belangrijke woord in het verslag is 'partnerschap'. We kunnen enkel dichter bij het ambitieuze doel van de Commissie komen als we onze krachten zowel horizontaal als verticaal bundelen. Een eerste vereiste daarvoor is dat kankerbestrijding voortdurend op de politieke agenda van Europese en nationale instellingen blijft staan. Een nauwe relatie tussen artsen en patiënten is niet voldoende. Het is onze taak om bij te dragen tot een stevig politiek partnerschap, tot politieke wil, opdat wij in de hele Europese Unie meer momentum kunnen creëren.

Bij deze gelegenheid wil ik vooral ook de nadruk leggen op de rehabilitatie van kankerpatiënten. We zullen veel meer aandacht moeten schenken aan mensen die kanker hebben overwonnen, die niet gestigmatiseerd of afgeschreven mogen worden, maar de kans moeten krijgen om opnieuw volledig bij het maatschappelijke leven betrokken te worden en hun professionele carrière verder te zetten. Een belangrijk onderdeel van kankerbestrijding in Europa is tegenwoordig burgers nabijheid.

Ik wil ook graag de schaduwrapporteurs en iedereen die bij dit verslag heeft geholpen, bedanken voor hun aanzienlijke hulp.

John Dalli, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zie dat het Parlement nog steeds enthousiast is over het werk van de Commissie op het terrein van de preventie en beheersing van kanker en dat werk steunt. Ik ben daar heel blij om en ik ben dankbaar voor de inspanningen die met name door de rapporteur, de heer Peterle, voor dit verslag verricht zijn.

Krachtige maatregelen op Europees niveau kunnen op nationaal, regionaal en lokaal niveau aanzienlijk doorwerken, wat het potentieel van het Europees partnerschap voor kankerbestrijding onderstreept. Het succes van het partnerschap hangt voor een groot deel af van een actieve deelname van een groot aantal verschillende partners. Tot nu toe hebben lidstaten, gezondheidswerkers, kankerinstellingen en vertegenwoordigers van het bedrijfsleven geholpen bij het opstellen van de concrete voorstellen voor maatregelen die vóór het eind van 2010 genomen moeten worden, maar wij moeten nog afwachten of deze nieuwe manier van samenwerking zal leiden tot duurzamere maatregelen in de strijd tegen kanker. Ik hoop echt dat dat het geval zal zijn.

Algemeen wordt ernaar gestreefd meer langetermijndoelen te halen en beter gebruik te maken van de beschikbare hulpbronnen. Of deze doelstelling bereikt zal worden, hangt af van de inzet van alle partners en natuurlijk ook van de vraag of er voldoende financiële middelen bijeengebracht kunnen worden. De steun van het Parlement bij het veiligstellen van de noodzakelijke financiële middelen in de toekomstige Gemeenschapsbegroting voor gezondheidszorg zal essentieel zijn. In het verslag wordt verwezen naar een breed scala aan maatregelen voor geïntegreerde preventie en beheersing van kanker. Met veel van die maatregelen is al rekening gehouden bij het op poten zetten van het partnerschap uitgaande van de mededeling van de Commissie.

De vijf belangrijkste pijlers van het partnerschap zijn: bevordering van gezondheid en preventie van ziektes via bijvoorbeeld de promotie van de Europese code voor kankerbestrijding, screening en vroege diagnose om de aanbeveling van de Raad over kankerscreening beter ten uitvoer te kunnen leggen, uitwisseling van

beste praktijken in de kankerzorg, samenwerking bij en coördinatie van kankeronderzoek, en het beschikbaar stellen van vergelijkende informatie en gegevens over kanker. Een van de kerntaken van het partnerschap zal zijn lidstaten te helpen bij een betere ontwikkeling en tenuitvoerlegging van hun plannen met betrekking tot kanker.

Het is de bedoeling dat alle lidstaten geïntegreerde plannen inzake kankerbestrijding hebben als het partnerschap afloopt. Sommige maatregelen zullen voortbouwen op de uitkomsten van het goede werk dat tot nu toe gedaan is. Bij andere maatregelen zal er extra hulp nodig zijn. De Commissie staat klaar om alle steun die nodig is, te verschaffen. Bovendien zal de Commissie haar nauwe samenwerking met het Internationaal Centrum voor Kankeronderzoek voortzetten die ook een bijdrage levert aan het partnerschap. Ik moet ook het overkoepelende doel vermelden, namelijk het streven naar een betere integratie van gezondheidszaken in al onze beleidsinitiatieven. Ik zal dat opnemen met de betreffende collega's binnen de Commissie. We blijven ons natuurlijk sterk richten op preventie door middel van ons beleid inzake gezondheidsbepalende factoren, hetgeen een onderdeel is van de strijd tegen kanker. We zullen proberen zoveel mogelijk te bereiken met de beperkte middelen die we hebben, en ik ben erg blij met de krachtige steun van het Europees Parlement voor deze inspanningen.

Gilles Pargneaux, *namens de S&D-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Dalli, het zojuist door de heer Peterle ingeleide ontwerpverslag is een krachtige steunbetuiging aan de hoofdlijnen van de mededeling van de Commissie en ontleent zijn inspiratie tevens aan de resolutie van het Europees Parlement van 10 april 2008 over de strijd tegen kanker in onze Europese Unie.

Staat u mij toe mijn steun uit te spreken voor de doelstellingen van het door de Commissie beoogd Europees partnerschap voor een efficiëntere bestrijding van kanker, of het nu gaat om het belang van preventie en vroegtijdige opsporing, het uitwerken van een nieuw kankerpreventiemodel of vooral ook het terugdringen van de ongelijkheden en verschillen in de lidstaten.

Ik deel de ongerustheid en de zorg die in de mededeling van de Commissie en het ontwerpverslag tot uiting komen. Ik spreek mijn waardering uit voor het werk dat door de rapporteur, de heer Peterle, is verricht in het kader van het opstellen van dit verslag, en sta positief tegenover de compromisvoorstellen die zijn gedaan met betrekking tot de diverse amendementen.

Als schaduwrapporteur voor de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement wilde ik onder meer de klemtoon leggen op de volgende kwesties. Allereerst de toename van het jaarlijks aantal sterfgevallen door vormen van kanker die worden veroorzaakt door blootstelling aan kankerverwekkende stoffen op de werkplek, het belang van een betere toegang tot informatie over geneesmiddelen voor kankerpatiënten, de tenuitvoerlegging van de REACH-verordening en het regelmatig bijwerken van de lijst van bijzonder bedenkelijke stoffen, die ook kankerverwekkende stoffen omvat, het steunen van initiatieven ter voorkoming van de invoer van artikelen die kankerverwekkende chemische stoffen bevatten en ter versterking van de controle op de aanwezigheid van chemische stoffen binnen de Europese Unie, en tot slot het ontwikkelen van richtsnoeren voor een gemeenschappelijke definitie van invaliditeit die ook personen kan omvatten met chronische ziekten of kanker.

Dit zijn de kwesties die wij wilden aanroeren, waarbij wij overigens onze steun betuigen aan dit ontwerpverslag.

Antonyia Parvanova, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de heer Peterle graag feliciteren met het prima werk dat hij met dit verslag geleverd heeft. Daarmee heeft hij ervoor gezorgd dat de strijd tegen kanker een topprioriteit blijft op onze volksgezondheidsagenda. Ik hoef de cijfers niet te herhalen. We weten allemaal hoe hoog de volksgezondheids-, maatschappelijke en economische kosten voor de Unie zullen zijn als we dit probleem niet op een consequente manier aanpakken en de geëigende middelen niet inzetten, vooral om de verschillen tussen de lidstaten te overbruggen.

De hoge kosten van kanker bedreigen de duurzaamheid van onze gezondheidszorgstelsels, en de EU moet met het oog daarop absoluut het voortouw nemen en passende maatregelen treffen. Of we het nu hebben over preventie, diagnose, behandeling, onderzoek of informatieverstrekking: het gaat allemaal over partnerschap. We kunnen het grote probleem van kanker in Europa echter alleen effectief bestrijden als we ervoor zorgen dat alle belanghebbenden – in het bijzonder patiëntenverenigingen – er op de lange termijn bij betrokken zijn, als we zorgen voor een doelmatige uitwisseling van goede praktijken tussen lidstaten en als we garanderen dat er nauwlettend toegezien wordt op en steun verleend wordt aan het functioneren van een dergelijk partnerschap.

Ik hoop dat de Commissie haar rol goed vervult en ervoor zorgt dat het partnerschap de gestelde doelen haalt. Ik wil graag één punt benadrukken, namelijk de oproep aan de Commissie om gebruik te maken van het bestaand Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding en niet-overdraagbare ziekten aan het mandaat van dat Centrum toe te voegen. Ik denk dat de expertise en de aanbevelingen van het partnerschap daardoor zeker aan waarde zullen winnen.

Ten slotte wil ik opmerken dat er zorgvuldig gekeken moet worden naar de kwestie van tijdige en gelijke toegang tot preventie, diagnose en zorg, als we er tenminste voor willen zorgen dat de strijd tegen kanker ook bijdraagt aan een doel dat we allemaal in gedachten zouden moeten houden: de vermindering van de ongelijkheid in Europa op het gebied van de gezondheidszorg.

Commissaris, ik zie u morgen graag terug op de Europese Dag van de patiëntenrechten. Die is voor alle patiëntenverenigingen immers uiterst belangrijk en uw engagement is voor ons allemaal van belang.

Kartika Tamara Liotard, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – Voorzitter, commissaris en rapporteur, bedankt. Kanker is een verschrikkelijke ziekte, een ziekte waaraan, in het slechtste geval, niemand meer iets kan doen. Gelukkig kunnen wij wel iets doen. We leven steeds langer en naarmate we ouder worden, lopen we helaas een steeds groter risico om kanker te krijgen. Hoe grijzer de bevolking, hoe meer kankergevallen we kunnen verwachten. Daarom moeten alle lidstaten zich maximaal inspannen om een doeltreffende en sociale gezondheidspolitiek te voeren. Doelgericht, preventief middels preventieve screeningsprogramma's en betaalbare antikankermedicatie. Daar moeten we voor gaan.

Een ander punt waar we wél iets aan kunnen doen, is het grote aantal kankerverwekkende substanties in het milieu. Gif wordt verwerkt in woningen, denk aan asbest, gebruiksvoorwerpen en zelfs in onze voeding. De EU dient haar bevolking daartegen te beschermen, ongeacht of ze hierbij industriële belangen schaadt. Het belang van de burger, de gezondheid van de burger staat voorop!

Anna Rosbach, *namens de EFD-Fractie*. – (DA) Mijnheer de Voorzitter, kanker is een volksziekte waar we door intensief onderzoek zo langzamerhand heel wat vanaf weten. We weten nu dat het ontwikkelen van kanker genetisch bepaald kan zijn en dat ten minste één enzym een rol speelt bij het ontstaan van de ziekte. Ook stress, levensstijl, chemicaliën en virussen kunnen kanker veroorzaken. Dit jaar zullen naar verwachting bijna twee miljoen Europeanen aan deze ziekte overlijden. Kanker stopt dus niet bij de landsgrenzen. Daarom is het verheugend dat de Commissie het initiatief heeft genomen tot een ambitieus plan voor de bestrijding van kanker op Europees niveau. Ik heb twee vragen. Hoe staat de Commissie tegenover onderzoek? Kunnen de toegewezen financiële middelen effectief onderzoek garanderen, en welke prioriteit wordt daaraan gegeven? De Commissie wijst erop dat het aantal screeningsonderzoeken laag is ten opzichte van de doelstelling van de Raad en daarom is mijn tweede vraag: hoe wordt de ambitieuze doelstelling omgezet in werkelijke patiënten in onze landen? En is het realistisch dat we de aantallen screeningsonderzoeken in heel Europa kunnen verdubbelen?

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Allereerst wil ik de heer Peterle bedanken voor zijn werk aan dit verslag.

Volgens medische gegevens is kanker voor zowel mannen als vrouwen de op een na belangrijkste doodsoorzaak in Europa. De betrokkenheid van de Commissie bij het partnerschap dat is ingesteld voor kankerbestrijding, biedt nieuwe levenskansen aan personen die door deze vreselijke ziekte zijn getroffen evenals aan hun families. Het is essentieel dat we onze inspanningen op permanente samenwerking blijven richten, zowel bij het vergroten van specialistische expertise als bij het bedenken van oplossingen voor nieuwe uitdagingen die uit dergelijke gevallen voortkomen.

Het is dus noodzakelijk dat via het Europese partnerschap voor kankerbestrijding wordt gezorgd voor het juiste gebruik van middelen, vaardigheden en fondsen en die voor alle lidstaten beschikbaar te maken. Dit partnerschap moet ervoor zorgen dat de in de verschillende EU-landen bij de kankerbestrijding geboekte resultaten voor heel Europa beschikbaar worden gemaakt.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, de strijd tegen kanker moet altijd prioriteit krijgen. Ongeveer 30 procent van de kankergevallen kan worden vermeden, en als men de ziekte vroegtijdig opspoorst en meteen behandelt, kunnen de gevolgen ervan voor een belangrijk deel worden beperkt. Sommige vormen van kanker zijn geslachtsgebonden. Elk jaar wordt er bij 275 000 vrouwen borstkanker vastgesteld, en het aantal gevallen stijgt, zelfs bij jonge vrouwen. Jaarlijks worden 50 000 gevallen van baarmoederhalskanker gediagnostiseerd en elk jaar weer sterven er 25 000 vrouwen als gevolg deze aandoening.

Baarmoederkanker kan echter vrijwel geheel worden uitgebannen door overal vaccinatie- en screeningsprogramma's te implementeren. Daarom is het zo belangrijk dat de lidstaten hun programma's richten op *alle* vrouwen die vallen in de leeftijdsgroepen die bij deze programma's baat kunnen ondervinden. Daarnaast moeten er gezondheidsvoorlichtingscampagnes worden opgezet om mensen bewust te maken van het belang van een vroege diagnose en ze daarbij informatie te verschaffen over de beschikbare programma's en diensten. Ik ben daarom ingenomen met dit initiatief van de Commissie.

Elena Oana Antonescu (PPE). - (RO) Ik wil de rapporteur bedanken voor zijn goede werk. Volgens de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, is het aantal screeningsonderzoeken minder dan de helft van het minimale aantal onderzoeken per jaar dat verwacht zou mogen worden. Ik vind dat we ervoor moeten zorgen dat screeningsonderzoeken voor zoveel mogelijk mensen beschikbaar komen om dit streefgetal haalbaar te maken.

Onderzoek op dit gebied heeft vooruitgang mogelijk gemaakt bij het terugdringen van de onderzoekskosten en bij de verhoging van de nauwkeurigheid van de opsporing van kanker door middel van biomarkers. Een recente uitvinding waarvoor onlangs een prijs op de internationale expositie van uitvindingen te Genève is toegekend, maakt de opsporing van kanker in minder dan zes minuten mogelijk tegen kosten die nog geen euro bedragen. Het is een sensor die is uitgevonden door onderzoekster Ioana Raluca uit Stade (Roemenië), waarmee soorten kanker kunnen worden opgespoord voordat de symptomen merkbaar zijn, en die de hoogste precisie heeft van alle op de markt beschikbare methoden, waardoor een hoger percentage van succesvolle behandelingen mogelijk wordt.

Ik hoop dat de Commissie via het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek belangstelling voor deze uitvinding heeft en dat deze in aanmerking kan komen voor aanbeveling tot opnemning in diagnostische programma's.

Petru Constantin Luhan (PPE). - (RO) Het partnerschap dat vorig jaar door de Commissie is ingesteld, is een instrument van vitaal belang, daar kanker, na hart- en vaatziekten, de meest voorkomende doodsoorzaak is. Helaas bestaan er grote verschillen tussen de lidstaten in termen van kwaliteit van de medische zorg en toegang tot behandeling. Volgens recente statistieken hebben mensen in Zuidoost-Europese landen een twee keer zo grote kans om aan kanker sterven als mensen uit Scandinavische landen.

Ik vind dat we op Europees niveau, in het belang van de Europese burgers, grote verschillen in diagnose en behandeling tussen de EU-lidstaten moeten voorkomen. De Commissie moet geld uittrekken voor onderzoek op dit gebied. Successen als de uitvinding van de Roemeense Raluca-Ioana van Stade – namelijk een sensor die de aanwezigheid van kanker in het menselijk lichaam op moleculair niveau rechtstreeks via het bloed vaststelt met behulp van een eenvoudige procedure die in minder dan zes minuten kan worden uitgevoerd – moeten worden ondersteund en ten volle worden benut.

Olga Sehnalová (S&D). - (CS) Zoals reeds door vele sprekers voor mij werd gezegd, is er voor een daadwerkelijk doeltreffende kankerbestrijding een heel scala aan maatregelen nodig, van preventie en screening via tijdige diagnose en behandeling tot palliatieve zorg. Er is nog een ander uitermate belangrijk aspect van deze ziekte waar ik speciaal bij stil zou willen staan, namelijk de familieleden van patiënten die langzaam aan kanker ten onder gaan. De familiekring behoort voor ieder familielid een plaats te zijn van troost, steun en aanmoediging. Als men echter oog in oog staat met de steeds verder voortschrijdende ziekte, is dit een uitermate moeilijke opgave, en dus mogen de verwanten van patiënten niet aan hun lot worden overgelaten. Met andere woorden: als we het over kankerbestrijding hebben, dienen we ook na te denken over de voorwaarden voor een waardig afscheid. Die dient mijns inziens de vorm aan te nemen van zowel institutionele zorg, advisering van familieleden tijdens de langdurige periode van uiterst moeilijke thuiszorg, als van gespecialiseerde instellingen voor de verstrekking van deskundige en dan vooral menselijke zorg aan patiënten in de terminale fase van deze ziekte.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, naar schatting wordt elk jaar bij 3,2 miljoen Europese burgers de diagnose kanker gesteld, en het lijkt er helaas op dat er, als gevolg van de ouder wordende bevolking, een tendens is naar een jaarlijkse verdubbeling in de komende 20 jaar van het aantal burgers in Europa bij wie die diagnose wordt gesteld.

We moeten natuurlijk iets doen aan die plaag. Er zijn vele oorzaken van kanker. Ik wil hier naar voren brengen dat volgens mij roken, overgewicht, weinig fruit en groente, een gebrek aan beweging en excessief alcoholgebruik bijdragen aan het ontstaan van kanker. Het is van wezenlijk belang dat de strategieën ter bevordering van de gezondheid verbeterd worden en dat er voldoende geld in gestopt wordt, zowel op Europees als zeker ook op nationaal niveau. Vroege opsporing is essentieel. We hebben gezien dat dankzij

vroege opsporing nu nog veel mensen in leven zijn die het zonder vroege opsporing niet gered zouden hebben.

De Europese Unie kan door middel van kankeronderzoek een leidende rol spelen. Het is belangrijk dat er uit hoofde van het zevende kaderprogramma meer dan 750 miljoen euro uitgegeven wordt aan kankeronderzoek, en ik hoop dat er in de komende jaren nog meer financiering beschikbaar kan worden gesteld. Ik sluit af met hulde te brengen aan al die mensen, vooral in mijn eigen land, die kankerpatiënten zo uitstekend verzorgen.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, gezondheid is een groot goed dat we moeten koesteren. Kanker is overal ter wereld een probleem, ondanks de vooruitgang in de geneeskunde. Volgens ramingen van de WHO was in 2004 dertien procent van alle sterfgevallen aan kanker te wijden. In de EU krijgen ieder jaar ongeveer 3,2 miljoen mensen kanker. De belangrijkste vormen van kanker zijn longkanker, darmkanker en borstkanker. Met name bij oudere mensen kunnen screeningsonderzoeken een belangrijke bijdrage leveren aan de bescherming van de gezondheid. Ook hier geldt het principe: voorkomen is beter dan genezen. De goedkoopste strategie met de grootste kans op slagen is nu eenmaal screening.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Mijnheer de Voorzitter, het lijkt geen twijfel dat kanker een verschrikkelijke ziekte is die, zoals ze in mijn land zeggen, dodelijk is voor het land, omdat er dagelijks jonge en oude mensen aan sterven. De statistieken tonen aan dat één op de drie mensen kanker kan krijgen, en daar wordt iedereen bang van. Tegelijkertijd zijn er geweldige vorderingen gemaakt door de professoren, verpleegkundigen en artsen die deze ziekte behandelen. Toch is het belangrijk om in de toekomst meer geld te besteden, met name aan onderzoek.

De Europese Unie heeft in dit verband een belangrijke taak. Ten eerste moet zij zorgen voor onderzoeksgeld en ten tweede moet zij het onderzoek organiseren en met name de samenwerking bevorderen tussen de instellingen die dit onderzoek uitvoeren. Als we die taak serieus nemen zullen we in de toekomst meer vooruitgang boeken en zullen minder mensen kanker krijgen en aan de gevolgen ervan overlijden.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Verontschuldigt u me dat ik een iets persoonlijker relaas houd dan normaliter, maar terwijl we hier spraken over het programma tegen kanker en velen benadrukten wat voor vreselijke ziekte dit is en hoeveel mensen er aan sterven, moest ik terugdenken aan dezelfde periode vier jaar geleden toen ik zelf ook aan kanker leed en misschien wel een record had gebroken, zoals werd gezegd op de oncologieafdeling. Van top tot teen kwamen er veertien buisjes en slangetjes uit mijn lichaam en ik heb weken op de intensive care gelegen; en kijk me nu eens, ik ben lid van het Europees Parlement, voed mijn drie kinderen op en kan weer een volledig leven leiden. Met mijn eigen verhaal wil ik vooral andere vrouwen aanmoedigen, maar ook alle andere Europese burgers om deel te nemen aan screeningsprogramma's. Met mijn eigen verhaal wil ik tegen mijn lotgenoten die nu ziek zijn en tegen hun naasten en artsen zeggen dat ze nooit de hoop op mogen geven. Ik wens ze veel sterkte en ben in gedachten bij ze.

John Dalli, lid van de Commissie. – (MT) Mijnheer de Voorzitter, ik ben heel tevreden over het enthousiasme dat vandaag in het Parlement is getoond over ons optreden in deze gezamenlijke strijd tegen kanker. Ik dank de heer Peterle voor het verslag dat hij heeft opgesteld en ik wil ook mevrouw Morvai bedanken die zojuist gesproken heeft over hoop en over de positieve aspecten. Niet alles is verloren wanneer men deze ziekte krijgt. Er zijn diverse punten aan de orde gesteld en veel van de gedachten die u in het Parlement heeft geuit hebben een plaats gekregen in de mededeling van de Commissie. Ook kan ik u verzekeren dat de suggesties die u vandaag doet en de suggesties die in het verslag worden gedaan, zeer zorgvuldig zullen worden overwogen in ons activiteitenprogramma.

Ten aanzien van het milieuaspect kan ik zeggen dat het milieu een werkelijk belangrijke factor – zelfs een beslissende factor – is in de strijd tegen kanker. Toch moet ook gezegd worden dat de strenge normen die we momenteel in Europa hanteren een grote bijdrage leveren aan de vermindering van het aantal kankergevallen. Daarom moeten we ons nog meer inspannen om ervoor te zorgen dat deze strenge milieunormen worden gehandhaafd. Ook moeten we het belang van onderzoek blijven benadrukken. Nu de farmaceutische industrie deel uitmaakt van mijn portefeuille en van mijn verantwoordelijkheden als commissaris, zijn er veel meer mogelijkheden om met deze bedrijfstak samen te werken en het onderzoek wellicht beter te coördineren en aldus doeltreffender te maken.

Een van de pijlers waarop ik mijn werk de komende vijf jaar wil baseren betreft een zo groot mogelijke toegang tot de geneesmiddelen die op de markt zijn, want een van de grootste problemen die we in Europa hebben, is – zoals hier vandaag ook al is gezegd – de ongelijkheid in de gezondheidszorg. Dit is een aspect dat we in het bijzonder moeten waarborgen: de mogelijkheid van toegang tot de geneesmiddelen die op de

markt komen. Ik wil u nogmaals dankzeggen. Laat ik tot slot herhalen dat wij allen ons uiterste best moeten doen om de mensen te overtuigen van bijvoorbeeld het belang van preventie, van het belang van borstkankerscreening, waar vandaag herhaaldelijk over is gesproken. Het is van belang dat we, nu deze screenings in vele, zo niet alle, delen van Europa beschikbaar zijn, alle vrouwen er sterk toe aanmoedigen om aan dit onderzoek deel te nemen.

Alojz Peterle, rapporteur. – (SL) Ik moet zeggen dat ik vanavond echt heb genoten van het debat en ik bedank u hartelijk voor uw steun en uw attente woorden. Ik ben blij dat we in zulke grote mate dezelfde taal spreken en dezelfde doelstellingen nastreven. We zijn ons allen bewust van de algemene context en de oorzaken van deze ziekte, en evenzeer zijn we ons er allen van bewust dat wij de strijd tegen kanker gezamenlijk, als partners, moeten aanbinden.

Door tijdgebrek heb ik niets over een gezonde levensstijl kunnen zeggen. Ik ben ervan overtuigd dat wij, politici, op dat vlak een belangrijke voorbeeldfunctie zouden kunnen vervullen. We moeten een gezonde levensstijl ook promoten. Omdat mij een soortgelijke diagnose was gesteld als mevrouw Morvai, wil ik haar uit de grond van mijn hart feliciteren met haar overwinning. Ik geloof dat we op die manier bewijzen dat kanker niet noodzakelijk synoniem is met een doodsoordeel.

Ik dank vooral commissaris Dalli voor zijn aandacht en voor het feit dat hij sneller optreden heeft aangekondigd. Kanker heeft namelijk zijn eigen dynamiek en ook wij moeten dynamisch optreden. Ik bied de commissaris mijn diensten aan om onze samenwerking ook in de toekomst voort te kunnen zetten. Ik denk dat onze samenwerking tot nu toe voorbeeldig was en dat we samen veel meer kunnen bereiken.

Ik wil nog graag meedelen dat binnenkort opnieuw de groep van leden voor de strijd tegen kanker zal worden ingesteld, die in het vorige mandaat onder de naam MAC – *Members Against Cancer* bekend stond. Ik denk dat we deze keer, misschien zelfs met een sterkere groep, bijzondere nadruk op preventie en op het dynamisme van onze strijd zullen leggen. Iedereen hartelijk dank en een prettige avond.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), schriftelijk. – (EN) Het voorstel van de Commissie voor een partnerschap tegen kanker kan ik alleen maar met open armen ontvangen, gezien de grote bedreiging voor de Europese volksgezondheid die van kanker uitgaat. Ik sluit me volmondig aan bij de rapporteur die zijn hele verslag geënt heeft op preventie. Ik denk dat wat dat betreft alomvattende nationale kankerbestrijdingsplannen onmisbaar zijn. Verder ben ik een warm voorstander van meer samenwerking bij kankeronderzoek. We dienen de belangrijkste achterliggende oorzaken van kanker duidelijk in kaart te brengen om zo te kunnen bepalen wat er precies nodig is voor doeltreffende preventie. Alleen op die manier kunnen we daadwerkelijk preventief te werk gaan. Verder ben ik van mening dat het wijs zou zijn voort te bouwen op reeds bestaande initiatieven als de Europese code tegen kanker en de aanbevelingen van de Raad inzake de screening op borst-, baarmoederhals- en darmkanker, aangezien deze een goede basis vormen voor verdere maatregelen. Uiteraard blijft preventie zonder de benodigde financiële middelen slechts een vrome wens. Ik wil de lidstaten dan ook met klem vragen de nodige middelen vrij te maken voor de preventieplannen, want alleen op die manier komt de doelstelling van 15 procent minder nieuwe gevallen daadwerkelijk binnen handbereik.

Nessa Childers (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik ben zeer verheugd over dit initiatief en over de mogelijkheden die het de miljoenen Europeanen biedt die in de komende jaren waarschijnlijk door kanker getroffen zullen worden. Een van de belangrijkste doelstellingen die in dit verslag worden genoemd, betreft het drastisch verminderen van het aantal kankergevallen door ervoor te zorgen dat er in 2015 honderd procent dekking is wat betreft de screening op borst- en baarmoederhalskanker en kanker van de dikke darm en endeldarm en per jaar 125 miljoen onderzoeken op EU-burgers te verrichten. Het is ook onze taak als leden van het Europees Parlement om onze toegang tot de media en de kiezers te gebruiken om de Europeanen dringend te verzoeken gebruik te maken van die uiterst belangrijke controles. Er bestaat nog steeds een alarmerend gebrek aan kennis over zowel de risico's van kanker als de mogelijkheid gescreend te worden. Alleen door continue voorlichting daarover zal dit initiatief het succes kunnen hebben dat het nodig heeft en dat ook de Europese burgers nodig hebben.

Elisabetta Gardini (PPE), schriftelijk. – (IT) De strijd tegen kanker is een wereldwijde strijd. Ondanks de steeds grotere kennis over deze ziekte en de steeds betere behandelmethoden is en blijft deze strijd een uitdaging,

een uitdaging die we het hoofd moeten blijven bieden door onze beste middelen in te zetten, want de ziekte heeft verwoestende gevolgen, niet alleen in de zin van sterftecijfers, maar ook wat betreft de psychologische, sociale en economische aspecten ervan.

Het staat buiten kijf dat kankerbestrijding een alomvattende aanpak vereist, niet alleen in termen van onderzoek en behandeling, maar ook in termen van preventie. We moeten een kritische massa bereiken en omstandigheden creëren die waarborgen dat als één persoon resultaten boekt, iedereen daar de vruchten van plukt. Daarom is het belangrijk een Europees partnerschap voor kankerbestrijding tot stand te brengen dat de informatie-uitwisseling en coördinatie tussen de afzonderlijke lidstaten zal vergemakkelijken. Er dient binnen netwerken te worden gewerkt op het gebied van niet alleen onderzoek en volksgezondheid maar ook educatie, voeding, communicatie en milieu. Daarbij moet gestreefd worden naar de deelname en de input van het maatschappelijk middenveld, ook waar het erom gaat mensen gezonde gewoonten en een gezonde leefstijl aan te leren. Alleen als deze werkwijze wordt toegepast en er voldoende financiële ondersteuning is, kan de ambitieuze doelstelling van de Commissie om het aantal nieuwe gevallen van kanker tussen nu en 2020 met 15 procent terug te dringen, als realistisch worden beschouwd.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), schriftelijk. – (FI) Het verslag over de mededeling van de Commissie getiteld “Kankerbestrijding: Een Europees partnerschap” is zeer belangrijk en actueel. Kanker is op dit moment de op één na belangrijkste oorzaak van overlijden en ziekte in Europa. Meer samenwerking bij en financiële middelen voor onderzoek naar kanker en preventieve maatregelen zijn zeer belangrijk. De lidstaten moeten kankerverwekkende chemicaliën van de markt halen en die door onschadelijke chemicaliën vervangen. Preventieve screening is nodig en doeltreffend en daarvoor moet voldoende geld beschikbaar worden gesteld. Voorlichtingscampagnes moeten ook op onderwijsinstellingen worden gericht. Voor kankerbestrijding zijn duidelijke doelstellingen nodig die gezamenlijk door de Commissie en de lidstaten moeten worden nagestreefd. De Commissie en de lidstaten moeten durven investeren in de toekomst, in onderzoek naar en preventie van kanker, want op de lange termijn zal dat geld en mensenlevens sparen.

Siiri Oviir (ALDE), schriftelijk. – (ET) Kanker is een ziekte die de samenleving zeer veel geld kost, een ziekte waarvan de diagnose en behandeling steeds duurder wordt en die vaak de oorzaak is van langdurige arbeidsongeschiktheid, invaliditeit en vroegtijdig overlijden. Ondanks de vele successen van de geneeskunde lijkt de verspreiding van kanker in de wereld vandaag de dag sterk op een epidemie. Bij een op de drie Europeanen zal in zijn of haar leven kanker worden geconstateerd en een op de vier Europeanen zal aan deze ziekte overlijden. De lidstaten en vooral hun nationale strategie ter voorkoming van kanker spelen een belangrijke rol om de verspreiding van deze ziekte tegen te houden. In de strijd tegen kanker is het alleen mogelijk de in de strategie vastgelegde doelen te bereiken als langdurige en consequente maatregelen worden uitgevoerd, en daarom roep ik alle lidstaten op in de huidige economische crisis niet het mes te zetten in de begroting voor kankerbestrijding en primaire en secundaire preventie. Zuinigheid vandaag kan leiden tot allerlei uitgaven morgen. Preventieve methoden spelen een grote rol in de strijd tegen kanker, aangezien een derde van de gevallen van kanker kan worden voorkomen door preventieve maatregelen. Een ander belangrijk aspect met betrekking tot preventieve maatregelen is naar mijn mening bewustwording van genderspecifieke vormen van kanker. Wij moeten het preventieniveau verhogen en het screeningsonderzoek naar deze ziekten vervroegen. Tot slot verwelkom ik de voorstellen van de Commissie om het Europees partnerschap voor actie tegen kanker 2009-2013 opnieuw te lanceren. Dit is bedoeld om de maatregelen tegen kanker van de lidstaten te ondersteunen. Alleen door gezamenlijke inspanningen kunnen wij succes boeken in de strijd tegen een vijand als kanker.

25. De inzet van informatie- en communicatietechnologieën (ICT) voor het vergemakkelijken van de overgang naar een energie-efficiënte, koolstofarme economie (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A7-0120/2010) van Patrizia Toia, namens de Commissie industrie, onderzoek en energie, over de inzet van informatie- en communicatietechnologieën (ICT) voor het vergemakkelijken van de overgang naar een energie-efficiënte, koolstofarme economie (COM(2009)0111 - 2009/2228(INI)).

Patrizia Toia, rapporteur. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het verslag waarover we vanavond debatteren en waarover we morgen zullen stemmen, maakt deel uit van de grote inspanning die geleverd moet worden om uitvoering te geven aan het 20-20-20-pakket, dat mijns inziens nog altijd een van de meest toekomstgerichte en betekenisvolle resultaten is van de vorige zittingsperiode van het Europees Parlement.

Als iemand mij zou vragen wat ik van de afgelopen vijf jaar zou behouden, dan zou ik het 20-20-20-pakket absoluut bovenaan de lijst zetten.

Ik denk dat het ook belangrijk is op te merken dat aan dit verslag intensief werk is gewerkt, zowel door de Commissie – een mededeling en een aanbeveling gingen aan dit verslag vooraf – als door de Commissie industrie, onderzoek en energie en andere commissies. Zij hebben het oorspronkelijke verslag en ons werk verrijkt met tal van suggesties, aanvullingen en amendementen.

Over één punt bestaat binnen het Parlement denk ik nog een klein verschil van mening, en ik hoop dat dat met de stemming van morgen kan worden opgelost. Het betreft het min of meer bindende karakter dat we willen toekennen aan de inhoud van dit verslag, dat – en dit wil ik graag benadrukken – tot stand gekomen is in een geest van goede samenwerking en grote eensgezindheid.

Informatie- en communicatietechnologie, ofwel ICT, is een belangrijke sector, niet in de laatste plaats vanwege de betekenis ervan voor de Europese economie: 7 procent van de – Europese – beroepsbevolking is werkzaam in deze sector, die 6 procent van het bbp, en dus een aanmerkelijk deel van de economie, het productievermogen en de beroepsbevolking van Europa voor zijn rekening neemt.

Niet alleen hierom is ICT van groot belang maar ook vanwege de bijdrage die zij kan leveren en de essentiële, aanzienlijke rol die ze kan spelen in het streven naar de overgang van onze huidige economie naar een economie die weliswaar nog steeds ontwikkeld is, maar waarin sprake is van minder emissies en een lager koolstofgehalte en dus minder verontreiniging voor onze toekomst en die van de volgende generaties. Kortom, ICT kan – niet met woorden, maar met concrete feiten – veranderingen tot stand brengen die leiden naar die wijze van produceren, leven, reizen en consumeren in onze samenleving, naar die industriële revolutie die voor velen de toekomst van het sociaaleconomisch leven zal kenmerken, niet alleen op ons continent, maar overal ter wereld.

Hoe kan ICT deze grote bijdrage leveren aan de transformatie van onze economie? Allereerst door de sector zelf te veranderen: het verslag heeft tot doel aan te tonen hoe deze sector eerst en vooral bij zichzelf te rade kan gaan om te onderzoeken hoe hij instrumenten voor bijvoorbeeld communicatie en micro-elektronica kan produceren die minder energie verbruiken en dus intrinsiek efficiënter zijn.

Verder kan ICT een enorme bijdrage leveren binnen grote sectoren als huisvesting en vervoer. Dit zijn – ik grijp nu even terug op gegevens van de Commissie – sectoren waarin een grotere efficiëntie overeenkomstig de Europese voorschriften en de streefcijfers die ook in het 20-20-20-pakket zijn neergelegd, kan leiden tot eventueel zelfs een heel sterke vermindering van deze emissies. Op dit moment neemt de vervoerssector namelijk 26 procent van het energieverbruik in Europa voor zijn rekening en 40 procent wordt in woningen gebruikt voor verwarmen en koelen, afhankelijk van het seizoen. Er kan op die manier ook een zeer hoog niveau van energie-efficiëntie worden verwezenlijkt.

En dan heb ik het nog niet eens over het feit dat het toepassingsbereik, in het geval van de grote sectoren, van invloed is op ons leven op uitermate belangrijke gebieden. Ik denk bijvoorbeeld aan de gehele banksector, aan de betrekkingen binnen het openbaar bestuur, aan het hele gebied van e-government – aan alle diensten, kortom, die dankzij de toepassing van deze technologieën niet alleen hun kooldioxide-emissies zullen kunnen terugdringen, maar tijd zullen kunnen besparen, met als gevolg een betere levenskwaliteit van de Europeanen en een betere kwaliteit van het maatschappelijk leven.

Dit verslag is dus van zeer grote betekenis. Naar mijn mening zal het echter van nog grotere betekenis zijn als het Parlement morgen zijn goedkeuring hecht aan het bindende karakter ervan. Ik wil slechts twee voorbeelden geven als u mij toestaat, mijnheer de Voorzitter: slimme meters en slimme energienetten, en 'smart cities'. Gisteren nog hebben zevenhonderd Europese burgemeesters in dit Parlement, in de aanwezigheid van onze Voorzitter en de Europese commissaris, een nieuw akkoord gesloten dat juist daarop gericht was: het verbeteren van de energie-efficiëntie van steden, waar meer dan 70 procent van de Europese burgers woont en die aldus een grote bijdrage kunnen leveren aan het verbeteren van de efficiëntie en van de sociaaleconomische ontwikkeling.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Ik ben blij met de conclusies van de bijeenkomst van de Europese Raad van 25 en 26 maart 2010, waarin voor het eerst duidelijk als doelstelling van de Europese Unie een verhoging van de energie-efficiëntie met 20 procent is vastgesteld. De energie-efficiëntie kan in de bouwsector worden verbeterd door gebruik te maken van informatie- en communicatietechnologieën en efficiënte meetsystemen, en in de transportsector door de implementatie op Europees niveau van intelligente transportsystemen.

Feitelijk kunnen op ICT gebaseerde systemen het energieverbruik van gebouwen tot 17 procent en de uitstoot van de vervoerssector tot 27 procent verminderen.

Ik denk dat tegen 2020 een vermindering van het energieverbruik met 20 procent haalbaar is als de elektriciteitsnetten intelligent worden, flexibele energiestromen aanbieden en bestuurd worden door en gebaseerd zijn op het gebruik van ICT. De EU moet prioriteit geven aan het stimuleren van de Europese economie door te investeren in de ontwikkeling van online diensten, nieuwe technologie en, in het bijzonder de ontwikkeling van breedband in alle lidstaten.

John Dalli, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Commissie is heel blij met uw belangstelling, steun en waardevolle aanbevelingen voor de inzet van ICT om de overgang naar een energie-efficiënte, koolstofarme economie te vergemakkelijken, en heeft het verslag van mevrouw Toia zorgvuldig gelezen.

Het is belangrijk te erkennen dat de ICT-sector een vooraanstaande rol kan spelen in het terugdringen van de uitstoot van broeikasgassen, en we moeten die mogelijkheden beslist omarmen en benutten.

De Commissie is voornemens deze zaak tot prioriteit uit te roepen in het kader van de Europese digitale agenda die binnenkort wordt goedgekeurd door de Commissie.

Zoals u in het verslag stelt, kan ICT bijdragen tot een significante verbetering van de energie-efficiëntie op andere gebieden, met name in gebouwen en het vervoer. Wij zijn het ook met u eens dat slimme netwerken en de invoering van slimme meters door de lidstaten onontbeerlijk zijn om dat potentieel te realiseren. Het gebruik ervan moet binnen de lidstaten worden gestimuleerd om ervoor te zorgen dat steeds meer actieve consumenten hernieuwbare energie en energie-efficiënte technologie kunnen gebruiken.

Verder is het essentieel dat er een gemeenschappelijk kader komt om de eigen uitstoot van de ICT-sector te meten. Een strikt, in brede kring overeengekomen en door de sector goedgekeurd meetkader is noodzakelijk om de werkelijke voordelen van informatie- en communicatietechnologieën te kwantificeren. Hiermee moet rekening worden gehouden bij het overwegen van de positieve effecten van gebruikte ICT.

Sinds de goedkeuring van de aanbeveling over dit onderwerp in oktober 2009 heeft de Commissie diverse acties ondernomen met belanghebbenden om voortgang te maken met de agenda. Ik zal er enkele noemen die de in uw verslag genoemde bezorgdheden zouden kunnen wegnemen.

In februari 2010 is het Forum ICT voor energie-efficiëntie opgericht. Dit forum verenigt toonaangevende organisaties uit de hightech industrie in de EU, Japan en de VS. Zij gaan samen streefdoelen vaststellen op basis van een gemeenschappelijk meetkader voor de eigen energie- en koolstofvoetafdruk van de ICT-sector, dat eind 2010 gestalte moet krijgen.

Het forum onderzoekt ook hoe de ICT-sector zou kunnen bijdragen tot een grotere efficiëntie in andere sectoren, zoals de bouw- en de vervoerssector. Grote steden in Europa hebben het Groene Digitale Handvest ondertekend. Deze steden streven ernaar in de periode tot 2020 hun eigen ICT-koolstofvoetafdruk met 30 procent te verminderen en tussen nu en 2015 elk vijf grootschalige ICT-proefprojecten uit te voeren. Het totaal aantal steden dat het Groene Digitale Handvest heeft ondertekend, is opgelopen van 14 naar 21.

Als gevolg van de afnemende afstand tussen producent en consument vervult de detailhandel in de energiesector een steeds grotere rol bij de invoering van nieuwe technologie en systemen in de vorm van slimme meters en slimme netwerken. In dit verband maakt ook het werk met de taakgroep slimme netwerken van de Commissie vorderingen. Het doel is om de Commissie van advies te dienen inzake beleid en een regelgevend kader, en om de eerste stappen te zetten naar de implementatie van slimme netwerken volgens de bepalingen van het derde energiepakket. Naar verwachtingen volgt eind 2011 een serie aanbevelingen.

Tot slot wil ik benadrukken dat de Commissie er veel aan gelegen is de door de staatshoofden en regeringsleiders gestelde 20-20-20-streefdoelen te halen, en daarin is voor ICT een belangrijke rol weggelegd. Wij danken u voor de waardevolle bijdrage die u met uw verslag hebt geleverd en zien ernaar uit om samen met u te werken aan de totstandkoming van een goed beleid voor de verwezenlijking van die streefdoelen.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen plaats.

26. Bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen - Strijd tegen fraude - Jaarverslag 2008 (debat)

De Voorzitter. Aan de orde is tot slot het verslag (A7-0100/2010) van Andrea Cozzolino, namens de Commissie begrotingscontrole, over de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en de strijd tegen fraude – Jaarverslag 2008 (2009/2167(INI)).

Andrea Cozzolino, rapporteur. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in een tijd waarin het Verdrag van Lissabon de rol van Europa in het leven van miljoenen Europeanen ingrijpend heeft gemaakt, is het een cruciale uitdaging transparantie en wettelijkheid te waarborgen. Het verslag dat wij nu voorleggen is dan ook het resultaat van sterk gecoördineerde inspanningen. De werkzaamheden werden eerst en vooral toegespitst op het door de Rekenkamer geschetste scenario, volgens welk de financiële impact van de onregelmatigheden is afgenomen van meer dan 1 miljard euro in 2007 tot 783 miljoen euro in 2008.

Deze afname heeft betrekking op alle sectoren, uitgezonderd de directe uitgaven en de pretoetredingsfondsen. Ook de structuurfondsen geven nog aanleiding tot ernstige zorg. Absolute bedragen en waarden alléén vertellen ons echter niet waar de problemen verborgen liggen die dringend moeten worden verholpen en waar de situatie onder controle is. Onze analyses en vergaderingen van de afgelopen maanden hebben geresulteerd in de vaststelling van twee prioriteiten. Ten eerste is het dringend noodzakelijk dat de lidstaten een grotere verantwoordelijkheid nemen voor het opsporen van fraude en onregelmatigheden, alsmede voor het uitwisselen van de informatie die nodig is voor het bestrijden van fraude, verspilling en verstorende gevolgen van de uitgaven en van het innen van belastingen.

Ten tweede is het van belang voorstellen en werkhypotheseën op tafel te leggen om de maatregelen in de lidstaten effectiever ten uitvoer te leggen aan de hand van administratieve procedures en beheerstrategieën die prioriteit geven aan de kwaliteit van projecten en aan hun gevolgen voor de leef- en werkomstandigheden van Europese burgers.

Om deze doelstellingen te verwezenlijken stellen wij voor dat het Parlement aandringt op bepaalde prioriteiten. In de eerste plaats stellen wij voor dat OLAF 27 landenprofielen opstelt waarin met gepaste zorgvuldigheid en aandacht wordt geanalyseerd welke strategieën de afzonderlijke lidstaten volgen bij het bestrijden van fraude en onregelmatigheden in het gebruik van Europese middelen. Daarbij moet nauwkeurig in kaart worden gebracht welke autoriteiten verantwoordelijk zijn voor het uitvoeren van controles in elke lidstaat. Tevens moeten de profielen gegevens bevatten over de kwantiteit en de kwaliteit van de uitgevoerde controles en over hun gevolgen.

In de tweede plaats is het noodzakelijk het aantal onregelmatigheden te verminderen en de voorschriften aanzienlijk te verbeteren. We maken een aanvang met een programma voor het vereenvoudigen van de wet- en regelgeving. Dat programma is met name bedoeld voor de structuurfondsen. Bovendien moet de strijd tegen corruptie, financiële misdrijven en overtreding van de regels inzake overheidsopdrachten worden opgevoerd. In het verslag van dit jaar hebben we op dit punt met steun van de gehele commissie vooruitgang geboekt. Dankzij een intensieve, gezamenlijke inspanning zijn voorstellen geformuleerd met betrekking tot de voornaamste problemen op dit gebied. Of het nu gaat om de betrekkingen van de EU met belastingparadijzen of om de databanken met gegevens over ontvangers van steun uit Europese fondsen, het verslag levert een praktische bijdrage aan het verbeteren van de transparantie in de uitgaven en aan het versterken van de strategieën ter bestrijding van fraude en corruptie.

Wat tot slot OLAF betreft is het van fundamenteel belang te waarborgen dat het bureau volledig operationeel onafhankelijk is, dat de lidstaten OLAF hun volle medewerking verlenen en dat een passende strategie voor menselijke hulpbronnen wordt uitgewerkt – iets waaraan OLAF absoluut behoefte heeft. We moeten ervoor zorgen dat er in Europa een levendig en open debat blijft bestaan over de instelling van een Europese openbare aanklager.

Afrondend wil ik opmerken dat het van doorslaggevend belang is samen te strijden voor een transparant en efficiënt beheer van de Europese middelen. We moeten er in dit verband voor waken dat de bestaande problemen op de een of andere wijze als excuus worden gebruikt om vraagtekens te zetten bij instrumenten die van fundamenteel belang zijn voor het Europees project, zoals het cohesiebeleid en ontwikkelingshulp. Veeleer moeten we met een heldere blik kijken naar de problemen, naar de verstoringen die er nog steeds zijn op de diverse terreinen van communautaire financiering, en deze gegevens gebruiken om nieuwe, vastberaden stappen voorwaarts te zetten en zo het beheer van onze financiën efficiënter en transparanter te maken.

Ik ben ervan overtuigd dat de verschillende Europese instellingen op die manier daadwerkelijk vooruitgang zullen kunnen boeken bij de opbouw van een sterkere, meer geïntegreerde Unie die beter tegemoet kan komen aan de behoeften van zijn burgers.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Ik vind dat de EU-fondsen op een rechtvaardige en transparante wijze toegankelijk moeten worden gemaakt voor de burgers. Een haalbare manier om corruptie bij overheidsopdrachten tegen te gaan is de invoering van een transparant, elektronisch online veilingsysteem.

Volgens het verslag van de Commissie geeft de afnemend financiële impact van de onregelmatigheden in 2008 aan dat de lidstaten met succes een aantal wettelijke en institutionele maatregelen voor fraudebestrijding hebben geïmplementeerd. Er is nog steeds een sterkere financiële controle en effectieve wetgeving nodig ter bestrijding van belastingfraude, in het bijzonder met betrekking tot de btw.

De bescherming van de financiële belangen van de Europese Unie is voor de Roemeense regering een prioriteit. In dit kader is een antifraude-departement opgericht. Dat functioneert als een uniek contactpunt voor OLAF met betrekking tot Europese fondsen.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, als schaduwrapporteur van de PPE-Fractie zou ik willen beginnen met de rapporteur en de andere collega's van de fracties te danken voor hun voortreffelijke samenwerking. We hebben vooral aandacht besteed aan het vergroten van de transparantie in en het verbeteren van de wetgeving voor overheidsopdrachten, aangezien dit gebied het meest gevoelig is voor fraude en corruptie waardoor de markt wordt verstoord en hogere prijzen voor de consument ontstaan.

Daarnaast zouden ontvangers van Europees geld uit alle lidstaten bekend moeten worden gemaakt op één website en aan dezelfde criteria moeten worden onderworpen. Ik heb tevens gepleit voor de wederzijdse erkenning van ontzettingen, zoals een verbod voor fraudeurs om op te treden als CEO's. De activiteiten van OLAF zouden moeten worden ondersteund. Wij vragen om statistieken en redenen in de gevallen waarin de nationale autoriteiten na een verslag van OLAF niet zijn overgegaan tot een tenlastelegging, hetgeen in 73 procent van de door OLAF in gang gezette gevallen voorkomt.

Het verslag stelt verder voor ondernemingen die via offshore belastingparadijzen opereren te verbieden om zakelijke overeenkomsten met in de Europese Unie gevestigde ondernemingen te sluiten als hun offshore locatie eenzijdig de aanneming van samenwerkingsovereenkomsten met de Unie heeft vertraagd.

Ter afsluiting wil ik stellen dat de Unie fraude en corruptie in onderlinge samenhang en als een prioritaire aangelegenheid moet behandelen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik zonder overdrijving kan stellen dat de huidige economische crisis in eerste instantie is ontstaan als gevolg van een crisis in gematigdheid, waarin de hebzucht zegevierde over ruimhartigheid, corruptie over integriteit en eigenbelang over saamhorigheid. Zolang we er niet in slagen de weg terug te vinden naar ruimhartigheid, integriteit en saamhorigheid, zullen we de huidige malaise nimmer boven te komen.

Ik sta volledig achter iedere inspanning tot bestrijding van fraude. Ik heb programma's gezien in Ierland over mensen die elke week een uitkering ontvingen in de Republiek Ierland, Noord-Ierland en Engeland, mensen die naar Cork vlogen en weer terug om er hun uitkering op te halen. Het ergst van allemaal zijn de banken – Allied Irish Bank en Irish Nationwide – die creatief boekhouden niet schuwden om hun ware situatie te verbergen.

Dat heeft voor enorme problemen gezorgd in Ierland en we moeten alles in het werk stellen om fraude een halt toe te roepen. We moeten heel duidelijk maken dat fraudeurs zullen worden vervolgd en hard zullen worden aangepakt, op Europees niveau en op elk ander niveau.

John Dalli, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, geachte afgevaardigden, namens mijn collega de heer Šemeta wil ik allereerst de rapporteur danken voor zijn opbouwend verslag en voor de daarin vervatte voorstellen ter verbetering van de bescherming van de financiële belangen van de Unie.

De Commissie stelt het op prijs dat het Parlement de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de EU-instellingen en de lidstaten in dit opzicht duidelijk onderstreept. Staat u mij toe hierover slechts enkele opmerkingen te maken.

Wat betreft het melden van onregelmatigheden door de lidstaten, heeft OLAF het nieuwe, op internet gebaseerde meldsysteem IMS (Irregularities Management System) opgezet. Dat heeft geleid tot aanzienlijke

verbeteringen in de melding van onregelmatigheden door lidstaten, waaronder de lidstaten die u in uw verslag bekritiseert. De structuurfondsen vormen een gebied dat Parlement en Commissie extra zorgen baart. De Commissie heeft in het kader van het actieplan voor de structurele acties in 2008 strikte maatregelen genomen om de zwakke plekken binnen de meest getroffen gebieden en programma's aan te pakken, onder meer middels omvangrijke vereenvoudigingsmaatregelen.

Commissaris Šemeta zal zich met zijn collega's inspannen om het foutenpercentage in het cohesiebeleid verder terug te dringen. De Commissie zal de lidstaten in de afsluiting van de programma's 2000-2006 bijstaan en controleren en erop toezien dat de beheer- en controlesystemen voor de nieuwe programmeringsperiode het gewenste resultaat opleveren. Bovendien zal de Commissie de vinger aan de pols houden om er zeker van te zijn dat de autoriteiten van de lidstaten hun volledige verantwoordelijkheid nemen voor het gezamenlijk beheer, zoals dat is versterkt door middel van de nieuwe bepalingen in het Verdrag van Lissabon.

Er is aanzienlijke vooruitgang geboekt op het terrein van transparantie met betrekking tot de ontvangers van Europees geld. Wat de landbouw betreft heeft de Raad ermee ingestemd dat het publiceren van de begunstigden van de gelden de verantwoordelijkheid van de lidstaten is. De informatie moet beschikbaar worden gesteld op een enkele website in elke lidstaat, overeenkomstig het beginsel van gedeeld beheer. Om een overzicht te bieden en toegang tot de websites van de lidstaten mogelijk te maken moeten de koppelingen naar deze websites ook gekoppeld zijn aan de Europa-webpagina.

Ik kom nu bij OLAF. Ik dank de rapporteur voor zijn sterke en uitdrukkelijke steun voor het werk van OLAF. Mijn collega, commissaris Šemeta, is het er volledig mee eens dat het bureau zich dient te concentreren op zijn kerntaak, onderzoek, hoewel OLAF ook andere belangrijke taken te verrichten heeft, met name op het gebied van fraudepreventie. Hij is het er eveneens mee eens dat OLAF zich moet bezighouden met de belangrijker gevallen en dat kleinschalige fraude een zaak zou moeten zijn voor andere organen.

In 2008 herzag OLAF de financiële follow-upprocedures in verband met OLAF-gevallen door *de minimis*-drempels vast te stellen. Commissaris Šemeta heeft goede nota genomen van uw opmerkingen over de noodzaak van samenwerking tussen OLAF en de interne controlediensten, waar hij volledig achterstaat. OLAF en IAS werken al sinds 2003 nauw samen. Zij wisselen informatie uit en bieden elkaar specifieke scholing om de kennis van hun medewerkers over kwesties van wederzijds belang te verbeteren. OLAF is bereid om nog nauwer samen te werken met IAS.

Ten aanzien van de procedurele rechten bevat de nieuwe OLAF-handleiding, die in december 2009 is goedgekeurd en inmiddels naar het Parlement is doorgestuurd, al uitgebreide richtsnoeren voor OLAF-onderzoekers. In het wetgevingsvoorstel tot herziening van de OLAF-verordening zijn nog meer uitgebreide regels voor procedurele rechten opgenomen. In dit opzicht zou de Commissie er nogmaals op willen wijzen dat de discussienota over de hervorming van de OLAF-wetgeving voor het zomerreces aan Parlement en Raad zal worden voorgelegd.

Commissaris Šemeta ziet ernaar uit deze nota tijdens de vergadering in juli van de Commissie begrotingscontrole te presenteren. Tenslotte zal het hem een genoegen zijn om samen met het Parlement te werken aan de verbetering van de efficiëntie van OLAF en de bescherming van het geld van de Europese belastingbetalers.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Alain Cadec (PPE), schriftelijk. – (FR) De strijd tegen fraude is een grote uitdaging die de Europese Unie en de lidstaten moeten aangaan. De omvang van de publieke middelen die zijn gemoeid met het cohesiebeleid roept om de hoogste waakzaamheid voor eventueel misbruik van deze middelen. De geloofwaardigheid van de structuurfondsen bij de burgers is hier in het geding. In dit verband juich ik de inspanningen van de Commissie en het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) toe om fraude efficiënter te bestrijden. Zoals de rapporteur benadrukt is de financiële impact van de met structurele maatregelen begane onregelmatigheden aanzienlijk afgenomen. Bovendien bewijst de toename van het aantal aan de Commissie gerapporteerde onregelmatigheden dat de instrumenten die bij de fraudebestrijding worden ingezet steeds beter werken. Het is van belang dat de Commissie en de lidstaten deze strijd zo krachtig mogelijk voortzetten. Het is echter ook van belang de potentiële begunstigden van de structuurfondsen niet te ontmoedigen door

ze op te zadelen met te strenge voorwaarden. Opzettelijke fraude is één ding, onnauwkeurigheid in de opzet van projecten is iets anders. Opzet moet worden beschouwd als een criminele activiteit, maar het is evenzeer van belang dat er eenvoudiger procedures komen om de gevolgen van onopzettelijke onnauwkeurigheden te beperken.

Tamás Deutsch (PPE), *schriftelijk*. – (HU) De crisis die in bepaalde landen van de eurozone woedt, is een ongekende waarschuwing aan het adres van de Europese besluitvormers en vraagt hen de overheidsfinanciën en de financiën van de Gemeenschap onvoorwaardelijk te beschermen. De economie en de internationale markten reageren op elke stap van de Europese Unie – zoals de maatregelen van de reddingspakketten die de afgelopen dagen zijn aangenomen – met uitzonderlijke gevoeligheid. Hele nationale economieën kunnen in gevaar komen als de crises op Europees niveau niet naar behoren worden beheerd. Met andere woorden, het is niet overdreven te stellen dat de ogen van de wereld zijn gericht op onze ministers van Financiën en de Europese instellingen. Tot aan de dag van vandaag hebben regeringen in bepaalde lidstaten van de Europese Unie, die hun eigen belangen najagen en op oligarchische wijze functioneren, hun economie op de rand van faillissement gebracht en elk toekomstperspectief onbereikbaar gemaakt voor ondernemers, gezinnen en hoog opgeleide jongeren. Daarom kunnen wij de intentie van de rapporteur om de lidstaten meer verantwoordelijkheid te laten afleggen alleen maar verwelkomen. Dit is op dit moment een van de cruciale kwesties voor succesvol crisisbeheer. Strikte controle om het tijdperk van corrupte regeringen te beëindigen is in deze tijd van crisis harder nodig dan ooit.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het verslag over fraudebestrijding toont een op zich positieve ontwikkeling aan: vergeleken met 2007 zijn in 2008 de negatieve financiële gevolgen van onregelmatigheden in alle sectoren verminderd. Bij de pretoetredingssteun ziet dat er echter anders uit. Daar zijn de negatieve gevolgen met 90,6 procent gestegen! In dit verband zou ik erop willen wijzen dat de EU sinds 2002 financiële steun verleent voor de “inspanningen” van Turkije ter voorbereiding van de toetreding. Het jaarlijks bedrag is telkens weer verhoogd. Voor de periode 2007-2013 krijgt Turkije 4,84 miljard euro, hoewel de Commissie heel goed weet dat Turkije lang niet alle vooruitgang heeft geboekt die nodig is om aan de toetredingscriteria te voldoen! Toch blijft de kraan open staan, en er stroomt al meer geld. In het laatste speciale verslag van de Rekenkamer van de EU is bovendien in verband met de pretoetredingssteun aan Turkije vastgesteld dat het geld wordt geïnvesteerd zonder voldoende duidelijke streefdoelen en prestatie-indicatoren. Wanneer er geen strategische richtsnoeren zijn wordt het geld willekeurig gebruikt, en levert het niets op. Aan die waanzin moeten een einde komen!

27. Agenda van de volgende vergadering: zie notulen

28. Sluiting van de vergadering

(De vergadering wordt om 23.55 uur gesloten)